

THE NEW VEDIC SELECTION

BY

PT N KANTA NATH SHASTRY TELANG M A

Reader, Department of Sanskrit & Palaeography

Banaras Hindu University

AND

DR BRAJ BIHARI CHAUBEY, M A, PH D

Mayurbhāṅja Fellow

Banaras Hindu University,

Varanasi

WITH FOREWORD

BY

DR SIDDHESHWAR BHATTACHARYA,

*Mayurbhāṅja Professor & Head of the Department of
Sanskrit & Palaeography*

Banaras Hindu University

PRACHIYA BHARATI PRAKASHANA

VARANASI

1965

Published by
© PRACHYA BHARATI PRAKASHANA
KAMACHHA, VARANASI

PRESENTED BY
*Ministry of Education
Govt. of India*

First Edition, 1965
Popular Ed Price Rs 12-50
Library Ed Rs 16 00

Printed at
Text Portion—Jyotish Prakash Press Varanasi
Vedat Portion—LAKSHMI DAS
Lanaras HIn In I nivers ty Press
Varanasi
Apparat & P—Tara Printing Works Varanasi

Dedicated to

Honourable

Dr. Siddhesvara Bhattācārya

“त्वदीयं वस्तु गोविन्दं तुभ्यमेव समर्पये”

FOREWORD

Close in the trail of the *Prākṛta-praveśikā* by Sri K C Jam and the *Introduction to Pālī* by Sri A Barua (Bhikkhu) of the Department of Sanskrit and Pālī, Banaras Hindu University, appears *The New Vedic Selection* by Sri N K S Telang, Reader in Sanskrit, and Dr Braj Bihari Chaubey, a worthy student of the Department. With this, the first phase of the publication programme under the auspices of the Department comes to a successful conclusion.

In spite of all that has been done by modern scholarship in the sphere of Vedic studies, Vedic literature is now at its low ebb. The interest of the University students in its study has noticeably languished. Its thoughts and language with all their splendour and richness have receded to an anachronism.

Vedic studies must be rescued from such predicament. It is the responsibility of India, especially of the Banaras Hindu University, the citadel of India's past and present. The University has taken due cognizance of its importance in the curriculum of the Under-graduate as well as of the Post-graduate.

At once the old problem had to be faced. *Peterson's* and *Macdonell's* have silently disappeared from the market. Further, with all their merits they could present only the partial view as they were exclusively concerned with the Rg-veda.

The present venture is intended to serve as a window to the grand panorama of Vedic literature through the ages in its different facades. Modelled on the *Peterson's*, it is broadly divided into three parts—The Text, the Annotations and the Appendices. The text is an epitome of the entire range of Vedic literature together with its ancillaries. The old emphasis on the Rg veda with its teeming variegated materials is kept intact. In the Annotations both Sāyana and the modern scholars are set in grand poise. Word by word meaning in Hindi attended with translations both in Hindi and English do cater to the modern needs. As many as four Appendices embrace a vast arena from Vedic grammar to the Vedic deity—all that is necessary for a student of Vedic literature.

In brief, Sri Telang and Dr. Chaubey have not spared themselves to make this work useful. It is earnestly hoped that this fruit of their sincere labour will remove a long felt want as it will go a long way to recapturing the glory that India was.

Banaras Hindu University

S BHATTACHARYA

8865

PREFACE

The Vedic language is one of the oldest languages of the world. The literature in this language is a valuable treasure for a student of history and culture. Modern scholars also have recognised its importance. Some portions of it are prescribed in the courses of Degree and Post graduate examinations of Indian Universities.

For a long time Peterson's 'Hymns from the Rg Veda' was a popular Vedic reader in India. It was prescribed in B.A. and M.A. courses of most of the Indian Universities. But for several years it has been out of print. No Vedic Reader suitable for students of Indian Universities is available in the market. This has created a great difficulty before the teachers and students of Vedic language and literature in India. To meet this desideratum Dr. Siddheshwara Bhattacharya, the Head of the Department of Sanskrit, Banaras Hindu University, advised us to prepare a Vedic Selection, selecting pieces from all important works of the Vedic field for the use of the students of the Indian Universities. Being encouraged by him, we undertook the work and are glad to present 'The New Vedic Selection' to the learned public.

'The New Vedic Selection' consists of representative pieces from the Sāmhitas, Brāhmanas, Āranyakas, Upaniads and important Vedāṅgas. In our anxiety to bring out the book soon, so that it may be used by students from the 1965 session, the printing

work of different parts of the book had to be got done from different printing establishments. Owing to this the numbering of pages could not be made continued. This has divided the book into three sections in a way. The first section consists of the original text of the pieces selected. The second section contains the Pada text (wherever available) the Sayana Bhasya (wherever available) word meanings in Hindi English and Hindi translations and grammatical and critical notes in English (wherever necessary). The Pada text and the Sayana Bhasya on pieces selected from Śma Samhitā could not be given because books with correct readings were not available. The third section consists of four Appendices on grammar accent metre and dactyl. We hope the book will prove useful for students of Indian Universities.

Now we feel it our duty to acknowledge obligations of those scholars from whom we drew inspiration and help in our work. First of all our thanks are due to Dr Siddheshwar Bhattacharya Head of the Dept of Sanskrit and Pal BHU but for whose help we could not have completed our work in such a short span of time as was at our disposal. He was very kind to help us in preparing the general plan of the book and selecting pieces from the extent of Vedic literature. He also gave valuable help in preparing Notes and Appendices. Our thanks are due also to Shri Srami Ramnarayana Das Shastri Satil Das ka Akhara Varanasi and our esteemed colleagues Prof A Barua (Bhukhu) and

Pt Kashinath Pande Lecturer in the Department of Sanskrit and Pali, and Shri Prat Lal Acharya, Banaras Hindu University Press, for helping in many ways in preparing the Selection and bringing it out. We are indebted to all the scholars whose works we consulted and used in preparing the present Selection. Finally we offer our hearty thanks to the Publisher, Pracya Bharati Prakashan Kamachhi Varanasi, who kindly agreed to print and publish this book and left no stone unturned to bring out the book in time and make it free from printing errors.

In spite of all pains taken by us and the Publisher, owing to hurry with which the book has been printed some mistakes may have crept in. We hope the learned readers will correct them and draw our attention to them so that the book may be improved and made more useful in the second edition.

N KANTA NATH SHASTRI TFLANG
BRAJ BIHARI CHAUBEX

August 15 1965

BANARAS HINDU UNIVERSITY
VARANASI

CONTENTS

A TEXT

Sel No		Ref No	Pages
	<i>Rg veda</i>		
1	Vatuna	I 24	1-III
2	Indra	I 32	IV-VII
3	Savitr	I 35 ✓	VII-IX
4	Maruts	I 38	IX-XII
5	Uśas	I 48	XII-XV
6	Aśvinā	I 116	XVI-XXI
7	Visnu	I 154 ✓	XXI-XXII
8	Indra	II 12 ✓	XXII-XXV
9	Brahmanaspati	II 23	XXV-XXIX
10	Rudra	II 33 ✓	XXIX-XXXII
11	Apām Nap it	II 35 ✓	XXXIII-XXXVI
12	Savitr	II 38	XXXVI-XXXVIII
13	Nadyah (Viśvāmitra Nadi Sanyāda)	III 33	XXXVIII XL
14	Agni	IV 7	XL-XLIII
15	Agni	IV 12	XLIII-XLV
16	Parjanya	V 83 ✓	XLV-XLVII
17	Pusan	VI 51 ✓	XLVII-XLIX
18	Varuna	VII 86 ✓	XLIX-L
19	Man lūka	VII 103 ✓	LI-LII
20	Soma	IX 80	LII-LIV
21	hitva	X 31 ✓	LIV-LVI
22	Juāna	X 71	LVI-LIX
23	Deva	X 72	LIX-LXI

Sel No	Ref No	Pages
<i>Rg veda</i>		
24 Manyu	X 84	I XII-LXIII
25 Purusa	X 90 ✓	LXIII-LXVI
26 Saramā Panī- Samvāda	X 108	I XVI-LXIX
27 Hiranyagarbha	X 121	LXIX-LXXI
28 Nasadiya	X 129 ✓	LXXI LXXIII
29 Śraddhā	X 154	LXXIII-LXXIV
30 Srimjūna	X 191	LXXV-LXXV
<i>Sukla Yajur veda</i>		
31 Yoga Ksema	XXII 22	LXXV
32 Prajāpati	XXXII 1 5	LXXVI-LXXVII
33 Śiva Śamkalpa	XXXIX 1 6	LXXVII-LXXVIII
<i>Sama veda</i>		
34 Agni	I 1 4	LXXVIII-LXXIX
35 Indra	III 1 1	LXXIX-LXXX
36 Soma	VI 1 4	LXXX-LXXXI
<i>Atharva veda</i>		
37 Rajya kamanā	I 29	LXXXIII-LXXXIV
38 Simmanasya	III 30	XC-XCI
39 Takman	VI 20	XCI-XCII
<i>Satapatha Brahmana</i>		
40 Veda	I 2 5 1 10	XCI XCIII
41 Vak Mināh -Samvada	I 4 5 8 13	XCI
<i>Ātanyā Iranyā</i>		
42 Puruṣa Vibhūti	II 1 7	XCI-XCII

Sol No	Ref No	Pages
<i>Taittirīya Āraṇyaka</i>		
43	Pañca Mahāyajña II 10	xcvi
<i>Bṛhadāraṇyaka Upaniṣad</i>		
44	Ātma Tattva- Vivēcanā II 4	xcvii-xcviii
<i>Śvetāśvatara Upaniṣad</i>		
45	Puruṣa Sva ūpa III 7-21	xcix- ii
<i>Nirukta</i>		
46	Śabda Nirvacana- Siddhānta II 1	cii-ciii
47	Devatī-Īkṣā Cintana VII 2	civ-cv
<i>Bṛhaddeśatū</i>		
48	Dadhyan and Madhuvidyā III 17-24	cxv-cxvi
49	Purūṣa-Ūrvaśi- Vṛtta VII 143-152	cxvii-cix
<i>Mahābhāṣya</i>		cix-cx
50	Śabdānuśīlana Prayojana	

I

B. NOTES

Sel. No.		Pages
1	...	1—26
2	...	27—55
3	...	56—74
4	...	75—89
5	...	90—114
6	...	115—154
7	...	155—165
8	...	166—185
9	...	186—210
10	...	211—228
11	...	229—246
12	...	247—262
13	...	263—282
14	...	283—295
15	...	296—302
16	...	303—313
17	...	314—320
18	...	321—331
19	...	332—343
20	...	344—349
21	...	350—365
22	...	366—382
23	...	383—391
24	...	392—399
25	...	400—416

Sel. No.		Pages
27	...	432—445
28	...	446—459
29	...	460—464
30	...	465—468
31	...	469—471
32	...	472—476
33	...	477—484
34	...	485—491
35	...	492—497
36	...	498—506
37	...	507—514
38	...	515—521
39	...	522—525
40	...	526—534
41	...	535—539
42	...	540—547
43	...	548—552
44	...	553—563
45	...	564—574
46	...	575—589
47	...	590—601
48	...	602—606
49	...	607—609
50	...	610—616
Appendix—A	Vedic Grammar	... 1—40
Appendix—B	Vedic Accent	... 41—57
Appendix—C	Vedic Metre	... 58—72
Appendix—D	Vedic Deity	... 73—108
Bibliography		... 109—112

VARUNA

कस्य नूनं कतमस्यामृतानां
 मनोमहे चारुं देवस्य नाम ।
 को नो मुह्ये अदितये पुनर्दा-
 त्पितरं च दृशेयं मातरं च ॥ १ ॥

अग्नेर्वयं प्रथमस्यामृतानां
 मनोमहे चारुं देवस्य नाम ।
 स नो मुह्ये अदितये पुनर्दा-
 त्पितरं च दृशेयं मातरं च ॥ २ ॥

अभि त्वा देव सवितरीशानं वार्याणाम् ।
 सदावन्भागमीमहे ॥ ३ ॥

यश्चिद्धि त इत्या भगः शशमानः पुरा निदः ।
 अद्वेपो हस्तयोर्दधे ॥ ४ ॥

भगमक्तस्य ते वृषमुदशेमु तवावसा ।
 मूर्धनि राय आरभे ॥ ५ ॥

नहि ते क्षत्रं न सहो न मुन्यं
 वयश्चनामी पतयन्त आपुः ।

नेषा आपो बनिमिपं चरन्ती-

न ये वारस्य प्रमिनन्त्यभ्रम् ॥ ६ ॥

अबुध्ने राज्ञा वरुणो वनस्यो-

र्ष्वे स्तूपं ददते पूतदक्षः ।

नीचीनाः स्थुरुपरि बुध्न एषा-

मुस्मे अन्तर्निहिताः केतवः स्युः ॥ ७ ॥

उरुं हि राज्ञा वरुणश्चकार

सूर्याय , पन्थामन्वेतुवा उ ।

अपदे पादा प्रतिधातवेऽक-

हृतापवृक्ता हृदयाविधश्चित् ॥ ८ ॥

शतं ते राजन्भिपजः सहस्र-

सुर्वी गंभीरा सुमतिर्धे अस्तु ।

बाधेस्व दूरे निर्ध्वंति पराचैः

कृतं चिदेतः प्र सुमुग्ध्युस्मत् ॥ ९ ॥

अमी य ऋक्षा निहितास उवा

नक्तं दद्रे कुर्वे चिदिवेयुः ।

अदन्धानि वरेणस्य व्रतानि

विचाकेशचन्द्रमा नक्तमेति ॥ १० ॥

तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमान-

स्वदा दास्ते यजमानो हविर्भिः ।

अहेळमानो वरुणेह बोध्यु-

रुशंस मा न आयुः प्र मोषीः ॥११॥

तदिन्नक्तं तद्विवा मर्हमाहु-

स्तदुयं केतो हृद आ वि चष्टे ।

शुनःशेषो यमहृद्गभीतः

सो अस्मान् राजा वरुणो मुमोक्तु ॥१२॥

शुनःशेषो ह्यहृद्गभीत-

स्त्रिष्वादित्यं हृपदेष्टु बुद्धः ।

अवैनं राजा वरुणः ससृज्या-

द्विद्वौ अदब्धो वि मुमोक्तु पाशान् ॥१३॥

अव ते हेळो वरुण नमोभि-

रवं युज्ञेमिरीमहे हविभिः ।

क्षयन्नस्मभ्यमसुर प्रचेता

राजन्नेनांसि शिश्रथः कृतानि ॥१४॥

उदुत्तमं वरुण पाशमस्म-

दवाध्रमं वि मध्वमं श्रथाय ।

अथा वृयमादित्य व्रते तवा-

नागस्तो अदितये स्याम ॥१५॥

INDRA

इन्द्रस्य नु वीर्योणि प्र वोचं
यानि चकार प्रथमानि वृज्री ।
अहुन्नहिमन्नुपस्त्वर्द्ध
प्र वृक्षणा अभिनुत्पर्वतानाम् ॥ १ ॥

अहुन्नहि पर्वते शिश्रियाणं
त्वष्टास्मै वज्रं स्वयं तवक्ष ।
वाथाइव धेनवः स्यन्दमाना
वज्रः समुद्रमव जग्मुरार्षः ॥ २ ॥

घृषायमाणोऽवृणीत सोमं
त्रिकटुकैश्चपित्सुतस्य ।
आ सार्यकं मधवादत्त वज्र-
महन्नेन प्रथमजामर्हीनाम् ॥ ३ ॥

यदिन्द्राहन्प्रथमजामर्हीना-
मान्मायिनामर्हिनाः प्रोत मायाः ।
आत्स्यं जुनश्न्यामुपासं
त्रादीत्ना शत्रुं न किला विवित्से ॥ ४ ॥

अहन्वृत्रं वृत्रतरं व्यंम-
पिन्द्रो वज्रेण महता वृधेन ।

स्कन्धांसीव कुलिशेना विष्टवणा-

हिः शयत उपपृक्पृथिन्याः ॥ ५ ॥

अयोद्धेव दुर्मद आ हि जुह्वे

महावीरं तुविवाधमृत्नीपम् ।

नातारीदस्य समृतिं वृधानां

सं रुजानाः पिपिषु इन्द्रशत्रुः ॥ ६ ॥

अपार्दहृस्तो अपृतन्यदिन्द्र-

मास्य वज्रमधि सानौ जघान ।

वृष्णो वधिः प्रतिमानं युधूप-

न्पुरुत्रा पुत्रो अंशयद्वर्षस्तः ॥ ७ ॥

नुदं न भिन्नमंशुया शयानं

मनो रुहाणा अतिं पुन्त्यापः ।

याश्चिद्वृत्रो महिना पुर्यतिष्ठ-

त्तासामहिः पत्सुतुःशीर्षभूव ॥ ८ ॥

नीचावया अभवद्वृत्रपुत्रे-

न्द्रो अस्या अव वर्षर्जभार ।

उत्तरा सरधरः पुत्र आसी-

द्वातुः शये सहवत्सा न ध्रेतुः ॥ ९ ॥

अतिष्ठन्तीनामनिवेशनानां

काष्ठानां मध्ये निहितं शरीरम् ।

वृत्रस्य निण्यं वि चरन्त्यापो
दीर्घं तम् आशयदिन्द्रशत्रुः ॥१०॥

दासपत्नीरहिगोषा अतिष्ठ-
निरुद्धा आपः पुनिनेव गावः ।
अपां विलुमपिंहितुं यदासी-
द्वृत्रं जघन्वो अप तद्ववार ॥११॥

अष्टव्यो वारो अमवस्तदिन्द्र
सुके यथा प्रत्यहन्देव एकः ।
अजयो गा अवयः शूर सोम-
मवांसुजः सतीवे सुप्त सिन्धुन् ॥१२॥

नास्मै विघ्नत तन्पुतुः सिपेव
न यां मिहमकिरद्भ्रादुर्नि च ।
इन्द्रश्च यदुगुचात्ते अहि-
श्रोतापरीभ्यो मघवा वि जिग्मे ॥१३॥

अहर्यातारुं कर्मपश्य इन्द्र
हृदि यत्ते जुघ्नुषो भीरगच्छत् ।
नवे च यज्ञयतिं च स्रवन्तीः
श्येनो न मीतो अतरो रजांसि ॥१४॥

इन्द्रो यातोऽर्जसितस्य राज्ञा
शर्मस्य च श्रुद्धिप्रो वज्रवाहुः ।

सेद राजा क्षयति चर्षणीना-

मराञ्च नेमिः परि ता वभूव ॥१५॥

No. 3

I. 35

SAVITR

हयामि प्रथमं स्वस्तये

हयामि मित्रावरुणाविहारसे ।

हयामि रात्रीं जगतो निवेशनीं

हयामि देवं सवितारमृतये ॥ १ ॥

आ कृष्णेन रजसा वर्तमानो

निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च ।

हिरण्ययेन सविता रथेना

देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ २ ॥

याति देवः प्रवता यात्युद्रता

याति शुभाभ्यां यजतो हरिभ्याम् ।

आ देवो याति सविता परावतो-

ऽव विन्धा दुरिता वार्धमानः ॥ ३ ॥

अभीष्टं कश्नैर्विधरूपं
 हिरण्यश्म्यं यजतो बृहन्तम् ।
 आस्थाद्रथं सविता चित्रमानुः
 कृष्णा रजोसि तविर्षी दधानः ॥ ४ ॥

वि जनाञ्छयावाः शितिषादो अख्यु-
 त्रथं हिरण्यप्रउगं वहन्तः ।
 शश्वद्विशः सवितुर्देव्यस्योपस्ये
 विश्वा भुवनानि तस्युः ॥ ५ ॥

तिस्रो धावः सवितुर्धा उपस्थां
 एको यमस्य सुवेने विरापाद् ।
 आणि न रथ्यममृताधि तस्यु-
 रिह व्रीतीतु य उ तविर्वेतत् ॥ ६ ॥

वि सुपर्णो अन्तरिक्षायख्यद्-
 गभीरवेष्ठा असुरः सुनीथः ।
 ववेक्षदानीं सूर्यः कश्चिक्ते
 कतुमां थां रुश्मिरुस्था तंतान ॥ ७ ॥

अष्टौ ज्यैष्ठ्यत्तुर्गमः पृथिव्या-
 स्त्री घन्तु योजना सुप्त सिन्धून् ।
 हिरण्याक्षः मरिता देव आगा-
 दधत्ता दायुषे वार्याणि ॥ ८ ॥

हिरण्यपाणिः सविता विचर्षणि-

रुमे द्यावाश्चिवी अन्तरीयते ।

अपामीत्रां बाधते वेति सूर्ये-

मभि कृष्णेन रजसा द्यामृणोति ॥ ९ ॥

हिरण्यहस्तो असुरः सुनीथः

सुमृद्दीकः स्वर्वा यात्तुर्वाङ् ।

अपसेधन्नक्षसो यात्तुधाना-

नस्याद्देवः प्रतिदोषं शृणानः ॥ १० ॥

ये ते पन्थाः सवितः पूर्यासो-

ऽरेणवः सुकृता अन्तरिक्षे ।

तेभिर्नो अद्य पृथिमिः सुगोप्त्री

रक्षा च नो अर्धं च ब्रूहि देव ॥ ११ ॥

MARUTS

कद्धं नूनं कर्धप्रियः

पिता पुत्रं न हस्तयोः ।

दुधिक्ष्वे वृक्तयर्हिपः ॥ १ ॥

कं नूनं कद्रो अर्थ
गन्ता दिवो न पृथिव्याः ।
कं वो गात्रो न रण्यन्ति ॥ २ ॥

कं वः सुम्ना नव्यांसि
मरुतः कं सुविता ।
क्वो विद्यानि सौमगा ॥ ३ ॥

यद्ययं पृथ्विमातरो
मर्तोसुः स्यातन ।
स्तोता वो अमृतः स्यात् ॥ ४ ॥

मा वो मुगो न यदसे
जरिता भृदजोप्यः ।
पृथा यमस्य गादुप ॥ ५ ॥

मो पु णुः परापरा
निर्धृतिर्दृष्टिर्वा वधीत् ।
पृदीष्ट वृष्ण्या सह ॥ ६ ॥

सत्यं तेषा अमवन्तो
घर्न्विदा रुद्रियासः ।
मिहै कृण्वन्त्यसाताम् ॥ ७ ॥

वा॒श्रेय॑ वि॒द्युन्मि॑माति
वृत्सं न मा॒ता सिं॑यक्ति ।
यदे॑पां वृ॒ष्टिरसं॑र्जि ॥ ८ ॥

दि॒वा वि॒चर्मः॑ कृ॒ण्वन्ति
पू॒र्जन्ये॑नोदवा॒हेन॑ ।
यत्पृ॑थि॒वीं व्यु॑न्दन्ति ॥ ९ ॥

अ॒र्धं स्व॒नान्मु॑रुतां
वि॒श्रमा॑ स॒न्न पार्थि॑वम् ।
अ॒रेज॑न्तु प्र मा॒नुषाः॑ ॥ १० ॥

म॒रुतो॑ वी॒रुषा॑णिभि॒-
क्षि॒त्रा रो॒धस्व॑तीर॒जु ।
या॒तेम॑सि॒न्द्रया॑ममिः ॥ ११ ॥

स्थि॒रा वः॑ स॒न्तु ने॒मयो॑
रथा॑ अ॒न्नास॑ ए॒षाम् ।
सु॒सं॑स्कृ॒ता अ॒भीश॑वः ॥ १२ ॥

अ॒च्छा व॒द्वा त॒ना गि॒रा
ज॒रायै॑ ब्र॒ह्मण॑स्पति॒म् ।
अ॒ग्निं मि॒त्रं न॑ दर्श॒तम् ॥ १३ ॥

मिमीहि श्लोकमास्ये
 पर्जन्येइव ततनः ।
 गायं गायत्रमुक्थ्यम् ॥१४॥

वन्दस्व भारुतं गुणं
 त्वेषं पनुस्युमकिणम् ।
 अस्मे वृद्धा असन्निह ॥१५॥

No. 5

I. 48

USAS

सह शुमेन न उपो
 व्युच्छा दुहितदिवः ।
 सह धुम्नेन ब्रुता विमावरि
 राया देति दास्यती ॥ १ ॥

अयामतीर्षोमन्तीविंशसुरिद्रो
 भूरि च्यवन्त वस्तवे ।
 उदीर्यु प्रति मा मुरुता
 उपथोट राधो मघोनाम् ॥ २ ॥

उवासीषा उच्छाच्च नु
 देवी क्षीरा रथानाम् ।
 ये अस्या आचरणेषु दधिरे
 समुद्रे न अनुस्यन्ः ॥ ३ ॥

उपो ये ते प्र यामेषु युञ्जते
 मनो दानाय सुरयः ।
 अग्राहु तत्कर्ण एषां कर्णतमो
 नाम गृणाति नृणाम् ॥ ४ ॥

आ धा योपेव सून-
 युषा याति प्रमुञ्जती ।
 नृरयेन्ती धृजं पृददीयत
 उत्पातयति पक्षिणः ॥ ५ ॥

वि था सृजति समर्न व्यथिनः
 पृदं न वेत्योदती ।
 वयो नकिंष्टे पतिवांस आसते
 व्युष्टौ वाजिनीवति ॥ ६ ॥

एपायुक्त परावतः
 सूर्यस्योदयनादधि ।
 श्रुतं रथेभिः सुभगोपा इयं
 वि यात्पुमि मानुषान् ॥ ७ ॥

विश्वमस्या नानाम् चक्षसे
 जगज्ज्योतिष्कृणोति सूनरी ।
 अप द्वेपो मघोनी दुहिता दिव
 उपा उच्छ्रदप् सिधः ॥ ८ ॥

उप आ माहि भानुना
 चन्द्रेण दुहितर्दिवः ।
 आवहन्ती भूर्यस्मभ्यं सौभगं
 व्युच्छन्ती दिविष्टिषु ॥ ९ ॥

विश्वस्य हि माणनं जीवन् त्वे
 वि यदुच्छसि सूनरि ।
 सा नो रथेन बृहता विभावरि
 ध्रुधि चित्रामघे हवम् ॥ १० ॥

उपो वाजं हि ईस्य
 यश्चित्रो मानुषे जने ।
 तेना बह सुकृतो अध्वरा उप
 ये त्वा गृणन्ति बर्हयः ॥ ११ ॥

मित्रान्देवाँ आ बह सोमपीतये-
 ऽन्तरिक्षादुपस्त्वम् ।
 सास्मासु घा गोमदश्चावदुक्थ्य-
 सुपो वाजं सुवीर्यम् ॥ १२ ॥

यस्या रुशन्तो अर्चयः

प्रति भद्रा अर्क्षत ।

सा नो रयि विश्ववारं सुपेशस-

मुषा ददातु सुगन्धम् ॥१३॥

ये चिदि त्वामृषयः पूर्वं कृतये

जुहुरेऽवसे महि ।

सा नुः स्तोमो अभि गृणीहि राधु-

सोपः शुकेण शोचिषा ॥१४॥

उषो यदद्य मानुना

वि द्वारावृणवो दिवः ।

प्र नो यच्छतादवृकं प्रथु छदिः

प्र देवि गोमतीरिषः ॥१५॥

सं नो राया बृहता विश्वपेशसा

मिमिक्ष्वा समिद्धामिरा ।

सं घृम्नेन विष्टुरोपो महि

सं वाजैर्वाजिनीवति ॥१६॥

ĀŚVINĀ

नासत्याभ्यां बुहिरिव प्र वृञ्जे

स्तोमो इयम्यत्रियेव वारः ।

यावर्भगाय विमदार्य ज्ञायां

सेनाजुवा न्यूहत् रथेन ॥ १ ॥

षीळुपत्मभिराशुहेमभिर्वा

देवानां वा जृतिभिः शाशदाना ।

तद्रासभो नासत्या सुहस्र-

माजा यमसां प्रघने जिगाय ॥ २ ॥

तुयो ह मुज्युर्मथिनोदमेधे

रुधि न कथिन्ममुवाँ अवाहाः ।

तर्महधुनौभिरात्मन्वतीभि-

रन्तरिक्षुप्रद्विरपौदकामिः ॥ ३ ॥

तिस्रः क्षपस्त्रिरहातिवर्जद्वि-

नासत्या मुज्युर्महधुः पतङ्गैः ।

समुद्रस्य घन्वाद्वाद्रस्य पारे

त्रिभी रथैः श्रुतपद्भिः षळङ्गैः ॥ ४ ॥

अनारुम्भणे तदवीरयेथा-

मनास्थाने अग्रमणे समुद्रे ।

यदधिना कृद्ध्युर्मुज्युमस्तं
श्रुतारित्रां नार्धमातस्थिवांसम् ॥ ५ ॥

यमधिना दुदधुः श्वेतमथ-
मघाद्याय शश्वदिस्त्वुस्ति ।
तद्वा द्रात्रं महि कीर्तेन्यं भू-
त्पैदो वाजी सदुमिद्वयो अर्यः ॥ ६ ॥

शुभं नरा स्तुवते पञ्जियाय
कक्षीधते अरदतं पुरन्धिम् ।
क्रारोतराच्छ्रफादथस्थ वृष्णः
श्रुतं कुम्भो असिञ्चतं सुरायाः ॥ ७ ॥

हिमेनुमि शंसमवारयेथां
पितुमतीमूर्जमस्मा अधत्तम् ।
ऋषीसे अत्रिमधिनार्धनीतु-
मुन्निन्यथुः सर्वगणं सुस्ति ॥ ८ ॥

पराव्रतं नासत्यानुदेथा-
मुच्चावुध्नं चक्रयुर्जिह्वारम् ।
क्षरन्नापो न पायनाय राये
सहस्राय वृष्यते गोतमस्य ॥ ९ ॥

जुजुरुषो नासत्योत वृत्रि
मशुञ्चतं द्रापिमिव न्यवानात् ।

प्रातिरतं नदितस्यायुर्दसा-
दित्यतिमकृणुतं कृनीनाम् ॥१०॥

तद्वा नरा जंस्यं राघ्यं
चाभिष्टिम्नासत्या वरुधम् ।
यद्विद्वांसा निधिमिवापंगूलह-
मुद्गतादुपथुर्वन्दनाय ॥११॥

तद्वा नरा सनये दंसं उग्र-
माविष्कृणोमि तन्यतुर्न वृष्टिम् ।
दुध्यह् ह यन्मध्वार्थुणो वा-
मन्मस्य शीर्ष्णां प्र यदीमुवाच ॥१२॥

अजोहवीनासत्या कुरा वा
मुहे यामन्पुरुषुजा पुरन्धिः ।
श्रुतं तच्छाहुरिव बधिमत्या
हिरण्यहस्तमभिनावदत्तम् ॥१३॥

आसनी दृष्टस्य वर्तिकामभीकै
युधे नरा नासत्यामुमुक्तम् ।
उतो कविं पुरुषुजा युवं ह
कृपमाणमकृणुतं त्रिचक्षे ॥१४॥

चरित्रं हि चेतिवाच्छेदि पूर्ण-
माजा खेलस्य परितक्म्यायाम् ।

सद्यो जङ्घामायसीं विश्पलायै
धने हिते सर्वेभ्ये प्रत्यघचम् ॥१५॥

शतं मेपान्वृष्ये चक्षदान-
मुज्जाश्वं तं पितान्धं चकार ।

तस्मा अक्षी नासत्या विचक्ष
आधत्तं दत्ता मियजावनुर्वन् ॥१६॥

आ वां रथं दुहिता सूर्यस्य
काष्मेषातिष्ठददत्ता जयन्ती ।
विश्वे देवा अन्यमन्यन्त हृद्भिः
समृ श्रिया नासत्या सचेये ॥१७॥

यदयत्तं दिवोदासाय वृत्ति-
भरद्वाजायाश्चिता हर्यन्ता ।
रेवदुवाह सचुनो रथी वां
धृषभश्च शिशुमारश्च युक्ता ॥१८॥

रुधि सुक्षत्रं स्वपुत्यमायुः
सुधीयं नासत्या वहन्ता ।
आ लुहावीं समनुसोष वाजै-
स्त्रिहो भागं दर्घतीमशातम् ॥१९॥

परिविष्टं जाहुषं विश्वतः सीं
सुगेमिर्नक्तमूहय रजोभिः ।

विभिन्दुना नासत्या रथेन
वि पर्षताँ अजरयू अयातम् ॥२०॥

एकस्या वस्तोरावतं - रणाथ
वशमधिना सनये सहस्रा ।
निरहतं दुच्छुना इन्द्रवन्ता
पृथुश्वसो घृण्णावरातीः ॥२१॥

शरस्ये चिदार्चस्कस्यावृतादा
नीचादुचा चक्रधुः पार्तवे वाः ।
शयवे चिनासत्या शचीमि-
जसरये स्तुवे पिप्यधुर्गाम् ॥२२॥

अवस्थुते स्तुवते कुष्णिगार्यं
अजयुते नासत्या शचीमिः ।
पशुं न नृष्टमिव दर्शनाय
विष्णाव्यै ददधुर्विश्वकाय ॥२३॥

दश रात्रीरथिवेना नव यू-
नर्वनदं शशितमुप्स्वन्तः ।
विप्रुतं रेभमुदसि प्रवृक्त-
मुन्निन्यधुः सोममिव स्रवेण ॥२४॥

अ वां दंसांखधिनाववोच-
मस्य पतिः स्पां सुगवः सुवीरः ।

उत पश्येन्ननुवन्दीर्घमायु-
रस्तमिवेज्जरिमाणं जगम्याम् ॥२५॥

No. 7

I. 154

G .

VISNU

विष्णोर्जु कं वीर्याणि प्र वीचं
यः पार्थिवानि विममे रज्जांसि ।
यो अस्केमायदुत्तरं सुधस्थं
विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः ॥ १ ॥

म तद्विष्णुः स्तवते वीर्येण
मृगो न भीमः कुंचुरो गिरिष्ठाः ।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणे-
ष्वधिष्ठियन्ति भुवनानि विभ्रा ॥ २ ॥

प्र विष्णावे शूपमेतु मन्म
गिरिक्षित उरुगायाय वृष्णे ।
य इदं दीर्घं प्रयतं सुधस्थ-
मेको विममे त्रिमिरित्पदेभिः ॥ ३ ॥

यस्य त्री पूर्णा मधुना पुदा-
न्यक्षीयमाणा स्वधया मदन्ति ।
य उ त्रिधातुं पृथिवीमुत धा-
मेको दाधार सुवैनानि विधा ॥ ४ ॥

तदस्य प्रियममि पार्थो अस्यां
नरो यत्र देवयवो मदन्ति ।
उरुकमस्य स हि बन्धुरित्था
विष्णोः पुदे परमे मध्व उत्सः ॥ ५ ॥

ता वां वास्तन्युष्मसि गर्मध्वे
यत्र गावो भूरिभृङ्ग अयासः ।
अत्राहु तदुरुगायस्य वृष्णः
परमं पदमव भाति भूरि ॥ ६ ॥

No. 8

II. 12

INDRA

यो ज्ञात एव प्रयुमो मर्तस्वा-
न्देवो देवान्कर्तुना पर्यभृषत् ।
यस्य शुष्माद्रोदसी अम्यसेतां
नृम्यासं मद्धा स जनाम् इन्द्रः ॥ १ ॥

यः प्रथिवीं व्यथमानामदह-
 द्यः पर्षेतान्प्रकुपितान् अरम्णात् ।
 यो अन्तरिक्षं विमुमे वरीयो
 यो घामस्तग्नात्स जनासु इन्द्रः ॥ २ ॥

यो हुत्वाहिमरिणात्सुप्त सिन्धु-
 न्यो गा उदाजदपुषा वलस्य ।
 यो अश्मनोरुन्तरग्निं जुजानं
 सुवृक्सुमत्सु स जनासु इन्द्रः ॥ ३ ॥

येनेमा विश्वा च्यवना कृतानि
 यो दासं वर्णमधरं गुहार्कः ।
 इवृग्नीवृ यो जिगीवां लुधमार्द-
 दुर्यः पुष्टानि स जनासु इन्द्रः ॥ ४ ॥

यं स्मा पृच्छन्ति कुहु सेति घोर-
 मुतेमाहुर्नयो अस्तीत्येनम् ।
 सो अर्यः पुष्टोर्विजंशुवा मिनाति
 श्रदस्मै घत्त स जनासु इन्द्रः ॥ ५ ॥

यो रुधस्य चोद्विता यः कृशस्य
 यो ब्रह्मणो नार्धमानस्य कीरेः ।
 पुक्तग्रान्णो योजविता सुश्रिप्रः
 सुवसोमस्यु स जनासु इन्द्रः ॥ ६ ॥

यस्याथासः प्रदिशि यस्य गावो

यस्य ग्रामा यस्य विश्वे रथासः ।

यः सूर्यं य उषसं ज्ञान

यो अषां नेता स जनासु इन्द्रः ॥ ७ ॥

यं क्रन्दसी संपृती विह्वमेते

परेऽवर उभया अमित्राः ।

सुमानं चिद्रथमावस्थिवांसा

नाना हवेते स जनासु इन्द्रः ॥ ८ ॥

यस्मान्न क्रुते विजयन्ते जनासो

यं युष्यमाना अवसे हवन्ते ।

यो विश्वस्य प्रतिमानं यभूव

यो अच्युतच्युतस जनासु इन्द्रः ॥ ९ ॥

यः शयतो महेनो दधाना-

नमन्यमानाच्छर्वा ज्ञान ।

यः शर्षते नानुददाति श्रुष्यां

यो दस्योर्हन्ता स जनासु इन्द्रः ॥ १० ॥

यः शम्बरं पर्वतेषु क्षियन्तं

चत्वारिंश्यां शुरब्रुन्वविन्दत् ।

ओज्जायमानं यो अहिं ज्ञान

दानुं शयानं स जनासु इन्द्रः ॥ ११ ॥

यः सुत्तरंमिष्टंभस्तुविष्मा-
नवासंजत्सर्तवे सप्त सिन्धून् ।
यो रौहिणमस्फुरद्वज्रबाहु-
र्धामारोहन्तं स जनासु इन्द्रः ॥१२॥

द्यावां चिदस्मै पृथिवी नमेते
शुष्माचिदस्य पवैता भयन्ते ।
यः सोमया निचितो वज्रबाहु-
र्यो वज्रहस्तः स जनासु इन्द्रः ॥१३॥

यः सुन्वन्तुमर्चति यः पर्वन्तं
यः शंसन्तं यः शशमानमृती ।
यस्य ब्रह्म वर्धनं यस्य सोमो
यस्येदं राघुः स जनासु इन्द्रः ॥१४॥

यः सुन्वते पर्वते दुध आ चि-
द्वाजं दर्दपि स किलासि सुत्यः ।
व्रयं तं इन्द्र विश्वहं प्रियासः
सुवीरासो विदधुमा वंदेम ॥१५॥

No. 9

II. 23

BRAHMANASPATI

गुणानां त्वा गुणपतिं हवामहे
कुर्वि कर्तुर्नामुपमर्थवस्तमम् ।

ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पतु

आ नः शृण्वन्नृतिभिः सीद सादनम् ॥ १ ॥

देवाश्विते असुर्य प्रचेतसो

बृहस्पते यज्ञियं भागमानशुः ।

उस्राद्वै सूर्यो ज्योतिषा महो

विश्वेषामिज्जनिता ब्रह्मणामसि ॥ २ ॥

आ विवाध्यां परिरापुस्तमांसि च

ज्योतिष्मन्तुं रथमृतस्य तिष्ठसि ।

बृहस्पते भीमममित्रदम्भनं

रक्षोहणं गोशुभिर्दं सुविदम् ॥ ३ ॥

सुनीतिभिर्नयसि त्रायसे जनं

यस्तुभ्यं दाशान्न तमंहो अश्रवत् ।

श्रद्धद्विपुस्तपनो मन्युमीरसि

बृहस्पते महि तर्चे महित्वनम् ॥ ४ ॥

न तमंहो न दुरितं कुतश्चन

नारातयस्तितिरुर्न द्रष्टाविनः ।

विश्वो इदस्मादध्वरसो वि वाधसे

यं सुगोपा रक्षसि ब्रह्मणस्पते ॥ ५ ॥

त्वं नो गोपाः पयिकृद्विचक्षण-

स्त्वर्ब युताय मुतिभिर्जरामहे ।

बृहस्पते यो नो अमि हरो दधे

स्वा तं मर्मतु दुच्छुना हरस्वती ॥ ६ ॥

उत वा यो नो मूर्चयादनागसो-

ऽरातीवा मर्तः सानुको वृकः ।

बृहस्पते अप तं वर्तया पथः

सुगं नो असौ देववीतये ऋषि ॥ ७ ॥

श्रुतारं त्वा तुनूनां हवामहे-

ऽधस्पर्तरषिवृक्कारमस्मयुग्म् ।

बृहस्पते देवनिदो नि वर्धय

मा दुरेवा उत्तरं सुम्नसुक्षन् ॥ ८ ॥

त्वया वयं सुष्टुधा ब्रह्मणस्पते

स्पाही वसु मनुष्या वदीमहि ।

या नो दूरे तृक्षितो या अरातयो-

ऽमि सन्ति जुम्भया ता अनुन्वसः ॥ ९ ॥

त्वया वयमुत्तमं धीमहे वयो

बृहस्पते परिण्णा ससिना युजा ।

मा नो दुःशंसो अभिदिप्सुरीशतु

ग्र सुशंसा मृतिभिस्तारिषीमहि ॥ १० ॥

अनानुदो वृषभो जग्मिराहुवं

निर्ष्टा शत्रुं पृथनासु सासुहिः ।

असि सुत्य ऋणया ब्रह्मणस्पत
उग्रस्य चिदमिता वीळुहृषिणः ॥११॥

अदेवेन मनसा यो रिप्यति
शासामुग्रो मन्यमानो जिघांसति ।
बृहस्पते मा प्रणक्तस्य नो बुधो
नि कर्म मृत्युं दुरेवंस्य शर्षतः ॥१२॥

भरैष हव्यो नमसोपसद्यो
गन्ता वाजेषु सनिता धनं धनम् ।
विद्वान् इदमो अभिदिप्स्वोऽमुं मृधो
बृहस्पतिविं ब्रवह्वा रथाँश्च ॥१३॥

तेजिष्ठया तपनी रुक्षसंस्तपु
ये त्वां निदे दधिरे हृषीर्षिम् ।
आविस्तत्कृष्व यदसंस्त उरुध्वम् ।
बृहस्पते वि परिरापो अर्दय ॥१४॥

बृहस्पते अति यदुर्यो अहोद्
धूमद्विभाति क्रतुमजनेषु ।
यद्दीदयच्छर्वस श्रतप्रजात
तदुस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् ॥१५॥

मा नः स्तेनेभ्यो ये अमि बृहस्पदे
निरामिणो रिपवोऽनेषु जाग्रधुः ।

आ देवानामोहते वि त्रयो हृदि
बृहस्पते न पुरः साम्नो विदुः ॥१६॥

विश्वेभ्यो हि त्वा भुर्वनेभ्यस्परि
त्वष्टाजन्तसाम्नःसाम्नः कृविः ।
स ऋणचिद्वेण्या ब्रह्मणस्पति-
र्ब्रुहो हन्ता सह क्रतुस्य धर्तारि ॥ १७ ॥

तव श्रिये व्यजिहीतु पर्वतो
गवां गोत्रमुदसृजो यदङ्गिरः ।
इन्द्रेण युजा तमसा परीवृतं
बृहस्पते निरुपामौञ्जो अर्णवम् ॥१८॥

ब्रह्मणस्पते त्वमुस्य युन्ता
सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्य ।
विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवा
बृहद्देस विदधे सुवीराः ॥१९॥

RUDRA

आ तं पितर्मरुतां सुम्नमेतु
मा नुःसूर्यस्य सुन्दर्यो युयोथाः ।

अमि नो वीरो अर्षेति क्षमेतु

प्र जायेमहि रुद्र प्रुनाभिः ॥ १ ॥

त्वादत्तेमी रुद्र शन्तमेभिः

शतं हिमा अशीय मेपुजेभिः ।

व्यस्मद्द्वेषो वितुरं व्यंहो

व्यमीधाश्चातयस्वा विपूचीः ॥ २ ॥

श्रेष्ठो ज्ञातस्य रुद्र श्रियासिं

तवस्तमस्तवसां वज्रवाहो ।

पपिं णः पारमंहंसः स्वस्ति

विभ्रा अभीती रपसो युयोधि ॥ ३ ॥

मा त्वा रुद्र चुक्रुधामा नमोभि-

र्मा दुष्टुती वृषभ मा सहती ।

उन्नो वीरो अर्षय मेपुजेभि-

मिपक्तमं त्वा मिपजां शृणोमि ॥ ४ ॥

हवीमिमिह्वते यो हविमि-

रयु स्तोमेभी रुद्रं दिपीय ।

क्रुदुरः सुहवो मा नो असौ

वृधुः सुशिप्रो रीरधन्मुनाये ॥ ५ ॥

उन्मा ममन्द वृषभो मरुत्वा-

न्त्वर्षियमा वर्यसा नार्धमानम् ।

घृणीवि च्छायामरुपा अशीया
विवासेयं रुद्रस्य सुम्नम् ॥ ६ ॥

कस्य वै रुद्र मृळयाकु-
हस्तो यो अस्ति मेपुजो जलापः ।
अपभर्ता रपसो दैर्घ्यस्या-
मी नु मा वृषभ चक्षमीयाः ॥ ७ ॥

प्र वृध्रवे वृषभाय धितुषे
महो महौ सुष्टुतिमीरयामि ।
नमसा कल्मलीकिने नमोभि-
र्गृणीमसि त्वेप रुद्रस्य नाम ॥ ८ ॥

स्थिरेमिरद्वैः पुरुरूपं त्रयो
वृध्रुः शुक्रेभिः पिपिशे हिरण्यैः ।
ईशानादस्य भुवनस्य भूरे-
न वा उ वोषद्द्रादसुर्यम् ॥ ९ ॥

अर्हन्मिभपि सार्यकानि धन्वाह-
न्निष्कं यन्तं विवरूपम् ।
अर्हन्निदं दयसे विस्त्रमम्यं
न वा ओजीयो रुद्र त्वदस्ति ॥ १० ॥

स्तुहि श्रुतं गर्तसदं युवानं
मृगं न भीमहृषद्भुत्सुग्रम् ।

मृळा जेरित्रे रुद्र स्तवानो-

ऽन्यं ते अस्मानि वपन्तु सेनाः ॥११॥

कुमारश्चित्पितरं वन्दमानं

प्रति नानाम रुद्रोपयन्तम् ।

भूरर्दीतारं सत्पतिं गृणीये

स्तुतस्त्वं भेषजा रास्पस्मे ॥१२॥

या घो भेषजा मरुतः शुचीनि

या शंतमावृणो या मयोध्व ।

यानि मनुवृणीता पिता न-

स्ता शं च योश्च रुद्रस्य वशिम् ॥१३॥

परि णो हेती रुद्रस्य वृज्याः

त्वेषस्य दुर्मतिर्मही गात्र ।

अयं स्थिरा मघवद्भयस्तनुष्व

मीद्वर्वास्तोकाप तनयाय मृळ ॥१४॥

एवा वज्रो वृषभ चेकितान्

यथा देव न हृणीये न हंसि ।

इवन्धुनो रुद्रेह वीधि

बृहद्वदेम विदथे सुवीरः ॥१५॥

APĀM NAPĀT = विजल-वृत्तः

उपेमसृक्षि बालुयुर्वचसां
चनो दधीत नावो गिरौ मे ।
अपां नपादाशुहेमा कुवित्स
मुपेशंसस्करति जोषिषुद्धि ॥ १ ॥

इमं स्वस्मै हृद आ सुतष्टं
मन्त्रं वोचेम कुविदस्य वेदत् ।
अपां नपादसुर्यस्य मुह्य
विश्वान्युर्यो भुवना जजान ॥ २ ॥

समन्या यन्त्युर्ष यन्त्यन्याः
समानमूर्ध नर्यः पृणन्ति ।
तम् शुचिं शुचयो दीदुवांस-
मुपां नपातुं परि तस्युरार्षः ॥ ३ ॥

तमस्मैरा युवतयो युवानं-
मर्मुज्यमानाः परि युन्त्यार्षः ।
स शुक्रेभिः शिकम्पो रेवदस्मे
दीदायानिष्मो घृतनिर्णिगप्सु ॥ ४ ॥

अस्मे तिस्रो अग्न्यध्याय नारी-
द्वेवार्य देवीर्दिधिपुन्त्यन्नम् ।

कृताङ्घ्रौ हि प्रसर्से अप्सु
स पीयूषं धयति पूर्वसनाम् ॥ ५ ॥

अश्वस्यात्र जनिमास्य च स्वे-
र्द्रुहो रिपः सम्पृचः पाहि सखीन् ।
आमासु पूर्णं पुरो अप्रमृष्यं
नारास्यो वि नश्चानृतानि ॥ ६ ॥

स आ दमे सुदुघा यस्य धेनुः
स्वधां पीषाय सुभ्यन्नमति ।
सो अषां नपादूर्जयन्नस्वः ॥ ७ ॥
धेनुदेयाय विधुते वि भाति ॥ ७ ॥

यो अष्वा शुचिना दैव्येन
ऋतावाजस्त उर्विया विभाति ।
वृषा इदुन्या भुवनान्यस्य
प्र जायन्ते वीरुधश्च प्रजाभिः ॥ ८ ॥

अषां नपादा ह्यस्यादुपस्थं
जिह्वानामूर्ध्वो विद्युत्तं वसानः ।
तस्य ज्येष्ठं महिमानं वहन्ती-
हिरण्यवर्णाः परि यन्ति युह्वीः ॥ ९ ॥

हिरण्यरूपः स हिरण्यसन्द-
गुषां नपात्सेद् हिरण्यवर्णः ।

हिरण्ययात्परि योनेर्निषधा ॥१०॥
हिरण्यदा ददत्यन्नमस्मै ॥१०॥

तदस्यानीकयुत चारु नामा-
पीन्यै वर्धते नष्टुरपाम् ।
यमिन्वर्ते युवतयः समित्था
हिरण्यवर्णं घृतमन्नमस्य ॥११॥

अस्मै बहुनामधुमाय सरुधे
यज्ञैर्विधेम नमसा हुविभिः ।
सं सानु माजिं दिधिषामि विलमै-
र्दधाम्यन्नैः परि वन्द शुभिः ॥१२॥

स ईं वृषाञ्जनयत्तासु गर्भं
स ईं शिशुर्धयति तं रिहन्ति ।
सो अ॒पां न॒पाद॒न॒भि॒म्लात॒वर्णो-
ऽन्यस्यैवेह तुन्वा विषेप ॥१३॥

अ॒स्मिन्प॒दे प॒रमे॒ तस्मि॒वांस-
म॒प्सुस्म॒भिर्नि॒वहा॒ दी॒दि॒वांस॑म् ।
आ॒पो न॒ष्ट्रे घृ॒तम॒न्नं वह॑न्तीः
स्व॒यम॒र्त्तुः परि॑ दी॒यन्ति॒ य॒द्दीः ॥१४॥

अ॒यांस॒मग्रे॒ सु॒धिति॑ ज॒नाया-
यांस॒सु म॒धव॑द्भ्यः सु॒वृ॒क्तिम् ।

विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवा
बृहद्भदेम विदथे सुवीराः ॥ १५ ॥

No. 12

II. 38

SAVITR

उदु ष्य देवः सविता सुवायं
शश्वत्तमं तदपा वह्निरस्यात् ।
नूनं देवेभ्यो वि हि धाति
रत्नमथाभजद्दीतिर्होत्रं स्तुतौ ॥ १ ॥

विश्वस्य हि भ्रष्टये देव ऊर्ध्वः
प्र वाहवां प्रधुपाणिः सिसर्वि ।
आपश्चिदस्य ब्रुत आ निर्मृगा
अयं चिद्रातो रमते परिज्मन् ॥ २ ॥

आशुभिश्चिधान्वि भ्रुवाति नून-
मरीरमुदतमानं चिदेतोः ।
अक्षर्षणां चिन्त्ययां अविष्या-
मनुं ब्रतं सवितुर्मोक्यागात् ॥ ३ ॥

पुनः समव्युद्धितुं वयन्ती
मुष्या कर्तोर्न्येषाच्छक्मधीरः ।

उत्संहायास्थादृच ॥ तूरदध-

ररमतिः सविता देव आगात् ॥ ४ ॥

नानौकांसि दुर्यो विश्रमायु-

विं तिष्ठते प्रभवः शोको अग्नेः ।

ज्येष्ठं माता हूतवै आगमाघा-

दन्वस्य केतमिषितं सवित्रा ॥ ५ ॥

सुमाधवतिं विष्टितो जिगीषु-

विशेषां कामश्चरताममाभूत् ।

शर्धा अपो विकृतं हित्व्यागा-

दनुं व्रतं सवितुर्देव्यस्य ॥ ६ ॥

त्यया हितमप्यमप्यु मागं

धन्वान्वा मृगयसो वि तस्युः ।

वनानि विभ्यो नकिरस्य तानि

व्रता देवस्य सवितुर्मिनन्ति ॥ ७ ॥

याद्रार्ध्यं ॥ वरुणो योनिमप्य-

मनिशितं निमिषि जम्भैराणः ।

विश्वो मार्ताण्डो व्रजमा वृजुर्गो-

त्स्यशो जन्मानि सविता व्याकः ॥ ८ ॥

न यस्येन्द्रो वरुणो न मित्रो

व्रतमर्यमा न मिनन्ति रुद्रः ।

नारातयुस्तमिदं स्वस्ति

हुवे देवं सवितारं नमोभिः ॥ ९ ॥

भगं धियं वाजयन्तः पुरन्धि

नराशंसो ग्रास्पतिर्नो अब्याः ।

आये वामस्य सङ्गये रयीणां

प्रिया देवस्य सवितुः स्याम ॥ १० ॥

असभ्यं तद्विचो अजघः पृथिव्या-

स्त्वया दुसं काम्यं राघ आ गात् ।

शं यत्स्तोतृभ्य आपये भवा ।

स्युक्तं सा च सवितर्जरित्रे ॥ ११ ॥

No. 13

III. 33

NADYAH

प्र पर्वतानामुशती उपस्था-

दधेइव विपिते हासमाने ।

गावेव शुभ्रे मातरा रिहुणे

विषाट्छुतुद्री पर्यसा जवेते ॥ १ ॥

इन्द्रैपिते प्रसवं मिश्रमाणे

अच्छा समुद्रं रुध्यैव यायः ।

सुमाराणे ऊर्मिभिः पिन्वमाने

अन्या वामन्यामप्येति शुभ्रे ॥ २ ॥

अच्छा सिन्धुं मातृत्वमामयासं

विपाशमुर्वीं सुभर्गामगन्म ।

वृत्तमिव मातरां संरिद्धाणे

समानं योनिमनु सञ्चरन्ती ॥ ३ ॥

एता वयं पयसा पिन्वमाना

अनु योनिं देवकृतं चरन्तीः ।

न वर्तये प्रसवः सर्गोक्तः

क्रियुषिप्रो नद्यो जोहवीति ॥ ४ ॥

रमध्वं मे वचसे सोम्याय

अतावरीरुषं मुहूर्तमेवैः ।

प्र सिन्धुमच्छा बृहती मन्त्रोपा-

वस्सुरह्णे कुशिकसं वृत्तः ॥ ५ ॥

इन्द्रो अम्मां अरदुद्धर्जवाहु-

रपाहन्वृत्रं पंरिधिं नदीनाम् ।

देवोऽनयत्सप्रिता सुपाणि-

स्तस्य वयं प्रसवे याम उर्वीः ॥ ६ ॥

प्रवाच्यं शशवा वीर्यं त-

दिन्द्रस्य कर्म यदहिं विवृथत् ।

वि वज्रेण परिपदो जघाना-

यन्नापोऽर्धेनमिच्छमानाः ॥ ७ ॥

एतद्वचो नस्तिर्मापि मृष्टा

आ यत्ते वोपानुचरा युगानि ।

वृक्षेष्टु कारो प्रति नो जुषस्व

मा नो नि कः पुरुषत्रा नमस्ते ॥ ८ ॥

ओ पु स्वसारः कारवे शृणोत

ययौ वो दुरादनस्ता रथेन ।

नि पू नमध्वं भवता सुपारा

अधोजुधाः सिन्धवः स्रोत्यामिः ॥ ९ ॥

आ ते कारो शृणवामा वचांसि

ययाथ दुरादनस्ता रथेन ।

नि ते नसै पीप्यानेव योषा

मर्यायेव कुन्या शश्वचै ते ॥ १० ॥

यदुङ्ग त्वा भरताः सुन्तरैस्तु-

गुव्यन्त्रामं हपित इन्द्रजितः ।

अर्पादिह प्रसुवः सगैतक्तु

आ वो वृषे सुमति युज्ञियानाम् ॥ ११ ॥

अतारिषुर्भरता गुव्यवः स-

ममस्तु विप्रः सुमति नदीनाम् ।

प्र पिन्वध्वमिपयन्तीः सुराघ्रा
आवृक्षणाः पृणध्वं यात श्रीभम् ॥१२॥

उद्धं कुर्मिः शम्या हु-
न्वापो योक्त्राणि मुञ्चत ।
माऽदुष्कृतौ व्यैनसा-
ऽघ्न्यौ अनुमारताम् ॥१३॥

No. 14

IV. 7

AGNI

अयनिह प्रथमो घासि धातुभि-
होता यजिष्ठो अधुरेष्वीडयः ।
यमर्षवानो भृगवो विरुक्षु-
र्देनेषु चित्रं विम्बं विशेविंशे ॥ १ ॥

अग्ने कृदा त आनुप-
ग्मुर्देवस्य चेतनम् ।
अथा हि त्वा जगृथिरे-
मर्तोसो विस्वीडयम् ॥ २ ॥

ऋतावानं विचेतसं
पश्यन्तो घामित्रं स्वमिः ।

विधेयामध्वराणां

हस्तुतरं

दमेदमे

॥ ३ ॥

आशं

दुवं

विनस्वतो

विद्या

यश्चर्षणीरुभि ।

आ

जघ्नः

केतुमायवो

भुगवाणं

विशेविंशे

॥ ४ ॥

तमीं

होतारमानुष-

क्विचकित्पांसं नि पेदिरे ।

रुणं

पावकशोचिपं

यजिष्ठं सुप्त धार्मभिः ॥ ५ ॥

तं

शश्वतीषु

मातृषु

वनु

आ

वीतमश्रितम् ।

चित्रं

सन्तं

गुहो

हितं

सुवेदं

कृचिदुर्थिनम्

॥ ६ ॥

सप्तस्य यद्विद्युता सस्मिन्नूष-

नृतस्य धार्मत्रणयन्त देवाः ।

महो

अग्निर्ममसा रातहव्यो

वेरध्वराय

सदमिहतावा

॥ ७ ॥

वेरध्वरस्य द्रुत्यानि विद्वा-

जुमे अन्ता रोदसी सञ्चिकित्वान् ।

दुत ईयसे प्रुदिव उराणो
विदुष्टो दिव आरोधनानि ॥ ८ ॥

कृष्णं त एम रुशतः पुरो भा-
भरिष्णवः चिर्वपुषामिदेकम् ।
यदप्रवीता दधते इ गर्भं
सुयश्चिज्जातो भवसीदु दुतः ॥ ९ ॥

सुद्यो वातस्य ददशानुमोजो
यदस्य वातो अनुवाति शोचिः ।
पुणक्तिं तिम्मामतसेषु जिह्वां
स्थिरा चिदन्ना दयते वि जम्भैः ॥ १० ॥

तृषु यदन्ना तृषुणा ववर्ध
तृषु द्रुतं कृणुते ग्रहो अग्निः ।
वातस्य मेळि संचते निजूदै-
न्नाशुं न वाजयते हिन्ये अर्वा ॥ ११ ॥

No. 15

IV, 12

AGNI

यस्तामश इनयते यतस्रक्
त्रिस्ते अनेकृणवत्सस्मिन्नहन् ।

स सु द्युम्नैरभ्यस्तु प्रसक्ष-
त्तु क्रत्वा जातवेदधिकित्वान् ॥ १ ॥

इध्मं यस्तै जुमरच्छत्रमाणो
महो अग्ने अनीकृमा संपर्यन् ।
स ईध्मानः प्रति दोषामुपासं
पुष्यन्नयि संचते मन्त्रमिश्रान् ॥ २ ॥

अग्निरीशे बृहत्तः क्षत्रियस्या-
ग्निर्वाजस्य परमस्य रायः ।
दधाति रत्नं विप्रते यविष्ठो
व्यानुपद्मर्त्याय स्वधावान् ॥ ३ ॥

यच्चिद्वि ते पुरुषत्रा यविष्ठो-
चित्तिमिश्रकृमा कच्चिदागः ।
कुघी ष्वः स्मौ अदितेरनासा-
न्येनांसि शिश्रयो विष्मग्ने ॥ ४ ॥

महश्चिदग्न एनसो अमीक
ऊर्वाद्दिवानामुत मर्त्यानाम् ।
मा ते सखायः सदुमिद्रिषाम्
यच्छा तोक्याय वनयाय शंयोः ॥ ५ ॥

यथा ह त्वद्रसयो गौर्धं चि-
त्पदि पिताममुंश्चता यजत्राः ।

एवो ष्वः स्मन्मुञ्चता व्यंहः
प्र तार्यमे प्रतुरं नु आयुः ॥ ६ ॥

No. 16

V. 83

PARJANYA ३१०२०७ = ११

अच्छा वद तवसं गीर्भिताभिः
स्तुहि पर्जन्यं नमुता विवास ।
कनिकदधुप्रभो जीरदानू
रेतो दध्यात्योर्पधीष गर्भम् ॥ १ ॥ ३१०२०७

विशुक्षान् हन्त्युत हन्ति रुक्षसो
विथे विभाय भुवनं मुदायधात् ।
उतानोगा ईषते वृष्ण्यावतो
यत्पर्जन्यः स्तनयन् हन्ति दुष्कृतः ॥ २ ॥ ३१०२०७

रथीय कश्याथो अमिक्षिष-
आविर्दुतान्कृणुते वृष्णीं अह ।
दूरात्सिद्धस्य स्तनया उदीरते
यत्पर्जन्यः कृणुते वृष्णीं नमः ॥ ३ ॥

प्र याता नान्ति पुर्यन्ति विपुत्र
उदोर्पधीजिहते पिन्वते स्वः ।

इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते
यत्पर्जन्यः पृथिवीं रेतुसारवति ॥ ४ ॥

यस्य व्रते पृथिवी नवमीति
यस्य व्रते शुक्लवज्रमुरीति ।
यस्य व्रत ओषधीर्निश्चरूपाः
स नः पर्जन्य महि शर्म यच्छ ॥ ५ ॥

दिवो नो वृष्टिं मरुतो ररीष्वं
प्र पिबन्वतु वृष्णो अश्वस्य धाराः ।
अवाङ्मतेन स्तनयितुने-
ह्यपो निपिञ्चनसुरः पिता नः ॥ ६ ॥

अभि घ्नन्द स्तनयु गर्भमा धा
उदन्वता परि दीया रथेन ।
वति सु कर्षु विपितुं न्यञ्चं
सुमा भवन्तुद्वतो निषादाः ॥ ७ ॥

महान्तं कोशमुदचा नि पिञ्च
सन्दन्तां कुल्या विपिताः पुरस्तात् ।
पृतेन धावापृथिवी व्युन्धि
सुप्रपाणं भवतुघ्न्याम्यः ॥ ८ ॥

यत्पर्जन्यः कनिक्कद-
स्तनयन् हंसि दुष्कृतः ।

प्रतीदं विश्वं मोदते.

यत्किं च पृथिव्यामधि ॥ ९ ॥

अदर्पिर्वर्षमुदु पृ गृमाया-

कृधन्वान्यत्येतवा उ ।

अजीजनु ओषधीर्मोजनाय क-

मुत प्रजाम्योऽविदो मनीषाम् ॥ १० ॥

No. 17

VI. 54

PŪṢAN

सं पूषन् विदुषा नय

यो अञ्जसानुषासति ।

यं एवेदमिति ब्रवंत् ॥ १ ॥

समु पूष्णा गमिमहि

यो गृह्णामिग्रासति ।

इम एवेतिं च ब्रवंत् ॥ २ ॥

पूष्णश्चक्रं न रिण्यति

न कोशोऽयं पयते ।

नो अस्य व्यथते पविः ॥ ३ ॥

यो अस्मै हविषाविष्णु-
न्न तं पूषाणि मृष्यते ।
प्रथमो विन्दते वसु ॥ ४ ॥

पूषा गा अन्तेतु नः
पूषा रक्षत्वर्वेताः ।
पूषा वाजं सनोतु नः ॥ ५ ॥

पूषन्तु प्र गा इहि
यजमानस्य सुन्वतः ।
अस्माकं स्तुवताश्रुत ॥ ६ ॥

माकिर्नेशुन्मार्की रिपुन्
मार्की सं शारि केवटे ।
अथारिष्टामिरा गहि ॥ ७ ॥

शृण्वन्तं पूषणं वृष-
मिर्षमनष्टवेदसम् ।
ईशानं शाय ईमहे ॥ ८ ॥

पूषन्तव व्रते वृषं
न रिष्येम कदा चुन ।
स्तोतारस्त इह स्मसि ॥ ९ ॥

परि पृषा पुरस्ता-
 द्धस्तं दधातु दक्षिणम् ।
 पुनर्नो नृपमार्जतु ॥ १० ॥

No. 18

VII. 86

VARUNA

धीरा त्वस्य महिना जनूषि
 वि यस्तस्तम्भुरोदसी चिदुर्वी ।
 अ नाकमुष्णं सुतुदे शुहन्तं
 क्षिता नक्षत्रं प्रथञ्च नृम ॥ १ ॥

उत स्वयां तन्वां सं धेदे त-
 त्कृदा त्वन्तर्वर्ण्ये ध्रुवानि ।
 किं मे हव्यमहृणानो जुपेत
 कृदा मृळीकंसुमना अभिर्यम् ॥ २ ॥

पृच्छे तदेनो वरुण दिद-
 दूपो एमि चिक्षितुषो विपृच्छम् ।
 सुमानमिन्मे कुवर्यधिदाहु-
 रयं ह तुभ्यं वरुणो हणीते ॥ ३ ॥

किमार्गं आस वरुण ज्येष्ठं
 यत्स्तोतारं जिघांससि सखायम् ।
 प्र तन्मै वोचो दूळम स्वधावो-
 ऽवं त्वाद्देना नमंसा तुर इयाम् ॥ ४ ॥
 अयं द्रुग्धानि पित्र्यां सृजा नो-
 ऽव या वयं चक्रुमा तुनुभिः ।
 अयं राजन्पशुवृषं न तारुं
 सृजा वृत्सं न दाम्नो वसिष्ठम् ॥ ५ ॥
 न स स्वो दक्षो वरुण ध्रुतिः सा
 सुरा मन्पुर्विभीदंक्रो अचित्तिः ।
 अस्ति ज्यायान्कनीयस उपारे
 स्वर्गश्चनेदन्तस्य प्रयोता ॥ ६ ॥
 अरं दासो न मीळ्हुये करा-
 ण्यहं देवाय भूर्णयेऽनागाः ।
 अचेतयदुचितो देवो अयो
 गृत्सं राये कवितरो जुनाति ॥ ७ ॥
 अयं म तुम्यं वरुण स्वधावो
 हृदि स्तोम उपश्रितश्चिदस्तु ।
 शं नः क्षेमं क्षम्यु योगे नो अस्तु
 वृयं पात स्रस्तिभिः सदा नः ॥ ८ ॥

MANDŪKA

संवत्सरं शशयाना
 ब्राह्मणा व्रतचारिणः ।
 वाचं पुर्जन्यजिन्वितां
 मण्डूकां अवादिषुः ॥ १ ॥

दिव्या आपो अभि यदेनमाय-
 न्दतिं न शुष्कं सरसी शयानम् ।
 गत्रामह न मायुर्वत्तिनीनां
 मण्डूकानां वृन्तुरग्रा समेति ॥ २ ॥

यदीमेनौ उशतो अभ्यवर्षी-
 तृष्यावतः प्रावृष्यागतायाम् ।
 अरुहलीकृत्या पितरं न पुत्रो
 अन्यो अन्यमुप वदन्तमेति ॥ ३ ॥

अन्यो अन्यमनु गृष्णात्येनो-
 रुपां प्रसुर्गे यदमन्दिपाताम् ।
 मण्डूको यदुमिष्टः कनिष्कु-
 नृभिः सम्प्रुह्क्ते हरितेनुवाचम् ॥ ४ ॥

यदेषामन्यो अन्यस्य वाचं
शाक्तस्यैव वदति शिष्यमाणः ।
 सर्वं तदेषां समृधेव पर्व
 यत्सुवाचो वदथनाढ्यप्सु ॥ ५ ॥

गोमायुरेको अजमायुरेकः
 पृश्निरेको हरितु एक एषाम् ।
 समानं नाम विभ्रतो विरूपाः
 पुरुत्रा वाचं पिपिशुर्वदन्तः ॥ ६ ॥

ब्राह्मणासो अतिरात्रे न सोमे
 सरो न पूर्णमभितो वदन्तः ।
 संवत्सरस्य तदद्भः परि ष्टु
 यन्मण्डकाः प्रावृषीर्णं बभूव ॥ ७ ॥

ब्राह्मणासः सोमिनो वार्चमकत
 ब्रह्म कृण्वन्तः परिवत्सुरीणम् ।
 अध्वर्यवो धर्मिणः सिध्दिदाना
 आविर्भवन्ति शुद्धा न के चिद् ॥ ८ ॥

देवहितं जुगुप्सुर्द्विजस्य
 क्रतुं नरो न प्र मिनन्त्येते ।
 संवत्सरे प्रावृष्यागतायां
 तप्ता हर्मा अस्तुवते विसर्गम् ॥ ९ ॥

गोमाधुरदादुजमाधुरदा-

तृश्विरदाद्धरितो नो वर्चनि ।

गवां मण्डूका ददतः क्षतानि

सहस्रस्रावे अ तिरन्तु आयुः ॥१०॥

No. 20

IX. 80

SOMA

सोमस्य धारा पवते नृचर्षस

ऋतेन देवान्हवते दिवस्परि ।

बृहस्पते रुवथेना वि दिद्युते

समुद्रासो न सर्वनानि विच्यसुः ॥ १ ॥

यं त्वा वाजिन्नुच्या अम्यन्पृता-

योहंतुं योनिमा रोहसि धुमान् ।

मुषोनामायुः प्रतिरन्महि श्रु

इन्द्राय सोम पवसे वृषा मदः ॥ २ ॥

एन्द्रस्य कुशा पवते मुदिन्तम्

ऊर्जं वसानः श्रवसे सुमङ्गलः ।

प्रत्यह् स विद्वा भुवनाभि पद्मे

क्रीढन्हरित्यः खन्दते वृषा ॥ ३ ॥

तं त्वा देवेभ्यो मधुमत्तमं नरः
 सहस्रधारं द्रुहते दश क्षिपः ।
 नृभिः सोमं अच्युतो ग्रावभिः सुतो
 विद्यान्देवाँ आ पवस्वा सहस्रजित् ॥ ४ ॥

तं त्वा ह्रस्तिनो मधुमन्तुमद्रिमि-
 दुहन्त्यस्तु षष्ठमं दश क्षिपः ।
 इन्द्रं सोमं मादयन्दैव्यं जनं
 सिन्धोरिवोर्मिः पवमानो अर्पसि ॥ ५ ॥

No. 21

X, 34

KITAVA

श्रावेपा मां बृहतो मादयन्ति
 प्रवातेजा इरिणे वर्धतानाः
 सोमस्येव मौजवतस्य भुक्षो
 त्रिभीदको जागृन्निर्मह्यपच्छान् ॥ १ ॥

न मां मिमेयु न जिहीळ एषा
 श्रिवा सखिभ्य उत मह्यमासीत् ।
 अक्षस्याहमेकपरस्य हेतो-
 रनुव्रतामपं ज्ञायामरोधम् ॥ २ ॥

द्वेष्टिं श्वश्रूरं ज्ञाया रणद्धि
 न नाधितो विन्दते मर्दितारम् ।
 अर्धस्येव जर्तुो वस्यस्य
 नाहं विन्दामि कितवस्य भोगम् ॥ ३ ॥

अन्ये ज्ञायां परि' मृशन्त्यस्य
 यस्यागृध्रदेदने वाज्यक्षः ।
 पिता माता आतर एनमाहु-
 र्न जानीमो नयता बुद्धमेतम् ॥ ४ ॥

यदादीध्ये न दक्षिपाण्येभिः
 परायद्भ्योऽर्ध हीये सखिभ्यः ।
 न्युसाथ ध्रुवत्रो वाचमक्रतुं
 एमीदेषां निष्कृतं जारिणीवि ॥ ५ ॥

सुभामेति कितवः पृच्छमानो
 ज्ञेयामीति तुन्याऽशुजानः ।
 अक्षाप्तो अस्य वि विरन्ति कामं
 प्रतिदीष्टे दधत आ कृतानि ॥ ६ ॥

अक्षाप्त इदं कुशिनो नितोदिनो
 निरुत्वा न स्तर्पनास्तापपिण्यवः ।
 कुमारदेष्णा जयतः पुनर्ह्यो
 मध्या सम्पृक्ताः कितवस्यवर्हणा ॥ ७ ॥

त्रिपञ्चाशः क्रीळति यात एषां
 देवइव सविता सत्यधर्मा ।
 उग्रस्य चिन्मन्यवे ना नमन्ते
 राजा चिदेभ्यो नम इत्कृणोति ॥ ८ ॥

नीचा वर्तन्त उपरि स्फुर-
 न्यहस्तासो हस्तवन्तं सहन्ते ।
 दिष्ट्या अङ्गारा इरिणे न्युक्ताः
 शीताः सन्तो हृदयं निर्देहन्ति ॥ ९ ॥

जाया तप्यते कितवस्य हीना
 माता पुत्रस्य चरतुः कं स्वित् ।
 क्षुणाया विस्पृद्धनमिच्छमानो-
 ऽन्येषामस्तृण्य नक्तमेति ॥ १० ॥

स्त्रियं दुष्टाय कितुवं ततापा-
 न्येषां जायां सुकृतं च योनिम् ।
 पूर्वाङ्गे अश्वान्पुजे हि बभ्रू-
 न्सो अग्नेरन्ते धृपलः पपाद ॥ ११ ॥

यो यः सेनानीर्महतो गणस्य
 राजा घातस्य प्रथमो बभूव ।
 तस्मै कृणोमि न घनां कृणामि
 दशाहं प्राचीस्तद्वत् वंदामि ॥ १२ ॥

अक्षैर्मा दीन्यः कृपिमित्कृषस्व
 विचे रमस्व बहु मन्यमानः ।
 तत्र गार्गः कितवु तत्र जाया
 तन्मे वि चष्टे सवितायमर्यः ॥१३॥

मित्रं कृणुध्वं खलुं मुव्यता नो
 मा नो घोरेण चरतामि धृष्णु ।
 नि वो नु मन्युर्विशतामराति-
 रन्यो वभ्रूणां प्रसितौ न्वस्तु ॥१४॥

No. 22

X. 71

JNĀNA

बृहस्पते प्रथमं वाचो अग्रं
 यत्प्रैरत नामधेयं दधानाः ।
 यदेपां श्रेष्ठं यदेरिप्रमासी-
 त्रेणा तदेपां निहितं गुहाविः ॥ १ ॥

सक्तुमिव तितउना पुनन्तो
 यत्र घीरा मनसा वाचमव्रत ।
 अत्रा सखायः सख्यानि जानते
 भद्रैषां लक्ष्मीनिहिताधि वाचि ॥ २ ॥

यज्ञेन वाचः पदवीयमाय-

न्तामन्त्रविन्दुनृपिणं प्रविष्टाम् ।

तामाभृत्प्रा व्यदधुः पुरुत्रा

तां सुप्त रेमा अमि सं नवन्ते ॥ ३ ॥

उत त्वः पश्यन्न ददर्श वाच-

मुत त्वः शृण्वन्न शृणोत्येनाम् ।

उतो त्वस्मै सुन्वंदुषि संसे

जायेव पत्य उशुती सुवासाः ॥ ४ ॥

उत त्वं सुख्ये स्थिरयीतमाहु-

नेन हिन्वन्त्यपि वारिनेषु ।

अधेन्वा चरति माययैष

वाचै शुश्रुवाँ अकूलामपुष्पाम् ॥ ५ ॥

यस्तित्याजं सन्निविद्धं सखायं

न तस्य वाच्ययि मागो अस्ति ।

यदो शृणोत्यलकं शृणोति

ब्रहि प्रवेदं सुकृतस्य पन्थाम् ॥ ६ ॥

अक्षुण्णन्तः कर्णेवन्तः सखायो

मनोज्ञेष्वसमा चभूयुः ।

आदुघ्नासं उपकृशासं उ त्वे

हृदायं स्नात्वा उ त्वे ददथे ॥ ७ ॥

विजेपुरुदिन्द्रैव न वमन्तोऽङ्ग-
 स्माकं मन्यो अक्षिपा मवेह ।

प्रियं ते नाम सहरे शृणीमसि

विद्या तमुत्सं यत आशुभूय ॥ ५ ॥

आभूत्या सहजा ब्रज सायक

सहो विमर्षमिभूत उत्तरम् ।

कृत्वा नो मन्यो सह मेघैधि

महाधनस्य पुरुहूत संसृजि ॥ ६ ॥

संसृष्टं धनंशुभयं सुमाकृत-

मुस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मुन्युः ।

मिष्टं दधाना हृदयेषु शत्रवः

पराजितासो अप नि लयन्ताम् ॥ ७ ॥

No. 25

X. 90

PURUSA

सहस्रशीर्षं

पुरुषः

सहस्राक्षः

सहस्रपात् ।

स भूमिं विश्वतो घृत्वा-

ऋदशाङ्गुलम्

॥ १ ॥

MĀNYU

त्वया मन्यो सुरथमारुजन्तो
 हयमाणासो धृषिता मरुत्वः ।
 तिम्रेष्व आयुधा संशिक्षाणा
 अग्निं प्र यन्तु नरो अग्निरूपाः ॥ १ ॥

अग्निरिष मन्यो त्विषितः सहस्व
 सेनानीर्नः सहुरे हव एधि ।
 हुत्वाय शत्रून्वि भजस्व वेद
 ओजो मिमानो वि मूर्धो जुदस्व ॥ २ ॥

सहस्व मन्यो अभिमातिमुस्मे
 रुजन्मुणन्त्रमुणन् द्रेहि शत्रून् ।
 उग्रं ते पाजो नुवा रुरुधे
 वृशी वशी नयस एकल त्वम् ॥ ३ ॥

एतेऽहं यदुनाभसि मन्यवीद्वितो
 विशंविशं युषये सं शिक्षाधि ।
 अहं सत्त्वया युजा वयं
 द्यमन्तं धीर्षं विजयाय कृण्वहे ॥ ४ ॥

विजेष्कृदिन्द्रइवानवन्नत्रोऽ-
स्माकं मन्यो अधिपा भवेह ।

प्रियं ते नाम सहुरे गृणीमसि
त्रिषा तमुत्सं यत् आवुभूथ ॥ ५ ॥

आभूत्या सहजा ब्रज सायक
सहो विभर्ग्यमिभूत उत्तरम् ।
क्रत्वा नो मन्यो सह मेघेधि
महाधनस्य पुरुहूत संसृजिं ॥ ६ ॥

संसृष्टं धनेष्टुमयं समाकृत-
मस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ।
मियं दधाना हृदयेषु शर्ववुः
पराजितासो अपु नि संयन्ताम् ॥ ७ ॥

No. 25

X. 90

PURUSA

सहस्रशीर्षं पुरुषः
सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
स भूमिं त्रिशतो घृत्वा-
त्यतिष्ठदशाङ्गुलम् ॥ १ ॥

DEVA

देवानां नु वयं जाना
 प्र वोचाम विपुन्यया ।
 उक्थेष्टुं शुश्रमामिषु
 यः पश्यादुत्तरे युगे ॥ १ ॥

मर्त्येणस्पतिरेता
 सं कुमारैश्वाधमत् ।
 देवानां पूज्ये युगे-
 ऽसंतुः सदजायतु ॥ २ ॥

देवानां युगे प्रथमे-
 ऽसंतुः सदजायत ।
 तदाशा अन्वजायन्तु
 तदुत्तानर्षदुस्परि ॥ ३ ॥

भूर्जैश्च उत्तानर्षदो
 भुव आशा अजायन्त ।
 अदितेर्दक्षो अजायतु
 दक्षाद्भदितिः परि ॥ ४ ॥

अदितिर्हजनिष्ट

दक्षु या दुहिता तव ।

तां देवा अन्वजायन्त

भद्रा अमृतवन्धवः ॥ ५ ॥

यदेवा अदः सलिले

सुसंरब्धा अतिष्ठत ।

अत्रा धो नृर्यतामिव

तीत्रो रैणुरपायत ॥ ६ ॥

यदेवा यतयो यथा

सुवैज्ञान्यपिन्वत ।

अत्रा समुद्र आ गूळ-

मा सूर्यमजभर्तन ॥ ७ ॥

अष्टौ पुत्रास्तो अदिते-

ये ज्ञातास्तुन्व । स्परि ।

देवा उप प्रैत्सप्तभिः

परा मातृण्डमास्यत् ॥ ८ ॥

सप्तभिः पुत्रैरदिति-

रुष प्रैत्पूर्य युगम् ।

प्रजाये मृत्यवे त्व-

त्युनर्मातृण्डमाभेत् ॥ ९ ॥

पुरुष एवेदं सर्वं
यज्ञतं यच्च गन्धम् ।
उतामृतत्वस्येशानो
यदन्नैनातिरोहति ॥ २ ॥

एतावानस्य महिमा-
तो ज्यायाँश्च पूरुषः ।
पादोऽस्य विश्वा भूतानि
त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ ३ ॥

त्रिपादूर्ध्वं उदैत्पुरुषः
पादोऽस्येहार्मुत्पुनः ।
ततो विश्वह् व्यकाम-
त्साशनानशुने अभि ॥ ४ ॥

तस्माद्विराज्जायत
विराजो अग्नि पूरुषः ।
जातो अत्यरिच्यत
पश्चाद्भूमिमथो भूतः ॥ ५ ॥

यत्पुरुषेण हविषा
देवा यज्ञमर्तन्वत ।
वसन्तो अंसासीदाज्यं
ग्रीष्म इध्मः शरद्विः ॥ ६ ॥

तं यु॒ज्ञं व॒हि॒षि प्रौ॒क्षु-
न्य॒रु॒पं ज्ञा॒त॒म॒ग्र॒तः ।

तेन॑ दे॒वा अ॑यजन्त
सा॒ध्या क॑र्पयश्च ये ॥ ७ ॥

तस्मा॑य॒ज्ञात्सर्व॑हुतः
सम्भृ॑तं पृ॒थ॒दाज्यम् ।
पृ॒थ॒न्त्वो॒श्च॑क्रे बा॒य॒व्या-
ना॒र॒ण्यान्प्रा॒म्याश्च ये ॥ ८ ॥

तस्मा॑य॒ज्ञात्सर्व॑हुतः
ऋ॒चः सा॒मा॒नि ज॒ज्ञिरे ।
छन्दा॑सि ज॒ज्ञिरे तस्मा॑-
द्य॒ज्ञुस्तस्मा॑दजायत ॥ ९ ॥

तस्मा॑द॒ग्ना अ॒जायन्तु
ये के चो॒भया॑दतः ।
गा॒र्वा ह ज॒ज्ञिरे तस्मा॑-
त्तस्मा॑ज्जा॒ता अ॒जा॒वयः ॥ १० ॥

यत्पु॒रु॒षं व्य॑दधुः
क॒ति॒घा व्य॑कल्पयन् ।
मु॒खं मि॑मस्य कौ॒ प्रा॒ह
का ऊ॒रू पा॒दा उ॒च्येते ॥ ११ ॥

ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्
बाहू राजन्यः कृतः ।
ऊरु तदस्य यद्वैश्यः
प्रक्षयां शूद्रो अजायत ॥१२॥

धन्द्रमा मनसो जात-
यक्षोः सूर्यो अजायत ।
मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च
प्राणाद्वायुरजायत ॥१३॥

नाभ्यां आसीदुत्तरिक्षं
शीर्ष्णो धौः समवर्तत ।
प्रक्षयां भूमिर्दिशः श्रोत्रा-
तथा लोको अकल्पयन् ॥१४॥

सप्तासासन्परिधय-
स्त्रिः सप्त सुमिधः कृताः ।
देवा यद्यज्ञं तन्वाना
अवधन्पुरुषं पशुम् ॥१५॥

यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवा-
स्तानि यमीनि प्रथुषान्प्रासन् ।
ते ह नाकं महिमानः सचन्तु
यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः ॥१६॥

SARAMĀ-PANĪ SAMVĀDA

किमिच्छन्तीं सुरमा ब्रेदमानद्
 दुरे ह्यध्वा जगुरिः पराचैः ।
 कास्मेहिंतिः का परितक्म्यासी-
 त्कुर्यं रुसाया अतरुः पर्यासि ॥ १ ॥

इन्द्रस्य दूतीरिंपिता चरामि
 मह इच्छन्तीं पणयो निषीन्वः ।
 अतिष्कदो मियसा तन्न आवु-
 त्थया रुसाया अतरं पर्यासि ॥ २ ॥

क्रीदद्भिन्द्रः सरमे का दंशीका
 यस्येदं दूतीरसरः पराकात् ।
 आ च गच्छान्मित्रमेना दधा-
 माथा गवां गोपतिर्नो भवाति ॥ ३ ॥

नाहं तं वेदं दम्यं दमत्स
 यस्येदं दूतीरसरं पराकात् ।
 न तं गृह्णन्ति सुवर्तो गमीरा
 हुता इन्द्रेण पणयः शयध्वे ॥ ४ ॥

इ॒मा गा॒वः सर॒मे या ऐ॒च्छः
 परि॒ दि॒वो अ॒न्ता॒न्त्सु॒मगे॒ पत॑न्ती ।
 क॒स्त ए॒ना अ॒वे सृ॒त्राद॑यु-
 ध्व॒युता॒स्माकु॒मायु॑धा सन्ति त्रि॒गमा ॥ ५ ॥

अ॒से॒न्या षः प॒णयो व॒चा-
 स॒निप॒न्यास्त॒न्वः स॒न्तु प्रा॒पीः ।
 अ॒र्घृष्टो व॒ ए॒तवा अ॒स्तु प॒न्या
 वृ॒हस्प॑तिर्व॒ उ॒मया न॑ शृ॒लात् ॥ ६ ॥

अ॒यं नि॒धिः सर॒मे अ॒द्रि॒बुध्नो
 गो॒भिर॒र्धे॒मिर्व॑सु॒मि॒न्यैष्टः ।
 र॒क्षन्ति॑ तं पु॒णयो वे सु॒गो॒पा
 रे॒कुं प॒दम॑ल॒कुमा ज॑गन्ध ॥ ७ ॥

ए॒ह ग॑म॒नृप॑युः सोम॑शिता
 अ॒या॒स्यो अ॒ङ्गिर॑सो न॒व॒ग्वाः ।
 त ए॒तम॑र्व॒ वि म॑जन्तु गो॒ना-
 म॒थै॒तद्व॑चः पु॒णयो व॑म॒चित् ॥ ८ ॥

ए॒वा च॒ त्वं सर॑म आ॒जुग॑न्ध
 प्र॒वा॒धिता॒ सह॑सा दै॒व्ये॑न ।
 स्व॒सारं॑ त्वा कृ॒ण्वै मा पु॑न॒र्गा
 अप॑ ते॒ गवा॑ सु॒मगे॒ भ॒जाम ॥ ९ ॥

नाहं वेदं भ्रातृत्वं नो स्वसृत्वं-

मिन्द्रो विदुरङ्गिरसश्च घोराः ।

गौकामा मे अच्छदयन्वदाय-

मपातं इत पणयो वरीयः ॥१०॥

दुरमित पणयो वरीय उ-

द्गार्धो यन्तु मिनतीकृतेन ।

बृहस्पतिर्या अविन्दुन्निगूळ्हाः

सोमो ग्रावाण ऋषयश्च विप्राः ॥११॥

No. 27

X 121

HIRANYAGARBHA

हिरण्यगर्भः समवर्तुताग्रं

भूतस्य ज्ञातः पतिरेकं आसीद् ।

स दाधार पृथिवीं द्यामृतेमां

कस्मै देवाय हुविषा विधेम ॥ १ ॥

य आत्मिदा वल्लदा यस्य विश्वं

उपासते प्रथिपं यस्य देवाः ।

यस्य द्यायामृतं यस्य मृत्युः

कस्मै देवाय हुविषा विधेम ॥ २ ॥

यः प्राणतो निमिषतो महि-

त्तैक इद्राब्जा जगतो वुभूव ।

य ईशे-अस्य द्विषद्व्यतुष्पदः

कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ३ ॥

यस्येमे हिमर्धन्तो महित्वा

यस्य समुद्रं रुसया सुहाहुः ।

यस्येमाः प्रदिशो यस्य वाह

कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ४ ॥

येन धौलगा पृथिवी च दृळ्हा

येन स्वः स्तमितं येन नार्कः ।

यो अन्तरिक्षे रजसो-विमानः

कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ५ ॥

यं क्रन्दन्ती अवसा तस्तमाने

अभ्यैर्धेतां मनसा रेजमाने ।

यत्राधि ध्रु उदितो विभाति

कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ६ ॥

आपो ह यद् वृद्धतीविथमाय-

न्गमै दधाना जुनयन्तीरुमिम् ।

ततो देवानां समवर्ततासुरेकः

कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ ७ ॥

यश्चिदापो महिना पर्यषश्य-
 दक्षं दधाना जनयन्तीर्यज्ञम् ।
 यो देवेष्वधि देव एक आसी-
 त्कस्मै देवाय हुविषा विधेम ॥ ८ ॥

मा नो हिंसोऽजनिता यः पृथिव्या
 यो वा दिवं सुत्यधर्मा ज्ञानं ।
 यश्चापश्चन्द्रा बृहतीर्जज्ञान
 कस्मै देवाय हुविषा विधेम ॥ ९ ॥

प्रजापते न त्वदेतान्युन्यो
 विश्वा ज्ञातानि परि ता बभूव ।
 यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु
 वयं स्वाम् पतयो रयीणाम् ॥ १० ॥

No. 28

X 129

NĀSADĪYĀ

नासंदासीन्नो सदासीत्तदानीं
 नासीद्रजो नो व्योमापरो यत् ।
 किमावरीवः कुटु कस्य यम-
 न्यम्ः किमासीद्रहंनं गमोऽयम् ॥ १ ॥

न मृत्युरासीदमृतं न तद्धि
 न राज्या अहं आसीत्प्रकृतः ।
 आनीदवातं स्वधया तदेकं
 तृसाद्धान्यत्र परः किं चनास ॥ २ ॥

तम आसीत्तमसा गूळहमग्रे-
 ऽप्रकृतं सलिलं सर्वमा इदम् ।
 तुच्छेनाश्वपिहितं यदासी-
 त्तपस्तन्महिनाजापुतैकम् ॥ ३ ॥

कामस्तदग्रे समवर्तताधि
 मनसो रेतः प्रथमं यदासीत् ।
 सुतो बन्धुमसति निरविन्द-
 न्हुदि प्रतीष्या कुवयो मनीषा ॥ ४ ॥

तिरथीनो बिततो रुश्मिरैषा-
 मधः सिद्धासीद्दुपरि सिदासीद् ।
 रेतोषा आसन्महिमानं आस-
 न्त्सुधा अवस्तात्प्रयतिः पुरस्तात् ॥ ५ ॥

को अद्वा वेदं क इह प्र वोच-
 त्कृत आजाता कुत इयं विसृष्टिः ।
 अवाग्देवा अस्य तिस्रजैर्ना-
 था को वेदं यत आद्यभूवं ॥ ६ ॥

इयं विसृष्टिर्यतं आवभूव
 यदि वा दुधे यदि वा न ।
 यो अस्याध्यक्षः परमे व्योम-
 न्सो अङ्ग वेदु यदि वा न वेद ॥ ७ ॥

No. 20

X. 151

ŚRADDHĀ

श्रद्धयाभिः समिष्यते
 श्रद्धया हूयते हुविः ।
 श्रद्धां भगस्य मूर्धनि
 वचसा वेदयामसि ॥ १ ॥

प्रियं श्रद्धे ददतः
 प्रियं श्रद्धे दिदासतः ।
 प्रियं भोजेषु यज्व-
 स्विदं मे उदितं कृधि ॥ २ ॥

यथा देवा असुरेषु
 श्रद्धामुग्रेषु चक्रिरे ।
 एवं भोजेषु यज्व-
 स्वस्माकंश्रुदितं कृधि ॥ ३ ॥

अ॒द्वां दे॒वा यज॑माना
 त्रा॒यु॒गो॒षा उ॒पा॒स॒ते ।
 अ॒द्वां हृ॒द॒य्य॑ । या॒कृ॒त्या
 अ॒द॒या वि॒न्द॒ते व॒सु॑ ॥ ४ ॥
 अ॒द्वां प्रा॒तर्ह॑वामहे
 अ॒द्वां म॒ध्व॒न्दि॒नं परि॑ ।
 अ॒द्वां स॒र्य॑स्य नि॒मृ॒चि
 अ॒द्रे अ॒द्वा॒ण॒येह॑ नः ॥ ५ ॥

No. 30

X. 191

SAJÑĀNA

सं॒सृ॒मि॒धु॒व॒से ष॒ण्-
 व॒ग्ने वि॒द्या॒न्ध॒र्य आ॑ ।
 इ॒ल॒स्प॒दे स॒मि॒ध्व॒मे
 स नो॑ व॒सु॒न्या भ॑र ॥ १ ॥
 स॒ङ्ग॑च्छ॒ध्वं मं व॑द॒ध्वं
 सं वो॑ म॒नो॒सि जा॒न॒ताम् ।
 दे॒वा भा॒गं य॒द्या पूर्वे॑
 म॒ञ्ज॒जानु॑ना उ॒पा॒स॒ते ॥ २ ॥

समानो मन्त्रः समितिः समानी
 समानं मनः मुह चित्तमेधाम् ।
 समानं मन्त्रमभि मन्त्रये वः
 समानेन वो हविषा जुहोमि ॥ ३ ॥

समानी व आकृतिः
 समाना हृदयानि वः ।
 समानमस्तु वो मनो
 यथा वः सुसुहासति ॥ ४ ॥

No. 31

XXII. 22

YOGA-KSEMA

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामा राष्ट्रे राज्ञ्युः शूर
 इष्यन्त्योऽतिव्याधी महारथो जायतां दोग्ध्रीं धेनुर्वोढानुद्वान्नाशुः
 सप्तिः पुरन्ध्रियोषां क्षिण्णं रथेष्टाः समेशो युवास्तु यज-
 मानस्य वीरो जायतां निक्रामे निरुामे नः पर्जन्यो वर्षतु
 फलपत्यो नु ओषधयः पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्पताम् ॥ २२ ॥

No. 32

XXXII. 1-5

PRAJĀPATI

तदेवाग्निस्तदादित्य-

स्तद्वायुस्तदु चन्द्रमाः ।

तदेव शुक्रं तद्वसु

ता आपः स प्रजापतिः ॥ १ ॥

सर्वे' निमेषा जज्ञिरे

विद्युतः पुरुषादधि ।

नैनमूर्ध्वं न तिर्यञ्चं

न मध्ये परिजग्रभत् ॥ २ ॥

न तस्य प्रतिमा अस्ति

यस्य नाम महद्यशः ।

हिरण्यगर्भ इत्येष मा मा हिंसी-

दित्येषा यस्मान्न ज्ञात इत्येषः ॥ ३ ॥

एषो ह देवः शदिशोऽनु सर्वाः

पूर्वो ह ज्ञातः स उ गर्भे अन्तः ।

म एव ज्ञातः स जनिष्यमाणः

प्रत्यट् जनास्तिष्ठति सर्वतोमुखः ॥ ४ ॥

यस्माज्ज्ञातं न पुरा किं च नैव
 य आनुभूव भुवनानि विश्वा ।
 प्रजापतिः प्रजया स परराणस्त्रीणि
 ज्योतीं एषि सचते स षोडशी ॥ ५ ॥

No. 33

XXXIV, 1-8

ŚIVA-SAMKALPA

यज्जाग्रतो दुरमुदैति दैवं
 तद्दे सुप्तस्य तथैवेति ।
 दुरंशमं ज्योतिषां ज्योतिरेकं
 तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ १ ॥

येन कर्माण्युपसो मनीषिणो
 युज्ञे कृण्वन्ति विदथेषु धीराः ।
 यदपूर्वं युक्षमन्तः प्रजानां
 तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ २ ॥

यत्प्रज्ञानमुत चेतो धृतिश्च
 यज्ज्योतिरन्तरमृत्तं प्रजासु ।
 यस्मान्न कृते किञ्च न कर्म क्रियते
 तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ३ ॥

येनेदं भुतं भुवनं भविष्य-
 त्परि गृहीतममृतेन सवैम् ।
 येन यज्ञस्तायते सप्तहोता
 तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ४ ॥

यस्मिन्नुचः साम यजूं अपि यस्मि-
 न्प्रतिष्ठिता रथनामाविंवाराः ।
 यस्मि एषिच एसर्वमोतुं प्रजानां
 तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ५ ॥

सुप्रार्थिरश्वानिव यन्मनुष्या-
 न्नेनीयतेऽभीशुभिर्वाजिन इव ।
 हत्प्रतिष्ठं यदजिरं जविष्ठं
 तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ६ ॥

No. 34

I. 1. 4

AGNI

१ १ २		३ १ २
यज्ञायज्ञा	वी	अग्नये
३ १ २		३ १ २
गिरामिरा	च	दक्षसे ।

१ २   ३ २ ३ १ २   ३ १ २   -
 प्रप्र वयममृतं जातवेदसं
 ३ २   ३ १ २   २ २
 प्रियं मित्रं न शर्षसिपम् ॥ १ ॥

३ १   २   ३   १ २
 पाहि नो अग्न एकया
 ३ २ २   ३ १ २
 पाहू३त्त द्वितीयया ।

३ २   ३ २   ३ १ २
 पाहि गोभिस्तिसृभिरूर्जां पते
 ३ १   २ ३ १ २
 पाहि चतसृभिर्वसो ॥ २ ॥

३ १ २   ३ १ २
 बृहद्भिरग्ने अर्चिभिः
 ३ १ २   ३ १ २
 शुक्रेण देव शोचिषा ॥

१ १ २   ३ १ २
 भरद्वाजे समिधानो यविष्ठ
 ३ १ २
 रेवत्पावक दीदिहि ॥ ३ ॥

१   २
 त्वे अग्ने स्वाहुत
 ३ १ २   ३ १ २
 प्रियासः सन्तु ध्रुवः ।

३ २ ३   २   ३ १ २ ३
यन्तारो   ये   मधवानो

१ २   ३ १ २   २ १ ३   १ २
जनानामूर्वं दयन्त गोनाम् ॥ ४ ॥

१ ३   १ २ ३ १ २
अग्ने   जरितर्विश्वपति-

३ १   २   ३ १ २
स्तपानो   देव   रक्षसः ।

१ २   ३ १
अग्नोपिबान् गृहपते महा॥

२   ३ १ ३ १ २ ३ २
असि   दिवस्पायुर्दुरोणयुः ॥ ५ ॥

१ ३   १ २ ३ १ २
अग्ने   विवस्यदुपस-

३ १ २   २ १
धित्र॥   राधो   अमर्त्य ।

२   ३ १ २   ३
आ दाशुषे जातवेदो महा

२ ३ ३   ३ १   २ ३ १ २
त्वमद्या देवा॥ उपर्युधः ॥ ६ ॥

१   २ ३ २   ३ १ २
त्वं   नक्षित्र   ऊत्या

३   १ २
वसो राधा॥सि चोदय ।

२ २ २ १२ ३ १ २
अस्य रायस्त्वमग्ने रथीरसि

३ २ ३ २ ३ २२ २२
विदा गाधं तुचे तु नः ॥ ७ ॥

२७ २ १ २ ३ १ २
त्वमित्सप्रथा अस्यग्ने

३ २ ३ २
प्रातर्भूतः कविः ।

१२ २२ ३
त्वां विप्रासः समिधान दीदिव

१ २ ३ १ २
आ विवासन्ति वेधसः ॥ ८ ॥

१ २ ३ १ २
आ नो अग्ने वयोवृध॑

३ १ २ ३ १ २
रयि पावकं शु॑स्पम् ।

१ २ ३ १ २
रास्वा च न उपमाते पुरु॑स्पृह॑

१ २ १ १ २
मुनीती सुयश॑स्तरम् ॥ ९ ॥

२७ ३ १ २ १ २ २ ३
यो विश्वा दयते वसु

१ २ २ १ २ २
होता मन्द्रो जनानाम् ।

२ ३ १२   २२   ३ १ २ ३
मधोर्न   पात्रा   प्रथमान्यस्मै

१२   २२   ३ १ २
प्र   स्तोमा   यंत्वग्नये ॥१०॥

No. 35

III 1. 1.

INDRA

१ २   ३ १ २
उत्था मंदन्तु सोमाः

३ १२   २२
कृषुष्य राघो अद्रिवः ।

१ २   ३ १ २
अथ ब्रह्माद्रिपो जहि ॥ १ ॥

१ २   ३ १ २ ३२३
गिर्वणः पाहि नः सुतं

३ १ २
मधोर्धाराभिरज्यसे ।

३ ३   १ २ ३ १२ २२
इन्द्र त्वादातमिद्यज्ञः ॥ २ ॥

१ २   ३   २ ३ १ २३
मदा व इन्द्रश्चकृष-

२३   ३ १२   २२३२
दा तपो नु स सपर्यन् ।

२ ३ २ ३ २ ३ २

न देवो वृतः शूर इन्द्रः ॥ ३ ॥

१ २ ३ १ २

आ त्वा विशन्तिवन्दवः

३ १ २ ३ १ २

समुद्रमिव सिन्धवः ।

२ ३ २ ३ १ २

न त्वामिन्द्राति रिच्यते ॥ ४ ॥

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

इन्द्रमिदुगायिनो बृह-

२ ३ २ ३ १ २

दिन्द्रमर्केभिरकिंणः ।

१ ३ १ २

इन्द्रं वाणीरनूपत ॥ ५ ॥

१ २ २ १ २

इन्द्र ह्ये ददातु न

२ १ २ ३ २ ३ २

श्रभुसृणमृमु^{१५} रयिम् ।

२ १ २ ३ १ २

वाजी ददातु वाजिनम् ॥ ६ ॥

१ २ ३ २ ३ २ ३ २

इन्द्रो अङ्ग महङ्गय-

३ १ २ २ २

ममी पदप जुच्यवत् ।

२४ ३१८ २८
स हि स्थिरो विचर्षणि ॥ ७ ॥

२ १ २ ३ १ २३
इमा उ त्वा सुतेसुते
१ २ ३ १ २
नक्षन्ते गिर्गणो गिरः ।
१ २ ३ २४ ३ १ २
गावो वर्त्स न धेनवः ॥ ८ ॥

३ ३ २ ३ १ २
इन्द्रा तु पूषणा
३ २ ३ १ २ ३ १ २
षयँ सख्याय स्वस्तये ।
३ १ ३ १ २
हुयेम वाजसातये ॥ ९ ॥

१ २ ३ १८ १८ ३
न कि इन्द्र त्वदुत्तर
१८ २८
न ज्यायो अस्ति घृत्रहन् ।
२ ३ २४ ३ २
न क्येवं यथा त्वम् ॥ १० ॥

No. 36

VI. 1. 4

SOMA

१८ १२४ २३ २३ १ २ ३
 प्र तु द्रव परिकोशं निषीद
 १ २ ३ २ ३ १८ २४
 नृभिः पुनानो अमि वाजमर्य ।

२ ३ १ १ ३ १ २ ३ २ ३ १
 अद्व न त्वा वाजिनं मर्जयन्तो

२ ३ १ २ ३ १ २
 ऽच्छा वर्ही रक्षनाभिर्नयन्ति ॥ १ ॥

१८ १२ १ २ ३ २
 प्र काव्यमुशनेव भुवाणो
 ३ २ ३ २ ३ १ २
 देवो देवानां जनिमा विवक्ति ।

१ २ ३ १ १ २ ३ २
 महिघृतः शुचिघन्धुः पावकः
 ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 पदा वराहो अम्येति रेभन् ॥ २ ॥

३ १ ८ २४ २ ३ १८ २४
 तिस्रो वाच ईरयति प्र बद्धि
 ३ १ २ ३ १८ २४ ३ २
 प्रतस्य धीर्ति ब्रह्मणो मनीषाम् ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३

गानो यन्ति गोपतिं पृच्छमानाः

१ २ ३ १ २ ३ २

सोमं यन्ति मतयो वावशानाः ॥ ३ ॥

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

अस्य प्रेषा हेमना पूयमानो

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

देवो देवेभिः समपृक्त रसम् ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

सुतः पवित्रं पय्येति रेम-

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

न्मितेव सद्यः पशुमन्ति होता ॥ ४ ॥

१ २ ३ १ ३ १ ३ १ ३

सोमः पवते जनिता मतीनां

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

जनिताग्नेर्जनिता

२ २

सूर्यस्य

३ १ २

३ १ २

२ २

जनितेन्द्रस्य जनितोऽथ विष्णोः ॥ ५ ॥

३ १ २ ३ १ २ २ ३ १

अग्निं त्रिपृष्ठं द्रुपणं वयोधा-

२ ३ १ २

३

१ ३

मङ्गोषिणमवावशन्त वाणीः ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ४ ३
वना वशानो वरुणो न सिन्धु-

१ २ ३ १ २ ३ १ २
विं रत्नघा दयते वाय्वीणि ॥ ६ ॥

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
अक्रान्त्समुद्रः प्रथमे विषम-

३ १ २ ३ १ २ २ ३ ३ २
जनयन् प्रजा भुवनस्य गोपाः ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
शृषा पवित्रे अधि सानो अन्ये

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
बृहत्सोमो वायुधे स्वानो अत्रिः ॥ ७ ॥

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
मनिक्रान्ति हरिरा सृज्यमानः

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
सीदन् वनस्य जठरे पुनानः ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
मृभिर्यतः कृणुते निषिञ्जं गा-

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १
मतो मतिं जनयत स्वधामिः ॥ ८ ॥

३ २ ३ ३ १ २ ३ २ ३
एष स्य ते मधुमाꣳ इन्द्र सोमो

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
शृषा वृष्णः परि पवित्रे अक्षाः ।

१ १ २ ३ १ २ ३ १ २
सहस्रदाः शतदा भूरिदावा

३ २ ३ २ ० ३ १ २ २
अथत्तमं बहिरा वाज्यस्थात् ॥ ९ ॥

१ २ ३ १ २ ३ १ २
पवस्व सोम मधुमाः ऋतावा-

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
पो वसानो अधि सानो अन्ये ।

१ ३ १ २ ३ १ २
अव द्रोणानि घृतवन्ति रोह

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
मदिन्तमो मत्सर इन्द्रपानः ॥ १० ॥

No. 37

I. 29

RĀJYA-KĀMANĀ

अभीवृत्तेन मुनिना
येनेन्द्रो अमिवाष्टये ।

तेनास्मान् ब्रह्मणस्पते-
ऽमि राष्ट्राय वर्धय ॥ १ ॥

अभिवृत्त्यं सुपत्ना-
नुमि या नो अरातयः ।

अभि प्रतन्यन्ते
तिष्ठामि यो नो दुरस्यति ॥ २ ॥

अभि त्वा देवः सवि-
तामि सोमो अवीष्टत् ।
अभि त्वा विश्वा भुता-
न्यभीवृत्तो यथासंसि ॥ ३ ॥

अभीवृत्तो अभिमवः
संपत्नक्षयणो मुनिः ।
राष्ट्राय मेही वध्यतां
सपत्नेभ्यः पराभुवे ॥ ४ ॥

उदसौ स्रयो अगा-
दुदिदं मामकं वचः ।
यथाहं शुभ्रहोऽसा-
न्यसपत्नः संपत्नुहा ॥ ५ ॥

सपत्नक्षयणो दृषा-
भिराष्ट्रो विषामहिः ।
यथाहमेपां वीराणां
विराजानि जनस्य च ॥ ६ ॥

No. 38

III. 30

SĀMMAṆASYA

सहृदयं सांमनुस्य-
 मविद्विषं कृणोमि वः ।
 अन्यो अन्यमभि हार्यत
 वृत्सं ज्ञातमिवाह्न्या ॥ १ ॥

अनुव्रतः पितुः पुत्रो
 माता भवतु संमनाः ।
 ज्ञाया पत्ये मधुमतीं
 वाचं वदतु शन्तिवाम् ॥ २ ॥

मा आता आतरं द्विक्ष-
 न्मा स्वसारमुत स्वसा ।
 सम्यञ्चः सम्रता भूत्वा
 वाचं वदतु अद्रयां ॥ ३ ॥

येन देवा न वियन्ति
 नो च विद्विषते मिथः ।
 तत्कृणो ब्रह्म वो गृहे
 संज्ञानं पुर्व्वैम्पः ॥ ४ ॥

ज्यार्यस्वन्तश्चित्तिनो

मा वि यौष्ट संराधयन्तुः सधुराश्वरन्तः ।

अन्यो अन्यस्मै वल्गु नदन्तु

एत सध्रीचीनान् वः संमनसस्कृणोमि ॥ ५ ॥

समाना गृषा सुह वोऽन्नमागः

समाने योऽन्नं सुह वो युनज्मि ।

सुम्यश्चोऽग्निं संपर्यतारा

नामिमित्रामितः ॥ ६ ॥

सध्रीचीनान् वः संमनसस्कृणो-

भ्येकंश्नुदीन्संपननेन सर्वान् ।

देवा इषामृतं रक्षमाणाः

सुार्यं प्रातः सौमनुसो वो अस्तु ॥ ७ ॥

No. 39

VI. 20

TAKMAN

अग्निरिवासु ददत एति शुष्मिर्णं

उतेजं मुत्तो विलपन्नपायति ।

अन्यमस्मदिच्छतु कं चिद्वत-

स्तर्पुर्धियाय नमो अस्तु शुक्मने ॥ १ ॥

नमो रुद्राय नमो अस्तु तुक्मने

नमो राज्ञे वरुणाय त्विषीमते ।

नमो दिवे नमः पृथिव्यै

नम ओषधीभ्यः ॥ २ ॥

अयं यो अभिशोचयिष्णु-

विद्यां रुपाणि हरितां कृणोषि ।

तस्मै तेऽरुणाय यभ्रवे

नमः कृणोषि वन्याय तुक्मने ॥ ३ ॥

No. 40

I. 2. 5. 1-10

VEDI

देवाश्च वाऽभ्यसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे तुतो
देवाऽअनुव्यमिवासुरश्च हासुरा मेनिरेऽस्माकमेवेदं खलु भुवन-
मिति ॥ १ ॥ ते होतुः । हुन्तेमां पृथिवीं विभजामहे तां विभ-
ज्योपजीवामेति तामौक्षैश्चर्मभिः पश्चात्प्राञ्चो विभजमानाऽ-
अभीष्टुः ॥ २ ॥ तद्वै देवाः शुश्रुवुः । विभजन्ते ह वाऽइमामसुराः
पृथिवीं प्रेत तदेष्ट्यामो यज्ञेमामसुरा विभजन्ते के ततः स्याम
दस्यै न भजेमहीति ते यज्ञमेव विष्णुं पुरस्कृत्येयुः ॥ ३ ॥ ते
युः । अस्तु नोऽस्यां पृथिव्यामाभजतास्त्वेव नोऽप्यस्यां भाग-

ऽदिति ते ह्यसुराऽअद्यप्यन्तऽहोचुर्यात्रिदेवैष विष्णुरभिसेते तावद्वो
दद्यऽदिति ॥ ४ ॥ वामनो ह विष्णुरास । तदेवा न जिहीडिरे
महद्वै नोऽदुर्य्ये नो यत्नसम्मितमदुरिति ॥ ५ ॥ ते श्रान्चं विष्णुं
निपाद्य । च्छन्दोभिरमितः पर्यगृह्णन्गायत्रेण त्वा च्छन्दसा
परिगृह्णामीति दक्षिणतस्त्रैष्टुमेन त्वा च्छन्दसा परिगृह्णामीति
पश्चाज्जागतेन त्वा च्छन्दसा परिगृह्णामीत्युत्तरतः ॥ ६ ॥ तं
च्छन्दोभिरमितः परिगृह्य । अग्निं पुरस्तात्समाधाय तेनार्चन्तः
श्राम्यन्तश्चेरुस्तेनेमाँसुर्वाँ पृथिवीं ॐ समविन्दन्त तद्यदेने-
नेमाँसुर्वाँ ॐ समविन्दन्त तस्माद्वेदिर्नाम तस्मादाहुर्व्याविती
व्वेदिस्तावती पृथिवीत्येतया हीमाँसुर्वाँ ॐ समविन्दन्तैव
ह वाऽहमाँसुर्वाँ ॐ सपत्नानाँसुर्वाँ संवृङ्क्ते निर्भजत्यस्यै
सपत्नान्युऽद्यवमेतद्वेद ॥ ७ ॥ सोऽयं विष्णुर्ग्लानः । च्छन्दो-
भिरमितः परिगृहीतोऽग्निः पुरस्तान्नापक्रमणमास स तत्रऽण्वौ-
पधीनां मूलान्युपमुल्लोच ॥ ८ ॥ ते ह देवाऽऊचुः । क न
विष्णुरभूत्क नु यन्नोऽभूदिति ते होचुश्छन्दोभिरमितः परि-
गृहीतोऽग्निः पुरस्तान्नापक्रमणमस्त्यग्रेवान्विच्छतेति तं खनन्त-
ऽह्वान्वीपुस्तं व्यकुलेऽन्वविन्दंस्तस्मात्पङ्कला व्वेदिः स्यात्तदु
हापि पाञ्चिस्त्यङ्गुलामेव सौम्यस्याध्वरस्य व्वेदि चक्रे ॥ ९ ॥
तदु तथा न कुर्यात् । ओपधीनां वै स मूलान्युपाम्लोचत्तस्मा-
दोपधीनामेव मूलान्युच्छेतवै ब्रूयाद्वन्वेवान्विष्णुमन्वविन्दंस्त-
स्माद्वेदिर्नाम ॥ १० ॥

VĀK-MANA-SAMVĀDA

अथातो मनसश्चैव वाचश्च । अहं भद्रऽउदितं मनश्च ह
 वै वाक्चाहं भद्रऽउदाते ॥ ८ ॥ तत्र मन उवाच । अहुमेव
 त्वच्छ्रेयोऽस्मि न वै मया त्वं किञ्च ज्ञानभिगतं व्यदसि सा
 यन्मम त्वं कृतानुकरानुवर्त्मासि अहुमेव त्वच्छ्रेयोऽस्मीति ॥ ९ ॥
 अथ ह वाग्वाच । अहुमेव त्वच्छ्रेयस्यस्मि । यद्वै त्वं ज्ञेयाहं
 तद्विज्ञापयाम्यहं सुज्ञपयामीति ॥ १० ॥ ते प्रजापतिं प्रति
 प्रश्नयेयुः । स प्रजापतिर्मुनसऽएवानूवाच मनऽएव त्वच्छ्रेयो
 मनसो वै त्वं कृतानुकरानुवर्त्मासि श्रेयसो वै प्रापीयान्कृतानु-
 करोऽनुवर्त्मा भवतीति ॥ ११ ॥ सा ह वाक् पुरोक्ता विसि-
 ष्मिमे । तस्यै गर्भः पपात सा ह वाक्प्रजापतिमुवाचाहव्य-
 बाढेवाहं तुभ्यं भूयासं यां मा परावोच ऽहुति तस्माद्यत्किञ्च
 प्राजापत्यं यज्ञे क्रियत ऽउपाध्येव तत्क्रियतेऽहव्यबाढि
 वाक्प्रजापतयऽआसीत् ॥ १२ ॥ तद्वैतदेवाः रेतश्चर्मन्वा युस्मिन्वा
 यमुस्तद्ध स पृच्छन्त्यत्रैवत्यादिति ततोऽत्रिः सम्बभूव
 तस्मादुप्यात्रेय्या योषितैर्नस्येतस्यै हि योषायै वाचो देवतायाऽ
 एते सम्भूताः ॥ १३ ॥

PURUṢA-VIBHŪTI

अथातो विभूतयोऽस्य पुरुषस्य । तस्य वाचा सृष्टौ पृथिवी
चाग्निश्चास्यामोपधयो जायन्तेऽग्निरेनाः स्वदयतीदमाहरतेदमा-
हरतेत्येवमेतौ वाचं पितरं परिचरतः पृथिवी चाग्निश्च ।

यावदनु पृथिवी यावदन्वग्निस्तावानस्य लोको भवति
नास्य तावल्लोको जीर्यते यावदेतयोर्न जीर्यते पृथिव्याश्चामेश्च
य एवमेतां वाचो विभूतिं वेद ।

प्राणेन सृष्टावन्तरिक्षं च वायुश्चान्तरिक्षं वा अनु चरन्त्य-
न्तरिक्षमनु शृण्वन्ति वायुरस्मै पुण्यं गन्धमावहत्येवमेतौ प्राणं
पितरं परिचरतोऽन्तरिक्षं च वायुश्च यावदन्वन्तरिक्षं यावदनु
वायुस्तावानस्य लोको भवति नास्य तावल्लोको जीर्यते यावदे-
तयोर्न जीर्यन्ते (ते) ऽन्तरिक्षस्य च वायोश्च य एवमेतां प्राणस्य
विभूतिं वेद ।

चक्षुषा सृष्टौ द्यौश्चाऽऽदित्यश्च द्यौर्हस्मै वृष्टिमन्नाद्यं संप्र-
यच्छत्यादित्योऽस्य ज्योतिः प्रकाशं करोत्येवमेतौ चक्षुः पितरं
परिचरतो द्यौश्चाऽऽदित्यश्च यावदनु द्यौर्यावदन्वादित्यस्ता-
वानस्य लोको भवति नास्य तावल्लोको जीर्यते यावदेतयोर्न
जीर्यते दिवश्चाऽऽदित्यस्य च य एवमेतां चक्षुषो विभूतिं वेद ।

श्रोत्रेण सृष्टा दिशश्च चन्द्रमाश्च दिग्भ्यो हैनमायती ३
दिग्भ्यो विदृणोति चन्द्रमा अस्मै पूर्वपक्षापरपक्षान्विचिनोति
पुण्याय कर्मण एवमेते श्रोत्रं पितरं परिचरन्ति दिशश्च चन्द्रमाश्च
यावदनु दिशो यावदनु चन्द्रमास्तावानस्य लोको भवति नास्य
तावल्लोको जीर्यते यावदेतेषां न जीर्यते दिशां च चन्द्रमसश्च य
एवमेतां श्रोत्रस्य विभूतिं वेद ।

मनसा सृष्टा आपश्च वरुणश्चाऽऽपो हास्मे श्रद्धां संनमन्ते
 पुण्याय कर्मणे वरुणोऽस्य प्रजां धर्मेण दाधारैवमेते मनः पितरं
 परिचरन्त्यापश्च वरुणश्च यावदन्वापो यावदनु वरुणस्तावानस्य
 लोको भवति नास्य तावल्लोको जीर्यते यावदेतेषां न जीर्यतेऽपां
 च वरुणस्य च य एवमेतां मनसो विभृतिं वेद ॥

No. 43

X. 10

PAÑCA MAHĀYAJÑYA

पञ्च वा एते महायज्ञाः संतुतिं प्रवायन्ते सतुतिं संतिष्ठन्ते ।
 देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति यदुग्नौ
 जुहोत्यपि सुमिधं तद्देवयज्ञः संतिष्ठते यत्पितृभ्यः स्वधा
 करोत्यप्यपस्तृपितृयज्ञः संतिष्ठते यद्भूतेभ्यो वृलि * हरति
 तद्भूतयज्ञः संतिष्ठते यद्ब्राह्मणेभ्योऽन्नं ददाति तन्मनुष्ययज्ञः
 संतिष्ठते यत्स्वाध्यायमधीतीतैकामप्यृचं यजुः सामं वा
 तद्ब्रह्मयज्ञः संतिष्ठते यद्ब्रह्मोऽधीति पर्यसः कूल्या अस्य
 पितृन्स्वधा अभिवहन्ति यद्यजूं * पि घृताहुतिं कूल्या यत्सामानि
 सोमं एभ्यः पवते यदथर्वाङ्गिरसो मघोः कूल्या यद्ब्राह्मणानीति-
 हासान्पुराणानि कल्पान्गाथा नाराशु*सीमैदसुः कूल्या अस्य
 पितृन्स्वधा अभिवहन्ति यद्ब्रह्मोऽधीति पर्यआहुतिभिरेव तद्देवा*स्त-
 र्पयति यद्यजूं * पि घृताहुतिमिर्यत्सामानि सोमाहुतिमिर्यदथर्वाङ्गि-
 रसो मघ्वाहुतिमिर्यद्ब्राह्मणानीतिहासान्पुराणानि कल्पान्गाथा
 नाराशु*सीमैदाहुतिभिरेव तद्देवा*स्तर्पयति त एनं वृषा आयुषा
 तेजसा वर्चसा धिया यशसा ब्रह्मवर्चसेनावाधेन च तर्पयन्ति ।

ĀTMA-TATVA-VIVECANA

मैत्रेयीति होवाच याज्ञवल्क्य उद्यास्यन्वा अरेऽहमस्मा-
त्स्थानादस्मि हन्त तेऽनया कात्यायन्याऽन्तं करवाणीति ॥ १ ॥
सा होवाच मैत्रेयी यन्तु म इयम्मगोः सर्वा पृथिवी वित्तेन पूर्णा
स्यात्कथं तेनामृता स्यामिति नेति होवाच याज्ञवल्क्यो यथैवोप-
करणवतां जीवितं तथैव ते जीवित ए स्यादमृतत्वस्य तु नाऽऽशा-
ऽस्ति वित्तेनेति ॥ २ ॥ सा होवाच मैत्रेयी येनाहं नामृता स्यां
किमहं तेन कुर्यां यदेव भगवान्वेद तदेव मे ब्रूहीति ॥ ३ ॥
स होवाच याज्ञवल्क्यः प्रिया वतारे नः सती प्रियं भापस
एषास्त्व व्याख्यास्यामि ते व्याख्यानस्य तु मे निदिध्या-
सस्वेति ॥ ४ ॥ स होवाच न वा अरे पत्युः कामाय पतिः
प्रियो भवत्यात्मनस्तु कामाय पतिः प्रियो भवति; न वा अरे
जायायै कामाय जाया प्रिया भवत्यात्मनस्तु कामाय जाया
प्रिया भवति; न वा अरे सर्वस्य कामाय सर्वं प्रियं भवत्यात्मनस्तु
कामाय सर्वं प्रियं भवति । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो
मन्तव्यो निदिध्यासितव्यो मैत्रेय्यात्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन
मत्या विज्ञानेनेद ए सर्वं विदितम् ॥ ५ ॥ भूतानि तं परादुर्यो-
ऽन्यत्रात्मनो भूतानि वेद; सर्वं तं परादायोऽन्यत्राऽऽत्मनः
सर्वं वेदेदं ब्रह्मेदं क्षत्रमिमे लोका इमे देवा इमानि भूतानीद ए
सर्वं यदयमात्मा ॥ ६ ॥ स यथा दुन्दुमेहन्यमानस्य न चाह्यो-

शब्दाञ्छक्नुयाद्ब्रह्णाय दुन्दुमेस्तु ब्रह्णेन दुन्दुम्याघातस्य
 वा शब्दो गृहीतः ॥ ७ ॥ स यथाद्र्वेन्धाग्नेरभ्याहितात्पृथग्धूमा
 विनिश्चरन्त्येवं वा अरेऽस्य महतो भूतस्य निःशसितमेतद्यद्वेदो
 यजुर्वेदः सामवेदोऽयर्वाङ्गिरस इतिहासः पुराणं विद्या उपनिषदः
 श्लोकाः सूत्राण्यनुव्याख्यानानि व्याख्यानान्यस्यैवैतानि
 सर्वाणि निश्चसितानि ॥ १० ॥ स यथा सर्वास्तामपाँ समुद
 एकायनमेवँसर्वेषाँसङ्कल्पानां मन एकायनमेवँसर्वासां
 विद्यानाँहृदयमेकायनमेवँसर्वेषां वेदानां वागेकायनम् ॥ ११ ॥
 स यथा सैन्धवखिल्य उदके प्रास्त उदकमेवानुविलीयेत नाहा-
 स्योद्ब्रह्णायैव स्याद्यतो यतस्त्वाददीत लवणमेदैँ वा अर इदं
 महद्भूतमनन्तमपारं विज्ञानवन एदैँतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय
 तान्येवाऽनुविनश्यति न ग्रेत्य संज्ञाऽस्तीत्यरे ब्रवीमीति होवाच
 याज्ञवल्क्यः ॥ १२ ॥ सा होवाच मैत्रेय्यत्रैव सा भगवानमूमुह्य
 ग्रेत्य संज्ञाऽस्तीति स होवाच याज्ञवल्क्यो न वा अरेऽहं मोहं
 ब्रवीम्यलं वा अर इदं विज्ञानाय ॥ १३ ॥ यत्र हि द्वैतमिव
 भवति तदितर इतरं पश्यति तदितर इतरं जिघ्रति यत्र वा अस्य
 सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं जिघ्रेत्तत्केन कं पश्येद्येनेद्ँसर्वं विजा-
 नाति तं केन विजानीयाद्विज्ञातारमरे केन विजानीयादिति ॥ १४ ॥

PURUṢA SVARŪPA

ततः परं ब्रह्म परं बृहन्तं
 यथा निकायं सर्दभूतेषु गूढम् ।
 निश्चस्यैकं परिवेष्टितारं
 ईशं तं ज्ञात्वाऽमृता भवन्ति ॥ ७ ॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्त-
 मादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।
 तमेव विदित्वातिमृत्युमेति
 नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ॥ ८ ॥

यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चित्
 यस्मान्नाथीयो न व्यायोऽस्ति कश्चित् ।
 बृक्ष इव स्तब्धो दिवि तिष्ठत्येक-
 स्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्दम् ॥ ९ ॥

ततो यदुत्तरतरं
 तदरूपमनामयम् ।
 य एतद्विदुरमृतास्ते भव-
 न्त्यथेवरे दुःखमेवापि यन्ति ॥ १० ॥

सर्व्वाननशिरोग्रीवः

सर्व्वभूतगुहाशयः ।

सर्व्वज्यापी स भगवान्

तस्मात् सर्व्वगतः शिवः ॥११॥

महान् प्रभुर्वै पुरुषः

सत्त्वस्यैष प्रवर्त्तकः ।

सुनिर्मलामिमां शान्ति-

मीशानो ज्योतिरव्ययः ॥१२॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा

सदा जनानां हृदये सन्निविष्टः ।

हृदा मनीषा मनसाभिव्यक्तो

य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥१३॥

सहस्रशीर्षा पुरुषः

सहस्राक्षः सहस्रपात् ।

स भूमिं विश्वतो वृत्वा-

त्यतिष्ठदङ्गाङ्गुलम् ॥१४॥

पुरुष एवेदः सर्व्व

यद्भूतं यच्च भव्यम् ।

उतामृतत्वस्येशानो

यदन्नेनातिरोहति ॥१५॥

सर्वतःपाणिपादं तत्
सर्वतोऽधिशिरोमुखम् ।

सर्वतःश्रुतिमल्लोके
सर्वभावृत्य तिष्ठति ॥१६॥

सर्वेन्द्रियगुणाभासं
सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ।

सर्वस्य प्रभुमीशानं
सर्वस्य क्षरणं बृहत् ॥१७॥

नवद्वारे पुरे देही
हृत्सो लेलायते बहिः ।
वक्षी सर्वस्य लोकस्य
स्थावरस्य चरस्य च ॥१८॥

अपाणिपादो जवनो ग्रहीता
पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ।
स वेत्ति वेद्यं न च तस्यास्ति चेत्ता
तमाहुरग्रथं पुरुषं महान्तम् ॥१९॥

अणोरणीयान् महतो महीया-
नात्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः ।
तमक्रतुं पश्यति वीतशोको
धातुः प्रसादान्महिमानमीशम् ॥२०॥

वेदाहमेतमजरं

पुराणं

सर्वात्मानं सर्वगतं त्रिशुत्वात् ।

जन्मनिरोधं प्रवदन्ति यस्य

ब्रह्मवादिनो हि प्रवदन्ति नित्यम् ॥२१॥

No. 46

II. 1

ŚABDA NIRVACANA SIDDHĀNTA

अथ निर्वचनम् । तद्येषु पदेषु स्वरसंस्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेन अन्वितौ स्याताम्, तथा तानि निर्भूयात् । अथ अनन्विते अर्थे, अप्रादेशिके विकारे अर्थनित्यः परीक्षेत केनचित् वृत्तिसामान्येन । अविद्यमाने सामान्येऽपि अक्षरवर्णसामान्यात् निर्भूयात् । न तु एव न निर्भूयात् । न संस्कारमाद्रियेत् । विशयवत्यो हि वृत्तयो भवन्ति । यथार्थं विभक्तीः संनमयेत् ।

प्रत्तम् अवत्तम् इति धात्वादी एव शिष्येते । अथापि अस्तेः निवृत्तिस्थानेषु आदिलोपो भवति—स्तः सन्तीति । अथापि अन्तलोपो भवति—गत्वा गतमिति । अथापि उपधालोपो भवति—जग्मतुः, जग्मुः इति । अथापि उपधाविकारो भवति—राजा, दण्डी इति । अथापि वर्णलोपो भवति—‘तत्त्वां यामि’ (ऋ० सं० १।२४।११) इति । अथापि द्विवर्णलोपः—वृचः इति । अथापि आदिविपर्ययो भवति—ज्योतिः, घनः वात्यः

इति । अथापि आद्यन्तविपर्ययो भवति—स्तोकाः, रज्जुः, सिकताः, तर्कुः इति । अथापि अन्तव्यापत्तिः भवति । ओघः, मेघः, नाघः, गाघः, वधूः, मधु इति । अथापि वर्णोपजनः—आस्थत्, द्वारः, भरुजा इति । तद् यत्र स्वरात् अनन्तरान्त-स्थान्तर्धातुः भवति तद् द्विप्रकृतौनां स्थानमिति प्रदिशन्ति । तत्र सिद्धायामनुपपद्यमानायाम् इतरया उपपिपादयिषेत् । तत्रापि एके अल्पनिष्पत्तयः भवन्ति । तद् यथा एतत्—ऊतिः, मृदुः, पृथुः, पृपतः, कुणारुम् इति ।

अथापि भाषिकेभ्यः घातुभ्यः नैगमाः कृतः भाष्यन्ते—दमूनाः क्षेत्रसाधाः इति । अथापि नैगमेभ्यः भाषिकाः—उष्णं घृतमिति । अथापि प्रकृतयः एव एकेषु भाष्यन्ते, विकृतयः एकेषु—शब्दति गतिकर्मा कम्बोजेष्वेव भाष्यन्ते । कम्बोजाः कम्बलभोजाः । कमनीयभोजाः वा । कम्बलः कमनीया भवति । विकारमस्य आर्मेषु भाष्यन्ते शब्द इति । दातिः लवनार्थे प्राच्येषु । दात्रम् उदीच्येषु । एवं एकपदानि निर्ब्रूयात् ।

DEVATĀ-ĀKĀRA-CINTANA

तिस्रः एव देवताः इति नैरुक्ताः । अग्निः पृथिवीस्थानः
वायुर्वा इन्द्रो वा अन्तरिक्षस्थानः, सूर्यो द्युस्थानः तासां माहा-
भाग्यात् एकैकस्याः अपि बहूनि नामधेयानि भवन्ति । अपि वा,
कर्मपृथक्त्वात् । यथा होता, अध्वर्युः, ब्रह्मा, उद्गाता, इति,
अपि एकस्य सप्तः । अपि वा पृथगेव स्युः पृथक् हि स्तुतयः
भवन्ति । तथा अभिधानानि ।

यथो एतत्—‘कर्मपृथक्त्वात्’ इति, बहवोऽपि विभज्य
कर्माणि कुर्युः । तत्र संस्थानैकत्वं संभोगैकत्वं च उपेक्षितव्यम् ।
यथा, पृथिव्यां मनुष्याः, पशवः, देवाः इति स्थानैकत्वं संभोगै-
कत्वं च दृश्यते । यथा पृथिव्याः पर्जन्येन च, वाय्वादि-
त्याभ्यां च संभोगः । अग्निना च इतरस्य लोकस्य । तत्र एतत्
नरराष्ट्रमिव ।

अथ आकारचिन्तनं देवतानाम् । पुरुषविधाः स्युः इत्ये-
कम् । चेतनावद्ब्रह्म हि स्तुतयो भवन्ति, तथा अभिधानानि ।
अथापि पौरुषविधिकैः अङ्गैः संस्तूयन्ते—‘ऋष्या ते इन्द्र स्थविरस्य
ब्राह्’ (ऋ० सं० ६।४७।८) । ‘यत्संश्रुम्या मघवन् क्वाशिरित्ते’
(ऋ० सं० ३।३०।५) । अथापि पौरुषविधिकैः द्रव्यसंयोगैः—
‘आ द्वाभ्यां हरिभ्यामिन्द्र याहि’ (ऋ० सं० २।१८।४) ।

‘कल्याणीर्जाया सुरणं गृहे तै’ (ऋ० सं० ३।५३।६) ।
अथापि पौरुषविधिकैः कर्मभिः—अद्दीन्द्र पिव च प्रस्थितस्य’
(ऋ० सं० १०।११६।७) । ‘आश्रुत्कर्ण श्रुधी हवम्’ (१।१०।९) ।

अपुरुषविधाः स्युः इत्यपरम् । अपि तु यद् दृश्यते
अपुरुषविधं तत् । यथा अग्निः, वायुः, आदित्यः, पृथिवी,
चन्द्रमाः इति ।

यथो एतत् । ‘चेतनावद्वत् हि स्तुतयो भवन्ति’ इति ।
अचेतनानि अपि एवं स्तूयन्ते । यथा अथमभृतीनि ओषधि-
पर्यन्तानि (नि० ५।३।४-२२) । यथो एतत्—‘पौरुषविधिकैः
अङ्गैः संस्तूयन्ते’ इति । अचेतनेष्वपि एतत् भवति—‘अभि-
मन्दन्ति हरितेमिरासभिः’ (ऋ० सं० १०।९४।२) इति ग्राव-
स्तुतिः । यथो एतत्—‘पौरुषविधिकैः द्रव्यसंयोगैः’ इति । एत-
दपि तादृशमेव—‘सुखं रथं युयुजे सिन्धुरधिनम्’ (ऋ० सं०
(१०।७५।९) इति नदीस्तुतिः । यथो एतत्—‘पौरुषविधिकैः
कर्मभिः’ इति । एतदपि तादृशमेव—‘होतुश्चित्पूर्वे’ हविरघमाशत’
(ऋ० सं० १०।९४।२) इति ग्रावस्तुतिः एव ।

अपि वा उभयविधाः स्युः । अपि वा अपुरुषविधानाम्
एव सतां कर्मात्मानः एते स्युः । यथा यज्ञो यजमानस्य । एष
च आरुयानममयः ॥

DADHYAÑ AND MADHU-VIDYĀ

यः सहस्रतमो रश्मी
 रवेश्चन्द्रमुपाश्रितः ।
 सोऽपि त्वष्टारमेवाग्निं
 परं चेह च यन्मधु ॥१७॥

प्रादाद्ब्रह्मापि सुप्रीतः
 सुताय तदथर्वणः ।
 स चाभवदपिस्तेन
 ब्रह्मणा दीप्तिमत्तरः ॥१८॥

तमृषिं निषिपेधेन्द्रो
 मैवं वोचः क्वचिन्मधु ।
 न हि प्रोक्ते मधुन्यस्मि-
 ञ्जीवन्तं त्वोत्सृजाम्यहम् ॥१९॥

तमृषिं त्वश्विनौ देवौ
 विविक्ते मध्वयाचताम् ।
 स च ताभ्यां तदाचष्टे
 यदुवाच शचीपतिः ॥२०॥

तमब्रूतां तु नासत्या-
 वाश्येन शिरसा भवान् ।
 मध्वाशु ग्राहयत्वावां
 मेन्द्रश्च त्वा वधीत्ततः ॥२१॥

आश्येन शिरसा तौ तु
 दध्यह्नाह यदधिनौ ।
 तदसेन्द्रोऽहरत्स्वं तन्-
 न्यधत्तामस्य यच्छिरः ॥२२॥

दधीचथ शिरश्चाश्रूयं
 कृत्तं वज्रेण वज्रिणा ।
 पपात सरसो मध्ये
 पर्वते शर्यणावति ॥२३॥

तदव्यस्तु सद्युत्थाय
 भूतेभ्यो विविधान्नरान् ।
 प्रादाय युगपर्यन्तं
 तास्तेवाप्सु निमज्जति ॥२४॥

PURŪRAVĀ-URVĀŚI-VR̥TTA

पुरु॒रव॑सि रा॒जर्षा-
 व॒प्सरा॑स्तूर्व॒शी पुरा ।
 न्यव॑सत्संवि॒दं कृ॒त्वा
 तस्मि॑न्ध॒र्मं च॒चार च ॥१४७॥

तथा तस्य च सं॒वा॒सम्
 अ॒म्रयन् पा॑क॒शा॒सनः ।
 पै॒ताम॑हं चा॒तुरा॑गम्
 इन्द्र॑वचापि तस्य तु ॥१४८॥

स तयो॑स्तु वि॒योगार्थं
 पार्थ॑स्य व॒ज्रम॑ब्रवीत् ।
 प्री॒तिं भि॑न्दि॒तयो॑र्ष॒ज
 मम चे॒दिच्छ॑सि प्रि॒यम् ॥१४९॥

तथे॒त्युक्त्वा तयोः प्री॑तिं
 व॒ज्रोऽमि॑न॒त्स्वमा॑यया ।
 तत॑स्तया वि॒हीन॑स्तु
 च॒चारो॑न्म॒त्तव॑न्तृषः ॥१५०॥

चरन्सरसि सोऽपश्यद्
 अभिरूपामिवोर्वशीम् ।
 सस्त्रोभिरभिरूपाभिः
 पञ्चभिः पार्श्वतो वृताम् ॥१५१॥

तामाह पुनरेहीति
 दुःखारसा त्वन्वीन्नृपम् ।
 आप्राप्याहं त्वयाद्येह
 स्वर्गे प्राप्स्यसि मां पुनः ॥१५२॥

No. 50

I

ŚABDĀNUŚĀSANA PRAYOJANA

कानि पुनः शब्दानुशासनस्य प्रयोजनानि ? रक्षोहागम-
 लघ्यसन्देहाः प्रयोजनम् । रक्षार्थं वेदानामध्येयं व्याकरणम् ।
 लोपागमवर्णविकारयो हि सम्मग्नं वेदान् परिपालयिष्यति ।

उद्दः सत्यपि—न सर्वलिङ्गैर्न च मर्वाभिर्विमक्तिभिर्वेद-
 मन्त्रा निगदिताः । ते चारद्वयं यत्रगतेन श्रुतेन यथायथं
 विपरिणमयितव्याः । ताभ्यार्व्याकरणः शक्नोति यथायथं
 विपरिणमयितुम् । तन्मादध्येयं व्याकरणम् ।

आगमः सत्यपि—'माद्वयेन निष्कारयो धर्मः पटहो

वेदोऽध्येयो ज्ञेयश्च' इति । प्रधानं च पट्खङ्गेषु व्याकरणम् ।
प्रधाने च कृतो यत्नः फलवान् भवति ।

लघ्वर्थं चाध्येयं व्याकरणम्—'ब्राह्मणेनावश्यं शब्दा ज्ञेयाः'
इति । न चान्तरेण व्याकरणं लघुनोपायेन शब्दाः शक्या जातुम् ।

असन्देहार्थं चाध्येयं व्याकरणम् । याज्ञिकाः पठन्ति—
'स्थूलपृषतीमाग्निवारुणीमनड्वाहीमालमेव' इति तस्यां संन्देहः
स्थूला चासौ पृषती च स्थूलपृषती, स्थूलानि पृषन्ति यस्याः सा
स्थूलपृषतीति । तां नाद्वैयाकरणः स्वरतोऽध्यवस्यति—यदि पूर्व-
पदप्रकृतिस्वरत्वं ततो बहुव्रीहिः, अथ समासान्तोदात्तरथं तत-
स्तत्पुरुष इति ॥

NOTES

‘चित्’ इत्यन्तोदात्तत्वम् । अमृतानाम् । ‘नञ्मुभ्याम्’ इत्युत्तरपदान्तोदात्तत्वे प्राप्ते ‘नञो जरमरमित्रमृता’ इत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् । मनामहे । ‘मन ज्ञाने’ । व्यत्ययेन शप् । पादादित्वादनिघात । मह्यं । ‘उदात्तयणो हल्पूर्वात्’ इति विभक्तेरुदात्तत्वम् । दात् । ‘मातिस्या०’ (पा० सू० २४७७) इति सिचो लुक् । ‘बहुल छन्दस्यमाङ्गयोगेऽपि’ इति अडागमाभावात् । दृशेयम् । ‘दृशि प्रेक्षणे’ । आशीर्लिङि मिष अम् । ‘दृशेरन्वक्तव्य’ (पा० म० ३१८६२) इति अत्रप्रत्यय शपोऽपवाद । कित्वात् लप्पुष्यगुणाभावः । ‘त्तिङ्याशिष्य’ (पा० सू० ३१८६) इति अङि हि सति ‘ऋदृशोऽङि गुण’ (पा० सू० ७४१६) इति गुण स्यात् । यागुद् । सलोपः । ‘अतो येय’ । ‘आद्गुण’ । यागुद् स्वरेण एकार उवाच । मातर च इत्यत्र चशब्दात् दृशेयम् इति अनुयज्यते । अत तवपेक्षयंपा तिङ्विभक्ति प्रथमा इति ‘चवायोगे प्रथमा’ इति न निहन्यते ।

शब्दा०—कस्य=किसका, नूनम्=अब, कतमस्य=किसका, अमृतानाम्=देवताओं में, मनामहे=पुकारें, चाह=सुन्दर देवस्य=देव का, नाम=नाम, कः=कौन, नः=हमको, मह्यं=महान्, अदितये=अदिति को, पुनः=फिर, दात्=देना, पितरम्=पिता को, च=और, दृशेयम्=देखू, मातरं=माता को, च=और ।

हि० अ०—किसका, देवताओं में किस देव का सुन्दर नाम, अब हम पुकारें ? कौन हमें पुन श्रेष्ठ अदिति को सौंपेगा ? (जिससे) मैं (अपने) पिता तथा (अपनी) माता को देखू ।

Trans—Of whom, the auspicious name of which God among the immortals, now we should invoke ? Who will restore us to the great Aditi, that I may see (my) father and (my) mother

Notes—कतमस्य—From किम् by adding the suffix कतमम् implying question regarding class The suffix being चित् the last syllable of कतम is accented अमृतानाम्—The first syllable of मृत is accented, when it comes after the negative particle ‘अ’ in a Bahuvrīhi compd. (नञो जरमरमित्रमृता—Pān VI 2 116) मनामहे—√man to think, mid pres 1st, plu, accented because beginning of the pāda Sāyana explains मनामहे by उच्चारयाम ; Wilson

takes it to mean 'shall invoke', and Griffith 'may bethink' चारु—Yāska derives it from $\sqrt{ruc}$ to shine, this change of the place of letter is called metathesis (चारु रुचे. विपरीतस्य Nir XI 5). न—The optional forms of युष्मद् and अस्मद् (viz मे, मा, नो, नः, त्वा, ते, वाम्, वः) are regularly unaccented (अनुदात्त सर्वमपादादौ—Pān VIII 1 18) अदितये—Yāska takes Aditi to mean 'undivided' (अदिति अदीना—Nir IV 22) In the Nighantu (III 30 21) it is enumerated in the list of the names of Dyāvāprthivī According to Sāyana अदिति means 'earth' Max Müller takes it to mean 'infinite' J Muir understands it to mean 'nature' Roth explains अदिति as 'freedom' or 'security' Benfey understands it as 'smilelessness' दात्— $\sqrt{da}$ to give, root aorist, subj 3rd sing, unaccented because it is not at the beginning of the pāda (तिङ्ङिति—Pān VIII 1 28) दृशेयम्— $\sqrt{drs}$ to see, a-aorist, opt 1st sing, accented because of the particle च In the fourth foot of the verse one दृशेयम् is understood after मातर च, hence, दृशेयम् after पितर च, being first of the series and connected with च, is not unaccented The general rule is when more than one verb is used with one agent, and each of them is connected with च or च, the first verb of the series is not unaccented (चवायोणे प्रथमा—Pān VIII 1 49)

अग्नेः । वयम् । प्रथमस्य । अमृतानाम् । मनसमहे । चारु ।
देवस्य । नाम ॥ स । नुः । मुहौ । अदितये । पुनः । दात् ।
पितरम् । च । दृशेयम् । मातरम् । च ॥२॥

सा० भा०—इत्य प्रथमया ऋचा विविक्वित्सा कृत्वा प्रजापते सवादात्
॥ देवम अग्नि निदिचत्य अनया तुष्टाव । तथा च धूयते—त प्रजापति-

प्रथममण्डलस्य षष्ठे अनुवाके सप्त सूक्तानि । तत्र 'कस्य नूनम्' इति पञ्चदशर्षे प्रथमं सूक्तम् । अजीगतं पुत्रस्य शुनशेषस्य आर्यं त्रैष्टुभम् । 'अभित्वा देव' इति सूक्तो गायत्र । आद्याया अनिरुक्तत्वात् प्रजापतिदेवता । 'अग्नेर्देवम्' इत्यस्य अग्निः । 'अभि त्वा देव' इत्यस्य तृचस्य सविता । 'भगभक्तस्य' इत्येषा भगदेवताका वा । शेषा वारुण्यः । तथा च अनुकान्त — 'कस्य पञ्चोनाजीर्गति शुनशेष स कुत्रिमो वैश्वामित्रो देवरातो वारुण तु त्रैष्टुभमादौ काव्याग्नेयौ सावित्रस्तृचो गायत्रोऽस्यान्या भागो वा' इति । राजसूये अभियेचनीयेऽह्नि मरुत्वतीये परितमाप्ते सति एतदादिकं सूक्तसप्तकम् अभिषिक्तस्य पुत्राविभि परिवृतस्य रात्रि पुरस्तात् होत्राख्यतत्त्वम् । तथा च सूत्रेऽभिहितम् — 'सस्यते मरुत्वतीये दक्षिणत आहवनीयस्य हिरण्यकशिपावासीनोऽभिषिक्ताय पुत्रमात्यपरिवृताय राज्ञे क्षौन शेषमाचक्षीत' (आश्व० श्रौ० १३) इति । ब्राह्मणं च भवति-तदेतत्परश्रुकशतमाय क्षौन शेषमाख्यानं तद्धोता रासोऽभिषिक्तायाश्चष्टे हिरण्यकशिपावासीन आचष्टे हिरण्यकशिपावासीनं प्रतिपृणाति (ऐ० ब्रा० ७ १८) इति ॥

कस्य । नूनम् । कृतमस्य । अमृतां नाम् । मनामहे । चारु । देवस्य । नाम । कः । नुः । मह्यै । अदितये । पुनः । दात् । पितरम् । च । दृशेयम् । मातरम् । च ॥१॥

सा० भा०—'कस्य' इत्यन्यथा शुनशेषो मूषे बद्ध कादिशोक क देवम् उपधावानि इति विचिन्तितम् । तथा च आम्नायते— 'हत्ताह देवता उपधावामोति स प्रजापतिमेव प्रथमं देवतानामुपससार (ऐ० ब्रा० ७ १६) इति । यत्र शुनशेषनामका अमृतानां देवतानां मध्ये कृतमस्य किंजातीयस्य कस्य देवस्य चारु शोभनं नाम मनामहे उच्चारयाम । कः देवो मा ममूर्धं पुनः अपि मह्यै महत्यै अदितये पृथिव्यै दात् दद्यात् । तेन दानेन अहममृतं सन्, पितरं मातरं च दृशेयं पश्येयम् । 'को वै नाम प्रजापति' (ऐ० ब्रा० ३ २१) इति ध्रुते कस्य इति शब्दसामान्यात् अनया प्रजापतिरेव उपसृत इति गम्यते । वतमस्य । किंशब्दात् 'या बहूनां जातिपरिग्रहे वतमस्य' (पा० सू० ५ ३ १३) ।

इवाचाग्निर्वै देवाना नेदिष्ठस्तमेवोपधावेति सोऽग्निमुपससारानेवंयं प्रथमस्या-
मृतानामित्येतयर्चा' (ऐ० ब्रा० ७.१६) इति । पूर्ववत् योनना । दात् ददातु
दृशेय पश्यानि इत्येवम् आक्षी परत्वेन पदद्वयं योज्यम् ।

प्रथमे छन्दोमे वैश्वदेवशस्त्रे 'अभि त्वा देव सवित , इति सावित्रस्तुत्र'
सूक्तस्यानीयः । 'अयं छन्दोमा' इति खण्डे 'अभि त्वा देव सवित प्रेता
यज्ञस्य शुभुवा' (आश्व० श्रौ० ८.९) इति सूत्रितम् । 'अभि त्वा' इत्येषा
अग्निमन्यनेऽपि विनियुक्ता । 'प्रातर्वैश्वदेव्याम्' इति खण्डे 'अभि त्वा देव
सवितमंहो धी पृथिवी च नः' (आश्व० श्रौ० २.१६) इति सूत्रितम् । श्रूयते
च — 'अभि त्वा देव सवितरिति सावित्रीमन्वाह' (ऐ० ब्रा० १.१६) इति ।
तया प्रवर्ग्येऽपि पृथेव विनियुक्ता । 'अपोतरन्' इति खण्डे 'अभि त्वा देव
सवित समी वत्स न मातृभि' (आश्व० श्रौ० ४.७) इति सूत्रितम् । तथा
प्रायस्तोत्रेऽपि । 'एतस्मिन् काले प्रावस्तुत्' इति खण्डे 'मध्यमस्वरेणेव सवतमभि
त्वा देव सवित' (आश्व० श्रौ० ५.१६) इति सूत्रितम् ।

शब्दा०— अग्नेः=अग्नि का, वयम्=हम लोग, प्रथमस्य=प्रथम का,
अमृतानाम्=देवताओं में, मनामहे=पुकारें, चारु=सुन्दर, नाम=नाम,
सः=वह, नः=हम लोगों को, मह्यै=महान्, अवितये=अदिति को, पुनः=
फिर, दात्=सौंपेगा, पितरम्=पिता को, च=और, दृशेयम्=देखू, मातरम्
=माता को, च=और ।

हि० अ०—देवताओं में प्रथम, अग्नि देव का शुभ नाम हम लोग पुकारें,
वह हम लोगों को पुन अदिति को सौंपेगा; (जिससे) मैं (अपने) पिता तथा
(अपनी) माता को देखू ।

Trans.—Let us invoke the auspicious name of Agni,
the first God among the immortals. He will restore
us again to the great Aditi, that I may see (my)
father and (my) mother

अभि । त्वा । देव । सवितः । ईशानम् । चार्याणाम् । सदा ।
श्रवन् । भागम् । ईमहे ॥३॥

सा० भा०—अथ अग्निना प्रेरित सन् सवितारम् 'अभि त्वा' इत्यनेन तृचेन प्राप्यते । तथैव श्रूयते—तमग्निश्चाय सविता वै प्रसवानामोऽग्ने तमेवोपधा-
वेति स सवितारमुपससाराभि त्वा देव सवितरित्येतेन तृचेन' (ऐ० श्र० ७ १६)
इति । हे सदावन् सदा सर्वदा रक्षक हे सवितः देव वार्याणां वरणीयाना
भनत्वा ईशानं स्वामिन त्वा प्रति भाग्य भजनीय धनम् अभि सवंत ईमहे
यत्तानहे ॥ ईशानम् । ईश ऐश्वर्ये । सट शानम् । 'तास्यनुदातेत' इति
ससत्तधातुकानुसारात्वे धातुस्वर । वार्याणाम् । बुद्ध समर्त्ती । 'शु-
ह्लोभ्यन्' । ईदवन् इत्यादिनाद्युदारात्वम् । अवन् । आसन्निवृत्तिनायात ।
भाग्यम् । 'कर्पात्त्वत्' इति घञोऽन्त उदारा ॥

शब्दा०—अभि त्वा=तुम्हारे पास, देव=ओ देव, सवितः=ओ
सवितु ईशानम्=मालिक, वार्याणाम्=अभिलषित धनो के, सदा=सबदा
अवन्=ओ रक्षा करने वाले भाग्यम्=हिस्से के लिये ईमहे=आते हैं ।

हि० अ०—ओ सदा रक्षा करने वाले सविता देवता, सम्पूर्ण अभिलषित
धनो के मालिक तुम्हारे पास (अपने) हिस्से के लिये (हम) आते हैं ।

Trans—O everprotecting God savitar, we come to
thee, the lord of riches, for (our) share

Notes—अभि—A particle used in the sense of 'to-
wards' (अभित्वाभिमुख्यम्—Nir 1 3) देव सवितः—Both the
words are vocatives and do not come at the beginning of
the pāda, hence, unaccented (आसन्निवृत्तत्वं च—Pān VIII
1 19) ईशानम्—/is to be master perf part acc sing
वार्याणाम् From /ir to choose, the words derived
from ईद, द्यद् वृ, शद् and बुद्, and ending in ण्यत्, accent
the first syllable (ईदकन्दवृत्तबुद्वा ण्यत्—Pān VI 1 214)
अवन् From /at to protect, vocative not coming
at the beginning of the pāda, is unaccented भाग्यम्—
Words ending in ण्यन् accent the last syllable (कर्पात्त्वतो
घञोऽन्त उदारा—Pān VI 1 159) ईमहे—/i to go, mid
pres 1st plu, verbs of the principal clause, not
coming in the beginning of the pāda, are unaccented
(तिरहित—Pān VIII. 1.28).

यः । चित् । हि । ते । इत्या । भगः । शशमानः । पुरा ।
निदः । अद्वेपः । हस्तयोः । दधे ॥४॥

सा० भा०—हे सवितः यः भगः भजनीयो धनविशेषः ते तव हस्तयोर्दधे धृतोऽभूत् तं धनविशेषम् ईमहे इति पूर्वत्रान्वयः । चिच्छब्दः पूजार्थं हिताब्दः प्रतिद्वी । धनस्य पूज्यत्वं सर्वत्र प्रतिद्वम् । तामेव पूज्यत्वप्रतिद्वि विशदयति । इत्या शशमानः अनेन प्रकारेण शस्यमानः स्तुयमानः । धनस्तुतिप्रकारं च सर्वं जानन्ति । ननु स्वकीये धने वैरिभिः अपहृते सति चरित्गृहीतं धनं सर्वो लोको नित्वति चेष्टि च । अनो धनस्तुतिः न नियता इत्याशङ्क्याह । निदः पुरा अद्वेपः निम्बायाः पूर्वं स्वकीयत्वेन व्यवस्थिते सति तदानीं द्वेपरहितः । तस्मात् स्वकीयत्वाभिप्रायेण स्तुयमानत्वमुक्तमित्यर्थः ॥ इत्या । प्रकारवचने 'इदमस्यमुः' (पा० सू० ५.३.२४) । 'सुपा सुलुक्' इति व्यत्ययेन विभक्तेः आदेशः । द्विलोपे उवासानिबृशित्वरेण आकार उदात्तः । शशमानः । 'शश प्लुतगती' । इह पु स्तुत्यर्थः । 'ताच्छीत्यवधोवचन०' (पा० सू० ३.२.१२९) इति ताच्छीलिकश्चानश । कर्तरि शप् । 'चितः' इत्यन्तोदात्तत्वम् । निदः । 'णिदि हुत्तायाम्' । संपवादिलक्षण. निवप् । 'साधेकाचः' इति पञ्चम्या उदात्तत्वम् । अद्वेपः । न विद्यते द्वेपोऽस्य इति बहुव्रीहौ 'नञ्मुभ्याम्' इत्युदात्तपदान्तोदात्तत्वम् । दधे । धर्मणि लिट् । तस्य आर्धधातुत्वेन 'अभ्यस्तानामदिः' इत्याद्युदात्तो न भवति । प्रत्ययस्वर एव सिध्यते । यद्वृत्तयोगात् निघाताभावः ।

शब्दा०—यः=जो, चित्=भी, हि=प्रसिद्ध अर्थ का वाचक निपात, ते=तुम्हारे, इत्या=इस प्रकार, भगः=धन, शशमानः=प्रशंसनीय, पुरा निदः=अनिन्दित, अद्वेपः=द्वेप रहित, हस्तयोः=हाथों में, दधे=रखा हुआ है ।

हि०अ०—(ओ सवितर), प्रशंसनीय, अनिन्दित, द्वेपरहित जो कुछ भी धन तुम्हारे हाथों में इस प्रकार रखा हुआ है (उत्तरे लिये हम तुम्हारे पास आते हैं) ।

Trans—(O Savitar), whatever wealth, adorable, ere reproach, and free from enemy, is thus retained in thy hands (we come to thee for that).

Notes—चित्—An enclitic particle very frequently used

to emphasize the preceding word. According to Yāska it is used in the sense of reverence, comparison and utter contempt. It is always unaccented (चिदिति निपातोऽनुदात्त — Nir. V. 5). हि—An emphatic particle employed throughout as a subordinating conjunction. It regularly throws the accent on the verb. इत्था—Adverb of manner, formed from the pronominal stem 'इ' with the suffix 'था'. The meaning it expresses is 'thus', 'so' भग — Wealth, fortune, derived from $\sqrt{bhaj}$ (भगो भजते — Nir I. 7), अशमानः— $\sqrt{śas}$ to praise, pres part अद्वेषः—One who has no enemy, Bahuvrīhi compd. accented on the final syllable of the second member (नञ्चुष्याम्—Pān VI 2. 172). दधे— $\sqrt{dhū}$ to put, mid perf 3rd sing, accented because the particle हि is there in the same clause (हि च—Pān VIII. 1. 34).

भगभक्तस्य । ते । वयम् । उन् । अशेम । तव । अवसा ।
मूर्धानम् । रायः । आरभे ॥५॥

सा० भा०—हे सखि ते त्वदीया वयं तुन शोपनामान भगभक्तस्य धनेन संपुत्रस्य तवावसा रक्षणेन उद्देशेन उत्कर्षेण व्याप्नुम । किं कर्तुम् । रायः धनस्य मूर्धानम् उत्कर्षम् आरभे प्रारम्भम् । धनित्वप्रतिष्ठा व्याप्ता भूयामेत्यर्थः ॥ भगशब्दो वृषादित्वादाद्युदात्त । 'तुतोया वमंणि' इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरस्यम् । अशेम । 'अशु व्याप्त्तौ' । लिङि ध्यत्ययेन परस्मैपदम् । शप् । राय । 'ऊङिदम्' इति षष्ठ्या उदात्तत्वम् । आरभे । 'इत्थाये तवकेन' इति तुमर्थे केन्द्रत्वम् । नित्स्वरेणाद्युदात्तत्वम् ॥५॥

शब्दा०—भगभक्तस्य=प्रचुर धन से सम्पन्न, ते=तुम्हारे, वयम्=हम लोग, उन् अशेम=प्राप्त करें, तव=तुम्हारी, अवसा=रक्षा से, मूर्धानम्=धेठ, रायः=धन के हिस्से को आरभे=पाने के लिये ।

हि० अ० तुम्हारे (भक्त) हम लोग, प्रचुर धन से सम्पन्न (जो तुम हो) उस तुम्हारी सहायता से धन के धेठ अर्थात् पाने के लिये आये हैं ।

Trans—We thy (men) have come to attain the loftiest of wealth with the protection of thee, who art endowed with prosperity.

Notes—**भगवत्कृत्य**—Endowed with prosperity or fortune-favoured Sayana construes it with तवावसा and accordingly wilson renders as 'through the protection of thee who art the possessor of wealth' Griffith takes it in apposition of राय and translates as 'the highest of affluence which Bhaga has dealt out to us', Tatpuruṣa compd in its instrumental form accents the first member, if the second member has क्त ending (तृतीया वर्मणि—Pān -VI 2 48) उक्—A particle and prefix to verbs and nouns implying superiority or separation and disjunction It is not used as a separable adverb or preposition, in those rare cases in which it appears uncompounded with verb the latter has to be supplied from the context अशेम—√ams to attain 'a'—aorist 1st plu अवसा—With protection, derived from √av to protect आरभे—Dat infinitive in 'ए' from √rabh to grasp, radical infinitives, compounded with preposition, accent the root, the preposition, being unaccented, is separated by avagraha in the Padatext

नुहि । ते । क्षत्रम् । न । सहः । न । मृत्युम् । वयः । चुन ।
भमी इति । पृतयन्तः । आपुः । न । इमाः । आपः । अग्निः
मिपम् । चरन्तीः । न । ये । वातस्य । ग्रस्मिनन्ति ।
अम्बम् ॥६॥

भा० भा० - मय सवित्रा प्रेरित शुनशेष एतदादिभूतशेषेण उत्तरेण च भूनेन वरुण मुष्टाय । तथा च भूयते—त सवित्रोवाच वरुणाय वे राज्ञे निपुणोऽपि तमेवोपपादेति स वरुण राजानमुपसत्तारात् उत्तराभिरेकदिगता

(ऐ० ब्रा० ७ १६) इति । हे वरुण पतयन्तः प्रोढे व्यक्त्युत्पत्तन्त अमी दृश्यमाना वयश्चनं ज्येनादयः पक्षिणोऽपि ते क्षत्रं त्वदीयं शरीरं बलं नहि आपुः नैव प्राप्ता । त्वत्सदृशं शरीरबलं पक्षिणामपि नास्तीत्ययम् । तथा सहः त्वदीयं पराक्रमं तव सामर्थ्यमपि न प्राप्नु । तथा मन्युं त्वदीयं क्रोधमपि न प्राप्नु । स्यपि क्रुद्धे सति सोढुमशक्ता इत्यर्थः । अनिमिषं सर्वदा चरन्तीः प्रवाहल्लयेन गच्छन्त्य आपः त्वदीयं बलं न प्राप्नु । वातस्य वायो ये गतिविशेषाः त्वदीयम् अभ्यं धेग न प्रमिनन्ति न हिंसन्ति । अतिक्रमं कर्तुं न शक्ता इत्यर्थः । तेऽपि न प्राप्नु रिति पूर्वान्वयः ॥ पतयन्तः । 'पत गतो' । घृणादिर-
वन्तः । लट् इत् । क्षम । गुणापावेशो । अदुषदेशालसर्वभानुकानुदात्तत्वे णिच्
स्वरः । आपुः । आप्त्वा भ्याप्त्वा । लिट्पुंसि द्विर्भावहलादिशेषौ । 'अत आदे'
(पा० सू० ७ ४ ७०) इत्याख्यम् । अत्र न सहो न मन्युमित्यादिभिराप्त्वरित्यस्य सवपा-
त्तद्वेशया प्रायम्यात् 'जादिलोपे विभाषा' इति प्रथमा तिङ्बिभक्तिर्न निहन्पते ।
चरन्ती । 'वा छन्दसि' इति पूर्वसवर्गदीर्घः । प्रमिनन्ति । 'मीडा' हितायाम् ।
'व्याविन्य इना' । इनाम्यस्तपोरात' (पा० सू० ६ ४ ११२) इति आकारलोपः ।
'मीनातेर्निगमे' (पा० सू० ७ ३ ८१) इति ह्रस्वत्वम् । प्रत्ययस्वरः । 'तिङि
चोदात्तवति' (पा० सू० ८ १ ७१) इति गतिरनुदात्तः । यद्वृत्तयोगादित्यात् ।

शब्दा०—नहि—नतो, से=तुम्हारे, क्षत्रम्=आधिपत्य को, न=नहीं,
सहः=शक्ति को, न=नहीं, मन्युम्=क्रोध को, वयः=पक्षी, चन=भी,
अमी—ये, पतयन्तः=उड़ने वाले, आपुः=प्राप्त करते हैं, न=नहीं,
इमा=ये, आपः=जल, अनिमिषम्=सदा, चरन्तीः=बहता हुआ न=नहीं,
ये=जो, वातस्य=वायु के प्रचण्ड तूफान, प्रमिनन्ति=उलघन करते हैं,
अभ्यम्=विशाल शक्ति का ।

हि० अ०—(ओ वरुण), ये उड़ने वाले पक्षी भी न तो तुम्हारे आधिपत्य
को, न तो शक्ति को, न तो क्रोध को ही प्राप्त करते हैं, न ये सदा बहने वाला
जल, न तो वायु के जो प्रचण्ड तूफान हैं वे ही (तुम्हारे) विशाल शक्ति का
उलघन करते हैं ।

Trans (O Varuna) even these birds flying can
attain neither thy sovereignty, nor the prowess nor
the wrath nor these waters moving without warring,
even for a twinkling of eye (ie. unceasingly), nor the
gales of wind can resist (thy) immens power

Notes—**क्षत्रम्**—Derived from $\sqrt{ks}$ to possess, क्षत्रम् is especially applied to the power of Varuna.
चन—A particle usually employed after a negative particle and is rendered as 'not even' In a few passages it loses its negative sense and is rendered as 'even' It is placed after the word to which it gives the force It accents the preceding verb in the sentence or pada in which it occurs **अमी**—Final ई is pragrhya, hence, इति is added to it in the Padatext **पतयन्तः**— $\sqrt{pat}$ to fly, pres part **आप्**— $\sqrt{āp}$ to obtain perf 3rd plu, accented because in the first hemistich, न क्षत्रम्, न सह, न मन्युम् which are syntactically connected with **आप्**, have no conjunctive च The general rule is that in a hemistich when च, वा, हा, अह एव are silent the verb is not unaccented (**बादिलोपे विभाव**—Pān VIII 1 63) **अनिमिषम्**—Not waiting even for a winking of eye, i e unceasingly, Bahuvrīhi comp'd accents the final syllable of the second member, if the first member is a prohibitive particle 'अ' or नु (**नन्मुभ्याम्**—Pān VI 2 172) **चरन्ती**— $\sqrt{car}$ to move pres part **वातस्य**—The word वातस्य in genitive indicates that the subject of प्रमिनन्ति is understood **Siyana** Supplies 'ये गतिविशेषा,' Wilson 'gales' and Griffith 'wild fury' **प्रमिनन्ति**— $\sqrt{mā}$ to damage, pres 3rd plu, not-unaccented because connected with conjunctive ये (**निपातं यच्च विहन्तु विप्रोद्धेच्छन्तु चिच्छन्तु वतम्**—Pān VIII 1 30) In such subordinate clauses the preposition is generally compounded with the verb and is unaccented (**तिरि चोदात्तवति**—Pān VIII 1 2) Preposition is separated from the root by avagraha in the Padatext

अबुध्ने । राजा । वरुणः । वनस्य । ऊर्ध्वम् । स्तूपम् ।
ददते । पूतदक्षः ॥ नीचीनाः । स्युः । उपरि । बुध्नः । एषाम् ।
अस्मे इति । अन्तः । निःहिताः । केतवः । स्युरिति स्युः ॥७॥

सा० भा०—पूतदक्षः शुद्धबल वरुणः राजा अबुध्ने मूलरहिते अन्त-
रिक्षे तिष्ठन् वनस्य वननीपस्य तेजस्त स्तूपं तपम् ऊर्ध्वम् उपरिदेशे ददते
धारयति । नीचीनाः स्युः । ऊर्ध्वदेशे वर्तमानस्य वरुणस्य रश्मय इत्य-
प्याहार्यम् । ते हायोमुखास्तिष्ठन्ति । एषां रश्मीनां बुध्नः मूलम् उपरि
तिष्ठतीति शेष । तथा सति केतवः प्रज्ञापका प्राणा अस्मे अस्मान् अन्त-
र्निहिताः स्थापिता स्यु । मरण न भविष्यतीत्यर्थः । अबुध्ने न विद्यते बुध्न
मूलमस्येति बहुव्रीहौ 'नञ् सुम्याम्' इत्युत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । 'स्ये' शब्दसंघा-
तयो । 'स्य सप्रसारणमूञ्च' इति प्रत्ययः , तत्संनियोगेन प्रकारस्य सप्रसारण
परपूर्वत्वे अकारादेशश्च । 'नित्' इत्यनुवृत्तेराधुदात्तत्वम् । ददते । भौवादिक ।
नीचीना । निपुर्वाद्भञ्जते 'ऋतिवक्' इत्यादिना विबन् । 'अनिहिताम्'
इति नलोपः । ग्यञ्शब्दात्स्वार्ये 'विभाषाञ्चेरदिकृत्त्रियाम्' (पा०सू० ५४८)
इति रश् । 'आयम्' इत्यादिना तस्य ईनादेशः । 'आयनादिपूषदेशिषड्चन
स्वरसिद्धयर्थम्' (पा० सू० ७१११) इति षचनात् ईकार उदात्तः । 'अच' इति
अकारलोपे 'चौ' इति दीर्घत्वम् । स्म । 'यातिस्था' (पा०सू० २४७७ इत्यादिना
सिचो लुक् । आत' (पा०सू० ३४११०) इति श्चे जुसादेशः । 'उत्स्यपदान्तात्'
(पा०सू० ६१९६) इति परकत्वम् । 'बहुलन्तदस्यमाइयोगेऽपि इति अङ्गाभा-
भावः । अस्मे । सुषा सुलुक्' इति सप्तम्याः शेषादेशः । निहिता ।
'गतिरन्तर' इति गते प्रकृतिस्वरत्वम् । अस्तेतिदि 'इनसोरल्लोप' ।

शब्दा०—अबुध्ने=आधार रहित, राजा=राजा, वरुणः=वरुण
देवता वनस्य=प्रवाश के, ऊर्ध्वम्=ऊपर, स्तूपम्=पुञ्ज की, तपूह की,
ददते=धारण करता है, पूतदक्षः=पवित्र सामर्थ्यवाला, नीचीनाः=नीचे
जाने वाली, स्युः=स्थित रहती हैं, उपरि=ऊपर, बुध्नः=स्रोत, एषाम्=
इनका, अस्मे=हमारे, निहिताः स्युः=पड़ी रहें, केतवः=किरणें ।

हि० अ०—पवित्र सामर्थ्य वाला राजा वरुण आधाररहित (अन्तरिक्ष) में
(रहता हुआ) प्रवाश के पुञ्ज की ऊपर धारण करता है; इस (प्रवाशपुञ्ज
सूर्य) की किरणें नीचे की तरफ जाने वाली हैं, (यद्यपि) उनका स्रोत उपर
है । (प्राण संचार करने वाली) रश्मियां हमारे अन्दर पड़ी रहें ।

Trans—King Varuna of pure Vigour, (residing) in the baseless (region) holds high a heap of light, its rays are directed downwards the base being above May the rays be placed within us

Notes—अवुध्ने—Bahuvrihi compd accents the final syllable, if its first member is नञ् or सु (नञ्मुभ्याम्—Pan VI 2 172) Wilson following Sayana connects अवुध्ने with वदन् and render 'abiding in the baseless firmament' Griffith construes it with ऊर्ध्वं स्तूपम् According to him Varuna sustains erect the tree's stem in the baseless region स्तूपम्—'Heap' (Wilson) 'stem' (Griffith) Sayana derives it from √stya to pile, the Samprasāraṇa of 'य' is 'इ', but this इ has changed into ऊ ददवे—√du to give pres mid 3rd sing पूतदक्ष—of pure vigour, Bahuvrihi compd accented on the first member (बहुव्रीहौ प्रकृत्या पूर्वपदम्—Pan VI 2 1) नीचीना—From नि+√āñ to go downward स्थु—√stha to stand, root 1st, injun 3rd plu Generally the injunctive is used with the prohibitive particle मा, but it is also used even without मा (बहुल छन्दस्यमाह्वयोनेति—Pan VI 4 70) एषाम्—All the cases of the pronoun एन are unaccented अस्मे—For अस्मान्, final ए is pragraha hence इति is added to it in the Padatext निदिता—Past pass part from नि+√dha to put Past pass part is always accented on the final syllable but when it is compounded with a preposition the latter is accented गतितान्तर—Pan VI 2 49) केतव—Sayana renders it by प्रतापका प्राणा Wilson following Sayana takes it to mean 'the sources of existence', Griffith renders it as 'rays' स्थु—√as to be,

pres opt 3rd plu In the Padatext इति is added to it and it is again repeated after इति, for general rule see Appendix—'B' under rules of adding इति in the Padatext (II, B, (c))

उरुम् । हि । राजा । वरुणः । चुकारं । सूर्याय । पन्थाम् ।
अनुञ्जतुवै । ऊं इति ॥ अपदे । पादा । प्रतिष्ठातवे । अकः ।
उत । अपञ्चक्ता । हृदयञ्चिधः । चित् ॥८॥

सा० भा०—वरुणः राजा सूर्याय सूर्यस्य पन्था मार्गम् उरुं विस्तीर्ण
चकार । हि शब्द प्रतिष्ठो । उत्तरायणदक्षिणायनमार्गस्य विस्तार प्रतिष्ठ ।
किमर्थमेव कृतवान् इति लघुच्यते । अन्वेतवा उ अनुक्रमेणोदयास्तमयो
गन्तुमेव । तथा अपदे पादरहिते अन्तरिक्षे पादा प्रतिष्ठातवे पादौ प्रक्षेप्तुम् ।
अकः मार्गं कृतवान् । पूर्वान्न रयस्य मास अन्न पादयोरेति विशेषः ।
यद्वा । अपदे यूपे बह्वेन मया गन्तुमशक्ये भूप्रवेशे पादौ प्रक्षेप्तुमुपाय यथाविमो-
चनरूपं करोतिवत्यर्थः । उत अपि च हृदयादिधिभिन् अस्मदीयपेयवस्य
क्षत्रोरपि अपचक्ता अपचविता निराकर्ता भवतु ॥ चकार । लित् स्वरेण
आकार उदात्त । हि च' इति निघातप्रतिषेधः । पन्थाम् । पथिमध्व-
मुक्षामात्' (पा०सू० ७ १८५) । इति द्वितीयामामपि व्यत्ययेन आत्यम् । पथिन्-
क्षत्रवस्य पतेत्य च' (उ० सू० ४४५२) इति प्रत्ययान्तरत्वेन अन्तोदात्तत्वे प्राप्ते
पथिमयो सत्यनामस्थाने' (पा०सू० ६ १ १९९) इत्याद्युदात्तत्वम् । अन्वेतव्यं । अनु-
पूर्वात् एते तुमर्यं सेतेन्' इति तवंप्रत्ययः । 'तवेचान्तश्च युगपन्' (पा०सू० ६ २ ५१)
इति आद्यन्तयोददात्तत्वम् । पादा । गुपा गुलुरु' इति आकारः । प्रनिघातवे ।
बधाते तुमयं' इति सूत्रेणैव तवे' प्रत्ययः । तादौ च विति०' (पा०सू० ६ २ ५०)
इति गते प्रकृतिरयस्यम् । अच । करोते 'छदसि सुहृदलित' इति
लोड्यं लुङ् । तस्य तिप् । मन्त्र पत' (पा०सू० २ ४८०) इत्यादिना क्तेलङ् ।
गुणो रपरत्वम् । हृदयादिभ्य' (पा०सू० ६ १ ६८) इति तिपो लोपः । यद्वा
गम । हृदयादिभिः । हृङ् हरणे' । यद्वा गुणुको च' (उ० ४५४०)
इति वयनः । यस्य ताडने' । भिङ् । नहिङति' (पा०सू० ६ ३ ११६)
इत्यादिना प्रुचपदस्य दोषात्वम् । शृङ्गारपदप्रकृतिस्वरत्वम् ।

शब्दा०—उरुम्=विस्तृत हि=प्रतिष्ठि वा वाचक निघात, राजा= राजा,
वरुण=वरुण देवता चकार=कृतवान् है, सूर्याय=यूपे वे तिये, पन्थाम्

=माग, अन्वेतवै=चलने के लिये, उ=निश्चित अर्थ का वाचक निपात, अपदे=आश्रयरहित अन्तरिक्ष में, पादा=पैरों के, प्रतिघातवे=रखने के लिये, अक=निर्माण किया है, उत्त=और, अपवक्ता=दूर करने वाला, हृदयाविधः=हृदय को चोट पहुँचाने वाले को, चित्=भी ।

हि० अ०—राजा वरुण ने सूर्य के चलने के लिये विस्तृत माग बनाया है, आश्रयरहित (अन्तरिक्ष) में पैर रखने के लिये (माग का) निर्माण किया है, तथा जो कोई (हमारे) हृदय को चोट पहुँचाने वाला हो उसको (वदन) दूर करन वाला होवे ।

Trans—The King Varuna has made the path for sun wide to travel on, (he) has made (the path) to place the foot in footless (region), and may (Varuna) be the repeller of him who torments our heart

Notes—उरुम्—From $\sqrt{ur}$ to cover by Sampra-
sāra हि—See notes I 214 चकार— $\sqrt{kr}$ to make perf
3rd sing not unaccented because preceded by the
emphatic particle हि in the same clause (हि च—
Pan VIII I 34) अन्वेतवै—एतवै is a dative in
finitive in तवै from $\sqrt{t}$ to go so it has double accent
one on the root and other on the final syllable (तवै
चान्तश्च युष्मत्—pān VI 25), but when compounded
with preposition, the preposition and the last syllable
are accented and the preposition is separated by
avagraha in the Padatext (उषादीस्तुष्टुवातानामसहित
युत्तरान्—Rg Prāt III 25) उ—An enclitic particle
always unaccented In the Padatext इति is added
to it, but before इति it becomes lengthened and nasal-
ized (उषादेतिवरुणेन युष्मो रक्तोऽयुष्मो द्राघित् शारलेन—
Rg Prāt I 75) अपदे—Bahuvrīhi compd accented on
the second member प्रतिघातवे—Dative infinitive in तवे
from प्रति+ $\sqrt{dh}$ i to put अक— $\sqrt{kr}$ to make, root-accist

3rd. sing उत—A conjunctive-particle meaning 'and' It is generally placed at the beginning of the second sentence अपवक्ता—Sāyana supplies भवतु to it and explains by 'अपवादिता निराकर्ता भवतु', Wilson following Sāyana translates as 'be repeller'. Griffiths does not take it in imperative sense. He renders it with 'warned afar' हृदयाविधः—Tatpuruṣa compd (first member in accusative), accented on the second member चित्—See notes I 24 4

शतम् । ते । राजन् । भिपजः । सहस्रम् । उर्वी । गभीरा ।
सुमतिः । ते । अस्तु ॥ बाधस्व । दूरे । निःश्रुतिम् । पराचैः ।
कृतम् । चित् । एनः । प्र । ममग्नि । अस्मत् ॥६॥

सा० भा०—हे राजन् वरुण ते तव शतं भिपज बचनिवारकाणि शत-
सहस्रान्यापयानि बंधा वा सन्ति । ते तव सुमतिः अस्मद्वन् प्रहृष्टा उर्वी
विस्तीर्णा गभीरा गम्भीर्योपेता स्थिरा अस्तु । निःश्रुतिम् अस्मदनिष्टकारिणी
निःश्रुतिं बाधेयता पराचैः पराङ्मुखा कृत्वा दूरे अस्मत्तो व्यवहिते देशे
स्थापयित्वा ता बाधस्व । कृतं चित् अस्माभिरनुष्ठितमपि एनः पापम् अस्मत्
प्र मुमुग्धि प्रकर्षेण मुक्तं नष्टं कुद ॥ सुमति । 'तादी च' इति पूर्वपदप्रकृति-
स्वरत्वे प्राप्ते 'मन्वितम्' इत्यादिनोत्तरपदातोदात्तत्वम् । संहिताया विसर्ज-
नीयसकारस्य 'मुष्मत्तत्तश्च' 'वन्त' 'पापम्' (पा० सू० ८ ३ १०३) इति पाठम् ।
बाधस्व । 'बाधु विलोडने' । शप पिश्यादनुदात्तत्वम् । तिङ्शब्द लसर्वापातु-
कस्वरेण पातुस्वर एव शिष्यते । निःश्रुतिम् । 'तादी च' इति गते प्रकृति-
स्वरत्वम् । मुमुग्धि । 'मुष्ण मोक्षणे' । 'बहुल छन्दसि' इति इत् । 'हुमल्यो
हेधि' (पा० ६ ४ १०१) । तस्य अपित्वेन डिस्वाद्गुणाभावः । 'चो कु'
(पा० सू० ८ २ ३०) इति कृत्वम् ।

शब्दा० शतम्=संक्रां, ते=तुम्हारी, राजन्=ओ राजा, भिपजः
=भीषधिनी, सहस्रम्=हजारें, उर्वी=विशाल, गभीरा=गम्भीर, सुमतिः
=मुन्दर मति, ते=तुम्हारी, अस्तु=होवे बाधस्व=रोहो, दूरे=पूत दूर,
निःश्रुतिम्=पाप को, पराचैः=हमसे जाग्य करने, कृतम्=किये गये,

चित्=भी, एनः=पापो को, गुग्गुग्धि=अच्छी प्रकार से नष्ट करो, अस्मत्=हमसे।

हि० अ०—ओ राजन्, सैकड़ों तथा सहस्रो तुम्हारी ओषधियाँ हैं; तुम्हारी सुन्दर मति (हमारे प्रति) विशाल एवं गम्भीर होवे, पाप देवता को बहुत दूर (हमसे) अलग कर रोको; हमारे द्वारा किये गये पापो को भी हमसे अच्छी प्रकार नष्ट करो।

Trans—O King, a hundred and a thousand are thy medicines, wide and deep be thy well disposed mind, remove afar (from us) Nirrti, release from us the sin even we have committed

Notes—शतम् and सहस्रम् are used in agreement with plurals. They are generally treated as adjectives. According to Yāska सहस्रम् means powerful (सहस्र सहस्रवत्) Durgā in his commentary breaks सहस्रम् in to सहस् and रम्, सहस् means strength (बलम्—Nigh II 9 17) and रम् means 'endowed with' (सह इति बलवान्, तेन तद्वत् दुर्बलानामपि सहस्र समुदित बलवदेव भवति सङ्घात् बलीयस्त्वात्—Durgā on Nir III 11) सुमति—Brahuvrīhi compd accented on the second member, because the first member is सु अस्तु—√as to be pres impv 3rd sing वाधस्व—√bādḥ to oppress mid pres impv 2nd sing, beginning of the pāda, hence, not unaccented दूरे—From √dru to flee. Yāska derives it also from √i to go (दूर्य वा—Nir III 10) Thus according to this derivation दूर is 'that going to which is difficult' According to Kṣīra-swāmi it is derived from √dū to torment (दूषते अत्र दूस्म्—Amara III 1 69) निरृतिम्—According to Sīyana Nirrti is the deity of sin. In the Nighantu (I 1 16) it is enumerated in the list of the names of earth. Yāska derives it from नि √ram or नि √r (तत्र निरृतिनिरमवात् ऋच्छते हृच्छापत्तिस्ततः—Nir II 7).

Griffith takes it to mean 'decay' or 'destruction'.
 कृतम्—√kr to make, past part कृ—A particle mostly
 connected with a verb which is often to be supplied
 In the principal clause preposition is generally detached
 from the verb and is accented मुमुक्षु—√muc
 to release, perf impv 2nd sing अस्मत्—Abl plu.
 of अस्मद्

अमी इति । ये । ऋक्षाः । निहितासः । उच्चा । नक्तम् ।
 ददृशे । कुह । चित् । दिवा । ईयुः ॥ अदब्धानि । वरुणस्य ।
 प्रतानि । विचाकशत् । चन्द्रमाः । नक्तम् । एति ॥१०॥

सा० भा०—अमी राजावस्मान्निवृश्यमाना ऋक्षाः सप्त ऋषयः । तथा
 च राजसनेयिन आमनन्ति—'ऋक्षा इति ह स्म वै पुरा सप्त ऋषीणाचक्ष्णे'
 इति । यद्वा । ऋक्षा सर्वेऽपि नक्षत्रविशेषा । 'ऋक्षा स्तुभिरिति नक्ष-
 त्राणाम्' (नि० ३२०) इति यास्केनोक्तत्वात् । उच्चा उच्चै उपरि द्युप्रदेशे
 निहितासः स्थापिता ये सन्ति ते ऋक्षा नक्तं रात्रौ ददृशे सर्वेऽपि
 वृक्ष्यन्ते । दिवा अहनि कुह चित् ईयु रवापि गच्छेयुः । न वृक्ष्यन्ते
 इत्यर्थः । वरुणस्य राज प्रतानि कर्माणि नक्षत्रदशनादिरूपाणि अदब्धानि
 केनाप्यहिंसितानि । किञ्च वरुणस्याजयं चन्द्रमा नक्तं रात्रौ विचाकशन्
 विश्लेषेण दीप्यमान एति गच्छति ॥ निहितासः । आज्ञसेरनुक् । पाया-
 दित्वरेणोत्तरपदान्तोदात्तत्वे (पा० सू० ६२१४४) प्राप्ते 'अतिरन्तर' इति गते
 प्रकृतिस्वरत्वम् । ददृशे । दुर्लोलि इत्यौ रे' (पा० सू० ६४७६) इति रे-
 आदेशः । व्यत्ययेनाद्युदात्तत्वम् । यद्व्युत्तपोगादनिपातः । कुह । वा ह च्छन्दति'
 (पा० सू० ५३१३) । इति किञ्चदुत्तरस्य अलो ह्रादेशः । कु तिहो' (पा०
 सू० ७२१०४) इति किञ्चदस्य कुआदेशः । स्थानिषद्भावात् तित्वरेणाद्यु-
 दात्तत्वम् । विचाकशत् । नक्षत्रोप्यर्वात् यद्व्युत्तपोगादनिपातः । 'अन्त्य-
 स्तानामादि' इत्याद्युदात्तत्वम् । समासे कृत्स्वर । यद्वा । काशतेर्दा व्यत्ययेने-
 पधाह्रस्वत्वम् । चन्द्रमा । चन्द्रे + मो + क्ति (उ० सू० ४६६७) इति अति-
 प्रत्ययः । कुत्तर पदप्रकृतिस्वरत्वे प्राप्ते दास्येभारादित्वात्पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् ।

शब्दा०—अमी=ये ये=जो, ऋक्षाः=नक्षत्र, निहितासः=रात्रे पथे
 ये, उच्चा=ऊचे, नक्तम्=रात्रि में, ददृशे=दिखाई पडते थे कुह=कहाँ,

चित्=भी, दिवा=दिन में, ईयुः=चले गये, अदध्यानि=अक्षत, वरु-
णस्य=वरुण के, घृतानि=पवित्र कार्य, विचाकशन्=प्रकाशित होता हुआ,
चन्द्रमा=चन्द्रमा, नक्षत्र=राशि में, ए ते=विचरण करता हूँ ।

हि० अ०—ऊँचे रले गये ये नक्षत्र जो रात्रि में दिखाई पड़ने से, दिन में
रहाँ चले गये ? वरुण के पवित्र कार्य अक्षत हैं ; चन्द्रमा प्रकाशित होता
हुआ रात्रि में विचरण करता हूँ ।

Trans—These constellations, placed on high, which were seen by night, whither did go by day ? Unharmed are the holy acts of Varuna, the moon diffusing its light profoundly, moves by night

Notes—अमी—See notes I 24 6 ऋक्षाः—It is enu-
merated with स्तुति in the Nighantu (III 29 0) Yāska takes it to mean constellations (Nir III 20) Ksiraswāmi derives it from √rs to rush (ऋयति गच्छति । ऋणोति तम वा ऋणम्) निहितासः—From √dhā to pu, आत्तस् ending in nom plu, for accent see निहिता (I 24 7) दृष्ट्रे-
√drś to see, mid perf 3rd plu, not unaccented because connected with ये. Verbs, when reduplicated, accent the reduplicated syllable (अभ्यस्तानामादि—Pān—VI 1 189) ईयुः—√i to go, perf 3rd plu अदध्यानि—√dubh to harm, past pass part, accented on the negative particle अ (अव्यये नञ्ङुनिपातनाम्—Virtika on Pan VI 2 2) घृतानि—It is enumerated in the list of the synonyms of act (Nigh II 1 7) Yāska derives it from (1) √ir to cover or (2) √iārāya to forbid (घृतमिति धर्मनाम् । निवृत्तिरुर्म धारयतीति सत । इदमपीतरद्वयमेतस्मादेव । वृणो-
तीति सत । मममपि सतमुच्यते । यदावृणोति शरीरम्—Nir II 13), 'holy acts' (Wilson), 'holy laws' (Giffith) विचाकशन्—
√lās to shine, intensive, pres part accented on reduplicated syllable 'चा'. चन्द्रमा—Yāska variously derives this word—चन्द्रमा चायन् इयति । चन्द्र माता । चान्द्र मानम्

अस्य इति या । चन्द्रः चन्दतेः कान्तिकर्मणः । चन्दनम् इत्यपि अस्य भवति ।
चाक्ष द्रमति । चिरं द्रमति । चमेः वा पूर्वम् (Nir.—XI.5) एति— $\sqrt{i}$
to go, pres. 3rd. sing.

तत् । त्वा । यामि । ब्रह्मणा । वन्दमानः । तत् । आ ।
शास्ते । यजमानः । हविःभिः ॥ अहेळमानः । वरुण । इह ।
योधि । उरुःशंस । मा । नः । आयुः । प्र । मोयीः ॥११॥

सा० भा०—एकादशिनस्य वारुणस्य पशोर्वंपापुरोडाशयोः 'तत्त्वा यामि'
इति द्वे ऋचौ याज्ये । सूत्रितं च—'तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमान इति द्वे
अस्तन्नाह्वयम्' (आश्व० श्रौ० ३. ७) इति । वरुणप्रघासेषु वारुणस्य हवियो
याज्या 'तत्त्वा यामि' इत्येषा 'पञ्चम्यां पौर्णमास्याम्' इत्यत्र सूत्रितम्—'इमं मे
वरुण भुधि तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमानः' (आश्व० श्रौ० २. १७) इति ।

हे वरुण नमूर्ध्वरहं त्वां प्रति तत् आयुः यामि पाचे । वीवृशः । ब्रह्मणा
प्रौढेन स्तोत्रेण वन्दमानः स्तुवन् । सर्वत्र यजमानः अपि हविर्भिः तत् आयुः
आ शास्ते प्राच्यते । त्वं च इह कर्मणि अहेळमानः अनावरमकुर्वन् योधि
अत्मदपेक्षितं बुध्यस्व । हे उरुःशंस बहुभिः स्तुत्य नः अस्मदीयम् आयुः मा
प्र मोयीः प्रभुयितं मा कुर्व । सप्तदशसंख्याकेषु याज्याकर्मसु 'इमहे यामि'
(नि० ३. १९. १) इति पठितम् । चाश्वत्थलोपश्रान्तः अहेळमानः । 'हेड
मनाररे' । अदुपदेशात्सत्तार्वातुकानुदात्तत्वे शपश्च पित्वादनृषात्तत्वे सति
पातुस्वरः शिष्यते । ततो नञ्समासे अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । योधि ।
'बुध अवगमने' । लोटः सैहिः । 'बहुलं छन्दसि' इति विकरणस्य लुक् । 'वा
छन्दसि' (पा० सू० ३. ४. ८८) इत्यपित्वाभावेन टित्वाभावात् लघूपधगुणः ।
'द्विशल्म्यो हेधिः' इति हेधिरादेशः । घातोर्ण्यलोपश्छान्दसः । मोयीः । 'मुप्
स्तेये' । लोट्यो छान्दसो लुट् । 'वदवज' (पा० सू० ७. २. ३) इति प्राप्ताया
बृद्धेः 'नेटि' (पा० सू० ७. २. ४) इति प्रतिषेधे सति लघूपधगुणः । 'बहुलं
छन्दस्यमाङ्गयोगेऽपि इत्यङभावः ॥

शब्दा०—तत्=उस आयु के लिये, त्वा=तुम्हारे पास, यामि=
पाचना करता हूँ, ब्रह्मणा=स्तुति द्वारा, वन्दमानः=वन्दना करता हुआ,
तत्=उस आयु के लिये, आ शास्ते=कामना करता है, यजमानः=यज

करने वाला, हविर्भिः=हवि द्वारा, अहेळमान=क्रोधित न होते हुये, वरुण=ओ वरुण, इह=यहा बोधि=समझो, उरुशंस=ओ विस्तृत रूप से स्तुत्यमान, मा=नत न=हमारी, आयु=उम्र प्र मोयी=चुरावो ।

हि० अ०—(ओ वरुण), प्राथना द्वारा वन्दना करता हुआ उस (आयु) के लिये तुम्हारे पास याचना करता हूँ, यजमान हवि द्वारा उसी (आयु) की कामना करता है । ओ वरुण, (हमपर) क्रोधित न होते हुये यहाँ (हमारे अभिप्राय को) समझो ओ विस्तृत रूप से स्तुत्यमान (वरुण), हमारी आयु को न चुरावो ।

Trans—(O Varuna) praising with prayer, I beseech thee for that (life) the sacrificer craves that with oblations O Varuna, not being angry with (me) do acknowledge (our desire) here, o praised by man, do not steal our life

Notes—यामि— $\sqrt{ya}$ to go, pres 1st sing Yaska in his Nirukta quotes this word to illustrate his theory that sometimes a syllable in a word is omitted, thus according to him यामि ought to be याचामि which due to some reason has dropped च् But Rājavāde is of the view that the root $\sqrt{ya}$ from which यामि is derived was used in the R V to mean 'beg' वन्दमान— $\sqrt{and}$ to greet, mid pres part आ शास्ते—मा+ $\sqrt{śas}$ to desire, pres 3rd sing For recent on आ see note on प (I 24 9) हविर्भिः—The terminations भित् भ्यान्, भ्यस्, are separated from the stem by *anagrahya*, if the preceding syllable is not long अहेळमान— $\sqrt{hīd}$ to be hostile, mid pres part बोधि— $\sqrt{budh}$ to know, root 1st, 2nd sing उरुशंस—Vocative at the beginning of the pāda hence, the first member is accented मा— $\sqrt{}$ prohibitive particle regularly used with the injunctive मोयी— $\sqrt{mus}$ to steal 'is' 1st, injun 2nd sing

तत् । इत् । नक्तम् । तत् । दिवा । मह्यम् । आहुः । तत् ।
अयम् । केतः । हृदः । आ । वि । चुष्टे ॥ शुनःशेषः । यम् ।
अहत् । गृभीतः । सः । अस्मान् । राजा । वरुणः ।
मुमोक्तु ॥१२॥

सा० भा०—तदित् तदेव वरुणविवर्यं स्तोत्रं नक्तं रात्रौ मह्यं शुनःशेषाय
आहुः कर्तव्यत्वेनाभिज्ञाः कथयन्ति । तथा दिवा अपि तत् एव आहुः ।
हृदः मदीयमनसो निष्पन्नः अयं केतः प्रज्ञाविशेषोऽपि तत् एव कर्तव्यत्वेन
आ वि चुष्टे सर्वतो विशेषेण प्रकाशयति । गृभीतः गृहीतः मूढः बद्धः शुनःशेषः
एतन्नामको जनः यं वरुणम् अहत् आहूतवान् सः वरुणः राजा अस्मान् शुन
शेषान् मुमोक्तु वन्धात् मुक्तं करोतु ॥ मह्यम् । 'ठमि च' इत्याद्यास्तत्त्वम् ।
आहुः । 'श्रूव. पञ्चानाम्' (पा० सू० ३.४.८४) इति ब्रुजो लुटि द्वे. उदादेशः,
पातो आहूदेशश्च । हृदः । 'पठन्' (पा० सू० ६.१.६३) इत्यादिना हृदय-
शब्दस्य हृदादेशः । 'ऊर्द्धिदंषदादि' इति पञ्चम्या उदात्तत्वम् । शुनःशेषः ।
शुन इव शेषो यस्य इति समासे 'शुनःशेषपुच्छलाङ्गुलेषु सत्तापां यष्ट्या अलु-
ग्यवत्तव्यः' (पा० सू० ६.३.२१.४) इति अलुङ् । पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वे प्राप्ते 'उभे
घनस्पत्यादियु' (पा० सू० ६.२.१४०) इति पूर्वोत्तरपदयोः युगपत् प्रकृतिस्वरत्वम् ।
अहत् । ह्रजो लुटि 'लिपितिषिह्रजश्च' (पा० सू० ३.२.५३) इति च्लेः अङ्गा-
देशः । 'आतो लोप इटि च' (पा० सू० ६.४.६४) इति आकारलोपः । अङ्गागम
उदात्तः । यद्मुत्तमोपादनिपातः । गृभीतः । 'द्वप्रहोर्भः' इति भत्वम् । सौ
अस्मान् । 'प्रकृत्यान्तःपादम्' इति प्रकृतिभावः । मुमोक्तु । 'यटुलं छन्दसि'
इति विकरणस्य षट् ।

शब्दा०—तत्=वह, इत्=पूर्ववर्ती शब्द पर जोर देने वाला निपात,
नक्तम्=रात को, तत्=वही, दिवा=दिन को, मह्यम्=महत्ते, आहुः=
बहो है, तत्=वही, अयम्=यह, केतः=प्रज्ञा, हृदः=मन्तःकरण से उत्पन्न,
आ वि चुष्टे=बहो है, शुनःशेषः=शुनःशेष ने, यम्=जिसको, अहत्=
बुझाया है, गृभीतः=पातों में बंधा हुआ, सः=वह, अस्मान्=हम लोगों
को, राजा=राजा, वरुण=वरुण देवता, मुमोक्तु=मुक्त करे ।

दि० अ०—वही (बात) रात को तथा वही दिन को (ये) मूढते बहो है;
अन्तःकरण से उत्पन्न हमारी बुद्धि भी वही (बात) बहो है । वह राजा वरुण
जिसको पातों में बंधा शुनःशेषः ने बुझाया है, हमको (पातों से) मुक्त करे ।

Trans—Verily thus by night, thus by day (they) speak to me, the intuition of my heart, too, repeats the same. May that king Varuna, whom the fettered Sunahsepa has invoked, release us (from this bondage)

Notes—इत्—A particle which emphasizes the preceding word of all kinds आहुः—√ah to say, perf 3rd plu केत्—From √cit to know Sāyana renders it by प्रज्ञाविशेष आ वि चष्टे—√cah to see, mid pres 3rd sing, in the principal clause when there are more than one preposition with an unaccented verb, they are treated as independent, hence, they are accented अहन्—√hā to call, 'a' aorist, 3rd sing., accented because preceded by यम् गृभीत—√grabh to seize, past part मुमोक्तु—√muc to release, perf imp 3rd sing

द्युनःशेषः । हि । अहन् । गृभीतः । त्रिषु । आदित्यम् ।
द्वुपदेषु बद्धः ॥ अर्न । एनप् । राजा । वरुणः । ससृज्यात् ।
विद्वान् । अदग्धः । वि । मुमोक्तु । पाशान् ॥१३॥

सा० भा०—गृभीतः बन्धनाय गृहीत त्रिसंख्याकेषु द्वुपदेषु द्वौ काष्ठस्य यूपस्य पदेषु प्रदेशविशेषेषु बद्धः द्युनःशेष आदित्यम् अदिते पुत्र म वरुण अहन् आहूतवान् हि यस्मादेव तस्मात् स वरुणः राजा एनं द्युनःशेषम् अर्न ससृज्यात् अवसृष्ट बन्धनात् विमुक्त करोतु । विमोक्तप्रकार एव स्पष्टी-
कियते । विद्वान् विमोक्तप्रकाराभिन्न अदग्धः केनाप्यहिंसित वरुण पाशान् बन्धनरजमुविशेषान् वि मुमोक्तु विलिख्येन मुक्त करोतु । त्रिषु । 'थदत्रि-
चतुर्भ्यो हलादि' (पा० सू० ६१. १७९) इति विभक्तेषुशसत्यम् । संहितायाम् 'उदात्तस्वरितयोर्वण' इति पर आकार स्वयंते । ससृज्यात् । 'सृज विसर्गे' । प्रायेणायां लिङ् । 'बहुल एदति' इति विकरणस्य ङङ् । विद्वान् । 'विद शाने' । 'विदे शतुर्वणु' (पा० सू० ७१. ३६) । 'उगिरचाम्' इति नुम् । हृदयादिसंयोगान्तलोपो । संहितायां 'दीर्घादिति समानपादे' इति नकारस्य स्तम् । 'आतोऽति नित्यम्' इति सानुनासिक आकार । अवसृष्ट । 'दम्' ।

दम्भे' । निष्ठायाय 'अनिदिताम्' इति नलोपे शपस्तयोर्धोऽय' (पा० सू० ८२४०) इति चत्वम् । अथःपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥

शब्दा०—शुनःशेषः=शुन शेष ने, हि=चूँकि अहत्=आह्वान किया है गृर्म तः=पकड़ा हुआ त्रिपु=तीन, आदित्यम्=अदिति के पुत्र का, द्रुपे पु=यूँपों में बद्धः=बद्धा हुआ, एनम्=इसको, राजा=राजा वरुण=वरुण, अव ससृज्यात्=मुक्त कर दे, विद्वान्=बुद्धिमान्, अदब्धः=कभी कष्ट न पहुँचाये जाने वाला, चि मुमोक्तु=बन्धन रहित करे पाशान्=पाशों से ।

हि० अ०—पकड़ा हुआ तथा तीन यूँपों में बद्धा हुआ शुन शेष ने चूँकि अदिति के पुत्र का आह्वान किया है, राजा वरुण उसको मुक्त करे, बुद्धिमान, कभी कष्ट न पहुँचाये जाने वाला (वरुण) अपने पाशों से बन्धन रहित करे ।

Trans—Since, Sunhśepa, seized and fettered to the three pillars, has invoked the son of Aditi, may the King Varuna set him free, may the wise, the unharmed one, unfetter the bonds

Notes—अहत्—√hū to call, 'a'—worist 3rd sing, not unaccented because preceded by हि in the same pāda (हि च—Pān VIII 134) आदित्यम्—Son of Aditi, Varuna is one of the seven Ādityas Yāska in his Nirukta has variously derived this word taking it to mean the sun—आदित्य इस्मात् । आदत्ते रत्तान् । आदत्ते भास उपेतिषाम् । अर्दन्तो भास्तेति वा । अदिते पुत्र इति वा (Nir II 13) According to Yāska the word Āditva has also been employed for Mitra, Varuna, Aryaman, Dakṣa, Bhaga and Amsi (Ibid II 13) द्रुपदेपु—Pillar of the wood, Tatpuruṣa compd accented on the last member बद्धः—√bandh to bind, past part अव—As a prefix to verbs and verbal nouns it expresses 'off' 'away', 'down, here it would be construed with

ससृज्यात् एनम्—All the oblique cases of एन are un-
accented ससृज्यान्—√sry to emit, perf opt 3rd
sing विद्वान्—√vid to know, pres part अदब्ध—See
अदब्धानि (I 24 10)

अव । ते । हेऽः । वरुण । नमःऽभिः । अव । यज्ञेभिः । ईमहे ।
हविःऽभिः ॥ क्षयन् । अस्मभ्यम् । असुर । प्रचेत इति प्रऽचेतः ।
राजन् । एनांसि । शिश्रथः । कृतानि ॥१४॥

सा० भा०—अवभृचे 'अव ते हेऽः' इति द्वे ऋषी वायव्यस्य हविषो
पाश्यानुवाक्ये । 'पत्नीसजाजैववित्त्वा' इति खण्डे सूत्रितम्—'अव ते हेऽः'
वरण नमोभिरिति द्वे (आश्व० श्रौ० ६ १३) इति ॥

हे वरुण ते तव हेऽः क्रोध नमोभिः नमस्कारं अत्र ईमहे भवनयाम ।
तथा यत् साङ्गानुष्ठानेन पूज्यं हविर्भि अव ईमहे वरुण परितोष्य क्रोधम
नयाम । हे असुर अनिष्टक्षेपणशील प्रचेन प्रकर्षेण प्रज्ञायुक्त राजन्
दीप्यमान वरुण अ अस्मभ्यम् अस्मभ्यं क्षयन् अस्मिन् कर्मणि निवसन् कृतानि
अस्माभिरनुष्ठितानि एनांसि पापानि शिश्रथ ध्यतितानि शिथिलानि क्षुब्ध ॥
हेऽः । असुनो नित्वाद्याद्युदात्तवम् । यज्ञेभि । 'बहुल छन्दसि' इति ऐसभाव ।
ईमहे । ईद् गतो । विकरणस्य लुक् । क्षयन् । 'क्षि निवासगत्यो' । लट्
दातु । ध्ययवेन क्षप् । आमन्त्रिताद्युदात्तवम् । असुर । 'अक्षेरन्' (उ० सू०
१. ४२) । आमन्त्रितनिघात । शिश्रथ । 'अथ दीर्घस्ये' । चुरादि अदन्त ।
छान्दसे लुङि 'गिधिद्रुसुग्य' (पा० सू० ३ १ ४८) इति छे चङ् ।
द्विर्भावहलादिशेषौ । अग्लोप्तिवात् सन्वद्धावाभावेऽपि (पा० सू० ७
४ ९३) 'बहुल छन्दसि' (पा० सू० ७ ४ ७८) इति अग्यासस्य इत्वम् ।
पूज्यत् भवभाव ॥

शब्दा०—ते = तुम्हारे, हेऽः = क्रोध को, वरुण = ओ वरुण, नमोभि
= नमस्कारों द्वारा, यज्ञाभिः = यज्ञों द्वारा, अव ईमहे = दूर करते हैं,
हविर्भिः = हवि द्रव्यों द्वारा, क्षयन् = निवास करते हुये, अस्मभ्यम् = हमारे
बीच, असुर = ओ प्राण देने वाले, प्रचेतः = ओ प्रष्ट मान वाले, राजन् = ओ
रत्ना, एनांसि = पापों को, शिश्रथ = नष्ट करो, कृतानि = किये हुये ।

हि० अ०—ओ वरुण, तुम्हारे क्रोध को नमस्कारों द्वारा यज्ञों द्वारा, तथा हवि द्रव्यों द्वारा हमलोग दूर करते हैं; ओ प्राण देने वाले, ओ प्रहृष्ट ज्ञान वाले, ओ राजा, हमारे बीच निवास करते हुये (हमारे) किये हुये पापों को नष्ट करो ।

Trans —O Varuna (we) deprecate thy wrath with salutations, with sacrifices, with oblations, o life giver, o wise, abiding for us, o king, loosen sins committed (by us)

Notes —हेळः—Derived from $\sqrt{hid}$ to be hostile. ईमहे— $\sqrt{i}$ to go, mid pres 1st plu क्षयन्— $\sqrt{ks}$ to dwell, irr pres part असुर—Sāyana renders असुर by अनिष्टक्षेपणशील, Wilson as 'averters of misfortune' and Griffiths as 'incorporeal, spiritual, divine being' Macdonell and Peterson render it as 'divine' (cf zend ahura) प्रचेतः—From $\sqrt{cet}$ to know The visarjanīya is rhotasized, hence, इति in the Padatext The repetition of प्रचेत after इति is to separate the preposition from the stem by avagraha Due to Niyati Sandhi visarjanīya has been dropped and the penultimate vowel is lengthened (रेफोदयो लुप्यते । द्राघितोषणा ह्रस्वस्य—Rg Prīt IV 28 29) शिश्रयः— $\sqrt{srath}$ to slacken 'red'-aorist, 2nd sing.

उत् । उत्तमम् । वरुण । पाशम् । अस्मत् । अथ । अधमम् ।
वि । मध्यमम् । अथय ॥ अथ । वयम् । आदित्य । व्रते ।
तव । अनागसः । अदितये । स्याम् ॥१५॥

सा० भा०—हे वरुण उत्तमम् उत्कृष्ट शिरसि बद्ध पाशम् अस्मत् अस्मत् उत् श्रयाय उत्कृष्ट्य शिथिलीकुरु । अधमं निहृष्ट पादेऽवस्थित पाशम् अय धयाय अधस्तादवहृष्ट्य शिथिलीकुरु । मध्यमं नाभिप्रदेशगत पाश वि धयाय विपुन्य शिथिलीकुरु । अथ अनन्तर हे आदित्य अरिते पुत्र

वरुण धर्यं शुनःशेषाः तव व्रते त्वदीये कर्मणि अदितये खण्डनराहित्याय
 अनागसः अपराधरहिताः स्याम मवेम ॥ उत्तमम् । तमपः पित्वादनुदात्तत्वेन
 आद्युदात्तत्वे प्राप्ते 'उत्तमशब्दतमौ सर्वत्र' (पा० सू० ६. १. १६० ग०) इति
 उञ्छादिषु पाठादन्तोदात्तत्वम् । अधमम् । 'अवद्यावभाषमावरेफाः कुत्सिते'
 (उ० सू० ५. ७३२) इति अवतेः अधमः; वस्य घः । अथाय । 'अथ दौर्बल्ये' ।
 संहितायां छान्दसो दीर्यः । तव । युष्मदस्मदोर्दसि' इत्याद्युदात्तत्वम् । अनागसः ।
 बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । 'नञ्सुभ्याम्' इति तु व्यत्ययेन प्रवर्तते । यद्वा ।
 जागृत्शब्दात् 'अस्माद्यामेषा' (पा० सू० ५. २. १२१) इति मत्वर्थो यो विनिः ।
 तस्य 'विन्मत्तोर्लुक्' (पा० सू० ५. ३. ६५) इति लुक् । नञ्समासे अव्यय-
 पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥

शब्दा०—उत्=उपर करके, उत्तमम्=सबसे उपर वाले, वरुण=ओ
 वरुण, पाशम्=पाश को, अस्मत्=हमसे, अव=नीचे करके, अधमम्=सबसे
 नीचे वाले को, यि=अलग करके, मध्यमम्=बीच वाले को, अथाय=ढीला
 करो, अथ=ताकि, वयम्=हमलोग, आदित्य=ओ अदिति के पुत्र, व्रते=
 पवित्र नियम में, तव=तुम्हारे, अनागसः=पापरहित, अदितये=अदिति
 के सम्मुख, स्याम=होवें ।

हि० अ०—ओ वरुण, सबसे उपर वाले पाश को, सबसे नीचे वाले तथा
 बीच वाले को हमसे ढीला करो; ताकि ओ अदिति के पुत्र, तुम्हारे पवित्र
 नियम के अन्तर हमलोग अदिति के सम्मुख पापरहित होवें ।

Trans—O Varuna, slacken the highest fetter
 from us, slacken the lowest and slacken the middle-
 most ; so that, o son of Aditi, under thy holy ordinance
 may we be sinless before Aditi.

Notes—उत्तमम्—In the Padatext त्व, ता, तव् and तमप्
 are separated by avagraha from the stem. अथाय
 √*krath* to slacken, pres. impv. 2nd sing.; second
 syllable is metrically lengthened. स्याम—√*as* to be,
 pres. opt. 1st. plu.

‘इन्द्रस्य नु वीर्याणि’ इति पञ्चदशत्वं द्वितीयं सूक्तम् । आङ्गिरसो हिरण्यस्तूप
 ऋषिः । प्रिष्टुप् छन्दः । इन्द्रो देवता । ‘इन्द्रस्य पञ्चोना’ इत्यनुक्रमिका ।
 अग्निष्टोमे माघ्यंदिने सवने निष्केवत्यशस्त्रे ‘इन्द्रस्य नु वीर्याणि’ इति निविदा-
 नोपं सूरतम् । ‘निष्केवत्यस्य’ इति खण्डे ‘इन्द्रस्य नु वीर्याणीत्येतस्मिन्नेन्द्रो-
 निविदं वक्ष्यात् (आश्व० श्रौ० ५. १५) इति । विषुवत्यापि तस्मिन् शस्त्रे एतत्
 धिनियुक्तम् । ‘विषुवान्दिवा कोत्यः’ इति खण्डे सूत्रितम् ‘इन्द्रस्य नु वीर्याणीति
 एतस्मिन्नेन्द्रो निविदं दास्ता’ (आश्व० श्रौ० ८. ६) इति । महाव्रते निष्केवत्ये,
 ऽप्येतदेव विनियुक्तम् । ‘रायन्तरो वक्षिणः पक्षः’ इति खण्डे ‘वक्षः सतीः यद्
 बृहतीः करोतीन्द्रस्य नु वीर्याणि प्र वोचम्’ (ऐ० आ० ५. २. २) इति ॥

इन्द्रस्य । नु । वीर्याणि । प्र । वोचम् । यानि । चकार । प्रथ-
 मानि । वृज्री ॥ अहन् । अहिम् । अनु । अपः । ततद् । प्र ।
 वक्षणाः । अभिनत् । पर्येतानाम् ॥१॥

सा० भा०—वृज्री वक्षपुवतः इन्द्रः प्रथमानि पूर्वसिद्धानि मुद्यानि वा
 यानि वीर्याणि पराक्रमयुक्तानि कर्माणि चकार तस्य इन्द्रस्य तानि वीर्याणि
 नु क्षिप्रं प्रववौमि । कानि वीर्याणीति तदुच्यते । अहिं नेषम् अहम् हत-
 वान् । तदेतदेकं वीर्यम् । अनु पश्चात् अपः जलानि ततर्द्दं हिंसितवान्
 भूमौ पातितवानित्यर्थः । इदं द्वितीयं वीर्यम् । पर्येतानां संबन्धिनीः वक्षणाः
 प्रवहणशीलाः नदीः प्र अभिनत् निग्नवान् कूलद्वयकथनेन प्रवाहितवानित्यर्थः ।
 इदं तृतीयं वीर्यम् । एवमुत्तरत्रापि ब्रह्मणम् ॥ वीर्याणि । ‘शूरवीर विक्रान्तौ’ ।
 ष्यन्तात् ‘अथो यत्’ इति यत् । ‘धेरनिटि’ इति णिलोपः । ‘तित्स्वरितम्’
 इति स्वरितत्वम् । ‘यतोऽनाव्’ इत्याद्युदात्तत्वं न भवति । आद्युदात्तत्वे हि
 सुदाब्देन बहुव्रीहौ ‘आद्युदात्तं द्व्यञ्छन्दसि’ इत्यनेनैवोत्तरपदाद्युदात्तत्वस्य सिद्ध-
 त्वात् ‘वीरवीर्यो च’ इति पुनस्तद्विधानमनयंक स्यात् । अतोऽवगम्यते ‘यतो-
 ऽनाव्’ इत्याद्युदात्तत्वं योरशब्दे न प्रवर्तते इति । अतः परिशेषात् ‘तित्स्वरितम्’
 इति प्रत्ययस्य स्वरितत्वमेव । वोचम् । ‘अस्यतिवक्षितव्यातिम्योऽङ्’ इति
 प्लेः अडादेशः । ‘बहुलं छन्दस्यमाद्योनेऽपि’ इति अडभावः । चकार ।
 णलि लित्स्वरेण प्रत्ययात् पूर्वस्योदात्तत्वम् । यद्वृत्तयोगावनिघातः । अहन् ।

लटि 'इतश्च' इति इकारलोपे ह्रस्व्यान्म्य० इति तवारलोपः । अहिम् ।
आङ्पूर्वात् हन्ते 'आङिबिहनिम्या ह्रस्वश्च' (उ० सू० ४ ५७७) इति इत्प्र-
त्ययः, आङो ह्रस्वत्वश्च । च शब्देन 'वेजो हित् समाने ह्यश्चोदात्त' इति
हित्य पूर्वपदोदात्तत्व चानुकुप्यते । तत् टिलोपे पूर्वपदस्योदात्तत्वम् । ततर्दं ।
'उतुदिर् हिमानादरयो' । तिङ्ङितिङ् इति निघातः । यक्षणा । यक्ष-
रोये ऋग्यजुर्वेदस्यश्च (पा० सू० ३ २ १५१) इति युष् । चित्स्वर बाधित्वा
व्यत्ययेन प्रत्ययस्वरः ॥

शब्दा०—इन्द्रस्य=इन्द्र के, जु=अभी, वीर्यांगि=पराक्रम युक्त
काय, प्रबोधम्=उच्च स्वर से कहना, यानि=जिनको, चकार=किया था,
प्रथमानि=पहिले, घञी=यक्ष धारण करने वाले ने, अहन्=मारा,
अहिम्=बाइल को, अपः=जल ततर्दं=काटा वक्षणा=नदियों को, प्र-
अभिनन्=काट कर प्रवाहित किया, पवतानाम्=पर्वतों के ।

हि० अ० अब मैं इन्द्र के पराक्रमयुक्त कायों का कथन कहना, जिनको
यक्ष धारण करने वाले ने पहले किया था । उसने अहि (बाइल) को मारा,
जल वा भेदन किया तथा पर्वतों के बीच नदियों को काटकर प्रवाहित किया ।

Trans—Now I shall proclaim Indra's heroic
deeds which the wielder of the thunderbolt has achie-
ved first, (he) smote the dragon, pierced the waters,
split the channels of the mountains

Notes—जु—An emphatic particle that never comes
in the beginning of a sentence. Its use as an interro-
gative or an expletive particle is also common in the
R V वीर्यांगि—Derived from √vir with the suffix यत्
The suffix being तित् the final syllable is स्वरित
(तित्स्वरितम्—Pān VI 1 185) बोचम्—√vac to speak,
red'—aorist, subj, 1st smg, verb, not coming in
the beginning of a pāda or a sentence, is unaccented
(तिङ्ङितिङ् Pān—VIII 1 28) चकार—√kr to make, perf
3rd smg, not unaccented because preceded by यानि
(पदयुताश्रित्यम्—Pān VIII 1 60) अहन्—√han to kill,
impf 3rd, smg, not unaccented because it comes in

the beginning of the pāda. अहिम्—Yāska derives it from √i to go (अहि व्यनात्—Nir. II. 17); cloud is called अहि for it moves in the sky (एति अन्तरिक्षे—Ibid. II. 17) Sāyana following Yāska renders अहिम् by मेघम् Griffith, Macdonell and Peterson take it to literally mean 'serpent dragon' which is no other than Vrtra अनु—A preposition used independently and gives the same sense which the verb combined with it, gives ततर्द—√trd to split, perf 3rd sing वक्षणाः—Sāyana followed by Grassmann, derives it from √vaks to swell Griffith thinks वक्षणा to mean 'channels' and Peterson as 'belies' अभिनत्—√bhid to split, 3rd sing

अहन् । अहिम् । पर्वते । शिश्रियाणम् । त्वष्टा । अस्मे ।
वज्रम् । स्वर्गम् । ततश्च ॥ वाथाःऽऽव । घेनवः । स्यन्दमानाः ।
अजः । समुद्रम् । अर्वा । जग्मुः । आपः ॥२॥

सा० भा०—पर्वते शिश्रियाणम् आश्रितम् अहि मेघम् अहन् हतवान् । अस्मे इन्द्राय स्वर्गं सुष्ठु प्रेरणीयं यदा शक्नोय स्तुत्यं त्वष्टा विश्वकर्मा वज्रं ततश्च तनूहृतवान् । तेन वज्रेण मेघे भित्ते सति स्यन्दमानाः प्रलवणयुक्ता आपः समुद्रम् अजः सम्यक् अयं जग्मुः प्राप्ता । तत्र दृष्टान्तः । वाथाः वृत्तान्प्रति हम्भारवोपेता घेनवः इव । यथा घेनवः सहसा वृत्तगृहे गच्छन्ति तद्वत् ॥ शिश्रियाणम् । शिञ्ज्, सेवायाम् । लिट् कानच् । द्विर्भावह्लादिशेषेयडादेशः । 'चित्' इत्यन्तोदात्तत्वम् । स्वर्गम् । 'ऋ गती' । अस्मात् सुपूर्वात् 'ऋह्लोर्ण्यत्' इति व्यन् । 'सतापूर्वको विधि-रनित्य' इति वृद्ध्यभावः । यदा । 'स्व' शब्दोपनायको इत्यस्मान् ण्यति पूर्ववत् वृद्ध्यभावः । तित्स्वरितम् इति स्वरितत्वम् । वाश्यन्ते इति वाथा । 'वाभृ शब्दे' । 'स्फापिताञ्चि०' इत्यादिना रक् । जग्मुः । उति 'गमहन' इति उपघालोपः ॥

शब्दा०—अहन्=मार, अहिम्=बादल को, पर्वते=पर्वत पर, शिश्रियाणम्=निवास करने वाले को, त्वष्टा=त्वष्टा ने, अस्मे=उसके लिये,

घञम् = घञ, स्वर्गम् = शब्द करने वाले, गरजने वाले, ततश्च = निर्माण किया; वाश्रव = रम्भाती हुई की तरह, घेनवः = गायें, स्यन्दमानाः = बहता हुआ, अञ्ज = सीधे, तेजो से, समुद्रम् = समुद्र की ओर, अव = नीचे, जग्मुः = जाने लगा, आपः = जल ।

हि० अ० — पर्वत पर निवास करने वाले अहि (बादल) को (उसने) मारा; इच्छा ने इसके लिये गरजने वाले घञ का निर्माण किया; रम्भाती हुई (बछड़े की तरह तेजो से जाने वाली) गायों की तरह, बहता हुआ जल तेजो से नीचे समुद्र की ओर जाने लगा ।

Trans.—(He) smote the dragon (cloud) resorting on the mountain; Tvastā fashioned a resounding thunderbolt for him. Gliding like bellowing kine (towards their calves) the waters flowed suddenly downwards to the ocean.

Notes—*सिथ्रियणम्* — $\sqrt{sri}$ to resort. mid. perf. part. acc. sing.; words terminating in चित् accent the last syllable (चित्—Pāṇ. VI. 1.10). *त्वष्टा*—He is the personification of the art of architecture. In the R.V. he is said to have created heaven and earth. He is the father of Indra, and is also said to have been killed by the latter. *स्वर्गम्*—Sāyaṇa derives it from $\sqrt{r}$ to go or $\sqrt{svr}$ to roar, and renders as सुष्टु प्रेरणीयं यद्वा तन्मनीषं स्तुत्यम्. Wilson takes it to mean 'far whirl g', Griffith as 'heavenly' and Peterson as 'roaring'. For accent see note on वीर्याणि (I.32.1). *ततश्च*— $\sqrt{takṣ}$ to fashion, perf. 3rd. sing. *स्यन्दमानाः*— $\sqrt{syand}$ to flow, mid. pres. part. *जग्मुः*— $\sqrt{gam}$ to go, perf. 3rd. plu.

पृष्यमाणः । अष्टणीतु । सोमम् । त्रिज्जन्दुकेषु । अपिब्रुत् ।
सुतस्य ॥ आ । सार्यकम् । मधश्चो । अदत्त । चर्मम् । अर्हन् ।
पुनम् । प्रयमज्जाम् । अर्हानाम् ॥३॥

सा० भा०—वृषायमाणः वृष इवाचरन् इन्द्र सोमम् अवृणीत वृतवान् । त्रिकटुकेषु ज्योति गौ आयु इत्येतन्नामका त्रयोद्याना त्रिकटुका उच्यन्ते । तेषु सुतस्य अभिषुतस्य सोमस्याशम अपिब्रत् पीतवान् । मघवा धनवान् इन्द्रः सायकं वज्रम् आ अदत्त स्वीकृतवान् । तेन च वज्रेण अहीनां मेघाना मध्ये प्रथमजां प्रथमोत्पन्नं मेघ अहन् हतवान् ॥ वृषायमाण । वृष इवाचरन् । 'कर्तुं वयङ् सलोपश्च' (पा० सू० ३ १ ११) इति वयङ् । 'अकृत-सायंघानुरुपो' इति शेषं । अहुपदेशात् घातो अन्तोदात्तत्वे वयङ्स्तात् घातो अन्तोदात्तत्वम् । सायकम् । 'विङ् वज्रने' । सिनोतीति सायकः । ण्वुल् । निस्त्वरेणाघुदात्तत्वम् । प्रथमजाम् । प्रथम जायते इति प्रथमजा । 'जनसनरवनक्रमगमो विद्' 'विद्बनो' इति अस्त्वम् ॥

शब्दा० वृषायमाणः=शक्तिशाली साह की तरह आचरण करता हुआ, अवृणीत=चुना, सोमम्=सोम को त्रिकटुकेषु=ज्योति गौ तथा आयु नामक तीन माहृतियों में जो अभिषुत यज्ञ में प्रथम तीन दिन कमश घी जाती हैं अपिब्रत्=पान किया, सुतस्य=पीते हुये सोम का, सायकम्=शस्त्र, मघवा=उदार बानी आ अदत्त=धारण किया, वज्रम्=वज्र को अहन्=मारा एनम्=इसको, प्रथमजाम्=सर्वप्रथम उत्पन्न, अहीनाम्=राक्षसों में बाइलों में ।

हि० अ०—शक्तिशाली साह की तरह आचरण करते हुये (इन्द्र ने) सोम को (मपना प्रिय पान) चुना, उसने तीन यागों में पीते हुये (सोम) का पान किया । उदार (इन्द्र) ने शस्त्र तथा वज्र को धारण किया (और उसने) राक्षसों में प्रथम उत्पन्न इसको मारा ।

Trans—Acting as a mighty bull, (he) chose the soma, drank of the pressed soma at three offerings The bounteous took the arrow, the thunderbolt (and therewith) smote this first born of the dragons

Notes—वृषायमाणः—Pres part from denomina-
tive √वृषाय I, the Samhitā text when denomina-
tive-termination य is added to a stem, the pre-
ceding vowel is lengthened, but in the Pāda text the
original stem is restored and is always separated from

the denominative termination य by *avagraha* अवृणीत—
 √*er* to choose, mid impf 3rd sing त्रिकदुकेषु—
 According to Sāyana त्रिकदुक means a particular
 offering in the Abhiplava festival, and three shows
 the offerings of the first three days of the ceremony
 viz ज्योति, गो and आयु Griffith takes it to mean
 'in three sacred beakers' and Peterson as 'three cups'
 Grassmann thinks त्रिकदुक to mean 'three soma-
 cups' According to Geldner त्रिकदुक might be the
 name of a locality where Indra quaffed off three lakes
 of soma अपिबत्—√*pā* to drink, impf 3rd sing सुतस्य—
 'Of the pressed soma', an instance of partititive gen
 which is very common in the R V. मघवा—From
 √*mamh* with possessive termination वत्—'bounte-
 ous', 'liberal' In the Pada text stem is separa-
 ted from the possessive termination वा by *avagraha*
 अदत्त—√*dā* to give, mid impf 3rd sing अहन्—
 Sec I 32 1 प्रथमजाम्—Karmadharmīa compd accented
 on the final member

यत् । इन्द्र । अहन् । प्रथमजाम् । अहीनाम् । आत् । मायि-
 नाम् । अमिनाः । प्र । उत । मायाः ॥ आत् । सूर्यम् । जन-
 यन् । द्याम् । उपसम् । तादीनाम् । शत्रुम् । न । किल ।
 विवित्से ॥४॥

सा० भा०—उत अपि च हे इन्द्र यत् यदा अहीना मेघानां मध्ये प्रथमजा
 प्रपतोत्यप्र मेघम् अहन् हतवानिति आत् तदनन्तर मायिना मायोपेतानाम-
 गुपणा तदन्विता मायाः प्र अमिना प्रकर्षेण नाशितवानिति । अनन्तर
 सूर्यम् उपसम् उप काल द्याम् आकाशे च जनयन् उत्पादयद् आवरकमेघ-
 निवारणेन प्रकाशयन् वतसे । तादीनां तदानीम् आवरकाधकाराभावात्
 शत्रुं घातय वीरिण न विवित्से किञ्च त्व न सम्भवान् खलु ॥ अहन् ।

हन्ते लङि 'हृदयाभ्यम् ०' इति सिलोप । अडागम उदात्त । यद्वृत्तयोगा-
दनिघात । मायिनाम् । मायाशब्दस्य व्रीह्यादिषु पाठात् 'व्रीह्यादिभ्यश्च'
(पा० सू० ५ २ ११६) इति मत्वर्थीय इति । अमिना । 'मीञ् हिंसायाम्' ।
ऋयादिक । 'मीनातेर्निगमे' (पा० सू० ७ ३ ८१) इति ह्रस्वत्वम् । तादीत्या ।
तदानोम् इत्यस्य पूषोदरादित्वात् वर्णविपर्ययः । किल । निपातस्य इति दीर्घत्वम् ।
विविक्ते । 'विद्लु लामे' । क्रादिनियमात् प्राप्त इद् व्यत्ययेन न भवति ॥

शब्दा०—यत्=जित समय, इन्द्र=ओ इन्द्र, अहन्=भारा, प्रथमजाम्
=सर्वप्रथम उत्पन्न, अहीनाम्=राक्षसों में, आत्=तदनन्तर,
मायिनाम्=धूर्तों की, मायाविद्यो की, प्र=विशेष रूप से, उत=और, मायाः=
धूर्तता, माया, आत्=तदनन्तर, सूर्यम्=सूर्य को, जनयन्=उत्पन्न करते
हुये, याम्=आकाश को, उपासम्=उषा को, तादीत्या=उस समय शत्रुम्=
शत्रु को, न=नहीं, किल=निश्चित अर्थ का दावेक एक निपात, विविक्ते=
पाया ।

हि० अ०—ओ इन्द्र, जिस समय (तुमने) राक्षसों में प्रथम उत्पन्न की
भारा, तथा धूर्तों की धूर्तता को नष्ट किया उस समय सूर्य, आकाश, तथा उषा
को उत्पन्न करते हुये (तुमने) निश्चित रूप से किसी शत्रु को नहीं पाया ।

Trans—At the time when o Indra, (you killed
the first born of the dragons, and destroyed the tricks
of artful ones, then giving birth to the sun, the sky,
and the dawn (you) found certainly no enemy

Notes—अहन्—√han to kill, impf 2nd sing, not un-
accented because preceded by यत् (यद्वृत्ताभित्यम्—Pān
VIII 1 66) आत्—An adverb showing sequence of time—
'thereupon', 'then' Sometimes as a conjunctive it
connects the words and clauses in the sense of 'and',
'moreover' अमिनाः—√mi to damage, impf 3rd sing,
not unaccented because syntactically connected with
यत् उत—A conjunctive particle जनयन्—√jan to
generate, pres part उपासम्—The second syllable, being
the tenth syllable of the pāda consisting of eleven

syllables, and followed by a short vowel, is lengthened (दशम चेतयोरेवम् Rg Prāt VIII 38, also see Ibid VIII 36) तादीत्ता—An adverb of time It is, correlated with यत् in the first pāda Parāñjpe takes it as the instrumental of तदीत्त, the first syllable being lengthened. He thinks it to mean 'from the time onwards' किला—A particle which emphasizes the preceding word. Second syllable being the eighth syllable of the pāda consisting of eleven syllables and followed by a short vowel is lengthened (एकादशित्तादशिनोलघावष्टममक्षरम् उवये सहिता काले Rg Prāt VIII 36) विविस्ते—√vid to find, mid perf 2nd sing

अहन् । धृत्रम् । धृत्रस्तरम् । विऽअसम् । इन्द्रः । वज्रेण ।
महता । वधेन ॥ स्कन्धांसिऽइव । कुलिशेन । विऽधृक्णा ।
अहिः । शयते । उपऽष्टक् । धृष्टिव्याः ॥५॥

सा० भा०—अयम् इन्द्र वज्रेण सपाक्षितो यो महान वध तेन वज्रेण धृत्रतरम् अतिशयेन लोकानाम् आवरन्म् अन्यकाररूपम् । यद्वा । धृत्रे आवरणं सर्वान् शत्रून् तरति ॥ धृत्रम् एतन्नामकमसुर व्यसं विगतास छिन्नबाहु यथा भवति तथा अहन् हतवान् । असच्छेदे दुष्टान्त । कुलिशेन कुठारेण विधृक्णा विधेयतश्छिन्नानि स्कन्धासीव । यथा वृक्षस्कन्धाश्छिन्ना भवन्ति तद्वत् । तथा सति अहिः वृषं धृष्टिव्याः उपरि उपऽष्टक् सामोप्येन सपूत शयते शयन करोति छिन्नकाष्ठवत् भूमी पततीत्यर्थः ॥ धृत्रतरम् । 'बहु वर्तने 'स्कापिनाञ्चि०' इत्यादिना भावे रक्प्रत्ययान्तो वृत्रशब्दः । धृत्रेण आवरणेन सर्वं तरतीति वृत्रतर । तरते पचाद्यच् । 'परदिश्छन्सि बहुलम्' इत्युतर-पदाद्युदात्तत्वम् । तरपि तु व्यत्ययेन । व्यसम् । 'बहुवीही पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्ये 'उदात्तस्वरितपोषण' इति स्वरितत्वम् । वधेन । 'हनश्च वध' इति भावे अप् ; तत्तन्निधोगेन घातो वधादेशः । स च अन्तोदात्तः । अन्यस्य अकारस्य 'अतो-स्योप' इति सोप । उदात्तनिवृत्तिस्वरेण प्रत्ययस्योदात्तत्वम् । विधृक्णा । 'ओऽष्ट् चोवने' । कर्मणि निष्ठा । यस्य विभाषा इति इदप्रतिषेधः । 'योदितश्च' (पा० सू० ८ २ ४५) इति परत्वात् निष्ठात्वम् । ततो 'अश्चभरज' इति

पत्वे प्राप्ते 'निष्ठादेशः पत्तस्वरप्रत्ययेऽङ्घ्रिषु सिद्धो घक्तव्यः' (पा० सू० ८. २. ६. ७) इति नत्वस्य सिद्धत्वेन झल्परत्वाभावात् पत्व न भवति । कुत्वे तु कर्तव्ये तदसिद्धमेव (पा० सू० ८. २. १) इति 'चो. कु.' इति कुत्वम् । 'शेष्ठन्दसि बहुलम्' इति श्लोषः । 'गतिरनन्तर' इति गते प्रकृतिस्वरत्वम् । शपते । 'बहुल छन्दसि' इति शपो लुगभावः । पृथिव्या । 'उदात्तयणो हल्पूर्वत्' इति विश्वरतेरुदात्तत्वम् ॥

शब्दाः—अहन्=मारा, घृत्रम्=घृत्र को, घृत्रम्=घृत्र से बड़ा, व्यंसं=व्यस नामक असुर को; इन्द्रः=इन्द्र ने, वज्रेण=वज्र से, महता=पहान्, वधेन=अस्त्र से; स्कन्धांसीव=वृक्ष की शाखाओं की तरह, कुलिशेना=कुठार से, विधृक्णा=काट कर गिराये गये, अहिः=बादल का राक्षस के रूप में मानवीकृत नाम, शयते=सो रहा हूँ, उपपृक्=समीप, गोद में, पृथिव्याः=पृथिवी की ।

हि० अ०—(इन्द्र ने) घृत्र को (अपने) महान् अस्त्र वज्र से मारा; घृत्र से बड़े शत्रु व्यस को (मारा) । कुठार से काटकर गिराये गये वृक्ष की शाखाओं की तरह यह राक्षस पृथ्वी की गोद में सो रहा है ।

Trans—Indra with his great weapon viz thunderbolt killed Vrtra, and Vyāṁśa—greater than Vrtra. Like branches of the tree felled by axe, the dragon lies in close contact with the earth

Notes—घृत्रम्—According to Yāska Vrtra is the cloud (तत्को घृत्रः । मेघ इति नैरुता Nir II 16) He derives this word variously—घृत्रो यृणीतेर्वा । वततेर्वा । वधतेर्वा । यद्वृणोत्तव-घृत्रस्य घृत्रत्वमिति विज्ञायते । यदवतंत तद्वृत्रस्य घृत्रत्वमिति विज्ञायते । यदवतन तद्वृत्रस्य घृत्रत्वमिति विज्ञायते—Nir. II 17. घृत्रवरम्—Sāyana explains it by अतिशयेन लोकानामावरकमग्नकाररूपम् Wilson following Sāyana translates as 'the darkling mutilated', Griffith takes it to mean 'worst of Vrtras', Macdonell as 'a worse Vrtra', Peterson as 'a greater enemy, and Parāṅnye as 'the vanquisher of Vrtra'. व्यंसम्—According to Sāyana व्यसम् means 'having a limb detached', and he construes it with घृत्रम्. Peterson

takes व्यंसम् as a proper noun. Geldner thinks it to mean 'the greatest enemy'. कुलिशेना—The final syllable, being the eighth syllable of the pāda and followed by a short vowel, is lengthened (see कृत्वा in I. 32.4). विवृक्षणा—/vraśc with वि to cut up, past part. शयते—/śi to sleep, mid. pres. 3rd. sing. उपष्टक्—From /pre to mix.

अयोद्धाईव । दुःसमदः । आ । हि । जुह्वे । महावीरम् । तुवि-
द्याधम् । ऋजीपम् ॥ न । अतारीत् । अस्य । समृद्धतिम् ।
वधानाम् । सम् । रुजानाः । पिपिपे । इन्द्रशत्रुः ॥६॥

सा० भा०—दुर्मदः दुष्टमदोपेतो वृत्रस्तो वृत्रः अयोद्धेव योद्धरहित इव इन्द्रम् आ जुह्वे हि बाहूतवान् सलू । कीदृशमिन्द्रम् । महावीरं पुनः महान् भूत्वा शौर्योक्तं तुविद्याधं बहूनां बाधकं ऋजीपं शत्रूनामपारजंम् । अस्य ईवृक्षतय इन्द्रस्य संबन्धिनी ये शत्रुवधाः सन्ति तेषां वधानां समृद्धिं संगमं नातारीत् पूर्वोक्तो दुर्मदः तरीत् नाराजोत् । इन्द्रशत्रुः इन्द्रः शत्रु-
धर्तियो यस्य वृत्रस्य तादृशो वृत्रः इन्द्रेण हतो नदीषु पतितः सन् रुजानाः नदीः सं पिपिपे सम्यक् पिष्टवान् । सर्वान् लोकानावृण्वतो वृत्रदेहस्य पातेन नदीनां बूलानि तत्रत्यपापाणादिकं च धूर्णोभूतमित्ययं ॥ अयोद्धा इव । न पिद्यते योद्धास्येति बहुव्रीही 'अन्मुम्याम्' इत्पुत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । समा-
सान्तविधेरनित्यत्वात् (परिभा० ८४) 'नद्युतश्च' (पा० सू० ५.४.१५३) इति वयभावः । जुह्वे । 'ह्वेन् स्वर्गायां शब्दे च' । 'अम्यस्तस्य च' (पा० सू० ६.१.३३) इति संप्रसारणम् । उवृद्धदेनाभावश्छान्दसः । यद्वा । 'छन्द-
स्युभयया' इति सार्वपातुसंज्ञायां 'हुन्नुयोः सार्वधातुके' (पा० सू० ६.४.८७) इति यणादेशः । अत्र सलक्षणप्रतिपदोक्तपरिभाषा (परिभा० १०५) सक्षयानु-
रोधामाधोपते । इतरथा हि आजुह्वानः इत्यादिषु यणादेशो न स्यात् । न चं तति 'सातये हुवे धाम्' (ऋ० रा० ६.६०.१३) इत्यादावपि तथा स्यादिति बाध्यं अनेकाधत्वाभावात् । अनेकाध इति हि तत्रानुवर्तते । प्रत्ययस्त्वरेणा-
न्तोदात्तत्वम् । 'हि च' इति निपातप्रतिषेधः । महावीरम् । महान्चासी
वीरश्च महावीरः । 'आन्मरुत' (पा० सू० ६.३.४६) इति आत्वम् । तुवि-

बाधम् । 'बाध् विलोडने' । तुबीन् प्रभूतान् बाधते इति तुविबाध । पचा-
द्यच् । वृद्धुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् । समृतिम् । तादौ च' इति गते प्रकृति-
स्वरत्वम् । रुजाना । 'रुजो मङ्गे' रुजन्ति कूलानीति रुजाना नद्य ।
'रुजाना नद्यो भवन्ति रुजन्ति कूलानि' (निह० ६४) इति यास्क । व्यत्ययेन
ज्ञानच् । 'तुदादिभ्यः ज्ञ' । नुमभावश्छान्दस । अदुपदेशात् लुतादेषातु-
कानुदासत्वे विकरणस्वर । विपिपे । विप्लू सञ्चूर्णने' । व्यत्ययेन लिट् ।
इन्द्रशत्रु । बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥

शब्दा०—अयोधेव=असमर्थ योद्धा की तरह दुर्मदः=दरपयुक्त, हि=
निश्चित अर्थ का वाचक एक निपात, आ जुहे=ललकार महावीरम्=
महान् शक्तिशाली की, तुविबाधम्=बहुतों को अभिभूत करने वाले, ऋजी-
पम्=अन्तिम बूँद तक सोमपान करने वाले, न=नहीं, अतारीत्=पार पा
सका अस्य=उस इन्द्र के समृतिम्=प्रहार को बघानाम्=शत्रु के,
रुजानाः=नदियों की संपिपिपे=कुचल डाला इन्द्रशत्रुः=इन्द्र है जिसको
सताने वाला अर्थात् वृत्र ।

हि० अ०—दरपयुक्त, असमर्थ योद्धा की तरह (वृत्र ने) महाशक्तिशाली,
सबको अभिभूत करने वाले, अन्तिम बूँद तक सोमपान करने वाले (इन्द्र)
की ललकार । (किन्तु वह वृत्र) उस (इन्द्र) के शत्रु के प्रहार को न
पार पा सका । वृत्र ने जिसका शत्रु इन्द्र है (गिरकर) नदियों के तटों
को कुचल डाला ।

Trans—Arrogant (Vrtra) like an incapable sol-
dier challenged the great hero, the oppressor of many,
drinker of soma to the last drop (But he) could not
surpass the onslaught of his (Indra's) weapon, Vrtra,
whose oppressor is Indra, crushed (the banks of) the
rivers completely

Notes—अयोधेव—'As if unequalled' (Wilson), 'like
a weak warrior' (Griffith), 'like an incapable fighter'
(Peterson) Words ending in त्, and having अ or अन्
as first member, optionally accent the final syllable
(विभाषा तृप्रतीकणविवृ—Pān VI 2 261, नञ्मुम्याम्—
Pān VI 2 172) According to Sīyana, Bergaigne and

Zimmermann बयोद्धृ Bahuvrīhi compd But Grassmann, Geldner, Wackernagel and Oldenburg take it as Tatpuruṣa compd दुर्मदः—Wilson following Sayana translates as 'arrogant', Griffith takes it to mean 'mad', Peterson as 'under the influence of drink' Bahuvrīhi compd accents the final member, if the monosyllabic word हुत forms the first member (Macd Ved Gram for stud p 455) जुहे— $\sqrt{hū}$ to call, mid perf 3rd sing, not unaccented because preceded by हि (हि च—Pān VIII 1 34) महावीरम्—Karmadhāraya compd accented on the final syllable ऋजीपम्—'Scatterer of foes' (Wilson), 'impetuous' (Griffith), 'drinker of Soma to the dregs' (Peterson) Peterson's rendering seems to be correct, for it is based on the authority of Yāska (यत्सोमस्य दूयमानस्यतिरिच्यते तत् ऋजीपम्—Nir V 12) Grassmann derives it from $\sqrt{rīj}$ to direct अतारीत्— $\sqrt{tr}$ to cross, 'is vorist' 3rd sing अस्य—Oblique cases of the pron इदम् if not emphatic (replacing a preceding substantive) and not standing at the beginning of a pāda or a sentence are unaccented (Vide, Macd Ved Gram for stud p 452, Monier Williams Dict under इदम् p 103) समुत्तिम्—Derived from $\sqrt{t}$ with preposition सम् to 'face in battle' (cf समर अति) रुजानाः—According to Yāska रुजाना means rivers (रुजाणां नद्यो ब्रवन्ति । रुजति वृत्तानि—Nir VI 4) Sayana takes रुजाना as an object of विविधे which is in active voice Some European scholars interpret it as an epithet of इदम् taking विविधे in passive voice Bloomfield takes रुजाना as pres pres part and derives from (I) रुजान-+मात् (mouth) or (II) रुजान-+णम् (nose) by hyponymy and takes it to mean 'whose

mouth is being crushed According to Oldenberg रुजाना is derived from रुज+अनात् He suggests that अनात् being Bahuvrihi must be accented on the final syllable, the first member being अन् According to him originally the final syllable of अनात्, was accented but later on through the obscurity of the sense one accent was dropped According to Geldner रुजाना is derived from रुज+अनत् and रुज+नात् meaning (I) a car-breaker, and (II) nose breaker Griffith takes रुजाना to mean 'shattered forts in falling' Peterson in the translation of this verse has followed Geldner's interpretation विपिपे— $\sqrt{pis}$ to crush, perf mid 3rd sing इन्द्रशत्रुः—(इन्द्र शत्रुयिता यस्य) Bahuvrihi compd accented on the first member

अपात् । अहस्तः । अपृतन्यत् । इन्द्रम् । आ । अस्य । वज्रम् ।
अधि । सानौ । जघान् ॥ वृष्णः । वधिः । प्रतिमानम् ।
बुभूषन् । पुरुत्रा । वृत्रः । अशयत् । विश्वस्तः ॥७॥

सा० मा०—अपात् वज्रेण छिन्नत्वात् पादरहित अहस्तः हस्तरहित वृत्र इन्द्रम् उद्दिश्य अपृतन्यत् पृतना मुदम् ऐच्छन् । देवाधिक्येन बहुधा विद्रोहि विद्रुह न परित्यक्तवानित्ययम् । अस्य हस्तपादहीनस्य वृषस्य सानौ पर्वतसानुसङ्गे प्रौढस्कन्धे अधि उपरि वज्रम् आ जघान इन्द्र आभिमुख्येन प्रक्षिप्यवान् । अशयत्स्यापि मुदेच्छाया वृष्टान्तः । वधिः छिन्नमुज्जः पुरुष वृष्णः देतः सैव न समस्य पुरुषान्तरस्य प्रतिमानं सादृश्यं बुभूषन् प्राप्नुमिच्छन् यथा न शक्नोति तद्वदयमिति शेषः । स वृत्रः पुरुत्रा बहुष्यवयवेषु व्यस्तः विविध क्षिप्त ताडित सन अशयत् भूमौ पतितवान् ॥ अपात् । बहुप्रोहो पादशब्दस्य अन्त्यलोपशब्दादस्य । अहस्तः । बहुप्रोहो 'नञ्मुष्मात्' इत्युत्तर-पदान्तोदात्तत्वम् । अनुत्थत् । 'मुप आत्मन वयज्' । वयज्ज्वरपतनस्य इति अन्त्यलोपः । बुभूषन् । सानौ बहुप्रोहोश्च' (पा० सू० ७२१२) इति इष्टप्रतिषेधः । पुरुत्रा । 'देवमनुष्यपुरुषपुरुषमर्त्येष्वो द्वितीयासप्तम्योऽपहृत्' इति सप्तम्यर्थे प्राप्रत्ययः । अशयत् । व्यत्ययेन पर-

स्मपदम् । बहुल छन्दसि' इति शपो सुगभाव । व्यस्त । असु क्षेपणे' इत्यस्मात् कर्मणि क्त । 'यस्य विभाषा' इति इदप्रतिषेध । गतिरनन्तर' इति गते प्रकृतिस्वरत्वम् । सहितायाम् उदात्तस्वरितयोर्ध्व' इति परस्थानु-दात्तस्य स्वरितत्वम् ॥

शब्दा०—अपात्=पैर रहित, अहस्तः=हाथ रहित, अपृतन्यत्=युद्ध करना चाहा इन्द्रम्—इन्द्र के साथ, अस्य=उस वृत्र के, वज्रम्=वज्र को, अधि सानी=कंधे पर, जघान=प्रहार किया, वृष्णः=शक्तिशाली, वधिः=वधिया किया हुआ, नपुंसक, प्रतिमानम्=समान, बुभूषन्—होने को इच्छा करता हुआ, पुरुषा=कई स्थानों पर, वृत्रः=वृत्र, अशयत्=पड़ गया, व्यस्तः=बिखरे भग बाला होकर ।

हि० अ०—पैर-रहित तथा हाथ-रहित (वृत्र) ने इन्द्र से युद्ध करना चाहा, (इन्द्र ने) उस (वृत्र) के कंधे पर वज्र से प्रहार किया । एक नपुंसक शक्तिशाली की समानता करने को इच्छा करता हुआ वृत्र कई स्थानों में बिखरे भग बाला (पृथिवी पर) पड़ गया ।

Trans—Footless and handless (Vrtra) desired to fight with Indra (who) struck the thunderbolt upon his (Vrtra's) shoulder (Like) an emasculate desiring to be equal of a vigorous, Vrtra lay down with limbs scattered in many places

Notes—अपात्, अहस्तः—Bahuvrīhi compds accented on the second member (नञ्मुग्याम्—Pān VI 2 172) अपृतन्यत्—Denom from √पृतना to fight, impf 3rd sing सानी—According to Yāsk सानु means a mountain-top, for it is raised on high, or it is pushed up in a mass (सानु समुच्छ्रित भवति । समुद्युन्नमिति वा—Nir II 24), Kāśīśāstrī explains सानु as 'that which gives pleasure' (सनीति ददाति सुख सानु—Amarakośa II 35), 'mountain like shoulder' (Wilson), 'shoulder' (Griffith), 'back' (Peterson) जघान—√han to kill, perf 3rd sing बुभूषन्—√bhū to be, desid pres part पुरुषा—In many places,

the termination ऋ with the words देव, मनुष्य, पुरुष, पुरु, and मर्त्य expresses the locative sense (देवमनुष्यपुरुषमर्त्येष्वो द्वितीया-सप्तम्योर्बहुलम्—Pān V 4 56) अशयत्—√*śi* to lie, impf 3rd sing व्यस्तः—Past part from वि+√*as* to scatter, if a word ending in व्त in objective sense, is compounded with a preposition, the latter is accented गतिरनन्तरं—Pān VI 2 49) In the combination of उवाच and अनुवाच the latter becomes स्वरित in the case of औप सन्धि

नृदम् । न । भिन्नम् । अमुया । शयानम् । मनः । रुहाणाः ।
अति । यन्ति । आपः ॥ याः । चित् । वृत्रः । महिना । परि-
ञ्चतिष्ठत् । तासाम् । अहिः । पुत्सुतः शीः । वृत्रम् ॥८॥

सा० भा०—अमुया अमुष्या पृथिव्या शयानं पतित भूत वृत्रम् आपः जलानि अति यन्ति अतिक्रम्य गच्छन्ति । तत्र दुष्टात् । भिन्नं बहुधा भिन्न-कूल नदं न सिन्धुमिव । यथा पृष्टिकाले प्रभूता आपो नद्या कूल भित्त्वा अतिक्रम्य गच्छन्ति तद्वत् । कीदृश्य आपः । मनो रुहाणाः नृणा चित्तमा-भतिक्रम्य गच्छन्ति तद्वत् । कीदृश्य आपः । मनो रुहाणाः नृणा चित्तमा-भवन्ति तदानीं नृणा मन विद्यते । भूते तु वृत्रे निरोपसहिता आपो वृत्रादीर-मुल्लङ्घ्य प्रवहन्ति । तदा वृष्टिभागेन मनुष्यास्तुल्यमस्तौत्यय । तदेतदुत्तरार्धेन स्पष्टीक्रियते । वृत्रः जीवनव्यायी महिना स्वर्गोपेन महिम्ना याञ्चित् या एव मेघगता अपः पर्यतिष्ठन् परिब्राज्य स्थितवान् अहिः वृत्रो मेघ तासाम् मया पत्सुतः शीः पादस्याय शयानं बभूव । यत्प्राप्य पादो नास्ति तयाप्यद्भिर्प्राप्य अभिलङ्घितत्वात् पादस्याय शयनमुपपद्यते । भिन्नम् । 'रुहाणां निष्ठातो न' (पा० सू० ८ २ ४२) इति नत्वम् । अमुया । 'मुया मुलुक' इति सप्तम्या याजादेशः । शयानम् । शीः सार्वधातुणे गुणः (पा० सू० ७ ४ २१) । पादोऽङ्गिराज ससार्वधातुजानुदात्तत्वे पातुस्वरः । रुहाणा 'रुह शोभनमनि पातुभवि' । व्यत्ययेन शानञ्च । कर्त्तरि शपि प्राप्ते व्यत्ययेन शः । 'अनिर्यमागम शाननम' इति वचनात् गुणभावः । अनुपदेशान् ससार्वधातुजानुदात्तत्वे विशरण-स्वरे प्राप्ते व्यत्ययेन पातुस्वरः । महिना । मह पूजयाम् । 'इन्तर्वापातुम्' इति इन्तर्वापः । व्यत्ययेन विमर्शनेऽदात्तादयम् । यद्वा । महिना महिम्ना ।

महच्छब्दस्य पृथ्वादिषु पाठात् 'तस्य भाव' इत्येतस्मिन्नर्थे 'पृथ्वादिभ्य इमनिज्वा' (पा० सू० ५ १ १२२) इति इमनिच् प्रत्यय । 'टे' इति टिलोप । 'चित्' इत्यन्तोदात्तत्वम् । तृतीयकवचने अल्लोपे सति उदात्तनिवृत्तिस्वरेण तस्योदात्तत्वम् । मकारलोपश्छान्दस । पत्सुतःश्री । पादस्याध शेते इति पत्सुतःश्री । 'क्विप् च' इति क्विप् । तसि 'पद्म्' इत्यादिना पादशब्दस्य पदादेश । 'शस्प्रभृतिषु' इति प्रभृतिशब्द प्रकारवचन इति शालादोषणी इत्यत्रापि बोधप्रादेशो भवति इत्युक्तत्वात् (का० ६. १ ६३) । मध्ये तु इति शब्दोपजनदछान्दस । यद्वा । पादशब्दस्य सप्तमी बहुवचने पदादेशो कृते 'इतराम्योऽपि वृश्यन्ते' (पा० सू० ५ ३ १४) इति सप्तम्यर्थे तसिल् । लुगभावश्छान्दस ।

शब्दा०—नदम्=नदी, न=तरह, मित्रम्=कई भागो में बटे हुये, अमुया=इस (पृथिवी) पर, शयानम्=पड़े हुये (घुन) को, मनः=मन को रहणाया=आकर्षित करते हुये, अति=पारकर, यन्त्रि=बह रहा है, आपः जल, याः=जिनको चित्=निश्चित अथ का वाचक एक निपात घृत्रः=घृत्र, महिना=पराक्रम से, महानता से, पर्यतिष्ठन्=चारो तरफ से घेरे हुये था, तासाम्=उन्हीं के, अहिः=राक्षस, पत्सुतःश्रीः=पंरो के नीचे पड़ा हुआ, यभूव=हो गया ।

हि० अ०—विभक्त नदी की तरह, मन को आकर्षित करता हुआ, इस (पृथिवी) पर पड़े हुये (घुन) को पार कर, पानी बह रहा है । जिन जलों को घृत्र अपने पराक्रम से चारो तरफ से घेरे हुये था, (आज) अहि उन्हीं जलों के पंरों के नीचे पड़ा हुआ बन गया है ।

Trans—Like a broken river attracting the minds (of men) the waters flow across (Vrtra), lying on the earth (Waters) which Vrtra had surrounded by his greatness, (now) the dragon became prostrated beneath their very feet

Notes—नदम्—According to Oldenberg नद means a bellowing or neighing bull or horse न—A particle in the sense of इव always comes after the standard of comparison (उपरिष्टादुपचारस्ताय वेतापमिमेते—Nir I 4)

भिन्नम् Past part from $\sqrt{bhid}$ to split अमुया—Wilson, following Sāyana translates as 'on this earth', Griffith takes it to mean 'as' and Peterson 'in that manner', Geldener thinks it to mean 'lying just that way' i.e. naked, unburied शयानम्— $\sqrt{śi}$ to lie, pres part acc sing नटं न भिन्नममुया शयानम्—Following Sāyana Wilson translates, 'recumbent on this earth, as a river (bursts through) its broken (banks)', Griffith renders as, 'there as he lies like a bank bursting river', according to Peterson 'while he lay like a bull hacked to pieces in that manner. मनो रुहाणाः— $\sqrt{ruh}$ to ascend, root-aorist part Sāyana renders it by नृणां चित्तमारोहन्त्य, 'that delights the minds' (Wilson), obtaining (mastery over) their wills (St Petersburg Diet), 'rising as they listed' (Grassmann), 'taking heart' (Geldner), 'flowing for Manu' (Oldenberg), 'taking courage' (Griffith), 'flowing for mankind's sake' (Peterson) महिना—Instru sing of महिन्, the penultimate न् is optionally dropped (cf महिन्ना, महिना). परि अतिष्ठत्— $\sqrt{sthā}$ with परि to surround, not unaccented because preceded by या (यद्वातादित्यम् Pān VIII 1 66), the preposition, compounded with such verbs, is unaccented (तिष्ठितोदात्तयति Pān VIII 1 71) पत्सुतञ्जोः—पत्सु is formed from पद which becomes पत् (पद्न्—Pān VI 1 63) with insertion of यु, or it may be the loc plu form of पद; in both the cases तत्सु is added, जो $\sqrt{śi}$ +क्विप् The compd is Tatpuruṣ (पादस्याद्य शेते इति पत्सुतञ्जो); hence, accent on the last syllable (समासस्य—Pān VI, 1 223) बभूव— $\sqrt{bhū}$ to be, perf. 3rd. sing.

नीचाऽव्याः । अभवत् । वृत्रपुत्रा । इन्द्रः । अस्याः । अयं ।
वधः । जभार ॥ उत्तरा । सूः । अधरः । पुत्रः । आसीत् ।
दानुः । शये । सहवत्सा । न । धेनुः ॥६॥

सा० भा०—वृत्रपुत्रा वृत्र पुत्रो यस्या मातु तेय माता वृत्रपुत्रा नीचा
व्याः न्यग्भाव प्राप्ता हता अभवत् पुत्र प्रहाराद्रक्षितु पुत्रदेहस्योपरि तिरस्का
पतितवतीत्यर्थः । तदानीम् अयम् इन्द्रः अस्या मातु अब अधोभागे वृत्र-
स्योपरि वधः हननसापनमायुध जभार प्रहृतवान् । तदानीं सूः माता उत्तरा
उपरिस्थिता आसीत् । पुत्रः तु अधोभागस्थित आसीत् । सा च दानुः
दानवी वृत्रमाता शये मृता अयम् कृतवती । तत्र वृष्टान्तः । धेनुः लोक-
प्रसिद्धा गो सहयत्सा न यथा वत्ससहिता शयन करोति तद्वत् ॥ नीचाव्या ।
वेति धादतीति वयो बाहु औणादिक अस्ति प्रत्ययः । न्यञ्चौ ययसौ यस्या
सा नीचाव्या । न्यञ्चशब्दादुत्तरस्या विभक्ते 'सुपा सुपो भवन्ति' इति
तृतीयकवचनादेशः । 'अच' इति अकारलोपे 'चौ' इति दीर्घत्वम् । 'अञ्च-
इच्छन्दस्यसर्बनामस्यानम्' (पा० सू० ६ १ १७०) इति तस्योदात्तत्वम् । समासे
लुगभावश्छान्दसः । बहुप्रोहो ध्रुवपदप्रकृतिस्वरत्वम् । यद्वा । नीचौ निरुद्धौ
वयसौ यस्या सा । ध्रुवपदस्य दीर्घश्छान्दसः । वधः । हन्यतेऽनेनेति पयः ।
अनुनि हन्तेर्धधादेशः । निस्थादाद्युदात्तत्वम् । जभार । 'हृप्रहोर्भ' इति
भावम् । सू । 'पूर् प्राणिगर्भविमोचने' । सूते गर्भं विमुञ्चतीति सू माता ।
'रियप् च' इति रियप् । दानु । 'दो अवलब्धेन' । 'दाभाम्या नु' (उ०
सू० ३ ३ १२) । शये । लटि 'लोपस्त आत्मनेपदेषु' (पा० सू० ७ १ ४१)
इति तलोपः । 'शीङ् सावघातुके' इति गुणे अपादेशः ॥

शब्दा०—नीचाव्या=नीचे की ओर हाव वाली, लीज होती हुई शक्ति
वाली, अभवत्=हर्ष, वृत्रपुत्रा—वृत्र हं पुत्र जिसका वृत्र की माता, इन्द्रः=
इन्द्र ने, अस्याः—उसके, अब=नीचे, वधः=शत्रु, जभार=प्रहार किया,
उत्तरा=ऊपर, सूः=माता, अधरः=नीचे, पुत्रः=पुत्र, आसीत्=था,
दानुः=वृत्र की माता, शये=पड़ी है, सहवत्सा=बछड़े के साथ, न=तरह,
धेनुः=गाय ।

हि० अ०—वृत्र की माता ने (पुत्र को रक्षा के लिये) नीचे की तरफ हाथों
को कर लिया । इन्द्र ने उसके नीचे (वृत्र के ऊपर) शत्रु का प्रहार किया ।

माता ऊपर थी, पुत्र नीचे था। दानु (वृत्र की माता) बछड़े के साथ गाय की तरह पड़ी है।

Trans—The mother of Vrtra became with hands downward, Indra struck (his) weapon below her. The mother was above, the son below, the demoness lies like a cow with her calf.

Notes—नीचावया—According to Sayana वया means hands, hands are called वया because food is taken to mouth with them (वेति खावतीति वयो बाहु) Thus he takes नीचावया to mean 'with hands downward', i.e. bent over, 'of humbled strength' (Griffith), 'with vital energy on the decline' (Peterson) Bahuvrihi compd (न्यञ्चो वयसो यस्या सा or नीचो निकृद्धो वयसो यस्या सा) वृत्रपुत्रा—Having Vrtra as her son (वृत्र पुत्रो यस्या मातु सा) Bahuvrihi compd accented on the first member अय—'Nether part' (Wilson) Peterson construes it with जभार and renders as 'hurled down' while Sayana explains it with अस्या (अस्या मातु अब अधोभागे वज्रस्योपरि) जभार—√bhr to bear, perf 3rd sing आसीत्—√as to be, impf 3rd sing क्षये—√as to lie, mid pres 3rd sing सह्यस्ता—Bahuvrihi compd accented on the first member

अतिष्ठन्तीनाम् । अनिर्वेशनानाम् । काष्ठानाम् । मध्ये । निःसहितम् । शरीरम् ॥ वृत्रस्य । निण्यम् । वि । चरन्ति । आपः । दीर्घम् । तमः । आ । अशयत् । इन्द्रशत्रुः ॥१०॥

सा० मा०—वृत्रस्य शरीरम् आपः वि चरन्ति विशेषण उपरि आक्रम्य प्रवर्तित । कौदृश शरीरम् । निण्यं निर्नामपेयम् । अप्सु मानत्वेन गूढत्वात् तदीय नाम न केनापि ज्ञायते । एतदेव स्पष्टीक्रियते । काष्ठानाम् अपा मध्ये निहित निक्षिप्तम् । कौदृशानां काष्ठानाम् । अतिष्ठन्तीनां स्थितिरहितानां अनिर्वेशनानाम् उपवेशनरहितानां प्रवृण्वत्त्वभावात् एतासां

मनुष्यवन्न क्वापि स्थिति सम्भवति । इन्द्रशत्रुः वृत्र जलमध्ये शरीरे प्रक्षिप्ते सति दीर्घं तमः दीर्घं निद्रात्मक मरण यथा भवति तथा आशयत् सर्वत पतितवान् ॥ अतिष्ठन्तीनाम् । अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । अनिवेशना-
नाम् । निविशन्तेऽस्मिन्निति निवेशन स्यान्म् । 'करणाधिकरणयोश्च' इति अधिकरणे ल्युट् । तद्रहितानाम् । बहुव्रीहौ 'नञ्सुभ्याम्' इत्युत्तरपदान्तो-
दात्तत्वम् । कान्था स्थिता काष्ठा । पृषोदरादि । निहितम् । 'गति-
रनन्तर' इति गते प्रकृतिस्वरत्वम् । अत्र यास्क — अतिष्ठन्तीनामनिविशमाना-
नामित्यस्यापराणा काष्ठाना मध्ये निहित शरीर मेघ । शरीर शृणाते
शब्दातेर्वा । वृत्रस्य निष्प निर्णाम विचरन्ति विजानन्त्याप इति दीर्घं द्राघते-
स्तामस्तनोतेराशयदाशेतेरिन्द्रशत्रुर्निद्रोऽस्य शमयिता वा शातयिता वा तस्मा-
दिन्द्रशत्रु । तत्को वृत्रो मेघ इति नैव्यतास्त्वाप्डोऽमुर इत्येतिहासिका
(निह० २ १६) इति ॥

शब्दा०—अतिष्ठन्तीनाम्=कभी न रुकने वाले, अनिवेशनानाम्=
कभी आराम न करने वाले, काष्ठानाम्=जलो के, मध्ये=बीच, निहितम्=
पड़े हुए शरीरम्=शरीर के, वृत्रस्य=वृत्र के, तिष्ठ्यम्=नामरहित, विच-
रन्ति=इधर-उपर बह रहा है, आपः=जल, दीर्घम्=घनघोर, बड़े, तमः=
अन्धकार में, आ अशयत्=सो गया, इन्द्रशत्रुः=वृत्र ।

हि०अ०—कभी न रुकने वाले तथा कभी आराम न करने वाले जल-
धारा के बीच पड़े हुए वृत्र के नाम रहित शरीर के इधर-उपर ऊपर जल
बह रहा है । इन्द्र के द्वारा सताया गया वृत्र दीर्घ अन्धकार में सो गया ।

Trans—The waters flow over the Vrtra's name-
less body placed amidst the never stopping, never
resting currents (Vrtra), tormented by Indra lay in
long darkness

Notes—अतिष्ठन्तीनाम्—Never stopping, ceaseless, नञ्
compd accented on the first member (अध्याये नञ्कुनिपातानाम्
Vārtika on Pan VI 2 2) नञ् compd is not analysed
by *avagraha*, in the Pada-text अनिवेशनानाम्—Having
no resting place, Bahuvrīhi compd with अ or अन as
the first member, accents the second member (नञ्सुभ्याम्
Pan VI 2 172) काष्ठानाम्—In the Nighantu (I 65)

काष्ठा is enumerated in the list of the names of direction. According to Yāka a good many things are called काष्ठ—'काष्ठा दिशो भवन्ति । काष्ठा उपदिशो भवन्ति । आदित्योऽपि काष्ठोच्यते । आज्यन्तोऽपि काष्ठोच्यते । आपोऽपि काष्ठा उच्यन्ते' (Nir II 15) According to Kṛīṣvāmi काष्ठा means—(1) a direction (2) a certain measure of time (3) preeminence and (4) boundary (see Amarakośa I 22, I 311, III 341, I 26), WID takes काष्ठा to mean 'a place for running', 'race ground' 'the course of the wind and cloud in the atmosphere' Griffith takes it to mean 'current' निहितम्—see notes on निहिता (I 24 7) विचरन्ति—/car to move, pres 3rd plu

दासऽपत्नीः । अहिऽगोपाः । अतिष्ठन् । निरुद्धाः । आपः ।
पणिनाऽङ्गव । गावः ॥ अपाम् । विलम् । अपिऽहितम् । यत् ।
आसीत् । घृत्रम् । अध्वान् । अप । तत् । ववार ॥११॥

सा० भा०—दासपत्नीः दास विजयोपक्षपणहेतु वृत्र पति स्वामी यासाम् अया ता दासपत्नी । अत एव अहिगोपाः । अहिर्वृत्रो गोपा रक्षको यासा ता । गोपन नाम स्वच्छन्देन यथा न प्रवहन्ति तथा निरोधनम् । एतदेव स्पष्टीक्रियते । आपः निरुद्धा अतिष्ठन् इति । तत्र वृष्टान्त । पणिनेव गावः । पणिनामकौऽसुरो गा अपहृत्य विले स्थापयित्वा विलद्वारमाच्छाद्य यथा निरुद्ध-
वास्तयेत्तय । अपा यत् विल प्रवहणद्वारम् अपिहितं वृत्रेण निरुद्धम् आसीत् तत् विल प्रवहणद्वार वृत्रं अध्वान् हतवान् इन्द्र अप ववार अपवृत्तमकरोत् वृत्रकृतमपा निरोध परिहृतवान् । अत्र यास्क—दासपत्नोर्दासाधिपत्यो दासो दस्यतेऽपदासयति वर्माण्यहिगोपा अतिष्ठन्नहिना गुप्ता । अहिरयमादेत्यन्तरिक्षे ऽयमपीतरोऽहिरेतस्मादेव निरुद्धसितोपसर्ग आहन्तीति । निरुद्धा आपः पणिनेव गावः । पणिनिगजवति पणि पणनाट्टणिक पथ्य नेनेवति । अपा विलमपिहितं यदासीत् । विल भर भवति विभक्तं वृत्र जघ्निवानपववार तदवृत्रो वृणोतेर्वा वततेर्वा वधतेर्वा । यदवृणोतदवृत्रस्य वृत्रत्वमिति विज्ञायते । यदवतत तदवृत्रस्य वृत्रत्वमिति विज्ञायते । यदवधत तदवृत्रस्य वृत्रत्वमिति विज्ञायते' (निर० २ १७) इति ॥ दासपत्नी । 'दसु उपसर्गे' । दासयतीति दासो घृत्र । पचाद्यच् ।

‘चित्’ इत्यन्तोदात्तत्वम् । दास पतिर्यासाम् । ‘विभाषा सपूर्वस्य’ (पा० सू० ४ १ ३४) इति डोप्, तत्तनियोगेन इकारस्य नकारः । बहुव्रीहौ पूर्वपद-
प्रकृतिस्वरत्वम् । यद्वा दासस्य पालयिष्य । पत्यार्वश्वये’ इति पूर्वपदप्रकृति
स्वरत्वम् । अहिगोषा । ‘गुप् रक्षणे’ । गोपायतीति गोपा । ‘आयादय आर्ध-
धातुके वा’ (पा० सू० ३ १ ३१) इति आद्यप्रत्ययः । तत् विवप् । ‘अतो
लोप’ । वेरपृक्तलोपादलि लोपो बलीयान् इति पूर्वं यकार लोप (पा० सू०
६ १ ६६-६७) । न च ‘अथ परस्मिन्’ इति अतो लोपस्य स्थानिवत्त्व ‘न
पदान्तद्विवचन’ इति प्रतिषेधात् । अहिगोषा यासाम् । पूर्ववत् स्वर । निरुद्धाः ।
‘धिर् आचरणे’ । ‘क्षपस्तयोर्वोऽथ’ (पा० सू० ८ २ ४०) इति निष्ठात-
कारस्य धकार । ‘गतिरनन्तर’ इति गते प्रकृतिस्वरत्वम् । जघन्वान् ।
हस्तोर्लट् क्वसु । ‘अभ्यासाच्च’ (पा० सू० ७ ३ ५५) इति अभ्यासादुत्तरस्य
हकारस्य कुत्वम् । आदिनियमप्राप्तस्य इड ‘विभाषा गमहन’ (पा० सू०
७ २ ६८) इत्यादिना विकल्पविधानादभावः । सहिताया नकारस्य रत्वानु-
नासिकाद्युक्तौ ॥

शब्दा०—दासपत्नीः=दास हं स्वामी जिनका, अहिगोषाः=अहि हं
रक्षक जिनका, अतिष्ठन्=पडा था, निरुद्धाः=एका हुआ, आपः=जल,
पणिनेव गावः=पणियों द्वारा रोकी गई गायों की तरह, अपाम्=जलो का,
विलम्ब=मागं सुरण, अपिहितम्=बन्द हो गया, यत्=जी, आसीत्=था,
घृत्रम्=घृत्र की, जघन्वान्=मारकर, तत्=उसको, अपववारः=खोला ।

हि० अ०—दास हं पति जिनका तथा अहि हं रक्षक जिनका ऐसा जल
एका हुआ पडा था, जिसे प्रकार गायें पणियों द्वारा (रोक ली गई थीं), जल
का मागं जो बन्द हो गया था घृत्र की मारकर (इन्द्र ने) उसे खोला ।

Trans—The waters, wives of the slave, having
a dragon as their protector, stood obstructed like the
cows (confined) by the Panis The hole of the waters,
which was concealed, having killed Vrtra (Indra) made
it open

Notes—दासपत्नीः—Having slave as their lord, Bahuvrīhī compd accented on the first member अहिगोषाः—
Having Ahi as their protector, Bahuvrīhī compd
accented on the first member अतिष्ठन्—*√sthā* to stand,

impf. 3rd. plu. निरुद्धः— $\sqrt{rudh}$ to obstruct, past part. ; for accent see निहिताः (I. 24.7). विलम्—From $\sqrt{bhr}$ to bear (बिलं भरं भवति विभ्रते Nir. II. 17). अपिहितम्— $\sqrt{dhā}$ to put, past part ; for accent see निहिताः (I. 24.7). आसीत्— $\sqrt{as}$ to be, impf. 3rd. sing ; not unaccented because preceded by यत्. जघन्वान्— $\sqrt{han}$ to kill, perf. part. अप यवार— $\sqrt{vr}$ with अप to uncover, perf. 3rd. sing.

अश्व्यः । वारः । अभवः । तत् । इन्द्र । सुके । यत् । त्वा ।
प्रतिअहन् । देवः । एकः ॥ अजयः । गाः । अजयः । शूर ।
सोमम् । अवं । असृजः । सर्तवे । सप्त । सिन्धून् ॥१२॥

सा० भा०—सुके वज्रे । 'सुकः वृकः' (नि० २. २०. ६) इति वृक्ष-
नामसु पठितत्वात् देवः दीप्यमानः सर्वायुधकुशलः एकः अद्वितीयः वृक्षः यत्
यवा तथा हवां प्रत्यहन् प्रतिकूलत्वेन प्रहृतवान् सत् त्वानीं त्वम् अश्वयो वारः
अश्वसंघोषी बालः अभवः । यवाश्वस्य बालोऽन्वयात्तेन वसिकादीनिवारयति
तद्वत् वृक्षमगणयित्वा निराकृतवानित्यर्थः । किं च गाः पविनापहृताः त्वम्
अजयः जितवान् । हे शूर शौर्ययुक्त इन्द्र सोमम् अजयः जितवान् । तथा
च तंतिरीयाः—'त्वष्टा हतपुत्रः' इत्येतस्मिन्नुपाख्याने सभामनन्ति—'स
यशवेशसं कृत्वा प्रासहा सोममपिबत्' (तं० सं० २. ४. १२. १) इति । सप्त
सिन्धून् 'इमं मे गङ्गे' (ऋ० सं० १०. ७५. ५) इत्यस्मामृच्याम्नात्ता गङ्गाद्याः
सप्तसप्तधाका नदीः सर्तवे सर्तुं प्रवाहरूपेण गन्तुम् अवास्तृजः स्पर्शतवान् ।
वृक्षकृतं प्रवाहनिरोधं निराकृतवानित्यर्थः ॥ अश्व्यः । अश्वे भवः । 'भवे छादति'
इति यत् । 'यतोऽनाव.' इत्याद्युदात्तत्वम् । धारयति वंशमशकानिति वारः ।
पचाद्यच् । कपिलकादित्वात् स्तब्धविकल्पः (पा० म० ८. २. १८) । वृधा-
दित्वादाद्युदात्तत्वम् । प्रत्यहन् । 'यद्वृत्ताभित्पम्' इति निघातप्रतिषेधः ।
'तिङि चोदात्तवति' इति गतेरनुदात्तत्वम् । अजयः । गाः इत्यस्य वाक्यान्तर-
गतत्वात् तदवेक्षयास्य 'तिङ् इतिङ्' इति निघातो न भवति, 'समानयाक्ये
निघातयुष्मदस्मदादेशा वक्तव्याः' (पा० सू० ८. १ १८. ५) इति यचनात् ।
सर्तये । 'तुमर्ये सेसेन्' इति तवेन्प्रत्ययः । नित्वादाद्युदात्तत्वम् ॥

शब्दा०—अश्व्यः=अश्व के, वारः=बाल, अभवः=हो गये, तत्=उत्त

समय, इन्द्र=ओ इन्द्र, सुके=वज्र पर, यत्=जिस समय, त्वा=तुम्हारे, प्रत्यहन्=प्रहार किया, देवः=देव, एकः=अद्वितीय; अजयः=जीता, गाः=गायों को, अजयः=जीता, शू=ओ बहादुर, सोमम्=सोम को, अव=नीचे की ओर, असृजः=प्रवाहित किया, सतीवे=बहने के लिये, सप्त=सात, सिन्धून्=नदियों को ।

हि० अ० —ओ इन्द्र, जिस समय (वज्र ने) तुम्हारे वज्र पर उलटा प्रहार किया उस समय (तुम) अद्वितीय देव छोड़े की पूँछ के बाल बन गये । (तुमने) गायें जीती, ओ बहादुर, (तुमने) सोम जीता तथा सात नदियों को प्रवाहित होने के लिये मुक्त किया ।

Trans.—O Indra, then, thou, the sole god, became the hair of the horse's tail, when he smote thee on thy thunderbolt in return. (Thou) won the cows, o hero, won the Soma, and released the seven rivers to flow.

Notes—अश्वः—Formed from अश्व with the suffix यत्. धारः—From $\sqrt{dhr}$ to protect; here अश्वो धारः is used metaphorically to mean 'Indra acted quickly in self defence' or brushed him aside quickly. अभवः— $\sqrt{bhū}$ to be, impf. 2nd. sing. प्रत्यहन्— $\sqrt{han}$ with प्रति to attack in return, impf. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by यत् (see notes on पर्यतिष्ठत् (I. 32.8). अजयः— $\sqrt{ji}$ to conquer, impf. 2nd. sing.; not unaccented because it comes at the beginning of the Pāda; the following यजयः too, is not unaccented, for it begins a new sentence. असृजः— $\sqrt{srj}$ to emit, impf. 2nd. sing. सतीवे—Dative infinitive in त्वे from $\sqrt{st}$ to flow.

न । अस्मै । विष्णुत् । न । तन्यतुः । सिसेधु । न । याम् ।
मिहम् । अकिरत् । हादुनिम् । च ॥ इन्द्रः । च । यत् । यय-
धाते इति । अहिः । च । उत । अपरीर्यः । मुघज्वा । वि ।
जिग्ये ॥१३॥

सा० भा०—इन्द्र निषेद्धं वृत्रो यान् विद्युदादीन् मायया निर्मितवान् ते सर्वेऽप्येन निषेद्धमशक्ताः । सोऽयमर्थोऽन्तेन मन्त्रेणोच्यते । अस्मै इन्द्राय निर्मिता विद्युत् न सिपेध इन्द्र न प्राप्नोत् । तथा तन्यतुः गन्तं या मिहं रोचनं या वृष्टिम् अकिरत् वृत्रो विक्षिप्तवान् सापि वृष्टिः न सिपेध । ह्यादुनि च अशनिमपि यो वृत्र प्रयुक्तवान् सापि न सिपेध । इन्द्रश्च अहिश्च इन्द्रप्रायभाषयित् यदा युयुधाते युद्धं कृतवन्तौ । तदानीं विद्युदादयो न प्राप्ता इति पूषप्रावय । उत अपि च मघवा धनवानिन्द्र अपरीभ्यः अपरान्य भन्यातामपि वृत्रनिर्मितानां मायानां सकाशात् विजिग्ये विशेषेण जितवान् ॥ सिपेध । 'विधु गत्याम्' । मिहम् । 'मिह रोचने' । मेहति सिञ्चतीति मिद् वृष्टिः । 'विवप् च' इति विवप् । अकिरत् । वृ विक्षेपे' । 'मुदादिभ्यः' श' । 'श्चत इदातो' इति इत्वम् । अडागम उदात्त । यवृत्त-योगादनिघातः । युयुधाते । 'युष सप्रहारे' । लिटि प्रत्ययस्वर । जिग्ये । 'सन्लिटोर्' (पा० सू० ७३५७) इति भन्यातादुसारस्य अकारस्य कृत्वम् ॥

शब्दा०—न=नहीं, अस्मै=उस (इन्द्र) के लिये, विद्युत्=विजली, न=न तो, तन्यतुः=गजन, सिपेध=सफल हो सका, न=न तो, याम्=जितको, मिहम्=मेघ, अकिरन्=कैलाया या, ह्यादुनिम्=वज्र च=और इन्द्र इन्द्र, च=और, यत्—जित समय, युयुधाते=एक साथ लड़े, अहिः—राक्षस बाबल, च=और, उत=और, अपरीभ्यः=अन्य (प्रहारों को भी), मघवा=महान् (इन्द्र) ने विजिग्ये=जीता ।

हि० अ०—उस समय न तो विजली, न गजन न मेघ और न वज्र ही जितको (वृत्र ने) उस (इन्द्र) के लिये कैलाया या, सफल हो सका, जब इन्द्र तथा अहि दोनों एक साथ लड़े । और महान् (इन्द्र) ने (वृत्र द्वारा प्रयुक्त) अन्य प्रहारों पर भी विजय प्राप्त की ।

Trans—Neither lightning nor thunder, nor rain, nor the thunderbolt, which (Vrtra) had spread around him could avail (Indra), when Indra and Ahi fought together And the bounteous one conquered also over other (attacks)

Notes—सिपेध—√sidh to avail, perf 3rd, sing ह्यादुनिम्—'Thunderbolt' (Sayana), 'hailstorm' (Griffith) अकिरत्—√kr to scatter, impf 3rd sing, not un-

accented because preceded by याम्. युयुधाते— $\sqrt{yudh}$ to fight, mid. perf. 3rd. dual; not unaccented because preceded by यत्. ई, ऊ and ए forming the dual ending are called *Pragrhya* (ईदूदेद द्विवचनं प्रग्रहाम् Pāṇ. I. 1.11); hence, in the Pada-text इति is added after युयुधाते. उत—The use of उत here shows that the sentence beginning with उत is not connected with preceding one i.e. the 3rd. Pāda. Sāyana takes a, b, and c in continuation and d as a separate sentence. अपरीम्यः—Griffith takes it to mean 'for ever' and Peterson as 'for all time to come'. शिष्ये— $\sqrt{ji}$ to conquer, mid. perf. 3rd. sing.

अहेः । यातारम् । कम् । अपश्यः । इन्द्र । हृदि । यत् । ते ।
जघ्नुषः । भीः । अगच्छत् ॥ नव । च । यत् । नवतिम् । च ।
स्रवन्तीः । श्येनः । न । भीतः । अतरः । रजांसि ॥१४॥

सा० भा०—हे इन्द्र जघ्नुषः वृत्रं हतवतः तव हृदि चित्ते यत् यदि भीरुगच्छत् न हतवानस्मीति बुद्ध्या भयं प्राप्नुयात् तर्हि अहेः वृत्रस्य यातारं हस्तारं कमपश्यः स्वतोभ्यं कं पुरुषं दृष्टवानसि । तद्वृत्रस्य पुत्रशान्तरस्याभावात् भा भूत् तव भयमित्यर्थः । यत् यस्मात् कारणात् स्थं नय च नवतिं च स्रवन्तीः एकोनशतसंख्याकाः प्रवहन्तीर्नदीः प्राप्य रजांसि तत्रत्याग्युवकानि अतरः तीर्णवानसि । तत्र दृष्टान्तः । श्येनो न । श्येननामको बलवानपक्षीव दूरगमनात्तव भयमातोविति गम्यते । तद्भूयं मा भूदित्यभिप्रायः । तच्च दूरगमनं आह्वाने समाभ्यासम्—'इन्द्रो वै वृत्रं हत्वा नास्तुषीति मग्नमानः पराः परावतोऽगच्छत्' (ऐ० वा० ३.१५) इति । तंतिरोपाश्चामनन्ति—'इन्द्रो वृत्रं हत्वा परां परावतमगच्छदपरामिति मग्नमानः' (तं०स० २.५.३.६) इति ॥ हृदि । 'यद्' इत्यादिना हृदयशब्दस्य हृदादेशः । 'ऊडिदम्' इत्यादिना विनशतेरुदात्तत्वम् । जघ्नुषः । हन्तेर्लिटः षवसुः । घट्ट्येकवचने 'यसो. संप्रसारणम्' इति संप्रसारणपर्युबेत्वे । 'शास्तिर्वसिष्ठसोनां च' इति पत्यम् । न च 'पत्युकीरसिद्धः' (पा० सू० ६.१.८६) इत्येकारदेशस्यासिद्धत्वात् पत्यं न प्राप्नुयादिति वाच्यं, 'संप्रसारणडीट्सु प्रतिपेधो यवतभ्यः' (का० ६.१.८६.१)

इति असिद्वयद्वयस्य प्रतिषिद्धत्वात् । 'गमहन्' इत्यादिना उपधालोपः । न च 'असिद्वयद्वया भात' इति सप्रसारणस्यासिद्वयद्वय, भिन्नाश्रयत्वात् । सप्रसारणं हि पष्ठ्येकवचने उपधालोपस्तु वसादिति भिन्नाश्रयत्वम् । स्रवन्ती । 'यु गती' । 'शप्यनो नित्यम्' (पा० सू० ७१८१) इति नुमागमः । शप पित्थादन्दात्तत्वं । शतुश्च लसार्वाधातुकस्वरेणाच्नुदात्तत्वम् । अतरः । यद्वसयोगादनिपातः ॥

शब्दा०—अहेः=राक्षस के, यातारम्=अनुयायी सहायक, कम्=जिस को, अपश्यः=देखा, इन्द्र=ओ इन्द्र, हृदि=हृदय में, यत्=जिससे ते=तुम्हारे, जघ्नुषः=मारने वाले के, भी=भय, अगच्छत्=गया, प्रवेश किया, तव च नरसिम्=नौ और नरों अर्थात् नित्यानवे, स्रवन्तीः=नदियों को, श्येनः=श्येन पक्षी, न=तरह, भीतः=डरे हुये, अतरः=पार कर गये, रजासि=अन्तरिक्ष को ।

हि० अ०—ओ इन्द्र, अहि के किस अनुयायी (सहायक) को तुमने देखा कि (वृत्र को) मारने वाले, तुम्हारे हृदय में भय प्रवेश कर गया, कि भयभीत होकर ९९ नदियों तथा अन्तरिक्ष को (तुम) श्येन की तरह पार कर गये ।

Trans—O Indra, what follower of Ahu did thou see, that a fear entered the heart of thee, the killer, that thou affrighted crossed the nine and ninety streams and the aerial regions like a falcon

Notes—यातारम्—Derived from $\sqrt{yā}$ to go by adding the suffix तृच्, acc sing, 'killer' (Sāyana), 'destroyer' (Wilson), 'avenger' (SPD) 'follower' (Parāñjpe) अपश्य— $\sqrt{paś}$ to see, impf 2nd sing जघ्नुषः—Gen sing perf part of जघ्निवस् from $\sqrt{han}$ to kill अगच्छत्— $\sqrt{gam}$ to go, impf 3rd sing, not unaccented because preceded by यत् स्रवन्तीः— $\sqrt{sra}$ to flow, pres part भीतः— $\sqrt{bhī}$ to fear, past part अतरः— $\sqrt{tr}$ to cross, impf 2nd sing, not unaccented because preceded by यत्

इन्द्रः । यातः । अवसितस्य । राजा । शमस्य । च । शृङ्गिणः ।
वज्रस्याहुः ॥ सः । इत् । ऊँ इति । राजा । क्षयति । चर्पणीनाम् ।
अरान् । न । नेमिः । परि । ता । बभूव ॥१५॥

सा० भा०—वज्रवाहु इन्द्र शत्रौ हते सति नि सपत्नी भूत्वा यातः
गच्छतो जङ्गमस्य अवसितस्य एकत्रैव स्थितस्य स्थावरस्य शमस्य शांतस्य
शृङ्गराहित्येन प्रहरणादायप्रवृत्तत्वाश्चपदभावे शृङ्गिणः शृङ्गोपेतस्योग्रस्य महिष-
बलीवद्विश्व राजा अभूत् । सेदु स एवेन्द्र चर्पणीना मनुष्याणा राजा भूत्वा
क्षयति निवसति । ता तानि पूर्वोक्तानि जङ्गमादीनि सर्वाणि परि बभूव
व्याप्तवान् । तत्र दृष्टव्यम् । अरान् न नेमिः । यथा रथचक्रस्य परितो
घटमाना नेमि अरानि नाभौ क्रीलितान् काष्ठविशेषान् व्याप्नोति तद्वत् ॥
यात । 'या प्रापणे' याति गच्छतीति यात् । लट् इत् । 'सावेवाच' इति
विभक्तेश्चात्तत्त्वम् । स । 'सोऽधि लोपे चेत्' इति सहिताया सोर्लोप । ता ।
'शेष्ठन्दसि वृत्तम्' इति शेर्लोप । बभूव । भवतेलिटो णलि 'भवतेर' (पा०
सू० ७ ४ ७३) इति अभ्यासस्य अत्वम् । कृतादृतप्रसङ्गितमा वृणागमस्य
निरपराधात् वृद्धे पूर्वं वृणागम । यद्वा । 'इषिभयतिम्या च' (पा० सू० १
२ ६) इति लिट् क्तिवात् वृद्धयभाव । न च 'असिद्धबदना भात्' इति तस्या-
सिद्धत्वात् उक्तादेशः शङ्कनीय, वृष्मदायुवङ्गयो सिद्धौ भवत' (पा० सू०
६ ४ २२ १४) इति तस्य सिद्धत्वात् । 'तिङ्इतिङ्' इति निघात् ॥

शब्दा०— इन्द्र = इन्द्र, यातः = जाने वाले अर्थात् जगमो के अवसितस्य
= स्थिर रहने वाले अर्थात् स्थावरो के, राजा = शासन करने वाले, शमस्य =
शांत वा अर्थात् बिना सौग वालों का, च = और, शृङ्गिणः = सौंग वालों का,
वज्रस्याहुः = हाथ में वज्र धारण करने वाले, सः = वह, इत् = निश्चित अर्थ
का वाचक एक निपात, उ = निश्चित अर्थ का वाचक एक निपात, राजा =
शासन करने वाला, क्षयति = शासन करता है चर्पणीनाम् = मनुष्यों का,
अरान् = रथ के चक्र के घेरे में सभी हुई कीर्त, न = तरह, नेमिः = पहिने की
परिधि पर सगा हुमा लोहा या रथक, ता = उनको, परिबभूव = चारों तरफ
से घेरे हुये हैं ।

हि० अ०—वज्र धारण करने वाला इन्द्र घटने वाले तथा स्थिर रहने
वाले, यात (बिना सौंग वाले) तथा सौंग वाले सबका राजा हैं; वही राजा

सभी मनुष्यों के ऊपर शासन करता है। जिस प्रकार लोहे की परिधि घूरे में लगे पहिये के सभी अरों को घेरे रहती है उसी प्रकार (वह इन्द्र) उन सबको चारों तरफ से घेरे हुये है।

Trans.—Indra, the wielder of the thunderbolt, is 'the king of all that moves and that moves not, of quiet (hornless-creatures) and horned. Verily he rules over all people, and surrounds them as does ■ rim the spokes (of wheel).

Notes—यातः—Of moving; from $\sqrt{yā}$ to go, pres. part. gen. sing.; monosyllabic words in instrumental etc. accent the termination (सावेकाचस्तृतीयादिर्विभक्तिः—Pāṇ. VI. 1. 168). अवसितस्य—Past. part. gen. sing, $\sqrt{sā}$ with अव to let loose, to be unyoked, secondarily to take rest; for accent see note on निहिताः (I. 24.7). वज्रबाहुः—Having thunderbolt in his arms; Bahuvrīhi compd. accented on the first member. सेदु—The irregular euphonic combination of सः+vowel is mentioned by the Rg. Prāt. (II. 68-69). क्षयति— $\sqrt{kṣi}$ to dwell or rule over, pres. 3rd sing.; it governs the gen. चर्यगीनाम्. परि बभूव— $\sqrt{bhū}$ with परि to surround, perf. 3rd. sing.

‘ह्वयाम्यग्निम्’ इत्येकादशचं पञ्चमं सूक्तम् । हिरण्यस्तुप ऋषिः । आद्या नवमो च जगतोच्छेदस्के । शिष्टास्त्रिष्टुभः । कृत्स्नस्य सूक्तस्य सविता देवता । आद्यायाः ‘ह्वयाम्यग्निम्’ इत्यस्या अग्निमित्रावरुणरात्रिसवित्राख्या लिङ्गोक्त-
देवताः । तथा चानुक्तं—‘ह्वयाम्येकादश सवित्रं नवमो जगत्याद्या च लिङ्गोक्त-
देवतपादास्त्रयः’ इति । अभिप्लवयद्ब्रह्म चतुर्थेऽहनि वैश्वदेवशस्त्रे इदं सूक्तं
सावित्रं निविद्वानम् । ‘तृतीयस्य अयं वार’ इति लण्डे सूत्रितं—‘ह्वयाम्यग्निमस्य
मे चावापृषिषी इति तिस्रः’ (आश्व औ० ७ ७) इति ॥

ह्वयामि । अग्निम् । प्रथमम् । स्वस्तये । ह्वयामि । मित्रावरुणौ ।
इह । अयसे ॥ ह्वयामि । रात्रीम् । जगतः । निवेशनीम् ।
ह्वयामि । देवम् । सवितारम् । ऊतये ॥१॥

सा० भा०—स्वस्तये अस्माकमग्निनाशाय । ‘स्वस्तोर्यदिनाशनाम्’
(नि० ३.२१) इति यास्कः । प्रथमम् आदौ अग्निं ह्वयामि । इह अस्मिन्
कर्मणि अयसे अस्मद्वक्षणाय मित्रावरुणौ ह्वयामि । जगतः जङ्गमस्य
प्राणिजगतस्य निवेशनीम् उपनिवेशनहेतुभूतां रात्रीं रात्रिदेवतां ह्वयामि ।
जङ्गमाः तर्षे प्राणिनो विषसे स्वस्वव्यापारान् कृत्या स्वस्वगृहे रात्रीं उपवि-
शन्तीति प्रसिद्धम् । ऊतये अस्मद्वक्षणाय सवितारं देवं ह्वयामि ॥ मित्रा-
वरुणौ । ‘देवताद्वन्द्वे च’ इति पूर्वपदस्य आलङ्कारः । ‘देवताद्वन्द्वे च’ इति
उभयपदप्रकृतिस्वरत्वम् । रात्रीम् । ‘रात्रेऽत्राजती’ (पा० सू० ४.१.३१)
इति ङीप् । निवेशनीम् । निवशन्त्यस्यामिति निवेशनी । ‘करणधिकरण-
योश्च’ इति ह्युट् । ‘दिङ्ङणञ्’ (पा० सू० ४.१.१५) इत्यादिना ङीप् ।
ऊतये । अवतेः क्तिनि ‘उवर्त्तय’ इत्यादिना वकारस्य उपधायाश्च ऊट् ।
‘ऊतिपूति’ इत्यादिना क्तिन उदात्तत्वम् ॥

शब्दा० - ह्वयामि=बुलाता हूँ, अग्निम्=अग्नि को, प्रथमम्=प्रथम
देव, स्वस्तये=ब्रह्माण के लिये, ह्वयामि=बुलाता हूँ, मित्रावरुणौ=मित्र
और वरुण को, इह=यहाँ, अयसे=रक्षा के लिए, ह्वयामि=बुलाता हूँ ।
रात्रीम्=रात्रि को, जगतः=सम्पूर्ण जंगम लोक को, निवेशनीम्=आराम
 देने वाली, ह्वयामि=बुलाता हूँ, देवम्=देव को, सवितारम्=सवितृ को,
ऊतये=रक्षा के लिये ।

हि० अ०—मं प्रथम (देव) अग्नि को (अपन) कल्याण के लिये बुलाता हूँ, मित्र तथा वरुण को यहाँ रस्ता के लिये बुलाता हूँ, सम्पूर्ण जगम लोक को आराम देने वाली रात्रि को बुलाता हूँ, सवितृ देव को सहायता के लिये बुलाता हूँ।

Trans—I invoke Agni, the first, for welfare, I invoke Mitra and Varuna here for protection, I invoke Night that gives rest to all moving ones, I invoke god Savitar for help

Notes—हूयामि— $\sqrt{hva}$ to call, pres 1st sing, not unaccented because beginning of the Pada मित्रावरुणाविद्—For sandhi see Appendix A under *Bhugna* मित्रावरुणौ is a *Dvandva compd* comprising both the members as names of the deities, hence, both the members are accented (देवता द्वन्द्वे च—Pan VI 2 141) Such compds are not analysed in the Pada text अथसे—Dative sing from $\sqrt{av}$ to protect निवेशनीम्—From नि+ $\sqrt{vas}$ (to enter) by adding the suffixes ल्युट् and ङीप् ऊतये—dative sing from $\sqrt{av}$ to protect, व with its penultimate vowel has become ऊ (एवरत्वरत्नि स्वदिभबामुपधायावत्—Pan VI 4 20)

आ । कृष्णेन । रजसा । वर्तमानः । निःश्वेशयन् । अमृतम् ।
मर्त्यम् । च ॥ हिरण्ययेन । सविता । रथेन । आ । देवः ।
याति । भुवनानि । पश्यन् ॥२॥

सा० भा०—सविता सूर्य कृष्णेन रजसा कृष्णवर्णेन लोकेन । कृष्ण कृष्णतेनिकृष्टो वर्ण (नि० २ २०) इति यास्क । लोका रजास्युच्यन्ते (नि० ४ १९) इति च । अन्तरिक्षलोको हि सूर्यागमनात् पुरा कृष्णवर्णो भवति । तेनान्तरिक्षमार्गेण आ वर्तमानं पुन पुनरागच्छन् अमृतं देव मर्त्यं मनुष्यं च निवेशयन् स्वस्वस्थानेष्ववस्थापयन् । यद्वा । अमृतं मरणरहितं प्राण मर्त्यं मरणसहितं शरीरं च निवेशयन् । तथा चारण्यकाण्डे अमर्त्यो मर्त्येना सयोनिः

(ऋ० स० १ १६४ ३८) इत्येतस्य मन्त्रभागस्य व्याख्यानरूपे ब्राह्मणे यथोक्तोऽर्थोऽवगम्यते—‘मर्त्यानि हीमानि शरीराणि अमृतं वा देवता’ (ऐ० ब्रा० २ १ ८) इति । यथोक्तगुणोपेत सविता देवः भुवनानि सर्वान् लोकान् पश्यन् अवेशमाण प्रकाशयन्निर्गत्य । हिरण्ययेन सुवर्णनिर्मितेन रथेन आयाति अस्मत्समीपमागच्छति ॥ अमृतम् । मृत मरण नास्ति अत्येति बहुब्रह्मी नञो अमरमिथुना इत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् । मर्त्यम् । मर्तं भवम् । ‘भवे छन्दसि’ इति यत् । यतोऽनाव इत्याद्युदात्तत्वम् । हिरण्ययेन । श्रुत्यवास्तव्य (पा० सू० १ ४ १७५) इत्यादिना मयटो मकारलोपो निपातित । यस्येति लोपे प्रत्ययस्वर । भुवनानि । ‘भू सत्तायाम्’ । भूसुध्भ्रस्त्रिजम्बुद्वीपसि (उ० सू० २ २३८) इति ष्यन्प्रत्यय । योरनादेशो उवडादेश । नित्वावाद्युदात्तत्वम् ॥

शब्दा०—कृष्णेन=अन्धकारमय रजसा=अन्तरिक्ष से, आचर्तमानः=लौकिके हुये, निवेशयन्=अपने अपने कार्य में लगाते हुये, अमृतम्=देवताओं को मर्त्यम्=मनुष्यों को च=और, हिरण्ययेन=स्वर्णमय, सविता=सवितृ देव, रथेन=रथ से देवः=देव, आयाति=आ रहे हैं भुवनानि=लोकों को, पश्यन्=देखते हुये ।

हि० अ०—अन्धकारमय अन्तरिक्ष से (होकर) लौकिके हुये, देवताओं तथा मनुष्यों को (अपने अपने कार्यों में) प्रवृत्त करते हुये, स्वर्णमय रथ पर (चढ़कर) सवितृ देव सम्पूर्ण प्राणियों को देखते हुये आ रहे हैं ।

Trans—Returning through the darksome region, arousing the immortals and the mortals, God Savitar comes on the golden chariot beholding all the creatures

Notes—आ चर्तमानः— $\sqrt{art}$ to turn, pres part Preposition may be separated from the participle as from a verb, and then it retains the accent as an independent word निवेशयन्— $\sqrt{vis}$ to enter, caus pre part, a preposition compounded with pres part is unaccented and separated by avagraha in the Pada-text अमृतम्—See notes on अमृतानाम् (I 24 1) मर्त्यम्—Words ending in the suffix ष्यन्, accent the first syllable (यतोऽनाव—

Pān VI 2 213) आ याति— $\sqrt{yā}$ with आ to come, pres
3rd sing पश्यन्— $\sqrt{paś}$ to see, pres part

याति । देवः । प्रवता । याति । उत्पता । याति । शुभ्रा-
भ्याम् । यजतः । हरिभ्याम् ॥ आ । देवः । याति । सविता ।
परावतः । अप । विश्वा । दुःश्रुता । बाधमानः ॥३॥

सा० भा०—देवः दीप्यमान सविता प्रवता प्रवणता मार्गेण याति
गच्छति । तथा उद्धता उत्कृष्टेनोर्ध्वदेशयुक्तेन मार्गेण याति । उद्यमान्तर
भामध्याह्नमूर्ध्वो मार्गं, तत उपरि आसाय प्रवणो मार्गं इति विवेकः । तथा
यजतः पण्डित्य स देवः शुभ्राभ्यां श्वेताभ्या हरिभ्याम् अश्वाम्ना याति
देवयजनवेशो गच्छति । सविता देवः विश्वा दुरिता सर्वाणि पापानि अप
बाधमानः विनाशयन् परावत दूरदेशात् । परावत' (नि० ३ २६ ५) इति
दूरनामसु पठितत्वात् । तादृशात् घृलोकात् आ याति यापयते आगच्छति ॥
प्रवता । 'वन घण सभवतो' । अस्मात् प्रपूर्वात् विष्प् । 'गमादोनामिति
धवतव्यम्' (पा० सू० ६. ४ ४० १) इत्यनुनासिकलोपः । तत तुक् ।
कुबुस्रपदप्रकृतिस्वरत्वम् । उद्धता । उत्पूर्वात् वनते पूर्ववत्प्रतिष्या । यजतः ।
'भृनुवृशि' (उ० सू० ३ ३९०) इत्यादिना यजते कर्मणि अतच्प्रत्ययः । विश्वा
दुरिता । उभयत्र शेषछन्दसि बहुलम् इति श्लोकोपः ।

शब्दा०—याति=जाते हैं, देवः=देव, प्रवता=नीचे मार्ग से, याति=
जाते हैं, उद्धता=उपर मार्ग से, याति=जाते हैं, शुभ्राभ्याम्=सफेद रंग के,
यजतः=पूजनीय, हरिभ्याम्=दो अश्वों के साथ, देवः=देव, आ याति
=आ रहे हैं, सविता=सवितृ, परावतः=बहुत दूर से, विश्वा=सम्पूर्ण,
दुरिता=पापों को, अपबाधमानः=दूर करते हुये ।

हि० अ०—(सवितृ) देव नीचे (मार्ग) से जाते हैं, उपर (मार्ग) से
जाते हैं, पूजनीय (सवितृ देव) श्वेत रंग के दो अश्वों के साथ आते हैं ।
सम्पूर्ण बुराईयों को दूर करते हुये सवितृ देव बहुत दूर से आ रहे हैं ।

Trans —God (Savitar) goes by a downward, goes
by an upward (path), adorable (God) goes with two
white horses God Savitar comes from afar obstruct-
ing all the evils

Notes—याति— $\sqrt{yā}$ to go, not unaccented because it begins the pāda; so also the 3rd याति in the second Pāda; second याति is not unaccented because it begins a new sentence. अप बाधमानः $\sqrt{bādh}$ with अप to destroy pres. part. For accent see आ वर्तमानः (I.35.2).

अभीष्टतम् । कुशनैः । विश्वरूपम् । हिरण्यशम्भम् । यजतः ।
बृहन्तम् ॥ आ । अस्थात् । रथम् । सविता । चित्रमानुः ।
कुष्णा । रजांसि । तविषीम् । दधानः ॥४॥

सा० भा०—सविता रथम् आस्थात् आस्थितवान् आकृष्टवानित्यर्थः ।
कीदृशम् । अभीष्टतम् अभितो वर्तमानम् । तथा कुशनैर्विश्वरूपं सुवर्णं
मानारूपम् । 'कुशनं लोहम्' (नि० १.२.७) इति सुवर्णनामसु पाठात् । क्वचित्
सुवर्णमितितगजपद्विहितः क्वचिदश्वपद्विहितः क्वचिन्मनुष्यपद्विहितरित्येवं बहुवच-
स्त्वम् । हिरण्यशम्भम् । अश्वानां स्वर्गेषु रथयोजनवेत्तायां नियन्तुं प्रक्षेप्यमाणाः
सन्नुवः शम्भाः । ताः सुवर्णमण्यो रथे वर्तन्ते । बृहन्तं प्रौढम् । कीदृशः
सविता । यजतः यज्ज्यः चित्रमानुः विविपरश्मियुक्तः कुष्णा रजांसि
अग्न्यकारयुक्ततया कृष्णवर्णान् लोफानुद्दिश्य तमोनिवारणार्थं तविषीं बलं
स्वर्ग्यं प्रकाशरूपं दधानः ॥ अभीष्टतम् । अभितो वर्तते इत्यभीष्टत् ।
'युतु वर्तने' । विविपि 'नहिपुति' (पा०सू० ६.३ ११६) इत्यादिना पूर्वपदस्य
दीर्घत्वम् । विश्वरूपम् । विश्वानि रूपाणि यस्यासौ विश्वरूपः । 'बहुव्रीहौ
विश्वं तांतायाम्' इति अतएवेन असंज्ञायामपि पूर्वपदान्तोदात्तत्वम् । हिरण्य-
शम्भम् । 'हृपं गतिकामयोः' । 'हृपतेः कन्येन हिर च' (उ०सू० ५.७.२२)
इति वज्रम् प्रपथ्यो यस्तोहिरादेराश्व । मित्वावायुवातत्वम् । बहुव्रीहौ
पूर्वपदप्रवृत्तिस्वरत्वम् । आस्थात् । तिष्ठतेर्लुङि 'यातिरस्य' इति तिषो लुक् ।
कुष्णा । 'हृपेर्वर्ण' (उ०सू० ३.२.८४) इति तत्प्रत्ययः । 'शेरच्छदति बहुलम्'
इति शैलीः । तविषीम् । तवतिः सौम्यो घातुः । 'तवर्तोण्डा' (उ०
सू० १.४.८) इति टिप्पम् । दिष्टात् 'दिष्टाणञ्' इत्यादिना दीप् । रथाय-
येन आपुदाततत्वम् वृषादित्वात् प्रष्टव्यम् । दधानः । क्षानधि 'अम्भरतानामादिः'
इत्याप्प्राप्तावम् ॥

शब्दा०—अभीष्टतम्=सुसज्जित, कुशनैः=स्वर्णं से, विश्वरूपम्=
विविध रज्ज्वाले, हिरण्यशम्भम्=स्वर्णं कीलवाले, यजतः=पुजनीय,

वृहन्तम्=ऊँवे, आ अस्थात्=आरुह हय, रयम्=रय पर, सविता=सवितृ देव, चित्रभानुः=विचित्र किरणोवाले, कुष्णा=अधकारमय, रजासि=लोक, तविपीम्=शक्ति, दधानः=धारण करते हुये ।

हि० अ०—स्वर्ण से सुसज्जित, विविध रूपवाले, (जुवा में) स्वर्ण की कीलवाले, ऊँवे रय पर, विचित्र किरणों से युक्त, भूजनीय सवितृ देव, अधकारमय लोक के विरुद्ध शक्ति धारण करते हुए आरुह हुये ।

Trans—Bright rayed, adorable Savitar, bearing the might (to dispense) the darksome region, mounted the lofty chariot, adorned with pearls, omniform, furnished with golden yoke pins

Notes—अभीष्टम्—The final syllable of the preceding preposition is lengthened, if a word ending in the suffix *विष्य* forms the second member of the compd (नहिवृत्तिवृष्यधिदधिसहितनिषु बवौ—Pan VI 3 116, निपातस्य च—Pan VI 3 136) For accent see निहिता (I 24 7) कुशनैः—It is enumerated in the list of the names of gold (Night I 26), Macdonell takes कुशनै to metaphorically mean stars विश्वरूपम्—In Bahuvrīhi the word विश्व accents the second syllable, if it is noun and forms the first member (बहुव्रीहौ विश्व सज्ञायाम—Pan VI 2 106), here the second syllable of the word विश्व is accented even though it is not a noun हिरण्यशम्यम्—'Furnished with golden yokes' (Wilson), 'with golden Pole' (Griffith), 'with golden pins' (Macdonell), Bahuvrīhi compd accented on the first syllable of the first member वृहन्तम्—From $\sqrt{brh}$ to make big, pres part acc sing अस्थात्— $\sqrt{stha}$ to stand, root aorist, 3rd sing चित्रभानु—'Many-rayed' (Wilson, Griffith), 'brightly lustrous' (Macdonell), Bahuvrīhi, compd accented on the first member तविपीम्—From $\sqrt{tav}$ to overpower

दधानः—√dhā to put, pres part, accented on the red syllable (अन्यस्तानामादिः Pān VI 1 189).

वि । जनान् । श्यावाः । शितिःपादः । अख्यन् । रथम् ।
हिरण्यप्रउगम् । वहन्तः ॥ शश्वत् । विशः । सवितुः । दैव्य-
स्य । उपस्थे । विश्वा । भुवनानि । तस्यः ॥५॥

सा० भा०—श्यावाः एतज्जामका सूर्यस्याश्वा । 'श्यावा सवितु'
(नि० ११५८) इति निघण्टाबुक्तत्वात् । ते च शितिपादः श्वेतं पार्वरूपेता
हिरण्यप्रउगम् । रथस्य मुखम् ईषयोऽरु युगबन्धनस्थान प्रउगमित्युच्यते ।
तच्चान्न सुवर्णमयम् । तद्युक्तं रथं वहन्तः जनान् प्राणिन वि अख्यन्
विशेषेण प्रकाशितवन्त इत्यर्थः । शश्वत् सर्वदा विशः प्रजा दैव्यस्य
इतरेष्वेव सबन्धिन सवितुः प्रेरकस्य सूर्यस्य उपस्थे समीपस्थाने तस्युः स्थित-
वत्य । न केवलं प्रजा किं तर्हि चिरया भुवनानि सर्वे च लोका प्रकाशाय
सूर्यसमीपे तस्यु ॥ शितिपादः । शितय श्वेतवर्णा पादो येषां ते शिति-
पादाः । 'सुपा सुलुक्' इति जस सुभादेशः । यद्वा । शिति श्वेतवर्णं
स्फटिकादि । स इव पादो येषां ते । 'पादस्य लोपोऽहस्तादिभ्यः' (पा० सू०
५४१३८) इति समासान्तपादशब्दस्यान्त्यलोपः । उपमानात् इति हि तत्रा-
नुवर्तते । पादशब्दस्य वृषादित्वादाद्युदात्तत्वम् । तस्य बहुव्रीहौ समासे 'शिते-
नित्याबह्वृण्वह्व्रीहावभरात्' (पा० सू० ६२१३८) इत्युत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् ।
अख्यन् । रथान्तेर्लुङि 'अस्मतिवर्जित' इत्यादिना क्त्वे भडादेशः । हिरण्य-
प्रउगम् । बहुव्रीहौ पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । वहन्तः । शप पिश्यादनुवात्त-
त्वम् । शतुद्वय लसार्धधातुकस्वरेण धातुस्वरः । दैव्यस्य । तस्येदमित्यर्थः
'देवाद्यज्जानी' (पा० सू० ४१८५३) इति देवशब्दात् प्रादोद्यतोयी
यज् । 'तद्धितेत्वधामादे' (पा० सू० ७२११७) इति आदिवृद्धिः । 'अग्नि-
रथादिनित्यम्' इत्याद्युदात्तत्वम् । उपस्थे । 'आतःचोपसर्ग' इति क । 'आतो
लोप इटि च' इति अकारलोपः । मरुद्वृषादित्वात् पूर्वपदान्तोदात्तत्वम् ॥

शब्दा०—जनान्=लोगो को, श्यावाः=सवितु देव के आखी ने,
शितिपादः=सफेद पैर वाले, व्यख्यन्=विशेष रूप से प्रकाशित किया है,
रथम्=रथ को, हिरण्यप्रउगम्=स्वर्ण की बीस वाले, वहन्तः=लौकते हुए,
शश्वन्=सम्पूर्ण, विशः=निवात रथान, सवितुः=सवितु को, दैव्यस्य=

देव, उपर्ये=गोव में, विरचा=सम्पूर्ण, भुवनानि=लोक, तस्यु=स्थित हैं।

हि० अ०—सफेद पंर घाते (सवितु देव के) अश्वों ने, स्वर्गनिर्मित जुवा की बोलियाले रथ की खींचते हुये, प्राणियों को विशेष रूप से प्रकाशित किया है। सम्पूर्ण निवास स्थान तथा सम्पूर्ण लोक प्रकाशमान देव सवितु की गोद में स्थित हैं।

Trans—The white footed horses of Savitar carrying the chariot (furnished) with golden yoke peg, have lightened people The clans and all the creatures are seated in the lap of divine Savitar

Notes—जनाब्धयावा—For euphonic combination see Appendix A under *Vasangama Asthapita* इयावा—The horse of savitar (Nigh I 158), Macdonell takes it to mean 'dusky steeds' शितिपाद—Mono Syllabic words, forming the second member of the compound, if follow the word शिति as the first member in the Bahuvrhi, are accented (शितिरित्याबद्धजुबोहावभसत—Pan VI 2138), final syllable of the word पाद in compd is generally dropped but here it is restored वि अद्यन्—√*lhyā* to see 'a'-worist 3rd plu हिरण्य प्रउगम्—With golden yoke peg Bahuvrhi compd accented on the first syllable प्रउगम् is an instance of hiatus in the interior of a word (Rg Prat II 13) वहन्त—√*iah* to carry pres part nom plu वैज्यस्य—Of divine an adj of सवितु Words ending in suffixes जित् and नित् accent the first syllable (जित्यादिनित्यम्—Pan VI 1197) तस्यु—√*stha* to stand perf 3rd plu

तिस्रः । चारः । सवितु । द्वौ । उपस्था । एका । यमस्य ।
भुवने । विरापाद् ॥ आशिम् । न । रथ्यम् । अमृता । अधि ।
तस्यु । इह । ब्रवीतु । यः । ऊँ इति । तत् । चिकेतत् ॥६॥

सा० भा०—द्यावः स्वर्गोपलक्षिताः प्रकाशमाना लोकाः तिस्रः त्रिसंख्या-
काः सन्ति । तत्र द्वौ लोकी सवितुः सूर्यस्य उपस्था समीपस्थाने वर्तते;
द्विलोकभूलोकयोः सूर्येण प्रकाशितत्वात् । एकं मध्यमा भूमिरन्तरिक्षलोकः
यमस्य भुवने पितृभतेर्गृहे विरापाद् विरान् गन्तुन् सहते । प्रेताः पुरुषा
अन्तरिक्षमार्गेण धमलोके गच्छन्तीत्यर्थः । अमृता अमृतानि चन्द्रनक्षत्रादीनि
ज्योतीषि कलाभि वा अधि तस्थुः सवितारमधिगम्य स्थितानि । तत्र दृष्टान्तः ।
रथ्यम् आग्निं न । रथावृद्धिः अक्षच्छिद्रे प्रसिप्तः कीलविशेषः आग्निरित्युच्यते ।
रथसंबन्धितम् आग्निम् अधिगम्य यथा रथस्तिष्ठति तद्वत् । यः तु मानवः तत्
सवितुर्लुपं चिक्रेत् तत् जानाति स मानवः इह अस्मिन् विषये श्रवीतु कथयतु ।
केनापि वस्तुमशक्यः सवितुर्महिमेत्यर्थः ॥ तिस्रः । 'तिसृभ्यो जस्रः' (पा० सू०
६. १. १६६) इति विभक्तेरुदात्तत्वम् । द्वौ । संहितायाम्भावादेशे 'लौपः
शाकल्यस्य' इति प्रसारलोपः । उपस्था । 'आडयाजयारां औपसंहयानम्' (पा०
म० ७. १. ३९. १) इति सप्तम्या आडादेशः । 'आडोऽनुनासिकश्छन्दसि'
(पा० सू० ६. १. १२६) इति प्रकृतिभावः । विरापाद् । 'दुञ्ज् वरणे' ।
'पञ्चार्थं पयिषानम्' (पा० सू० ३. ३. ५८. ४) इति कर्षणि कः । 'वतुर्लं
छन्दसि' (पा० सू० ७. १. १०३) इति इत्वम् । तथा सति वर्धन्ते इति विरा-
इत्युक्तं भवति । तान् सहते इति विरापाद् । 'छन्दसि सहः' (पा० सू० ३-
२. ६३) इति सहर्हिण्यः । 'सहेः साडः' (पा० सू० ८. ३. ५६) इति पाठम् ।
'अग्रेषामपि दृश्यते' इति पूर्वपदस्य शीर्षः । रथ्यम् । रथस्येवं रथ्यम् । 'रथापत्'
(पा० सू० ४. ३. १२१) इति यत् । 'यतोऽनापः' इत्याद्युदात्तत्वम् । अमृता ।
'शेरछन्दसि बहुलम्' इति शैर्लोपः । विवेतत् । 'कित् सारने' । सेटि अडागमः ।
'इतश्च लोपः' इति इकारलोपः । जुहोत्यावित्वात् इत्तुः । लघूपधगुणः । 'अनुदात्ते
च' (पा० सू० ६. १. १९०) इति अभ्यस्तस्याद्युदात्तत्वम् । यद्वृत्तयोगा-
दनिपातः ॥

शब्दा०—तिस्रः—तीन, द्यावः—धूलोक, सवितुः—सवित् देव श्री,
द्वौ—दो, उपस्था—सोद में, एक—एक, यमस्य—यम के, भुवने—लोक में,
विरापाद्—भरे ध्वनियो वा निवास स्थान, आग्निम्—धूर, न—तरह,
रथ्यम्—रथ के, अमृता—अमर, अधि तस्थुः—आश्रित हैं, इह—यहाँ,
श्रवीतु—बटे, यः—जो, उ—निश्चित अर्थ वा वाचक एक निपात, तन्—
उसे, चिक्रेत्—जाया हूँ ।

हि० अ०—तीन लोक (हैं), (उनमें से) दो सवितृ की गोद में (हैं), एक जो मरे व्यक्तियों का निवास स्थान है, यम के लोक में (हैं) । (सम्पूर्ण) अमर (प्रकाशमान पदार्थ) रय के घुरे की तरह उसी पर आश्रित है, (वह) जिसने (सवितृ देव के महत्व को) जाना है यहाँ उसे कहे ।

Trans—Three (are) the regions, (of them) two in the lap of Sivitar and one, the abode of dead ones, in the sphere of Yama (All) the immortals (luminaries) depend (upon him) like an axle pin of a chariot (He) who has known (the greatness of Sivitar) let him speak it here

Notes—उपस्था—‘In the proximity’ (Wilson), ‘ad-jacent’ (Griffith), ‘laps’ (Macdonell) Macdonell takes उपस्था as the nom dual, ending in आ which is common in the Vedas Sāyana takes उपस्था in locative sense For sandhi in इर उपस्था see Appendix A under *Padavrtti*, the final nasalized syllable in the Samhitā text avoids the possibility of sandhi of उपस्था with एका (which is the initial of a Pīda) विरापाद्—Siyani explains it by ‘विरान् गन्तुं सहते । मेता पुष्या अन्तरिक्षमालेण यमलोके गच्छन्तीत्यर्थः’, Griffith takes it to mean ‘the home of heroes’ and Macdonell as ‘over coming men’ Macdonell takes it as the nom sing of विरातह्, according to him विरा is far बीर, the quantity of the vowel being interchanged for metrical convenience, in the Pāda text विरापाद् is not analysed for विरा as an independent word, is never used चिकेतु—/ *cat* to know perf subj 3rd sing, not unrecented because preceded by यत्

वि । सु॒स्प॒र्ण । अ॒न्तरि॒क्षाणि । अ॒रय॑त् । ग॒भीर॑श्च॒पाः ।
अ॒सुरः । सु॒न्नी॒थः ॥ क॒ । इ॒दानी॑म् । स॒य॑ । क॒ । चि॒के॒तु ।
क॒त॒माम् । धा॒म् । र॒ग्मि॒ । अ॒स्य॒ । आ । त॒तान॑ ॥७॥

सा० भा०—सुपर्णः शोभनपतन सूर्यस्य रश्मि । 'सुपर्णा इति पञ्च-
—दश रश्मिनामानि' (नि० १५१५) इति तन्नामसु पठितत्वात् । अन्त-
रिक्षाणि अन्तरिक्षोपलभितानि लोकत्रयस्थानानि वि अख्यत् विशेषेण ह्या-
पितवान् प्रकाशितवान् । कीदृशो रश्मि । गभीरवेपाः गम्भीरकम्पन ।
रश्मे प्रकम्पन चलन केनापि द्रष्टुमशक्यमित्यय । असुरः सर्वेषा प्राणद ।
तथा चान्यत्र आम्नायते—'सर्वेषा भूताना प्राणनादायोदेति' (तै० आ०
११४१) इति । सुनीधः सुनयन शोभनप्रापण । मार्गप्रकाशनेन अभीष्ट-
देश प्रापयतीत्यर्थ । तादृशरश्मियुक्त सूर्यः इदानीं रात्रौ क्व कुत्र वर्तते ।
तदेतद्ब्रह्म कश्चिचेत को जानाति । न कोऽपीत्यर्थ । अस्य सूर्यस्य रश्मिः
कतमा धाम् आ ततान क द्युलोक रात्रौ व्याप्तवान् । एतदपि को जानाति ॥
सुपर्ण । 'नञ् सुप्पाम्' इत्युत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । गभीरवेपा । 'द्वेषु
कम्पने' । असुन् । गभीर वेपो यस्य । पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । असुर ।
'अमु क्षेपणे' । अस्यति शत्रून् इत्यसुर । 'असेदरन्' (उ० सू० १.४२) ।
नित्वादाद्युदात्तत्वम् । यद्वा । असुन् प्राणान् राति ददातीत्यसुर । 'आतो-
ऽनुपसर्गो क' इति कप्रत्यय । सुनीध । 'णीञ् प्रापणे' । 'हृनिकुयिनीरमि-
काशिम्य ययम्' (उ० सू० २.१५९) इति ययन् । प्राविशमासे धायादिना
उत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । इदानीम् । इदशब्दात् तप्तम्यर्थे 'दानी च' (पा०
सू० ५३१८) इति दानीप्रत्यय । 'इदम् इन्' इति इदशब्दस्य इशादेश ।
प्रत्ययाद्युदात्तत्वम् । सूर्य । 'यू प्रेरणे' । सुवतीति सूर्य । 'राजसूयसूय'
इत्यादिना दृढागमतहित ययप्रत्ययो निपातित । प्रत्ययस्यानुदात्तत्वे धातु-
स्यरेणाद्युदात्तत्वम् । चिचेत । 'कित ज्ञाने' । लिट् । कतमा कि जाती-
याम् । 'वा बहूनां जातिपरिग्रहे ऋतमच्' (पा० सू० ५३९३) इति कि
शब्दात् ऋतमच् । इत्वात् टिलोप । 'चित' इत्यन्तोदात्तत्वम् ॥

शब्दा०—सुपर्णः=सुन्दर चिरण, अन्तरिक्षाणि=अन्तरिक्ष लोकों को,
व्यप्य=प्रवासित की हैं, गभीरवेपाः=गम्भीर कम्पनवाली, असुरः=
प्राण देनेवाली, सुनीधः=अच्छी प्रकार से मार्ग-दर्शन करनेवाली, ययः=
यहाँ, इदानीम्=इस समय, सूर्यः=सूर्य, क=कोन, चिचेत=जाना है,
कतमाम्=कित, धाम्=लोक तब, रश्मिः=चिरण, आ ततान=पं० है ।

हि० अ०—गम्भीर कम्पनवाली, प्राण देनेवाली, अच्छी प्रकार से मार्ग
दर्शन करनेवाली, (सविन् देव की) सुन्दर चिरण, अन्तरिक्ष लोकों को

प्रकाशित की है । किसने जाना है कि सूर्य इस समय कहाँ है तथा उसकी किरण किस लोक तक फैली है ?

Trans—The beautiful ray, deep quivering, life-giving, well guiding, has lightened the aerial regions Who has known where is the sun now and to what region his ray has stretched ? *no body knows*

Notes—सुपर्णः—The Nighantu (I 5 15) enumerates it in the list of the names of ray Sāyana following the same authority explains it by शोभनपतन सूर्यस्य रश्मि, Griffith takes it to mean 'the sun' and Macdonell as 'bird' (the sun) Bahuvrīhi compd accented on the second member (नञ्मुभ्याम्—Pān VI. 2 172) गभीरवेपाः—'Deep quivering' (Sāyana, Wilson, Griffith), 'of deep inspiration' (Macdonell), वेपा is derived from √vip to tremble, with the suffix मादुन् असुरा—See note I 24 14 सुनीयः—'Well directed' (Wilson), 'the gentle leader' (Griffith), 'of good guidance' (Macdonell) Words ending in य etc, forming the second member of the compd accent the final syllable, if the first member is one of the prefixes (यावयञ्स्ताजवित्रकाणाम्—Pān VI 2 144) वयेदानीम्—See Appendix-B under सन्धिज स्व० and वम्पस्व० चिक्ते—√cit to know, perf 3rd sing क्तमाम्—See notes on क्तमस्य (I 24 1) तवान्—√tan to stretch, perf 3rd sing

अष्टौ । नि । अरयत् । कुहमः । पृथिव्याः । त्री । घन् ।
योजना । सप्त । सिन्धून् ॥ हिरण्यश्चः । मन्त्रिता । देवः ।
आ । अगात् । दधत् । रत्ना । दाशुषे । वार्याणि ॥८॥

मा० भा०—पृथिव्याः सर्वाणि अष्टौ कुहमः प्राच्यदासपत्तो रिज
आग्नेयादासपत्तो विरिज इत्येवमष्टौ रिज दाम्यन् सविता प्रवाग्निवान् ।

तथा योजना प्राणिनः स्वस्वभोगेन योजयितुं धन्व अन्तरिक्षोपलक्षितान् त्री
त्रिसंख्याकान् पृथिव्यादिलोकान् सप्त सिन्धून् यज्ञादिनदीः समुद्रान्वा सविता
व्यस्यत् । हिरण्याक्षः । हितरमणीयवस्तुर्धनो हिरण्यमयाक्षो वा सविता देवः
आगात् इहागच्छतु । किं कुर्वन् । दाशुपे हविर्दत्तवते यजमानाय वार्याणि
वरणीयानि रत्नानि दधत् प्रयच्छन् ॥ अस्यत् । एयातेर्लुङि 'अस्यतिवक्ति'
इत्यादिना चलेः अडादेशः । त्री । 'शेञ्छन्दसि बहुलम्' इति शैलोपः । धन्व ।
'रिवि रवि षवि यत्यर्याः' । 'इदितो नुम् घातोः' इति नुम् । अस्मात् 'कनिन्यु-
ष्यितक्षिराजिपन्थिप्रतिविधः' इति कनिन् । 'सुषां सुलुक्' इति बिभक्तेर्लुक् ।
नलोपः । प्रत्ययस्य निष्ठादाद्युदात्तत्वम् । योजना । योजयन्ति प्राणिन उपभोगे-
नेति योजनानि । नद्यादिलक्षणो ह्युः । 'णेरनिटि' इति णिलोपः । पूर्ववत्
शैलोपः । हिरण्याक्षः । हिरण्यमयान्यक्षीणि यस्याक्षी हिरण्याक्षः । 'बहुव्रीहौ
सक्प्यङ्गोः (पा० सू० ५. ४. ११३) इति समासान्तः पच्प्रत्ययः । अगात् ।
एतेर्लुङि 'इणो गा लुङि' (पा० सू० २. ४. ४५) इति गादेशः ।
'गातिस्वा' इति सिचो लुक् । दधत् । शतरि 'नाभ्यस्ताच्छतुः' इति नुमागमप्रति-
येषः । 'नाभ्यस्ताच्छतः' इति आकारलोपः । 'अभ्यस्तानामादिः' इत्याद्यु-
दात्तत्वम् । दाशुपे । 'वाश्वान्साह्वान्' इत्यादिना वस्तुप्रत्ययान्तो निपातितः ।
चतुर्थ्येकवचने 'वसोः संप्रसारणम्' इति संप्रसारणम् । परपूर्वत्वम् । 'शातिवति-
घसीनां च' इति यत्वम् । वार्याणि । 'वृह् संभक्ती' । ऋहलोर्ण्यत् । 'ईडवन्द'
इत्यादिनाद्युदात्तत्वम् ॥

शब्दा०—अष्टौ=आठ, व्यस्यत्=प्रकाशित किया है, ककुभः=दिशाओं
को, पृथिव्याः=पृथिवी के, त्री=तीन, धन्व=लोकों को, योजना=प्राणियों
के, सप्त=सात, सिन्धून्=नदियों को, हिरण्याक्षः=स्वर्णमयी आंख वाले,
सविता=सवितु, देवः=देव, आ अगात्=आये हैं, दधत्=धारण करते
हुये, रत्ना=वहुमूल्य धन, दाशुपे=हवि प्रदान करने वाले के लिये, वार्याणि
=वरणीय ।

हि० अ०—पृथिवी की आठ दिशाओं, प्राणियों के तीन लोकों तथा सात
नदियों को (सवितु देवता ने) प्रकाशित किया है । स्वर्णमयी आंख वाले
सवितु देव पूजा करनेवाले के लिये वरणीय धन की धारण करते हुये आये हैं ।

Trans.—(He) has lightened the eight quarters of
the earth, three desert regions of the living beings
and the seven rivers. Golden-eyed God Savitar
has come bearing desirable wealth for the worshippers.

Notes—योजना—Acc. plu. of योजन; according to Sāyaṇa योजना means living beings (योजना प्राणिनः । स्वस्व-भोगेन योजयितृन्); Macdonell conjectures the number of योजन as thirty, 'this number' being expressed in I. 123.8, where dawn's are said to have traversed this distance. अगात्—√gā to go, root-aorist, 3rd. sing. दधत्—√dhā to put, pres. part., accented on the red. syllable (अभ्यस्तानामदिः—Pāṇ VI. 1.189). दाशुषे—Dative, sing from √dās to worship, with the suffix षेष्नु. चार्याणि—√ṣr to choose, with the suffix ण्यत्; accented on the first syllable (ईदृचन्दवृशंसदुहां ण्यतः—Pāṇ VI. 1.214)

हिरण्यपाणिः । सविता । विचर्पणिः । उभे इति । द्यावा-
पृथिवी इति । अन्तः । ईयते ॥ अप । अमीवाम् । वाधते ।
वेति । सूर्यम् । अभि । कृष्णेन । रजसा । द्याम् । ऋणोति ॥६॥

सा० भा०—हिरण्यपाणिः सुवर्णमयहस्तयुस्तः । यद्वा । यजमानेभ्यो वातुं हिरण्यं हस्ते धृतवान् । विचर्पणिः विविधदर्शनयुस्तः । विचर्पणिः पश्यत्यर्थः । 'विचर्पणिः विविचर्पणिः' नि० ३-११-६) इति तन्नामसु पाठात् । सविता देवः उभे द्यावापृथिवी अन्तः उभयोर्लोकयोर्मध्ये ईयते गच्छति । अमीवां रोगादिबाधाम् अप वाधते सम्यक् निराकरोति । तथा सूर्यं वेति गच्छति । यद्यपि सवितुसूर्ययोरेकदेवतात्वं तथापि मूर्तिभेदेन गन्तुगन्तव्यभावः । कृष्णेन तमसः कर्षकेण निवर्तकेन रजसा तेजसा द्याम् आकाशान् अभि ऋणोति सर्वतो व्याप्नोति ॥ द्यावापृथिवी । 'दिवसश्च पृथिव्याम्' (पा सू० ६. ३. ३०) इति चशब्दात् दिवशब्दस्य द्यावादेशः । 'देवतादृष्टे च' इत्युभयपद-प्रकृतिस्वरत्वम् । 'नोत्तरपदेऽनुदात्तादौ' (पा० सू० ६. २. १४२) इति न निषेधः, 'अपृथिवीरुद्रपृथमन्विषु' इति पर्युदस्तत्वात् । ईयते । 'ईड् गती' । तिड् इतिडः' इति निपातः । बाधते । बाधते च वेति चेति समुच्चयार्थप्रतीतेः चशब्दस्याप्रयोगात् 'चादिलोके विभाषा' इति निपातप्रतिषेधः । वेति । 'यो गतिप्रजनकान्त्यशनप्रादनेषु' । अदादित्वात् शपो गुरुः । तिपः पित्वाबनुवात्तत्वे घातुस्वरः । यद्यप्येवा द्वितीया तथापि तिडः परत्वात् निपातभावः । ऋणोति ।

‘ऋणु गतो’ तनादित्वात् उ । तनादिषु करोतेरेव गुणो नान्येषामिति आदि-
शालिमतेन गुणाभावः ॥

शब्दा०—हिरण्यपाणिः=स्वर्णहस्त वाले, सविता=सवितृ, विचर्यणिः
=सबको देखने वाले, उभे=दोनों, द्यावापृथिवी=आकाश तथा पृथिवी,
अन्तः=बीच में, ईयते=जाते हैं, अमीषाम्—रोग को, अप नाधते=दूर
करते हैं, वेति=जाते हैं, सूर्यम्—सूर्य के पास, कृष्णेन=अन्धकार युक्त,
रजसा=लोकसे, द्याम्=आकाश को, अभि ऋणोति=व्याप्त करते हैं ।

हि० अ०—स्वर्णहस्तवाले, सबको देखने वाले, सवितृ, दोनों आकाश
तथा पृथिवी के बीच विचरण करते हैं । रोग को दूर करते हैं, सूर्य के पास
जाते हैं, अन्धकार युक्त लोक से (होकर) दुलोक को व्याप्त करते हैं ।

Trans—Golden handed, all seeing Savitar goes in
the interior of both heaven and earth (He) drives
away the disease, approaches the sun, traverses
the sky through darksome region

Notes—हिरण्यपाणि—Golden handed or goldful
handed, Bahuvrīhi compd accented on the first
member उभे—ए as dual ending is Pragrīya hence इति
in the Pada text द्यावापृथिवी—The word विस्त is substituted
by द्यावा when it is compounded with पृथिवी (विस्तश्च पृथि-
व्याम् Pān VI 3 30) For accent see note on मित्रावरुणा
(I 35 1) Final ई as dual ending is Pragrīya, hence,
इति in the Pada-text ईयते—√i to go, mid perf
3rd sing याधते—√budh to obstruct, pres mid
3rd. sing, not unaccented because the conjunctive च
between याधते and वेति has been dropped (आदिलोपे विनाया
Pān VIII 1 63) वेति—√vī to go, pres 3rd. sing,
not unaccented because it begins a new sentence
अभि ऋणोति—√r with अभि to surround, pres 3rd. sing

हिरण्यहस्तः । अमरः । स॒न्नीयः । स॒मृद्धीकः । स्व॒यान् ।

यातु । अर्वाङ् ॥ अपसेधन् । रक्षसः । यातुधानान् । अस्थात् ।
देवः । प्रतिदोषम् । गृणानः ॥१०॥

सा० भा०—हिरण्यहस्त असुर प्राणदाता सुनीथ सुष्ठु नेता प्रशस्य
इत्यर्थः । 'सुनीथ पाक' (नि० ३८७) इति प्रशस्यनामसु पाठात् । सुमृ-
ळीक सुष्ठु मुखयिता स्ववान् धनवान् अर्वाङ् अभिमुख कर्मदेशे गच्छतु ।
किंचाय देव प्रतिदोषं प्रतिरात्रि गृणान स्तूयमान अस्थात् स्थितवान् ।
कि कुर्वन् । रक्षस बाधकरत्वेन रक्षणनिमित्तभूतान् 'रक्षो रक्षितम्ममस्मात्'
(निव० ४१८) इति यास्क । यातुधानान् असुरान् अपसेधन् निराकुर्वन् ॥
हिरण्यहस्तावयो गता । सुमृळीक । सुष्ठु मृळीक मुख यस्यासौ तयोक्त ।
'नञ्सुन्याम्' इत्युत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । स्ववान् । स्वम् अस्यास्तीति स्व-
वान् । 'मादुपपाया' इति वत्वम् । सहिताया नकारस्य 'दीर्घावटि सामान-
पादे' इति वत्वम् । 'आतीर्षटि नित्यम्' इति सानुनासिक आकारः । रोपत्वम् ।
यलोपश्च । अपसेधन् । 'विधु गत्वान्' । शप पितृबाबनुदात्तत्वम् । शतुश्च
लसार्धधातुकत्वेन कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् । रक्षस । 'रक्षपालने' इत्य-
स्मात् अपावाने औणादिक असिप्रत्ययः । यद्वा । रक्षन्त्यनेनेति रक्षो बलम् ।
करणेभ्युन् । तदेवामस्तीति रक्षस्त्विन । मरवर्षप्रत्ययलोपश्छान्वस । प्रत्यय-
स्वरः । यातुधानान् । 'यत निकारोपसत्कारयो' । तस्मात् ष्यन्तात् औणा-
दिको भावे उप्रत्ययः । यातवो यातना एषु धीयन्ते इति यातुधानान् । भपि-
करणे ल्युट् । 'लिति' इति प्रत्ययात्पूर्वस्योदात्तत्वम् । अस्थात् । 'गातिस्था'
इति सिचो लुक् । प्रतिदोषम् । दोषादोषाम् । प्रति बीप्तालक्षणे ययार्थः ।
अग्यमीभावः । गृणान् । 'गृ शब्दे' । वर्मणि लट् शानच् । व्यत्ययेन
ज्ञा । 'प्यादीना ह्रस्व' इति ह्रस्वत्वम् । 'चित' इत्यन्तोदात्तत्वम् ॥

शब्दा०—हिरण्यहस्त=स्वर्णहस्तवाले, असुर=प्राण देने वाले,
सुनीथ=सुन्दर भाव दर्शन करनेवाले, सुमृळीक=बमाल, स्ववान्=
धनवान, प्रकाशवान यातु=आयें, अर्वाङ्=हमारी तरफ, अपसेधन्=
दूर करते हुये, रक्षस=राक्षसों को यातुधानान्=मायावियों को, अस्थात्
=स्थित हुये हैं, देव=देव, प्रतिदोषम्=प्रतिसप्या को, गृणान=स्तूयमान ।

हि० अ०—स्वर्णहस्तवाले, प्राणदाता, सुन्दर भाव-दर्शक, दयालु तथा
धनवान सविन् हमारी तरफ (यज्ञ में) आयें । प्रति सप्या स्तूयमान देव
(सवित्) राक्षसों तथा मायावियों को दूर करते हुये स्थित हुये हैं ।

Trans.—May the golden-handed, life-giving, well-guiding, most gracious, prosperous Savitar come to (the sacrifice). Conquering the demons and sorcerers God (Savitar) has mounted, being worshipped at every evening.

Notes—सुमृजीकः—Of good grace; Bahuvrīhi compd. accented on the second member (सुमृज्यान्—Pāṇ VI. 2.172). स्ववान्—Roth takes स्ववान् to be nom. sing. of सु-अवद् 'giving good help. The final न् is dropped, if it is preceded by आ and followed by a vowel, the penultimate vowel being nasalized. But the word स्ववान् drops the final न् and nasalizes its penultimate vowel even though it is not followed by a vowel. This is the special case of आन्त्यवर्धनम् as enumerated in the Rg. Prāt. (IV. 68). अपसेधन्—√sidh to repel, pres. part; for accent sec निवेशनम् (I. 35.2). अस्यात्—√sthā to stand, root-aorist 3rd. sing.; not unaccented because it begins the pāda. प्रतिदोषम्—Macdonell construes it with अस्यात् 'has arisen towards eventide' while Sāyana, Wilson, and Griffith take प्रतिदोषम् as an adverb of time and each construes it with गृणान्. Governing compd. accented on the final syllable of the second member गृणान्—√gr to sing pres. part.

ये । ते । पन्याः । सवितरिति । पून्यासः । अरेणवः । सुकृताः ।
अन्तरिक्षे ॥ तेभिः । नः । अथ । पृथिविभिः । सुगेभिः । रक्षं ।
च । नः । अधि । च । ब्रुहि । देव ॥११॥

सा० मा०—हे सवितः ते तव पन्याः मार्गाः पून्यासः पुनस्तिदाः अरेणवः
पृथिविभिः अन्तरिक्षे मुह्यताः गृष्ट संपादिताः । सुगेभिः गृष्ट यन्तं सारयः तेभिः

पथिभिः तं मार्गं राग्य अद्य अस्मिन् दिने नः अस्मान् रक्ष च पालनमपि कुरु ।
तथा हे देव नः अस्मान् अनुष्ठातृन् अधि ब्रूहि च देवानामपेक्षिकत्वेन कथय
च ॥ पन्थाः । 'सुपां सुलुक्' इति जसः सुः । 'पथिमयोः सर्वनामस्थाने' इत्याद्यु-
दात्तत्वम् । पूर्व्यासः । पूर्वैः कृताः पूर्व्याः । 'पूर्वैः कृतमिनीयो च' (पा० सू०
४. ४. १३३) इति यः । प्रत्ययस्वरः असुगमः । अरेणवः । 'तञ्जुम्याम्'
इत्युत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । सुकृताः । कर्मणि क्तः । 'गतिरनन्तरः' इति गतेः
प्रकृतिस्वरत्वम् । सुगेभिः । सुष्टु गच्छन्त्येष्विति सुगाः । 'सुदुरीरधिकरणे'
(पा० सू० ३. २. ४८. ३) इति गमेर्द्विप्रत्ययः । ह्रदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् ।
रक्ष । 'द्वयचोऽस्तितिः' इति संहितायां दीर्घः ॥

शब्दा०—ये=जो, ते=तुम्हारे, पन्थाः=मार्ग, सवितः=हे सवित्र,
पूर्व्यासः=पहिले के, अरेणवः=भूलि रहित, सुकृताः=अच्छी प्रकार से
निर्मित, अन्तरिक्षे=अन्तरिक्ष में, तेभिः=उनसे, नः=हमारी, अद्य=आज,
पथिभिः=मार्गों से, सुगेभिः=सुगम, रक्ष=रक्षा करो, च=और, नः=
हमारी, च=और, अधि ब्रूहि=तुम्हारे से बोलो, देव=हे देव ।

हि० अ०—ओ सवित्र, तुम्हारे मार्गों से तया भूलि-रहित मार्ग जो
अन्तरिक्ष में अच्छी प्रकार से निर्मित हैं, आज उन्हीं सुगम मार्गों से (यहा
आकर) मेरी रक्षा करो, तथा हे देव हमारी तरफ से बोलो ।

Trans—O, Savitar, thy ancient (and) dustless
pathways which are well-fashioned in the heaven,
today (coming) by those paths, good to travel, protect
us ; O God speak for us

Notes—पन्थाः—The word पन्था coming with pronoun
accents the first syllable (पथिमयोः सर्वनाम स्थाने Pāṇ. VI.
1 19) सवितः—Vocative, not coming in the beginning
of a Pāda, is unaccented. The visarjaniya is rhotas-
ized, hence, इति in the Pada-text. पूर्व्यासः—Nom. plu.
in आसत् from the stem पूर्व्य originally पूर्वौ. अरेणवः—
Bahuvrili compd. accented on the second member
(तञ्जुम्याम् Pāṇ VI. 2.172). For sandhi in पूर्व्यासोऽरेणवः see
Appendix A under *Abhinihita(visarjaniya)*. सुकृताः—Prep.

uninterruptedly compounded with word ending in suffix
क्त in objective sense is accented. (गतिरनन्तरः Pāṇ VI.2.49).

सुगेमी—The penultimate vowel of a short rhotasized visarjaniya is lengthened, if इ follows, while the visarjaniya is dropped (see Appendix 'A' under *Niyata Sandhi*); Bahuvrihi compd. accented on the second member. रक्षा—The second syllable is lengthened (द्वषवोऽस्तितिः—Pāṇ VI. 3. 135); √rakṣ to protect, impv. 2nd. sing. अधिब्रूहि—√brū with अधि to speak on behalf of, impv. 2nd. sing.

कद्ध नूनम्' इति षञ्चदशत्वं तृतीय सूक्तम् । घोरपुत्र कद्ध ऋषि,
'ऋषिदत्तान्यस्मात्' इति परिभाषितत्वात् । पूर्वसूक्ते माहृत हि' इत्युक्तत्वा-
द्विदमपि मरुदेवताकम् । 'गायत्र तु' इत्युक्तत्वात् गायत्रीचट्टदस्कम् । 'कद्ध'
इत्यनुक्रमणिका । विनियोगो संज्ञिकः ॥

कत् । ह । नूनम् । कद्धऽप्रियः । पिता । पुत्रम् । न । हस्तयोः ॥
दधिध्वे । युक्तऽवर्हिषः ॥१॥

सा० भा०—हे मरुत कद्ध कदा लल नूनम् अवश्य हस्तयो दधिध्वे
पूयमस्मान् हस्ते धारयथ । तत्र दृष्टान्तः । पिता पुत्रं न हस्तयोः । यथा लोके
पिता हस्तयो स्वकीय पुत्र धारयति तद्वत् । कीदृशा मरुतः । कद्धप्रियः स्तुति
प्रीता युक्तवर्हिषः । युक्त छिन्न बर्हिषर्भो येषा मरुता यजनानाय ते मरुत
तयायिषा । कत् कदा । 'द्वौ चापरो वणविकारनाशौ' (का० ६ ३ १०९)
इत्युक्तत्वात् आकारलोपः । कद्धप्रियः । कदा स्तुतिः । तया प्रीणन्तीति कद्ध-
प्रियः । 'प्रीञ् प्रीतो' । विवप् । पूर्वपदस्य 'इयापो सप्ताच्छदसोबहुलम्'
(पा० सू० ६ ३ ६३) इति ह्रस्वत्वम् । धवारश्छादसः । आमन्त्रितनिघातः ।
दधिध्वे । दधाते छदसि लुङलङ्लिट्' इति वतमाने लिट् । कपादिनियमात्
इट् । प्रत्ययस्वर धृक्त्ववर्हिषः । आमन्त्रितनिघातः ॥

शब्दा०—कत्=किस समय, कव ह=निश्चित अथ वा वाक एक
निघात, नूनम्=निश्चित रूप से कद्धप्रियः=ओ स्तुतिप्रेमी, पिता=पिता,
पुत्रम्=पुत्र की, न=तब, हस्तयोः=दोनों हाथों में, दधिध्वे=धारण
करोगे, युक्तवर्हिष=ओ (मरुतो) जिनके लिये यवित्र दूर्वा बिछाई गई हैं ।

हि० अ०—ओ स्तुति प्रेमी ओ (मरुतो) जिनके लिये यवित्र दूर्वा बिछाई
गई हैं, कव अपन दोनों हाथों में निश्चित रूप से (हमें) धारण करोगे, जिस
प्रकार पिता पुत्र को (धारण करता है) ।

Trans O (Maruts), fond of praise, for whom
sacred grass is trimmed, when will you take (us)
surely, by both hands, as a father does his son

Notes—कत्—For कदा; final आ is dropped. कधप्रियः—Sayana explains it by 'कया स्तुतिः तया प्रीणन्तीति कधप्रियः Griffith takes it as an adjective of पिता and renders 'dear father'; vocative, not at the beginning of the Pāda, is unaccented (आमन्त्रितस्य च Pāṇ. VIII. 1.19). दधिध्वे— $\sqrt{dhā}$ to put, mid. perf. 3rd. plu.; not unaccented because it begins the Pāda. वृक्तवर्हिष—वृक्त is the past part; of $\sqrt{vrj}$ to twist; Bahuvrihi compd. in vocative.

कं । नूनम् । कत् । वः । अर्थम् । गन्तं । दिवः । न । पृथिव्याः ।
कं । वः । गावः । न । रण्यन्ति ॥२॥

सा० भा०—हे नरतः नूनम् इवानो क यूयं कुत्र स्थिताः । कत् कदा यः पुष्पाकम् अर्थम् अरणं देवयजनदेशे गयनम् । विलम्बं मा कुर्वतेत्यर्थः । दिवः गन्तं द्युलोकाद्गच्छत । पृथिव्याः न गन्तं भूलोकाम्ना गच्छत । यः पुष्मान् क रण्यन्ति । देवयजनरूपायाः पृथिव्या अन्यत्र कुत्र शब्दयन्ति । यजमानाः स्तुवन्ति । तत्र दृष्टान्तः । गावो न । यथा गावो रण्यन्ति शब्दयन्ति तद्वत् ॥ ववः । विश्वदात् सप्तम्यन्तात् 'किमोप्' (पा० सू० ५. १.१२) इति अतप्रत्ययः । 'वयाति' (पा० सू० ७.२.१०५) इति किमः वया-वेदाः । 'निस्त्वरितम्' इति स्थितित्वम् । अर्थम् । 'ऋ गती' । उषिकुषि-णातिम्यस्यन् (उ० सू० २.१६१) इति भावे यन् । निस्त्वावाद्युदात्तत्वम् । गन्तं । गमेर्लोठि यटूलं छन्दसि इति शपो लुक् । वादेशस्य तस्य 'तप्तनप्त-नयनाश्च' इति तयादेशः । अत एव निस्त्वाभावात् 'अनुदात्तोपदेश' इत्यादिना अनुनासिकलोपो न भवति । प्रत्ययस्य पित्वादनुदात्तत्वे घातुस्वरः । इयचो-प्रतिष्ठः इति संहितायां दीर्घत्वम् । दिवः । 'उडिदम्' इति विभक्ते-रदात्तत्वम् । पृथिव्याः । 'उदात्तपणो हल्पूर्वात्' इति विभक्तेरदात्तत्वम् । रण्यन्ति । रण्यः शब्दार्थः । रण्ययेन श्यन् ॥

शब्दा०—कय=कदा, नूनम्=मथ, कत्=कव, वः=तुम लोगों का, अर्थम्=तदर्थ की ओर गयन, गन्त=जावो, दिवः=द्युलोक से, न=नहीं, पृथिव्याः=पृथिवी से, यय=कदा, यः=तुम्हारे (यजमान), गावः=गायों की, न=तब, रण्यन्ति=तब बर रहे हैं ।

हि० अ०—इस समय कहाँ (स्थित हो) ? तुम लोगों का लक्ष्य की तरफ गमन कब होगा ? शुलोक से जावो (किन्तु) पृथिवी से मत जावो । तुम्हारे (यजमान) गायों की तरह कहाँ शब्द कर रहे हैं ?

Trans.—where now, when (will you go) to your destination ? Go from the heaven, not from the earth. Where do your (worshippers) sing (for you) like kine ?

Notes—क्व—From क्त्वि with the suffix क्त; the latter, being तित्, is svarita (तित्स्वरितम् Pāṇ. VI. 1.185). अर्थम्—From √r to go with the suffix चन् ; words, ending in the suffix चन् : accent the first syllable. गन्त—√gam to go, 'root-aorist, impv. 2nd. plu. not unaccented because it begins the Pāda. A verb consisting of two syllables, lengthens its final syllable in the Samhitā-text (see notes on रक्ष (I. 35.11). रण्यन्ति—√ran to rejoice, pres. 3rd plu. गन्ता दिवो न पृथिव्याः—Wilson following Sāyaṇa renders ; 'pass from heaven, not from the earth'. According to Griffith, 'go ye in heaven and not on earth'. क्व घो गावो न रण्यन्ति—Wilson renders 'where do they who worship you cry (to you) like cattle ? According to Griffith, 'where do your cows disport themselves' ?

कं । वः । सुम्ना । नव्यांसि । मरुतः । कं । सुविता ।
कोऽइति । विश्वानि । सौमगा ॥३॥

सा० भा०—हे मरुतः वः पुष्पाकं संवन्धीनि नव्यांसि नवतराणि सुम्ना प्रजापशुरुपाणि घनानि 'श्रद्धा वं पशवः सुम्नम्' (ते० सं० ५.४.६.६) इति श्रुत्यन्तरात् । कं कुत्र यतन्ते । तथा सुविता शोभनानि प्राप्याणि मणिमुक्तादीनि भवदीयानि कं कुत्र यतन्ते । विश्वानि सर्वाणि सौमगा सौभाग्यरूपाणि गजस्रवादीनि को कुत्र वा यतन्ते । भवदीयः सुम्नादिभिः

सर्वे सहागन्तव्यमित्यर्थः । सुम्ना । 'शेनछन्दसि बहुलम्' इति शैलोप । नव्यासि । नवशब्दात् ईयसुनि ईकारलोपश्छान्दसः । सुविता । सुष्ठु इतानि सुवितानि । 'तन्वादीना छन्दसि बहुलमुपसह्यान्' (पा० सू० ६४ ७७ १) इति उवडादेशः । सौमगा । सुभगान्मन्त्रे' (पा० सू० ५ १ १२९ ग) इति तस्य भाव इत्यर्थे जञ् । पूर्ववत् शैलोप ॥

शब्दा०—क्व=कहाँ, वः=तुम्हारे, सुम्ना=घन, नव्यासि=नये, मरुतः=ओ मरुतो क्व=कहाँ, सुविता=मणिमुक्तादि घन, क्व=कहाँ, विरवानि=सम्पूर्ण, सौमगा=गजाश्वादिरूपी घन ।

दि० अ०—तुम्हारे (प्रजापश्वादिरूपी) नये घन कहाँ हैं ? ओ मरुतो, (मणिमुक्तादि) घन कहाँ हैं ? सम्पूर्ण (गजाश्वादिरूपी) सौभाग्य कहाँ हैं ?

Trans—Where are your new treasures ? O Maruts, where the precious (riches) ? Where all the fortunes ?

Notes—को—(=क्व+उ); final ओ of a word which is not the first member of the compd, is called pragrahy (अपूर्वपदान्तगश्च—Rg Prāt I 70), hence, इति in the Pada text

यत् । यूयम् । पृश्निमातरः । मर्तासः । स्यातन । स्तोता । वः । अमृतः । स्यात् ॥४॥

भा० भा०—हे पृश्निनामकपुत्रेणुना मरुत यूय यद्यपि मर्तास मनुष्या स्यातन भवेत् तथापि य युष्माक स्तोता यजनान् अमृतः स्यात् देवो भवेत् ॥ पृश्निमातर । पृश्निर्माता येषां ते । समासान्तविधेरनित्यत्वात् 'नद्युतश्च' (पा० सू० ५ ४ १५३) इति ऋभाष । मर्तासः । 'असिहसि' इत्यादिना भ्रियते तत्प्रत्ययः । 'आग्नेतोरमुक्' । स्यातन । अस्तेलिङि तस्य 'तप्तनप्त नयनाश्च' इति तनादेशः । यामुट उदात्तत्वम् । अमृत । 'नञो जरमरमिद्र-मृता' इत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् ॥

शब्दा०—यत्=यदि यूयम्=तुमलोग, पृश्निमातरः=ओ पृश्नि के पुत्र, मर्तासः=मर्त्य, मनुष्य, स्यातन=हो जावो, स्तोता=प्रशंसक, वः=तुम्हारा, अमृतः=अमर, स्यात्=हो जाय ।

हि० अ०—ओ पृथिवी के पुत्र, यद्यपि तুম मर्त्य हो (किन्तु) तुम्हारा प्रशस्तक अमर हो जाय ।

Trans —O son of Prāṇi although you are mortal, let your worshipper become immortal

Notes—**पृथिवीमातरः**—Having Prāṇi as their mother, Maruts are called the son of Prāṇi, the personification of sky Bahuvrīhi compd in vocative स्यात्— $\sqrt{as}$ to be, opt, 2nd plu, not unaccented because preceded by यत् स्यात्— $\sqrt{as}$ to be, opt 3rd, sing

मा । वः । मृगः । न । यवसे । जरिता । भूत् । अजोष्यः ।
पथा । यमस्य । गात् । उप ॥५॥

सा० भा०—हे मरुत वः पुष्पाक जरिता स्तोता अजोष्यः असेष्य मा भूत् । तत्र वृष्टान्त । मृगो न यवसे । यथा तुभे भक्षणीये मृग वृक्षादिदप्य सेष्यो न भवति किन्तु खान्वा तुग भक्षयति तद्वत् च स स्तोता यमस्य पथा यमलोकसर्वान्धिमार्गेण मा उप गात् मा गच्छतु । तस्य भरण मा भूदित्यय ॥ जरिता । 'जृप् वयोहानी' । स्तुतिकर्मेति (निह० १० ८) यास्क । तुचि इडागम । चित्त्वादन्वोदात्तत्वम् । भूत् । लुङि 'गातिस्मा' इति सिचो लुक् । 'न माइयोरे' इति अडभाव । अजोष्य । 'मृषी प्रीतिसेवनयो' । 'श्रुहलोष्यत्' इति कमणि ण्यत् । मज्जमासे अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । पथा । तृतीयकवचने 'भस्य टेलोप' (पा० सू० ७ १ ८८) इति टिलोप । उदात्तनिवृत्तित्वादेन विभक्तेरुदात्तत्वम् । गात् । एतेर्लुङि इगो गा लुङि (पा० सू० २ ४ ४५) इति गादेश । 'गातिस्मा' इति सिचो लुक् । पूर्ववत् अडभाव ॥

श-दा०—मा=नहीं, वः=तुम्हारे, मृगः=मृग, न=तरह, यवसे=क्षेत्र से, जरिता=प्रशस्तक, भूत्=होवे, अजोष्यः=अलग, पथा=मार्ग पर, यमस्य=यम के, गात्=जावे, उप=पात ।

हि० अ०—तुम्हारा प्रशस्तक अलग न होवे जैसे मृग क्षेत्र से (अलग नहीं होता) (और न वह) यम के मार्ग पर ही जावे ।

Trans —Let your worshipper never be indifferent to you as a deer to the pasture land, nor let (he) go on the path of yama

Notes—Griffith connects this stanza with preceding one. According to him the preceding one is conditional and this a consequential. He renders : 'then never were your praiser loathed like a wild beast in pasture land, nor should he go on yama's path'. Wilson following Sāyana translates, 'never may your worshipper be indifferent to you as a deer (is never indifferent) to pasture, so that he may not tread the path of yama, भूत्— $\sqrt{bhū}$ to -be, root-aorist injun. 3rd. sing. अजोष्यः—From $\sqrt{jus}$ to unite ; मञ्ज् compd. accented on the first member (अज्यये नञ्कुनिपातानाम् Vārtika on Pāṇ VI. 2. 2). गत्— $\sqrt{gā}$ to 'go, root-aorist, injun. 3rd. sing.

मो इति । सु । नः । परांपरा । निःश्रुतिः । दःशना । वधीत् ।
पदीष्ट । तृण्या । सह॥६॥

सा० भा०—हे मरुतः नः अस्मान् निःश्रुतिः रक्षोणातिदेवता मो पु
वधीत् सर्वथा यथ मा कार्षीत् । कीदृशी । परापरा उत्कृष्टादप्युत्कृष्टा अति-
यत्नेत्यर्थः । अत एव दुर्हणा केनापि हन्तुं दुःश्रवणा । सा निःश्रुतिः तृण्या सह
पदीष्ट पततु । अस्मदीया तृण्या बाधिका निःश्रुतिश्च विमदयस्त्वित्यर्थः ॥ मो पु
णः । 'सुञ्जः' इति गत्वम् । 'नद्वय धातुस्त्वोरुपम्यः' इति गत्वम् । दुर्हणा ।
'ईपद्दुःमुपु' इत्यादिना हन्तेः कर्मणि सत् । लिट्स्वरेण प्रत्ययात्पूर्वस्थोदात्त-
त्वम् । वधीत् । लुङि हन्तिः 'लुङि च' (पा० सू० २.४.४३) इति वधादेशः ।
सिचि इडागमः । वधादेशस्य अदन्तत्वात् 'एकाच्च उपदेशे' इति इद्प्रतिषेधो
न भवति । अतो लोपे सति तस्य ह्यानिवृत्त्यात् 'अतो ह्लादेः' (पा० सू०
७. २. ७) इति षुड्यभावः । 'इट् इटि' (पा० सू० ८. २. २८) इति सिचो
लोपः । पदीष्ट । 'यद् गतो' । आशीर्लिटि 'छन्दस्पुभवथा' इति सार्वधातु-
त्वात् सलोपः । आर्धधातुत्वात् सुडागमः । प्रत्ययरवरः । तृण्या । 'ञितृया
पिपासायाम्' । 'तृणितृविरतिम्यः ञिच्' (उ० सू० ३. २९२) इति नप्रत्ययः ।
'नित्' इत्यनुबृत्तेराद्युदात्तत्वम् ॥

शब्दाः—मो=मर्त्ये, सु=सर्वथा, नः=हमे, परापरा=अत्यन्त यत्नवान्,

निर्ऋतिः—पाप देवता दुर्हणा—फिसो के द्वारा न मारने योग्य, वधीत्
=मारे, पदीष्ट=चली जावे, तृष्ण्या सह=लोभ के साथ ।

हि० अ० अत्यधिक शक्तिशालिनी, अवध्य निऋति हमें सर्वथा न मारे,
लोभ के साथ (वह भी) चली जावे ।

Trans—Let not the most powerful Nirrti kill us,
let it be destroyed with (our) evil desire

Notes—मो—See notes on मो (I 38 3) परापरा—Say-
ana renders it by 'उत्कृष्टादप्युत्कृष्टा अतिबलेत्यर्थ', 'most power-
ful' (Wilson), 'plague on plague' (Griffith), Iterative
compd accented on the first member निऋतिः—See
notes on निर्ऋतिम् (I 24 9) वधीत्— $\sqrt{vadh}$ to kill, '1s'—
aorist, injun 3rd sing, not unaccented because it
begins the Pāda पदीष्ट— $\sqrt{pad}$ to go, root aorist,
pres 3rd sing, not unaccented because it begins
the Pāda

सत्यम् । त्वेपाः । अमयन्तः । धन्वन् । चित् । आ । रुद्रियांसः ।
मिहम् । कृण्वन्ति । अवाताम् ॥७॥

सा० भा० धन्वश्चित् मरुदेशेऽपि रुद्रियांसः खेण पालितायान् तदीया
महत आ सवत अवाता वामुरहिता मिह वृष्टि कृण्वन्ति कुवन्ति तदेतत्
सरयम् । कौदशा रुद्रियांस । त्वेपाः शीप्ता अमयन्तः चलयन्त । महता
रुद्रपालनमाह्वानेषु प्रसिद्धम् ॥ धन्वन् । 'रिवि रवि षवि गत्यर्था' । इदित्वात्
नुम् । 'कनिन्वुविनिञ्जि' इत्यादिना कनिन् । निस्वादाधुरात्तत्त्वम् । 'सुपा सुलुक्'
इति सप्तम्या लुक् । रुद्रियांस । रुद्रस्येगे रुद्रिया । 'तस्येदम्' इत्यर्थे ष ।
'आजन्तोरसुव' । मिहम् । मिह सेचन' । 'रिवप् च' इति विवप् । कृण्वन्ति ।
कृवि हिसाकरणयोश्च' । 'घिन्विहृष्योर च' इति उप्रत्यय, तत्तन्निपयोगेन
यकारस्य च अकारादेशः । अनो लोरेन लुप्तस्य स्यानिवद्भावात् लघूपथ-
गुणाभावः ॥

श-दा०—सत्यम्=सत्य रूप से, त्वेपाः=भयानक तेजस्वी, अमायन्तः
=शक्तिशाली, धन्वन्=वातूमय स्वान पर, चित्=भी, आ=चारों तरफ

से, रुद्रियास = रुद्र के पुत्र, मिहम् = वर्षा, कृण्वन्ति = करते हैं, अवानाम् = वायुरहित ।

हि० अ०—सत्यरूप से, भयानक तथा शक्तिशाली रुद्र के पुत्र बालूमय स्थान पर भी वायुरहित वृष्टि करते हैं ।

Trans—Truely, the terrible and mighty sons of Rudra, send down windless rain even on the desert lands

Notes—अमाचन्तः—Powerful, mighty, the second syllable before the suffix चन्त is lengthened. कृण्वन्ति—√hr to make pres 3rd plu अवाताम्—Bahuvrihi compd. accented on the second member

वाथाऽइव । विद्युत् । मिमाति । वत्सम् । न । माता ।
सिसक्ति । यत् । एषाम् । वृष्टिः । असर्जि ॥८॥

सा० भा०—यात्रेव शब्दयुक्ता प्रस्तुतस्तनवती धनुरिव विद्युत् मेघस्या दृश्यमाना सती मिमाति शब्द करोति । विद्युद्वेलाया हि मेघगर्जनं प्रसिद्धम् । माता येन धर्सेन वत्समिव, सिसक्ति इय विद्युत् मरुत सेवते । सिसक्ति. सेवनार्थ । 'सियक्तु सचत इति सेवमानस्य' (मि० ३. २१) इति यास्के-नोपलभ्यात् । यत् वत्समात् कारणात् ष्पां मरुता सवन्धिनी वृष्टिरसर्जि गर्जन-सहिते विद्युत्काले वृष्टा भवति, तस्मात् विद्युतो मरुत्सेवनमुपपन्नम् । वात्रेव । 'वायु शब्दे' । 'स्फापितञ्च' इत्यादिना रक् । मिमाति । 'माद् माने शब्दे च' । व्यत्ययेन परस्मैपदम् । जुहोत्यपवित्वात् इलु । 'भृजामित्' (पा० सू० ॥ ४. ७६) इति अभ्यासस्य इत्वम् । सियक्ति । यच्च समवाये । लुडि 'यदुल छन्दसि' इति शप इलु । 'यदुल छन्दसि' इति अभ्यासस्य इत्वम् । असर्जि । 'सृज वितर्गे' । कर्मणि लुङ् । 'चिण् भाववर्मणो' (पा० सू० ३ १ ६६) इति चिण् । 'चिणो लुक्' (पा० सू० ६ ४. १०४) इति तदशब्दस्य लुक् । गुण । अडागम उदात्त । यदुत्तयोगादनिघात ॥

शब्दा०—यात्रेव = रम्भाती गाय की तरह, विद्युत् = बिजली, मिमाति = तस्य करती है, वत्सम् = बछड़े का, न = तरह, माता = माता, सिसक्ति = पीछा करती है यत् = अथ, एषाम् = उन लोगों की, वृष्टिः = वर्षा, असर्जि = भेजी जाती है ।

हि० अ०—विद्युत् रम्भाती गाय की तरह शब्द करती है तथा (घृष्टि करने वाले मर्त्यों का) पीछा करती है जैसे गाय बछड़े का, जब वे घृष्टि करते हैं।

Trans.—Lightning roars like a cow, and accompanies (the Maruts) as a cow her calf, when their rain is sent forth.

Notes—मिमासि— $\sqrt{mā}$ to bellow, pres. 3rd. sing. सिसक्ति— $\sqrt{sac}$ to accompany, pres. 3rd. sing. असर्जि— $\sqrt{srj}$ to émit, áorist, passive, 3rd. sing.; not unaccented because preceded by यत्.

दिवा । चित् । तमः । कुण्वन्ति । पर्जन्येन । उदवाहेन । यत् । पृथिवीम् । विऽव्युन्दन्ति ॥६॥

सा० भा०—हे मर्तः उदवाहेन उदकरिणा पर्जन्येन मेघेन ह्ययं माच्छाद्य दिवा चित् अहमपि तमः कुण्वन्ति अन्धकारं कुर्वन्ति । यत् यदा पृथिवीं भूमिं व्युन्दन्ति विशेषेण जलेदयन्ति तदाभीमतिघृष्टिकाले तमः कुर्वन्तीति पूर्वश्राव्यः । उदवाहेन । उदकानि बहतीति उदवाहः । 'कर्मण्यण्' । मेघविशेषस्येयं संज्ञा । 'उदकस्योदः संज्ञायाम्' (पा० सू० ६. ३. ५७) इति उदकशब्दस्य उदभाषः । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् । व्युन्दन्ति । 'उन्दीवलेदने' । यदास्तिवात् इनम् । 'वनात्तलोपः' (पा० सू० ६. ४. २३) इति तलोपः । यद्वृत्तयोगादनिघातः ॥

शब्दा०—दिवा=दिन में, चित्=भी, तमः=अन्धकार, कुण्वन्ति=करतेहैं, पर्जन्येन=बादल से, उदवाहेन=पानी भरे हुये, जलवाही, यत्=जब, पृथिवीम्=पृथिवी को, व्युन्दन्ति=आप्लावित करते हैं ।

हि० अ०—जलवाही मेघ से दिन में भी अन्धकार फैलाते हैं, जब पृथिवी को जल से आप्लावित करते हैं ।

Trans—They spread darkness with water-bearing cloud, even in day time when they sprinkle the earth.

Notes—उदवाहेन—Final क of उदक is dropped (उदकस्योदः संज्ञायाम्—Pāṇ. VI.3.57); वाहेन is instr., sing of वाह from

√*vah* to carry with the suffix अण्, Tatpuruṣa compd, having second member ending in क्त, accents the second member व्युन्दन्ति —√*ud* to wet, pres 3rd, plu, not unaccented because preceded by यत्

अथ । स्वनात् । मरुताम् । विश्वम् । आ । सद्यः । पार्थिवम् ।
अरेजन्त । प्र । मानुषाः ॥१०॥

सा० भा०—मरुतां सबन्धिन स्वनात् अथ व्यनेर्गर्जनरूपादनन्तर पार्थिवं पृथिवीसबन्धि विश्व सद्य सर्वं गृहम् आ समन्तात् अरेजत इति शेष । तथा मानुषा गृहवर्तिनो मनुष्या अपि प्र अरेजन्त प्रकर्षेण कम्पितवन्त ॥ अथ । छान्दस भत्वम् । तस्य । यद्वा बिभरणगतयसादनेषु । 'अग्येभ्योऽपि वृद्धयन्ते' इति भगिन् । पार्थिवम् । पृथिव्या सबन्धि । 'पृथिव्या आञ्जौ' (पा० सू० ४ १. ८५ २) इति प्राग्दीर्घतोय अञ्प्रत्यय । व्यित्वादाद्युदात्तत्वम् । अरेजन्त । रेज् कम्पने ।

शब्दा०—अथ=बाद स्वनात्=शब्द होने के, मरुताम्=मरुतो के, विश्वम्=सम्पूर्ण, आ=चारो तरफ से, सद्यः=गृह, प्र अरेजन्त=अत्यधिक रूप से काप जाते हैं मानुषा=मनुष्य ।

हि० अ०—मरुतो के शब्द पर सम्पूर्ण पार्थिव गृह तथा मनुष्य अत्यधिक रूप से काप जाते हैं ।

Notes—अरेजन्त—√*rej* to tremble, mid impf 3rd plu, not unaccented because it begins the Pada

Trans—All the earthly houses and men tremble at the roaring of the Maruts

मरुतः । वीळुपाणिजमिः । चित्राः । रोधस्वतीः । अन्तु । यात ।
ईम् । अखिद्रयामजमिः ॥११॥

सा० भा०—हे मरुतः यूय वीळुपाणिमि दृढहस्तं सहिता सन्त रोध स्वतीरनु कूलयुक्ता नदीरनुलक्ष्य अखिद्रयामभिः अच्छिन्नगमने याते गच्छ-तेव । मरुत । आमन्त्रिताद्युदात्तत्वम् । वीळुपाणिमि । वोड् इति बलनाम 'वोळ् च्योतम्' (नि० २ ९ १४) इति तन्नामसु पाठात् । तेन च तद्वान्

लक्ष्यते । दीर्घश्च ते पाणयश्च । 'समासस्य' इत्यन्तोदात्तत्वम् । रोधस्वती । 'रधिर आवरणे' । रणद्धि स्रोत इति रोध कूलम् । 'रोध कूल निरुणद्धि स्रोत' (निर० ६ १) इत्युक्तत्वात् । असुनो नित्वादाद्युदात्तत्वम् । तद्युक्ता रोधस्वत्य । 'मादुपघाया' इति मनुषो धत्वम् । उगितश्च' इति डीप् । मनु ङीपो पित्वादनुदात्तत्वे असुन स्वर एव शिष्यते । यात । 'या प्रापणे' । अदादिवात् शपो लुक् । ईम् । 'चादयोऽनुदात्ता' इत्यनुदात्तत्वम् । गुणे 'एका-वेश उदात्तेनोदात्त' इत्युदात्तत्वम् । अखिद्रयामभि । 'खिद्र दंग्गे' । 'स्फापितञ्चि' इत्यादिना रक् । खिद्र यान्तोति खिद्रयामान् । न खिद्रयामान् अखिद्रयामान् । तं । अद्ययपूषपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥

शब्दा०—मरुतः=ओ मरुतो, वीलुपाणिभिः=मजबूत हाथवाले, धिन्नाः=सुन्दर, रोधस्वतीः=नदियो को, अनुयात=लक्ष्य करके जावो ईम्=इन, अखिद्रयामभिः=कभी न रुकनेवाली गतिवाले (अश्वो) के साथ ।

हि० अ०—ओ मरुद्गण, मजबूत हाथवाले कभी न रुकनेवाली गति वाले (अपने अश्वो) के साथ सुन्दर नदियो को लक्ष्य कर तुम जावो ।

Trans—O Maruts, with (horses) having strong feet and unobstructed in their course, you do go along with beautifully embanked rivers

Notes—वीलुपाणिभिः—'With strong hands' (Sayan) 'with strong hoofed steeds' (Griffith) रोधस्वतीः—Karmadhāraya compd accented on the second member (समासस्य—Pan VI 1 223) रोध means bank (रोध कूलम् । निरुणद्धि स्रोत—Nir VI 1), a river is called रोधस्वती for it has bank on either side बती is not separated by avagraha in the Pada text—(see मनस्वान् II 2 1) ईम् A particle always unaccented यात—√ya to go impv 2nd sing, not unaccented because it begins the Pāda अखिद्रयामभिः—Unobstructed progress' (Wilson) 'unhindered in their course' (Griffith), नञ् compd accented on the first syllable यामभि from √ya to go

स्थिराः । वः । सन्तु । नेमयः । रथाः । अरवांसः । एषाम् ।
सुसंस्कृताः । अभीशवः ॥१२॥

सा० भा०—हे मरुत एषां वः युष्माकं नेमयः रथचक्रयलया स्थिरा सन्तु । तथा रथा अरवांसः अद्याश्च स्थिरा सन्तु । अभीशवः अगुलय, 'अभीशव दीधितय' (नि० २५२०) इति तन्नामसु पाठात् । सुसंस्कृताः अश्वयन्त्ररज्जुपरिग्रहणे स्थलकृता सावधाना सन्तु ॥ सुसंस्कृता । संपूर्णात् करोते कर्माणि क्त । 'सपयुषेभ्य' (पा० सू० ६१.१३७) इति सुट् । पुन सुशब्देन प्रादिसमासे अव्ययपूर्वपदप्रवृत्तिस्वरत्वम् । अभीशवः । अभिपूर्वात् अश्नोते 'कृवापाजि' इत्यादिना उण् । घर्णव्यत्ययेन आकारस्य इकार । उवत् च—'वर्णागमो घर्णविषयश्च' (का० ६३१०९) इति । 'अभीशवो ऽभ्यश्नुवते कर्माणि' (निघ० ३९) इति निरुक्तम् ॥

शब्दा०—स्थिरा = स्थिर, वः = तुम्हारे, सन्तु = होवें, नेमयः = रथ के पहिये में लगी लोहे की परिधि, रथा = रथ, अरवांसः = घोड़े, एषाम् = इनकी, सुसंस्कृताः = अच्छी प्रकार से सुसज्जित, अभीशवः = लगाम, अगु-
लियाँ ।

हि० अ०—तुम्हारे (रथ के पहिये में लगी) लोहे की परिधि, रथ तथा अश्व स्थिर होवें, इनकी लगाम अच्छी प्रकार से सुसज्जित हो ।

Trans—May your rims, chariots, and horses be firm and their reins be well fashioned

Notes—सन्तु— $\sqrt{as}$ to be, impr 3rd plu सुसंस्कृता—past part from $\sqrt{kr}$ with सम् to fashion Compounds having prefixes, प्र etc as the first member, accent the first member अभीशवः—Derived from अभि + $\sqrt{as}$ to attain This word has been enumerated in the synonyme of ray (Nigh I 55) and finger (Nigh II 520), Griffith takes it to mean 'rein'

अच्छं । वदु । तनां । गिरा । जुरायै । ब्रह्मणः । पतिम् ।
अग्निम् । मित्रम् । न । दुर्शतम् ॥१३॥

सा० भा०—हे ऋत्विक्समूह तना तनया देवतास्वरूप प्रकाशयन्त्या गिरा वाचा ब्रह्मणस्पतिं मन्त्रस्य हविलंक्षणस्याप्रस्य वा पालकं मरुद्गणम् अग्निं दर्शितं दर्शनीय मित्रं न मित्रमपि जरायै स्तोतुम् अच्छ आभिमुत्प्रेन वद गृहि । अच्छ । 'निपानस्य च' इति सहिताया दीर्घत्वम् । वद । 'द्वयचो ऋस्तिट्' इति सहिताया दीर्घ । तना । 'तनु विस्तारे' । तनोति देवता-माहात्म्यं विस्तारयतीति तना । पचाद्यच् । वृषादित्वादाश्रुदात्तत्वम् । तृतीयाया ङादेशः । गिरा । 'सावेकाच' इति विभक्तेरुदात्तत्वम् । ब्रह्मणः । 'वच्छा पतिपुत्र' इति सहिताया सत्वम् ॥

शब्दा०—अच्छा=की ओर, वदा=बहो, तना=शरीर से, गिरा=वाणी से, जरायै=स्तुति के लिये, ब्रह्मणस्पतिम्=प्रार्थना के पति, अग्निम्=अग्नि को मित्रम्=मित्र, न=नरह दर्शितम्=दर्शनीय ।

हि० अ० मित्र के समान दर्शनीय, प्रार्थना के पति अग्नि को शरीर से तथा वाणी से स्तुति के लिये बुलावो ।

Trans—speak for praise, with body and speech to Agni, the lord of prayer, beautiful as Mitra

Notes—वदा—*√vad* to speak, impv 2nd sing, second syllable is lengthened (See note on रक्षा (I 35 11))
जरायै—From *√gr* to sing, dative, sing.

मिमीहि । श्लोकम् । आस्ये । पूर्वर्ण्यःऽइव । तनुः । गाय । गायत्रम् । उक्थ्यम् ॥१४॥

सा० भा०—हे ऋत्विक्समूह आस्ये त्वकीयमुखे श्लोकं स्तोत्र मिमीहि निर्मितं कुरु । तच्च श्लोकं तनुं विस्तारय । तत्र दृष्टान्तः । पूर्वर्ण्य इव । यथा मेघो वृष्टिं विस्तारयति तद्वत् । उक्थ्यं अस्त्रयोग्यं गायत्रं शरणोच्छन्दस्कं सूतं गाय पठ । मिमीहि । माड माने । जौहोत्यादिक । व्यत्ययेन परस्मै-पदम् । भूजामितं इति अभ्यासस्य इत्यम् । आस्ये । 'अनु सेपणे' । अस्यते क्षिप्पतेऽस्माभिरिति आस्यम् । कृत्स्नपुटो बहुलम् (पा० सू० ३ ३ ११३) इत्यधिकरणे ण्यत् । 'तित्स्वरितम्' इति स्वरितत्वम् । ततन । 'तनु विस्तारे' । लेटि तिपि बहुल छन्दसि इति विकरणस्य एतु । 'लेटोऽडाटो' इति अडागम् । इतश्च लोपः इति इकारलोपः । गायत्रम् । गायत्रा सबन्धि । 'तस्येदम्' इति अण् । यदा । गायतस्त्रायते इति गायत्रम् । 'आतोऽनुपसर्गे क' ॥

शब्दा०—मिमोहि=रचना करो, श्लोकम्=श्लोक, आस्ये=मुख में, पर्जन्य इव=बादल की तरह, ततन=फँलावो, गाय=गान करो, गायत्रम्=गायत्री छन्द का, उक्थ्यम्=गाने योग्य ।

हि० अ०—मुख में श्लोक की रचना करो, बादल की तरह उसे फँलावो; गाने योग्य गायत्री छन्द वाले सूक्तों का गान करो ।

Trans—Form hymn in (your) mouth, spread it out as a rainy cloud (spreads the rain), sing Gāyatrī song worthy of recitation

Notes—मिमोहि—√ma to measure, impv 2nd sing
ततन।—√tan to stretch, perf subjv 2nd sing
गाय—√gā to sing impv 2nd sing ; not unaccented because it begins the Pada । उक्थ्यम्—Worthy of recitation, for accent see notes on दीर्घाणि (I 32 1)

वन्दस्व । मारुतम् । गणम् । त्वेषम् । पनस्युम् । अर्किणम् ।

अस्मे इति । वृद्धाः । असन् । इह ॥१५॥

सा० भा०—हे ऋत्विजस्य मारुतं मरुतबन्धिन गणं समूह वन्दस्व नमस्तुव स्तुहि वा । कीदृश गणम् । त्वेषं दीप्त पनस्युं स्तुतियोग्यम् अर्किणम् अवनोपेतम् । अस्मे अस्माकम् इह अस्मिन् कमणि वृद्धा असन् मरुत प्रवृद्धा भवन्तु ॥ वन्दस्व । 'वदि अभिवादनस्तुत्यो' । अदुपदेशात् लसार्धधातुवानुदात्तत्वे धातुस्वर । पास्युम् । पन च' इति स्तुत्यर्थो धातु । असन् । पन स्तोत्रमात्मन इच्छतीति पनस्यु । सुप आत्मन स्यच्' । 'क्याच्छन्दसि' इति उपसर्गः । अर्किणम् । ऋच स्तुतो' । पुति सत्ताप्याम्' इति घ । अर्कोऽगस्त्यीति अर्को । 'अत इतिउनो' । असन् । वृद्ध ल छन्दसि' इति शपो सुगन्ध । इतश्चलोप इति इकार लोप । तिद्दतिद् इति निघात ॥

शब्दा० वन्दस्व=गवना करो, मारुतम् गणम्=मरुतों के समूह को, त्वेषम्=भयानक, तेजस्वी, पनस्युम्=स्तुति की इच्छा करने वाले, अर्किणम्=पूजा करने योग्य, अस्मे=हम स्तुति में, वृद्धाः=प्रवृद्ध, वृद्धे रूपे, असन्=होवें, इह=यहाँ ।

हि० अ०—भयानक, स्तुति को इच्छा करने वाले पूजा करने योग्य मरुद्गणों की वन्दना करो। वे इस (स्तुति) में यहाँ प्रबृद्ध होंगे।

Trans—Glorify the host of Maruts, the terrible, desiring to be praised, entitled to laudation. May (they) be exalted here in this (prayer)

Notes—चन्दस्व— $\sqrt{c}$ and to glorify, mid impv 2nd sing पनस्युम्— $\sqrt{p}$ an to praise, with desiderative suffix यु अर्किणम् From $\sqrt{rc}$ to praise, Griffith takes it to mean 'tuneful' वृद्धाः—Sivana construes it with असन् and renders 'प्रबृद्धा भवन्तु'; Griffith takes it as noun, meaning 'the strong ones' असन्— $\sqrt{as}$ to be, pres subj 3rd plu

---

‘सह वामेन’ इति षोडशचं पञ्चम सूक्तम् । प्रस्कष्य ऋषि । बार्हतत्वात् अमुजो बृहत्यो यज सतोबृहत् । उपा देवता । सह षोडशोपस्य तु’ इति अमुफमणिका । प्रातरनुवाके उषस्ये ऋतो बार्हते छन्दसीद सूक्तम् । ‘अयोषस्य’ इति छण्डे सूत्रितम् ‘प्रत्यु अर्वांश सह वामेनेति बाहृतम्’ (आश्व० श्रौ० ४ १४) इति । तथा आश्विनशस्त्रेऽप्येतत्सूक्त, ‘प्रातरनुवाकन्यायेन’ (आश्व० श्रौ० ६ ५) इत्यतिदिष्टत्वात् ॥

सह । वामेन । नः । उपः । वि । उच्छ । दुहितः । दिवः ॥
सह । द्युम्नेन । बृहता । विभाष्वरि । राया । देवि ।
दास्यती ॥१॥

Shune

सा० भा०—हे दुहितर्दिवः द्युदेवताया पुत्रि उपः उप कालदेवते नः अस्मदर्थं वामेन धनेन सह व्युच्छ प्रभात कुरु । हे विभाष्वरि उपोदेवते बृहता प्रभूतेन द्युम्नेन अनेन सह व्युच्छ । हे देवि स्व दास्यती वानयुक्ता सती राया पशुलक्षणेन धनेन सह व्युच्छ । उच्छ । ‘उच्छो विवासे’ । दुहितर्दिवः । ‘सुवामग्निरे पराङ्गवत्स्वरे’ इत्यत्र ‘परमपि च्छन्दसि’ (पा० सू० २१ २६) इति वचनात् दिव इत्यस्य पूर्वाङ्गवद्भावे सति ‘आमग्निर्तस्य च’ इति षष्ठ्यामग्निर्तसमुदायस्य आष्टमिक सर्वानुदासत्वम् । बृहता । ‘बृहन्महतीषसख्यान्म’ इति विभक्तेरुदात्तत्वम् । विभाष्वरि । ‘आ दीप्ती’ । आतो मनिन्’ इत्यादिना वनिप् । ‘वनो र च’ इति ङीप्; तत्सन्निधौ नकारस्य रेफादेशः । सवृद्धो ह्रस्वत्वम् । दास्यती । ‘इदाङ् वाने’ । भावे असुम्प्रत्ययः । तदस्यास्तीति दास्यती । ‘मादुपधाया’ इति मत्तुपो यत्वम् । ‘उगितरच’ इति ङीप् ॥

शब्दा०—सह=साय, वामेन=धन के, नः=हमारे लिये, उप =ओ उपा, व्युच्छ=विविध रूप से प्रकाशित होगे, दुहितर्दिवः=ओ आकाश की पुत्री, सह=साय, द्युम्नेन=अन्नादिरूप धन के, बृहता=प्रचुर, विभाष्वरि=ओ प्रह्लादवाली, राया=पश्वारिरूप धन के, देवि=ओ देवि, दास्यती=देनेवाली ।

दि० अ०—ओ आकाश की पुत्री, उषा, धन के साथ, ओ प्रकाशयित्री, प्रचुर अन्नरूप धन के साथ, दान देनेवाली ओ देवी, यशुरूप धन के साथ हमारे लिये विविध रूप से प्रकाशित होवो ।

Trans—O Dawn, the daughter of heaven, shine forth upon us with riches, O, diffuser of light, with abundant food, o goddess, bounteous one, with wealth (consisting of cattle)

Notes—*यामेन*—From *√ian* to desire, Griffith takes it to mean 'prosperity,' Geldner as 'good luck' उच्छ—*√vas* to shine, impv 2nd sing दुहितर्दिवः—Words in genitive case followed by words in vocative case are regarded as their part for accentuation (सुवामन्त्रिते पराङ्मत्स्वरे—Pān II 1 2) In the Vedic language even if the words in genitive occur after the words in vocative, they are regarded as their part for accentuation (परमपि च्छन्दसि—Vārtika on Pān II 1 2) शुम्नेन—Food (Sīyana), 'glory' (Griffith), 'lustre' (Geldner) According to Yaska शुम्न means fame or food (शुम्न घोततेर्यज्ञो वास्र वा—Nir V 5) विभावरी—From वि+*√bha* to shine, by adding the suffix वरिप् or मनिन् which becomes वरी in feminine, Vocative not coming in the beginning of the Pada is unaccented दास्यती—From *√dā* to give, by adding the suffixes असुन् मनुप् and ङीप् in succession

अश्वंस्यतीः । गोऽमतीः । विश्वऽसुनिदः । भूरि । च्यवन्त ।
वस्तवे ॥ उ३ । ईरय । प्रति । मा । सूनृताः । उपः । चोद ।
राघः । मघोनाम् ॥२॥

सा० भा०—अश्वावतीः बहुश्वोपेता गोमतीः बहुभिर्गोभिर्पुंस्ता विश्व-
सुविदः कृत्स्नस्य धनस्य सुष्ठु सम्भविष्य उपोदेयता वस्तवे प्रजानां निवासाय

भूरि प्रभूत यथा भवति तथा च्यवन्त प्राप्ता । हे उपोदेवते मा प्रति मामुद्दिश्य
सुनृताः प्रियहितवाच उदीरय ब्रूहि । मघोनां धनवता सबन्धि राधः धन चोद
अस्मदर्थं प्रेरय ॥ अश्ववती 'मन्त्रे सोमाश्वेन्द्रियविश्वदेव्यस्य मती' (पा० सू०
६ ३ १३१) इतिपूर्वपदस्य दीर्घत्वम् । 'वा छन्दसि' इति पूर्वसवर्णदीर्घनिषेधस्य
पाक्षिकस्योक्ते पूर्वसवर्णदीर्घत्वम् । च्यवन्त । च्युड गती' । लङि 'बहुल छन्द
स्यमाद्ययोगेऽपि' इति अडभाव । वस्तवे । 'वस निवासे' । 'तुमर्थे सेतेन्' इति
तवेन्प्रत्यय । निष्पादाद्युवात्तत्त्वम् । ईरय । ईर गतौ कम्पने च' । हेतुमति च'
इति णिच् । चोद । चुद सचोदने' । चौरादिक । लोटि 'छन्दस्युभयथा' इति शप
आर्धधातुकत्वात् 'णेरनिति' इति णिलोप । शप पिस्वावनुवात्तत्वे धातुस्वर ।
पादादित्वात् निघाताभाव । मघोनाम् । वष्टी बहुवचने 'श्वयुधमघोनामतद्धिते'
(पा० सू० ६ ४ १३३) इति सप्रसारणम् ॥

शब्दा०—अश्ववतीः=अश्ववाली, गोमतीः=गायोवाली, विश्व
सुविदः=सभी प्रकार के सुन्दर धन देने वाली, भूरि=प्रचुर, अधिक सख्या
में, च्यवन्त=प्रवृत्त हुई हैं, वस्तवे=प्रकाशित करने के लिये, उदीरय=बोलो,
प्रति=लिये, मा=मेरे, सुनृता=सुन्दर वाणी, उपः=ओ उपा, चोद=प्रेरित
करो, भेजो, राध=धन, मघोनाम्=धनवान दानियों का ।

हि० अ० अश्ववाली, गायवाली, सभी प्रकार के सुन्दर धन देने-
वाली (उपायों) प्रकाशित करने के लिये अधिक सख्या में प्रवृत्त हुई हैं । ओ
उपा, मेरे प्रति सुन्दर वाणी बोलो, धनवान दानियों का धन (वक्षिणा के रूप
में) हमारे लिये भेजो ।

Trans—Abounding with horses, abounding with
cows, excellent giver of all (sorts of riches), (the dawns)
have sped (themselves) to lighten (us) O dawns, speak
forth excellent words for me, stir (to us) the gifts of
bounteous ones

Notes—अश्ववतीः—Abounding with horses, the
word अश्व lengthens its final syllable when it is follo-
wed by व् or य (Rg Prat IX 11, मन्त्रे सोमाश्वेन्द्रियविश्वदेव्य-
स्य मती—Pān VI 3 131) विश्वसुविदः—Griffith takes it
to mean 'boon givers of all wealth', Bloomfield
and Geldner derive this word from विश्वसुविद by

haplology ; Peterson renders as 'excellent obtainers of every blessing. च्यवन्त— $\sqrt{cyu}$ to move, mid. aorist injun. 3rd. plu. वस्तवे—Dative infinitive in तवे from $\sqrt{vas}$ to shine ; for accent see सतवे (L.32.12). उदीरय— $\sqrt{ir}$ with उत् to set in motion, caus. impv. 2nd. sing. सुनुता—'Kind words' (Wilson), 'sacrificial fee' (Grassmann), 'sound of joy' (Griffith), 'sacrificial fee or an auspicious hymn of praise' (Geldner). चोद— $\sqrt{cud}$ to impel, impv. 2nd. sing ; not unaccented because it begins the Pāda.

shone forth

उवास । उपाः । उच्छात् । च । जु । देवी । जीरा । रथानाम् ॥
ये । अस्याः । आचरणेषु । दध्निरे । समुद्रे । न । अवस्यवः ॥३॥

सा० भा०—उपाः देवी उवास पुरा निवासनकरोत् प्रभातं कृतवतीत्यर्थः । च जु अद्यापि उच्छात् व्युच्छति प्रभातं करोति । कीदृशी देवी । रथानां जीरा प्रेरयित्री उप.काले हि रथाः प्रेर्यन्ते । अस्याः उपसः आचरणेषु आगमनेषु ये रथाः दध्निरे धृताः सज्जीकृता भवन्ति तेषां रथानामिति पूर्वन्तान्ययः । रथप्रेरणे दृष्टान्तः । अवस्यवः धनकामाः समुद्रे न यथा समुद्रमध्ये नावः सज्जीकृत्य प्रेरयन्ति तद्वत् ॥ उवास । 'वस निवासे' । णलि लिट्यभ्यासस्योभयेषाम्' (पा० सू० ६.१.१७) इति अभ्यासस्य संप्रसारणम् । लिट्स्वरेण प्रत्ययात् पूर्वस्योदात्तत्वम् । उच्छात् लेटि आडागमः । 'इतरचलोपः' इति इकारलोपः । सुबाधित्वात् शप्रत्ययः । आगमानुदात्तत्वे प्रत्ययस्वरः । उपाः द्रव्यस्य वाक्यान्तरगतत्वात् तद्व्येष्टयास्य निघातो न भवति, 'समानवाक्ये निघातपुष्पदस्मदादेशा वक्तव्या.' (पा० सू० ८.१.१८५) इति वचनात् । जीरा । जु इति गत्यर्थः सौत्री धातुः । 'जोरी च' (उ० सू० १.१८१) इति रवप्रत्ययः । अस्याः । 'इवमोऽन्वादेशे' इति अशादेशोऽनुदात्तः विभक्तिरपि सुप्पादनुदात्तेति सर्वानुदात्तत्वम् । आचरणेषु । चर गत्यर्थः । 'त्युट् च' (पा० सू० ३.३.११५) इति भावे ल्युट् । लिट्स्वरेण प्रत्ययात् पूर्वस्योदात्तत्वम् । दध्निरे । 'पृष्ट् अवस्थाने' । लिट् कृत्वाद्गुणभावे यणादेशः । चित्त्वादन्तोदात्तत्वम् । घच्छब्दयोमादनिघातः ।

श्रवस्यव । श्रूयते इति श्रवो घनम् । असुन् । तदात्मन इच्छन्तीति श्रव-
स्यव । 'सुप् आत्मन वयच्' । 'वयाच्छन्दसि' इति उपस्यय ॥

शब्दा०—उवास=चमकी थी, प्रकाशित हुई थी, उपाः=उपा, उच्छात्
=प्रकाश करे, च=जीर, नु=अब, देवी=देवी, जीरा=प्रेरित करने वाली,
रथानाम्=रथों की, ये=जो, अस्याः=इसके, आचरणेषु=भागमन पर,
दधिरे=तैयार हो जाते हैं, समुद्रे=समुद्र में, न=तरह, श्रवस्यवः=यश
की इच्छा वाले ।

हि० अ०—उवा (पहले) चमकी थी, आज भी प्रकाश करे । देवी
(उपा) रथों की प्रेरित करनेवाली हैं, जो इसके आने पर स्वयं तैयार हो
जाते हैं जैसे यश की इच्छा वाले समुद्र में ।

Trans—Dawn has shone forth (in past), may
(she) shine now, the goddess is the impeller of the
chariots, which are ready at her arrival as the seekers
of fame in the ocean ✓

Notes—उवास—✓*vas* to shine, perf 3rd sing, reduplicated व् has become उ by Sampasāra
उच्छात्—✓*vas* to shine, pres subj 3rd sing, not unaccented because it begins a new sentence जीरा—
Form ✓*ju* to impel with the suffix रक्. अस्याः—See note on अस्व (I 320) आचरणेषु—✓*car* to move, pres part locative absolute दधिरे—✓*dhr* to hold, passive, perf 3rd plu, not unaccented because preceded by वे Scholars render it variously—'harnessed' (Wilson), 'follow their path' (Grassmann) 'fixed their thought on her' (Griffith), 'are held in readiness' (Geldner) 'are restrained or regulated' (Peterson) श्रवस्यवः—From श्रवस् with the desiderative suffix य्; 'desirous of wealth' (Sāyana), 'glory seekers' (Griffith), 'seeking glory' (Oldenberg) 'racers' or 'racing' (Peterson)

उपः । ये । ते । प्र । यामेषु । युञ्जते । मनः । दानाय । सूरयः ॥
अत्र । अह । तत् । कण्वः । एषाम् । कण्वस्तमः । नाम ।
गुणाति । नृणाम् ॥४॥

सा० भा०—हे सप० ते तव यामेषु गमनेषु सत्सु ये सूरयः विद्वांसः
दानाभिज्ञा दानाय धनादिदानार्थं मनः स्वकीयं प्र युञ्जते प्रेरयन्ति । दान-
शीला उदारा प्रभवः प्रातः काले दातुमिच्छन्तीत्यर्थः । एषा दातुमिच्छता नृणां
तत् नाम दानविषये लोकप्रसिद्धं नाम कण्वस्तमः अतिशयेन मेधावी कण्वः
महर्षिः अत्राह अत्रैव उक्तकाले गुणाति उच्चारयति । यो दातुमिच्छति पश्य
नामग्रहणेन दातारं प्रशंसति तावुभावप्युक्तकाले एव तयोः कुतश्च इत्युपस-
स्तुतिः ॥ गुणाति । 'यु द्यादे' । कंयादिक । 'प्वादीनां ह्रस्व' इति ह्रस्वत्वम् ।
नृणाम् । भावि 'नृ च' (पा० सू० ६ ४. ६) इति दीर्घप्रतिषेधः । न द्या-
तरस्याम् (श० सू० ६ १ १८४) इति निमित्तेऽस्मात्त्वम् ॥

शब्दा०—उपः=ओ उवा, ये=जो, ते=तुम्हारे, यामेषु=आगमन पर,
प्रयुञ्जते=प्रवृत्त करते हैं मनः=मन को, दानाय=दान के लिये सूरयः
=शानी सरसक, अत्र=यहा, अह=पूर्ववर्ती शब्द पर बल देने वाला एक
निपात तत्=उन, कण्वः=कण्व ऋषि, एषाम्=उनके, कण्वस्तमः=कण्व-
वश में प्रमुख, नाम=नाम, गुणाति=प्रशंसा करता है, नृणाम्=मनुष्यों के ।

हि० अ०—ओ उवा तुम्हारे आगमन पर जो सरसक दान देने के लिये
मन को प्रवृत्त करते हैं, यहा (उसी समय) कण्व वश में थपठ कण्व ऋषि
उन्हीं शानी मनुष्यों के नाम की प्रशंसा करता है ।

Trans—O dawn at your arrivals, the patrons who
employ their mind to give, here just dawn, the chief
of the Kanyas' race glorifies the name of these men

Voces—यामेषु— $\sqrt{yā}$ to go, pres part locative
absolute प्र युञ्जते— $\sqrt{yuj}$ with प्र to employ, pres
3rd plu, not unaccented because preceded by ये.
सूरयः—Nom plu of सूरि Nighantu (III 168)
enumerates this word in the list of the names of singer.
Those who give liberally are called सूरय its apposite

sense being conveyed by अरय (from अरि) कण्वतमः—
Chief of the Kanva's race, the superlative degree
with noun, is often met with in the R V (cf वृत्रतरम्
मातृतमाम् etc) गृणाति—√gr to sing, pres 3rd sing

आ । घ । योषांश्च । सूनरी । उपाः । याति । प्रभुञ्जती ।
जरयन्ती । धृजनम् । पत्स्वत् । ईयते । उत् । पातयति ।
पुच्छिणः ॥५॥

सा० भा०—उपा देवी प्रभुञ्जती प्रकर्षेण सर्वं पालयन्ती आ याति घ
प्रतिदिनमागच्छति खलु । तत्र वृष्टान्त । सूनरी सुष्ठु गृहकृत्यस्य नेत्रो योपेव
गृहिणीव । कीदृशी उपा धृजनं गमनशील जङ्गम प्राणिजात जरयन्ती जरा
प्रापयन्ती । असकृदुपस्यावृत्ताया वयोहान्या प्राणिनो जीर्णा भवन्ति । किञ्च
उप काले पट्टन् पादयुक्त प्राणिजातम् ईयते निद्रा परित्यज्य स्वस्वकृत्यार्थं
गच्छति । किञ्च इयमुवा पक्षिणः उपातयति । पक्षिणो ह्युप काले समुत्थाय
तत्र तत्र व्रजति । घ । अयि तुनुष' इत्यादिना सहिताया वीर्य । सुष्ठु
नयतीति सूनरी । 'नृ नये' । 'अथ इ' इति इप्रत्यय । गतिसमासे 'कृदप्रहणे
गतिकारकपूर्वस्यायि ग्रहणम्' (परिभा० २८) इति वचनात् 'कृदिकारा-
दक्षितम्' (पा० सू० ४ १ ४५ ग) इति ङीष् । 'पदादिद्वन्द्वसि बहुलम्'
इत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् । 'निपातस्य च' इति ध्रुवपदस्य वीष् । प्रभुञ्जती ।
भुज पालनाभ्यवहारयो' । लट् क्षत् । उवादिवात् स्तम् । स्तोररलोप' इति
अकारलोप । 'उगितश्च' इति ङीष् । 'स्तुरनुन्' इति नद्या उदात्तत्वम् ।
धृजनम् । 'धृजी धजने' । वज्यते इति धृजन प्राणिजातम् । 'धृष्टमणिमन्दिनि-
चाञ्च्य षयु' (उ० सू० २ २३९) इति षयुप्रत्यय । कित्वात् लघूपधगुणा-
भाष । योरनादेशे प्रत्ययस्वर । पट्टन् । पत् पाद तदस्यातीति पट्टन् । 'क्षय'
इति मतुपो वत्वम् । ध्यत्ययेन मतुप उदात्तत्वम् । न च स्वरविधौ ध्यञ्जनम्
विद्यमानवत्' (परिभा० ७९) इति व्यञ्जनस्य अविद्यमानवत्ये सति 'ह्रस्व-
नुङ्स्या मतुप्' इति मतुप उदात्तत्वमिति वाच्यम् । ह्रस्वादित्येय सिद्धे पुनर्नुङ्-
ग्रहणसामर्थ्यादिषा परिभाषा नाधीयते इति वृत्तावुक्तम् (का० ६ १ १७६) ।
इतरथा हि महत्वान् इत्यत्रापि मतुप उदात्तत्व स्यात् ॥

शब्द०—घा=निदिष्ट अर्थ वा वाचक एक निपात, योपेघ=पुवती बी

तरह, सुनरी=सुन्दरी, उपाः=उपा, आयाति=आती है, प्रभुञ्जती=सबको आनन्दित करती हुई, जरयन्ती=जगाती हुई, वृजनम्=जगम प्राणियो को, पट्टत्=पंरवालों को, ईयते=अपने कार्य पर भेजती है' उत्पातयति=उडाती है, पक्षिणः=पक्षियो को ।

हि० अ०—उपा एक सुन्दरी युवती को तरह सबको आनन्दित करती हुई आती है, सम्पूर्ण प्राणियो को जगाती हुई पंरवालों को (अपने अपने कार्य पर) भेजती है, पक्षियो को (आकाश में) उडाती है ।

Trans—The dawn rejoicing (all) comes daily like a lovely lady, waking up all the moving creatures, she causes the footed creatures to go and birds to fly

Notes—**चा**—An emphatic particle like **ह**; in the *Sambhitā*-text it is often lengthened (**श्चि** *सुनुपमवृत्तदुब्रो-दप्याणाम्*—Pān VI 3 133, Bg Prāt VIII 15) **सुनरी**—The word without any change is used in *Bhoj-apuri*, one of the dialects of northern India, in the sense of beautiful or lovely woman, the masculine form being **सुनर** handsome (cf classical Sanskrit **सुन्दर**), **सु** is lengthened (निपातस्य च । अन्येषामपि वृत्त्यते —Pān VI 3 136 37) **प्रभुञ्जती**— $\sqrt{bhuj}$ to enjoy, pres part **जरयन्ती**— $\sqrt{j\bar{r}}$ to wake up, pres part, Sāyana explains it by 'जरा प्रापयन्ती । असह्युपस्यावृत्ताया वयोहान्या प्राणिनो जीर्णं भवन्ति', Wilson following Sāyana renders 'conducting to decay', Griffith takes it to mean 'rousing' and Peterson as 'waking to activity' Oldenberg thinks that **जरयन्ती** has double sense—waking and decaying combined, Geldner takes it to mean waking **वृजनम्**—From $\sqrt{vrj}$ to twist, Grassmann takes it mean 'strength' or 'fulness of power', Geldner as 'patron' or 'a group of sacrificers' or 'party', Parāñjpe thinks it to signify 'society', 'company' 'comrades' **ईयते**— $\sqrt{i}$ to go, mid pres 3rd sing **उत् पातयति**— $\sqrt{pat}$ with **उत्** to fly caus pres 3rd sing

वि । या । सृजति । समनम् । वि । अर्थिनः । पदम् । न । वेति ।
ओदती ॥ वयः । नकिः । ते । पत्तिष्वासः । आसते । विऽउष्टौ ।
वाजिनीयति ॥६॥ *none*

सा० भा०—या देवता समनं समोचीनचेष्टावन्त पुरुष वि सृजति प्रेरयति । गृहारामादिचेष्टाकुशलान् पुरुषान् उष काल शयनादुत्थाप्य स्वस्व-
व्यापारे प्रेरयतीति प्रसिद्धम् । किञ्च उषा अर्थिनः पाचकान् वि सृजति ।
तेऽपि हृष्य काले समुत्थाय स्वकीयदातृगृहे गच्छन्ति । ओदती उपोदेवता पदं
स्यान् न वेति न कामयते । उष काल शीघ्र गच्छतीत्यर्थः । हे वाजिनीयति
उपोदेयते ते व्युष्टौ स्वदीये प्रभातकाले पत्तिर्वासः पतनमुन्ता वयः पक्षिण
नकिः आसते न तिष्ठन्ति । किन्तु स्तस्वनोडाद्विनिर्गत्य गच्छन्तीत्यर्थः ॥
सृजति । 'सृज धिसर्गे' । तुदादित्यात् ज । सस्य डित्वात् लघूपधगुणाभावः ।
प्रत्ययस्य पित्वादनृदात्तत्वे विकरणस्वरः । यद्बृत्तयोगावनिघातः । ओदती ।
'उन्दी बलेदने' । उनसि सर्वं मोहारेण इति ओदती उषा । शतरि व्यत्ययेन
शप् । व्यत्ययेन अनुनासिकलोपे लघूपधगुणः । 'उगितश्च' इति डीप् । आग-
मानुशासनस्यानित्यत्वात् नुमभावः । शप् पित्वादनृदात्तत्वम् । शतु अबुपदेशात्
रुसावभातुवानृदात्तत्वे पातुस्वरेणागृदात्तत्वम् । न च शतुरनुम' इति नद्या
उदात्तत्वम् अन्तोदात्तात् शतु परस्यास्तद्धिधानात् । नकिट् । 'पुष्मत्ततश्च'
प्वन्त पादम्' इति यत्वम् । पत्तिवासः । 'पत्लगतौ' लिट् बबु' । काविनियमात्
प्राप्त इद् 'वस्येकाजाट्टसाम्' इति नियमात् न प्राप्नोति । शक्तिपते शर्बन्धिनीनां
छवसि धिकल्पितत्वात् । तन्निपत्योच्छ्रदति' (पा० सू० ६ ४ ९९) इति
उपघालोपः । द्विर्वचनेऽर्थः इति स्वानिवद्यावात् द्विर्भावः । प्रत्ययस्वरः ।
वाजिनीयति । वाजोऽन्नमस्या अस्तीति वाजिनी क्रिया । मत्वर्थाय इनि ।
'शृन्नेग्य' इति डीप् । तादृशी क्रिया यस्या सा । 'तदस्यास्ति' इति मनुप् ।
राजायाम्' इति मनुपो यत्वम् ॥

शब्दा०—या=जो, विसृजति=कार्य पर उत्तम-उत्तम भेजती हैं, समनम्
=एकत्रित समुदाय को, चेष्टावान् पुरुष को, वि=प्रवृत्त करती हैं अर्थिनः
=पाचकों को पदम्=स्वना, देर करना, न=नहीं, वेति=जानती हैं,
ओदती=ओस बरताने वाली, वयः=पक्षी, नकिः=कोई नहीं, ते=तुम्हारे,
पत्तिवासः=पतवाले, आसते=बंठा रहता है, व्युष्टौ=प्रचलित होने पर,
वाजिनीयति=जो प्रचुर धनवाली ।

हि० अ०—जो (यह उपा है वह) एकत्रित समुदाय को काय में प्रवृत्त करती है, याचकों को (अपने कार्य में) प्रवृत्त करती है; ओत धरसानेवाली यह उपा देर करना नहीं जानती। ओ प्रचुर धनवाली (उपा), तुम्हारे प्रयासित होने पर कोई भी पलका पसी बँटा नहीं रहता।

Trans —(She) sets in activity the gathering; sends the beggars (to their day's work), (dawn) the shedder of dews, does not know to rest O bounteous (dawn), at thy bursting forth into day, none of the birds, having wings, stands

Notes—वि सृजति— $\sqrt{srj}$ with वि to set in activity, pres 3rd sing, not unaccented because preceded by वा समनम्—Sāyana explains it by 'समीचीन वेष्टावन्तं पुरुष', Wilson as 'diligent', Grassmann as 'traffic', Griffith as 'busy' and Parāñjpe as 'meeting' or 'encounter' व्यर्थिनः—Sāyana renders याचकान् for अर्थिनः; Wilson takes it to mean 'clients' and Parāñjpe as 'day's work, Vide Appendix—B, लघिज् and कम्प स्व० पदम्—'Delay' (Wilson, Griffith), 'foot steps' (Parāñjpe) न—Sāyana, Wilson, Griffith and many others take it in negative sense, but Peterson thinks it to mean 'as it were' वेति— $\sqrt{vā}$ to know, or enjoy, or go, 3rd sing ओदती—This word has been enumerated in the list of the names of dawn (Nigh I 48), Sāyana derives ओदती from $\sqrt{ud}$ to wet, dawn is called ओदती for it wets with dews (उनक्ति सर्वं नोहारेण इति ओदती उपा) According to Griffith ओदती means 'springing' Parāñjpe derives it from ओद् (or उद् not same as उद् उनक्ति) to long for पदं न वेति ओदती—This stanza has variously been interpreted by scholars—'Shedder of dews knows not delay' (Wilson), 'delays she knows not as she springs' (Griffith) 'she follows the footsteps (of the sun) as

it were of eagerness' (Peterson) नकिः—A substantive from न with suffix कि, meaning 'none' पतिवांसः— $\sqrt{pat}$ to fly, perf part आसते— $\sqrt{ās}$ to sit, mid, 3rd plu व्युष्टौ—Loc absolute of उष्ट past part from $\sqrt{vas}$ to shine

एषा । अयुक्त । परावतः । सूर्यस्य । उत्थयनात् । अधि ॥
शतम् । रथेभिः । सुभगा । उपाः । इयम् । वि । याति ।
अभि । मानुषान् ॥७॥

सा० भा०—एषा उपोदेवी शतम् अयुक्त स्वकीयानां रथानां शतं योजितवती । सुभगा सौभाग्यवती इयम् उपाः परावतः दूरस्थात् सूर्यस्योदयनादधि सूर्योदयस्यानादधिकात् द्युलोकात् मानुषान् अभि मनुष्यानुद्दिश्य रथेभिः शतस्थानं युक्तं रथं वि याति विशेषेण गच्छति ॥ अयुक्त । लुङि 'सलो झलि' (पा० सू० ८२२६) इति सिचो लोपः । उदयनात् । उदयप्रेति उदयनम् । 'इङ् गतो' । अधिकरणे ल्युट् । कृतस्तरपदप्रकृतिस्वरत्यम् । सुभगा । शोभनो भगो यस्या सा । 'आद्युदात्त इयच्छन्दसि' इत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् । मानुषान् । मनो पुनः मानुषा । मनोजाता-व्यपतो युक् च' इति अञ् पुगागमश्च । जित्वादाद्युदात्तत्वम् ॥

शब्दा०—एषा=इसने, अयुक्त=जोता हैं, परावतः=बहुत दूर से, सूर्यस्य=सूर्य के, उदयनात्=उदय स्थान से, अधि=आगे, शतम्=सौ, रथेभिः=रथों से, सुभगा=सौभाग्यवती, उपाः=उपा, इयम्=यह, वि=वितोष रूप से याति=जाती हैं अभि=बोर, मानुषान्=मनुष्यों को ।

हि० अ०—इसने बहुत दूर सूर्य के उदय स्थान से भी आगे से (अपने रथ को) जाता है । यह सौभाग्यवती उपा सौ रथों से मनुष्यों को तरफ विशेष रूप से जाती है ।

Trans—This (dawn) has harnessed (her chariot) from afar, above the rising point of sun. This auspicious dawn goes to the men with hundred chariots.

Notes—अयुक्त— $\sqrt{yuj}$ to join, mid root-101st 3rd sing सुभगा—Auspicious, lovely, Bahuvrīhi

compd. accented on the second member (नञ्मुत्साम्—
Pāṇ. VI. 2.172).

विश्वम् । अस्याः । ननाम । चक्षसे । जगत् । ज्योतिः । कृणोति ।
सूनरी ॥ अप । द्वेपः । मघोनी । दुहिता । दिवः । उपाः ।
उच्छत् । अप । सिधः ॥ ८ ॥

सा० भा०—विश्वं सर्वं जगत् जङ्गमं प्राणिजातम् अस्याः उयसः चक्षसे
प्रकाशाय ननाम प्रहो भवति । रात्रौ तमसि निमग्नाः सर्वे जनास्तन्निवार-
यित्रीमुयसमुपलभ्य नमस्कुर्वन्तोत्ययः । कुतः । यस्मादेषा सूनरी सुष्ठु नेत्री
अभिमतफलस्य प्रापयित्री उपाः ज्योतिष्कृणोति सर्वं प्रकाशयति । किं च
मघोनी मघवती धनवती दिवः दुहिता द्युलोकतकाशावुत्पन्ना उपाः द्वेपः
द्वेष्टन् अप उच्छत् अपवर्जयति । तथा सिधः शोषयितृन् अप उच्छत्
अपवर्जयति । तस्मादिष्टप्राप्त्यनिष्टपरिहारहेतुभूतामुपोदेवतां विश्वं जगत्प्रम-
स्कारोतीत्यर्थः ॥ अस्याः । 'इवमोऽन्वादेशे' इति अशादेशः अनुदात्तः विभक्तिश्च
सुप्त्वादानुदात्तेति सर्वानुदात्तत्वम् । ननाम । सहितायाम् 'अन्येषामपि दृश्यते'
इति अभ्यासस्य दीर्घत्वम् । तुजादित्वे हि तूतुजानः इत्यादाविव पबकालेऽपि
दीर्घः भूयते । ज्योतिः । 'इणः घः' इत्यनुवृत्तौ 'इनुत्तोः सामर्थ्ये' (पा० सू०
८.३.४४) इति विसर्जनीयस्य यत्वम् । द्वेपः । 'द्विप अप्रीतो' । अन्येभ्यो-
ऽपि दृश्यन्ते' इति विव् । लघूपपयुणः । मघोनी । मघं वनति संभजते
इति मघोनी । 'इवभ्रुक्षन्' इत्यादिना मघवञ्शब्दः कनिष्ठप्रत्ययान्तो निपातितः ।
स्त्रियाम् 'ऋध्रेभ्यो ङीप्' इति ङीप् । भतंताया 'इवयुवमपोनामसद्विते' इति
सप्रसारणम् । उच्छत् । 'उच्छी विधाते' । विधातो वञ्जनम् । 'छन्दसि
लुङ्लङ्लिट्' इति यतमाने लङ् । 'बहुलं छन्दस्यमाद्ययोगेऽपि' इति अङागमा-
भावः । सिधः । 'त्रिधु शोषणे' । 'क्विप् च' इति क्विप् ॥

शब्दा०—विश्वम्=सम्पूर्णं, अस्याः=इसको, ननाम=नमस्कार करते
हैं, चक्षसे=देखने के लिये, जगत्=जगम जीव, ज्योतिः=प्रकाश, कृणोति
=करती हैं, सूनरी=सुन्दरी, द्वेपः=द्वेप करनेवाले को, मघोनी=प्रचुर
धन देनेवाली, दुहिता=पुत्री, दिवः=आकाश को, उपाः=उपा, अप
उच्छत्=दूर करे, अप=दूर करे, सिधः=बाधा उपस्थित करनेवाले को ।

दि० अ०—सम्पूर्ण प्राणी देखने के लिये इसको नमस्कार करते हैं ; सुन्दरी (उषा) प्रकाश का निर्माण करती है । प्रचुर धन देनेवाली, आकाश की पुत्री उषा, द्वेष करनेवालों को दूर करे; बाधा उपस्थित करनेवालों को दूर करे ।

Trans.—All moving creatures bow down before her to see; the lovely (dawn) makes light. May dawn, the bounteous daughter of heaven, drive away the haters and disperse the hinderers.

Notes—नानाम— $\sqrt{nam}$ to bend, perf. 3rd. sing.; the first syllable is lengthened (अन्येषामपि दृश्यते. Pāṇ. VI. 3.137). चक्षसे—Dative infinitive in से from $\sqrt{cakṣ}$ to see. उच्छत्— $\sqrt{vas}$ to shine, pres. injun. 3rd. sing.

उषः । आ । माहि । मालुना । चन्द्रेण । दुहितः । दिवः ॥ आ-
ज्वहन्ती । भूरि । अस्मभ्यम् । सौभगम् । विऽजुच्छन्ती । दिवि-
ष्टिषु ॥६॥

सा० भा०—हे दिवः दुहितः द्युलोकस्य पुत्रि उषः उषोदेवते चन्द्रेण तयैषामाह्लादकेन भानुना प्रकाशेन आ समन्तात् माहि प्रकाशस्व । किं कृवंती । दिविष्टिषु दिवसेषु भूरि प्रभूतं सौभगं सौभाग्यम् अस्मभ्यम् आवहन्ती संपादयन्ती । तथा व्युच्छन्ती तमांसि धर्जयन्ती ॥ उषः । पाच्छिकनामग्निताद्युदात्तत्वम् । दुहितदिवः । 'परमपि च्छन्दसि' इति दिवः इत्यस्य परस्य षष्ठ्यन्तस्य पूर्वाम्निताङ्गवद्भावे सति षष्ठ्यामग्निप्रतप्तमुदायस्य आष्टमिकं स्यान्नुदात्तत्वम् । आवहन्ती । ङीप्पापी पितृवदनुदात्तो । शतुद्वभदुपदेशात् कसार्धधातुकस्वरेणानुदात्तत्वम् । अतो धातुस्वरः शिष्यते । समासे षडुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् । भूरि । प्रभवति न विनश्यतीति भूरि । 'अदि-
शदिभूगुभिभ्यः त्रिन्' (उ० सू० ४. ५०५) इति त्रिन् । नित्वादाद्युदात्तत्वम् । सुभगस्य भावः सौभगम् । 'सुभगान्यन्त्रे' इति उद्गात्रादिषु षाढात् अङ्प्रत्ययः । 'ह्रस्वगतिगम्यन्ते पूर्वपदस्य च' इति उभयपदवृद्धौ प्राप्तायां 'सर्वे विषमश्छन्दसि विरह्यन्ते' इति षचनात् अथोत्तरपदवृद्धिर्न भवतीति धृतावृक्तम् (का० ७. ३. १९) । व्युच्छन्ती । 'उष्टो विवातो' । विवातो धर्जनम् । तीरादिकः ।

अबुपदेशात् लसावधानुकानुदात्तत्वे विकरणस्वर । दिविष्टिषु । दिवरात्वेन दिविष्ट आदित्यो रुध्यते । तस्य इष्ट्य एषणानि गमनानि येषु दिवसेषु ते दिविष्ट्य । बहुव्रीहौ पूवपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥

श-दा०—उपः=ओ उपा, आ भाहि=सर्वत्र प्रकाश करो, भानुना=प्रकाश से, चन्द्रेण=चमकीले, दुहितर्दिवः=ओ आकाश की पुत्री, आवहन्ती—लाती हुई, भूरि=प्रचुर, अस्मभ्यम्=हमारे लिये, सौभाग्यम्=सौभाग्य, व्युच्छन्ती=प्रकाशित होती हुई, दिविष्टिषु=प्रतिदिन ।

हि० अ०—ओ आकाश की पुत्री, उपा, हमारे लिये प्रचुर सौभाग्य लाती हुई, प्रतिदिन प्रकाशित होती हुई (अपनी) चमकीली किरणों ॥ सर्वत्र प्रकाश करो ।

Trans —O dawn, the daughter of heaven, shine around with brilliant light, bringing to us plenty of fortune and shining (on us) daily

Notes—आ भाहि—/bha with आ to shine around, impv 2nd sing आवहन्ती—/vah to carry, pres part ; for accent see निवेशण् (I 35 2) व्युच्छन्ती—/vas to shine, pres part दिविष्टिषु—Every day' (Sāyana) 'daily sacrifice' (Maxmuller Geldner) 'wishing for heaven prayer' (Grassmann) 'solemn rite' (Griffith), Sāyana takes it as Bahuvrīhi, accented on the first member, but in the Pāda text it is not analysed

विश्वस्य । हि । प्राणनम् । जीवनम् । त्वे इति । वि । यत् ।
उच्छसि । सुनरि ॥ सा । नः । रथेन । बृहता । विभाज्वरि ।
श्रुधि । चित्रमये । हवम् ॥१०॥

सा० भा० हे सुनरि उपोदेवि विश्वस्य प्राणिजातस्य प्राणनं चेष्टनं जीवनं प्राणधारणं च त्वे हि त्वम्यव धत्ते । यन् यस्मान् त्वं वि उच्छसि तमो यजयसि । हे विभाज्वरि विनिष्टप्रकाशपुङ्गे सा तादृगी त्वं नः अस्मा न्प्रति बृहता प्रोदेन रथेन आपाहीति शेषः । तथा हि चित्रमये विचित्रपदपुङ्गवः

उपोदेवि ॥ अस्मदीय हवम् आह्वानं शुधिं शृणु ॥ प्राणनम् । 'अन चेष्टायाम्' । 'स्पृष्टं च' इति भावे स्पृष्ट् । योरनादेश । समासे 'अनिते' (पा० सू० ८. ४. १९) इति उपसर्गस्यात् रकारात् निमित्तात् उत्तरस्य नकारस्य णत्वम् । ननु 'अनिते' इति इडा निर्देशात् क्यम् 'अन चेष्टायाम्' इत्यस्य णत्वम् । तर्हि जीवनस्य पृथगुपादानात् तेनैव घातुना चेष्टा लक्ष्यते । समासे कृदुत्तरपद-प्रकृतिस्वरत्वम् । सहितायाम् एकादेशस्यरेण एकादेशस्योदात्तत्वम् । त्वे । 'सुपा सुलुष्' इति सप्तम्या ओआदेशः । उच्छसि । 'उच्छी विवासे' तौदादिक । तिप-पित्त्वाद्बनुदात्तत्वे विकरणस्वरः । 'निपात्येयंछदिहन्ते' इति निघात प्रतिषेधः । सुनरि । मुष् नयतीति धूनरो । 'नृ नये' इत्यस्मात् 'अच इ' इति औणादिक इप्रत्ययः । गतिसमासे कृद्ग्रहणे गतिकारकपूर्वस्यापि ग्रहणात् कृविकाराववितनः इति ङीप् । 'निपातस्य च' इति पूर्वपदस्य दीर्घत्वम् । 'परादिशछन्दसि बहुलम्' इत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वे प्राप्ते 'आमन्त्रितस्य च' इति आष्टमिको निघातः । विभावरि । विशिष्टा आ यस्या सा । 'छन्दसीवनिपो' (पा० सू० ५. २. १०९. २) इति भत्वर्थीयो वनिप् । 'वनो र च' इति ङीप्; तत्सन्निधौ नकारस्य रेफादेशश्च । शुधि । 'शुधुशुष्कवृष्यशछन्दसि' इति हेर्धिरादेशः । 'यहुल छन्दसि' इति विकरणस्य लृक् । हेरपित्वेन प्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तत्वम् । पदावितिवात् निपाताभावः । मघम् इति धननाम । चित्रं मघं यस्या सा चित्रमघा । 'अन्येषामपि दृश्यते' इति सहिताया पूर्वपदस्य दीर्घत्वम् । हवम् । 'ह्वेष् स्पर्षाया शब्दे च' । 'भावेऽनुपसर्गस्य' इति अप्रत्ययः; तत्सन्निधौ न सप्रसारणं च ॥

शब्दा०—विश्यस्य=सम्पूर्णं, हि=चूँकि, प्राणनम्=प्राण, जीवनम्=जीवन, त्वे=तुममें, यत्=जब, उच्छसि=प्रकाशित होती हो, सुनरि=ओ सुन्दरी, सा=यह (तुम), नः=हमारी, रयेन=रय से, यहुता=पडे, विभावरि=ओ प्रभाववाली, शुधि=सुनो, चित्रमघे=ओ विचित्र धनवाली, हवम्=पुकार ।

हि० अ०—चूँकि, ओ सुन्दरी (उपा), जब तुम प्रकाशित होती हो, सम्पूर्ण प्राणियों का प्राण तथा जीवन तुम्हारे में रहता है; (अतः) ओ प्रकाशवाली यह (तुम) पडे रय से हमारी तरफ (आती हुई), ओ विचित्र धनवाली, हमारी पुकार को सुनो ।

Trans.—O beautiful one, the breath and life of all (are) in thee, when thou shine forth. Thou as such,

O diffuser of light, (coming) to us with lofty chariot,
O possessor of illustrious wealth, listen our invocation

Notes—स्वे—The final ए expressive of locative sense is called *pragrhya*, hence, इति is added to it in the Pada text उच्छसि—√*vas* to shine, pres 2nd sing, not unaccented because preceded by हि सा—The use of 3rd person pronoun with the verb of 2nd person is common in the Vedas. In such cases the pronoun in the 3rd person has an adjectival sense Here सा is adjective of स्वम् which is silent श्रुधि—√*śru* to hear, impv 2nd sing, not unaccented because it begins the Pada चित्रामये—The second syllable is lengthened, vocative not in the beginning, hence, unaccented

उपः । वाजम् । हि । वंस्व । यः । चित्रः । मानुपे । जने ।
तेन । आ । बह । सुऽकृतः । अश्वरान् । उप । ये । त्वा ।
गृणन्ति । बहयः ॥११॥

सा० भा०—हे उप वाजं हविलक्षणमन्न हि धृतिषु प्रतिष्ठ यस्य याचस्व स्वीकृष्यस्य । यः वाज चित्रं चायनीयं मानुपे मनुष्ये जने जाते यजमानो यतते त वाजमिति पूषत्रादयः । तेन कारणेन सुकृतः सुष्ठु वृत्तपतो यजमानान् अध्वरान् हितारहितान् वागान् उप आ बह प्रापय । ये यजमाना यज्ञयः यज्ञनिर्याहवाः स्वा स्वा गृणन्ति स्तुवन्ति तान् मुह्यत इति पूर्वेण सपथ । एतदुक्तं भवति । यजमानं प्रस हवि स्वीकृत्य पुनरपि तेषां यज्ञ संपादयति ॥ वाजम् । 'यज्ञ यज्ञ गती । यमनि यञ्' । 'वाजिद्रव्योऽयं' (पा० सू० ७ ३ ६०) इत्यत्र चक्षमादयः अनुकृतमुच्चयायम्बात् वाजो वाग्यमित्यत्रापि वृत्त्याभाय इति यस्तावुक्तत्वात् वृत्त्याभाय । 'वर्धयिष्य' इत्यन्तो-दासत्वे प्राप्ते यपादित्वादाद्युदात्तत्वम् । वस्व । 'वन् याचने' । अत्र याचन-वाचिना पातुना तदुत्तरभाषी स्वीकारो लभ्यते । 'वहृल एरति' इति विर-रगस्य लृकः । अनुदात्तोत्वात् एतावत्पातुनामुदात्तत्वे पातुत्वरः । 'हि व' इति निपातप्रतिषेधः । मुह्यतः । 'गृह्यमाण' इत्यादिना करोते भूनायं शिष्यः ।

तुगागम । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वम् । अध्वरान् । ध्वरो हिंसा नास्त्य-
स्मिन्निति बहुव्रीहौ 'नञ्सुम्भ्याम्' इत्युत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । अध्वरान् इत्यस्य
ईप्सिततमत्वात् 'कर्तुरोप्सिततमम्' (पा० सू० १४४९) इति कर्मसज्ञा, सुकृत
इत्यस्य तु 'अकथित च' (पा० सू० १४५१) इति, 'नीवह्योर्हरतेश्च' (पा०
स० १४५१) इति द्विकर्मकेषु बहते परिगणितत्वात् । अध्वरान् इत्यत्र
नकारस्य संहिताया 'दीर्घादिति' इति स्त्वम् । 'आतोऽटि नित्यम्' इति पूर्वस्य
आकारस्य सानुनासिकता । गृणन्ति । 'गृ' शब्दे । 'कथादिभ्य इना' ।
'त्वादीना ह्रस्व' इति ह्रस्वत्वम् । 'इनाभ्यस्तयोरात्' आकारलोप । प्रत्यय-
स्वर । यद्ब्रूतयोमादिनिघात ॥

शब्दा०—उयः=ओ उवा, वाजम्=हविरूप अन्न को, वंस्व=स्वीकार
करो, हि=प्रसिद्ध अथ का वाचक एक निपात, यः=जो, चित्रः=विचित्र,
मानुषे=मनुष्यो में, जने=यजमान में, तेन=उससे, आ वह=लावो,
सुकृतः=सुन्दर कार्य करनेवाले, अध्वरान्=यज्ञो में, उप=समीप, ये=जो,
स्या=तुमही, गृणन्ति=प्रशंसा करते हैं, वह्नयः=यज्ञ करानेवाले ।

दि० अ०—ओ उवा, इस हविरूप अन्न को, जो यजमान-मनुष्यो में
विचित्र है, स्वीकार करो । उसके द्वारा सुन्दर कार्य करनेवाले, यज्ञ करने-
वाले (दानियो) को जो तुम्हारी प्रशंसा करते हैं, यज्ञो में लावो ।

Trans —O down accept the sacrificial food which
is wonderful among men Thereby bring to the sacrifices,
the pious the leader (of the sacrifices) who glorify
thee

Notes—वाजम्—From $\sqrt{yaj}$ to be strong, 'food' (Siyana), 'strength' (Griffith), 'gifts' (Peterson), 'the prize of victory' (Parāṇjpe) वंस्व— $\sqrt{van}$ to win, impv 2nd sing not unaccented because preceded by हि वह— $\sqrt{vah}$ to carry, impv 2nd sing सुकृतः—Siyana renders it by 'सुष्ठु इतवतो यजमानान्', Wilson and Griffith as 'pious', Geldner takes सुकृत to mean pious patron, but he thinks it as genitive of अध्वरान् He renders the 3rd Pida as 'come on chariot to the sacrifice of the pious patrons', Grassmann takes गृहत् as

denoting 'the gods' अध्वरान्—Nighantu enumerates it in the list of the names of sacrifice (III.17 3) and aerial region (I 3 16); Yāska takes it in the first sense and derives it from $\sqrt{dhr}$ to kill (अध्वरः इति यज्ञनाम ध्वरतिः हिंसकर्म तत्प्रतिषेध.—Nir. I 8) Sāyana analyses the compd as 'ध्वरो हिंसा नास्त्यस्मिन्निति'; accented on the second member (नञ्मुभ्याम् pān VI 2 172) For Sandhu in अध्वरां उप see Appendix 'A' under *Anpadapadavrtti* 'गृणन्ति— $\sqrt{gr}$ to sing, pres 3rd plu, not unaccented because preceded by ये

विरवान् । देवान् । आ । बह । सोमंऽपीतये । अन्तरिक्षात् ।
उपः । त्वम् ॥ सा । अस्मासु । धाः । गोऽमत् । अश्वऽवत् ।
उक्थ्यम् । उपः । वाजम् । सुवीर्यम् ॥१२॥

सा० भा०—हे उपः त्वं सोमपीतये सोमपानाय अन्तरिक्षात् अन्तरिक्ष-
लोकात् विश्वान् सर्वान् देवान् आ बह अस्मदीय देवयजनदेश प्रापय । हे
उप सा तादृशी त्व गोमत् गोमन्त बहुभिर्गोभिर्भुङ्क्त अश्वावत् अश्वैरपेतम्
उक्थ्यं प्रशस्य सुवीर्यं शोभनवीर्यपेत वाजम् अन्नम् अस्मासु धा निषेहि
स्वामयेत्यथ ॥ पा । दधाते 'छन्दसि बहुलछलित' इति प्रायनाया लुट् ।
'गातिस्पा' इति सिचो लुक् 'बहुल छन्दस्पमाद्योपेर्जि' इति अङमाव । गोमत् ।
अश्वावत् । 'मन्त्रे सोमादयैन्द्रिय' इति मतुपि दीर्घत्वम् । उभयत्र 'मुपा सुलुक्'
इति विभक्तेर्लुक् । उक्थ्यम् । उक्थ्य स्तोत्रम् । तत्र भवमुक्थ्यम् 'भवे छन्दसि'
इति यत् । 'सर्वे विषयश्छन्दसि विकल्प्यन्ते' इति 'यतोऽग्नाव' इत्याद्युदात्तवा-
भाये 'तितस्वरितम्' इति स्वरितत्वम् । उप आभन्निताद्युदात्तत्वम् । पाद-
दित्वात् निधाताभावात् । सुवीर्यम् । शोभन वीर्यं यस्य । 'वीरवीर्ये च' इत्युत्तर
पदाद्युदात्तत्वम् ॥

शब्दा०—विश्वान्=सम्पूर्णं, देवान्=देवतागणं वे, आ बह=लाभो,
सोमपीतये=सोमपान करने के लिये, अन्तरिक्षान्=अन्तरिक्षलोकां से,
उप=आ उपा, त्वम्=तुम, सा=वह (तुम), अस्मासु=हमारे, धाः=
धारण करावो, प्रदान करो, गोमन्=गावों से पुस्त, अश्वान्=अश्वों से

युक्त, उत्पद्यम्=प्रशसनीय, उष=ओ उषा, वाजम्=धन, सुवीर्यम्=सुन्दर पराक्रमयुक्त ।

हि० अ०—ओ उषा, तुम सभी देवताओं को आकाश से सोमपान करने के लिये (यहा) लावो । ऐसी तुम, ओ उषा, पराक्रमयुक्त, प्रशसनीय धन, जो गायो तथा अश्वो ॥ युक्त है, हमको प्रदान करो ।

Trans —O dawn, bring thou all the gods from heaven to drink the Soma juice O dawn, thou as such, bestow upon us the praiseworthy invigourating food, accompanied with cows and horses

Notes—सोमपीतये—Tatpuruṣa compd generally accents the second member, but also the first, if the second member terminates in the suffix त or न or in verbal noun in ति (cf Pāṇ VI 2 42) धा—√dhā to put, root aorist, subjv 2nd sing उत्पद्यम्—For accent see वीर्याणि (I 32 1) and व्यपिन (I 48 6) सुवीर्यम्—Bahuvrīhi compd accented on the second member (नञ्मुष्मन्—Pāṇ VI 2 172), the word वीर preceded by सु as the first member in the Bahuvrīhi, accents the first syllable (वीरवीर्यो च—Pan VI 2 120, cf वीर्याणि)

यस्याः । रुशन्तः । अर्चयः । प्रति । मुद्राः । अदृक्षत ॥ सा । नः । रुयिम् । विश्ववारम् । सुस्पेशसम् । उषाः । दुदातु । सुम्पम् ॥१३॥

सा० भा०—यस्याः उषस अर्चयः प्रकाश रुशन्तः शत्रून् हितान्त भद्राः कल्याण प्रति अदृक्षत प्रतिदृश्यन्ते सा तयाभूता उषाः न अस्मभ्य रयिं ददातु । वीर्यं रुयिम् । विश्ववारं विश्वस्य वारकम् । यद्वा । विश्ववर्णोदम् । सुपेशसम् पेश इति रूपनाम । शोभनरूपोपेत सुम्पं सुष्टु गन्तव्यम् । यद्वा । मुष्मन्ति मुल्लगाम । तद्धेतुवात् ताच्छब्दम् ॥ रुशन्तः । 'यस रिश हिसायाम्' । शतरि मुदादित्वात् वा । अनुपदेशात् लसावघातुवानुदात्तत्वे सतिशिष्टत्वात् विवरणत्वे प्राप्ते व्यत्ययेनानुदात्तत्वम् । अदृक्षत । दुदो वमंणि रुदि शस्य

अदादेश । स्ते सिच् । 'न दृश' (पा० सू० ३ १ ४७) इति षप्रतिषेध ।
'एकाच' इति इट्प्रतिषेध । 'लिङ्सिच्चावात्मोपदेयु' (पा० सू० १. २ ११)
इति सिच् क्त्वात् लघूपधगुणाभाव । 'सुनिदशोऽन्त्यमकिति' पा० सू० ६ १
५८) इति अमागमामावश्च क्त्वादेव । षत्वकत्वपत्वानि । अडागम उदात्त ।
यदवृत्तयोगादनिघात । विश्ववारम् । विश्व वृणोतीति विश्ववार । 'वृज्
घरणे' । 'कर्मणि अण्' । यद्वा । विश्वेऽन्त्यमकिति विद्ववार । कर्मणि षट् ।
मदवृत्त्यादिवात् ध्रुवपदान्तोदात्तत्वम् । सुगम्यम् । मुहुः गन्तव्यं सुगम । गमे
'छान्दार्थे कविधानम्' इति षप्रत्यय । 'गमहन' इत्यादिना उपधालोप । तत्र
भव सुगम्यम् 'भवे छदसि' इति यत् । 'पतोऽनाय' इत्याद्युदात्तत्वम् ।।

शब्दा० - यस्याः=जिसकी, रुशन्तः=चमकती हुई, अर्चय=किरणें,
प्रति=सम्मुख, भद्राः=कल्याणकारी, अदृक्षत=दिखाई पड़ती हैं, सा=वह,
तः=हम लोगो को, रयिम्=धन, विश्ववारम्=यहूतो के द्वारा अभिलषित,
सुपेशसम्=सुन्दर रूपवाला, उपाः=उपा, ददातु=देवे, सुगम्यम्=सरलता
से प्राप्त होने योग्य ।

हि० अ० जिसकी चमकती हुई, कल्याणकारी किरणें हम लोगो के
सम्मुख दिखाई पड़ती हैं, वह उपा यहूतो के द्वारा अभिलषित, सुन्दर रूपवाला
सरलता से प्राप्त होने योग्य धन हम लोगों को प्रदान करे ।

Trans — Whose shining, auspicious rays are seen
towards us may that dawn give us wealth, desired by
many, excellent in form, easily attainable

Notes - रुशन्तः— $\sqrt{rus}$ to shine, pres part irregularly accented on the first syllable, 'killing (the enemies)' (Sāyana) 'bright' (Wilson), 'red' (Maxmuller), 'shining' (Peterson) अदृक्षत— $\sqrt{drś}$ to see, mid 's' aorist, 3rd plu not unaccented because preceded by यस्या विश्ववारम्—Desirable (Wilson) 'of all good things' (Griffith) 'consisting of all precious things' (Peterson, Grassman Oldenberg) in Bahuvrīhi the word विश्व is forming the first member, accents the final syllable, if it is noun (बहुव्रीहौ विश्व सत्रायाम् Pan VI 2 106) सुपेशसम्—

'Endowed with beautiful form' (Sāyana), 'agreeable' (Wilson), 'fair in form' (Griffith), 'of lovely appearance' (Peterson), Bahuvrīhi compd accented on the second member सुम्यम्— $\sqrt{\text{gam}}$ to go, by adding the suffix यत्. A word of two syllables ending in यत् accents the first syllable (यतोऽनाव—Pān VI 1 213) 'Easily attainable' (Wilson), 'of good augury for life's journey' (Peterson)

ये । चित् । हि । त्वाम् । ऋषयः । पूर्वे । ऊतये । जुहूरे ।
अवसे । म॒हि ॥ सा । नः । स्तोमान् । अ॒भि । गृणी॒हि । राध॑सा ।
उ॒पः । शु॒क्रेण॑ । शोचि॑षा ॥१४॥

सा०भा०—हे महि महिते पूजनीये वा उपोदेवते त्वा ये चिद्धि ये जलु
प्रसिद्धा पूर्वे चिरतना ऋषय मन्त्रवृद्धार ऊतये रक्षणाय । अव इति
अत्रनाम । अवसे अत्राय च जुहूरे जुह्विरे आहूतवन्त सूक्तरूपमन्त्रं स्तुत-
यन्त इत्ययः । हे उप सा तादृशी त्व राधसा अस्माभिरन्तेन हविलक्षणेन
घनेन शुक्रेण शोचिषा धीप्तेन तमो निवारयितु समयेन तेजसा चोपलक्षिता
सती तेषामुपनीयामिव न अस्माक स्तोमान् अभि स्तुतीरभिलक्ष्य गृणीहि
सम्यक् स्तुतमिति शब्दय । अस्मदीयाभि स्तुतिभि सत्पुष्टा भवेत्यर्थः ॥
ऊतये । अवते वितनि 'अपरत्वर' इत्यादिना वकारस्य उपधायाश्च ऊत् ।
ऊतियूति' इत्यादिना कितन् उदात्तो निपातित । जुहूरे । जु० स्पर्धाया
शब्दे च' । लिटि 'अभ्यस्तस्य च' इति द्विवचनात् पूर्वमेव अभ्यस्तकारण-
भूतस्य ह्रयते सप्रसारणम् । अभ्यस्तस्य यो ह्रयति कश्चान्यस्तस्य ह्रयति
यस्तस्य कारणम्' (वा० ६१ ३३) इति व्याख्यातत्वात् । परपूवस्ये 'हृत्'
इति धीपत्यम् । द्विवचनादीनि । 'इरयो रे' इति इरेचो रेआदेशः । 'चित'
इत्यतोऽनात्त्वम् । यद्वृत्तयोपादनिघातः । तत्र हि षञ्चमो निर्देशेऽपि ध्यय-
हितेऽपि कार्यं भवतीत्युक्तम् (वा० ८१ ६६) । महि । 'मह पूजायाम्'
भोपादिक इत्ययम् । 'शुदिकारादभितन' इति डोप् । सयुद्धी 'अप्यार्थ'
(पा० गू० ७३ १०७) इति ह्रस्यत्वम् । स्तोमान् । सहिताया नवारस्य
एवाद्युक्तम् । निस्वादाद्युदात्तत्वम् । गृणीहि । गृ० शब्दे' । श्रंयादिक ।
निति 'प्यादीनां ह्रस्य' इति ह्रस्यत्वम् । राधसा । राध्नोत्यनेनेति राध ।
अगुनो निस्वाराद्युदात्तत्वम् । उप । पादादित्वात् आट्मिकनिपाताभावे
पाटिभामार्गप्रनाद्युदात्तत्वम् ॥

शब्दा०—ये=जो, चित्=निश्चित अर्थ का वाचक एक निपात, हि=प्रसिद्ध अर्थ का वाचक एक निपात, त्वाम्=तुमको, ऋषयः=ऋषियों ने, पूर्वे=पहिले के, ऊतये=रक्षा के लिये, जुहुरे=बुलाया था, अवसे=अन्न के लिये, महि=ओ महान्, सा=वह (तुम), नः=हमारे, स्तोमान्=स्तोत्रों को, अभिगृणीहि=सम्मानित करो, राघसा=घन से, उपः=ओ उपा, शुक्रेण=दीप्त, चमकने वाले, शोचिषा=प्रकाश से ।

हि० अ०—ओ महती (उपा), पहिले के सभी महान् ऋषियों ने सहायता के लिये तथा अन्न के लिये तुमको बुलाया था । ओ उपा, ऐसी तुम, हमारे स्तोत्रों को घन से तथा दीप्त प्रकाश से सम्मानित करो ।

Trans —O great (dawn), all the seers in the ancient time had invoked thee for help and for food ; Thou as such, O dawn, honour our hymns of praise with wealth and brilliant lustre

Notes—Both ऊतये and अवसे are derived from √av to protect, Sāyana relying on the authority of Nighantu (II 79) takes अव to mean 'food' जुहुरे—√hū to call, perf 3rd plu, not unaccented because preceded by हि अभिगृणीहि—√gr with अभि to honour, impv 2nd sing

उपः । यत् । अय । भानुना । वि । द्वारौ । ऋणवः । दिवः ॥
प्र । नः । यच्छतात् । अवृकम् । पृथु । छर्दिः । प्र । देहि । गो-
ऽमतीः । इपः ॥१५॥

सा० भा०—हे उपः त्वम् अन्नं अस्मिन् प्रभातसमये यत् यस्मात् भानुना प्रकाशेन दिवः अन्तरिक्षस्य द्वारौ द्वारभूतौ पूर्वापरदिग्भागावन्धकारेणाच्छादितौ वि ऋणवः विश्लिष्य प्राप्नोषि तस्मात् त्व नः अस्मभ्य छर्दिः तेजस्वि गृह प्र यच्छतात् देहि । कोदूश छर्दि । अवृकं हितकरहित पृथु विस्तोणन् । अपि च हे देवि देवनशीले गोमतीः बहुभिर्गोभिर्गुवता इपः अन्नानि । प्र इत्युपसर्गस्य आवृत्त यच्छतात् इत्यनुषज्यते । प्र यच्छतात् देहि । त्वदा गमनस्यास्मद्वक्षणायत्वादस्मदभोष्ट गृहादिक प्रयच्छेत्यर्थः । छर्दि इति गृह-

नाम, 'छदिः छदिः' (नि० ३.४.१८) इति तन्नामसु पाठात् । ऋणवः । 'ऋणु गती' । छान्दसे छडि सिपि तनादित्वात् उप्रत्ययः । ततो व्यत्ययेन शपि गुणावादेशो । शपः पित्वादनृदात्तत्वे उप्रत्ययस्वरः शिष्यते । यद्वृत्तयोगादनिघातः । दिव । 'ऊडिदम्' इत्यादिना विभक्तेरुदात्तत्वम् । प्र नः । 'उपसर्गाद्बहुलम्' इति बहुल्यचनात् नसो णत्वान्नावः । यच्छतात् । 'दाणु दाने' । शपि 'पाघ्या' इत्यादिना यच्छादेशः । अयूकम् । नास्ति वृकोऽस्मिन्निति बहुव्रीहौ 'नञ्सुभ्याम्' । इत्युत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । पुयु । 'प्रय प्रत्यपाने' । 'प्रथिन्नदिभ्रस्त्रा सप्रसारण सलोपश्च' (उ० सू० १.२८) इति कुप्रत्ययः सप्रसारण च । छदिः इति गृह्यनाम । 'उछदिद् दीप्तिदेवनयोः' । अचिञ्चिनुत्पिच्छादिच्छदिभ्य इति । (उ० सू० २.२६५) इति इसिप्रत्ययः । लयूपपगुणः । प्रत्ययस्वरः ॥

शब्दा० उपः=ओ उपा, यत्=जब, अद्य=आज, भानुना=प्रकाश से, द्वारौ=दोनों फाटको को, वि ऋणवः=चोला हूँ, दिवः=आकाश के, प्र=विशेष रूप से, नः=हमको, यच्छतात्=प्रवान करो, अयूकम्=भयरहित, पृथु=विस्तृत, छदिः=सुरक्षित स्थान, प्र=(प्रवान करो), देवि=ओ देवी, गोमतीः=दूध से युक्त, इयः=अतः ।

हि० अ०—ओ उपा, आज, जब तुमने प्रवास से आकाश के दोनों फाटको को चोला हूँ; हमें भयरहित, विस्तृत स्थान तथा ओ देवी दूध से युक्त अन्न प्रदान करो ।

Trans—O dawn, today, when thou hast opened the two gates of the heaven with lustre; give us spacious shelter, free from danger; O goddess, grant us food, accompanied with milk.

Notes ऋणवः—√r with वि to open, pres. subj. 2nd sing, not unaccented because preceded by यत् यच्छतात्—√yam to stretch out, impv. 2nd. sing. अयूकम्—'Secure' (Wilson), 'free from foes' (Griffith) 'harm-proof' (Peterson); यूक् is derived from √traśc to cut into pieces; in the Nighantu it is enumerated in the list of the names of thunderbolt (II 20.7) and thief (III 24 14); thus अयूकम् means free from the fear of thunderbolt or thieves; Bihuvrīhu compd.

accented on the second member (नञ्मुम्मान्—Pān VI 2 172) पृथु—From $\sqrt{prath}$ to spread, by Samprasāraṇa छदिः—Sheltering place, according to Grassmann छदि is the corrupt form of छदि, but in the Nighāntu both the words are enumerated in the list of the names of house (Nigh III 41 18-19) इषः—'Food' (Wilson, Griffith) 'nourishment' (Peterson), Geldner derives it from $\sqrt{is}$ to desire, and Parāñjpe from $\sqrt{is}$ to strive or set in action गोमती—Yāśa takes गो also to mean 'milk' In Nirukta he quotes a stanza गोभिः श्रीणीत मत्सरम् (IX. 46 4) Here गोमती with इष would certainly mean 'food accompanied with milk'

सम् । नः । राया । बृहता । विश्वपेशसा । मिमिक्ष्व । सम् ।
इळाभिः । आ ॥ सम् । युम्नेन । विश्वस्तुरा । उपः । महि ।
सम् । बाजैः । बाजिनीज्वति ॥१६॥

सा० भा०—हे उप न अस्मान् राया धनेन सं मिमिक्ष्व सतिञ्च सवोऽपेत्यम् । कीदृशेन धनेन । बृहता प्रभूतेन विश्वपेशसा । पेश इति रूपनाम । बहुविधरूपयुक्तेन । तथा इळाभिः आ गोभिश्च अस्मान् सं मिमिक्ष्व । इळा इति गोनाम । 'इळा जगती' (नि० २. ११ ७) इति तन्नामसु पाठात् । आकार सप्तम्यै पदागते वर्तमानत्वात् । उक्तं च—'एतस्मिन्नेवायं देवेभ्यश्च पितृभ्य एत्याकार' (नि० १ ४) इति । किंच हे महि महनीये उपोदेयते युम्नेन पशसा सं मिमिक्ष्व । 'युम्न घोततेपशो वास वा' (नि० ५ ५) इति यास्क । कीदृशेन युम्नेन । विश्वस्तुरा सर्वेषां क्षत्रूणां हितकेन । तथा हे बाजिनीज्वति अत्रसाधनभूतक्रियामुक्ते बाजैः अग्ने अस्मान् सं मिमिक्ष्व । 'अत्र रं पाज' (श० ब्रा० ९ ३ ४ १) इति धृत्यन्तरात् ॥ राया । 'ऊडिदम्' इत्यादिना विभक्तेश्चात्तत्त्वम् । बृहता । 'बृहन्महतीत्यसह्यायानम्' इति विभक्ति-यदात्ता । विश्वपेशसा । विश्वानि पेशासि यस्यसौ विश्वपेशा । 'बहुव्रीहौ विश्व सतायाम्' इति व्यत्ययेन असजायामपि पूर्वदान्तोदात्तत्वम् । यद्वा । मरुद्बुधादिर्द्रष्टव्य । मिमिक्ष्व । 'मिह सेचने' । व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । लोटि 'बहुल छन्दसि' इति दाप इत् । द्विर्बाहुलादिशेषी । द्व्यसत्त्वपदानि । प्रत्यय-

स्वरस्य सतिशिष्टत्वात् ॥ एव शिष्यते । पूर्वपदस्य असमानवाक्यस्यत्वात्
'तिडडतिड' इति निघातो न भवति, 'समानवाक्ये निघातमुष्मदस्मदादेशा
वक्तव्या' इति घचनात् । विश्वतुरा । तूर्वतीति तू । तूर्वो हितार्थ । 'विवप्
च' इति विवप् । रात्लोप इति वलोप । विश्वेपा तू विश्वतू । 'समासस्य'
इत्यन्तोदात्तत्वम् । वाजिनोवति । वाजोऽन्नमस्या अस्तीति वाजिनी क्रिया ।
सादृशो क्रिया यस्या सा तथोक्ता ॥

शब्दा०—न = हमें, राया = धन से, बृहता = प्रचुर, अडे, विश्वपेशसा
= विविध रूपवाले, संमिमिद्व = सयुक्त करो, सम् = सयुक्त करो, इळाभिः
= अन्न से, सम् = सयुक्त करो, घुन्नेन = यज्ञ से, विश्वतुरा = सबको जीतने-
वाले, उपः = ओ जया, महि = महान्, सम् = सयुक्त करो, बाजैः = अन्न से,
वाजिनीयति = ओ प्रचुर धनवाली ।

हि० अ० ओ महती जया, प्रचुर तथा विविध रूपवाले धन से,
पुष्टिकारक अन्न से, सबको जीतनेवाले यज्ञ से, तथा ओ प्रचुर धनवाली,
अन्न से हमें सयुक्त करो ।

Trans —O great dawn, associate us with wealth,
abundant and omniform, with nurture, with fame, all
subduing, with food, O possessor of food

Notes—मिमिद्व—Impv 2nd sing, not unaccented
because it begins the pāda, the root from which it is
derived is doubtful Sāyana, Maxmuller and Gras-
smann derive it from √māh to rain, Macdonell and
Geldner from √māts to mix, Parāṅgye from √mas to
mix इळा—It is enumerated in the list of the names
of earth (Nigh I 1 15), speech (Nigh I 1 3), food
(Nigh II 7 13), and cow (Nigh II 1 7); Sāyana takes it,
here to mean 'cow' Griffith as 'refreshing food'; accord-
ing to Bergaigne इळा is a 'liquid offering' as well as
'the prayer accompanying it' इळा in the Vedas is
personified as a goddess विश्वतुरा—Tatpuruṣa compd.
accented on the final member

सप्तदशीन्नुवाके पञ्च सूक्तानि । तत्र 'नासत्याभ्याम्' इति पञ्चविंशत्पञ्च
प्रथम सूक्तम् । उदिकसत्तायामङ्गराजस्य महिष्या दास्या दीर्घतमसोत्पादित
कक्षीवान् अस्य सूक्तस्य ऋषिः । त्रिष्टुप् छन्दः । अश्विनो देवता । तथा
चानुकान्त—'नासत्याभ्याम् पञ्चादिकस्य कक्षीवार्द्धतमस उदिकप्रसूत आश्विन
व' इति । तुह्यादि परिभाषया इदमादीनि पञ्च सूक्तानि अश्विदेवतायानि ।
प्रातरनुवाकस्य आश्विने कनो त्रैष्टुभे छन्दसि इदमादीनि त्रीणि सूक्तानि ।
'अनाश्विन' इति खण्डे सूक्तित—'प्रावाणेव नासत्याभ्यामिति त्रीणि' (भाष्य०
भौ० ४ १५) इति । आश्विनशस्त्रे चंतानि शस्यानि 'प्रातरनुवाकन्यायेन'
(भाष्य० भौ० ६. ५) इति अतिदिष्टत्वात् ॥

नासत्याभ्याम् । बर्हिःऽइव । प्र । वृज्जे । स्तोमान् । इयमि ।
अत्रियाऽइव । वार्तः ॥ यौ । अर्मगाप । विऽपदार्प । जायाम् ।
सेनाऽजुवा । निऽऊहतुः । रथेन ॥१॥

सा० भा०—बर्हिरिव यथा कश्चिद्यजमानो यागार्थं बर्हिं प्र वृज्जे
प्रययेण अन्यन्नातिरिक्त यागाय पर्याप्त दुर्भं वृद्धते छिनत्ति सपादप्रतीति
पावत् । एवमह नासत्याभ्याम् अश्विभ्यां स्तोमान् स्तुतो इयमि सपादयामि ।
एतदेव विशद्रीक्रियते । अत्रियेव । यथा अत्रियाणि अभ्येषु मेघेष्ववस्थितान्यु-
दकानि वातः वायु वर्णणार्थं बहुश प्रेरयति एवमहम् अश्विभ्यां स्तोत्राणि इयमि
बहुश प्रेरयामि । कीदृशत्वश्विनौ । अर्मगाय बालस्य स्वयवरलब्धभार्याय
विभदाय एतत्तत्समाद्य राजपथे मध्येमार्गं स्वयवरलयमायते ताम् अलभमान-
रन्वन्तं सह योद्धुमश्वमुवतेऽपि तस्मै सेनाजुवा शत्रुसेनाया प्रेरकेण शत्रुभि
दुष्प्रापेण रथेन यौ अश्विनौ जायां भार्यां पररनुकान्ता न्यूहतु शत्रून्निहस्य
तदीय गृहं प्रापयामासतु । तन्मन्त्राभित्प ॥ नासत्याभ्याम् । सत्सु भवो सत्पौ ।
॥ सत्यो असत्यौ । न असत्यौ नासत्यौ । 'नभ्राण्वपात' इत्यादिना नञ्
प्रकृतिभाव अव्ययपूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । वृज्जे । 'वृजो वर्जने' । आदादिक
इदित्वात् नृम् । 'लोपस्त आत्मनेपदेषु' इति ततोप । इयमि । 'अगतौ' जीहो-
त्पादिक । 'अतिपिप्त्योदच' इति अग्यासस्य इत्वम् । 'अग्यासस्यासवर्णे' इति

इयड । अभ्रियेव । 'समुद्राभ्राद्' इति भवार्थे घ । घस्य इयादेश । 'शेष्ठन्वति बहुलम्' इति शैलोप । अर्भगाय । 'अर्तिगृभ्या भन्' (उ० सू० ३ ४३२) इति अर्तभन् । अर्भ एवार्भक । 'सज्जाया कन्' (पा० सू० ५ ३ ८७) । छान्दसो गवार । अपर आह । अर्भमल्प गायति शब्दयतीत्यर्भम् । 'फं गं शब्दे' । 'गापोष्टक्' (पा० सू० ३ २ ८) । 'आतो लोप इटि च' इति आकारलोप । तवेतत् पदकृत शकत्यस्य अभिमतम् । सेनाजुषा । जु इति क्षीत्रो धातुर्गत्यर्थ । अस्मावन्तर्भावित्पर्याप्त 'विष्वचिप्रच्छि' इत्यादिना विष्वदीयौ । तन्वादित्वा-दुवड (पा० सू० ६ ४ ७७ १) न्यूहत् । 'यह प्राप्ते' लिटि अनुति यजा-वित्यात सप्रसारणम् । 'यववृत्तासित्यम्' इति निधातप्रतिषेध ॥

श्रु० दा०—नासत्याभ्याम्=अश्विन् का एक विशेषण जो स्वतन्त्र नाम के रूप में व्यवहृत होने लगा, जो असत्य न हो, ऐसे अश्विन् के लिये, चर्द्दिरिव=पवित्र दूर्वा की तरह, प्र वृज्जे=विशेष रूप से सजाता हूँ, स्तोमान्=स्तोत्रो को, इयमि=भेजता हूँ, अभ्रियेव=जैसे बादल को घातः=वायु यी=जिन दोनों ने, अर्भगाय=पुष्प के लिये, विमदाय=विमद के लिये, जायाम्=स्त्री को, सेनाजुषा=बाण की तरह तेज चालवाले, न्यूहतु=लामे रथेन=रथ से ।

हि० अ०—मैं अश्विन् के लिये मन्त्रों को पवित्र दूर्वा की तरह सजाता हूँ तथा (उन मन्त्रों को अश्विन् के पास) भेजता हूँ जैसे वायु बादलों को । जिन्होंने पुष्प विमद के लिये उसकी पत्नी को बाण की तरह तेज चालवाले (अपने) रथ से लाया ।

Trans—I trim (my) hymns as it were sacred glass, for true ones, and send (them) forth (to them) as the wind (drives) the rainy clouds, who brought a wife to youthful Vimada in their chariot, speeding like an arrow

Notes—नासत्याभ्याम्—नासत्या (not untrue) is the epithet of Āśvins, but later on it began to be treated as a name of Āśvins. Sīyana analyses the compound as सत्यु नयौ सत्यौ न सत्यौ असत्यौ न असत्यौ नासत्यौ; नञ् comp accented on the first syllable ॥ वृज्जे—√vyj to twist,

mid pres 1st sing Sāyana explains वृज्जे here by taking it in 3rd sing इयमि— $\sqrt{r}$ to go, III conj pres 1st sing अर्भगाय—Same as अर्भक, the word अर्भक occurs in the list of the names of 'little' (Nigh III 29) Yāska derives it from अय+ $\sqrt{hr}$ to make little (अभगाय अर्भक अवहृत भवति—Nir III 20) Sāyana renders अर्भगाय by बालाय, Wilson and Griffith take it to mean 'Youthful', Peterson as 'Young' सेनाजुवा—From सेना+ $\sqrt{ju}$ to speed, Wilson following Sāyana renders 'outstripping the rival host', Macdonell takes it to mean 'speeding like an arrow' न्यूहृत्तुः—नि+ $\sqrt{rah}$ to carry, perf 3rd dual, not unaccented because preceded by यौ, for Sandhi in न्यूहृत्तु रयेन see Appendix—'A', Niyat under वित्तर्ग सन्धि

वीळुपत्नमभिः । आशुहेममभिः । वा । देवानाम् । वा । जूति-
मभिः । शाशदाना ॥ तत् । रासमः । नासत्या । सहस्रम् ।
आजा । यमस्य । प्रुधने । जिगाय ॥२॥

सा० भा०—वीळुपत्नमभिः । वीळ्वति बलनाम । बलवदुत्पत्तौ आशु-
हेमभिः शीघ्रगमनैः । वा शब्द समन्वये । हे नासत्या अश्विनौ एव भूतैर-
श्वैश्च देवानाम् इन्द्रादीना जूतिभिः प्रेरणश्च शाशदाना शाशमानयो
अत्यर्थं प्रेयमाणयोर्व्ययोर्वाहनभूतो य रासमः प्रजापतिना हत ॥ यमस्य
धैवत्बतस्य प्रीतिकरे प्रधने प्रकीणधनोपैते आजा आजौ सपामे तत् शत्रूणा
सहस्र जिगाय जितवान् । धैवत्बतो हि बहूना मरणहेतुना सप्राप्तेन तुष्टो
भवति । यद्वा । जेतव्यत्वेन प्रजापतिना निहित श्वसहस्र शीघ्रगमनयुक्तो
रासभौ जिगाय जयेनालभत । अन्येभ्य देवेभ्य भूवमेवाणि प्राप्य युवा जय
प्रापयामास । तथा चास्मिन्नर्थे 'प्रजापतिर्व सोमाय रासो दुहितर प्रायच्छत्'
(ऐ० शा० ४७) इत्यादिक ब्राह्मणमनुसर्षेयम् ॥ वीळुपत्नमभि । वीळु बल-
वत्पततीति वीळुपत्नान् । आशु शीघ्र हि वन्ति गच्छन्तीति
आशुहेमान् । तं । 'हि यतो वृद्धौ च' । अयेभ्योऽपि दृश्यन्ते' इति मनिन ।
शुद्धतरयवप्रकृतिस्वरत्वम् । जूतिभिः । 'उतियूतिजूति' इत्यादिना वित्तर्ग उदात्त-

त्वम् । शाशदाना । 'शदलु शातने' । अथ गत्यर्थो घातूनामनेकार्यत्वात् ।
अस्मात् यङन्तात् लट् शानच् । तस्य 'छन्दस्सुभयया' इति आर्धघातुकत्वात्
शबभाव । अतोलोपयलोपी । 'अभ्यस्तानामादि, इत्याद्युदात्तत्वम् । 'सुपा
सुलुक्' इति षष्ठ्या पूर्वसवर्णदीर्घः । आज्ञा । तेनैव सूत्रेण ङादेशः । जिगाय ।
'जि जये' । 'सन्निटोर्जे' इति अन्यासादुत्तरस्य कुस्व गकारः ॥

श.दा०—वीरुपत्नभिः=मजबूत पलवाले, आशुहेमभिः=शीघ्रगामी
अश्वों से, वा=अथवा, देवानाम्=देवताओं की, वा=या, जूतिभिः=प्रेरणा
से, शाशदाना=जीतता हुआ, तत्=उन, रासमः=लच्छर ने, नासत्या=
ओ सत्यरूप अश्विन, सहस्रम्=हजार, आज्ञा=रथ-दौड़ प्रतियोगिता में,
यमस्य=यम के द्वारा आयोजित, प्रधने=प्रचुरपनयुक्त, जिगाय=जीता ।

हि० अ०—मजबूत पलवाले, शीघ्रगामी (अश्वों) से या देवताओं की
प्रेरणा से जीतता हुआ (सुहारे) लच्छर ने, ओ अश्विन, यम के द्वारा
आयोजित प्रचुरपनयुक्त रथ-दौड़ प्रतियोगिता में उन हजार को जीता ।

Trans—Conquering either by strong winged quick-
going (steeds) or by the instigation of gods, the ass
(of yours) O true ones, won that thousand in Yama's
chariot race competition, full of wealth

Notes—वीरुपत्नभिः—वीरु is enumerated in the list of
the names of power (Nigh II 9 14) पत्नभि is the instr
plu of पत्नम् from √pat to fly by adding the suffix मनिन्,
karmadhāraya compd accented on the second member
आशुहेमभि From आशु+√h to impel with the suffix मनिन्;
Geldner takes आशु to mean 'race horses' वा—According
to Sīyana it is conjunctive (वा अथ सम्पुष्ये); Peterson
takes first वा to mean 'either' and second वा 'or'
जूतिभिः—Instr plu of जूति from √jū to speed, with noun
making termination ति शाशदाना—√śad to prevail, pass
perf part, accented on the first syllable (अभ्यस्ताना-
मादि—Pān VI 1 189) तत्—Sīyana construes it with
सहस्रम् and renders 'तत् सङ्गुणा सहस्र,' Griffith construes it

with रासम् and renders, 'that ass of yours', Peterson takes it as an introductory adverb and translates as 'then' सहसम्—According to Sāyana सहसम् means 'thousand enemies', Peterson takes it to mean 'thousand rks by way of prize' आज्ञा—Loc sing of आज्ञि, 'battle' (Nigh II 178) 'chariot-driving competition' (Peterson) प्रघ्ने—Sāyana takes it as an adj of आज्ञी and renders by 'प्रकीर्णघनोपेते', Grassmann and Geldner take प्रघ्ने to mean 'tournament' arranged by Yama, Parāñjpe thinks it to mean 'prize of victory' जिगाय—√जि to conquer, perf 3rd sing

तुमः । ह । भुज्युम् । अश्विना । उदमेघे । रयिम् । न । कः ।
चिद् । ममृष्वान् । अर्न । अहाः ॥ तम् । ऊद्ध्युः । नौभिः ।
आत्मन्व्यतीभिः अन्तरिक्षप्रतुभिः । अप्रदकाभिः ॥३॥

सा० भा०—अत्रेवमाख्यायिका । तुमो नाम अश्विनो प्रिय कश्चिद्वा-
जयि । स च द्वीपान्तरवर्तिनि छात्रुभिरत्यन्तमुपद्रुत सन तेषां जयाय स्वपुत्र
भुज्यु सेनया सह नाका प्राहृणीत । सा च नौ मध्येसमृद्धयस्तिद्वार गता वामुवशेन
भिन्ना आसीत् । तदानीं स भुज्यु शीघ्रम् अश्विनो दुष्टाव । तौ च स्तुती
सेनया सहितम् असमीयासु नौप आरोप्य विस्तुस्तुप्रस्य समीप त्रिभिरहोरात्र
प्रापयामास्तुरिति । अयमर्थ इदमादिकेन तुचेन प्रतिपाद्यते । हराय प्रसिद्धौ ।
तुम् खलु पूर्वं शत्रुभिः पीडितं तन् तज्जयापम उदमेघे । उदकेमिह्यते तिथ्यते
इति उदमेघ समुद्र तस्मिन् भुज्युम् एतत्सप्त प्रिय पुत्रम् अवाहा । नाका
गन्तुं पप्रधाक्षीत् । तत्र दृष्टान्तः । ममृष्वान् क्षियमाणः सन धनलोभी कश्चित्त
मनुष्य रयिं न यथा धनं परित्यजति तद्वत् । हे अश्विनो त्वं च भुज्यु मध्ये
समुद्रं निमग्न नौभिः प्लितसमीपम् ऊद्ध्यु युवा प्रापितवन्तो । कीदृशीभिः ।
आत्मन्व्यतीभिः आत्मोपाभिः कुवयो त्वभूतानिरित्यय । यद्वा । धृतिरात्मा
धारणवतोभिरित्यय । अन्तरिक्षप्रतुभिः अतिस्वच्छत्वादनन्तरिक्षे जलस्य उपरिष्टा-
देव गत्रोभिः अपोदकाभिः सुश्लिष्टत्वात् अपगतोदकाभिः अपविष्टोदका-
भिरित्यय ॥ उदमेघे । 'मिह सेवने' । कर्मणि घञ् । 'ज्यडश्वादीनां च' (पा०
सू० ७ ३ ५३) इति कृत्वम् । 'उदकस्योद सञ्जापाम्' (पा० सू० ६ ३ ५७)

थायादिना उत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । ममृवान् । 'मृद् प्राणत्यागे' । तिष्ठः यवसुः ।
 कर्दिनियमात् प्राप्तस्य इटः 'वस्वेकावाद्धताम्' इति नियमात् अभावः । अहाः ।
 'ओहाक् त्यागे' । सृडि तिपि च्लेः सिध् । आगमानुशासनस्याचित्यत्वात् सगिटौ
 न क्रियेते । 'यवसुं छन्दसि' इति इडभावः । 'हृदचम्प्यः' इति तिलोपः । कृत्व-
 विसर्गो । यद्वा । 'मन्त्रे घस' इति छेर्लुक् । छेर्लुप्तत्वात् इण् न क्रियते ।
 नोभिः । 'सावेकाचः' इति विभक्तेरुदात्तत्वम् । आत्मन्वतीभिः । आत्मनो मतुप् ।
 'मादुपधायाः' इति वत्वम् । 'अतो नुट्' (पा० सू० ८. २. १६) इति नुट् ।
 नलोपः । 'ह्रस्वनुद्भ्या मतुप्' इति मतुप उदात्तत्वम् । अन्तरिक्षप्रुद्धिः । 'मृड्'
 गतो' । 'क्विप् च' इति क्विप् ॥

शब्दा०—तुग्रः=तुग्र नाम का कोई राजा, हृ=प्रसिद्ध अर्थ का वाचक
 एक निपात, भुज्युम्=तुग्र का पुत्र, अरिचना=भो अश्विन, उदमेधे=समुद्र
 में, रयिम्=धन को, न=तरह, करिचत्=कोई, ममृवान्=मरता हुआ,
 अय अहाः=छोड़ा था, तम्=उस भुज्यु को, ऊह्युः=लागे, नीभिः=
 नौकाओं से, आत्मन्वतीभिः=प्राणवाली, अन्तरिक्षप्रुद्धिः=समुद्र पर तैरने-
 वाली, अपोदकाभिः=अन्दर जल न आनेवाली ।

हि० अ०—भो अश्विन, तुग्र ने भुज्यु को समुद्र के बीच छोड़ा था जैसे
 मरता हुआ कोई धन को (छोड़े); उस (भुज्यु) को प्राणवाली, समुद्र पर
 तैरनेवाली, अन्दर जल न आनेवाली नौकाओं पर (बैठाकर तुमलोग उसके घर)
 लाये ।

Trans -- O Ásvins, Tugra had left Bhujyu in the
 cloud of waters (i.e. ocean) as a dying one (parts his)
 wealth. Him (you) brought by animated boats,
 floating over the ocean and keeping out the waters.

Notes—उदमेधे—Grassmann takes it to mean 'in a
 down-pour of rain' and Geldner as 'in a mass of water'.
 Tatpuruṣa compd. accented on the final syllable; also
 see note on उदमेधेन (I. 38.9). ममृवान्—√mr̥ to die,
 perf. part. अहाः—√hā to leave, irregular form of
 's-aorist, 3rd. sing.; the final ह् is dropped. ऊह्युः—
 √cāh to carry, perf. 2nd. dual. आत्मन्वतीभिः—From

अत्मन् by adding the suffix मत्तुप् Sāyana takes it to mean 'your own' or 'animated' Wilson accepts the first meaning while Griffith and Peterson the second
अन्तरिक्षप्रद्विः—प्रद्वि from √pru to go, with the suffix निवप्; Tatpuruṣa compd accented on the second member Wilson following Sāyana translates 'floating over the ocean' Griffith as 'traversing air' and Peterson as 'plying in the sky'

तिस्रः । क्षपः । त्रिः । अहां । अतिव्रजत्क्षमिः । नासत्या ।
मुज्युम् । ऊह्युः । पतद्गैः ॥ समुद्रस्य । धन्वन् । आर्द्रस्य ।
पारे । त्रिः । रथैः । शतपत्क्षमिः । पट्जर्खैः ॥४॥

सा० भा०—हे नासत्यो सेनया सह उवके निमग्न भुज्युं तिस्र क्षप
त्रिसत्त्वाका रात्री त्रिरहा त्रिवारभाष्यताम्यहानि च अतिव्रजद्भि अतिक्रम्य-
गच्छद्भिरेतावन्त कालमतिम्याप्य वर्तमानं पतद्गैः पतद्भि त्रिभि त्रिसत्त्वाकै
रथै ऊह्यु युवामूढवन्ती । ध्वेति धेत् उध्यते । समुद्रस्य अम्बुराशेर्मध्ये
धन्वन् धन्वनि जलवर्जिते प्रवेक्षे आर्द्रस्य उवकेनाद्भीभूतस्य समुद्रस्य पारे तीरदेशे
च । क्षपभूते रथै । शतपद्भिः शतसत्त्वाकैश्चक्षुष्यैः पारंरपेतं पट्जर्खै
पट्भिरक्षर्युक्तं ॥ तिस्र । 'त्रिचतुरो स्त्रियाम्' इति त्रिशब्दस्य तिस्रादेशः ।
स चान्तोदात्तः । 'अचि र ऋत' इति रेफादेशे 'उदात्तपणो ह्रस्वपूर्वात्' इति
विभक्तौऽदात्तत्वम् । क्षप । विभक्त्यन्तस्य छान्दस ह्रस्वत्वम् । यद्वा । शस्ति
'आत' इति द्योगविभागादधातोरेषि जाकारलोपः । अहां । 'शेष्ठन्वसि बहुलम्'
इति शैलौष । पतद्गैः । 'पत्स् गतो' । 'पतेरङ्गव' (उ० सू० १११६) ।
धन्वन् । 'धगिगत्यर्थ' । हृदिस्त्वात् नुम् । 'चनिन्युर्वि' इत्यादिना कनिन् ।
'मुपां मुलुक' इति सप्तम्या लुक् । शतपद्भिः । शत पादा येषाम् । 'सत्त्वासु-
पूर्वस्य' इति पादशब्दस्यान्यलोप समाप्तान्तः । अयमस्यादित्वेन भत्वात् पाद
पत् इति पद्भाष । यद्वा । पादसमानार्थं पच्छब्दं प्रकृत्यन्तरं द्रष्टव्यम् ॥

शब्दा०—तिस्र=तीन, क्षपः=रात्रि, त्रिः=तीन, अहां=दिन, अति-
व्रजद्भिः=लगतार चलकर, नासत्या=ओ सत्यरूप अश्विन, मुज्युम्-भुज्यु
को, ऊह्युः=लापे, पतद्गैः=उडनेवाले, समुद्रस्य=समुद्र के, धन्वन्=

सूत्रे स्थलपर, आर्द्रस्य=भीगे हुये (समुद्र) के, पारे=पार, त्रिभिः=तीन, रथैः=रथों से, शतपद्भिः=सौ पैरवाले, षडश्वैः=छे अश्वोवाले ।

हि० अ०—ओ अश्विन, तीन रात, तीन दिन लगातार चलकर भुज्यु को, सौ पैर वाले छे अश्वों से युक्त, उड़ने वाले तीन रथों से, पानी वाले समुद्र के पार, सूत्रे स्थल पर लाये ।

Trans—By travelling throughout three nights and three days, O true ones, you brought Bhujyu along the dry land, across the watery ocean with swift-flying three chariots, (yoked) with hundred footed six horses

Notes—अतिप्रजडिः—Governing compd : accented on the second member नासत्या—Vocative in the beginning of a pāda, hence, not unaccented शतपद्भिः—Babuvrila compd : accented on the first member

अनारम्भणे । तत् । अवीरयेधाम् । अनास्थाने । अग्रभणे । समुद्रे ॥ यत् । अश्विनौ । ऊहयुः । भुज्युम् । अस्तम् । शत-अरित्राम् । नावम् । आतस्थिवांसम् ॥५॥

सा० भा०—हे अश्विनौ अनारम्भणे आलम्बनरहिते समुद्रे तत् कर्म अवीरयेधाम् । विप्रागत कृतवन्ती युवाम् । अनारम्भणत्वमेव स्पष्टीकरोति । अनास्थाने । आस्थीयते अस्मिन् इति आस्थानो भूपदेश । तद्रहिते स्थावृ-मशाये जले इत्यर्थः । अग्रभणे अग्रहणे । हस्तेन ग्राह्य शालादिकमपि यत्र गच्छति तस्मिन् इत्यर्थः । किं पुनस्तत्त्वम् । मुञ्च्यु समुद्रे मग्न शतारित्रां षट्पद्विराम् । यं काष्ठं पाद्वन्तो यद्वज्रं तालोदने तस्मिन् नौ शीघ्र गच्छति तानि अरित्राणि । ईदृशौ नावम् आतस्थिवांसम् आस्थितवन्तमाहवन्त कृत्वा अस्तम् । गृहभामेत् । पितृस्तुपस्व गृह प्रति यत् ऊहयुः । तत्प्रापण-मन्येदुं शक युवा समुद्रमध्ये कृतवतावित्यर्थः ॥ अनारम्भणे । आरम्भते इत्यारम्भणम् । 'कृत्यत्युटो बहुलम्' इति कर्मणि ल्युट् । 'नज्युम्याम्' इत्युत्तरपदान्तोवातत्वम् । अवीरयेधाम् । 'जूर घोर विक्रान्तौ' । चुरादि-रामनेपथी । अनास्थानाप्रभणयो पूर्ववत् स्युहस्वरो । अयं तु विशेषः ।

‘द्वप्रहोर्भ’ इति भत्वम् । अस्तम् । अस्यते अस्मिन् सर्वमित्यस्त गृहम् । ‘असिहसि’ इत्यादिना तन्प्रत्ययः । शतारित्राम् । ‘अद् गतो’ । ‘अतिलुप्त’ (पा० सू० ३.२ १८४) इति करणे इत्रप्रत्ययः । बहुवीही पूर्वंपदप्रकृतिस्वरत्वम् ॥

शब्दा०—अनारम्भणे=आलम्बन-रहित, आश्रय रहित, तत्=वह, अवीरयेथाम्=बहादुरी का कार्य किया, अनास्थाने=जहाँ लडा होने का स्थान नहीं था, अग्रभणे=जहाँ सहारारूप पकड़ने की कोई वस्तु नहीं, समुद्रे=समुद्र में, यत्=जब, अश्विनौ=ओ अश्विन्, ऊह्युः=लाये, भुज्युम्=भुज्यु को, अस्तम्=घर, शतारित्राम्=सौ डाडवाली, नावम्=नौका पर, आतस्थिवांसम्=बँठाकर ।

हि० अ०—समुद्र में जहाँ, पर कोई आश्रय नहीं था, (जहाँ) लडा होने का स्थान नहीं, (जहाँ सहारा रूप) पकड़ने की कोई वस्तु नहीं, (निश्चित ही तुमने) बहादुरी का कार्य किया, ओ अश्विन्, जब तुम लोग सौ डाडवाली नौका पर बँठाकर भुज्यु को (उसके) घर लाये ।

Trans —(Indeed) you did a heroic deed in the ocean where there was nothing to give support, nothing to rest upon and nothing to catch at, when you brought Bhujyu, having seated (him) in a hundred oared boat, (his) dwelling

Notes—अनारम्भणे—From अन्+अ+√*rabh* (to grasp) with ल्युट्, Bahuvrīhi, accented on the second member (नन्मुन्याम्—Pan VI 2 172) अवीरयेथाम्—From denom base √*viraya* to act like hero, impf 2nd dual अनास्थाने—Bahuvrīhi, accented on the second member अग्रभणे—From √*grabh* (to catch) with ल्युट् Bahuvrīhi compd शतारित्राम्—अत्रि from √*r* to go, Bahuvrīhi compd accented on the first member आतस्थिवांसम्—√*sthā* to stand, perf part

यम् । अश्विना । दुदयुः । श्वेतम् । अरवम् । अ॒यऽअ॒रवाय । श॒र्वत् । इत् । स्व॒स्ति ॥ उत् । वा॒म् । दा॒त्रम् । महि । की॒र्ते॒न्यम् । भूत् । पै॒द्वः । वा॒जी । मद॑म् । इत् । ह॒व्यः । अ॒र्यः ॥६॥

सा० भा०—अत्रेदमाख्यायते । पेदुर्नाम कश्चित् स चाश्विनौ तुष्टाय । तस्मै प्रीतीं कचिच्छवेतवणमश्व दत्तवन्तौ । स चाश्वस्तस्य प्रौढ जय चकारेति । एतद्वन प्रतिपाद्यते । हे अश्विनौ युवाम् अघारवाय अहन्तव्याशवाय । पेदुर्नाम्ने राजर्षये यं श्वेतवर्णं अश्वं ददधु दत्तवन्तौ सोऽश्वस्तस्मै स्वस्ति जयलक्षण मङ्गल शश्वत् इत् नित्यमेव चकार । वां युवयो सत् दात्रं दान महि महदति-गम्भीरम् अत एव कीर्तेन्यं सर्वं कीर्तनीय प्रशस्त्य भूत् अभूत् । तस्मात् पैद्वः पेदो सबन्धो पत्तनशोल जीघ्रगामी वा अर्यः अनूणा प्रेरयिता युद्धेदु प्रेरयितव्यो वा घाजी वेजनवान् सोऽश्व सदमित् सर्वं हृष्यः अस्माभिरप्याह्वातव्य ॥ दात्रम् । दवातेमवि औषादिक प्रस्तप्य । महि । 'मह पूजयाम्' । 'हन्सर्व-धातुष्य' इति हन् । कीर्तेन्यम् । 'कृत सशस्त्रे' । 'कृत्यार्थं सर्वकेत्येव्यश्वत' इति केन्यप्रस्तप्य । 'श्रुत इडातो' इति इत्वम् । भूत् । 'बहुल छन्दस्प-माद्योतोऽपि' इति अडभाय । पैद्व । पेदो सबन्धो । 'सस्येदम्' इति अण् । छान्वशो धर्णलोष । हृष्य । हृष्यते 'अथो यत्' इति यत् । 'बहुल छवसि' इति सप्रसारणम् । गुण । 'धातोस्तन्निमिरात्पूर्व' इति अवादेश । अर्प । 'ऋ गतो' । 'अज्ज्यादयश्च' (उ० सू० ४५५१) इति औषादिको यत् । घ्राय-येनान्तोवासात्वम् ॥

शब्दा०—यम्=जिसको, अश्विना=जो=अश्विन, दधुः=बिपा, श्वेतम्=श्वेत वर्ण के, अश्वम्=अश्व को, अघारवाय=दुष्ट अश्ववाले को, शश्वत्=सदा के लिये, इत्=पूर्ववर्ती शब्द पर बल देनेवाला एक निपात, स्वस्ति=मंगलकारी, सत्=वह, वाम्=तुम दोनों का, दात्रम्=दान, महि=महान्, कीर्तेन्यम्=प्रशस्ता के योग्य, भूत्=हो गया, पैद्वः=पेदु का, घाजी=अश्व, सदम्=सदा के लिये, इत्=पूर्ववर्ती शब्द पर बल देनेवाला एक निपात, हृष्यः=स्तुति के योग्य, अर्यः=मालिक के लिये ।

हि० अ० ओ अश्विन, दुष्ट घोड़ेवाले को तुमने जित श्वेत वर्ण के अश्व भी दिया वह (अश्व) सदा के लिये मंगलकारी बन गया । तुम्हारा वह महान् दान प्रशस्तनीय हुआ, पेदु का यह अश्व मालिक के लिये स्तुति के योग्य बन गया ।

Trans—O Ásvins, the white horse (which) you gave to (a man) whose horse was mischievous, was proved to be a blessing for ever That great gift of yours was worthy of glorification, the horse of Pedu became the object of invocation to the patron

Notes—ददयुः—√dā to give, perf 2nd dual, not unaccented because preceded by यम् अघाश्वाय—Wilson following Sāyana translates as 'whose horses were indestructible', Griffith takes it as a proper name. According to Peterson अघाश्वाय means 'to him whose horse was invulnerable'. Bahuvrīhi compd. accented on the first member फीर्तेन्यम्—Gerundive in ण्य from √kṛi to praise भूत्—√bhu to be, root aorist injun 3rd sing वैद्—From वेद् by adding the suffix म् इत्—a Particle which emphasises the preceding word हव्यः—Gerundive in ण्य from √hū to call अर्यः—This word has variously been interpreted by the scholars. Sāyana derives it from √r to go with the suffix यत् and renders it by 'अत्राणां प्रेरयिता युद्धेषु प्रेरयितव्यो वा' and takes it as an adj. of वाजी or in apposition to हव्य, Wilson translates it 'scatterer (of the enemies)' Griffith, too, regards it as an adj. of वाजी, and renders it as 'brave'. Grassmann thinks it to mean 'pious', Oldenberg as 'Arya', Geldner as 'rich' or 'powerful' and Peterson as 'patron'. Parāñjpe takes it as gen sing of अरि.

युवम् । नरा । स्तुवते । पञ्जियाय । कक्षीयते । अरदत्तम् । पुरम्-
धिम् ॥ कारोत्तरात् । शफात् । अरवस्य । धृष्णः । शतम् ।
कुम्भान् । असिञ्चतम् । सुरायाः ॥७॥

सा० भा०—अत्रयमाख्यायिका । कक्षीयान्पि पुरा तमसा तिरोहितज्ञान-
सन ज्ञानायमर्शिनौ लुष्टाव । तस्मै अश्विनौ प्रभूता धिय दत्तवत्तयिति । तदाह ।
हे नरा । नेतारवश्विनौ युव युवा पञ्जियाय । पञ्चा इत्यङ्गिरसाम् आख्या
'पञ्चा वा अङ्गिरस' इत्याम्नातत्वात् । तेषां कुले जातस्य कक्षीयते । कक्ष्या
रज्जुरवस्य । तद्वत्ते तत्संज्ञाय स्तुवते युवयो स्तुतिं कुर्वते मह्य पुरधिं प्रभूता
धिय धृदिम अरदत्त व्यलिखतम् । यथा सर्वायमोचरा भवति तस्या हृतवन्ता

वित्तयः । अवि च कारोत्तरात् । कारोत्तरो माय वंद्यस्त्वयं वेष्टितो भाजत-
विशेषो यस्मिन् सुरायाः द्यावधं त्रियते । सुप्तोपममेतत् । कारोत्तरात् यथा
सुरायाः संपादकाः तां द्यावधन्ति एवमेव युवां वृष्ट्याः सेचनसमयस्य मुष्म-
दीयस्य अश्वस्य शफात् सुरात् सुरायाः शतं कुम्भान् असंत्यातान् सुराघटान्
असिञ्चतम् अक्षारयतम् । घटः । सिञ्चति । पूरणार्थः । कारोत्तरस्यानोपात्
मुष्मदीयाश्वस्य सुरात् या सुरा प्रवहति तया असंत्यातान् घटान् असिञ्चतम्
अपूरयतम् । ये जनाः सोत्रामभ्यादिबर्मणि मुष्मद्यागाय सुरां याचन्ते तेषां
मित्तयः ॥ स्तुवते । स्तीतेलंडः शतम् । अदादिष्वात् दापो लुक् । 'शतुरनुमः' इति
विभक्तेर्ददात्तवन् । प्रथियाय । पश्यशब्दात् शंषिको घञ् । बलीवते । 'आसन्दी-
बदप्योयञ्चक्रीयत्क्षीवत्' इति निपातनात् बध्नाशब्दस्य संप्रसारणं व्यत्ययः च ।
अरदतम् । 'रद विलेखने' । पुरधिम् । 'पुरधिबहुषी' (निघ० ६ १३) इति
यास्कः । पुषोदरादिष्वात् पुरधिभावः । घटः । पुरं पूरयितव्यं सर्वविषयज्ञात-
मस्या घोषते अथस्याप्यते इति पुरं पिबुंष्टिः । 'कर्मण्यधिकरणे च' इति वयातेः
किप्रत्ययः । 'तत्पुण्ये वृत्ति बहुलम्' इति बहुलवचनात् अलुक् । इवं तु व्युत्पत्ति-
मात्रं यस्तुतः पुषोदरादिरेव । असिञ्चतम् । 'विचिर् क्षरणे' । सौदादिष्वात् ।
'शे मुष्वादीनाम्' इति नुम् ॥

शब्दा०—युवम्=युव बोनो ने, नरा=गो नेता, स्तुवते=स्तुति करने-
वाले के लिये, पञ्चियाय=पञ्चि घञ् में उत्पन्न, कक्षीयते=कक्षीवान को,
अरदतम्=दिपा, पुरधिम्=ज्ञान, कारोत्तरात्=घात के बने सुरापान से,
शफात्=क्षुर, अश्वस्य=अश्व के, वृष्ट्याः=शक्तिशाली, शतम्=सौ,
कुम्भान्=घडो को, असिञ्चतम्=भर दिया, सुरायाः=सुरा के ।

हि० अ०—ओ नेता, तुमलोगों ने स्तुति करनेवाले, पञ्चि घञ् में उत्पन्न,
कक्षीवान् को प्रभूत ज्ञान दिया । शक्तिशाली अश्व के क्षुर से, जानो घात का
बना सुरा रखने का पात्र हो, सैकड़ों सुरा के घडो को भर दिया ।

Trans—O heroes, you imparted knowledge to
Kaksivān of Pajri family, who praised you (You)
poured forth hundred pictures of Soma-juice from the
hoof of mighty steed as if from a strainer

Notes—स्तुवते—√*stu* to praise, pres part dative.
sing. अरदतम्—√*rad* to dig, impf. 2nd. dual पुरधिम्—

From पुरं + √dhā + क्ति; Wilson following Sāyana translates as 'various knowledge', Grassmann as 'wealth'; Griffith as 'wisdom', Geldner as 'blessing' and Peterson as 'fortune'. असिञ्चतम्—√sic to pour, impf. 2nd. dual.

हिमेन । अग्निम् । ग्रंसम् । अवारयेयाम् । पितुऽमतीम् ।
ऊर्जम् । अस्मै । अधत्तम् ॥ ऋवीसे । अत्रिम् । अरिवना ।
अवऽनीतम् । उत् । निन्यथुः । सर्वगणम् । स्वस्ति ॥८॥

सा० भा०—अत्रेदमाह्वानम् । अत्रिम् ऋषिम् असुराः शतद्वारे पीडा-
यन्त्रगृहे प्रवेश्य तुपाग्निना अवाधियत । तदानीं तेन ऋषिणा स्तुतावरिवनौ
अग्निमुदकेनोपशमय्य तस्मात् पीडागृहात् अविकलेन्द्रियवर्गं सन्तं निरगमयता-
मिति । तदेतत् प्रतिपाद्यते । हे अरिवनौ हिमेन हिमवच्छीतेनोदकेन ग्रंसं
दीप्यमानम् अत्रेर्वाग्निनावंमसुरः प्रसिप्तं तुपाग्निम् अवारयेथां युवां निवारित-
वन्तौ शीतोद्भूतवन्तावित्यर्थः । अपि च अस्मै असुरपीडया काश्यं प्राप्ताय
अत्रये पितुमतीम् । पितुरित्यभनाम् । अधत्तम् ऊर्जं बलप्रदं रसात्मकं
क्षीरादिकम् अधत्तं पुष्ट्यर्थं प्रापच्छतम् । ऋवीसे अपगतप्रकाशे पीडायन्त्र-
गृहे अवनीतम् अवाङ्मुखतया असुरैः प्राप्तम् अत्रिं सर्वगणम् । यणः
समूहः । सर्वेषामिन्द्रियाणां पुत्रादीनां वा गणेतोपेतं स्वस्ति अविनाशो यथा
भवति तथा उन्नित्यथुः तस्माद्गृहादुद्गमय्य युवां स्वगृहं प्राप्तवन्तौ । यद्वा ।
हिमेन शीतेन वृष्ट्युदकेन अग्निम् अग्निवस्तीक्ष्णं ग्रंसम् । अहर्नर्मितम् ।
सामर्प्यात् निदाघकालीनम् अहः अवारयेयाम् । तस्याहस्तैक्ष्ण्यं निवारित-
वन्तौ । अपि च अस्मै अत्रये पितुमतीं चरुपुरोडाशादित्यक्षणाग्नोपेतमूर्जं बल-
करं रसात्मकम् उपस्तरणामिधारणात्मकं घृतमयत्तम् । वृष्ट्युत्पादनेनान्तेर्वा-
गार्थं हवींषि निष्पादितवन्तावित्यर्थः । ऋवीसे अपगततेजस्के पृथिवीद्रव्ये
अवनोतभोषधीनामुत्पादनाय अवस्तारणीतम् । पार्थिववाग्निना परिपन्नतः उदकेन
स्तिग्नाः ह्योषधिवनस्पतयो विरोहन्ति । अत्रिं हविषापत्तारभोषधिवनस्पत्या-
दीनां वा एषविधमग्निं सर्वगणं शीह्याद्योषधिवनोपेतं हे अरिवनौ युवां स्वस्ति
अविनाशः यथा भवति तथा उन्नित्यथुः । शीह्याद्योषधिवनस्पतिरूपेण भूमे-
रुपरिष्ठाग्नोत्तवन्तौ । चारणात्मना पापिवाग्नी वतंमार्गं सर्वभोषधिवनस्पत्यादि-

मदिवनी प्रवपंणेन व्यवतीकृतवत्तादित्यं । अय पक्षो यास्वेन 'हिमेनोद्वेन'
(नि० ६ ३६) इत्यादिना उक्त ॥ पितुमतीम् । 'ह्रस्यनुद्ग्या मतुप्'
इति मतुप् उदात्तत्वम् । श्रुवोसे । अत्र यास्व । 'श्रुवोसमपगतभासमप-
चितभासमपहृतभास यतभास या' (नि० ६ ३५) इति । पृषोदरादित्वाद-
भिमतस्वरसिद्धि । अग्निम् । 'अय भक्षणे' । 'अदेस्त्रिनि च' इति चक्षशात्
त्रि । अवनोतम् । 'गतिरनन्तर' इति गते प्रवृत्तिस्वरत्वम् । स्वस्ति ।
'अस भुवि' । भावेवितन् । 'छन्दस्पुमपया' इति सार्वधातुफक्त्वात् अस्तेभू-
भावाभाव ॥

शब्दा०—हिमेन=यक से, अग्निम्=अग्नि को, प्रंसम्=जलती हुई,
अवारयेयाम्=बुझाया, पितुमतीम्=अन्न, ऊर्जम्=बलदायर, अस्मे=
उसके लिये, अधत्तम्=दिया, ऋषीसे=अग्नेरो गुफा में, अग्निम्=अग्नि को,
अश्विना=ओ अश्विन् अवनीतम्=नीचे परे हुये को उन्नियथुः—ऊपर
लाये सर्वगणम्=सभी अनुयायियों के साथ, स्वस्ति=कल्याण के माग पर ।

हि० अ०— तुमने ठंडे जल से रहवती अग्नि को बुझाया, उसके लिये
शौर्युक्त अन्न दिया । ओ अश्विन, अग्नेरो गुफा में नीचे परे हुये अग्नि को
उसके अनुयायियों के सहित कल्याण के माग पर ऊपर लाये ।

Trans—You pacified the burning fire with ice
and gave nutritious food to him, O Asvins, you
brought out Atri (who was) cast downward into a
dark cavern, with all his followers to blessing

Notes—प्रंसम्—Yāska takes it to mean day
(Nir VI 36) According to him प्रंसम् is the object of
अवारयेयाम् and अग्नि is the उपमान of प्रंसम् Sāyana takes
अग्निम् as the object of अवारयेयाम् and प्रंसम् as the ad-
jective of अग्निम् In alternative, Sayana accepts Yāska's
interpretation Geldner and Griffith understand अग्ने
for अग्निम् Griffith renders 'the fire's fierce burning'
Peterson thinks प्रंसम् as a substantive in apposition
to अग्निम् and translates as 'dazzling lustre अवार-
येयाम्—√vr to cover mid caus impf 2nd dual
पितुमतीम्—From √pi with the suffix मतुप् अधत्तम्—

√dhā to put, impf. 2nd. dual, ऋवीसे—Yaska takes it to mean earth. Wilson understands it as 'dark cavern', Peterson as 'a fire pit', Grassmann as 'a hot fissure in the earth', Geldner as 'a smouldering fire', अवनीतम्—√nī with अव to cast downward, past part; for accent see निहिताः (I. 24.7).

परा । अवतम् । नासत्या । अनुदेशाम् । उच्चावुध्नम् । चक्रथुः ।
जिह्वारम् ॥ क्षरन् । आपः । न । पायनाय । राये । सहस्राय ।
तृप्यते । गौतमस्य ॥६॥

सा० भा० - अवेदमाख्यानम् । कदाचिन्मरुभूमौ वर्तमानस्य स्तोतुः गोतम-
स्य ऋयेः समीपं देशान्तरे वर्तमानं कूपमुत्खापाश्विनौ प्रापयेताम् । प्राप्य च तं
कूपं स्नानपानादिसौकर्याय उपरिमूलमधोविलमवास्थापयतामिति । तदेतदाह ।
हे नासत्या सत्यस्वभावा सत्यस्य नेतारी नासिकाग्रमर्धौ वा एतत्संज्ञाश्विनौ
युवाम् अवतम् । कूपनामैतत् । अयस्तात्तत् कूपं परा अनुदेशां गोतमस्य ऋयेः
समीपे प्रेरिष्याम । तदनन्तरं तं कूपम् उच्चावुध्नम् उच्चेरपरिष्ठात् बुध्नो
मूलं यस्य स तथोक्तः । जिह्वारं जिह्वमस्ताद्वर्तमानतया वर्तमानं द्वारं द्वारं यस्य
स तथोक्तः । एवंगुणविशिष्टं चक्रथुः युवामकृपायाम् । तस्मात् कृपात् तृप्यते
विपासतः गोतमस्य पायनाय पानार्थम् आपो न आपश्च । अयं नशादश्चायं ।
क्षरन् प्रवाहक्येन निरगमन् । कीदृशस्य । राये हवींषि रत्तवतः सहस्राय सहस्र-
शीलाय । पट्टा । सहस्रसंख्याकाय राये वनाय एतत्संख्यधनलाभार्थं च अक्षरन् ॥
अनुदेशाम् । 'गुद प्रेरणे' । लोदादिकः । जिह्वारम् । द्वारशब्दस्य पृषोदरा-
दित्वात् वारादेशः । क्षरन् । 'क्षर संचलने' । 'बहुलं छन्दस्यभादयोऽपि' इति
अडभावः । शपः पित्वादानुदात्तत्वम् । तिङो लसार्धघातुकस्वरेण घातुस्वरः ।
पायनाय । हेतुमिति गिच् । 'शाच्छात्ताह्वा' इति युक् । भावे ल्युट् । राये ।
'रा दाने' । राति द्यातीति राः । 'रातेर्दे' (उ० सू० २. २२४) । 'ऊडिम्'
इति विभक्तेरुदात्तत्वम् । तृप्यते । 'जितृषा विपासायाय' । द्यन् । लटः शतृ ।
श्यनो नित्वादाद्युदात्तत्वम् । 'पठघर्षे चतुर्थो दक्तव्या' (पा० म० २. ३. ६२-
१) इति चतुर्थी ।

शब्दार्थः—परा=समीप, अवतम्=कूपं को, नासत्या=ओ सत्यस्वभाव-
वाले, अनुदेशाम्=उपर उठाये, उच्चावुध्नम्=उपर येदावाला, चक्रथुः=

किया, जिह्वानारम्—तिरछा मुहवाला, क्षरन्—बहाया, आपः—जल, न—
तरह पायनाय=पीने के लिये, राये=घन के लिये, सहस्राय=हजार
तृप्यते=प्याते, गोतमस्य=गोतम के लिये ।

हि० अ०—ओ अश्विन, तुमने (घन के) कुयों को ऊपर उठाया, इससे
पेदे को नीचे की ओर तथा मुह को (पृथिवी की ओर) तीरछा किया; सहस्र
घन के प्यासे गोतम के लिये (उस कुयों से घन को) चर्पा की, मानो प्यास शान्त
करने के लिये जल हो ।

Trans—O true ones, you raised up the well
(of treasure) and made its bottom upward and mouth
curved (on the ground), poured as it were waters for
drinking, for Gotama, thirsty for thousand-fold wealth

Notes—अनुदेशाम्— $\sqrt{nud}$ to push, mid impf 2nd
dual उच्चाबुध्नम्—Bahuvrīhi, accented on the first
member चक्रयुः— $\sqrt{kr}$ to make, perf 2nd dual
जिह्वानारम्—The word द्वार has become चार by dropping
the letter व; चार is modern शरी the mouth of a pot,
Bahuvrīhi compd accented on the first member
क्षरन्— $\sqrt{ksar}$ to flow, pres injun 3rd plu, Peter-
son takes it as a participle and renders as 'letting
flow' न—According to Sāyana न is a conjunctive
expressive of 'and', Peterson takes it to mean 'as it
were' पायनाय—From $\sqrt{pā}$ to drink by adding the
suffixes भुक् and तृप् in dative sing सहस्राय—Sāyana
understands it as 'सहस्रशीलाय' and in alternative as 'एत-
त्सहस्रघनलामार्यम्', Griffith takes it to mean 'thousand-
fold' Both Sāyana and Griffith construe it with राये
but Peterson with तृप्यते गोतमस्य—Use of gen in the
sense of dative

जुजुर्यः । नासत्या । उत । चविम् । प्र । अमुञ्चतम् । द्रापिम्-

इव । च्यवानात् ॥ अ । अतिरतम् । जह्नुतस्य । आयुः । दक्षा ।
आत् । इत् । पतिम् । अकृणुतम् । कनीनाम् ॥१०॥

सा० भा०—अश्वेदमाख्यानम् । वत्सोपतितादिभिरुपेतो ज्योर्णाङ्गः पुत्राविभिः
परित्यक्तश्च्यवनाहयः श्रुतिरिद्विजो लुप्तः । स्तुतावद्विजो तस्मै श्रुपये जरामप-
कमप्य पुनर्यौवनमुदतामिति । तदेतदाह । हे नासत्या अश्विनो जुजुरुपः
ज्योर्णात् च्यवानात् च्यवनास्यादुपेः सकाशात् यत्रि इत्स्मं शरीरमावृत्ता-
वस्थिता जरां प्रामुञ्चतं श्रुपेणानोचयतम् । तत्र दृष्टान्तः । द्रापिमिव ।
द्रापिरिति कवचस्मात्तथा । यथा कश्चित् कवचं हस्तेनशरीरव्यापकं पृथा
पश्चात् शरीरात् वृषकरोति तद्वत् । एत अपि च हे दक्षा एतत्संगौ वृषांनोषी
वा अश्विनो जह्नुतस्य पुत्राविभिः परित्यक्तस्य श्रुपेः आयुः जीवनं प्रातिरतं
प्रावर्धयतम् । प्रपूर्वेतिरतिवैधेयार्थः । आत् इत् अन्तरमेव पुत्रानं सन्तं
कनीनां कन्यानां वति भर्तारम् अकृणुतम् अकुपतम् । जुजुर्यः । 'जृप् वयो-
हानी' । लिटः वचसुः । 'बहुलं छन्दसि' इति उत्त्वम् । द्विर्भावः । पञ्चम्येक
वचने 'यसोः संप्रसारणम्' इति संप्रसारणम् । 'नासितवसिपसीनां च' इति पत्वम् ।
घञिम् । 'बृह् वरणे' । 'आह्वमहन' इति कित्प्रत्ययः । जह्नुतस्य । 'ओहाक्
रघाणे' । कर्मणि निष्ठा । तस्य 'छन्दस्युभयथा' इति सार्वधातुकत्वात् यक् ।
तस्य 'बहुलं छन्दसि' इति झलुः । 'जहातेरष' (पा० सू० ६. ४. ११६) इति
इवम् । कनीनाम् । 'रथेर्मती बहुलम्' इति बहुलवचनात् कन्याशब्दस्य अत्र
संप्रसारणम् ॥

छा०— जुजुरुपः=बृह, नासत्या=ओ सत्य स्वभाववाले, एत=ओर,
यत्रिम्=बाहरी रूप को, प्रामुञ्चतम्=अलग किया, द्रापिमिव=कवच की
तरह, च्यवानात्=च्यवान् नामक ऋषि के शरीर से, प्रातिरतम्=बड़ाया,
जह्नुतस्य=पुत्रों द्वारा छोड़ दिये गये की, आयुः=आयु को, दक्षा=ओ
आश्चर्यजनक कार्य करनेवाले, आत्=इसके बाद, इत्=पूर्ववर्ती शब्द पर बल
देनेवाला एक निपात, पतिम्=स्वामी, अकृणुतम्=बनाया, कनीनाम्=
पुत्रतियों का ।

हि० अ०—ओ अश्विन, (तुम लोगों ने) बृह च्यवान् (ऋषि) के
बाहरी रूप को कवच की तरह अलग कर दिया । (पुत्रों द्वारा) छोड़ दिये गये
(ऋषि) की आयु को, ओ आश्चर्यजनक कार्य करने वाले, (तुम लोगों ने)
बड़ाया तथा उसको सुन्दर पुत्रियों का पति बनाया ।

Trans.—O true ones, you removed the outward appearance as it were an armour from the aged Cya-vān You extended the life of an abandoned one, O miracle workers, and then you made him the husband of youthful maidens

Notes—जुजुरुषः—Gen sing of जुजुर्वत् from √jr to be old, perf. part यद्रिम्—Form (Nigh III 72) Yāska derives it from √vr to cover (यद्रि इति रूपान्तरम् । वृणोतीति स्त Nir. II 9) Sāyana here takes it to mean 'old age that prevails the body', Wilson and Griffith as 'skin' and Peterson as 'outer shell' अमुश्चतम्—√muo to release, impf 2nd dual अतिरतम्—√ti with prefix प्र to prolong, to extend, 2nd dual जहिता—√ha to leave, past part अकृणुतम्—√kr to make, impf 2nd dual कनीताम्—कनी is the Samprasāraṇa of कन्या

तत् । वाम् । नरा । शंस्यम् । राध्यम् । च । अभिष्टिऽमत् ।
नास्त्या । वर्यम् ॥ यत् । विद्वांसा । निधिमऽहम् । अपऽगूळ-
हम् । उत् । दर्शतात् । ऊपथुः । वन्दनाय । ॥११॥

सा० भा०—अत्रेदमाख्यातम् । वन्दनी नाम कश्चिदपि स चामुरं कूपे निक्षिप्तं उत्तरीतुमशक्नुवन्नश्विनावस्तीत् । तमश्विनौ कूपादुन्निग्यतुरिति । तदाह । नरा आरोग्यस्य नेतारो हे नास्त्यौ अश्विनौ धा पुत्रयोः सर्वान्धि अभिष्टिमत् अभ्येयणयुक्तमामिमुख्येन प्राप्तव्यं तथा वरूथं वरणोप कामयितव्यं तत् कर्म शंस्यम् अस्माभिः प्रशसनीयं राध्यम् आराधनीयं च । किं पुनस्तत्कर्म । विद्वांसा जायन्तौ युवा निधिमिव निक्षिप्तं घनमिव अपगूळहम् अरण्ये निर्जने देशे कूपमध्ये अमुरं निगूढं वन्दनाय वन्दनमूर्तिं दर्शतात् अर्घ्यं पिपासुभिर्द्रष्टव्यात् कूपात् उत्तु ऊपथुः उवहाष्टम् । एव यत् एतत् कूपादुद्धरणं तदित्ययं ॥ शंस्यम् 'अमु स्तुतौ' । अस्मात् च्यन्तात् 'अचो यत्' इति यत् । यतोऽनाव' इत्याद्युदात्तत्वम् । अभिष्टिमत् । अभिपूर्वात् इह गतो' इत्यस्मा-

द्वारे वितन् । 'अन्वे वृष' इति वितन् उदात्तत्वम् । ह्रस्वत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वेन स एव शिष्यते । शकन्वादिवात् परलपत्वम् । 'तादो च' इति तु गतिस्वरस्य सर्वविधोना छन्दसि विकल्पितत्वावप्रवृत्तिः । ततो भवत् । अन्तोदात्तादुत्तरस्य तस्य 'ह्रस्वनुङ्म्याम्' इत्युदात्तत्वम् । वरुयम् । 'जृदङ्म्यामूयन्' । विद्वाता । 'मुपा मुलुक्' इति विभक्तेराकारः । अपगूलहम् । 'गुह सवरणे' । कर्मणि निष्ठा । 'यस्य विभाषा' इति इत्प्रतिषेधः । इत्त्वघत्वष्टत्वङ्लोपदीर्घाः । 'गतिरनन्तर' इति घते प्रकृतिस्वरत्वम् । दर्शतात् । 'भृमृदृशि' इत्यादिना भतच् । ऊरयुः । 'इवप् भोगसन्तुसताने' । लिटि अयुसि यजादिवात् सप्रसारणम् । द्विवचनादि । वन्दनाय । 'क्रियाग्रहण कर्तव्यम्' इति कर्मणः सप्रदान-स्वाच्चतुर्वी ॥

शब्दा०—तत्=वह याम्=तुमलोगो को, नरा=ओ नेता, शंस्यम्=प्रशंसनीय, राध्यम्=पूजनीय, च=और, अभिष्टिमत्=सहायतात्मक, नासत्या=ओ सत्यस्वभाववाले, वरुयम्=सुरक्षा, यत्=जब विद्वांसा=जानकार, निधिभिश्च=सजाने की तरह, अपगूलहम्=छिपे हुये, उत्=ऊपर, दर्शतात्=कुपे से, ऊपधुः=निकाले, वन्दनाय=वन्दन की ।

हि० अ० ओ नेता, तुम्हारी वह अभिलषित सहायतात्मक सुरक्षा प्रशंसनीय है तथा पूजनीय है, जब जानकार (तुमने) वन्दन की छिपे घन की तरह कुपे से बाहर निकाला ।

Trans—O leaders, that helpful protection of yours, (which is) desired (by us) is praiseworthy and adorable, O true ones, when you the knowing (gods) brought out Vandana from the well (in which he was) concealed like treasure

Notes—शंस्यम् $\sqrt{sams}$ to praise, with the suffix यत् राध्यम्— $\sqrt{radh}$ to succeed, with the suffix यत्, Wilson renders as 'to be adored', Griffith as 'worth the winning' and Peterson as 'worthy of acquisition' अभिष्टिमत्—Sāyana derives it from अगि+ $\sqrt{is}$ to go, Parāṇṇipe derives it from अगि+ $\sqrt{as}$ to afford help, Griffith takes it to mean 'favouring succour'. वरुयम्—From $\sqrt{vr}$ to choose; Sayana renders it as 'वरणीय

कामयितव्य', Wilson as 'desired'. MWD takes it to mean 'protection'. अपगूहम्— $\sqrt{guh}$ with the prefix अप to conceal, the breathing ह् is a secondary sound being originally represented by घ् Thus घ् sometimes represents the old palatal ण् which is replaced by cerebral sound before त् This 'guh' was originally 'gugh' also represented by 'gubh' With past participle suffix त् added to it the 'zh' became cerebral dh the replacement being indicated by lengthening of the preceding syllable ऊपयु— $\sqrt{vap}$ with उत् to bring out यत् वन्दनाय—This hemistich is variously interpreted by the scholars, according to Wilson 'when becoming aware (of the circumstance) you extricated Vandana (hidden like a concealed treasure from (the well) that was visible (to travellers)', Grassmann renders 'as you hauled up for Vandana from the pit the hidden thing like treasure', Griffith translates 'what time ye, knowing well his case, delivered Vandana from the pit like a hidden treasure', Peterson renders 'when you the knowing (gods) found out visibly a buried treasure as it were for Vandana'

तत् । वाम् । नरा । सनये । दंसः । उग्रम् । आविः । कृणोमि ।
तन्पुतुः । न । वृष्टिम् ॥ दुध्यद् । ह । यत् । मधु । आथर्वणः ।
वाम् । अरवस्य । शीर्ष्णा । अ । यत् । ईम् । उवाच ॥१२॥

सा० भा०—अत्रेयमास्यायिका । इन्द्रो दधीचे प्रवर्ग्यविद्या मयुविद्या
धोपदिद्य यदि इमाम् अन्यस्मै वक्ष्यसि शिरस्ते छेत्स्यामीत्युवाच । ततोऽ-
श्विनो मयस्य शिरश्छित्त्वा दधीचं शिरं प्रच्छिन्नान्वत्र निधाय तत्रादव्य
शिरं प्रत्ययत्ताम् । तेन च दध्यद् ऋचं सामानि यजुषि च प्रवर्ग्यविद्यायां
मयुविद्याप्रतिपादकं ब्राह्मणं चाश्विनावध्यापयामास । तदिन्द्रो ज्ञात्वा वक्षणे
तच्छिरोऽच्छिनत् । अथाश्विनो तस्य स्थकीयं मानुषं शिरं प्रत्ययत्तामिति

साट्पामनवानसनेषयोः प्रपञ्चेनोक्तम् । सवेतप्रतिपाद्यते । हे नरा नरो
अश्विनो वां पुत्रयोः संवन्धि उग्रम् उदगूर्णमन्वर्तुःशकं दंसः । वमेनामंतत् ।
युवाभ्यां पुरा कृतं तत् कर्म सनये घनलाभायम् आविष्कृणोमि प्रकटीकरोमि ।
तत्र दृष्टान्तः । तन्वतुः न यथा मेघस्य शब्दः घृष्टिं मेघान्तर्वतमानमुदकं
प्रवर्यणेन सवंत्र प्रपटयति तद्वत् । किं तत्कर्म । अथर्वणः पुत्रः दध्यद्
एतस्तंतः ऋषिः अश्वस्य शीर्ष्णां युष्मत्सामन्व्येन प्रतिहितेन शिरसा वां युवा-
भ्याम् ईम् इमां मधुविद्यां यत् इ यदा सत् ॥ उवाच प्रोक्तवान् । तदानी-
माश्वस्य शिरसः संधानलक्षणं पुनर्मानुषस्य शिरसः प्रतिसंधानलक्षणं च यत्
मयदीपं कर्म तत् आविष्कृणोमीत्यर्थः ॥ सनये । 'यणु दाने' । 'यनिकपि-
कस्यञ्जसिदसिध्वनिसतनिबनिसनिषन्धिपरिम्यश्च' (उ० सू० ४.५७९) इति
इमरथयः । तन्वतुः । 'तनु पिस्तारे' । 'वृत्तग्यञ्जि०' (उ० सू० ४.४४२)
इत्यादिना यमुच् । यद्वा । 'स्तन शब्दे' । बाहुलकात् यमुच् । छान्दसः
सलोपः । वृष्टिम् । वृष्यते सिध्यते अनेनेति वृष्टिः । 'अग्ने ध्रुव' इत्यादिना
रित्तन उदात्तरवम् । आयर्वणः । अथर्वणो अग्नि 'अन्' (पा० सू० ६.४.१६७)
इति प्रकृतिभावात् डिलोपाभावः । शीर्ष्णा । 'शीर्षं छन्दसि' (पा० सू० ६.
१.६०) इति शिरः शब्दपर्यायः शीर्षं शब्दोऽन्तोदात्तो निपादयते । अल्लोपे
सति उदात्तनिवृत्तिस्वरेण विभक्तेषुदात्तत्वम् ॥

शब्दा०—तत्=उस, वाम्=तुम्हारे, नरा=ओ नेता, सनये=घन के
लिये, दंसः=आश्चर्यजनक कार्य, उग्रम्=शक्तिशाली, आविष्कृणोमि=
प्रकट करता हूँ, तन्वतुः=गर्जन, न=तरह, घृष्टिम्=घर्षा को, दध्यद्=
दध्यद् नाम के ऋषि, इ=प्रसिद्ध अर्थ का वाचक एक निपात, यत्=जब,
मधु=मधुविद्या का रहस्य, आथर्वणः=अथर्वण के पुत्र, वाम्=तुम दोनों
को, अश्वस्य=अश्व के, शीर्ष्णा=तिर से, अ=विशेष रूप से, यत्=जो,
ईम्=इस, उवाच=बहा या ।

हि० अ०—ओ नेता, तुम्हारे उस शक्तिशाली कार्य को घन के लिये मैं
प्रकट करता हूँ जैसे गर्जन घर्षा को; जब अथर्वण के पुत्र दध्यद् ने अश्व के
तिर से तुम लोगों को मधु विद्या का रहस्य बताया था ।

Trans.—O leaders, that powerful miracle of
yours, in order to gain thereby, I make manifest as
the thunder (announces) the rain; when Dadhyañ,
the son of Atharvan proclaimed to you the secret of
mead with a horse's head.

Notes—सनये—Dative infinitive in ए from √san to gain. आविष्करोमि—√kr with आवि to make manifest, pres. 1st. sing. तन्यतुः—Derived from √tan to stretch or √stan to thunder. उवाच—√vac to speak, perf. 3rd. sing. not unaccented because preceded by यत्.

अजोहवीत् । नासत्या । करा । वाम् । महे । यामन् । पुरुभुजा ।
पुरंधिः ॥ श्रुतम् । तत् । शासुःश्व । वधिमत्याः । हिरण्य-
हस्तम् । अश्विनौ । अदत्तम् ॥१३॥

सा० भा०—वधिमती नाम कस्यचिद्वाजपेः पुत्री तपुंसकभर्तुका । सा पुत्रलाभार्थमश्विनावागम्य तस्यै हिरण्यहस्ताख्यं पुत्रं ददतुः तदेतदाह । पुरुभुजा बहूनां पालकौ प्रभूतहस्तौ वा हे नासत्या-
वाश्विनी महे महनीये पूजनीये यामन् यामनि । याति गच्छतीति याम स्तोत्रम् । तस्मिन्सति करा अभिमतफलस्य कर्तारो वां युवां पुरंधिः बहुषीः
वधिमती । वधिः पुत्रोत्पादनाश्रितः पण्डकः । तद्वती एतत्संज्ञा राजपुत्री
अजोहवीत् । पुनःपुनः स्तुत्या पुत्रलाभार्थम् आहूतवती युवां च वधिमत्याः
तत् आह्वानं श्रुतम् अभ्युपगतम् । तत्र दृष्टान्तः । शासुरिव । यथा शासुः
आचार्यस्य वचनं शिष्योऽवहितः सन् एकाग्रयेण शृणोति तद्वत् । श्रुत्वा च हे
अश्विनी तस्यै हिरण्यहस्तं सुवर्णमयपाणिं हितरमणीयपाणिं वा एतत्तानं पुत्रं अदत्तं
प्रापच्छतम् ॥ अजोहवीत् । द्विमतयेदलुगन्तात् सङ् । 'यङो वा' इति तिप्
ईडागमः । करा । करोतेः पचाद्यच् । 'युपां सुलुक्' इति विभक्तेः आकारः । यामन् ।
'माती मनिग्वनिग्वनिपश्व' इति मनिन् । 'युपां सुलुक्' इति सप्तम्या लृक् ।
श्रुतम् । लङि 'बहुलं छन्दसि' इति विकरणस्य लृक् । 'बहुलं छन्दस्यमाद्ययोरेऽपि
इति अङभावः । शासुः । शास्तुः । 'शासु अनुशिष्टौ ।' शंसि शसि शसि
(३० सू० २ २५०) इत्यादिना संज्ञायां वृत् । इङभावः । छान्दसस्तलोपः ॥

शब्दा०—अजोहवीत्=बुलाया वा, नासत्या=अो सत्यस्वभाववाले,
करा=अभिमत कार्य करनेवाले, वाम्=तुम दोनों को, महे=भेष्ट, बड़ी,
यामन्=प्रार्थना में, पुरुभुजा=अो अनेक (शक्तियों) का आनन्द लेनेवाले,
पुरंधिः=बुद्धिमान ने, श्रुतम्=शुना, तत्=उसको, शासुरिव=गुरु की आज्ञा
की तरह, वधिमत्याः=बलीव या बधिया पुरुष को पत्नी की, हिरण्यहस्तम्=
स्वर्ण हाथवाले, अश्विनौ=अो अश्विन्, अदत्तम्=तुम दोनों ने दिया ।

हि० अ०—ओ अश्विन, ओ अनेक (शक्तियों) का आनन्द लेनेवाले, बुद्धिमान (स्त्री) ने अपनी घेष्ठ प्रार्थना में, (अभिमत) कार्य करनेवाले तुमको बुलाया था। नपुंसक पुरुष की स्त्री की उस (प्रार्थना) को तुम लोगों ने सुना मानो यह (गुरु की) आज्ञा हो, (तथा तुम लोगों ने उसे) ओ अश्विन, स्वर्ण हस्तिवाले (पुत्र) को दिया।

Trans —O true ones, a wise (woman) invoked you, the active ones in a powerful prayer, O enjoyer of many; you heard that (invocation) of impotent man's wife and gave her, O Ásvins, a golden handed (son)

Notes—अजोहवीत्— $\sqrt{hū}$ to call, int impf 3rd sing करा—Acc dual in मा; Wilson following Sāyana takes it to mean 'accomplishers of desires' According to Geldner कर means hand Parāñjpe understands it as 'active' or 'skilful' यामन्—Loc sing of याम् (from $\sqrt{yā}$ to go) Sāyana on R V X 64 1 takes it to mean sacrifice (यान्ति गच्छन्त्यत्र इति यामा यन्), but here he understands as prayer (यान्ति गच्छतीति याम स्तोत्रम्) Roth and Grassmann following Sayana understand it as 'going forth to the Gods with prayer and offering i.e. the sacrifice Pischel takes it to mean 'successful coming of the sacrifice Max-mullar and Oldenberg render it by 'way' or 'march', according to Parāñjpe यामन् means 'on appeal to gods or an appeal made at or through the sacrifice' पुरुमुजा—पुह् + $\sqrt{bhuj}$ to enjoy, Sāyana renders it by 'बहुता पालको प्रभूतहस्तो वा'; Wilson translates as 'protectors of many', Griffith as 'lords of many treasures' and Peterson as 'they enjoy many powers', vocative not in the beginning of a pāda, hence, unaccented श्रुतम्— $\sqrt{śru}$ to hear, rootacist impv 2nd dual हिरण्यहस्तम्—See I 35 10 अदत्तम्— $\sqrt{dā}$ to give impf 2nd dual

आसः । धृक्स्य । वर्तिकाम् । अभीके । युवम् । नरा । नास-
त्या । अमुमुक्तम् ॥ उत्तो इति । कविम् । पुरुभुजा । युवम् ।
ह । कृपमाणम् । अकृणुतम् । विचक्षे ॥१४॥

स० भा०—वर्तिका घटपसदृशस्य पलिण स्रोः । तामरप्ये घटमानेन
शुना घस्तां पुरा किल अश्विनो अमोचयताम् । तदेतदाह । नरा नेतारो नासत्या
अश्विनो युयं युवम् अभीके अभिगते धृक्वर्तिकायो सप्राप्ते धृक्स्य विवर्तयस्य
शुन आसन् भास्यात् वर्तिकां घटपसदृशीम् अमुमुक्तम् अमोचयतम् ।
मास्वत्तयाह । पुन पुनयेतते प्रतिद्विषसमावर्तते इति वर्तिका उवा । तां
वृक्षेण आवरकेण सर्वजपप्रवाशेनाच्छादयिष्या सुयेंष घस्तां तदोपमुखादश्विनाव-
मुञ्चतामिति । उत्तो अपि च पुरुभुजा महायाह प्रभूतहस्तौ वा युयं ह युवां
एतु कृपमाणं स्तुक्कत कविम् एतत्तन्नामन्यमपि विचक्षे विज्ञेयेण ब्रष्टु समयेन
अकृणुतम् अकुरुतम् ॥ आसन् । 'यहन्' इत्यादिना आस्यस्य आसप्रादेः ।
'अस्लोपोऽन' इति अकारतोपे उदात्तनिवृत्तिस्वरेण 'ऊडिदम्' इति विभक्ते-
रदात्तवचन । अमुमुक्तम् । मुचेरन्तर्भावितप्यर्थात् सहि 'यदुल छन्दसि' इति
विकरणस्य शतु । कृपमाणम् । कृपि स्तुतिवर्मा तुदादिषु ब्रष्टव्य । विकरण-
स्वरे प्राप्ते वृषादीना च' इत्याद्युदात्तत्वम् । विचक्षे । 'तुमर्ये सेतेन्' इति
संप्रत्यय । 'स्को सद्योगाचो' इति सलोप ॥

शब्दा०—आसः=मुख से, धृक्स्य=भेदिये के, वर्तिकाम्=वर्तिका
जाति की एक पक्षी की, अभीके=सप्राप्त में, युवम्=तुम दोनों ने, नरा=ओ
नेता, नासत्या=ओ सत्य स्वभाववाले, अमुमुक्तम्=मुक्त किया, उत्तो=
और, कविम्=कवि की, पुरुभुजा=ओ अनेक, (शक्तिशाली) का आनन्द लेने-
वाले, युवम्=तुम दोनों ने, ह=निश्चित अर्थ का वाचक एक निपात,
कृपमाणम्=प्राप्त करानेवाले को, अकृणुतम्=किया, विचक्षे=देखने के
लिये ।

हि० अ०—ओ नेता, ओ अश्विन, (धृक्-वर्तिका) सप्राप्त में तुम लोगों
ने वर्तिका पक्षी को भेदिये के मुक्त से बचाया । ओ अनेक (शक्तिशाली) का
आनन्द लेनेवाले, तुम दोनों ने प्राप्त करानेवाले (अर्थ) कवि को देखने के
लिये (समय) किया ।

Trans—In the combat, O leaders, o true ones,
you liberated a quail from the mouth of a wolf And

O enjoyer of many, you made the imploring poet to see

Notes—आसन्ः—Abl. sing of आस्य (आस्यन् अस्यते । अस्यन्वते एनत् अस्मिमिति वा Nir I 9) वृकम्—Sāyana takes it here to mean 'dog', Griffith as 'wolf' Yāska takes वृकम् to metaphorically mean 'sun' See note on अद्वकम् (I 48 15) वर्तिकाम्—Yāska takes it to metaphorically mean 'dawn' He derives it from √vrt to turn अमु-मुक्तम्—√muc to release, pluperf 2nd dual उतो—Final ओ, not occurring in the first member of the compd, is called Pragrhya, hence, इति is added to it in the Pad-text कृपमाणम्—√krp to implore (Sāyana), to lament (Macdonell) pres part अकृणुवम्—√kr to make, impf 2nd dual विचक्षे—Dative infinitive in ए from √cahs to see

चरित्रम् । हि । वेऽईव । अच्छेदि । पर्णम् । आज्ञा । खेलस्य ।
परिस्तवम्यायाम् ॥ सुयः । जड्याम् । आयसीम् । विरपलायै ।
धने । हिते । सर्तवे । प्रति । अधत्तम् ॥१५॥

सा० भा०—अगस्त्यपुरोहित खेलो नाम राजा । तस्य सवन्धिनी विशपला नाम स्त्री सप्राये शत्रुनिविच्छन्नबादा आसीत् । पुरोहितेनागस्त्येन स्तुताबन्धिनी राजाबागस्य अयोमय पाद समपत्ताम् । तदेतदाह । आज्ञा आज्ञी सप्राये अगस्त्यपुरोहितस्य खेलस्य सवन्धिनी विशपलाख्याया चरित्रं चरण चेरिव वे पक्षिण पर्ण पतत्रमिव अच्छेदि हि पुरा छिन्नममूत् खलु । हे अश्विनी मुषामगस्त्येन स्तुतो सन्तो परितवम्यायाम् । परितवम्या रात्रि । 'परित एना सकृत्' (निर० ११ २५) इति यास्क । एनामुभयत सूर्यो गच्छतीति तस्यार्थः । राजाबागस्य सुयः तदानीमेव हिते शत्रुषु निहिते धने जेतव्ये विद्यमाने सति सर्तवे खतुं वन्तु विशपलायै आयसीम् अयोमयो जड्या जडयोपलक्षित पाद प्रत्यधत्तम् । सधानमेकीकरण कृतवन्तावित्यर्थः ॥ चरित्रम् 'अतिलघूत्वनसहचर इत्र' इति करणे इत्र । आज्ञा । 'धुषां मुलुक' इति

विभवतेऽदिशः । आयसीम् । अय-शब्दादिकारायै 'शानिरजताविम्योऽञ्' (पा० सू० ४. ३ १५४) । 'दिङ्ङाणञ्' इति ङीप् ॥

शब्दा०—चरित्रम्=चर, चेरिष=पक्षी की तरह, अच्छेदि=कट गया था, पर्णम्=पल, आज्ञा=लड़ाई में, खेलस्य=खेल नामक राजा की, परितक्म्यायाम्=रात्रि में, सद्यः=शीघ्र ही, जङ्घाम्=पंर, आयसीम्=लोहे का, निरपलायै=विश्वला के लिये, धने=धन के लिये, हिते=रखे गये सर्वे=दोड़ने के लिये, प्रति=लिये, अधत्तम्=प्रदान किया ।

हि० अ०—रात्रि के समय, खेल की लड़ाई में (विश्वला का) पंर पक्षी के पल की तरह कट गया था । शीघ्र ही (तुम लोगों ने) विश्वला को गड़े धन के लिये दोड़ने के लिये लोहे का पंर प्रदान किया ।

Trans—A leg (of Viśpalā) had been broken like a wing of a bird in the battle of Khela in night Immediately you restored an iron leg for Viśpalā to run the race for hidden treasure

Notes—अच्छेदि— $\sqrt{chnd}$ to cut off, pass aorist, 3rd sing, not unaccented because preceded by हि खेलस्य—A proper noun Sayana thinks it as expressive of the wife of Khela' Peterson construes it with आज्ञा and renders 'in the race run by Khela' परितक्म्यायाम्—Yāska derives it from $\sqrt{tak}$ to run (परितक्म्या रात्रि । परित- एता तक्म । तक्म इति उष्ण नाम । तक्ते इति सत—Nir XI 25) Peterson takes it to mean running 'about' 'confusion', 'tumult of battle', 'melee' निरपलायै—According to Śāyana Viśpalā was the wife of Khela Her leg was cut off by the enemies in the battle Pischel suggested for the first time that Viśpalā was a mare not the wife of Khela हिते—From $\sqrt{dhā}$ to put, past part ; see note on निहित (I 247) सर्वे—Dative infinitive in त्वे from $\sqrt{sr}$ to flow प्रति अधत्तम् $\sqrt{dhā}$ with prefix प्रति to restore, impf 2nd dual.

शतम् । मेपान् । वृक्ये । चक्षुदानम् । ऋजःश्वम् । तम् ।
पिता । अन्धम् । चकार ॥ तस्मै । अची इति । नास्त्या ।
विचक्षे । आ । अधत्तम् । दत्ता । भिपजौ । अनर्घम् ॥१६॥

सा० भा०—वृषागिर पुत्र ऋज्जाश्वो नाम राजर्षिः । तस्य समीपे अश्विनो-
र्वाहनभूतो राक्षभो वृकोभूत्वावतस्ये । स च तस्या आहारार्थमेकोत्तरशतसस्या-
कान् पौरजमाना स्वभूतान्मेयान्शकलीकृत्य अददौ । 'ऋज्जाश्व शतमेकं च
मेयान्' (ऋ० सू० १ ११७ १८) इति मन्त्रान्तरे दर्शनात् । एव पौराणामहिते
प्रवृत्त पिता शापेन नेत्रहीनमकरोत् । तेन स्तुपमानाश्विनौ अस्मद्वाहननिमित्तम्
अस्य आगम्य जातमिति जानन्तौ तस्मै अक्षिणो प्रायश्छासमिति । तवेतबाह ।
अत्र तच्छब्दश्रुतेर्यच्छब्दाभ्याहारः । य ऋज्जाश्व श्वं शतसत्याकान् मेपान्
वृक्ये आत्मना पोषितायै वृकस्त्रियं शकलीकृत्य प्रादात् तं चक्षुदानम् । श्वति
अतिकर्मा अत्र शकलीकरणार्थं । शकलीकृत्य दत्तप्रभाम् ऋज्जाश्वं पिता शापेन
अन्धं दृष्टिहीनं चकार कृतवान् । हे नास्त्या सत्यस्यभावो सत्यस्य नेतारो वा
भिपजौ देवाना वंछभूतौ । 'अश्विनौ वं देवाना भिपजौ' (ऐ० ब्रा० १ १८;
तै०स० २ ३ ११) इति श्रुते । दत्ता दर्शनीयो एतत्तस्यो वा हे अश्विनौ अनर्घम्
अनर्घंणी द्रष्टव्यं प्रति पितृज्ञायात् गमनरहिते अक्षौ चक्षुषी विचक्षे विविधं द्रष्टुं
समर्थं तस्मै ऋज्जाश्वाय आघत्तम् व्यधत्तम् अकुरुतम् ॥ वृक्ये । वृकोऽरण्यवशा ।
तस्य स्त्री वृकी । 'जातेरस्त्रीविषयात्' (पा० सू० ४ १ ६३) इति डोप् ।
'जसाविषु षष्ठ्यसि वाचवचनम्' इति वक्तुर्म्येकवचनस्य आठभावे यणादेशे 'उदात्त-
स्वरितयोऽण' इति परस्यानुदात्तस्य स्वरितत्वम् । चक्षुदानम् । शर्दोलङ्
कानच् । चित्त्वरः । असी । 'ई च द्विवचने' (पा० सू० ३ १ ७७) इति
परत्वात् अक्षशब्दस्य ईकारान्तादेशः । स चोदात्तः । तस्मिन्कृते सकृद्गतीं
धिप्रतिपेये' (परिभा० ४०) इति परिभाषया पुनः वृत्तं च भवति । विचक्षे ।
चक्षे सप्तदादिलशसो भावे विषप् । अनर्घम् । 'ऋ गती' । अस्मात् 'अभ्येभ्योऽपि
वृद्धन्ते' इति दृशिप्रहृणस्य विध्यन्तरोपसर्गहार्यत्वात् भावे धनिप् । अवं गमन
विषय प्रति एतयो नास्तीति बहुषीहो 'नञ्मुभ्याम्' इत्युत्तरपदान्तोदात्तत्वम् ।
'मुपा मुलुक' इति द्विवचनस्य लुक । छान्दसो वलोपाभावः ।

शब्दा०—शतम्=सौ, मेपान्=बड़े को, वृक्ये=वृकी के लिये, चक्षु-
दानम्=अक्षिदान करते हुये, ऋज्जाश्वम्=ऋज्जाश्व नाम के अपने पुत्र को,
तम्=उसको, पिता=पिताने, अन्धम्=अन्धा, चकार=कर दिया, तस्मै

=उसके लिये, अक्षी=मात्तो को, नासत्या=ओ सत्य स्वभाववाले, विचक्षे देखने के लिये, आ अधत्तम्=प्रदान को, दत्ता=ओ आश्चर्यजनक कार्य करने वाले, भिपज्जी=ओ घंटों, अनर्वन्=अनुपम ।

हि० अ०—यूको के लिये सौ भेड़ों का बलिदान करते हुये ऋष्याश्व को उसके पिता ने उसे अन्या बना दिया । उसको, ओ अश्विन्, ओ आश्चर्यजनक कार्य करनेवाले, ओ घंटों, तुमने देखने के लिये अनुपम आखें प्रदान की ।

Trans —To Rjṛāśva, serving as food hundred sheep to a she-wolf, him, his father made blind To him O true ones, you restored matchless eyes, O miracle workers, O physicians

Notes—वक्षदानम्— $\sqrt{ksad}$ to serve as food (Sāyana), to divide (Macdonell) perf part acc sing अक्षी—Final ई forming dual is called Pragrhya, hence, इति is added to it in the Pada-text विचक्षे—See I 116 14 अनर्वन्—From $\sqrt{r}$ with the suffix वन्निप्; Sāyana takes it as an adj of बली He analyses the compd as 'अवं गमन विषय प्रति एतयो नास्तीति'; Yaska renders it अनर्वन् अप्रत्युतम् अन्यस्मिन् (Nir IV 27), Grassmann understands it as 'not to be overpowered', Geldner as 'matchless', Peterson as 'unrivalled', Griffith as 'with sight uninjured' and Wilson as 'unable to find their way'

आ । वाम् । रथम् । दुहिता । सूर्यस्य । कार्म्मस्य । अतिष्ठत् ।
अर्वता । जयन्ती ॥ विश्वे । देवाः । अनु । अमन्यन्त । हवः
भिः । सम् । ऊँ इति । श्रिया । नासत्या । सचेष्टे इति ॥१७॥

सा० भा०—सविता स्वदुहितर सूर्याख्या सोमाय राज्ञे प्रदातुमच्छत् । तां सूर्यां सर्वे देवा वदयामासु । ते अन्योन्यमूचु आदित्यमर्वाच कृत्वा अर्जज घावान । योजस्माक मध्ये उज्ज्वल्यति तस्येय भविष्यतीति । तत्राश्विनावुदजयताम् । सा च सूर्या जितवतोस्तयो रथमाशरोह । अत्र 'प्रजापतिर्वै सोमाय राज्ञे दुहितरं

प्रापच्छन्' (ऐ० ब्रा० ४७) इत्यादि क्राहणमनुसंधेयम् । इदं चाल्ख्यान सूर्याविवाहस्य स्तावकेन 'सत्येनोत्तमिता भूमि' (ऋ० सं० १० ८५१) इति सूत्रेण विस्पष्टमिष्यते । हे अश्विनो वां युवयो रथं कार्प्मेव । कार्प्मेव शब्द काष्ठवाचो । यथा काष्ठम् आजिषाद्यनस्य अवधितया निर्दिष्ट सत्यम् आशुगामी कश्चित् सर्वेभ्यो घावद्भ्यः पूर्वं प्राप्नोति एवमेव सर्वेभ्यो देवेभ्यः पूर्वं अर्घता शीघ्रमवधि प्राप्नुवता युष्मदीयेनाश्वेन करणभूतेन युवाभ्या जयन्ती जीयमाना सूर्यस्य सविबु दुहिता आ अतिष्ठन् आरुह्यती । विश्वे तव इतरे देवाः एतत् आरोहणस्यान हृद्भिः हृदयं अन्वमन्यन्त अन्वजानन् । तदानीं हे नासत्या- अश्विनो श्रिया अक्सहस्रभारत्पया सपदा कात्या वा युवा सं सचेये सगच्छेये ॥ जयन्ती व्यत्ययेन कर्मणि शतृप्रत्ययः । हृद्भिः । 'पहन्' इत्यादिना हृदयशब्दस्य हृद्भावे । सचेये । 'यच्च समवाये' । स्वरितेस्त्वादात्मनेपदम् ॥

शब्दा०—याम्=तुम्हारे, रथम्=रथ पर, दुहिता=पुत्री, सूर्यस्य=सूर्य की, कार्प्मेव=विजय सीमा सूचक रेखा की तरह, आ अतिष्ठत्=आरुह्य हुई, अर्घता=तेज दौड़नेवाले के द्वारा, जयन्ती=विजय प्राप्त करती हुई, विश्वेदेवाः=सभी देवताओं ने, अन्वमन्यन्त=अनुमोदन किया, समयन किया, हृद्भिः=हृदय से, उ=निश्चित अर्थ का वाचक एक निपात, श्रिया=गौरव से, ससचेये=युक्त हुये, नासत्या=ओ सत्य स्वभाववाले ।

हि० अ०—सूर्य की पुत्री (सूर्या) जीतती हुई तुम्हारे रथ पर आरुह्य हुई मानो (यह किसी) तेज दौड़नेवाले (के द्वारा प्राप्त) विजय-सीमा-सूचक रेखा हो । सभी देवताओं ने हृदय से (इसका) समर्पण किया, ओ अश्विन सत्य स्वभाववाले, निश्चित ही (उस समय तुमने) गौरव प्राप्त किया ।

Trans—The daughter of the sun mounted your chariot, reaching first, as it were a winning post (attained) by a quick runner. All the gods approved it by hearts and O true ones, indeed, (you) obtained the glory

Notes—अर्घता—'Runner' (Sāyana), 'with courser' (Griffith) 'with (her) horse' (Peterson) जयन्ती—√j to conquer, pres part nom sing fem, 'first-reacing' (Griffith), 'victorious' (Peterson) अन्वमन्यन्त—√man

with prefix अनु to assent. irr impf. 3rd. plu. संसचेये—
√sac with सम् to obtain., mid. pres. 2nd. dual; final
ए forming dual number is Praghya; hence, इति in the
Pada-text.

यत् । अयातम् । दिवःऽदासाय । वर्तिः । भरद्वाजाय । अरिबिना ।
हयन्ता ॥ रेवत् । उवाह । सचनः । रथः । वाम् । वृषभः । च ।
शिशुमारः । च । युक्ता ॥१८॥

सा० भा०—हे अरिबिना हयन्ता स्तुतिभिराहूयमानौ युवा भरद्वाजाय
संभ्रियमाणहविलक्षणान्नाय यजमानाय दिवोदासाय एतत्संज्ञाय राजपंथे अभीष्टं
फलं दातुं वर्तिः तवीयं गृहं यत् यदा अयातम् अगच्छतन् तवानीं रेवत् घन-
युक्तम् अन्नं वां युक्तयोः सचनः सेवनः रथः उवाह । तस्मै दिवोदासाय प्राप्या-
मास । अपि च तस्मिन् रथे वृषभः अनङ्गवान् शिशुमारः प्राहः च परस्पर
विरुद्धावपि स्वसामर्थ्यप्रकटनाय युक्ता वाहनतया संयुक्तावास्ताम् ॥ दिवोदासाय
'दिवश्च दाते पृच्छया अलुम्बतव्यः' (का० ६. ३. २१. ५) इत्यलुक् । दिवो-
दासादीनां छन्दस्युपसंहयानम् इति पूर्वपवाद्यादात्तत्वम् । भरद्वाजाय । 'भृञ्
भरणे' । अस्माद्व्यत्ययेन कर्मणि शतृप्रत्ययः । दातुः 'छन्दस्युभयया' इति
आर्षपातुकात्वेन लसार्षपातुकानुदात्तत्वाभावात् प्रत्ययाद्यादात्तत्वम् । बहुव्रीहौ-
पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । हयन्ता । ह्येः कर्मणि लटो व्यत्ययेन शतृ । 'बहुलं
छन्दति' इति संप्रसारणम् । शवि गुणे छान्दसः अयादेशः । रेवत् । रयिशब्दात्
मनुप् । 'रयेर्मती बहुलम्' इति संप्रसारणम् । 'छन्दसोरः' इति मनुपो षत्वम् ।
'रयिशब्दाच्च' (का० ६. १. १७६. १) इति मनुप उदात्तत्वम् । सचनः
'यच सेवने' । 'अनुदात्तैश्च हलादेः' इति युच् । युक्ता । 'सुपां सुलुक्' इति
विभक्तेः आकारः ॥

शब्दा०—यत्=जब, अयातम्=जाये, दिवोदासाय=दिवोदास के
लिये, वर्तिः=घर, भरद्वाजाय=पवित्र यजमान, अरिबिना=ओ अरिबन्
हयन्ता=बुलपंथे जाने पर, रेवत्=घन से युक्त, उवाह=लाया था, सचनः
=सहायक, रथः=रण, वाम्=वुम लोगो का, वृषभः=बैल, च=ओर
शिशुमारः=पक्षिपाल, च=ओर, युक्ता=जोते गये थे ।

हि० अ०—ओ अश्विन्, धुसापे जाने पर, पवित्र यज्ञमान दिवोदास को (पन देने के लिये) जय तुमलोग (उसके) घर आये (उस समय) धन से भरा हुआ तुम्हारा सहायक रथ लाया था और (उसमें एक तरफ) बैल तथा (दूसरी तरफ) घड़ियाल जोते गये थे ।

Trans.—O Ásvins, being invited, when you came to (his) house (to give wealth) to Divodāsa, a pious worshipper, your helping chariot, full of riches, carried (you) and a bull and a dolphin were yoked together.

Notes—अयातम्— $\sqrt{yā}$ to go, impf. 2nd dual; not unaccented because preceded by वत्. भरद्वाजाय—From $\sqrt{bhr̥}$ to bear; pious worshipper; it is in apposition to दिवोदासाय; Griffith takes it as a proper name like दिवोदास. वर्तिः—From $\sqrt{vrt}$ to turn, to go on round, Sāyana takes it to mean house. ह्यन्ता—Pres. part. from $\sqrt{hi}$ to 'drive quickly; Wilson, following Sāyana translates as being invited; Griffith takes it to mean 'hasting' and Peterson as 'in haste'; रेवत्—From रवि with the suffix वत्. सचनः—'Helping' (Wilson) 'ever-present' (Peterson); Sāyana and Oldenberg derives it from $\sqrt{sac}$ to accompany; Geldner takes it from चन 'having the same wish'. युक्त— $\sqrt{yuj}$ to unite, past part, dual ending in आ.

रयिम् । सुऽश्वत्रम् । सुऽअपत्यम् । आयुः । सुऽवीर्यम् । नासत्या ।
वहन्ता ॥ आ । जहावीम् । समनसा । उप । वाजैः । त्रिः ।
श्रद्धः । भागम् । दयंतीम् । अयातम् ॥१६॥

सा० भा०—हे नासत्यावश्विनो सुश्वत्रं शोभनबलं रयिं धनं स्वपत्यं शोभनैः पुत्रादिभिर्येतं सुवीर्यं शोभनवीर्योपेतम् आयुः । अग्रनामस्तत् । एवं-गुणविशिष्टमन्नं च वहन्ता धारयन्तो युवां समनसा समानमनसकौ सन्तौ जहावीं जहोमंहयैः संवन्धिनी प्रजाम् आ अयातम् आनिमुत्थेनागच्छतम् ।

कोदृशीं वार्जः हविलक्षणे रसं स्पेताम् । अह्नः । अत्र अहः शब्देन तत्रानुष्ठेयः सोमवागो लक्ष्यते । तस्य प्रातः सवनादिरूपेण त्रिः त्रिधा विभक्तं भागम् अंशं दधतीं विभ्रतीम् । अनुसवनं हविर्भिषंजमानामित्यर्थः ॥ सुशत्रम् । बहु-
व्रीहो 'नञ्मुन्याम्' इति उत्तरपदान्तोदसत्त्वम् । सुवीर्यम् । 'वीरवीर्यो च' इति बहुव्रीहो उत्तरपदाद्युदात्तत्वम् । जह्नावीम् । जह्नुशब्दात् 'तस्येदम्' इत्यर्थे अण् । 'टिड्ढाणञ्' इति ङीप् । जाह्नवी । ह्रस्वदीर्घयोर्विनिमयः पृषोदरादित्वात् । उक्तं च - 'वर्णागमो यणं विपयं यश्च' (का० ६. ३. १०९) इति । अत एव सप्योदात्तत्वम् ॥ १९॥

शब्दा० - गयिम् = धन, सुक्षत्रम् = सुन्दर शक्तियुक्त, स्वपत्यम् = सुन्दर संतानयुक्त, आयुः = उम्र, सुवीर्यम् = सुन्दर पराक्रमवाले, नासत्या = ओ सत्य स्वभाववाले, वहन्ता = लाते हुये, जह्नावीम् = जह्नु के पुत्रों को, समनसा = एकमत से, उप = पास, वार्जैः = धन के साथ, त्रिः = तीन बार, अह्नः = दिन में, भागम् = हिस्सा, दधतीम् = देनेवाले, आयातम् = आये ।

हि० अ० - ओ अश्विन, सुन्दर शक्ति एवं सुन्दर संतान युक्त धन तथा पराक्रमशाली आयु लाते हुये (अर्थात् प्रदान करते हुये) दिन में तीन बार (सुनहारा) हिस्सा प्रदान करने वाले जह्नु के पुत्रों के यहाँ तुम एकमत से धन के साथ आये ।

Trans.—O true ones, carrying wealth accompanied by good strength and good offspring, and life accompanied with heroic vigour, you with accordant mind and with riches came to descendants of Jahnu who offered (your) share thrice a day.

Notes—सुक्षत्रम्, स्वपत्यम्, सुवीर्यम्—All are Bahuvrīhi compds. accented on the second member (नञ्मुन्याम्—Pāṇ. VI. 2.172). आयुः—Sāyana takes it to mean food. वहन्ता—√*vah* to carry, pres. part. nom. dual. जह्नावीम्—The word जह्नु with the suffixes अण् and ङीप् would be जाह्नवीम्, but the place of vowels of the first and the second syllables has been interchanged. दधतीम्—√*dhā* to put, pres. part. fem. acc. sing. आयातम्—√*yā* to go, impf. 2nd. dual.

परिविष्टम् । जाहुयम् । विश्वतः । सीम् । सुगोभिः । नक्तम् ।
ऊह्युः । रजोभिः ॥ विभिन्दुना । नासत्या । रथेन । वि ।
पर्वतान् । अजरयू इति । अयातम् ॥२०॥

सा० भा०—जाहुयो नाम कश्चिद्राजा । विश्वतः सर्वतः परिविष्टं
शत्रुभिः परिवृतं तं राजानं हे नासत्यावश्विनौ अजरयू अरारहितौ नित्यतल्ह्यौ
युवा विभिन्दुना विशेषेण सर्वस्य भेदकेनात्मीयेन रथेन नक्तं रात्री सुगोभिः
सुष्ठु गन्तुं शक्यः रजोभिः रज्जुकर्मणिः ऊह्युः तस्मात् शत्रुसमूहाभिरग-
मयत् । सीम् इत्येतत् पादपूरणम् । निर्गतेन तेन सह पर्वतान् शत्रुभिरारोहु-
मशक्यम् शिलोच्चयान् च अयातं विशेषेण गच्छतम् ॥ परिविष्टम् । 'विश
प्रवेशने' । कर्मणि निष्ठा । 'गतिरन्तर' इति गते. प्रकृतिस्वरत्वम् ।
सुगोभिः । 'सुबुधोधिकरणे' इति गोमेडः । विभिन्दुना । 'भिविद् विदारणे' ।
शीणादिक उपप्रत्ययो भुमागमश्च । अजरयू । न जरा अजरा तामात्मान
इच्छन् । 'सुप आत्मन. वयच्' । 'न कञ्चक्ष्यपुत्रस्य' इति इत्यवीर्घपोर्निषेधः ।
'वयाच्छाम्दति' इति उपप्रत्ययः ॥

शब्दा०—परिविष्टम्=घिरा हुआ, जाहुयम्=जाहुय को, विश्वतः
=चारों तरफ से, सीम्=पादपूरण के लिये एक निपात, सुगोभिः=चलने में
आसान, नक्तम्=रात्रि में ऊह्युः=लाये, रजोभिः=आकाश मार्ग से,
विभिन्दुना=शत्रुओं का भेदन करनेवाले, नासत्या=ओ सत्य स्वभाव-
वाले, रथेन=रथ से, पर्वतान्=पर्वतों को, अजरयू=ओ कभी वृद्ध न होने
वाले, वि अयातम्=पार किये ।

हि० अ०—तुम लोगो ने जाहुय को जो चारो तरफ से (शत्रुओं द्वारा)
घिरा हुआ था, रात्रि में चलने में आसान आकाश मार्ग से लाया । ओ कभी
वृद्ध न होनेवाले, ओ अश्विन, (शत्रुओं का) भेदन करनेवाले रथ से तुम
लोग पर्वतों को पार किये ।

Trans —You brought Jāhusa who was sur-
rounded on all sides, by night through aerial region,
(on the path) easy to travel. O true ones, with your
foe-overwhelming chariot you came across the
mountains, O unaging ones.

Notes—परिविष्टम्—From $\sqrt{vis}$ with the prefix परि to surround, past part.; for accent see निहिता: (I. 24.7.)
सीम्—An emphatic particle which gives a slight emphasis on the preceding word. It is used in all numbers and genders of 3rd person. सुगेभिः—Bahuvrihi compd. accented on the second member (नञ्सुम्याम् Pāṇ. VI. 2.172). विभिन्दुना—From $\sqrt{bhid}$ to cut; It is an adjective of रणेन; Wilson following Sāyaṇa takes it to mean 'foe-overwhelming'. According to Peterson विभिन्दुना means 'which cuts a way before it'. अजरम्—Final ऋ forming dual is called Pragrhya; hence, इति is added to it in the Pada-text. वि अयावम्— $\sqrt{yā}$ with वि to cross over, impf. 2nd dual.

एकस्याः । वस्तोः । आवतम् । रणाय । वशम् । अश्विना । सनये ।
सहस्रा ॥ निः । अहतम् । दुच्छुनाः । इन्द्रावन्ता । पृथुश्रवसः ।
धृपणौ । अरातीः ॥२१॥

सा० भा०—हे अश्विनौ वशम् एतस्मिन्मयि एकस्याः वस्तोः एकस्याह्नः
रणाय रमणीयाय सहस्रा सहस्रसंख्याकाम सनये धनलाभाय आवतम् अरक्ष-
तम् । स ऋषिः प्रत्यहं यया सहस्रसंख्यं धनं लभते तथा रक्षितवन्तावित्यर्थः ।
अपि च हे धृपणौ कामाणां वर्पितारावश्विनौ इन्द्रावन्ता इन्द्रेण संयुक्तो युवां
दुच्छुनाः दुष्टमुलान् दुःखस्य कर्तॄन् पृथुश्रवसः विस्तोर्षपशसः अरातीः शत्रून्
निरहन्ति निःशेषेणावधिष्टम् । यदा । कानीनस्य पृथुश्रवःसंख्यस्य रातः शत्रूनि
योज्यम् ॥ सहस्रा । 'मुपां सुलक्' इति चतुर्थ्या इदंशः । अहतम् । लङि
पतस्तम् । 'अनुवातोपदेश' इत्यादिना अनुनासिकलोपः । दुच्छुनाः शून्यमिति
मुलनाम् । दुष्टं मुखं धासां तास्तयोवताः । 'परादिशब्दसि बहुलम्' इत्युत्तर-
पदाद्युदात्तत्वम् ॥

शब्दा०—एकस्याः=एक, वस्तोः=दिन में, आवतम्=रक्षा किया,
रणाय=रमणीय, वशम्=वश नाम के ऋषि की, अश्विना=ओ अश्विन,
सनये=धन की प्राप्ति के लिये, सहस्रा=हजारों, निरहतम्=नष्ट किया,

दुच्छुनाः=कष्ट देनेवाले, इन्द्रवन्ता=इन्द्र के साथ, पृथुश्रवस्=पृथुश्रवस् के, वृषणौ=ओ इच्छाओं को पूर्ति करनेवाले, अरातीः=शत्रुओं को ।

हि० अ०—ओ अश्विन, तुम लोगों ने वज्र को, एक ही दिन में हजारों सुन्दर धन को प्राप्ति के लिये, (उसको) रसा को । ओ इच्छाओं को पूर्ति करनेवाले, इन्द्र के साथ तुमने पृथुश्रवस् को कष्ट देनेवाले शत्रुओं को नष्ट किया,

Trans—O Asvins, you protected Vasa for (his) gain of beautiful thousands (of wealth) in course of a single morning Accompanied by Indra you smote away malignant enemies of Prthusravas, O fulfiller of desires

Notes—आवतम्—√av to protect, impf 2nd, dual रणाय—From √ran to rejoice, Sāyana takes it to mean 'beautiful' सनये—Dative infinitive in ए from √san to gain अहतम्—√han to kill, impf 2nd dual दुच्छुना—Bahuvrīhi compd (दुष्टं कुलं यासां तास्तथोक्ता) accented on the first syllable of the second member (वरद्विद्वन्वसि बहुलम् Pān VI 2 199) Griffith and Peterson think it as an abstract noun meaning 'misfortune', 'ill luck'

शरस्य । चित् । आर्चत्सकस्य । अवतात् । आ । नीचात् । उच्चा ।
चक्रथुः । पार्ववे । वारिति वाः ॥ शयवे । चित् । नासत्या ।
शचीभिः । जसुरये । स्तर्यम् । पिप्यथुः । गाम् ॥२२॥

सा० भा०—आर्चत्सकस्य ऋचत्कपुत्रस्य शरस्य एतत्सप्तम्यापि स्तोतुं पिपासितस्य पार्ववे पातार्यं नीचात् नीचानात् अवतात् कृपात् उच्चा उच्चै-
रुपरिष्ठान् वाः उदकं हे अश्विनी युवाम आ चक्रथुः आभिमुख्येन कृतपत्नी ।
तथा हे नासत्यावश्विनी शचीभिः युष्मदीभ्यं कमभिः परिचरणं जसुरये धान्ताय
शयवे चित् शमुनाम्ने ऋषये स्तर्यं निवृत्तप्रसवा गाम् अग्निहोत्रादस्य पयसो

दोऽधो विप्यथुः पयसा युवामापुरितवन्तो ॥ पातवे । 'पा पाने' । 'तुमये सेसेन्' इति तवेन्प्रत्यय । जसुरये । 'जसु हितायाम् ।' 'जसितहोहरिन्' (उ० सू० २ २३१) । स्तयेम् । स्तीयंते आच्छाद्यते प्रसवसामर्थाभावेन इति स्तरो । 'अवितृस्तन्निम्न ई' (उ० सू० ३ ४३८) इति ईकारप्रत्यय । 'धाच्छन्दसि' इति अस्मि पूर्वत्वस्य विकल्पितत्वात् अभावे यणादेशः । 'उदात्त-स्वरितयोषण्' इति परस्थानुदात्तस्य स्वरितत्वम् । विप्यथु । 'प्यापी वृद्धौ' लिटि व्यत्ययेन परस्मैपदम् । 'लिङ्यङोश्च' (पा० सू० ६ १ २९) इति पीरभावः ।

शब्दा०=शरस्य=शर नाम के स्तोत्रा के, चित्=आदर अथ में प्रयुक्त निपात, आर्च्यस्य=ऋचक के पुत्र के, अधस्तात्=कुपे से, नीचात्=नीचे से, उच्चा=ऊँचा, आ चक्रथुः=ऊपर किया, पातवे=पीने के लिये, वाः=जल, शयये=शयु के लिये, चित्=आदर अथ में प्रयुक्त निपात, नास्त्या=ओ सत्यस्वभाववाले, क्षत्रीभिः=शक्ति से, जसुरये=थके हुये स्तयेम्=बन्ध्या, विप्यथुः=दूध देने वाली बनाया, गाय=गाय को ।

हि० अ०—ऋचक के पुत्र शर के पीने के लिये (तुमने) नीचे कुपे से जल को ऊपर किया । ओ अश्विन, थके शयु के लिये अपनी शक्ति से बन्ध्या गाय को दूध देनेवाली बनाया ।

Trans —(You) raised on high the waters from the bottom of well for drinking of Śara, the son of Reatha O true ones, by your power you made a sterile cow swell milk for exhausted Sayu

Notes—पातवे—Dative infinitive in तवे from $\sqrt{pā}$ to drink वाः—Nom smg of वार; the visarjaniya is rhotosized, hence, इति is added to it in the Pada-text It is repeated only to show that it is not the form of वारिन् but of वार जसुरये—Dative smg of जसुरि from $\sqrt{jas}$ (to be exhausted) with noun making termination उरि स्तयेम्—Sterile, for accent see note on स्तयेम् (I 32 2). विप्यथुः— $\sqrt{pi}$ to swell, perf 2nd dual

अवस्यते । स्तुवते । कृष्णियाय । ऋजूयते । नास्त्या । शचीभिः ॥
शुम् । न । नष्टम् इव । दर्शनाय । विष्णाप्यम् । ददधुः ।
वैश्वकाय ॥२३॥

सा० भा० - अवस्यते अयं रक्षणमात्मन इच्छते । स्तुवते स्तुति कुर्वते
कृष्णियाय । कृष्णो नाम कश्चित् । तस्य पुत्राय । ऋजूयते आर्जवमिच्छते
विरयकाय एतत्तत्ताय ऋषये हे नास्त्यो युवा शचीभि आत्मीयं कमभि
विष्णाप्यं नाम विनष्ट पुत्र दर्शनाय दर्शनार्थं ददधुः रक्षवन्ता । तत्र दृष्टान्त ।
पशुं न नष्टमिष । एक उपमापौर्य पुरक । यथा कश्चिद्विनष्ट पशु स्वामिनो
दृष्टिपय प्रापयति तद्वत् ॥ अवस्यते । अव शब्दात् 'तुप आत्मन कपत्र' ।
'शतुरनुन' इति विभक्तेरुदात्तत्वम् । कृष्णियाय । कृष्णशब्दादपत्यार्थं छान्दसो
घञ् ॥

शब्दा० - अवस्यते = सहायता चाहनेवाले, स्तुवते = स्तुति करनेवाले,
कृष्णियाय = कृष्ण के पुत्र, ऋजूयते = सरल जीवन व्यतीत करने वाले, नास्त्या
= ओ सत्य स्वभाववाले, शचीभिः = शक्ति से, पशुम् = पशु, नष्टमिष = नष्ट
हुये की तरह, न = उपमा का धातक किन्तु यहाँ पदपूरण के लिये, दर्शनाय
= देखने के लिये, विष्णाप्यम् = विष्णाप्य को, ददधुः = दिया, विश्वकाय
= विश्वक के लिये ।

हि० अ० ओ भक्षिन् सहायता चाहनेवाले, स्तुति करनेवाले, तथा
सरल जीवन व्यतीत करनेवाले कृष्ण के पुत्र विश्वक के लिये तुमने अपनी
शक्ति से, विष्णाप्य को दिया जैसे बुराया हुआ पशु (घालिक वास) देखने के
लिये (आ जाय) ।

Trans — To Visvaka, the son of Kṛṣṇa, seeking for
protection, praying and living a holy life, O true ones,
by your power you gave him Viśnāpū like a lost
animal to see

Notes—अवस्यते—Dative sing of अवस् (from √av to
protect) by adding the suffix क्यन् स्तुवते—Dative of स्तुवत्
from √stu to praise ऋजूयते—Dative of ऋजयत् from
denom base √rjūya to act in a simple manner

Wilson takes it to mean 'lover of rectitude' and Griffith as 'righteous';

दश । रात्रीः । अश्वेन । नव । धून् । अवंऽनद्धम् । रनथितम् ।
अप्सु । अन्तरिति ॥ विप्रुतम् । रेमम् । उदनि । प्रवृक्तम् ।
उत् । निन्यथुः । सोमम्ऽइव । सुवेण ॥२४॥

सा० भा० - पुरा खलु रेभन्वि पाशैर्बन्धा असुराः कूपे कस्यचिद्विषसस्य
सामकाले प्रचिक्षिपुः । स च अश्विनौ स्तुवन् दश रात्रीः नवाहानि च कूपमध्ये
तयैवावतस्ये । दशमेऽहनि प्रातः अश्विनौ तं कूपात् उदतारयतामिति । तबाह ।
अप्सु कूपान्तर्वर्तमानाम् अन्तः मध्ये असुरैः पातितम् अश्वेन दुःखहेतुना बान्धा
अवनद्धं बद्धं रनथितं शत्रुभिर्हसितं दश रात्रीः बधत्तस्याका निशाः नव धून्
नवसंहपाकान्यहानि च । अत्यन्तसंयोगेद्वितीया । एतावन्तं कालं सत्रैव कूपेऽव-
स्थितम् अत एव उदनि उदके विप्रुतं विप्लुतं व्याक्षिप्तसर्वाङ्गं प्रवृक्तम् । लुप्तो-
पममेतत् । प्रवृज्जनेन संतप्तं घर्ममिव स्वयया संतप्पमानम् एवभूतं रेमं हे
अश्विनौ युयाम् अन्निन्यथुः तस्मात्कूपात् उद्योतम् उत्तोर्यं कृतवन्तौ तत्र
दृष्टान्तः । सोममिव यया अग्निहोत्रहोमार्थम् अभिवृतं सोमरसं कूपसदृशे
अग्निहोत्रस्यासीमध्ये वर्तमानं द्रुवेण अध्वर्युः उन्नयति अध्वं नयति तद्वत् ॥
अवनद्धम् । 'णह बन्धने' । इर्मणि निष्ठा । 'नहो यः' (पा० सू० ८. २. ३४) ।
'शयस्तयोर्धोऽथ' इति निष्ठातकारस्य धत्वम् । 'यतिरनन्तरः' इति गतेः
प्रकृतिस्वरस्यम् । इनयितम् । 'इनय हितार्थः' । निष्ठा । विप्रुतम् । 'प्रुद्ध गती' ।
अवनद्धम् प्रापयत्यस्य । कपिलकादिवात् लावविकल्पः । उदनि । 'पदन्'
इत्यादिना उदकशब्दस्य उदभावः ॥

शब्दा० दश=दश, रात्रीः=रात, अश्वेन=दुःखदायी ररसी से,
नव=नव, धून्=दिन, अवनद्धम्=बन्धा हुआ, रनथितम्=पीटा हुआ,
अप्सु=जल में, अन्तः=बीच, विप्रुतम्=फेंका हुआ, रेमम्=रेम को
उदनि=जल में, प्रवृक्तम्=बध्द सहता हुआ, अन्निन्यथुः=बाहर निकाला,
सोममिव=सोम की तरह, सुवेण=द्रुवा से ।

हि० अ०—युग सोमों ने द्रुवा से सोम की तरह रेम को बाहर निकाला
जो एव दुःखदायी ररसी से बीच-बीच तथा पीटा कर जल में फेंक दिया गया था
और दश रात्रि तथा नौ दिन तक उसी जल में उतराया हुआ एवं बध्द सहता
हुआ पड़ा था ।

Trans.—You brought out, like soma with ladle, Rebha, who fettered by a cruel rope and smitten had lain in the waters for ten nights and nine days, floating and suffering.

Notes—अशिवेन—Sāyana renders it by दुःखहेतुना दाम्ना Peterson takes it to mean 'by an evil doer ; नञ् compd. accented on the first syllable. अवनद्धम्—√nah to bind, past part. The breathing sound ह् before त् has been changed into घ्. For accent see निहिताः (I. 24.7). शनधितम् √snath to pierce. past part. अन्धः—Visarjaniya is rhotasized; hence, इति is added to it in the Pada-text. विमृतम्—√pru with the prefix वि to float; past part. Sāyana renders it by विप्लुतं व्यासिप्तसर्वाङ्गम् Wilson and Griffith take it to mean 'immersed'. प्रवृक्तम्—√vrj to twist, past part.

प्र । दाम् । दंसांसि । अश्विनौ । अवोचम् । अस्य । पतिः ।
स्याम् । सुगवः । सुजीरः ॥ उत । पर्यन् । अश्विनम् । दीर्घम् ।
आयुः । अस्तम् इव । इत् । जरिमाणम् । जगम्याम् ॥ २५ ॥

सा० भा०—एवमनेन सूक्तेन अश्विनोर्महिलानं प्रशस्य अधुना मन्त्रद्रष्टा स्वामीष्टं प्रार्थयते । हे अश्विनौ वां युवयोः दंसांसि पुरा कृतानि कर्माणि प्र अवोचम् इत्यम् उक्तवानस्मि । सोऽहं सुगवः शोभनगोमुवतः सुजीरः शोभनवीरश्च भूत्वा अस्य राष्ट्रस्य पतिः अधिपतिः स्यां प्रवेयम् । उत अपि पश्यन् अस्मिन्नां वश्यन् । उपलक्षणमेतत् । सर्वैरिन्द्रियैः स्वस्वविषयबोधन-
समर्थः दीर्घं वर्षगत रूपेण आयतम् आयुः जीवितं च अश्विनम् प्राप्नुवन्तहम्
अस्तमिव यथा गृहं स्वामी निष्कण्टकं प्रतिगति एवं जरिमाणं जरां जगम्यां
कण्टकराहित्येन प्राप्नुयाम् । वृद्धः सन् विरकालं निवसेयमित्यर्थः । स्याम् ।
अस्तेः प्रार्थनायां लिङ् । यातुद् । 'इत्सोरत्तोपः' इत्यकारलोपः । अश्विनम् ।
'अश्वि व्याप्ती' । ध्वज्येन शतृ । जरिमाणम् । 'जृप् व्योहानो' । अस्मादीना-
दिकः इमनिच् । जगम्याम् । गमेः प्रार्थनायां लिङ् 'बहुलं छन्दसि' इति
विकरणस्य इत्तुः ॥

शब्दा०—वाम्=तुम्हारे, दंसांसि=पराक्रमयुक्त कार्यों का, अश्विनौ
=ओ अश्विन, अथोचम्=वर्णन किया, अस्य=इसका पतिः=स्वामी
स्याम=होऊँ, सुगवः=सुन्दर गायों से युक्त, सुवीरः=सुन्दर वीरों से युक्त,
उत=और, पश्यन्=देखता हुआ, अनुवन्=प्राप्त करता हुआ, दीर्घम्=
बड़ी, आयुः=उम्र, अस्तमिव=घर की तरह, इत्=पूर्ववर्ती शब्द पर बल
देनेवाला निपात, जरिमाणम्=बृद्धावस्था, जगम्याम्=पहुँचूँ ।

हि० अ०—ओ अश्विन, (इस प्रकार) मैंने तुम्हारे पराक्रम युक्त कार्यों
का वर्णन किया । सुन्दर गायों तथा सुन्दर वीरों से युक्त मैं इस (राष्ट्र) का
स्वामी बनूँ । और देखता हुआ तथा लम्बी आयु की प्राप्त करता हुआ
बृद्धावस्था को पहुँचूँ जैसे (कोई अपने) घर को ।

Trans.—O Ásvins, (thus) I declared your exploits.
May I become the master of this (nation) having
good kine and good heroes. Seeing and attaining a
long life may I reach old age as (one reaches one's
home).

Notes—अथोचम्— $\sqrt{vac}$ to speak, impf. 1st. sing.
अस्य—As an oblique case अस्य is generally unaccented
but here being emphasized it is not unaccented.
सुगवः, सुवीरः—Bahuvrīhi compds. accented on the
second member (नञ्नुभ्याम्—Pāṇ. VI. 2. 172). पश्यन्—
 $\sqrt{pās}$ to see, pres. part. अनुवन्— $\sqrt{as}$ to attain, irr.
pres. part. जरिमाणम्— $\sqrt{ji}$ to be old, irr. pres. part.
जगम्याम्— $\sqrt{gam}$ to go, perf. opt. 1st. sing.

‘विष्णोर्नु कम्’ इति षड्चं पञ्चदशं सूक्तं देवतमत्तं श्रेष्ठम् वेणवम् ।
अत्रानुक्रमणिका — ‘विष्णोः षड्वेणवं हि’ इति । अभिप्लवपदहेतुवर्ग्येण तृतीय-
सवने स्तोमवृद्धावच्छादकस्य स्तोमातिशयार्थम् इदमादिसूक्तद्वयं विनियुक्तम् ।
‘स्तोमे षडमाने’ इति खण्डे सूत्रितं ‘विष्णोर्नु कमिति सूक्ते परो मात्रयेत्यच्छा-
दात्’ (आश्व० श्रौ० ७९) इति । तथा तृतीयसवने स्तोमातिरेके उत्तरोत्तर-
सप्त्योक्तव्या आतिरात्रत्वं ततोऽप्यतिरिक्ते तदर्थमेव शस्त्रमुपजनयितव्यम् ।
तत्रैतदेव सूक्तम् । ‘स्तोमातिरेके’ इति खण्डे सूत्रितं — ‘षड्हां इन्द्रो नृषद्विष्णोर्नु
कम्’ (आश्व० श्रौ० ६७) इति । आग्निमास्त्रशस्त्रे आद्या विनियुक्ता ।
‘अथ पथेतम्’ इति खण्डे सूत्रितं — ‘विष्णोर्नु क वीर्याणि अथोच तत्तु तन्वद्वजसो
भानुमन्यहि’ (आश्व० श्रौ० ५२०) इति ।

विष्णोः । नु । कम् । वीर्याणि । अ । वोचम् । यः । पार्थिवानि ।
विष्णुमे । रजांसि ॥ यः । अस्कमायत् । उत्तरम् । सुधस्थम् ।
विष्णुकुमाणाः । त्रेधा । उरुमायः ॥१॥

सा० भा०—हे भद्राः विष्णोः व्यापनशीलस्य देवस्य वीर्याणि वीरकर्मणि
नु कम् अतिशीघ्रं प्रवोचम् प्रववोनि । अत्र यद्यपि नु कम् इति षड्वयम्
तथापि पास्केन सवोत्तराणि पदानि (नि० ३.१३) इत्युक्तत्वात् शास्त्रान्तरे
एकत्रयेण षाड्वचं नु इत्येतत्स्थितेवार्थे नु कम् इति षड्वयम् कानि तानीति
तत्राह । यः विष्णुः पार्थिवानि पृथिवीतन्त्रयोनि रजांसि रज्जनात्मकानि
शिरपादिलोकप्रपाभिषालीनि अग्निवाय्वादित्यरूपाणि रजांसि विमले विशेषेण
निर्ममे । अत्र त्रयो लोका अपि पृथिवीतन्त्रवद्व्या । तथा च मन्त्रान्तर—
‘मदिन्द्राग्नी अयमस्या पृथिव्या मध्यमस्या परमस्यामृतं स्वः’ (श्रु० स० १.
१०८.९) इति । तन्तिरीयेति—‘योऽस्या पृथिव्यामस्यामुषा’ इत्युपक्रम्य ‘यो
द्वितीयस्या तृतीयस्यां पृथिव्याम्’ (तं० स० १.२१२१) इति । तस्मात्
लोकत्रयस्य पृथिवीशब्दवाच्यायम् । किंच यः च विष्णु उत्तरम् उदगततर-
यतिविस्तोर्न सुधस्थं सहस्रान् लोकप्रपाभयभूतमन्तरिक्षात् अस्कमायत् तेषा-
मपारत्वेन स्तम्भितवान् विमलवानित्यर्थः । अनेन अन्तरिक्षाधितं लोकत्रय-

मपि सृष्टवानित्युक्तं भवति । यद्वा । यो विष्णु पार्थिवानि पृथिवीसवन्धीनि रज्जासि पृथिव्या अघस्तनसप्तलोकान् विममे विविध निमित्तवान् । रज शब्दो लोकवाची, 'लोका रज्जास्युच्यन्ते' इति यास्कनोक्तत्वात् । किञ्च यश्चोत्तरम् उद्गततरम् उत्तरभाविन सघस्य सहस्रान् पुण्यकृता सहनिवासयोग्य भूरादिलोकसप्तकम् अस्कमायत् स्कम्भितवान् सृष्टवानित्यर्थः । स्कम्भे 'स्तम्भस्तुम्भु' इति विहितस्य श्न 'छन्दसि शायजपि' इति व्यत्ययेन शायजा वैश । अथवा पार्थिवानि पृथिवीनिमित्तकानि रज्जासि लोकान् विममे । भूरादिलोचन्यमित्यर्थः । भूम्याम् उपार्जितकर्मभोगार्थत्वात् इतरलोकानां तत्कारणत्वम् । किञ्च यश्चोत्तरम् उत्कृष्टतर सर्वेषां लोकानामुपरिभूतम् । अपुनरावृत्ते तस्योत्कृष्टत्वम् । सघस्यम् उपासकानां सहस्रान् सस्यलोकमस्कमायत् स्कम्भितवान् ध्रुव स्थापितवानित्यर्थः । किं कुर्वन् । त्रेधा विचक्रमाणः त्रिप्रकार स्वसृष्टान् लोकान् विविध क्रममाणः । विष्णोस्त्रेधा क्रमणम् 'इव विष्णुर्वि चक्रमे' (ऋ० स० १२२१७) इत्यादि भुक्तिपु प्रतिष्ठम् । अत एव उरगाय उरभि महद्भि गीयमान अतिप्रभूत गीयमानो वा । य एव कृतवान् तावुशस्य विष्णोर्बीर्षाणि प्र वोचम् ॥

श-दा०—विष्णोः=विष्णु के, नु=शीघ्र, कम्=पादपूरण के लिये एक निपात, बीर्षाणि=घोरतापूर्ण कार्यों को प्र वोचम्=बढ़ेगा, यः=जिसने, पार्थिवानि=पृथिवी सवन्धी, विममे=नापा, रज्जासि=लोको को, यः=जिसने अस्कमायत्=निर्माण किया, उत्तरम्=ऊँचे, सघस्यम्=मिलन स्थान विचक्रमाणः=चलकर, त्रेधा=तीन, उरगायः=विशाल गतिवाले ने बहुता द्वारा स्तूयमान ने

हि० ज०—शीघ्र ही मैं विष्णु के घोरतापूर्ण कार्यों का वर्णन करूँगा, जिस विशाल गतिवाले ने तीन कदमों से चलकर पृथिवी सम्बन्धी लोकों को नापा, जिसने (पवित्रात्माओं के लिये) ऊँचे, मिलन-स्थान का निर्माण किया ।

Trans —I will, now, indeed, proclaim the heroic deeds of Vishnu who measured the terrestrial regions, who established the upper station of congregation, (he who) of wide pace, striding three

Notes—कम्—Unaccented कम् always appears as an enclitic particle following the particles नु शु हि, and gives the sense of 'willingly', 'gladly', 'indeed'

(cf accented कम् V 83 10) वीर्येणि—See I 32 1
 वोचम्—See I 32 1 पार्थिवानि रजासि—Sayana under
 stands it as regions occupied by Agni, Vāyu and
 Āditya According to him, by पार्थिवानि रजासि one should
 understand three regions with पृथिवी ahead Griffith
 and Macdonell take them to mean earthly regions
 Macdonell in the note takes पार्थिवानि and रजासि
 separately rendering as the earth and the contiguous
 air विममे— $\sqrt{mā}$ to measure, perf 3rd sing not
 unaccented because preceded by य अस्कभायत्— $\sqrt{shabh}$
 to prop, 3rd impf sing not unaccented because pre-
 ceded by य उत्तरम् सचस्थम्—Upper region i.e. heaven
 as opposed to the lower region i.e. earth According to
 Sayana by उत्तरम् सचस्थम् one should understand
 three upper regions with अम्तरिक्ष ahead In alter-
 native, on the authority of Yaska he also takes it to
 mean the abode of pious men विचक्रमाणः— $\sqrt{hram}$ to
 stride, mid perf part उरुगायः—According to Yaska
 उरुगाय means he who has wide pace (विष्णोमहात्म-
 Nir II 7), Sayana takes it to mean 'praised widely
 Griffith and Macdonell prefer Yaska's interpretation
 Sayana derives it from उरु+ $\sqrt{ga}$ to sing while
 Yaska from उरु+ $\sqrt{ga}$ to go

प्र । तत् । विष्णुः । स्तवते । वीर्येण । मृगः । न । श्रीमः ।
 कुचुरः । गिरिऽस्थाः ॥ यस्य । उरुषु । त्रिषु । त्रिऽक्रमणेषु ।
 अधिऽक्षियन्ति । भुवनानि । विश्वा ॥२॥

सा० भा०—यस्यति वक्ष्यमाणत्वात् स इति अवयव्यते । स महानुभाव
 वीर्येण स्वकीयम् वीरकर्मणा पूर्वोक्तत्वेन स्तवते स्तुयते सर्वं ॥ कमणि
 व्यत्ययन शप । वीर्येण स्तुयमानत्वे दृष्टान्तः । मृगो न सिंहदिरिति । यथा

स्वविरोधिनो मृषयिता सिंह भीम भीतिजनक कुचरः कुत्सितहिंसादिकर्ता
 दुग्मप्रदेशगन्ता वा गिरिष्ठाः पवतावृक्षतप्रदेशस्यापी सर्वे स्तूयते । अस्मिन्नयं
 निवसत—‘मृगो न भीम कुचरो गिरिष्ठा । मृग इव भीम कुचरो गिरिष्ठा
 मृगो माष्ट्येति कमणो भीमो विस्मयस्माद्भोष्मोऽप्येतस्मादेव । कुचर इति
 चरतिकम कुत्सितमय चेद्देवताभिधानं क्वाय न चरतीति वा । गिरिष्ठा
 गिरिस्थापी गिरि पवत समुदयोर्णो भवति पर्ववान् पवत एवं पुन पृणाते
 प्रीणातेर्वा’ (नि० १ २०) इति । तद्वदप्यपि मृगोऽवेष्टा शत्रूणा भीमो
 भयानक सर्वेषा भीत्यपादानभूत । परमेश्वराद्भोति ‘भीयास्माद्वात पवते’
 (तै० आ० ८ ८ १) इत्यादिभूतिषु प्रसिद्धा । किंच कुचर शत्रुवयादिकुत्सित
 कमकर्ता कुपु सर्वासु भूमिषु लोकत्रये सवारी वा तथा गिरिष्ठा गिरिवत
 उच्छितलोकस्यापी । यद्वा । गिरि मन्त्रादिरूपाया वाचि सवदा वतमान ।
 ईदृशोऽयं स्वमहिम्ना स्तूयते । किंच यस्य विष्णो उरुषु विस्तीर्णेषु त्रितय्या
 केषु विक्रमणेषु पादप्रलयेषु विश्वा सर्वाणि भुवनानि भूतजातानि अधि
 क्षियन्ति आश्रित्य निवसन्ति स विष्णु स्तूयते ॥

शब्दा०—वत्=उत्स, विष्णुः=विष्णु, स्तवते=स्तुति किया जाता है,
 वीर्येण=वीरतापुस्त काय के कारण, मृगः=जगत्तो पशु, न=तर्ह, भीम
 =भयानक, कुचरः=(१) कुत्सित काय करनेवाला, (२) सवय विचरण
 करनेवाला, गिरिष्ठा=पवत पर रहने वाला या वाणी में निवास करने
 वाला, यस्य=जिसके, उरुषु=विशाल, त्रिषु=तीन, विक्रमणेषु=कदमों में,
 अधिक्षियन्ति=निवास करते हैं, भुवनानि=लोक, विश्वा=सम्पूर्ण ।

हि० अ०—विष्णु अपने उत्स वीरतापुस्त काय के कारण स्तुति किया
 जाता है जिस प्रकार पवत पर रहने वाला तथा अपनी इच्छानुकूल विचरण
 करनेवाला भयानक पशु । (वह विष्णु) जिसके विशाल तीन कदमों में
 सम्पूर्ण प्राणी निवास करते हैं ।

Trans —Vishnu is worshipped by reason of his
 that heroic deed like a mountain haunting terrible
 beast, wandering at its disposal, (he) in whose wide
 threefold strides all the creatures dwell

Notes—स्तवते—√stu to praise, mid 3rd sing मृगः—
 Yūskā derives it from √mrs to go (मृगो माष्ट्येति कमणो

Nir I 20), this word was originally used for any beast but later on its meaning was contracted to a particular beast i.e. deer भीमा—From $\sqrt{bhi}$ to fear (विष्मयामात्—Nir 1 20) कुचरः—Yāska has two explanations of this word (i) doing ill (कुत्सित कर्म Nir I 20) and (ii) going anywhere वयाय न चरतीति Nir I 20) Sūyana follows Yāska's interpretation कुचर is not analysed in the Pāda text because कु does not appear as an independent word निरिच्छा—Sūyana takes it to mean 'dwelling in a lofty world' or 'always abiding in speech'. Griffith takes it to mean mountain roaming and Macdonell as mountain haunting Tatpuruṣa compd accented on the second member, the change in the second member caused by the internal sandhi appearing in the Samhitā text is always removed in the Pāda text when the word is analysed अधिक्षियन्ति— $\sqrt{y}$ to dwell, pres 3rd plu, not unaccented because preceded by यस्य

प्र । विष्णवे । शूयम् । एतु । मन्म । गिरिऽक्षिते । उरुऽगायाय ।
 पूष्णे ॥ यः । इदम् । दीर्घम् । प्रऽयतम् । सद्यऽस्थम् । एकः ।
 विऽममे । त्रिऽभिः । इत् । पदेभिः ॥३॥

सा० भा०—विष्णवे सवव्यापकाय शूयम् अस्मत्कृत्यादिजन्य प्रल बहुल्य मन्म मनन स्तोत्र मननीय शूय बल या विष्णुम एतु प्राप्नोतु । कथय सप्रदानत्वात् चतुर्थी । कीदृशाय । गिरिऽक्षिते वाचि गिरिवदुन्नतप्रवेशे वा तिष्ठते उरुगायाय बहुभिर्गीयमानाय वृष्णे ववित्रे कामानाम् । एव महानुभाव शूय प्राप्नोतु । कोऽस्य विदाय इति उच्यते । य विष्णु इदं प्रतिष्ठ दृश्यमान दीर्घम् अतिविस्तृत प्रयत्न नियत सद्यस्थं सहस्वान लोकत्रयम् एक इत् एक एवाकृतिम् सप्त त्रिभिः पदेभिः पादं विममे विशेषेण निमित्तवान् ।

शब्दा०—विष्णवे=विष्णु के लिये, शूयम्=शक्तिशाली, प्रैतु=जावे, मन्म=प्राप्नोतु गिरिऽक्षिते=पर्वत पर निवास करनेवाले, वाणी में निवास

करनेवाले, उरुगायाय=विशाल गतिवाले, वृष्णे=कामनाओं को पूरा करने-
वाले यः=जिसने, इदम्=इस, दीर्घम्=बड़े, प्रयतम्=अति विस्तृत,
सघस्थम्=मिलन स्थान को, एक =अकेले, विममे=नापा या 1' त्रिभिः=
तीन, इत्=पूर्ववर्ती शब्द पर बल देने वाला एक निपात, पदेभिः=कदमों से ।

हि० अ० - (मेरी) शक्तिशाली प्रार्थना ऊँचे लोक में निवास करनेवाले
विशाल कदमोंवाले, इच्छाओं को पूर्ति करनेवाले, विष्णु के पास जावे
जिसने इस बड़े अति विस्तृत (पवित्रात्माओं के) मिलन-स्थान को अकेले तीन
पदों से ही नापा था ।

Trans—Let (our) mighty hymn attain Visnu, dwelling in the lofty world, having wide pace, the fulfiller of desires, who alone measured out this long far extended station of congregation by three steps

Notes—एतु— $\sqrt{1}$ to go pres impv 3rd sing
गिरिक्षिते—Sāyana takes it to mean 'dwelling in speech' or dwelling in the lofty world' preferably the first Tatpurusas compd accented on the second member सिते is dative sing of किति from $\sqrt{ks}$ to dwell, with noun making termination ति like गति, भक्ति etc उरुगा-
यस्य—See उरुगाय (I 154 1) प्रयतम्— $\sqrt{yam}$ to stretch out, past part, for accent see निहिता (I 24 7)
एकः—Sāyana takes it for Visnu who alone without the help of others did the task of measuring the region Macdonell thinks एक and त्रिभि as antithetical and translates 'with alone three', विममे—See I 154 1, not unaccented because synatactically connected with य

यस्य । श्री । पूर्णा । मधुना । पदानि । अर्चयिमाणा । स्वधया ।
मदन्ति ॥ यः । ॐ इति । त्रिधातु । पृथिवीम् । उत । दाम् ।
एकः । दाधार । सुवनानि । विरवा ॥४॥

सा० भा०—यस्य विष्णो मधुना मधुरेण दिव्येनामृतेन पूर्णा पूर्णानि
श्रीणि पदानि पादप्रसेपणानि अक्षीयमाणा अक्षीयमाणानि स्वधया अग्नेन
मदन्ति मादयन्ति तदाधितजनान् । य उ य एव पृथिवीं प्रस्थाता भूमिं धाम्
उत द्योतनात्मकमन्तरिक्षं च विरया भुवनानि सर्वाणि भूतजातानि चतुर्दश
लोकाश्च । यद्वा । पृथिवीशब्देन अधोवर्तीनि अतलवितलारिसप्तभुवनान्यु-
पात्तानि । द्युशब्देन तदवान्तररूपाणि भूरादिसप्तभुवनानि । एव चतुर्दश लोकान्
विस्था भुवनानि सर्वाण्यपि तत्रत्यानि भूतजातानि । त्रिधातु । त्रयाणां धातूनां
समाहारस्त्रिधातुः । पृथिव्यप्तेजोरुपधातुत्रयविक्षिप्तं यथा भवति तथा वाधार
धृतवान् । तुजादित्वात् अम्यासस्य दीर्घत्वम् । उत्पादितवानित्यर्थः । छन्दो-
गारण्यके—‘तत्तेजोऽभुजत तदग्रमभुजत ता आप ऐक्षन्त’ इति भूतत्रयसृष्टिमुक्त्वा
‘हन्ताहमिमास्तिलो देवतास्ततासां त्रिवृतं त्रिवृतमेकंका करवाणि’ (छा० उ० ६
३ २-३) इत्यादिना त्रिवृत्करणसृष्टिरुपपादिता । यद्वा । त्रिधातु कालत्रय
गुणत्रय वा धारारेण्यन्वयः ॥

शब्दा०—यस्य=जितके, त्री=तीन, पूर्णा=भरे हुये, मधुना=मधु से
पदानि=कदम, अक्षीयमाणा=कभी क्षीय न होनेवाले, स्वधया=आत्म-
शक्ति से, मदन्ति=आनन्दित करते हैं, यः=जो, उ=निश्चित अर्थ का
वाचक एक निपात, त्रिधातु=पृथिवी, जल तथा तेज रूप तीन धातुओं को,
पृथिवीम्=पृथिवी, उत=और, धाम्=आकाश को, एकः=अकेले ही,
वाधार=धारण करता है, भुवनानि=लोकों को, विश्वा=सम्पूर्ण ।

हि० अ०—कभी समाप्त न होनेवाले, जिनके मधुपूर्ण तीन कदम (मनुष्यों
को) अपनी शक्ति से आनन्दित करते हैं, जो अकेले ही (पृथिवी, जल तथा
तेज रूप) तीनों धातुओं, पृथिवी, आकाश तथा सम्पूर्ण लोकों को धारण
करता है ।

Trans —Whose three unperishable, meadful steps
rejoice (mankind) with self-power ; who verily alone
upholds the threefold elements, earth heaven and all
the creatures.

Notes—अक्षीयमाणा— $\sqrt{ks}$ to destroy, pass part
मन् compd ; hence, accented on the first member
and not separated by avagraha in the Pada-text.
स्वधया—स्वधा is enumerated in the list of the names of

water (Nigh I 12 97), food (Nigh II 7 17) and Dyāvāprthivī (Nigh III 30 1) Sāyana accepts it in the sense of 'food'. Macdonell takes it to mean 'bliss'. MWD takes 'self power' as one of the alternative meanings of स्वयया मदन्ति— $\sqrt{mad}$ to rejoice, pres 3rd plu, not unaccented because preceded by यस्य त्रिधातु—Sayana explains it as 'त्रयाणां धातूनां समाहारस्त्रिधातु । पृथिव्यप्तेजोरूपधातुत्रयविसिष्ट', Wilson takes it to mean 'three elements', Griffith as 'threefold' and Macdonell as 'in threefold way'. Macdonell thinks it as similar to वेधा दाधार— $\sqrt{dhr}$ to hold, perf 3rd sing, the first syllable being regularly lengthened, it is not shortened in the Pada text, not unaccented because preceded by य

तत् । अस्य । प्रियम् । अभि । पाथः । अस्याम् । नरः । यत्र ।
देवस्यवः । मदन्ति ॥ उरुक्रमस्य । सुः । हि । बन्धुः । इत्या ।
विष्णोः । पदे । परमे । मध्यः । उत्सः ॥ ५ ॥ १२१२

सा० मा० अस्य महतो विष्णो प्रिय प्रियभूत तत् सर्वं सेव्यत्वेन प्रसिद्ध पाथः । अन्तरिक्षनामंतत पाथोऽन्तरिक्षं यथा व्याख्यातम् (निब० १७) इति यास्केनीयतत्वात् । अविनश्वर ब्रह्मलोकमित्यर्थः । अद्याम् व्याप्नुयाम् । तदेव विशेष्यते । यत्र स्थाने देवययः देव द्योतनस्यभाव विष्णुमात्मन इच्छन्तो यज्ञदानादिभि प्राप्नुमिच्छन्त नरः मदन्ति तृप्तिमनुभवन्ति । तदस्यामित्यन्वयः । पुनरपि तदेव विशेष्यते । उरुक्रमस्य अत्यधिकं सत्यं जगदाश्रममाणस्य तत्तदात्मना अत एव विष्णोः व्यापकस्य परमेश्वरस्य परमे उत्कृष्टे निरतिशये केवलमुत्तात्मके पदे स्थाने मध्यः मध्यस्य उत्सः निम्नतो यतंते । तदस्याम् । यत्र क्षुत्तृष्णाजराभरणपुनरावृत्त्यादिभ्य नास्ति सार्वभौमत्वेण अमृतबुल्यादिभोगा प्राप्यन्ते तादृशमित्यर्थः । ततोऽधिकं नास्तीत्याहः । इत्या इत्यमुक्तप्रकारेण स हि बन्धुः स खलु सर्वेषां पुत्रितां यद्भूतो हितवरः वा तस्य पदं प्राप्तवतां न पुनरावृत्तेः । 'न च पुनरावृत्ते' इति धृतेस्तस्य बन्धुत्वम् । हिनायः सर्वधृतिस्मृतिपुराणादिप्रसिद्धिद्योतनाय ॥

शब्दा०—तत्=उत्ता, अस्य=इसके, प्रियम्=प्रिय, पाथः=लोक वी,
अभि अश्याम्=प्राप्त कर, नरः=मनुष्य, देवयवः=देवताओं के इच्छुक
या देवपुत्र्य, मदन्ति=मानव करते हैं, उरुक्रमस्य=विशाल सक्रमणवाले
का स—यह, हि=निश्चित अर्थ का वाचक निपात, बन्धुः=भाई, मित्र,
इत्या=इत प्रकार, विष्णोः=विष्णु के, पटे=लोक में, परमे=धेष्ठ, ऊचे,
मध्यः=मधु वा, उत्सः=सरोवर ।

हि० अ० इस (विष्णु) के उस प्रिय लोक वी में प्राप्त कर जहाँ पर
देवताओं के इच्छुक मनुष्य मानव करते हैं । विशाल गतिवाले विष्णु के
धेष्ठ लोक में एक मधु का सरोवर है । इस प्रकार निश्चित ही वह (सद्यका)
मित्र है ।

Trans—May I attain that lovely domain of him,
where god seeking men rejoice There is a spring of
mead in the highest station of Vishnu, the wide strider
Thus, indeed, he is our friend

Notes—पाथः—Yāska takes it to mean aerial
region, water, and food (पाथ अन्तरिक्षम् । उदकमपि पाथ
उच्यते । अन्नमपि पाथ उच्यते—Nir VI 7) Sāyana under-
stands it as Brahmaloṇa, Wilson takes it to mean
'path' Griffith as 'mansion' and Macdonell as 'domain'
अश्याम्—√amś to attain, root aorist, opt 1st sing
देवयवः—Nom plu of देवय 'god seeking य as a तद्धित
termination expresses the sense of leading or desiring
Yāska takes य also as a noun making termination
(See Yāska's interpretation of बन्धुर्वि Nir I 8)
मदन्ति—Not unaccented because preceded by य
उरुक्रमस्य—Bahuvrīhi compd having first member ter-
minating in उ accents the second member इत्या—A
particle of affirmation expressing the sense of 'thus',
'truly', 'really' उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्या—This stanza
has variously been interpreted by the scholars
Sāyana explains उरुक्रमस्य with विष्णो and स हि बन्धुरित्या as

■ consequential sentence. Wilson following Sāyaṇa translates: 'for to such a degree ■ he the friend (of the pious men)'; Griffith renders as, 'close akin to wide strider'. According to Macdonell, 'for that truly akin to the wide-strider.

ता । वाम् । वास्तूनि । उरमसि । गमघ्यै । यत्र । गावः । भूरिशृङ्गाः । अयासः ॥ अत्र । अह । तत् । उरुगायस्य । वृष्णः । परमम् । पदम् । अयम् । भाति । भूरि ॥६॥

सा० भा०—हे पत्नीयजमानो वां युष्मदर्थं ता तानि गन्तव्यत्वेन प्रसिद्धानि वास्तूनि सुखनिवासयोग्यानि स्थानानि गमघ्यै युवयोः गमनाय उरमसि कामयामहे । तवयं विष्णुं प्रार्थयाम इत्यर्थः । तानीत्युक्तं कानीत्याह । यत्र येषु वास्तुषु गायः रश्मयः भूरिशृङ्गाः अत्यन्तोद्यत्पुपेता बहुभिराश्रयणीया वा अयासः अयना गन्तारोऽतिविस्तृताः । यद्वा । यासो गन्तारः । अतादृशाः । अत्यन्तप्रकाशयुक्ता इत्यर्थः । अत्राह अत्र खलु वास्त्वाधारमूले दृष्टोके उरुगायस्य बहुभिर्महात्मभिर्गातव्यस्य स्तुत्यस्य वृष्णः कामानां वयितुर्विष्णोस्तत्तादृशं सर्वत्र पुराणादिषु गन्तव्यत्वेन प्रसिद्धं परमं निरतिशयं पदं स्थानं भूरि अतिप्रभूतम् अयं भाति स्वमहिम्ना स्फुरति । अयं मन्त्रो यास्केन गोशब्दो रश्मिवाचक इति व्यावसायेन व्याख्यातः—'तानि वां वास्तूनि कामयामहे गमनाय यत्र गावो भूरिशृङ्गा बहुशृङ्गा भूरीति बहूनां नामधेयं प्रभवतीति सतः शृङ्गं ध्यतेर्वा शृङ्गातेर्वा शम्नातेर्वा शरणायोद्गतमिति वा शिरसो निगन्तमिति वायासोऽयनाः । तत्र तदुरुगायस्य विष्णोर्महागतेः परमं पदं पराध्यंस्पमवभाति भूरि । पादाः पद्यते' (निह० २. ७) इति ॥

शब्दा०—ता=उन, वाम्=तुम दोनों को, वास्तूनि=स्थानों पर, उरमसि=हम इच्छा करते हैं, गमघ्यै=जाने के लिये, यत्र=जहाँ, गायः=गावें, किरणें, भूरिशृङ्गाः=बहुत सींगवालो, अत्यधिक प्रकाशवाली, अयासः=हमेगा गतिशोल रहनेवाली, अत्र=यहाँ, अह=निश्चित अर्थ का वाचक एक निपान, तत्=उस प्रकार का, उरुगायस्य=विशाल गतिवाले का, वृष्णः=कामनाओं की पूर्ति करनेवाले का, परमम्=अच्छ, पदम्=स्थान, अयं=मीचे, भाति=प्रकाशित हो रहा है, भूरि=अत्यधिक रूप से ।

हि० अ०—तुम दोनों को उन स्थानों पर जाने के लिये मैं इच्छा करता हूँ, जहाँ पर बहुत सोंववाली (अत्यधिक प्रकाशवाली) हमेशा गतिशील रहनेवाली गायें (विरणें) हैं। यहाँ पर विजाल गतिवाले, इच्छाओं की पूर्ति करने वाले (विष्णु) का उस प्रकार का परम धाम नीचे (हमारी तरफ) अत्यधिक रूप से प्रकाशित हो रहा है।

Trans—I desire those abodes for you two to go there where are the many-horned and active kine Here indeed, the highest station of wide strider, the fulfiller of desire, shines downwards (on us) abundantly

Notes—याम्—Sāyana understands याम् for the sacrificer and his wife and construes it with गमयै; Griffith and Macdonell think it for Indra and Vānu and construe it with वात्सुनि चरमसि—√*vas* to desire, pres 1st sing, उ is the Samprasaṛana of व् गमयै—Dative infinitive in यै from √*gam* to go भूरिगृह्णाः—Bahuvrīhi compd accented on the first member गावः—Nom plu of गौ; Yāska followed by Sāyana explains it as 'rays', Roth understands it as 'stars' Griffith and Macdonell prefer Yāska's interpretation अयासः—Nom plu of अय from √*as* to go, Sāyana explains it as 'अयनागन्तारोऽति-विस्तृता । यद्वा । यातो गन्तारः । अतादृशा अत्यन्तप्रकाशयुक्ता इत्ययम्, Wilson takes it to mean 'wide-spreading', Griffith and Macdonell as 'numble' भावि—√*bha* to shine, pres 3rd sing

द्वितीयेऽनुवाके एकावश सूक्तानि । तत्र 'यो जातः' इति पञ्चदशचं प्रथमं सूक्तं शास्त्रमदं त्रैलोक्यमन्त्रम् । संसये निष्केवल्ये निविद्वानीयस्य पुरस्तात् 'यो जात एव' इति सूक्तं शंसेत् । 'यदि पर्यायान्' इति लब्धेऽसूत्रितं—'यो जात एवेति निष्केवल्ये' (आश्व० श्रौ० ६-६) इति । आभिषेकविके तृतीयेऽह्नि निष्केवल्ये 'यो जात एव' इति निविद्वानीयम् । सूत्रितं च—'तृतीयस्य अयमा यो जात एवेति मध्यदिनः' (आश्व० श्रौ० ७-७) इति । विश्वजिति माध्यमिनसवनं संप्रा-
वृणः स्वशस्त्रे प्राकृतात् सूक्ततत्पूर्वं 'यो जातः' इति सामसूक्तं शंसेत् । 'विश्व-
जितोऽग्निं मरः' इति लब्धे सूत्रितं—'सप्रा मवाप्तो यो जात एवाभूरेक इति सामसूक्तानि' (आश्व० श्रौ० ८-७) इति अग्निष्टुप्तिष्केवल्ये निविद्वानमिवम् । 'श्येनागिरान्याम्' इति लब्धे सूत्रितं—'तिष्ठा हरी इति यो जात एवेति मध्यदिनः' (आश्व० श्रौ० ९-७) इति । महाव्रते निष्केवल्ये 'यो जात एव' इति सूक्तम् । 'ऊर्ध्व' इति लब्धे सूत्रितं—'वने न वा यो व्यपायि चाकन् यो जात एव प्रथमो मनस्वान्' (ऐ० शा० ५. ३. १) इति । अनेतिहासो बृहदेपतायामुक्तः—
'संयुज्य तपसात्मानमैन्द्रं विश्रन्महद्वपुः । अदृश्यत भूतनेन विवि च व्योम्नि चेह
च । तमिन्द्र इति भत्वा तु रैत्यी भीमपराक्रमी । पुनिच्च धुमुरिचोभी
सायुषावभियेततुः । विदित्वा स तयोर्भावमूयिः पापं चिकीर्षतोः । यो जात
इति सूक्तेन 'वर्माभ्यंग्राभ्यकीर्तयत्' (बृहदे० ४. ६६-६८) ॥ अन्ये तु अग्न्या
वर्णयन्ति । पुरा विल इन्द्रादयो वंश्यास्तं समाजस्युः गुत्समदोऽपि तत्रागत्य
तदस्थासीन् । दैत्यद्येन्द्रजिघांसया तत्र समागमन् । तान् दृष्ट्वा निर्जगा-
मेन्द्रो यज्ञाद्गुत्समराकृतिः । स च गुत्समदो वंश्येन पूजितो यज्ञवाटाग्निरगच्छत् ।
निर्गच्छन्तं तनूपि दृष्ट्वा अयमेवेन्द्र इति मन्यमानास्तमसुराः परिवदुः । नाह-
मिन्द्रस्तुच्छः निर्वेषगुणोपेतः ॥ इत्यनेन सूक्तेन तान् प्रत्युवाच । अपरे त्वेवं
वक्ष्यन्ति । गुत्समदस्य यज्ञे प्रविष्टमेकादिनमिन्द्रं शात्वासुराः परिवदुः । स
इन्द्रो गुत्समददपेन यज्ञवाटाग्निरगच्छत् स्वर्गं जगाम । सतोऽसुरा इन्द्रो विसन्धित
दृश्यन्तः प्रविश्य नृत्तमदं दृष्ट्वा भूदमेव गुत्समदो गतः अयं त्विन्द्रोऽस्मद्भूयाद्
गुत्समदवेषेणारते ॥ जगुह । इति स तान् नाहमिन्द्रोऽप्यभिरयनेन गुरतेन
प्रत्युवाच । अयमेवार्थो महाभारते प्रपञ्चितः ॥

यः । जातः । एव । प्रथमः । मनस्वान् । देवः । देवान् । क्रतुना ।
परिऽश्रभूपत् ॥ यस्य । शुष्मात् । रोदसी इति । अभ्यसेताम् ।
नृण्यस्य । मुह्य । सः । जनासः । इन्द्रः ॥१॥

सा० भा० गुत्पमदो ब्रूते । जनासः जना हे असुरा यो जात एव
जायमान एव सन् प्रथमः देवानां प्रधानभूतः । मनस्वान् मनस्विनामप्रगण्य देवः
द्योतमानः । सन् क्रतुना दृढव्यादिलक्षणेन स्वकीयेन कर्मणा देवान् सर्वान्
मागवेयान् पर्यभूयत् रक्षारथेन पर्यग्रहीत् । 'भूय अलकारे' । न्यादिः लङि
कृपम् । यद्वा । सर्जानन्यान्देवान्पर्यभूयत् पर्यभवत् आत्यकामत् । अस्मिन् पक्षे
भयतेर्ज्यत्ययेन वसः । 'द्युयः किति' इति इदप्रतिषेधः । यस्य इन्द्रस्य शुष्मात्
शरीरात् यत्नात् रोदसी लावापृथिव्यो अभ्यसेताम् मविभीताम् । 'म्यस भये'
अनुदात्तेत् । 'म्यस भयवेपनयो' (निश० ३. २१) इति नैरुपता । अभ्यसेता-
मवेपेता वा । तथा च मन्त्रानारम् - 'इमे चित्तव मन्यवे वेपेते भियसामहो
(ऋ० स० १ ८०. ११) इति । नृण्यस्य सेनालक्षणस्य बलस्य मह्यं महत्त्वेन
पुनत सः इन्द्रः नाहमिति । अत्र निरुपत - 'यो जायमान एव प्रथमो मनस्वी देवो
देवान् क्रतुना कर्मणा पर्यभवत्पर्यगृह्णात्पर्यरक्षवत्पकामरिति वा यस्य बलात्
लावापृथिव्यावप्यविभीता नृण्यस्य मह्यं बलस्य महत्त्वेन स जनास इन्द्र इत्युपे-
द्वृष्टार्यस्य प्रीतिर्भक्षत्यास्थानसमुपवता' (निश० १० १०) इति ॥

शब्दा० यः=जो, जातः=उत्पन्न होकर, एव=ही, प्रथमः=सर्व
प्रथम, मनस्वान्=बुद्धिमान्, मनस्वी, देवः=देव ने, देवान्=देवताओं के ऊपर,
क्रतुना=पराक्रम से, पर्यभूयत्=आधिपत्य स्थापित किया, यस्य=जिसके,
शुष्मात्=शक्ति के सामने, रोदसी=आकाश तथा पृथिवी, अभ्यसेताम्=
कापते हैं, नृण्यस्य=महान् बल को, मुह्य=महिमा से, सः=वह, जनासः
= ओ मनुष्यों, इन्द्रः=इन्द्र ।

हि० अ०—जिस प्रधान बुद्धिमान देव ने उत्पन्न होने ही अपने पराक्रम
से सर्व प्रथम देवताओं के ऊपर आधिपत्य पाया, महान् बल के कारण जिसको
शक्ति के सामने आकाश तथा पृथिवी कापते हैं, ओ मनुष्यों, वह इन्द्र हैं ।

Trans — Who, the chief wise god, as soon as born,
surpassed the gods through his power. Before whose
power, by greatness of his valour, heaven and earth
feared, O men, he is Indra

Notes—मनस्वान्—The stem ending in consonant is not separated from the suffix वान् in the Pada-text, the latter being separated only after vowels. क्तुना—Instr. sing of क्तु (cf. क्त्वा). पर्यभूयत्— $\sqrt{bhu}$ to adorn. impf. 3rd sing.; not unaccented because preceded by यः; prefix परि is unaccented (see note on पर्यतिष्ठत् -I. 32.8). Wilson takes it to mean 'has done honour', Griffith as 'became protector' and Macdonell as 'surpassed'. अभ्यसेताम्— $\sqrt{bhyas}$ to fear or tremble (Nir. III. 21), impf. 3rd. dual; not unaccented because preceded by यस्य. मह्ना—Instr. sing of महत् (cf. महिना, महिम्ना, महता), जनासः—Voc. plu. in आसस्.

यः । पृथिवीम् । व्यथमानाम् । अदृहत् । यः । पर्वतान् ।
प्रकुपितान् । अरम्णात् ॥ यः । अन्तरिक्षम् । विष्ममे । वरीयः ।
यः । धाम् । अस्तम्नात् । सः । जनासः । इन्द्रः ॥ २ ॥

सा० भा० हे जनाः यः इन्द्रः व्यथमानां चलन्तीं पृथिवीम् अदृहत् शर्कराविभिर्द्वामकरोत् । 'वृह दृहि वृद्धौ' । यः च प्रकुपितान् इतस्तत्स्थलितान् पक्षपुक्तान् पर्वतान् अरम्णात् नियमितवान् त्वे त्वे स्थाने स्थापितवान् । अरम्णात् । 'रम् क्रीडायाम्' अन्तर्भावितव्यर्थस्य व्यत्ययेन इनाप्रत्ययः । यः च वरीयः उत्तमम् अन्तरिक्षं विममे निर्गमे विस्तोर्णं चकारेत्यर्थः । यः च धाम् दिवम् अस्तम्नात् तस्तम्भ निरुद्धामकरोत् । 'स्तम्भ रोधने' इति सौत्रो धातुः । सः एव इन्द्रः नाहमिति ॥

शब्दा० यः=जितने, पृथिवीम्=पृथिवी को, व्यथमानाम्=कांपती हुई, अदृहत्=स्थिर किया, यः=जितने, पर्वतान्=पर्वतों को, प्रकुपितान्=इपर उपर उड़नेवाले, अरम्णात्=स्वापित किया, यः=जितने, अन्तरिक्षम्=अन्तरिक्ष को, विममे=विस्तृत किया, वरीयः=अधिक छोड़ा, यः=जितने, धाम्=आकाश को, अस्तम्नात्=रोका, सः=वह, जनासः=ओ मनुष्यों, इन्द्रः=इन्द्र ।

हि० अ०—जितने कांपती हुई पृथिवी को स्थिर किया; जितने (इपर-उपर) उड़ने वाले पर्वतों को (अपने-अपने स्थान पर) स्थापित किया;

जिसने अन्तरिक्ष को चौड़ाई में बिस्तृत किया; जिसने आकाश को (गिरने से) रोका; ओ मनुष्यों, वह इन्द्र है ।

Trans.—Who made firm the quivering earth; who set at rest the agitated mountains; who spread the aerial region wider; who propped the heaven, O men, he is Indra.

Notes—इयथमानाम्— $\sqrt{vyath}$ to quiver, pres. part. fem. acc. sing. अट् इत्— $\sqrt{drh}$ to make firm, impf. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by यः. प्रकुपितान्— $\sqrt{kup}$ to be angry, past part. acc. plu.; for accent see निहिताः (I. 24.7); अरम्णात्— $\sqrt{ram}$ to set at rest, impf. 3rd. sing; not unaccented because preceded by यः. विममे—See I. 164.1. चरीया—Comparative degree of उह from $\sqrt{vr}$ by Samprasāraṇa. अस्तभ्नात्— $\sqrt{stabh}$ to prop, impf. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by यः.

यः । हुत्वा । अहिम् । अरिणात् । सुप्त । सिन्धून् । यः । गाः ।
उत्तः । अजत् । अपः । अग्निम् ॥ यः । अश्मनोः । अन्तः ।
अग्निम् । जजान् । समृष्टम् । समत् । सः । जनासुः ।
इन्द्रः ॥३॥

two clouds

सा० भा०—यः अहिं मेघं हुत्वा मेघहननं कृत्वा सप्त तर्पणशीलाः सिन्धून् तपन्दन्शीला अपः अरिणात् प्रेत्यत् । यद्वा सप्त गङ्गायमुनाद्या भुक्ष्या नदीररिणत् । 'रीड् लवणे' । कृपादिः । यः च वलस्य वलनामकस्या-सुरस्य अपधा तत्कर्तुं काश्चिरोष्णान्निरुद्धः यः उदाजत् निरगमयत् । अपधा अपपूर्वाट्पातेः 'आतश्चोपसर्ग' (पा० सू० ३. ३. १०६) इति भावे अद् प्रत्ययः । 'सुपां सुलुक्' इति पञ्चम्या आकारः । यः च अश्मनोः । अश्नुते व्याप्नोत्यन्तरिक्षमित्यस्या मेघः । अत्यन्तमदुष्टपयोर्नैषयोः अन्तः मध्ये वन्द्यतम् अग्निं जजान् उत्पादयामास । यश्च समत्सु संभक्षयन्ति योद्धुणामाप्नुयौति

समदः सप्रामा । तेषु संवृक्तं भवति । वृण्वतेहि सार्धस्य क्विपि रूपम् । सः
इन्द्रः नाहमिति ॥

शब्दा०—य = जिसने, हत्वा = मारकर, अहिम् = राक्षस (बादल) को
अरिणात् = प्रवाहित किया, सप्त = सात, सिन्धून् = नदियों को, यः = जिसने,
गाः = गायो को, उदाजत् = निकाला, अपधा = गुफा से, बलस्य = बलको,
यः = जिसने, अरमनोः = बादलों के या पत्थरों के, अन्तः = बीच, अग्निम्
= अग्नि को, जजान = उत्पन्न किया, संवृक् = शत्रु का सहार करनेवाला,
समत्सु = युद्ध में, स = वह, जनासः = ओ मनुष्यो, इन्द्रः = इन्द्र ।

हि० अ० जिसने अहि नामक राक्षस (बादल) को मारकर सात
नदियों को प्रवाहित किया, जिसने बल को गुफा से गायों को निकाला, जिसने
मेघों के बीच (विद्युत्) अग्नि को उत्पन्न किया, युद्ध में (शत्रु का) सहार
करनेवाला, ओ मनुष्यो, वह इन्द्र हैं ।

Trans —Who having slain a serpent dragon
made the seven rivers flow, who released the cows
from the hiding of Vala, who generated fire between
two clouds, a spoiler in the battle, O men, he is Indra

Notes—हत्वा—Gerund in त्वा from $\sqrt{han}$ to kill
अरिणात्— $\sqrt{ri}$ to flow, impf 3rd sing, not unaccented
because preceded by य उदाजयत्— $\sqrt{aj}$ to drive, impf 3rd
sing, not unaccented because preceded by य अपधा—
From अप+ $\sqrt{dha}$ +अह, final आ is Abl termination
(मुपा मुलुक्—Pān VII 1 30) Macdonell takes it as instr
sing and translates 'by unclosing' जजान— $\sqrt{jan}$ to
generate, perf 3rd sing, not unaccented because prece-
ded by य संवृक्—'Invincible' (Wilson), 'spoiler' (Griffith),
'victor' (Macdonell) समत्सु—The termination ण् preceded
by uncerebralizing vowels or any of the consonants
is separated by avagraha in the Pada text

येन । इमा । विश्वा । च्यवना । कृतानि । यः । दासम् । वर्णम् ।

अधरम् । गुहां । अकुरित्यकः ॥ श्वघ्नीश्व । यः । जिगीवान् ।
लक्षम् । आदत् । अर्यः । पुष्टानि । सः । जनासः । इन्द्रः ॥४॥

सा० भा०—येन इन्द्रेण इमा इमानि विश्वा च्यवना नश्यराणि भुवनानि
कृतानि स्थिरोकृतानि । यः च दासं वर्णं शूद्रादिकम् । यद्वा दासमुपशपयि-
तारम् । अधरं निष्कृष्टमधुर गुहा गुह्या गूढस्थाने नरके वा अकः अकार्पात् ।
करोनेर्बुद्धि 'मन्त्रे घस' इत्यादिना क्लेशुर्बुद्धि रूपम् । लक्षं लक्ष्य जिगीवान् ।
'जि जये' स्वयत्तो 'सन्तुष्टिदोजे' इति अम्यासादुत्तरस्य कृत्वम् । बोधशब्दान्तर ।
जितवान् । यः अर्य अरे । पश्येकवचने छान्दसो यणादेश । शत्रो सशब्धीनि
पुष्टानि समुष्टानि आदत् भादत्ते । सन् इष्टान्त । श्वघ्नीश्व । श्वभिर्मृगान्
हन्तीति श्वघ्नी व्याध । यया व्याधो जिघृक्षित मृग परिगृह्णाति तद्वत् ॥

शब्दा० येन=जितके द्वारा, इमा=ये, विश्वा=सम्पूर्ण, च्यवना=
गतिमान्, कृतानि=की गई हैं, य=जितने, दासम्=दास, वर्णम्=जाति
को, अधरम्=नीच, गुहा=गुफाओं में, अकः=विषय, श्वघ्नीश्व=शिकारी
की तरह, जिगीवान्=जीतकर, लक्षम्=शिकार को, आदत्=ग्रहण किया,
अर्यः=शत्रु के, पुष्टानि=रक्षित धन को, सः=वह, जनासः=ओ मनुष्यों,
इन्द्रः=इन्द्र ।

हि० अ०—जितके द्वारा ये सम्पूर्ण (जीजें) गतिमान की गईं, जिसने
नीच दास जाति को गुफाओं में किया, जिसने जीतकर शत्रु के रक्षित धन
को ग्रहण किया जैसे शिकारी अपने शिकार को, ओ मनुष्यों, वह इन्द्र हैं ।

Trans—By whom all these are made unstable,
who, made the low slave colour (hide) in the cavern
who having conquered, took the cherished treasures of
enemy as a hunter a prey

Notes—च्यवना—From $\sqrt{cyu}$ to move, perishable'
(Wilson), 'tremble' (Griffith), 'unstable' (Macdonell)
दासं वर्णं—Sāyana renders शूद्रादिकम् for दास वर्णं, Wilson as
'servile tribe', Griffith as 'brood of demons' and Mac-
donell as 'Disa colour', the word दास as a substantive
accents the second syllable but as an adj it accents
the first syllable अधरम्—'Base' (Wilson), 'humbled'

(Griffith); Macdonell takes it as a predicative use meaning, 'subject'. अकः— $\sqrt{kr}$ to make, root-aorist, 3rd. sing.; not unaccented because preceded by यः; final visarjaniya is rhotasized; hence इति is added to it in the Pada-text. For the repetition of the word after इति see Appendix B under Rules of rendering Samhitā-text into Pada-text. श्यन्तीव—'Like a hunter' (Sāyana), 'like a gambler' (Griffith and Macdonell). जिगीवान्— $\sqrt{ji}$ to win, perf. part. लक्षम्—'Prey' (Wilson) 'winning' (Griffith), 'stake' (Macdonell). आदत्— $\sqrt{dā}$ to give, irr. 'a'-aorist, 3rd. sing.; not unaccented because preceded by यः. Prefix आ is not separated from the root in the Pada-text. पुष्टानि— $\sqrt{puṣ}$ to flourish, past part. acc. plu.

यम् । स्म । पृच्छन्ति । कुह । सः । इति । धोरम् । उत । ईम् ।
आहुः । न । एषः । अस्ति । इति । एनम् ॥ सः । अर्यः । पुष्टीः ।
विजः । इव । आ । मिनाति । श्रत् । अस्मै । धत्त । सः । जनासुः ।
इन्द्रः ॥ ५ ॥

सा० भा०—अपश्यन्तो जनाः घोरं शत्रूणां घातकं यं पृच्छन्ति स्म कुह सेति । स इन्द्रः कुत्र वर्तते इति । सेति । 'सोऽधि लोपे चेत्यादपूरणम्' इति सोल्लोपे गुणः । न भवचिदसौ तिष्ठतीति मन्यमाना जनाः एनम् इन्द्रम् आहुः एषः इन्द्रः न अस्तीति । तया च मन्यः—'नेन्द्रो अस्तीति नेम उ-त्य आह' (श्र० स० ८.१००.२) इति । ईम् इति पूरणः । सः इन्द्रः विजइव । इवःशब्द एवार्थः । उद्वेजक एव सन् अर्यः अरेः संबन्धोनि पुष्टीः पोषकाणि गवाश्वादीनि धनानि आ मिनाति सर्वतो हिनस्ति । 'पोड् हितायाम्' । भोगातेनिगमे' इति हुस्वः । तस्मात् अदस्मै इन्द्राय धत्त । स इन्द्रोऽस्तीति विश्वात्मन्नुक्तः । यद्यप्यसौ विज्ञेयतोऽस्माभिनं दृश्यते तथापि अस्तीति विश्वात्तं नुक्तः । एवं निर्धारणोपमहिमोपेतः सः इन्द्रः नाहमिति ॥

शब्दा०—यम्=जिसके, स्म=प्रश्न पूछने का धातुक एक निपात, पृच्छन्ति=पूछते हैं, बुद्ध=वहाँ, सः=वह, इति=ऐसा, घोरम्=भयानक उत=और, ईम्=उतने विषय में, आहुः=कहते हैं, न=नहीं, एषः=यह, अस्ति=है, इति=ऐसा, एनम्=इसको, सः=वह, अर्यः=शत्रु संवन्धी, पुष्टी=रक्षित धन, विजइव=उत्तेजित होते हुये की तरह, आ=चारों तरफ से, मिनाति=नष्ट करता है, श्रत्=थड़ा, अर्यै=उसके लिये, धत्त=रखो, पारण करो, सः=वह, जनासः=ओ मनुष्यों, इन्द्रः=इन्द्र ।

हि० अ०—जित भयानक के विषय में 'वह कहाँ है' ऐसा (वे) पूछते हैं; तथा 'वह नहीं है' ऐसा भी वे उसी के ही विषय में कहते हैं । वह उत्तेजित होते हुये की तरह शत्रु के रक्षित धन को चारों तरफ से विनष्ट करता है; उसमें विश्वास रखो; ओ मनुष्यों, वह इन्द्र है ।

Trans.—Whom, the terrible one, (they) ask 'where is he' and verily of him (they) say 'he is not'. He destroys the cherished wealth of enemies as being agitated; put faith in him; O men, he is Indra.

Notes—आहुः— $\sqrt{ah}$ to say, perf. 3rd. plu. विजइव—Sāyana takes इव in the sense of एव (इव शब्द एवार्थः) and he renders विजइव by 'उद्वेजक एव सन्'; Wilson translates as 'inflicting (chastisement)', Griffith as 'like birds' and Macdonell as 'like the player's stake' मिनाति— $\sqrt{mā}$ to damage, pres. 3rd. sing. धत्त— $\sqrt{dhāt}$ to put, impv. 2nd. plu.

यः । रधस्य । चोदिता । यः । कृशस्य । यः । ब्रह्मणः । नाध-
मानस्य । कीरेः ॥ युक्तश्रान्त्यः । यः । अविता । सुशिश्रः ।
सुतस्सोमस्य । सः । जनासुः । इन्द्रः ॥६॥

सा० भा०—यो रधस्य । 'रधं हि सांसरादयोः' । तम्भस्य चोदिता धनानां प्रेरयिता भवति । यः च कृशस्य च दरिद्रस्य च यः च नाधमानस्य । 'नाध्नाध्यान्धोपतापेऽव्याशोषः' । याचमानस्य कीरेः । करोतेः कीर्तपते वा । स्तोतुः ब्रह्मणः ब्राह्मणस्य च धनानां प्रेरयिता । यः च सुशिश्रः शोभन-

हन् सुशीर्षको वा सन् युक्तप्राव्यः अभिषवार्थमुक्तप्राव्यः सुतसोमस्य अभियुत सोमस्य यजमानस्य अविता रक्षिता भवति सः एव इन्द्रः नाहमिति । ब्रह्म-
शब्दस्य त्यन्नपरत्वे ह्याद्युदात्तता स्यात् यथा 'ब्रह्म वन्वानो अजर सुवीरम्'
(ऋ० स० ३८२) इति । अयं त्वन्तोदात्तः पठ्यत इति नात्रपरः ॥

श० दा०—यः=जो, रघस्य=घनवान का, चोदिता=प्रेरक, यः=जो, कृशस्य=निर्धन का, यः=जो, ब्रह्मणः=पुरोहित का, नाधमानस्य=सहा-
यता चाहने वाले का कीरेः=स्तुति गायक का युक्तप्राव्यः=सोम पीसने
के लिये पत्थरो को तैयार करनेवाले का, यः=जो, अविता=रक्षक, सुशिप्रः
=सुन्दर ओष्ठवाला, सुतसोमस्य=सोम पीसनेवाले का, सः=वह,
जनासः=हे मनुष्यों, इन्द्र=इन्द्र ।

हि० अ० जो घनवान का प्रेरक है, जो निर्धन का (प्रेरक है), जो
सहायता चाहनेवाले स्तुति गायक पुरोहित का (प्रेरक है), सोम पीसने के
लिये पत्थरो को तैयार किया है तथा सोम पीस लिया है ऐसे (यजमान) का
जो सुन्दर ओष्ठ वाला सहायक है, ओ मनुष्यों, वह इन्द्र है ।

Trans—Who is the impeller of rich, who of the poor, who of the Brahman singer, seeking help, who, the beautiful-lipped, is the protector of him who has set stones to work and he who has pressed Soma, O men, he is Indra

Notes—चोदिता—From $\sqrt{cud}$ (to impel) by adding the suffix तृच् , agent noun (masc) accented on the suffix ब्रह्मणः—Gen sing of ब्रह्मन्, the word ब्रह्मन् when accents the root it becomes action noun (neut) meaning 'prayer' but when it accents the suffix it becomes agent noun (mascu) meaning 'priest' नाधमानस्य— $\sqrt{nādh}$ to seek aid, pres part gen sing युक्तप्राव्य—युक्त is past part from $\sqrt{yuj}$ to join, Bahuvrīhi compd accented on the first member अविता—Agent noun from $\sqrt{av}$ to protect सुशिप्रः—Bahuvrīhi, compd : accented on the second member

(नञ्मुन्याम्—Pāṇ. VI. 2.172); Sāyana explains it as शोभनहनुः सुशोभको या; Wilson as 'of goodly features' Griffith as 'fair-faced' and Macdonell as fair-lipped. सुतसोमस्य—सुत is the past part. from √su to press; Bahuvrihi compd. accented on the first member.

यस्य । अश्वांसः । प्रदिशि । यस्य । गावः यस्य । ग्रामाः ।
यस्य । विश्वे । रथांसः ॥ यः । सूर्यम् । यः । उपसम् । जजान ।
यः । अपाम् । नेता । सः । जनासुः । इन्द्रः ॥७॥

सा० भा०—यस्य सर्वान्तर्धामितया वर्तमानस्य प्रदिशि प्रदेशानुशासने अश्वांसः अस्या वर्तन्ते । यस्य अनुशासने गावः । यस्य अनुशासने ग्रामाः । वर्तन्तेऽप्रेति ग्रामा जनपदाः । यस्य आज्ञायां विश्वे सर्वे रथांसः रथा वर्तन्ते । यः च वृत्रं हत्वा सूर्यं जजान जनयामास । यः च उपसम् । तया भग्नः—'जजान सूर्यमुपसं सुदत्ताः' (ऋ० स० ३. ३२. ८) इति । यः च मेघभेदनद्वारा अपां नेता प्रेरकः सः इन्द्रः इत्यादि प्रसिद्धम् ।

शब्दा० यस्य=जिसकी, अश्वांसः=घोड़ों, प्रदिशि=आज्ञा में, यस्य=जिसकी, गावः=गायें, यस्य=जिसकी, ग्रामाः=गाँव, यस्य=जिसकी, विश्वे=सम्पूर्ण, रथांसः=रथ, यः=जो, सूर्यम्=सूर्य को, यः=जो, उपसम्=उषा को, जजान=उत्पन्न किया, ॥=जो, अपाम्=जल का, नेता=ले जानेवाला, सः=वह, जनासुः=ओ मनुष्यों, इन्द्रः=इन्द्र ।

हि० अ०—जिसकी विशिष्ट आज्ञा में अश्व हैं; जिसकी (आज्ञा में) गायें हैं; जिसकी (आज्ञा में) गाँव हैं; जिसकी (आज्ञा में) सम्पूर्ण रथ हैं; जिसने सूर्य को, जिसने उषा को जन्म दिया; जो जल का नेता है, ओ मनुष्यों, वह इन्द्र है ।

Trans.—In whose distinguished command are the horses ; (in) whose cows ; (in) whose villages ; (in) whose all chariots. Who generated the sun ; who the dawn ; who is the leader of the waters ; O men, he is Indra.

Notes—जजान—*√jan* to generate, perf. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by *स्व*.

यम् । क्रन्दसी इति । संयती इति सम्पद्यती । विह्वयेते इति
विह्वयेते । परे । शत्रवे । उभयाः । अमित्राः ॥ समानम् ।
चित् । रथम् । आतस्थिवांसा । नाना । ह्वयेते इति । सः ।
जनासः । इन्द्रः ॥८॥

सा० भा०—यं क्रन्दसी रोदसी शब्दं कुर्वाने मानुषी देवी च द्वे सेने वा संयती परस्परं संगच्छन्त्यौ यमिन्द्रं विह्वयेते स्वरंसार्यं विविधमाह्वयतः । परे उत्कृष्टाः अघरे अघमाइच उभयाः उभयविधाः अमित्राः शत्रवः यमाह्वयन्ति । समानम् इन्द्ररथसदृशं रथम् आतस्थिवांसा आत्सिवा द्वौ रथिनौ तमेवेन्द्रं नाना पृथक् पृथक् ह्वयेते आह्वयेते । यद्वा समानमेकरथमारुढाविन्द्रानौ ह्वयेते यत्तार्थं यजमानः पृथगाह्वयेते तयोरन्यतरः सः इन्द्रः नाहमिति ॥

शब्दा०—यम्=जिसको, क्रन्दसी=जोर से चित्लाती हुई, संयती=एक साथ (युद्ध में) जाती हुई, विह्वयेते=विभिन्न प्रकार से बुलाती है, परे=शक्तिशाली, अघरे=कमजोर, उभयाः=दोनों, अमित्राः=शत्रु, समानम्=एक ही, चित्=निश्चित अर्थ का वाचक एक निपात, रथम्=रथ पर, आतस्थिवांसा=बैठे हुये, नाना=अलग-अलग, ह्वयेते=बुलाते हैं, सः=वह, जनासः=ओ मनुष्यों, इन्द्रः=इन्द्र ।

हि० अ०—जिसको जोर से चित्लाती हुई (तथा) एक साथ (युद्ध में) जाती हुई (दोनों शत्रु-सेनाओं) विभिन्न प्रकार से बुलाती है; जिसको शक्ति-शाली तथा कमजोर दोनों शत्रु-दल (अपनी सहायता के लिये) बुलाते हैं; जिसको एक ही रथ पर बैठे हुये दो रथी अलग-अलग (अपनी सुरक्षा के लिये) बुलाते हैं; ओ मनुष्यों, वह इन्द्र है ।

Trans.—Whom (the two armies) crying aloud encountering together, invoke divergently; (whom) both the enemies superior and inferior (invoke); (two charioteers) sitting on the self same chariot invoke separately; O men, he is Indra.

Notes—**क्रन्दसी**—‘Two crying aloud’ (Sayana), ‘calling’ (Wilson), ‘two armies’ (Griffith), ‘two battle-arrays’ (Macdonell); final ई is Pragrhya; hence, इति is added to it in the Pada-text. **संयती**—√i with the prefix सम् to go together, pres. part; final ई is Pragrhya; hence, इति is added to it in the Pada-text. In the Pada-text the repetition is only to separate the root from the prefix by avagraha. **विह्वेते**—√hvā with वि to call divergently, pres. mid. 3rd. dual; not unaccented because preceded by यम्; final ए is Pragrhya; hence इति in the Pada-text. **आतस्थिवांसा**—Nom. dual of आतस्थिवांस् from √sthā to stand, perf. part. **ह्वेते**—√hvā to call, pres. mid. 3rd. dual; final ए is Pragrhya; hence इति in the Pada-text.

यस्मात् । न । ऋते । विजयन्ते । जनासः । यम् । युध्यमानाः ।
अवसे । हवन्ते ॥ यः । विश्वस्य । प्रतिमानम् । बभूव । यः ।
अच्युतच्युत् । सः । जनासः । इन्द्रः ॥६॥

सा० भा०—यस्मात् ऋते जनासः जनाः न विजयन्ते विजयं न प्राप्नु-
वन्ति । अतो युध्यमानाः युद्धं कर्षणा जनाः अवसे स्वरक्षणाय यम् इन्द्रं
हवन्ते आह्वयन्ति । यः च विश्वस्य सर्वस्य जगत् प्रतिमानं प्रतिनिधिः
बभूव । यः च अच्युतच्युत् अच्युतानां अच्युतानां पर्वतादीनां व्यावयिता
सः इन्द्रः इत्यादि प्रतिशब्दम् ॥

शब्दा०—यस्मात्=जिसके, न=नहीं, ऋते=बिना, विजयन्ते=विजय
प्राप्त करते हैं, जनासः=मनुष्य, यम्=जिसको, युध्यमानाः=युद्ध करते हुये,
अवसे=सहायता के लिये, हवन्ते=बुलाते हैं, यः=जो, विश्वस्य=सबका,
प्रतिमानम्=प्रतिरूप, बभूव=हुआ, यः=जो, अच्युतच्युत्=स्थिर को
गतिमान करनेवाला, सः=वह, जनासः=हे मनुष्यो, इन्द्रः=इन्द्र ।

हि० अ०—जिसके बिना मनुष्य विजय नहीं प्राप्त करते; जिसको युद्ध
करते हुये (सैनिक अपनी) सहायता के लिये बुलाते हैं; जो सबका प्रतिरूप है;
जो स्थिर को गतिमान करनेवाला है; जो मनुष्यो, वह इन्द्र है ।

Trans.—Without whom men do not get victory; whom the fighting (soldiers) call on for help; who is the prototype of all; who is the shaker of immovable; O men, he is Indra.

Notes—विजयन्ते—√ji with वि to conquer, mid. pres. 3rd. plu.; not unaccented because preceded by यस्मात् युध्यमाना—√yudh to fight, pres. part. अवसे—Dative infinitive in से from √av to protect. ह्वयन्ते—√hū to call, pres. mid. 3rd. plu.; not unaccented because preceded by यम्. बभूव—√bhū to be, perf. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by यः. अच्युतच्युत्—Tatpuruṣa compd. accented on the second member. यः शश्वतः महि एनः दधानान् अमन्यमानान् शर्वा जघान॥ यः शर्धते न अनुददाति शुष्याम् यः दस्योः हुन्ता स जनासः इन्द्रः ॥१०॥

सा० मा०—यः महि महत् एनः पापं दधानान् शश्वतः बहून् अमन्यमानान् आत्मानमजायत इन्द्रमपूजयती वा जनान् शर्वा । शृणाति शत्रून्नेनेति शश्वतः । तेनायुधेन जघान । हुन्तेति हि स्वम् । यः च शर्धते उत्साहं कुर्वते अनात्मनाय जनाय शृष्याम् उत्साहनीयं कर्म नानुददाति न प्रयच्छति । अनुपूर्वात् 'दुवाञ् दाने' जीहोत्यादिकः । 'अग्यस्तावमादि' तिङि घोडात्बति' इति गतेनिघातः । यः च दस्योः उपक्षपयितुः शत्रोः हुन्ता घातकः सः इन्द्रः इत्यादि प्रत्ययः ॥

शब्दा०—यः=जिसने, शश्वतः=अनेक, महि=बड़ा, महान्, एनः=पाप, दधानान्=पारण करनेवालों को, अमन्यमानान्=आदर न करनेवालों को, अमिमानियो को, शर्वा=वज्र से, जघान=मारा, यः=जो, शर्धते=उत्साही के लिये, न=नहीं, अनुददाति=क्षमा करता है, शुष्याम्=उत्तेजनात्मक उत्साह को, यः=जो, दस्योः=दस्यु जाति को, हुन्ता=मारनेवाला, सः=वह, जनासः=जो अनुष्यों, इन्द्रः=इन्द्र ।

हि० अ०—जिसने अनेक भयानक पाप करनेवालों को जो (इसका) आदर नहीं करते थे, अपने वज्र से मारा; जो उत्साही (व्यक्ति) के (उत्तेज-

नात्मरु) उस्ताह को समा नहीं करना; जो दस्यु को मारने वाला है; ओ मनुष्यों, वह इन्द्र है।

Trans.—Who smote with thunderbolt many grievous sin-holders, offering no homago; who does not forgive the bold his (provoking) boldness; who is the killer of Dasyu; O men, he is Indra.

Notes—*दधानान्*— $\sqrt{dha}$ to put, pres. part. अमन्यमानान्—*Sāyana* explains it as 'आत्मानमजानत इन्द्रमपूजयतो वा', Wilson as 'offering (him) no homage', Griffith as 'ere they know their danger' and Macdonell as 'unexpected' 'not thinking that he would slay them'. शर्षा—*Instr. sing of जघ्न*. जघान— $\sqrt{han}$ to kill, perf. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by यः. शर्षते—Bold (*Sāyana*) 'who provokes' (Griffith), 'confident' (Wilson) 'arrogant' (Macdonell). अनुददाति— $\sqrt{dā}$ with prefix मनु to forgive; not unaccented because preceded by यः. शृङ्ग्याम्—'Bold ness' (*Sāyana*, Griffith) 'success' (Wilson), 'arrogance' (Macdonell).

यः । शम्बरम् । पर्वतेषु । क्षियन्तम् । चत्वारिंश्याम् । शरदि ।
अनुऽअविन्दत् ॥ ओजायमानम् । यः । अहिम् । जघान । दातुम् ।
शयानम् । सः । जुनासुः । इन्द्रः ॥११॥

ता० भा०—यः पर्वतेषु क्षियन्तम् इन्द्रमिवा बहून् संवत्सरान् प्रच्छन्नो भूत्वा पर्वतगुहासु निवसन्तं शम्बरम् एतन्नामकं मायाक्लिप्तसुरं चत्वारिंश्यां शरदि चत्वारिंशे संवत्सरे अन्वविन्दत् अन्विष्यालमत । लब्ध्वा च यः ओजायमानम् । 'कर्तुः क्यद् सन्तोषदच', 'ओजसोऽप्सरसो नित्यम्' (पा० सू० ३. १. ११. २) इति सकारलोपः । बलमाचरन्तम् अहिम् माहूतारं दातुं दानव शयानं शम्बरसुरं जघान हतवान् सः इन्द्रः नाहमिति ॥

शब्दा०—यः=जो, शम्बरम्=शम्बर को, पर्वतेषु=पर्वतों पर, क्षियन्तम्=निवात करनेवाले, चत्वारिंश्याम्=चालोसबे, शरदि=शरद् ऋतु में,

वपं मे, अन्यविन्दत्=डूढ निकाला, ओजायमानम्=पराक्रम दिखानेवाले को, यः=जिसने, अहिम्=अहि नाम के राक्षस को, जघान=भारा, दानुम्=दानु के पुत्र को, शयानम्=पड़े हुये, सः=वह, जनासः=ओ मनुष्यो, इन्द्रः=इन्द्र ।

हि० अ०—जिसने पर्वतो पर निवास करनेवाले शम्बर को चालीसवें शतद् ऋतु में डूढ निकाला, जिसने (अपना) पराक्रम दिखानेवाले अहि को मारा, पड़े हुये दानु के पुत्र को (भारा); ओ मनुष्यों, वह इन्द्र है ।

Trans—Who discovered out Sambara dwelling in the mountains in fortieth autumn, who smote^K Ahī, displaying his vigour, and son of Dānu lying; o men, he is Indra

Notes—क्षिबन्तम्—√ks to dwell, pres part अन्य-विन्दत्—√vid to find, impf 3rd sing ; not unaccented because preceded by य ओजायमानम्—From denom base √ojāya to display vigour, see note on बुदायमानम् I 32 3) शयानम्—√śi to lie mid pres part

यः । सप्तसरिमः । वृषभः । तुविष्मान् । अवास्सुजत् । सतर्वे ।
सप्त । सिन्धून् ॥ यः रौहिणम् । अस्फुरत् । वज्रश्वाहुः । धाम् ।
आरोहन्तम् । सः । जनासः । इन्द्रः ॥१२॥

हि० भा०—यः सप्तसरिम सप्तसहस्राका पर्जन्या रश्मयो यस्य ॥ च रश्मय । 'वराह्य स्वतपसो विद्युन्महसो धूपय श्वापयो गृहमेघाश्चेत्येते ये चेने-
तिमिविद्विष पर्जन्या सप्त पृथिवीमभिवर्षन्ति घृष्टिभि' (ते० भा० १. ९ ४. ५) इति तैत्तिरीयारण्यके ह्याम्नाता । धूपमः वर्षकं तुविष्मान् वृद्धिमान् बलवान् वा सप्त संपन्नस्वभावान् सिन्धून् जप सतर्वे सरणाय अवास्सुजत् अवसृष्टवान् । यद्वा गङ्गाया सप्त मुख्या नदीरसुजत् । यः च वज्रश्वाहुः सन् द्या विषम् आरोहन्तं रौहिणम् असुरम् अस्फुरत् जघान ॥ 'स्फुर स्फुरणं' तुदावि ॥

शब्दा०—यः=जिसने, सप्तसरिम=सप्त विरणोंवाले, वृषभ=वर्षा करनेवाले, तुविष्मान्=बलवान्, अवास्सुजत्=मुक्त किया, सतर्वे=बहन

के लिये, सप्त=सात, सिन्धून्=नदियों को, य=जिसने, रोहिणम्=रोहिण नामक अनायुष्टि के राक्षस को, अस्फुरत्=झटका दिया, वज्रनाहु=हाथ में वज्र धारण करनेवाले ने, दाम्=आकाश पर, आरोहन्तम्=चढ़ते हुये, स=वह, जनास=ओ मनुष्यों, इन्द्र=इन्द्र ।

हि० अ०—जिस सात किरणोंवाले, वर्षा करनेवाले, बलवान ने सात नदियों को बहने के लिये मुक्त किया, जिस वज्र धारण करनेवाले ने आकाश पर चढ़ते हुये रोहिण को झटका दिया, ओ मनुष्यों, वह इन्द्र हैं ।

Trans —Who the seven-rayed, the showerer, the powerful, set free the seven rivers to flow, who, armed with the thunder bolt, jerked Rauhina, ascending heaven, O men, he is Indra

Notes—सप्तरश्मिः—Bahuvrīhi compd accented on the first member Sāyana understands it to mean 'having seven kinds of clouds that pour rain on the earth, Macdonell thinks it probable to mean 'hard to restrain', irresistible', according to Ludwig, seven rays are the seven forms of Indra तुषिष्मान्—The suffix मान् is not separated from the stem by avagraha (see मनस्वान् -II 12 1) अवासृजन्—√sṛj to emit, impf 3rd sing, not unaccented because preceded by य सर्वत्रे—Dative infinitive in तत्रे from √sr to flow अस्फुरत्—√sphur to jerk, impf 3rd sing, not unaccented because preceded by य वज्रनाहुः—Bahuvrīhi compd accented on the first member आरोहन्तम्—√ruh to ascend pres part acc sing

यावा । चित् । अस्मै । पृथिवी इति । नमेते इति । शुष्मात् ।
चित् । अत्य । पर्वताः । मयन्ते ॥ यः । सोमस्याः । निश्चितः ।
वज्रंवाहुः । यः । वज्रं हस्तः । सः । जनासः । इन्द्रः ॥१३॥

wouldst thou
, , , & Valour

सा०भा०—अस्मै इन्द्राय द्यावा पृथिवी । इतरेतरापेक्षया द्विवचन 'प्र मित्रयोवरुणयो' (ऋ० स० ७ ६६ १) इतिवत् । नमेते स्वयमेव प्रह्वी-
भवत । 'णमु प्रह्वत्वे' । कमकतरि 'न दुहस्नुनमा यकचिणौ' इति एक
प्रतिषेध । चित् अपि च अस्य इन्द्रस्य शुष्मात् बलात् पर्वताः भयन्ते
विम्यति । यः सोमपा सोमस्य पाता निचित सर्वे । यद्वा अन्येभ्योऽपि देवेभ्यो
वृताम् । यज्रवाहु यज्रसवराबाहु । यः च यज्रहस्तः यज्रमुषत सः इन्द्रः
इत्यादि प्रसिद्धम् ॥

शब्दा०—द्यावा=आकाश, चित्=भी अस्मै=इसके सामने, पृथिवी
—पृथिवी, नमेते=भुजते हैं, शुष्मात्=पराक्रम के सामने, चित्=भी,
अस्य=इसके, पर्वताः=पर्वत, भयन्ते=भयभीत हो जाते हैं, यः=जो,
सोमपाः=सोमपान करनेवाला निचितः=पीसकर निकाले गये, यज्रवाहु,
=हाथ में यज्र धारण करनेवाला, यः=जो, यज्रहस्तः=हाथ में यज्र धारण
करनेवाला सः=वह, जनासः=ओ मनुष्यो, इन्द्रः=इन्द्र ।

द्वि० अ०—इसके सामने आकाश तथा पृथिवी भी झुकते हैं, इसके
पराक्रम के सामने पर्वत भी भयभीत हो जाते हैं, जो हाथ में यज्र धारण
करनेवाला है, सोम पीने को (पीसकर) निकाले गये सोम रस का पान करने-
वाला है, जो हाथ में यज्र धारण करनेवाला है, ओ मनुष्यो, वह इन्द्र हैं ।

Trans—Even heaven and earth bow down before
him, even the mountains fear before his power,
who, the thunder armed, is the drinker of soma juice,
extracted (from Soma plant), who is the wielder of
thunderbolt in his hands, O men, he is Indra

Notes—द्यावा—The word दिव becomes द्यावा in the
Dvandva compd in which both the members are the
names of deities (दिवो द्यावा Pān VI 3 29) See Appen-
dix 'A' under compound I (a) पृथिवी—Final ई is
Pragrhya, hence, इति in the Pada text नमेते—√nam
to bend, pres mid 3rd dual, final ए is Pragrhya,
hence, इति in the Pada-text भयन्ते—√bhī to fear, pres
mid 3rd plu सोमपा—Tatpuruṣa compd accented on
the second member निचित—√ci with नि to pile up,

to heap up, past part. Sīyana takes it to mean 'all', Wilson as 'the firm (of frame)', Griffith and Macdonell as 'known'. Past. passive Part. when compounded with preposition shifts its 'accent to preposition ; but it retains, when the preposition, prefixed, is not used independently (MVGŚ. p. 462),
 याः । सुन्वन्तम् । अवति । यः । पचन्तम् । यः । शंसन्तम् । यः ।
 शशमानम् । ऊती ॥ यस्य । ब्रह्म । वर्धनम् । यस्य । सोमः ।
 यस्य । इदम् । राधः । सः । जुनासः । इन्द्रः ॥१४॥

सा० भा०—यः सुन्वन्तं सोमाभिष्वं कुर्वन्तं पचमानम् अवति रक्षति ।
 यः च पुरोडाशादीनि हवींषि पचन्तं यः च ऊती उतथे । 'सुपां सुतुक्' इति
 चतुर्व्यां. पूर्वस्यवर्णदीर्घः । स्वरसाधे वारजाणि शंसन्तं यः च शशमानम् अवति
 स्तोत्रं दुर्वाणं रक्षति । ब्रह्म परिषद स्तोत्रं यस्य वर्धनं वृद्धिकरं भवति । तथा
 यस्य सोमः वृद्धिहेतुर्भवति । यस्य च इदम् भगवदीय राधः पुरोडाशादि-
 कशानमत्र वृद्धिकरं भवति । सः इन्द्रः इत्यादि प्रतिष्ठम् ॥

शब्दाः --याः=जो, सुन्वन्तम्=पीसनेवाले को, अवति=रक्षा करता
 है, यः=जो, पचन्तम्=पुरोडाशादि हविरत्र पकानेवाले को, यः=जो,
 शंसन्तम्=प्रशंसा करनेवाले को, यः=जो, शशमानम्=परिषद करने-
 वाले को, ऊती=तहायता से, यस्य=जिसका, ब्रह्म=प्रायेण, वर्धनम्=वृद्धि
 करनेवाला, यस्य=जिसका, सोमः=सोम, यस्य=जिसका, इदम्=यह,
 राधः=धन, सः=वह, जुनासः=जो मनुष्यों, इन्द्रः=इन्द्र ।

हि० अ०—जो (अपनी) तहायता से सोम पीसनेवाले की रक्षा करता
 है, जो (पुरोडाश) पकानेवाले को, जो प्रशंसा करनेवाले को, जो परिषद
 करनेवाले की (रक्षा करता है) ; जिसकी वृद्धि करनेवाला स्तोत्र है, जिसकी
 (वृद्धि करनेवाला) सोम है, जिसकी (वृद्धि करनेवाला) यह सम्पूर्ण धन
 है ; जो मनुष्यों, यह इन्द्र है ।

Trans —Who protects the Soma-pressing (sa-
 crificer), who (protects) the baking (sacrificer), who
 (protects) the praising (sacrificer), who (protects)

the tiling (sacrificer) with protection, whose strengthener is the prayer, whose Soma, whose this treasure ;
O men, he is Indra

Notes—सुन्वन्तम्—√su to press Soma, pres part acc sing of सुवत् अवति—√av to protect, pres 3rd sing, not unaccented because preceded by य पचन्तम्—√pac to bake, pres part acc sing. of पक्त् हंसन्तम्—√hams to praise, pres part acc sing of शसत् शशमानम्—√sam to labour, perf part Sāyana takes it to mean 'स्तोत्र कुर्वाण, Nighantu enumerates it in the list of the verbs meaning 'singing' (Nigh III 14 22), Yāska takes it as शसमानम् praising (Nir VI 8) ऊती—Instr sing of ऊति from √av to protect, by Samprasāraṇa

यः । सुन्वते । पचते । दुधः । आ । चित् । वाजम् । दर्दपि ।
सः । किल । असि । सत्यः ॥ वयम् । ते । इन्द्र । विश्वह ।
प्रियासः । सुवीरासः । विदधम् । आ । वदेम ॥ १५ ॥

सा० भा०—इदानीमुपि साक्षात्कृतमिन्द्र प्रति ब्रूते । हे इन्द्र ॥ दुधः
दुग्धं सन् सुन्वते सोमाभिषव कुर्वते पुरोडाशादिहवीषि पचते यजमानाय
वाजम् अन्न वत् वा आ दर्दपि भृश प्रापयति स तादृशस्त्व सत्य यथार्थभूत
असि न पुनर्नास्तीति बुद्धियोग्योऽस्ति । किल इति प्रतिशब्दो । ते तव प्रियासः
सुवीरासः कल्याणपुत्रवीरा सन्त ययं विश्वह सर्वेष्वहसु विदधं स्तोत्रम्
आ वदेम व्रणाम ॥

शब्दा—य = जो, सुन्वते = सोम पीसनेवाले ने लिये, पचते = पुरोडा-
शादि पचानेवाले ने लिये दुधः = भयानक, चित् = आदर अर्थ में प्रयुक्त
निपात, आ दर्दपि बार-बार श्ले हो, स = वह, किल = निश्चित रूप से,
असि = हो, सत्यः = सत्य स्वतः, वयम् = हमलोग, ते = तुम्हारे, इन्द्र = ओ
इन्द्र, विश्वह = सर्वदा प्रियास = प्रिय, सुवीरासः = सुन्दर वीरो से युक्त,
विदधम् = स्तोत्र, आ वदेम = बोलें ।

हि० अ०—जो मयानक तुम, सोम पीसनेवाले के लिये तया (पुरोडाश) पकानेवाले के लिये बार-बार धन लाते हो, वह तुम निश्चित ही सत्य हो। हे इन्द्र तुम्हारे प्रिय, हमलोग, सुन्दर बहादुर पुत्रों से युक्त होकर सर्वदा सुन्दर स्तोत्र बोलें।

Brighten Divine

Trans.—Who, the fierce, gives food to him that presses Soma, that bakes (the cake); thou as such, indeed, art true, O Indra, may we, dear to thee, having hero sons, ever speak the hymn.

Notes—सुम्बते—Dative sing of सुम्बत् from $\sqrt{su}$ to press Soma. पचते—Dative sing of पचत् from $\sqrt{pac}$ to bake. दर्दि— $\sqrt{d\dot{r}}$ to pierce, inte. 2nd. sing.; not unaccented, because syntactically connected with यः सः असि—The use of 3rd person pronoun with the verb of 2nd person. see note on सा (I. 48.10).

... ..

तृतीयेऽनुवाके दश सूक्तानि । तत्रेदमेकोनविंशत्यृचं गार्तमर्चं प्रयनं सूक्तम् ।
अत्रेयमनुक्रमणिका — 'गणानामेकोना ब्राह्मणस्पत्यं ॥ बार्हस्पत्यास्तु दृष्टलिङ्गाः
पञ्चदशान्त्ये निष्टुभौ' इति । पञ्चदश्येकोनविंशौ च निष्टुभौ । शिष्टा जगत्यः ।
यासु बृहस्पतिशब्दं भूमते ता बार्हस्पत्याः । शिष्टा ब्राह्मणस्पत्याः । प्रथमं
अभिष्टवे एतत्सूक्तम् । 'स्पृष्टघोदकम्' इति खण्डे सूत्रितं—'गणानां त्वा प्रथमं
यस्य' (आश्व० श्रौ० ४. ६) इति ॥

गुणानाम् । त्वा । गुणपतिम् । हवामहे । कविम् । कवीनाम् ।
उपमश्रवस्तमम् ॥ ज्येष्ठराजम् । ब्रह्मणाम् । ब्रह्मणः । पते ।
आ । नः । शृण्वन् । ऊतिभिः । सीद । सदनम् ॥१॥

सा० भा०—हे ब्रह्मणस्पते ब्रह्मणोऽग्नस्य परिवृढस्य कर्मणो वा पते पाल-
यित् । गणानां देवादिगणानां सवग्धिना गणपतिं स्वीयामां पतिम् । कवीनां
क्रान्तिर्दाशनां कविम् । उपमश्रवस्तमम् । उपमीयतेऽमरोत्युपमा । सर्वपा-
मघ्नानामुपमानं अयोऽग्न यस्य स तयोक्तः । अतिशयेनोपमश्रव उपमश्रवस्तमः ।
उपमा 'माद् माने' । 'मातश्चोपसर्गे' करणेऽप्रत्ययः । 'इघापो' सजाछन्दसो'
इति ह्रस्वत्यम् । ज्येष्ठराजम् । ज्येष्ठाः प्रशस्यतमाः । तेषां मध्ये राजन्तं
ब्रह्मणां भग्नराणां स्वामिनं त्वा त्वा हवामहे अस्मिन् कर्मण्यह्वयान् । किंच
न' अस्माकं स्तुतीः शृण्वन् त्व ऊतिभिः पालनं हेतुभूतैः सादनम् । सीदन्त्य-
स्मिन्निति सदनम् । यत्तगृह आ सीद उपविश ॥

शब्दा०—गणानाम्=गणों के, त्वा=तुमको, गुणपतिम्=गणों के
मालिक, हवामहे=बुलाते हैं, कविम्=कवि, कवीनाम्=कवियों में, उपम-
श्रवस्तमम्=सर्वधेष्ठ कीर्तिवाले, ज्येष्ठराजम्=सर्वधेष्ठ स्वामी, ब्रह्मणाम्=
स्तुतिपियों के, ब्रह्मणस्पते=थो प्रार्थनाओं के स्वामी, नः=हमारे, शृण्वन्=
मुनते हुये, ऊतिभिः=सहायता के साथ, आ सीद=स्नान ग्रहण करो ।

हि० अ०—गणों के मालिक, कवियों में सर्वधेष्ठ कीर्तिवाले कवि, स्तुतिपियों
के सर्वधेष्ठ स्वामी, मुन्यों हम बुलाने हैं; थो प्रार्थनाओं के मालिक, हमारे

(आह्वान को) सुनते हुये इस यज्ञ-गृह में अपनी सहायता के साथ स्थान ग्रहण करो ।

Trans—We invoke thee, the lord of hosts, the most renowned poet among the poets, the senior-most lord of prayers; O lord of prayers, listening our (invocations) take thy seat in this house with your protection

Notes—इक्षामहे— $\sqrt{hā}$ to call, pres mid 1st plu
 उपमश्रयस्त्वमम्—Sāyana explains it as उपमोपतेजनयेत्युपमा ।
 सर्वोपमक्षानामुपमान भवोऽस्त यस्य स तथोक्त अतिशयेनोपमश्रवा;
 Wilson takes it to mean 'abounding beyond measure in (every kind of) food', Griffith as 'the famousest of all', and Peterson as 'the most illustrious having the highest renown', Bāhuvrīhi compd accented on the first member ज्योष्टराजम्—Tatpuruṣa compd accented on the second member प्रहृणस्पते—Voc of बृहस्पति, for accent see दुहितृदिक् (I 481) Sāyana takes it to mean 'lord of food' or 'of great action' मृष्यम्— $\sqrt{śru}$ to hear, pres part कृतिभि—Instr plu of कृति from $\sqrt{av}$ to protect सीद— $\sqrt{sad}$ to sit, impf 2nd sing

देवाः । चित् । ते । असुर्य । प्रचेतसः । बृहस्पते । यज्ञिर्यम् ।
 भागम् । आनशुः ॥ उसाःऽइव । सूर्यः । ज्योतिषा । मुहः ।
 विश्वेषाम् । इत् । अनिता । ब्रह्मणाम् । असि ॥२॥

सा० मा०—असुर्य असुराणा हन्त हे बृहस्पते प्रचेतसः प्रकृष्टज्ञाना ते त्वदीया देवाश्चित् देवा अपि यज्ञिर्यं यज्ञार्हं भागम् आनशुः प्राप्नुवन् । यद्वा प्रचेतस इति बृहस्पतेर्विशेषणम् । प्रकृष्टज्ञानयतस्ते तव सवन्धिना देवा इति योजनायाम् । यद्वा प्रचेतसः । विभक्तिपरिणाम । प्रचेतसि त्वयि सति देवा यतिय भागमानशिते । कर्मविघ्नकारिणामसुराणा रक्षोघ्नमन्त्रैरपाकरणान् । 'न वं ब्रह्मण्वग्निष्यति' (ऐ० शा० १-१३) इति ध्वन्यात् । ज्यो-

तिषा तेजसा महः महनीय सूर्यः उस्त्रा इव । उस्त्रा किरणा । 'स्फापि-
तञ्चि' द्रव्यादिना रक्तप्रत्यय । यथा किरणान जनयति तथा विश्वेषा
सर्वेषा ब्रह्मणा मन्त्राणा जनिता जनयितव्य अस्ति । 'जनिता मन्त्रे' इति
निपातनात् णिलोप ॥

शब्दा०—देवा=देवता, चित्=भी, ते=तुम्हारे द्वारा, असुर्य=ओ
असुरों को नष्ट करने वाले, प्रचेतस=बुद्धिमान के, बृहस्पते=ओ बृहस्पति,
यक्षियम्=यज्ञ सम्बन्धी, मागम्=हिस्सा, आनशु=पापा, उस्त्रा इव=
जिस प्रकार किरणों को, सूर्य=सूय ज्योतिषा=अपने प्रकाश से, महः=
महान्, विश्वेषाम्=सबका इत्=पूर्ववर्ती शब्द पर जोर देने वाला निपात,
जनिता=उत्पन्न करनेवाले, ब्रह्मणाम्=ब्रह्मणों के, अस्ति=हो ।

हि० अ०—ओ असुरों को नष्ट करने वाले, बृहस्पति, बुद्धिमान तुम्हारे
द्वारा ही वास्तव में देवताओं ने (अपना) यज्ञसम्बन्धी भाग पाया । सम्पूर्ण
मन्त्रों को उत्पन्न करनेवाले तुम ही हो, जैसे महान सूय अपने प्रकाश से
किरणों को (उत्पन्न करनेवाला है) ।

Trans—O Brhaspati, the slayer of demons, gods,
indeed, obtained their share in sacrifice through
thee, the wise thou art the generator of all prayers,
as the great sun (is the begetter) of rays by his lustre

Notes—असुर्य—'slayer of Asuras' (Sāyana), 'im-
mortal' (Griffith), 'divine' (Peterson) See note
I 24 14 प्रचेतस—From $\sqrt{cit}$ or $\sqrt{kit}$ to know, Sāyana
explains this word variously taking it in different case
endings, (1) प्रकृष्टज्ञाना—nom plu as an adj of देवा
(2) प्रकृष्टज्ञानवत्—gen sing, for Brhaspati, (3) प्रचेतसि—
loc sing as a substantive of तेस्वयि, Griffith and Peter-
son take it to mean 'of wise god' आनशु— $\sqrt{amś}$ to
attain, perf 3rd plu जनिता—Generator, nom sing of
जनिता form $\sqrt{jan}$ to generate, with the suffix लृच्

था । त्रिऽवर्षः । पुरिऽरपः । तमांसि । च । ज्योतिष्मन्तम् ।

रथम् । ऋतस्य । तिष्ठसि ॥ बृहस्पते । मीमम् । अमित्रदम्भ-
नम् । रक्षःश्वनम् । गोत्रभिदम् । स्वःश्विदम् ॥३॥

सा० भा०—हे बृहस्पते परिरपः । परितो रपः वापरूपं रक्षः । यद्वा 'रप
लप व्यक्तायां वाचि' । विवप् । परिवदतो निन्दकान् तमांसि च विवाध्य
तेजसा निराकृत्य ज्योतिष्मन्तं ज्योतिषा तद्वन्तम् ऋतस्य यज्ञस्य प्रापकं भीमं
शत्रूणां भयंकरं अमित्रदम्भनम् शत्रूणां हितकम् । तदेवाह । रक्षोहणं रक्षसां
हत्तारं गोत्रभिदं मेघानां भेत्तार स्वर्षिदं स्वर्गस्य लम्भकं रथम् आ तिष्ठसि
अपितिष्ठसि ॥

शब्दा० विवाध्य=दूर कर, परिरपः=निन्दको को, तमांसि=अन्ध-
कार को, च=और, ज्योतिष्मन्तम्=प्रकाशमान, रथम्=रथ पर, ऋतस्य
=यज्ञ के, आतिष्ठसि=आरुढ होते हो, बृहस्पते=ओ बृहस्पति, मीमम्
=भयानक, अमित्रदम्भनम्=शत्रुओं का दमन करनेवाला, रक्षोहणम्
=राक्षसों को मारनेवाला, गोत्रभिदम्=बादलों को तोड़नेवाला, स्वर्षिदम्
=प्रकाश को पाने वाला ।

हि० अ०=ओ बृहस्पति, निन्दको को तथा अन्धकार को नष्ट कर, (तुम)
यज्ञ के प्रकाशमान तथा भयानक रथ पर आरुढ़ होते हो, (ओ) शत्रुओं का
दमन करनेवाला, राक्षसों को मारनेवाला, बादलों को तोड़नेवाला एवं प्रकाश
को पानेवाला है ।

८७२२६५१२६

Trans.—Having banished the revilers and the darkness thou mountest the luminous and terrible chariot of the sacrifice (which is), O Brhaspati, the killer of the enemies, slayer of demons, cleaver of clouds and the attainer of light.

Notes—विवाध्य—*vādh* to oppress, gerund in य. परिरपः—'Revilers' (Wilson, Griffiths), 'whisperers of evil words' (Grassmann), 'quibbles' 'evasions' (Geldner). The third syllable is lengthened in the Sāṃhitā-text. ज्योतिष्मन्तम्—Suffix न्त is not separated from the stem by avagraha (see notes on भगवान् II. 12.1). अमित्र-दम्भनम्, रक्षोहणम्, गोत्रभिदम्, स्वर्षिदम्—All are the Tatpuruṣa compds. accented on the second member.

सुनीतिभिः । नयसि । त्रायसे । जनम् । यः । तुभ्यम् । दाशात् ।
न । तम् । अंहः । अरनवत् ॥ ब्रह्मद्विपः । तपनः । मन्युमीः ।
असि । बृहस्पते । महि । तत् । ते । महिस्त्वनम् ॥४॥

सा० भा०—हे बृहस्पते सुनीतिभिः । दोषन नीतय येषु ते सुनीतय
येषु ते सुनीतय सन्मार्गा । तं जन नयसि । अपेक्षितफल प्रापयसि ।
त्रायसे जनमापदभ्यो रक्षसि च । य यजमान तुभ्य हविलक्षणमन्न दाशात्
प्रयच्छेत् । 'दाशु दाने' । लेद्यादागम । तम् अह पाप प,परुष दारि-
द्र्य वा न अरनवत् न प्राप्नुयात् । अज्ञोतेलेटि व्यत्ययेन परस्मैपदम् ।
अदागम । ब्रह्मद्विप ब्राह्मणाना मन्त्राणा वा द्वेषु तपन्न तापक असि ।
किंच मन्युमी मयो क्रोपस्य परेषा ज्ञानस्य वा हिसक्रोसि । 'मीद् हिता-
याम्' । विवप् । ते तव तत् तादृश महि महत् प्रभूत महिस्त्वनं माहात्म्य-
मस्ति ॥

शब्दा० सुनीतिभिः=सुन्दर माग बखान से, नयसि=ले चलते हो,
त्रायसे=रक्षा करते हो, जनम्=मनुष्य को, य=जो, तुभ्यम्=तुमको,
दाशात्=हवि प्रदान करे, न=नहीं, तम्=उसको, अह=पाप, अरनवत्=
पहुंचे, ब्रह्मद्विप=ब्राह्मण से द्वेष करने वाले को, तपन=तपानेवाले,
मन्युमी=क्रोध को प्रभावहीन करनेवाले, असि=हो, बृहस्पते=ओ
बृहस्पति, महि=महान, तत्=वह, ते=तुम्हारी, महिस्त्वनम्=महानता ।

हि० अ०—तुम सुन्दर मार्गदर्शन से ले चलते हो तथा (उसको) मनुष्य
की रक्षा करते हो । जो तुमको (हवि) प्रदान करे, उसके पारा पाप न
पहुंचे । ओ बृहस्पति, तुम ब्राह्मणों से द्वेष करनेवाले को तपानेवाले हो,
क्रोध का प्रभावहीन करनेवाले हो, तुम्हारी वह महानता वास्तव में महान् है ।

Trans—Thou leadest with good guidance and
protectest the man May not the distress attain him
who offers (three oblations) Thou art the tormentor
of the prayer haters and nullifier of the wrath, O
Bṛhaspati, that greatness of thine is great

Notes—सुनीतिभिः—Bahuhuvrīḥ compd accented on
the second member नीतिभिः is derived from √nī to

lead with noun making termination ति त्रायसे— $\sqrt{trā}$ to protect pres mid 2nd, sing, not unaccented because it begins a new sentence दाशात्— $\sqrt{dās}$ to make offering, pres subjv 3rd sing, not unaccented because preceded by य अश्नवत्— $\sqrt{amś}$ to attain, pres subjv 3rd sing ब्रह्मद्विष—Tatpuruṣa compd accented on the second member

न । तम् । अहः न । दुःऽइतम् । कुतः । चन । न । अरातयः ।
तितिरुः । न । द्रुयाविनः ॥ विश्वाः । इत् । अस्मात् । ध्वरसः ।
वि । बाधसे । यम् । सुगोपाः । रक्षसि । ब्रह्मणः । पते ॥५॥

सा० भा०—हे ब्रह्मणस्पते सुगोपाः सुन्दर पालयिता त्वं यं जन रक्षसि पालयसि तं जन अहं आहन्ताम्य बुध न बाधते । दुरितं तत्कारणं वाप च न बाधते । अरातयः हिंसकास्त जन कुतरचन सर्वाषु विभु न तितिरुः । तितरतिहिंसाकर्मा । लिट् । न हितमिति । तथा द्रुयाविनः । मनस्यन्यत्रिक्रयाया चान्यद्विषयेष्वप्यपेक्षामस्ति ते द्रुयाविनो वञ्चका । तेष्वपि त जन न बाधन्ते । किंच ध्वरसः हिंसिका विश्वाः सर्वा सेनास्तदर्थं वि बाधसे विशेषेण बाधत एव ।

शब्दा० न=नहीं, तम्=उसको, अहः=पाप, न=नहीं, दुरितम्=दुर्भाग्य, कुतः=कहाँ से, चन=भी, न=नहीं, अरातयः=शत्रु, तितिरुः=पार या सक्ते हैं, न=नहीं, द्रुयाविनः=दोतरफा धोलनेवाले, विश्वा=साम्पूर्ण, इत्=पूर्ववर्ती शब्द पर जोर देनेवाला निपात, अस्मात्=उससे, विबाधसे=दूर कर देते हो, यम्=जिसकी, सुगोपाः=सुन्दर रक्षक, रक्षसि=रक्षा करते हो, ब्रह्मणस्पते=ओ प्रायना रे स्वामी ।

हि० अ०—ओ ब्रह्मणस्पति सुन्दर रक्षक तুম जिसकी रक्षा करते हो, उसको कहीं से न तो पाप न दुर्भाग्य ही, न तो शत्रु न दोतरफा धोलनेवाले वञ्चक ही पार या सक्ते । तमो प्रहार की बरवादियों से तुम उसे निर्बाध कर देते हो ।

Trans.—Neither sin nor ill luck from anywhere, neither enemies nor double-dealers overpower him,

O lord of prayer, having a good protection, thou banishest all the destructive forces from him whom thou protectest

Notes—अरातयः—Nom plu of अराति from $\sqrt{r}$ to go or अ+ $\sqrt{rā}$ (one who does not give), or अ+रं (one who possess no wealth) तितिरु— $\sqrt{tr}$ to overpower, to cross, perf 3rd plu द्वयाविन—Sāyana explains it as मनस्यन्पत्त्रिषाया चान्यद्विषेतद्द्वयं येषामस्ति ते द्वयाविनो वञ्चका ; Wilson takes it to mean 'disassemblers', Griffith as 'double tongued creatures' and Peterson as 'double-dealers' ध्वस्त—From $\sqrt{dhvr}$ to kill, to injure, Sāyana takes it to mean 'destruction', 'destroying armies', Grassmann and Geldner as 'beguilers' सुगोपा—Bahuvrīhi compd accented on the second member बाधसे— $\sqrt{bād}$ to oppress, pres 2nd sing रक्षसि— $\sqrt{raks}$ to protect pres 2nd sing, not unaccented because preceded by यन्

त्वम् । नः । गोपाः । पथिष्कृत् । विचक्षुणः । तव । व्रताय ।
मतिभिः । जरामहे ॥ बृहस्पते । यः । नः । अभिः । ह्वरः । दुधे ।
रवा । तम् । मर्मर्तु । दुच्छुना । हरस्वती ॥६॥

सा० भा०—हे बृहस्पते त्वं नः अस्माकं गोपाः पालयिता पथिष्कृत् सत्मागृह्य भवसि । विचक्षुणः विशेषेण द्रष्टा तवैज्ञस्यम् । तव व्रताय त्वत्समन्वितं यज्ञाय मतिभिः स्तोत्रं जरामहे स्तुम । जरति स्तुतिर्हर्मा । यः पुमान् नः अस्मान् अभि अभिलक्ष्य ह्वरः । 'ह कोटिल्ये' । भावेऽनुत् कोटिल्य द्रव्ये विदधाति स स्वा स्वोपा दुच्छुना दुर्वृद्धि हरस्वती वेगवती सती मर्मर्तु मोचयतु । 'मृद् प्राणश्यामे' । अन्तर्भावितव्यमस्य यद्दुर्वृत्ति लोटिद्वयम् ॥

शब्दा०—त्वम्=तुम्, न=हम लोगों के, गोपा=रक्षक, पथिष्कृत्=समागम दशक, विचक्षुणः=बुद्धिमान, तव=तुम्हारे, व्रताय=यज्ञ के लिये, मतिभिः=स्तोत्रों से, जरामहे=यान् करते हैं, बृहस्पते=ओ बृहस्पति, ॥

=जो, न.=हमारे, ; अभि=प्रति; दुरः=कौटिल्य, दधे=धारण करता है, स्था=अपना, तम्=उसको, मर्मर्तु=नष्ट करे, दुच्छुना=दुर्भाग्य, हरस्वती =शोघ्न ।

हि० अ०—तुम लोगों के रक्षक हो, बुद्धिमान मार्गदर्शक हो; तुम्हारे यत्न के लिये हम लोग स्तोत्रों से यान करते हैं । ओ बृहस्पति, जो हमारे प्रति कुटिलता धारण करता है उसको उसका अपना दुर्भाग्य ही अतिशोघ्न नष्ट करे ।

Trans.—Thou art our protector and watchful leader of paths We sing for thy rites with hymns. O Brhaspati, who lays his whirl upon us, him his own ill-luck may crush in haste.

Notes—जरामहे— $\sqrt{jr}$ to sing, mid. pres. 1st. plu. दुरः—From $\sqrt{hur}$ to be crooked; Sāyana renders it by 'कौटिल्य', Wilson as 'deceit', Griffith as 'snare' and Peterson as 'traps', 'wiles'. दधे— $\sqrt{dhā}$ to put, perf. mid. 3rd. sing. ; not unaccented because preceded by वः. मर्मर्तु— $\sqrt{mr}$ to crush, inte. imprv. 3rd. sing. हरस्वती—Sāyana takes it to mean वेगवती, Wilson and Griffith as 'precipitate' and Peterson as 'in wrath'; वती is not separated from the stem (see note on ववस्वान् II. 12.1).

उत । वा । यः । नः । मूर्चयात् । अनागसः । अरातिष्या । मर्तः । सानुकः । धृकः ॥ बृहस्पते । अर्प । तम् । वर्तय । पयः । सुजगम् । नः । अस्यै । देवर्षीतये । कृधि ॥७॥

सा० भा०—उत वा अपि च हे बृहस्पते अरातीवा अभिमुखमागमन-वान् सानुकः समुच्छिद्यः । 'सानु समुच्छिद्यम्' (निह० ८ २४) इति यास्कः । धृकः । 'धृक आदाने' यनादीनामावाता यः मर्तः मनुष्यः अनागसः अपराप-हीनान् नः अस्मान् मूर्चयात् । मूर्चयतिहितावर्मा । हिरण्यम् । तं मर्तं पयः वेदिराग्यागान् अप वर्तय निवर्तय । नः अस्माकं अस्यै देवर्षीतये देवानां पीतिः सोमभक्षणम् अनेति देवर्षीतिव्यंजः । अस्यै देवर्षीतयेऽग्रे यथाय नोऽस्माकं मुने गुप्यु गताय्यं मार्गं कृधि ब्रुव । यथानुष्ठानाय शुभान् देहोत्पद्यः ॥

शब्दा०—उत्त=और, वा=भी, यः=जो कोई, नः=हमको, अना-
गसः=पाप रहित को, अराठीवा=शत्रुता रखनेवाला, मर्तः=मनुष्य,
सानुकः=अभिमानी, वृकः=लालची, बृहस्पते=ओ बृहस्पति, तम्=उसको,
अपवर्तय=अलग करो, पथः=मार्ग से, सुगम्=आसानी से पार करने योग्य,
नः=हम लोगों के मार्ग को, अस्थै=इस, देववीतये=यज्ञ के लिये, कृधि=
करो।

हि० अ०—और जो कोई शत्रुता रखनेवाला, अभिमानी तथा लालची
व्यक्ति हम पाप रहितों को कष्ट पहुँचाये, ओ बृहस्पति, उसको हमारे मार्ग
से दूर करो; इस यज्ञ के लिये हमारे (मार्ग को) सुगम करो।

Trans.—And also the inimical, arrogant, rapa-
cious man who may injure us, the sinless ones; O
Brhaspati drive him away from our path and make
(our path) easy to this sacrifice.

Notes—मर्चयात्— $\sqrt{mrc}$ to injure, subjv. 3rd. sing.
अनागसः—Peterson construes it with सानुकः वृकः and renders
as 'veritable'; नञ् compd. accented on the first syllable.
सानुकः—Arrogant (Wilson, Griffith), 'greedy' (Roth,
Peterson). Roth and Grassmann derive it from $\sqrt{san}$
to gain. अपवर्तय— $\sqrt{vrt}$ with अप to remove away, caus.
impv. 2nd. sing. देववीतये—Dative sing. of देववीति; वीति is
derived from $\sqrt{vi}$ to enjoy, with noun making termi-
nation ति. कृधि— $\sqrt{kr}$ to make, root-aorist, impv. 2nd.
sing.

आतारम् । त्वा । तनूनाम् । हवामहे । अर्वस्पतः । अधिज्वक्ता-
रम् । अस्मज्यम् ॥ बृहस्पते । देवनिदः । नि । चर्हय । मा ।
दुःष्पवाः । उत्तर्तरम् । सुम्नम् । उत् । नृशन् ॥ ८॥

सा० भा०—अवस्पतः उपश्रवेभ्यः पारयितः । यद्वा अवसा रखनेवापदभ्यः
पारयितः हे बृहस्पते तनूनाम् अङ्गानां पुत्रादीनां वा आचारं पालयितारम्
अधियक्षारं आत्मानु पञ्चपातेन अपि च वक्तारम् अस्मायुं हविष्यदानस्मान्

कान्यमानं त्वा त्वां हवामहे अस्मिन् कर्मण्याह्वयागः । किञ्च देवनिदः देव-
निन्दकानसुरान् नि बर्हय विनाशाय । दुरेवाः दुष्टगमना दुर्वुद्ध्यः शत्रवः
उत्तरम् । उत्कृष्टतरं सुम्नं सुखं मा सन्नशन् मा व्याप्नुवन्तु ॥

शब्दा०—त्रातारम्=रक्षक, त्वा=तुमको, तनूनाम्=शरीर के, हवा-
महे=बुलाते हैं, अवस्पर्तः=ओ उपद्रवों से बचानेवाले, अधिवक्ताम्=
हमारी ओर से बोलनेवाले, अस्मयुम्=हमारी तरफ झुकाववाले, बृहस्पते=
ओ बृहस्पति, देवनिदः=देवताओं की निन्दा करनेवालों को, नि बर्हय=
विनष्ट करो, मा=मत, दुरेवाः=दुष्ट बुद्धिवाले, उत्तरम्=बढ़कर, सुम्नम्=
सुख, उत् नशन्=प्राप्त करें ।

हि० अ०—शरीर के रक्षक, (हमारा) पक्ष करनेवाले, तथा हमारी
तरफ झुकाव वाले तुमको, ओ उपद्रवों से बचानेवाले, हम बुलाते हैं । ओ
बृहस्पति, देवताओं की निन्दा करनेवालों को विनष्ट करो; दुष्ट-बुद्धिवाले
(हमसे) अच्छा सुख न प्राप्त करें ।

Trans.—O defender (from distress) we invoke thee, the protector of our body, our advocate, well-disposed to us. O Brhaspati smite down the god-revilers and let not the evil-minded obtain loftier bliss (than ours).

Notes—हवामहे—See II. 23.1. अवस्पर्तः—Voc. of अवस्पर्तु from $\sqrt{spr}$ with अव to protect; Sāyana explains it as उपद्रवेभ्यः पारयितः । यद्वा । अवता रक्षणेनापद्भ्यः पारयितः । अधिवक्ताम्—‘Speaker of encouraging words’ (Wilson), ‘comforter’ (Griffith), ‘befriend’ (Peterson); Governing compd. accented on the second member. अस्मयुम्—From अस्म with the desiderative suffix यु (see note on देवयवः I. 154.5). देवनिदः—Tatpuruṣa compd. accented on the second member. नि बर्हय— $\sqrt{brh}$ with नि to smite down, caus. impv. 2nd. sing. दुरेवाः—From दुर् + $\sqrt{i}$ to go; Sāyana renders it by ‘दुष्टगमना दुर्वुद्ध्यः शत्रवः’, Grassmann takes it to mean ‘of evil manner or way’, Geldner as ‘of evil will or inclination or ardour’,

Peterson as 'evil-minded', Wilson as 'malevolent' and Griffith as 'unrighteous'. नशन्— $\sqrt{\text{nas}}$ 'to attain, injun. 3rd. plu. . . . .
concordance

त्वया । वयम् । सुवृधा । ब्रह्मणः । पते । स्पार्हा । वसु । मनुष्या ।
 आ । ददीमहि ॥ याः । नः । दूरे । तल्लितः । याः । अरातयः ।
 अभि । सन्ति । जम्भय । ताः । अनप्नसः ॥६॥

सा० भा०—हे ब्रह्मणस्पते सुवृधा सुष्ठु वर्धयिष्या त्वया हेतुना वयं
 स्पार्हा स्पृहणीयानि वसु धनानि मनुष्या । 'सुपां सुलुक्' इति चतुर्थीबहु-
 वचनस्माकारः । मनुष्येभ्यो दातुम्यः आ ददीमहि गृह्णीमहि । 'आहो दोऽ-
 नास्यबिहरणे' इत्यात्मनेपदम् । दूरे दूरदेशे याः अरातयः याः च तल्लितः
 अन्तिकेऽरातयः नः अस्मान् अभि सन्ति अभि भवन्ति अनप्नसः कर्महीनान्
 ताः अरातीस्तान् शत्रून् जम्भय नाशय । 'अभि नाशनं' । चुरादिः । अत्र
 निदधतं—'त्वया वर्धं सुवर्धयिष्या ब्रह्मणस्पते स्पृहणीयानि वसूनि मनुष्येभ्य
 आददीमहि पादच नो दूरे तल्लितो पादचान्तिकेऽरातयोऽश्वानकर्मणो वाशनप्रशा
 वा जम्भय ता अनप्नसोऽप्न इति रूपनाम (निब० ३. ११) इति ॥

शब्दा०—त्वया=तुम्हारे द्वारा, वयम्=हमलोग, सुवृधा=अच्छी
 प्रकार से बढ़ानेवाले, ब्रह्मणस्पते=ओ ब्रह्मणस्पति, स्पार्हा=स्पृहणीय, वसु
 =धन, मनुष्या=मनुष्यों की, आ ददीमहि=ग्रहण करें, याः=जो, नः=
 हमारे, दूरे=दूर के, तल्लितः=समीप के, याः=जो, अरातयः=शत्रु, अभि
 सन्ति=अभिभूत करते हैं, जम्भय=कुचल डालो, ताः=उनको, अनप्नसः
 =निश्चेष्ट ।

हि० अ०—ओ ब्रह्मणस्पति, अच्छी प्रकार से बढ़ानेवाले तुम्हारे द्वारा
 हम स्पृहणीय मानव सम्पत्ति को प्राप्त करें । दूर के और समीप के जो शत्रु
 हम पर आक्रमण करते हैं उनको कुचल डालो (जिताते) वे निश्चेष्ट हो जायें ।

Trans.—O lord of prayer, through thee, the excellent
 strengthener, may we obtain covetable human pos-
 sessions. The enemies, far and near, who attack us, crush
 them inactive.

Notes—आ ददीमहि— $\sqrt{dā}$ with आ. to take, pres. mid. opt. 1st. plu. जम्भय— $\sqrt{jambh}$ to chew, to devour. pres. impv. 2nd. sing.; not unaccented because beginning of a new sentence. अनप्नसः—Bahuvrihi compd. accented on the second member.

त्वया । वयम् । उत्तमम् । धीमहे । वयः । बृहस्पते । पप्रिणा ।
सस्तिना । यजा ॥ मा । नः । दुःशंसः । अभिदिप्सुः । ईशत ।
प्र । सुशंसाः । मतिभिः । तारिपीमहि ॥१०॥

सा० भा०—हे बृहस्पते पप्रिणा । 'पू पालनपूरणयोः' । आदृगमहन' इति किन्प्रत्ययः । छान्दसो यणादेशः । कामानां पूरकेण सस्तिना शुद्धेन युजा सहयेन त्वया हेतुना उत्तमं वयः हविलंक्षणमम्रं वयं धीमहे धारयामः । 'धी धारणे' । दंपादिकः । दुःशंसः दुःशंसनोयः अभिदिप्सुः अभिदम्भितुमभि-
भक्षितुमिच्छुः पुण्यः नः अस्माकं मा ईशत मा ईशिष्ट । ईश्वरो मा भवतु । 'ईश ऐश्वर्ये' । लेदयडागमः । वयं मतिभिः शोभनः सुशंसाः शोभनशंसनोपेताः सन्तः प्र तारिपीमहि प्रकयेण वयमहि ॥

शब्दा०—त्वया=तुम्हारे द्वारा, वयम्=हम, उत्तमम्=श्रेष्ठ, धीमहे=प्राप्त करें, वयः=शक्ति, बृहस्पते=ओ बृहस्पति, पप्रिणा=इच्छाओं को पूरा करनेवाली, सस्तिना=प्रचुर धनवाली, युजा=मित्रता से, मा=मत, नः=हमारा, दुःशंसः=दुष्ट बुद्धिवाला, अभिदिप्सुः=हमें दबाने की इच्छा-वाला, ईशत=स्वामी बने, सुशंसाः=सुन्दर प्रायश्नावाले, मतिभिः=स्तुतियों के द्वारा, प्रतारिपीमहि=सम्पन्न हों ।

हि० अ०—ओ बृहस्पति, (इच्छाओं को) पूरा करनेवाली तथा प्रचुर धनवाली तुम्हारी मित्रता के द्वारा हम श्रेष्ठ शक्ति प्राप्त करें । हमें दबाने की इच्छावाला (कोई) दुष्ट-बुद्धि हमारे ऊपर मालिक न बने । सुन्दर प्रायश्ना-वाले हमलोग स्तुतियों के द्वारा सम्पन्न हों ।

Trans.—Through thy fulfilling and bounteous friendship, O Brhaspati, may we attain the highest vital strength. Let not the wicked, desiring (us) to

do harm, be our master. May we of excellent praises prosper with (our) prayers.

Notes—धीमहे—Sāyana thinks the root $\sqrt{dhā}$ to hold but many scholars derive it from $\sqrt{dhā}$ to put; in either case it is form of root-aorist subj. 1st. plu. पप्रिणा—Instr. sing. of पप्रिणात् from $\sqrt{pṛ}$ to fill. perf. part. सस्तिना—Instr. sing. of सस्तिनात् from $\sqrt{san}$ to gain. अभि-दिप्सुः—Noun, desid. from $\sqrt{dabh}$ to harm. ईशत— $\sqrt{īś}$ to be master, pres. injun. 3rd. sing. सुशंसाः—Bahuvrīhi compd. accented on the second member. प्रतारिषीमहि— $\sqrt{tṛ}$ with प्र to prosper. 'is'-aorist, opt. 1st. plu.

अननुदः । वृषभः । जग्मिः । आहवम् । निःश्वता । शशुम् ।
पृतनासु । सासहिः ॥ असि । सत्यः । अण्ययाः । ब्रह्मणः ।
पते । उग्रस्य । चित् । दमिता । वीळुहृदिपिणः ॥११॥

सा० भा०—हे ब्रह्मणस्पते अननुदः । अनु पश्चाद्वातीत्यनुदः । स यस्य नास्तीत्यननुदः । दात्रन्तराग्न्य इत्यर्थः अत एव वृषभः कामानां वपिता आहवम् आहवतेऽनेत्याहवो युद्धम् । 'आडि युद्धे' (पा० सू० ३. ३. ७३) इत्यपुप्रत्ययः संप्रसारणं च । तद्युद्धं जग्मिः गन्ता । 'आदुममहन' इति क्प्रत्ययः । लिङ्-द्वावादाहवमित्यत्र घष्ठीप्रतिषेधः । शत्रुं शातयितारं निष्पन्ता नितरां तस्य तापकः । तुनन्तरवात् घष्ठीप्रतिषेधः । 'निसस्तपताषणासेवने' (पा० सू० ८. १. १०२) इति क्तवम् । 'तादो च निति' इति गतेः स्वरः । पृतनासु संप्राप्तेषु सासहिः शत्रूणामभिभविता । एतादृशस्त्वं सत्यः सत्यपराक्रमः सत्यप्रज्ञो वा असि । अण्ययाः अण्यस्य यावयितासि । 'यु निधयामिधनयोः' । पयन्तस्य विविपि गिलोपे 'लोपो व्योर्वलि' इति घलोपः । किञ्च उग्रस्य चित् ओजस्विनोऽपि दमिता उपशमयिता वीळुहृदिपिणः दूदहर्षस्य कामुकस्य नास्तिकस्य चिदमितासि ॥

शब्दा०—अननुदः=कभी समर्पण न करनेवाले, वृषभः=शक्तिशाली, जग्मिः=जानेवाले, आहवम्=युद्ध में, निष्पन्ना=तपानेवाले, शशुम्=शत्रु को, पृतनासु=युद्ध में, सासहिः=विजेता, असि=हो, सत्यः=वास्तव में,

ऋणया = ऋण से दूर करनेवाले, ब्रह्मणस्पते = ओ प्रार्थना के स्वामी,
उग्रस्य = भयानक का, चित् = ओ, दमिता = दमन करनेवाले, वीर्यहर्षिण
= अभिमानी बलवान का ।

हि० अ०—ओ बृहस्पति, तुम वास्तव में, कभी सम्पन्न न करनेवाले,
शक्तिशाली, युद्ध में जानेवाले, शत्रु को तपानेवाले, युद्ध में विजयी, ऋण से
दूर करनेवाले तथा भयानक एवं अभिमानी बलवानों को भी दवानेवाले हो ।

Trans—Thou art unyielding mighty, goer to the
battle, tormentor of enemies, victorious in the battles,
O lord of prayer, truly thou art remover from debts
and subduer even of the terrible and strong excited

Notes—जनानुद—From $\sqrt{da}$ with अनु to yield,
Bahuvrīhi compd accented on the second member
(नञ्मुन्याम्—Pān VI 2 172) The second syllable
of the word जननु is lengthened (Rg Prāt IX 33)
जग्मि—From the perf base of $\sqrt{gam}$ by adding
the noun making termination इ (cf ददि, दधि, वदि
etc) सासहि—Victorious, derived from the perfect
base of $\sqrt{saḥ}$ to conquer, final ण is a noun-making
termination as in जग्मि, the first syllable is leng-
thened ऋणयाः—From ऋण + $\sqrt{yu}$ to separate,
Tatpuruṣa compd accented on the second member.
वीर्यहर्षिण—Sāyana explains it as 'बृहस्पतेय कामुकस्य नास्ति-
कस्य', Wilson as 'exulting', Griffith as 'widely
passionate' and Peterson as 'stubborn excite', Bahu-
vrīhi compd accented on the second member

अदेवेन । मनसा । यः । रिपुण्यति । शासाम् । उग्रः । मन्यमानः ।
जिघांसति ॥ बृहस्पते । मा । प्रणक् । तस्य । नः । वधः । नि ।
कर्म । मन्त्रम् । दुःखस्य । गर्धतः ॥१२॥

सा० भा०—य पुमान् अदेवेन देवानमन्यमानेन यद्वा आमुख्यतिरिपिप्येन
मनसा अत्मान् रिपुण्यति हिनस्ति । 'पुरस्पृद्रविणस्पृद्रव्यतिरिप्यति' इति

निपातितः । यश्च उग्रः पापचितः मन्यमानः आत्मानं बहु मन्यमानः पुमान्
शासाम् उक्तस्य शंसितारम् । यद्वा अस्माकमाशंसाम् । शासां शासितृणामुग्र
इति वा योजनीयम् । अस्मान् जिघांसति हन्तुमिच्छति । हन्तेः सति 'अञ्जन-
गमां सति' इति दीर्घः । हे बृहस्पते तस्य वधः । वध्यतेऽनेनेति वधः आयुधम् ।
नः अस्मान् मा प्रणक् । 'पृचो संपर्के' । श्मभूविकरणी । व्यत्ययेनाभागमः ।
'वादिलोपे' इति न निघातः । व्यत्ययेनावुदात्तः । किञ्च दुरेवस्य दृष्टगमनस्य
शर्धतः बलवतः । यद्वा कुप्ताभिसंघेर्वेषं कुर्वतः तस्य मन्युं क्रोधं ज्ञानं वा नि
कर्म (वा) प्रसादान्निराकुर्भंश्च ॥

शब्दा०—अदेवेन=अपवित्र, मनसा=मन से, यः=जो रिपय्यति=
नुकसान करने पर तुला है, शासाम्=स्तुतिगायक को, उग्रः=भयानक,
मन्यमानः=अपने को बड़ा समझता हुआ, जिघांसति=भारना चाहता है,
बृहस्पते=ओ बृहस्पति, मा=मत, प्रणक्=प्राप्त करे, तस्य=उसका, नः
हम लोगों को, वधः=अस्त्र, निकर्म=प्रभावहीन करें, मन्युम्=क्रोध को,
दुरेवस्य=दृष्ट के, शर्धतः=शक्तिशाली ।

हि० अ०—अपवित्र मन से जो नुकसान करने पर तुला है; (जो)
भयानक अपने को बड़ा समझता हुआ, स्तुति-गायक (हम लोगों) को मारना
चाहता है, ओ बृहस्पति उसका अस्त्र हम लोगों को न पावे । उस शक्तिशाली
दृष्ट के क्रोध को हमलोग प्रभावहीन करें ।

Trans.—Who with ungodly mind is bent on harm ;
and (who) the terrible, regarding himself powerful,
wants to kill the praise-singer, O Brhaspati let not
his weapon attain us. May we inact the wrath of mighty
wicked.

Notes.—रिपय्यति—Denom. from श्रयन् or श्रयन् (origi-
nally from $\sqrt{ris}$ to enjure), 3rd. sing.; not
unaccented because preceded by यः. शासाम्—'Praise-
singers' (Sāyana), 'worshipper' (Wilson), 'mid-lords'
(Griffith), 'revilers' (Grassmann), 'among those that
command' (Geldner) 'by commands' (Oldenberg),
'by his ability to punish' (Peterson). मन्यमानः— $\sqrt{man}$
to think, pres. passive part. जिघांसति— $\sqrt{han}$ to kill,

desid. pres. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by यः. प्रणक्—Sāyana derives it from √pre to mix and Macdonell from √naś to attain: injun. 3rd. sing.; not unaccented because the conjunctive च, joining third and fourth pāda is dropped (बादिलोपे विभाषा—Pāṇ VIII. 1.63). निकर्म—√kr with prefix नि to inact, to humiliate, root-aorist, injun. 1st. plu.

मरेषु । हव्यः । नमसा । उपसद्यः । गन्ता । वाजेषु । सनिता ।
धनं धनम् । विश्वाः । इत् । अर्यः । अभिदिप्स्वः । मृधः ।
बृहस्पतिः । वि । यवर्ह । रथानश्च ॥१३॥

सा० भा०—सः बृहस्पतिः मरेषु संग्रामेषु हव्यः योद्धुभिः स्वरक्षणार्थम्
आह्वातव्यः नमसोपसद्यः सर्वेणमतोपसवनीयः किञ्च वाजेषु गन्ता संग्रामेषु
स्वार्थं गमनशीलः । तथा धनं धनं सनिता संभवता दाता । तुनन्तत्वात् यद्धी-
प्रतिषेधः । तथा अर्यः स्वामी बृहस्पतिः अभिदिप्स्वः अभिभवनेच्छावती विश्वाः
इत् सर्वा एव मृधः हितिकाः सेनाः रथानि च युद्धे येनैव परकीयान् रथानि च
वि यवर्ह विशेवेण विधिलीचकार । यद्वा इवशब्दश्चायं । रथानश्च वि यवर्ह ।
शब्दो लिट् ॥

शब्दा०—मरेषु=युद्ध में, हव्यः=बुलाने योग्य, नमसा=नमस्कार
द्वारा, उपसद्यः=समीप आनेवाले, गन्ता=जानेवाले, वाजेषु=युद्ध में,
सनिता=जीतनेवाले, धनं धनम्=प्रत्येक प्रकार के धन को, विश्वाः=सम्पूर्ण,
इत्=पूर्ववर्ती शब्द पर जोर देनेवाला निपात, अर्यः=स्वामी, अभिदिप्स्वः
=मारने के इच्छा रखनेवाले, मृधः=शत्रुओं को, बृहस्पतिः=बृहस्पति ने,
वि यवर्ह=नष्ट कर दिया है, रथों इव=युद्ध में दूटे हुये रथों की तरह ।

हि० अ०—युद्ध में बुलाने योग्य, नमस्कार द्वार समीप आनेवाले, युद्ध में
जानेवाले, प्रत्येक प्रकार के धन को जीतनेवाले स्वामी बृहस्पति ने (हमें)
मारने की इच्छा रखने वाली सम्पूर्ण शत्रु-सेनाओं को (युद्ध में दूटे हुये) रथों
की तरह नष्ट कर दिया है ।

Trans.—Lord Brhaspati, to be invoked in the
battles, to be approached through salutation, goer in

the battles, winner of every kind of wealth, has destroyed all the foe armies, desiring to kill (us), like war chariots (of the enemies)

Notes —उपसदा—Gerundive in य from √sad to sit
घनंघनम्—Iterative compd accented on the first member
अभिदिप्स्वः—Vide Appendix-B under कम्पस्व० ववर्ह—√vrh
to tear, perf 3rd sing रथो इव For euphonic combination see Appendix 'A' Under आन्यद-पद वृत्ति

तेजिष्ठया । तपनी । रक्षसः । तप । ये । स्वा । निदे । दधिरे ।
दृष्टवीर्यम् ॥ आविः । तत् । कृष्व । यत् । असत् । ते । उक्थ्यम् ।
बृहस्पते । वि । परिऽरपः । अर्दय ॥१४॥

सा० भा०—हे बृहस्पते तेजिष्ठया अतिशयेन तिमिरा तपनी तापकारिण्या
हेत्या रक्षस राक्षसान् तप तापय । ये राक्षसा दृष्टवीर्य युद्धेषु बृष्टपराक्रम
त्वा निदे निन्दाया विषय दधिरे हृतवन्त तान् तापयेति समन्वय । ते तव
उक्थ्यं सर्वं प्रशसनीय यत् वीर्यं असत् पूर्वमासीत् तत् अपुना आवि कृष्व
प्रकटीबुध । तेन च वीर्येण परिऽरप परिवदत निन्दकानसुरान् वि अर्दय विशेष-
येण बाधस्व ॥

शब्दा०—तेजिष्ठया=अत्यन्त तीक्ष्ण, तपनी=जलानेवाले शस्त्र से,
रक्षस=राक्षसों को, तप=जलाओ, ये=जो, स्वा=तुम्हारी, निदे=निन्दा,
दधिरे=धारण करते हैं अर्थात् करते हैं, दृष्टवीर्यम्=जिनका पराक्रम देखा
गया है, तत्=उक्त पराक्रम को, आविष्वकृष्व=प्रकट करो, यत्=जो, असत्
=ही, ते=तुम्हारा, उक्थ्यम्=प्रशसनीय, बृहस्पते=ओ बृहस्पति परिऽरप
=निन्दको को, वि अर्दय=विशेष रूप से दूर करो ।

दि० अ०—तीक्ष्ण जलानेवाले (अपने) शस्त्र से राक्षसों को जलाओ,
जो तुम्हारी जिसकी शक्ति देखी गई है, निन्दा करते हैं । जो तुम्हारा प्रशस-
नीय (पराक्रम) हो उसे प्रकट करो । ओ बृहस्पति, निन्दको को विशेष रूप
से भय करो ।

Trans —With (thy) sharp pointed weapon burn
the demons who have disdain for thee, whose power

has been seen Make manifest that which may be thine to be praised, O Brhaspati stir variously the revilers

Notes—**तप**— $\sqrt{tap}$ to burn, impv 2nd sing
दधिरे— $\sqrt{dhā}$ to put, perf 3rd plu; not unaccented because preceded by **ये** **दृष्टवीर्यम्**—Whose power is seen or felt, Bahuvrīhi compd **आविष्कृत्व**— $\sqrt{hr}$ with **आवि** to make manifest, root aorist, mid impv 2nd sing **असत्**— $\sqrt{as}$ to be pres subj 3rd sing, not unaccented because preceded by **यत्** **उदयम्**—See I 48
परिराम—See II 23 3 **अर्दय**— $\sqrt{rd}$ to stir, caus pres impv 2nd sing

बृहस्पते । अति । यत् । अर्यः । अर्हात् । द्युष्मत् । विष्माति ।
क्रतुष्मत् । जनेषु ॥ यत् । दीदयत् । शर्वसा । ऋतुप्रजात् ।
तत् । अस्मासु । द्रविणम् । घेहि । चित्रम् ॥१५॥

सा० भा०—बृहस्पत्ये पञ्चावेष्टा हविषोऽनुवाक्याः । 'प्रदानानाम्' इति लण्डे सूत्रित—'बृहस्पते अति यदर्थो अर्हात्तुम्बिया उप वाच सचन्ते' (आश्व० श्रौ० १७) इति । एवंवाश्विनशस्त्रे परिधानीयाः । सूत्रित—'बृहस्पते अति यदर्थो अर्हादिति परिधानीया' (आश्व० श्रौ० ६५) इति ।

ऋतुप्रजात् सत्येनोत्पन्न हे बृहस्पते अर्यं श्रेष्ठो ब्राह्मणः सर्वान् कामानतीत्य यत् ब्रह्मवर्चसं तेज अर्हात् पूजयेत् । अह पूजायाम् । लेट्याश्रामः । जनेषु । ब्राह्मणेषु द्युष्मत् दोष्टियुक्त क्रतुष्मत् ज्ञानोपेत यद्ब्रह्मवर्चसं विभाति विशेषेण दीप्यते । यत् शर्वसा बलेन स्वाधय जन दीदयत् । दीदयति-दोष्टिकर्मा । दीपयति । चित्रं चायनीय तत् ब्रह्मवर्चसं तप द्रविणम् अस्मासु घेहि निघेहि । यद्वा । अयं उदारोऽपि त्वया दत्त धनम् अतीवार्हान् व्यहृषीत । यच्च त्वदत्त धन जनेषु तव स्तोत्र कुर्वाणेषु दोष्टियुक्त कर्मसाधन च विभाति यच्च धन शर्वसा अग्रादिसमृद्ध्या दीदयत् स्वाधय दीपयति तादृश धनमस्मानु घेहि । तथा च ब्राह्मण—'बृहस्पते अति यदर्थो अर्हादित्येतया परिवर्ध्यातेनस्त्वामो ब्रह्मवर्चसंरामोऽतीव चाया ब्रह्मवर्चसमर्हति द्युष्मदिति द्युष्मदिह वं ब्रह्मवर्चसं

विभातीति ब्रह्म वं ब्रह्मवर्चसं भाति यदीदमच्छ्वस ऋतप्रजातेति दीदमेव वं
ब्रह्मवर्चसं तदस्मानु द्रविणं धेहि चित्रमिव वं ब्रह्मवर्चसं ब्रह्मपशसो भवति
(ऐ० ब्रा० ४.११) इति ॥

शब्दा०—बृहस्पते=ओ बृहस्पति, अति=अधिक रूप से, यत्=जिससे,
अर्यः=खेठ अर्यं, अर्हात्=पूजा कर सकें, द्युमत्=प्रकाश से युक्त,
विभाति=घनकता है, क्रतुमत्=शक्ति से युक्त, जनेषु=मनुष्यों में, यत्=
जो, दीदयत्=प्रकाशित हो, श्वसा=शक्ति से, ऋतप्रजात=ओ यज्ञ के
पुत्र, तत्=ऐसा, अस्मासु=हमें, द्रविणम्=धन, धेहि=प्रदान करो,
चित्रम्=विचित्र ।

हि० अ०—ओ बृहस्पति, जिससे खेठ अर्यं अधिक रूप से पूजा कर सकें,
जो प्रकाश तथा शक्ति से युक्त मनुष्यों के बीच घनकता है, जो सामर्थ्य से
प्रकाशित हो; ओ यज्ञ के पुत्र, ऐसा (उपयुक्त पुत्रों बाल) विचित्र धन हमें
प्रदान करो ।

Trans.—O Brhaspati, wherewith the pious may
worship exceedingly, endowed with lustre and will-
power (which) shines among man, which may shine
with strength; O born of sacrifice, bestow upon us
that wonderful treasure.

Notes—अति यदर्यो अर्हात्—This Pāda has variously
been interpreted by the scholars: Wilson following
Sāyana translates as 'wherewith the pious man may
worship exceedingly', Griffith renders as 'that which
the foe deserves not'; and Peterson as 'such as would
be worth beyond the reach of our opponents'. अर्हात्—
√*arh* to worship, pres. subj. 3rd. sing.; not unaccented
because preceded by यत्. विभाति—√*bhā* to shine,
pres 3rd sing.; not unaccented because syntactically
connected with यत्. दीदयत्—√*dī* to shine, pres.
subj. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by
यत्. धेहि—√*dhā* to put, imp. 2nd. sing.

मा । नः । स्तेनेभ्यः । ये । अभि । ब्रुहः । पदे । निरामिणः ।
रिपवः । अन्नेषु । जगृधुः ॥ आ । देवानाम् । ओहते । वि ।
व्रयः । हृदि । बृहस्पते । न । परः । साम्नः । विदुः ॥१६॥

सा० भा०—हे बृहस्पते न. अस्मान् स्तेनेभ्यः । स्थानमस्ति देव्विति स्तेनाश्चोराः । तेभ्यो मा वाः । तान् ब्रूयति । ये चोराः ब्रुहः प्राणब्रोहस्य पदे स्थाने निरामिणः नितरां रमणशीलाः रिपवः हिंसकाः सन्तः अन्नेषु परकीयेषु अभि जागृधुः अभिकाङ्क्षन्ति । 'गृधु अभिकाङ्क्षायाम्' । लिटि क्प्प् । ये च देवानां वि व्रयः विशेषेण वर्जनम् । 'ओ ग्लो इति धातु वर्जने वर्तते । 'य एव' विद्वान् वक्षिणां प्रतिगृह्णाति नैनं वक्षिणा ग्लोनाति' (सं० ब्रा० २. २. ५. १) इत्येकस्य वर्जनायै बृहस्पतेऽवपरस्यापि वर्जनायत्वं । तद् हृदि स्वकीये हृदये वा ओहते आचहन्ति । देवानां यागान् स्तुतोश्च न करयामेति मन्यन्त इति यावत् । तेभ्योऽस्मान् मा वा इति समन्वयः । ये पुनासः साम्नः साममयात्त्वतः परः परस्तादभ्यङ्गुकृष्टं साम यद्रक्षोभ्यम् । साम वं रक्षोहेति । न विदुः न जानन्ति । किंपु सर्वतामसं साम त्वामेव विदुषोऽस्मान् स्तेनेभ्यो मा वाः ।

शब्दा०—मा=मत, नः=हम लोगो को, स्तेनेभ्यः=चोर शत्रुओं के लिये, ये=जो, ब्रुहस्पदे=हत्या करनेवाले स्थान पर, निरामिणः=आनन्द पूर्वक घूमते हुये, रिपवः=शत्रु, अन्नेषु=दूसरों के पन का अभिजागृधुः=लासच करते हैं, देवानाम्=देवताओं को, आ ओहते=लाते हैं, वि व्रयः=अलग करने का विचार, हृदि=हृदय में, बृहस्पते=ओ बृहस्पति, न=नहीं, परः=सोमा, साम्नः=सामन् की, विदुः=जानते हैं ।

हि० अ०—ओ बृहस्पति, हम लोगो को चोर शत्रुओं के लिये मत (दो), जो हत्या करनेवाले स्थान पर आनन्दपूर्वक घूमते हुये (दूसरों के) पन का लोभ करते हैं और देवताओं को अलग करने का विचार हृदय में लाते हैं, (तुम्हारे) सामन् (शस्त्र) को (महिमा की सोमा) नहीं जानते ।

Trans.—Give us not to the thieves, the enemies who taking delight at slaughtering place covet the food (of others), (who) cherish in (their) hearts the abandonment of gods. O Brhaspati (they) do not know the extent of (thy) Sāman (against evil spirits).

Notes—**निरामिणः**—From नि+√ram to take delight; Wilson following Sāyana translates it as 'delighting', Griffith as 'who sits at ease' and Peterson as 'stopping'.
जागृषुः—√grdh to covet, perf. 3rd. plu.; not unaccented because syntactically connected with ३. The first syllable is lengthened in the Samhitā-text (Rg. Prāt. IX. 52), the original being restored in the Pada-text.
ओहते—(1) √ūh to consider, pres. 3rd. plu. (Roth. Grassmann, Whitney, Macdonell); Macdonell also takes it in 3rd sing. (2) √oh to triumph, 3rd. sing. (Peterson), plu. (Oldenberg, Geldner). According to Geldner it is similar to aoj and aog of Avesta; not unaccented because the antithesis is indicated by अ and वि. **व्रयः**—Form √vri to forbid; 'abandonment' (Wilson, Griffith), 'excessive power' (Oldenberg), 'weakness' (Geldner), 'oppressive power' (Peterson).
आ देवानामोहते वि व्रयः हृदि—This Pāda. has variously been interpreted by scholars: '(who) in their hearts little mind the tyrannical power of the gods' (Oldenberg), 'they affirm the weakness of the gods and deny (the weakness) in their own hearts' (Geldner), 'who cherish in their hearts the abandonment of the Gods' (Wilson, Griffith), 'the oppressive power of the Gods triumphs directly and in diverse ways in their heart' (Peterson).
बृहस्पते ॥ परः साम्नो विदुः—Sāyana construes it with नः in the first Pāda. Wilson, Griffith, Peterson all explain taking it as the adj. clause of स्तेनेभ्यः in the first Pāda: 'Who do not know the extent of thy powers (against evil spirits)' (Wilson), 'no further rest shall they obtain' (Griffith), 'they know of nothing higher than the Sāman (which is (thy) weapon (Peterson)).

विश्वेभ्यः । हि । त्वा । भुवनेभ्यः । परि । त्वष्टा । अजनत् ।
साम्नःऽसाम्नः । कविः ॥ सः । ऋणचित् । ऋणयाः ।
ब्रह्मणः । पतिः । द्रुहः । हुन्ता । महः । ऋतस्य । धर्तरि ॥१७॥

सा० भा०—हे ब्रह्मणस्पति त्वष्टा प्रजापतिः विश्वेभ्यः भुवनेभ्यः परि
सर्वेभ्यो भूतजातेभ्य उत्कृष्टं त्वां अजनत् हि मज्जीजनत् स्रष्टु । ततस्तत्त्वं साम्नः
साम्नः सर्वस्यापि साम्नः कविः । 'कु शब्दे' । 'अथ इ' इति इत्ययमः ।
उच्चारयिता कर्तासि । यद्वा कविः कान्तवर्त्तो त्वष्टा साम्नःसाम्नः सर्वस्यापि
साम्नः सारेण त्वाम् अज्जीजनत् । किञ्च सः ब्रह्मणस्पतिः महः महतः ऋतस्य
यस्य धर्तरि धारके यजमाने ऋणचित् स्तोतृकाममृणमिव चिनोतीति ऋण-
चित् । किञ्च ऋणयाः पापहृत्स्य ऋणस्य यावपिता पुण्यकर्ता च द्रुहः
कर्मणो श्रेष्ठुरसुरस्य हुन्ता भवति ॥

शब्दा०—विश्वेभ्यः=सभी, हि=वास्तव में, त्वा=तुमको, भुवनेभ्यः
=प्राणियों से, परि=बेध, त्वष्टा=त्वष्टा ने, अजनत्=उत्पन्न किया,
साम्नःसाम्नः=प्रत्येक सामन् से, कविः=कवि, सः=वह, ऋणचित्=ऋण
को जाननेवाला, ऋणयाः=ऋण को दूर करनेवाला, ब्रह्मणस्पति=प्रायना
के स्वामी, द्रुहः=हानियों को, हुन्ता=मारनेवाला, महः=महान्, ऋतस्य
=पक्ष के, धर्तरि=धारण करनेवाले के ।

हि० अ०—कवि त्वष्टा ने वास्तव में सभी प्राणियों से उपर, प्रत्येक
सामन् से (सारभूत) तुमको उत्पन्न किया । वह ब्रह्मणस्पति महान् पक्ष करने-
वाले के ऋण को जाननेवाला है । (यजमान के) ऋण को दूर करनेवाला
तथा (उसके) हानियों को मारनेवाला है ।

Trans.—(O Brhaspati) Tvastr, the poet, indeed,
generated thee from each Sāman, above all the
creatures. That Brhaspati is acknowledger of (wor-
ship as it were) debt to the supporter of great sacrifice;
he is the remover of debt and slayer of the enemies
(of his worshipper).

Notes.—अजनत्— $\sqrt{jan}$ to generate, impf. 3rd, sing.;
not unaccented because preceded by हि साम्नःसाम्नः—
From each sāmān; Iterative compd. accented on the

first member., ऋणचित्—According to Sāyana: ऋणचित् means 'one who gives head to worship as it were a debt'. Wilson takes it to mean 'one who acknowledges the debt', Griffith as 'guilt-scourger' and Peterson as 'collector of debt.. घर्त्तरि—Locative infinitive from $\sqrt{dhr}$ to bear. Sāyana construes it with ऋणचित् and ऋणयाः, while Griffith and Peterson take it as a separate predicative attribute of Brhaspati.

तव । श्रिये । वि । अजिहीत । पर्वतः । गवाम् । गोत्रम् । उद-
ऽसृजः । यत् । अङ्गिरः ॥ इन्द्रेण । युजा । तमसा । परि-
वृतम् । बृहस्पते । निः । अपाम् । औब्जः । अर्णवम् ॥१८॥

सा०भा०—अङ्गिरः अङ्गिरस है बृहस्पते गवाम् आवारको बलेनाधिष्ठितः पर्वतः तव श्रिये आभयणार्थं व्यजिहीत विवृतद्वारस्तानगच्छत् । ततस्त्वं यत् यवा गोत्रम् । 'इनिप्रकटयच्छ' इति समूहायै प्रत्ययः । गवां समूहं उदसृज निरगमयः तदा इन्द्रेण युजा सहायेन युक्तस्त्वं तमसा वृत्रासुरेण परीवृतं परित आश्रान्तम् अपाम् अर्णवं स्थानभूतं मेघं नि औब्जः नितराम् अयो-
मुत्तमकार्योः ॥

शब्दा०—तव=तुम्हारे, श्रिये=आश्रय के लिये, वि अजिहीत=खोल दिया, पर्वतः=पर्वत ने, गवाम्=गायों के, गोत्रम्=घाड़े को, उदसृजः=खोला, यत्=जब, अङ्गिरः=ओ अङ्गिरस, इन्द्रेण=इन्द्र की, युजा=मिश्रता से, तमसा=अन्धकार से, परिवृतम्=चारों तरफ से ढके हुये, बृहस्पते=ओ बृहस्पति, अपाम्=जल के, निरौब्जः=बहाया, अर्णवम्=समुद्र की ।

हि० अ०—ओ अङ्गिरस, अब तुमने गायों के घाड़े को (जिसमें बल ने उन्हें बंद किया था) खोला, पर्वत ने तुम्हारे आश्रय के लिये (अपने द्वार को अपने आप) खोल दिया । इन्द्र के साथ से, ओ बृहस्पति, तुमने जल से समुद्र को बहाया, जो अन्धकार से ढका हुआ था ।

Trans—O Angiras, the mountain cleft itself apart for thy resort, when thou openedst the stall of the

kine. O Brhaspati, with Indra for ally thou released the ocean of waters, enveloped with darkness.

Notes.—विषे—From $\sqrt{śri}$ to resort, dat. sing. Griffiths takes it to mean 'for glory'. व्यलिहीत्— $\sqrt{hā}$ with वि to cleave apart, to open out, impf. mid. 3rd. sing. वदसृजः— $\sqrt{srij}$ to emit, impf. 2nd. sing. ; not unaccented because followed by यत् (यद्विपुलं छन्दसि—Pāṇ VIII. 1.50). परिवृतम्—Past part. from $\sqrt{vṛt}$ with परि to surround ; for accent see निहितः (I. 24.7). नि औब्जः— $\sqrt{ubj}$ with नि to let loose, impf. 2nd. sing.

ब्रह्मणः । पते । त्वम् । अस्य । यन्ता । सुस्तस्य । बोधि ।
तनयम् । च । जिन्व ॥ विश्वम् । तत् । भद्रम् । यत् । अयन्ति ।
देवाः । बृहत् । वदेम । विद्ये । सुवीराः ॥१६॥

सा० भा०—हे ब्रह्मणस्पते ब्रह्मणा स्तोत्राणामधिपते अस्य जगतः यन्ता नियामकः त्वं सूक्तस्य अस्मदीयमिदं ब्राह्मणस्पर्शं सूक्तं बोधिं बुध्यस्व । त्वं तनयं पुत्रपौत्रादिलक्षणं संतानं जिन्व । जिविः प्रीणनार्थः । लोटि कृप् । प्रीणय । भवादृशाः देवाः यद्वन्ति रक्षन्ति सत् सादृशं विश्वं सर्वं भद्रं कल्याणं भवति । अतो ययं विद्ये अस्मिन् यज्ञे सुवीराः शोभन्पुत्रपौत्राः सन्तः बृहत् प्रभूतमिव स्तोत्रं वदेम ब्रूयाम ।

शब्दा०—ब्रह्मणस्पते=ओ प्रार्थना के स्वामी, त्वम्=तुम, अस्य=इस, यन्ता=नियामक, सूक्तस्य=तुम्हरे स्तोत्र के, बोधि=होवो, तनयम्=पुत्र पौत्रों को, च=और, जिन्व=कार्य में प्रवृत्त करो, विश्वम्=सभी, तत्=वे, भद्रम्=कल्याणकारी, यत्=जिसकी, अयन्ति=रक्षा करते हैं, देवाः=देवता, बृहत्=जोर से, वदेम=बोलें, विद्ये=यज्ञ में, सुवीराः=जोर पुत्रों से युक्त ।

हि० अ०—ओ ब्रह्मणस्पति, तुम इस सुन्दर स्तोत्र के नियामक होवो; पुत्र पौत्रों को (कार्य में) प्रवृत्त करो । वे सभी चीजें कल्याणकारी होती हैं जिसकी रक्षा (आप जैसे) देवता करते हैं; जोर पुत्रों से युक्त (हम) यज्ञ में जोर से गान करें ।

Trans.—O Brahmanaspati, be thou the regulator of this excellent speech, and inspire our offsprings. All is auspicious, that gods protect. May we accompanied with heroes speak aloud in the sacrifice.

Notes.—यन्ता—Nom. sing. of यन्त from √yam to restrain. सूक्तस्य—Of the excellent hymn; उक्त is the past part. of √vac to speak, by Samprasāraṇa. बोधि—√budh to know, root-aorist impv. 2nd sing. तनयम्—acc. sing. of तनय from √tan to stretch, meaning propagating a family, belonging to one's own family (तनयं तनोते:—Nir.X.7). According to Yāska तनय means grandchild (Nir.XII.6). जिन्य—√ji or √jinu to inspire, pres. impv. 2nd. sing. अयन्ति—√av to protect, pres. 3rd. plu.; not unaccented because preceded by यत् षदेम—√vad to speak, pres. opt. 1st. plu. विदधे—This word has been derived and interpreted variously: (1) √vid to find (Roth, Grassmann), (2) √vidh to sacrifice (Regnaud), (3) वि + √dhā to ordain (Oldenberg); 'sacrifice' (Sāyaṇa, Wilson), 'wisdom', 'spiritual or priestly knowledge', 'counsels of the wise' (Geldner). Griffith and Peterson follow Geldner in translating it as 'assembly'. सुवीराः—Bahuvrihi compd. accented on the second member बृहद्वदेम विदधे सुवीराः—'May we with valiant men mightily raise our voice at the determining (of ordinances etc.)' (Oldenberg); 'May we lead the great word as masters in wisdom' (Geldner); 'Loud may we speak with heroes in assembly' (Griffith).

चतुर्थेऽनुवाके एकावश सूक्तानि । तत्र 'आ ते पितः' इति पञ्चदशच प्रथमं सूक्तं गृत्समरस्पायं ग्रंथुमं रौद्रम् । अनुक्तान्तं च—'आ ते पञ्चोना रौद्रम्' इति । शूलगयादिरुद्रयज्ञेषु अनेन सूक्तेन प्रतीची दिगुपस्थेया । सूत्रितं च—'रुद्रद्रायेमा यद्राया ते पितरिमा रुद्राव स्थिरघन्वन इति सर्वरुद्रयज्ञेषु दिशामुपस्थानम्' (आश्व० गु० ४.८.२३) इति । रुद्रदेवस्ये पशौ 'आ ते पितः' इति हविषोऽनुवाक्या । सूत्रितं च—'आ ते पितर्मरुतां सुम्नमेतु प्र भ्रमे वृषभाय दिवतीच इति तिलः' (आश्व० श्रौ० ३.८) इति । अत्र शौनकः—चतुर्वंशोमुपोयैका कृष्णस्य जुहुयाक्चक्षम् । आतेसूक्तेन रौद्रेण प्रत्युषं वाग्यतः क्षुचिः । पूर्वमाज्याहुतोर्दुर्वापोपस्थाव च शंकरम् । हविःशेषेण कर्त्तव्यं एकान्तरमतान्वितः । पूर्णमासे जपेऽमृतं रोगं च परिमुच्यते (ऋग्० १. १६८-१७०) इति ।

आ । ते । पितः । मरुताम् । सुम्नम् । एतु । मा । नः । सूर्यस्य
सम्पदः । युयोथाः ॥ अमि । नः । वीरः । अर्चति । क्षमेत ।
प्र । जायेमहि । रुद्र । प्रजाभिः ॥१॥ *here enemy*

सा० भा०—हे मरुतां पितः मरुतंजानां देवानामुत्पादक रुद्र । 'परमपि छन्दसि' इति पञ्चमस्तस्य पूर्वामन्त्रिताङ्गवद्भूत्वात् सर्वविदासत्त्वम् । ते त्वदीयमस्मभ्यं वातस्य सुम्नं सुखम् आ एतु आगच्छतु । रुद्रस्य च मरुतां पितृवम् 'इदं पित्रे मदताम्' (ऋ० स० १.११४.६) इत्यत्रावपायिकामुक्तेनापादिष्य । तथा त्व नः अस्मान् सूर्यस्य संहृष्टः संहर्षनात् मा युयोथाः मा युयवकार्याः । 'यु मिथनामिथनयोः' रुद्रि छान्दसः शपः इलुः । 'छन्दस्युभयया' इत्यार्चघातुकत्वेन द्वित्वाभावात् गुणः । अर्चति शत्रौ । 'भ्रातृभ्यो वा अवां' (तं० सं० ६.३.८.४) इति ऋते । नः अस्माकं वीरः वीर्यान् पुत्रादिः अमि क्षमेत अमिष्यतु । यदा वीरस्त्वं नोऽस्मानभिधमेवाः अस्मान् कृतापराधानमिक्षमस्य । हे रुद्र प्रजाभिः पुत्रपौत्रादिभिः प्र जायेमहि प्रभुताः स्याम ।

शब्दा०—ते=तुम्हारा, पितर्मरुताम्=बो मरुतों के पिता, सुम्नम्=सुख, आ एतु=आवे, मा=मत, नः=हम लोगों को, सूर्यस्य=सूर्य की,

सदृश — दृष्टि से, युयोथाः = अलग करो । न = हमारे, वीर = बहादुर (पुत्र पौत्रादि), अर्बति = शत्रु को, अभिक्षमेत = पराजित करें, प्र जायेमहि = वृद्धि को प्राप्त करें, रुद्र = जो रुद्र देवता, प्रजाभि = सतति द्वारा ।

दि० अ० — ओ मरुतो के पिता (रुद्र), तुम्हारे द्वारा प्रदत्त सुख (हमारे पास) आवे । सृष्ट को दृष्टि से मुझे अलग मत करो । हमारे वीर (पुत्र, पौत्रादि) शत्रु को पराजित करें, हम सतति से वृद्धि को प्राप्त करें ।

Trans — O father of the Maruts, may thy bliss come (to us), separate us not from the sight of the sun May our heroes overcome the enemies, O Rudra, we be multiplied with offsprings

Notes—पितर्मरुताम्—See notes on दुहितृदिव (I 48 1)

एतु—√*to go*, impv 3rd sing युयोथा—√*yu* to separate, mid IIIrd conjugation, 2nd, sing injun अभि नो वीरो अर्बति क्षमेत—Wilson following Sāyana renders 'our valiant (descendents) may overcome (these) foes Sayana takes it also to mean 'may the valiant (Rudra) forgive our sins committed', Griffith translates, 'gracious to our fleet courses be the Hero' According to Ludwig 'let our brave son be mighty with the charger' क्षमेत—√*ksam* to endure, mid opt 3rd sing जायेमहि—√*ja* to be born mid 1st, plu opt

त्वादत्तेभिः । रुद्र । शम्स्तमेभिः । शतम् । हिमाः । अशीय ।
/ भेषजेभिः ॥ वि । अस्मत् । द्वेयः । वितरम् । वि । अंहः । वि ।
अर्मावाः । चातयस्व । विपूचीः ॥२॥

सा० भा० — हे रुद्र त्वादत्तेभि त्वया दत्त शतमेभि अतिशयेन सुखकरं भेषजेभि भेषजं तोष्य शत हिमा शत हेमन्तान शतसवत्तरान अशीय ध्याप्नुयाम । अदनीतेलिङि छादसो विकरणस्य लुक् । अपि च अस्मत् अस्मत् द्वेय द्वेष्टुं वि चातयस्व विनाशय । तथा अहं पाप वितरम्

अत्यन्त विचातयस्व । अमीवा रोगान् विपूची विष्णु नाना अञ्चती कृत्स्न-
शरीरव्यापकान् रोगान् विचातयस्व अस्मत्त पृथक्कृत्य विनाशाय ॥

शब्दा०—त्वादत्तेभिः=तुम्हारे द्वारा प्रदत्त, रुद्र=ओ रुद्र देवता,
शतमेभि=वत्स्याणकारी, शतम्—सौ, हिमाः=शरद् ऋतु, अशीय=
प्राप्त करें, भेषजेभि=ओषधियों से, अस्मत्=हमसे, द्वेष=शत्रुओ को,
वितरम्=अत्यन्त, अंहः=पाप को, अमीवा =रोगो को, वि चातयस्व=
नष्ट करो, विपूची =सम्पूर्ण शरीर में व्याप्त रहनेवाले ।

हि० अ०—तुम्हारे द्वारा प्रदत्त वत्स्याणकारी ओषधियों से, ओ रुद्र, हम
सौ शरत् ऋतु (बर्ष की आयु) प्राप्त करें । शत्रुओं को हमसे दूर कर
अत्यन्त नष्ट करो, पापों को पूर्णतया नष्ट करो, सम्पूर्ण शरीर में व्याप्त
रोगों को नष्ट करो ।

Trans—Given by thee, O Rudra, with the most
auspicious medicines may I attain the hundred winters
(i.e. years) Remove far away from us the enemies,
completely remove sin (committed), remove all per-
vading diseases

Notes—त्वादत्तेमी—Tatpuruṣa compd accented on
the first member (तृतीया कर्मणि—Pan 1 2 48), the
final syllable is lengthened अशीय— $\sqrt{amś}$ to attain,
'root' aorist, mid opt 1st sing वितरम्—Wilson
takes it as an adjective of अह Here Wilson differs
from Sāyana who thinks वितरम् as an adverb
which modifies the verb चातयस्व According to Mac-
donell it is the comparative form of वि, which
means 'farther' चातयस्व— $\sqrt{cat}$ to destroy, mid caus
2nd sing विपूची—From विष्णु + $\sqrt{aṇi}$ to go in vari-
ous directions व becomes उ by Samprasāraṇa When
अञ् of अञ्च् is dropped the preceding syllable is leng-
thened व्यस्मत्—See Appendix—B under सचिज् and
कम्प स्व०

श्रेष्ठः । जातस्य । रुद्र । श्रिया । असि । त्वः स्वतमः । त्वसाम् ।
वज्रवाहो इति वज्रवाहो ॥ पर्षि । नः । पारम् । अंहसः ।
स्वस्ति । विरयाः । अभिर्जतीः । रपसः । युयोधि ॥३॥

सा० भा०—हे रुद्र जातस्य उत्पन्नस्य सर्वस्य अगतो मध्ये श्रिया ऐश्वर्येण
श्रेष्ठः प्रशस्त्यतमः असि भवसि । तथा हे वज्रवाहो आयुषहस्त यद् त्वसाम्
प्रवृद्धानां मध्ये त्वयस्तमः अतिशयेन प्रयुद्धोऽसि । त त्वं नः अस्मान् अंहसः
पापस्य पारं तीरं स्वस्ति क्षेमेण पर्षि पारय । तथा रपसः पापस्य विरयाः
सर्वाः अभीतीः अभिगमनानि युयोधि पूषणकुव । योतेदछान्वसः शपः दलुः । 'वा
छन्दसि' इति अपिस्वस्य विकल्पनात् दिश्वभावे 'अद्वितय' इति हेर्धः ॥

शब्दा०—श्रेष्ठः=सबसे अच्छा, जातस्य=उत्पन्न होनेवाले का, रुद्र
=ओ रुद्र, श्रिया=यश से, असि=हो, त्वयस्तमः=तयसे शक्तिमान, त्वसाम्
=शक्तिशालियों में, वज्रवाहो=ओ वज्रधारण करनेवाले, पाप=पार करो,
नः=हम लोगों को, पारम्=पार, अंहसः=पाप से, स्वस्ति=सुरक्षापूर्वक,
विरयाः=सम्पूर्ण, अभीतीः=प्रहारों से, रपसः=पाप के, युयोधि=जलग
करो ।

हि० अ०—ओ रुद्र, यज्ञ में, उत्पन्न प्राणियों में तुम सर्वश्रेष्ठ हो; ओ
वज्र धारण करनेवाले, शक्तिशालियों में तुम सबसे शक्तिमान हो । सुरक्षा
पूर्वक पाप के समुद्र से हमें पार करो; पाप के सम्पूर्ण प्रहारों से दूर करो ।

Trans.—The best of beings (thou) art, O Rudra,
in glory; (thou art) the mightiest of the mighties, O
wielder of the bolt. Pass us in safety over the (ocean
of) sin; keep us apart from all the attacks of mis-
chief.

Notes—वज्रवाहो—The final ओ of the vocative is
treated as Pragrhya in the Pada-text; hence, इति
follows. वज्रवाहो is repeated after इति in the Pada-text
only to separate the two members by avagraha. पर्षि
—√*pr* to pass, pres., 2nd. sing. युयोधि—√*yu* to separate,
pres. impv. 2nd. sing.

मा । त्वा । रुद्र । चुक्रुधाम । नमःऽभिः । मा । दुःस्तुती ।
 वृषभ । मा । सहृती ॥ उत् । नः । वीरान् । अर्पय । भेषजेभिः ।
 भिपक्स्तमम् । त्वा । भिपजाम् । शृणोमि ॥४॥

सा० भा०—हे रुद्र त्वा त्वा नमोमि अयथाक्रियमाणं नमस्कारं हं विभिर्मा
 मा चुक्रुधाम मा क्रोधयाम क्रुद्ध मा कार्प्यम् । 'बुध कोपे' । अस्माज्ज्यन्तात् लुङि
 षटि रूपम् । हे वृषभ कामानां वर्धित दुष्टदुती दुःस्तुत्या असोभनया स्तुत्या मा
 चुक्रुधासेत्येव । तथा सहृती सहृत्या विसदृशं रज्यं देवं सहाह्वानेन मा क्रोधयाम ।
 श्रेष्ठो हि स्वस्मान्मन्यनेन सहाह्वाने क्रुद्धो भवति । स त्व न अस्माक वीरान्
 पुत्रान् भेषजेभि त्वदोषं भेषजं रौप्यं उत् अर्पय उत्कृष्ट सयोजय । हे रुद्र त्वा
 त्वा भिपजा चिकित्साभिज्ञाना मध्ये भिपक्तमम् अतिशयेन भेषज्यस्य वर्तार
 शृणोमि । 'प्रथमो देव्यो भिपक्' (तै० स० ४५१२, वा० स० १६५)
 इति च मन्त्रान्तरेऽप्युक्तम् ॥४॥

शब्दा०—मा=मत, त्वा=तुमको, चुक्रुधाम=क्रोधित करें, उत्तेजित
 करें नमोभिः=(अधूरी) स्तुतियों द्वारा, मा=मत, दुष्टदुती—अयोग्य स्तुतियों
 द्वारा, वृषभ=ओ शक्तिशाली, मा=मत, सहृती=अन्य महत्त्वहीन देवताओं
 की एक स थ स्तुति द्वारा नः=हमारे, वीरान्=पुत्र पौत्रादिकों को उदपय
 =उत्कृष्ट करो, भेषजेभिः=औषधियों से भिपक्तमम्=सबश्रेष्ठ वैद्य, त्वा
 =तुमको, भिपजाम् वैद्यो मे, शृणोमि=सुनता हूँ ।

हि० अ०—ओ रुद्र, (अपूर्ण) प्रार्थनाओं से (हम) तुमको उत्तेजित न
 करें, ओ शक्तिशाली, अयोग्य स्तुतियों द्वारा न (क्रोधित करें), (अन्य महत्त्व-
 हीन देवताओं की) सहस्तुतियों द्वारा न (क्रोधित करें) । हमारे वीरों (पुत्र
 पौत्रादिकों) को अपनी औषधियों से उत्कृष्ट करो, (क्योंकि) तुमको वैद्यों में
 सबसे बड़ा वैद्य सुनता हूँ ।

Trans —O Rudra, let us not provoke (thee with
 (inadequate) salutations, not with unworthy praise,
 not with joint invocations (of other inferior deities),
 O mighty Strengthen our heroes (offsprings) with
 (thy) medicines, (for) I hear of thee (as) the best
 physician of physicians

Notes—चुक्रुधाम— $\sqrt{krudh}$ to be angry, 'red.'-aorist, subju. 1rst. plu. Being subju. in form, in the context with the prohibitive particle न्ना, it is injunctive. हुष्टुती—Instr. sing. of हुष्टति; stems ending in इ very often lengthen the final vowel in the 1rst. sing. सहृती—Instr. sing. of सहृति. उदपर्य—उद् + $\sqrt{r}$ to strengthen, caus. impv. 2nd. sing. शृणोमि— $\sqrt{eru}$ to hear, pres. 1rst. sing.

हवीमऽभिः । हवते । यः । हविऽभिः । अवं । स्तोमेभिः । रुद्रम् ।
दिपीय ॥ ऋदूदरः । सुहवः । मा । नः । अस्त्यै । बभ्रुः । सुशिश्रः
रीरधत् । मनायै ॥५॥

1105

सा० भा०—यः रुद्रः हविर्भिः चक्षुरोऽन्नादिभिः सहितः हवीमभिः
आह्वानैः स्तुतिलक्षणैः हवते आहूयते स्तुत्यते व्यत्ययेन कर्मणि कर्तृप्रत्ययः । 'बहुलं
छन्दसि' इति ह्रस्वः संप्रसारणम् । तं रुद्रं स्तोमेभिः स्तोमैः अव दिपीय
अवलण्डमानि पृथक्करोमि । अवगतक्रोधं करोमीति यावत् । 'वो अवलण्डने'
व्यत्ययेनात्मनेपदम् । 'बहुलं छन्दसि' इतोत्वम् । ऋदूदरः । 'ऋदूदरो मृदूदरः'
(निब० ६. ४) इति यास्कः । सुहवः शोभनाह्वानः बभ्रुः भर्ता सर्वस्य बभ्रुवर्णो
वा । सुशिश्रः । शिश्रे हनू नासिके वा । शोभनशिश्रः । एवंगुणविशिष्टः स रुद्रः
अस्त्यै मनायै । हन्मीति मन्यमाना बुद्धिर्माना । तत्स्य नः अस्मान् मा रीरधत् ।
मा वशं नैषीत् । 'रध हिंसासंराद्धोः' । अस्मात्पण्यन्तात् रुद्रि चडि रूपम् ।
'रघ्यतिर्वंशगमने' इति यास्कः ।

शब्दा०—हवीमभिः=आह्वानों द्वारा, हवते=पूजा जाता हूं, बुलाया
जाता हूं, यः=जो, हविर्भिः=हविर्द्रव्यों द्वारा, स्तोमेभिः=स्तोमों द्वारा,
रुद्रम्=रुद्र को, अव दिपीय=शान्त करूँ, ऋदूदरः=उदार, सरल हृदय-
वाला, सुहवः=आत्मा से प्रार्थनाओं को सुननेवाला, मा=मत, नः=हम
लोगों को, अस्त्यै=उस, बभ्रुः=भूरे रंगवाला, सुशिश्रः=सुन्दर ओष्ठवाला,
रीरधत्=शिकार बनावे, मनायै=क्रोध का ।

हि० अ०—(उस) रुद्र को स्तुतियों से शान्त करूँ जो आह्वानों तथा
यज्ञों द्वारा पूजा जाता हूँ । उदार, आत्मा से (प्रार्थनाओं को) सुननेवाला
भूरे वर्णवाला, सुन्दर ओष्ठवाला (रुद्र) हमको (अपने विख्यात) श्रेष्ठ का
शिकार न बनावे ।

Trans —With songs of praise I may pacify Rudra who is worshipped with invocations and oblations Let not the soft-bellied, easy to invoke, brown-coloured, fair-lipped (Rudra) subject us to that malevolent disposition

Notes—हवीमभिः—Instr plu of the stem हवीमन् from $\sqrt{hā}$ to call हवते— $\sqrt{hā}$ to call mid pres 3rd sing ; not unaccented because followed by य (मद्वितुषर छन्दसि—Pān VIII-1-56) दिपीय— $\sqrt{dā}$ to divide, 1st sing 's'-aorist, opt ऋदूदर—Bahuvrīhi compd accented on the second member Yāsk³ followed by Sāyana renders it by ऋदु उदर or मुदु उदर soft-bellied Griffith takes it mean 'gracious' and Macdonell as 'compassionate सुहृद्—Bahuvrīhi compd accented on the second member ; 'swift hearing' (Griffith), 'easy to invoke' (Macdonell) 'reverently invoked' (Wilson) रीरधद्— $\sqrt{randh}$ to make subject, red -aorist, injun 3rd sing

उत् । मा । ममन्दु । वृषभः । मरुत्वान् । त्वक्षीयसा । वयसा ।
नाधमानम् ॥ घृणीव । छायाम् । अरपाः । अक्षीय । आ ।
विवासेयम् । रुद्रस्य । सुम्नम् ॥६॥

सा० भा०—वृषभः कामाना वषिता मरुत्वान् मरुद्भिः पुनर्युक्तो रुद्र नाधमानं पाचमान मा मा त्वक्षीयसा शीप्तेन वयसा अग्नेन उत् ममन्दु उत्कर्षेण तपयतु । अपि चाह घृणीव छायां यथा सूर्यकिरणसतप्त छाया प्रविशति एष रुद्रस्य सुम्न सुखम् अरपा अपाप सन् अक्षीय व्याप्नुयाम् । तत्त्वं त रुद्रम् आ विवासेयं परिवरेयम् । विवासति परिचरणकर्मा ॥

शब्दा०—मा=मुक्तको, उत् ममन्द=आनन्दित करे, वृषभः=शक्ति-शाली रुद्र, मरुत्वान्=मरुतो के साथ, त्वक्षीयसा=तेजस्वी, वयसा=शक्ति से, नाधमानम्=प्रार्थना करनेवाले को, घृणीव=सूर्य किरणों से सतप्त

ध्विक्त को तरह, छायाम्=छाया की, अरपाः=पापरहित होकर, अशीय=प्राप्त करें, आ विवासेयम्=सेवा करें, रुद्रस्य=रुद्र के, सुन्नम्=सुख को ।

हि० अ०—शक्तिवाली (रुद्र) मर्त्यों के साथ भृश स्तुति करनेवाले को अपनी तेजस्यो शक्ति से आनन्दित करे । मैं (रुद्र की) सेवा करें (ताकि) पापरहित होकर रुद्र के सुख को उसी प्रकार प्राप्त करें जिस प्रकार सूर्य-किरणों से संतप्त (ध्विक्त) छाया में (सुख पाता है) ।

Trans.—May the mighty one, accompanied with Maruts, gladden me, his worshipper, with shining vitality. I, free from sin, propitiate (so that) I may attain the bliss of Rudra as a (man) distressed by heat attains (relief) in shades. -

Notes - ममन्द— $\sqrt{mand}$ to exhilarate, perf. 3rd. sing. नाधमानम्— $\sqrt{nādh}$ to seek aid, pres. part. acc. sing. अरपाः—Bahuvrihi compd. accented on the second member because the first member is अ (अन्मुस्याम्—Pāṇ. VI. 2. 172). अशीय— $\sqrt{āśi}$ to attain, mid. root-aorist, opt. 1st. sing. विवासेयम्— $\sqrt{van}$ to win. opt. desid. 1st. sing.

कव । स्यः । ते । रुद्र । मृळयाकुः । हस्तः । यः । अस्ति ।
मेपजः । जलापः ॥ अपऽभर्ता । रपसः । दैव्यस्य । अमि । नु ।
मा । वृषभ । चक्षुमीथाः ॥७॥ *ptk on re*

सा० भा०—हे रुद्र ते तव मृळयाकुः बुद्धयिता स्यः सः हस्तः कव कुत्र वर्तते । यः हस्तः मेपजः नैवज्यकुत् जलापः सर्वेषां सुखकरः अस्ति भवति । स हस्तो विद्यते एव । तेन हस्तेन मां रक्षेति भावः । अपि च हे वृषभ कामार्मा विपत्ति दैव्यस्य देवकृतस्य रपसः तपस्य अपभर्ता अपहर्ता विनाशयिता भूत्वा कृतापराधं मां मां नु क्षिप्रम् अमि चक्षुमीथाः अमिक्षमस्व । 'क्षमस्व सहने' । लङि छान्दसः शपः इलुः । 'बहुलं छन्दसि' इतीशामः ॥

शब्दा०—कव=कहां स्यः=वह, ते=तुम्हारा, रुद्र=ओ रुद्र देवता, मृळयाकुः=सुखदायी, हस्तः=हाथ, यः=जो, अस्ति=है, मेपजः=स्वास्थ्य

देनेवाला, जलायः=शीतलता पहुँचानेवाला, अपमर्ता=दूर करनेवाले, रपसः=पाप को दैव्यस्य=देवताओं द्वारा भेजा हुआ, नु=अभी, मा=मेरे ऊपर, वृषभ=ओ शक्तिशाली, अमि चक्ष्मीयाः=दया करो ।

हि० अ०—ओ रुद्र, वह तुम्हारा सुखदायी हाथ जो सबको स्वास्थ्य एवं शीतलता (आराम) पहुँचानेवाला है, कहां है ? ओ शक्तिशाली, देवताओं द्वारा प्रेषित पाप को (भी) दूर करनेवाले (जो तुम हो) मेरे ऊपर दया करो ।

Trans.—Where is that thy gracious hand, O Rudra, which is curing and cooling (i.e. giving comforts to all). (As thou art) the dispeller of sin coming from gods, quickly have compassion upon me, O mighty.

Notes—क ! स्य—Vide Appendix—B under कम्प स्व०.

चक्ष्मीयाः—√*kṣam* to endure, perf. opt. 2nd. sing.

प्र । व॒भ्रवे॑ । वृ॒षभाय॑ । शि॒व॒ती॒चे । म॒हः । म॒हीम् । सु॒स्तु॒तिम् ।
ई॒र्या॒मि ॥ न॒म॒स्य । क॒ल्म॒ली॒कि॒नम् । नमः॑ऽभिः । गृ॒णी॒म॒सि ।
त्वे॒पम् । रु॒द्रस्य॑ । ना॒म ॥ ८ ॥

सा० भा०—वभ्रवे विश्वस्य भ्रवे वभ्रवर्णाय वा वृषभाय कामानां वभिन्ने तद्वत्प्रसादाकारिणे वा शिवतीचे श्वन्त्यमञ्चते । 'स्विता वर्णे' । औणादिक इन्द्रावयः शिवतिमञ्चतीत्यञ्चतेः 'ऋत्विक्' इत्यादिना शिवन् । अतुर्थ्येकवचने 'अचः' इत्यकार लोपे 'वी' इति बोध्यत्वम् । उवातनिवृत्तिस्वरेण विभक्तेरुवात्तत्वं । एवंगुणविशिष्टाय रुद्राय महो महीं महतोऽपि महतीं सुष्टुतिं शोभनस्तुतिं प्र ईर्यामि प्रकष्योष्चारयामि । हे स्तोतः कल्मलीकिनम् । उवलतो नामधेयमेतत् (निर० १. १७) । उवलन्तम् । कलयति अपगमयति मलमिति कल्मलीकं तेजः । तद्वन्तं खं नमोभिः नमस्कारैः हविर्भिर्वा नमस्य पूजय । वयं च रुद्रस्य महादेवस्य त्वेपं दीप्तं नाम गृणीमसि गृणोमः संकीर्तयामः । 'गृशब्दे' । कृपादिकः । इदन्तो मसिः । 'प्यादोनां ह्रस्वः' ॥

शब्दा०—वभ्रवे=भूरे वर्णवाले, वृषभाय=शक्तिशाली के लिये शिवतीचे=सफेद आकृतिवाले, महः=बड़े ते (भी) महीम्=बड़ी, सवंधेष्ठ, सुष्टुतिम्=सुन्दर स्तुति को, प्र ईर्यामि=अर्पित करता हूँ, भोजता हूँ,

नमस्य—नमस्कार करो, कल्मलीकिन्म=कलुष को नष्ट करने वाले, नमोभिः
=स्तुतियो द्वारा, गृणीमसि=गान करते हैं, त्वेपम्=दीप्तिमान, रुद्रस्य=
रुद्र देवता के, नाम=नाम का ।

हि० अ०—भूरे वर्णवाले, शक्तिशाली, सफेद आकृतिवाले (रुद्र) को
मैं अपनी सर्वश्रेष्ठ सुन्दर स्तुति अर्पित करता हूँ । कलुष को नष्ट करनेवाले
(रुद्र) को स्तुतियों द्वारा नमस्कार करो । हमलोग रुद्र के दीप्तिमान नाम का
गान करते हैं ।

Trans—I utter forth the mightiest laudation to
the mighty, brown coloured, the white-complexioned
(Rudra) Adore the brilliant (ie consumer of dark-
ness) with salutations We glorify the shining name
of Rudra

Notes—रिचतीचे—Dative, sing from the stem
नियत्यञ्च् ईर्यामि—√ir to set in motion, caus pres
1st, sing नमस्या—√nam to bend, impv 2nd sing
Final syllable is metrically lengthened Macdonell
takes it as subjv 1st sing नमस्या कल्मलीकिन् नमोभि—
Wilson following Sāyana translates 'adore the con-
sumer (of sin) with prostrations' Macdonell renders
'I will adore the radiant one with obeisances', According
to Griffith 'we serve the brilliant God with adorations'
गृणीमसि—√gr to sing, pres 1st plu, accented because
it begins the Pāda त्वेपम्—'Illustrious' (Yāska, Sayana)
'terrible' (Macdonell)

स्थिरेभिः । अङ्गे । पुरुषरूपः । उग्रः । बभ्रुः । शुक्रेभिः । पिपिशे ।
हिरण्यैः ॥ ईशानात् । अस्य । भुवनस्य । सूरैः । न । वै । ऊँ
इति । योषत् । रुद्रात् । असुर्यम् ॥६॥

सा० भा०—स्थिरेभिः स्थिरं वृद्धं अङ्गैः अवयवैर्द्वन्द्वत पुरुषरूपः अष्ट-
मूर्त्यात्मकबहुमी रूपरूपेत उग्रः उद्गूर्णस्तेजस्वी बभ्रु भर्ता बभ्रुवर्णो वा रुद्र

शुक्रेभिः दोषेण हिरण्यैः हिरण्यैर्हिरण्यणीयैर्वात्कारं पिपिशे दीप्यते । पिश
अवयवे । वामणि लिट् । ईशानात् ईश्वरात् अस्य भुवनस्य भूतजातस्य
भूरेः भर्तुं रुद्रात् असुर्यम् । 'अमु क्षेपणे' । असेहरन् । असुर क्षेप्ता ।
'तत्र साप्' । अमुयं बल न वा उ योषत् नव पृथक् भवति । यौतेल्लेदयडा-
गम । 'सिञ्चदुल लेटि' इति सिप् ॥

शब्दा० = रियरेभि = इद, अङ्ग = अङ्गो से युक्त, पुरुरूपः = अनेक रूप-
वाले, उग्रः = भयानक वध्रुः = भूरे रगवाले, शुक्रेभि = चमकते हुए, पिपिशे
= अलकृत किया हं, हिरण्यैः = स्वर्णभूषणों से, ईशानात् = शासक से,
भूरे = इस, भुवनस्य = लोक के, भूरे = सबके मालिक, न = नहीं, ये = पूर्व-
वर्ती शब्द पर जोर देनेवाला एक निपात, योषत् = अलग होती हं, असुर्यम्
= प्राणदात् शक्ति ।

हि० अ० - बृह अङ्गो से युक्त, अनेक रूपवाले, भयानक भूरे रगवाले
(उग्र) ने चमकते हुये स्वर्णभूषणों से अपने को अलकृत किया हं । इस लोक
के शासक, सबके मालिक रुद्र से प्राणदात् शक्ति कभी अलग नहीं होती ।

Trans — Furnished with firm limbs, having many
forms, terrible, brown coloured (Rudra) has adorned
himself with illustrious golden ornaments The life
giving force never departs from Rudra, the supreme
ruler and the lord of this world

Notes—पुरुरूपः—Bahuvrīhi compd accented on
the second member, because the first member is
disyllabic adjective ending in 'उ' In the R V it
invariably happens when the first member is बहु or
बृह (MVGS p 455) पिपिशे—√pis to adorn, mid
perf 3rd sing ईशानात्—Abl sing of pres participial
stem ईशान from √is to be master योषत्—√yu to
separate 's' aorist, 3rd sing

neckle⁵³

अर्हन् । विमर्षि । सायंकानि । घन्वं । अर्हन् । निष्कम् । यज-

तम् । विश्वरूपम् ॥ अर्हन् । इदम् । द्यसे । विश्वम् । अश्वम् ।
न । वै । ओजीयः । रुद्र । त्वत् । अस्ति ॥१०॥

सा० भा०—हे रुद्र त्वम् अर्हन् अर्हो योग्य एव सन् सायकानि शरान् धन्व धनुश्च विभर्षि धारयति । तथा अर्हन् एव यजतं यजनीयं पूजनीयं विश्वरूपं बहुविधरूपयुक्तं निष्कं हारं बिभर्षि । तथा अर्हन् एव इदं विश्वं सर्वम् अश्वम् । महधामंतत् । अतिविस्तृतं जपत् द्यसे रक्षति । 'देह रक्षणे' । हे रुद्र त्वत् त्वतोऽद्भुतं किञ्चित् ओजीयः ओजस्वितरं बलवतरं न वै अस्ति न खलु दिद्यते । अतस्त्वमेव उषतध्यापारेषु योग्य इत्यर्थः । ओजः शब्दात् मत्पर्यापो विभिः । ततः आतिशायनिकः इष्टन् । 'विन्मतोलुक्' । 'देः' इति द्विजोषः ॥

शब्दा०—अर्हन्=ओ योग्य, विभर्षि=धारण करते हो, सायकानि=बाणों की, धन्व=धनुष की, अर्हन्=ओ योग्य, निष्कम्=हार, यजतम्=पूजनीय, विश्वरूपम्=विभिन्न रूपों की, अर्हन्=ओ योग्य, इदम्=इसकी, द्यसे=विभाजित करते हो, विश्वम्=सम्पूर्ण, अश्वम्=विस्तृत सृष्टि का, न=नहीं, वै=पूर्ववर्ती शब्द पर जोर देने वाला एक निपात, ओजीयः=अधिक शक्तिशाली, रुद्र=ओ रुद्र देवता, त्वत्=तुमसे अलग, अस्ति=है ।

हि० अ०—ओ योग्य (रुद्र), (तुम) बाण तथा धनुष धारण करते हो; ओ योग्य, (तुम) पूजनीय तथा विभिन्न रूप की माला (धारण करते हो) । ओ योग्य (तुम) सम्पूर्ण सृष्टि का विभाजन करते हो; तुमसे बढ़कर शक्तिशाली, ओ रुद्र, कोई नहीं है ।

Trans.—O worthy, thou bearest arrows and bow ;
O worthy, thou (bearest) adorable and omniformed
necklace. O worthy, thou dividest the whole extent ;
none is more powerful than thou, O Rudra.

Notes—अर्हन्—Vocative sing. accented on the first syllable. Accordig to Sāyana it is participle. Macdonell takes it as adverb. विभर्षि— $\sqrt{bhr}$ to bear, pres. 2nd, sing. विश्वरूपम्—Bahuvrihi compd. accented on the first member. द्यसे— $\sqrt{dā}$ to divide, pres. 2nd, sing. Sāyana derives द्यसे from देह to pre-

tect. In the line स्थिरा विदग्धा दयते विजग्मः (IV.7.10) he derives दयते from $\sqrt{dā}$ to divide. इदं दयसे विश्वमभ्यं—Wilson following Sāyana translates: 'thou preservest all this vast universe'. Griffith renders: 'thou cuttest here each fiend to pieces'. According to Macdonell, 'thou wieldest all this force. ओजीयः—

Comparative degree of ओजः

mounted on chariot seat

स्तुहि । श्रुतम् । गर्तसदम् । युवानम् । मृगम् । न । भीमम् ।
उपह्वलुम् । उग्रम् ॥ मूळ । जरित्रे । रुद्र । स्तवानः । अन्यम् ।
ते । अस्मत् । नि । वपन्तु । सेनाः ॥११॥

सा० भा०—हे स्तोतः श्रुतं विभूतं प्रख्यातं रत्नं स्तुहि । कीदृशम् गर्तसदं गर्तं रथः । तत्र सौख्यं युवानं निर्यतकं मृगं न भीमं मृगं सिंहमिव भयंकरम् । उपह्वलुम् उपह्वलारं शत्रूणां उग्रं उद्गूर्य हे रुद्र त्वं स्तवानः अस्माभिः स्तूयमानः सन् जरित्रे स्तोत्रे मह्यं मूळं मुखय । ते स्वरीयाः सेनाः अस्मत् अन्यम् अस्मद्व्यतिरिक्तं पुरुषं नि वपन्तु निघ्नन्तु ।

शब्दा० स्तुहि=स्तुति करो, श्रुतम्=विख्यात, गर्तसदम्=रथ पर बंटे हुये, युवानम्=युवक की, मृगम्=जंगली पशु की, न=तरह, भीमम्=भयाभक, उपह्वलुम्=शत्रु को मारनेवाले, उग्रम्=भयावक, मूळ=बया करो, जरित्रे=स्तुति करने वाले के लिये, रुद्र=हे रुद्र बेबता, स्तवानः=स्तूयमान होकर, अन्यम्=दूतरे की, ते=तुम्हारे, अस्मत्=हमसे भिन्न की, नि वपन्तु=नष्ट करें, सेनाः=शस्त्र ।

हि० अ०—विख्यात, रथ पर बंटे हुये, युवक, जंगली पशु की तरह भयंकर, (शत्रु को) मारनेवाले, भयावक रुद्र की स्तुति करो । हे रुद्र, स्तूयमान होकर स्तुतिमायक के लिये दया करो । तुम्हारे शस्त्र हमसे अन्य (शत्रु) का विनाश करें ।

Trans—Praise the well-known, sitting on the chariot, the young, the fierce like a wild beast, the slayer (of the enemies), the terrible (Rudra). O

Rudra, being praised, be merciful to the singer. Let thy weapons smite down another than us.

* Notes—स्तुहि— $\sqrt{stu}$ to praise, impv. 2nd. sing. गर्तसदम्—Tatpuruṣa compd. accented on the second member., The first member is locative in sense and the second member is a verbal noun. मृद— $\sqrt{mrd}$ to be gracious, pres. impv. 2nd. sing.; accented because it begins the Pāda. स्वानः— $\sqrt{stu}$ to praise pres. part. pass. in sense. वपन्तु— $\sqrt{vap}$ to strew, impv. 3rd. plu.

कुमारः । चित् । पितरम् । वन्दमानम् । प्रति । ननाम् । रुद्र ।
उपयन्तम् ॥ भूरेः । दातारम् । सत्पतिम् । गृणीये । स्तुतः ।
त्वम् । भेषजा । रासि । अस्मे इति ॥१२॥

सा० आ०—वन्दमानम् आयुष्मान्भव सौम्य इति स्तुवन्तं पितरं कुमार-
दिचित् यथा कुमारः । चिदित्येतदुपमाये । हे रुद्र उपयन्तम् अस्मत्समीपे
पच्छन्तं त्वा प्रति ननाम प्रतिगतोऽस्मि । अपि च भूरेः बहूनी यत्स्य दातारं
सत्पतिं सता पालयितारम् । 'पर्यावर्तय' इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् । हे
रुद्र एवंभूतं त्वो गृणीये स्तोमि । मिथः 'तिद्वा तिद्वा भवन्ति' इति सेआदेशः ।
स्तुतः च त्वम् अस्मे अस्मन्मयं भेषजा भेषजानि रासि देहि ।

शब्दा०—कुमारः=पुत्र, चित्= उपमा अर्थ का वाची एक निपात,
पितरम्=पिता को, वन्दमानम्=आशीर्वचनम् बोलने वाले, प्रति=को और,
ननाम्=प्रणाम करता हूँ, रुद्र=ओ रुद्र देवता, उपयन्तम्=अपने पास आने-
वाले तुमको, भूरेः=प्रचुर, दातारम्=देनेवाले, सत्पतिम्=सत्यस्वामी की,
गृणीये=गाता हूँ, स्तुतः=स्तुयमान होकर, त्वम्=तुम, भेषजा=औषधियाँ
रासि=प्रदान करते हो । अस्मे=हम लोगो के लिये ।

हि० अ०—जित प्रकार एक पुत्र माँसीवचन बोलनेवाले पिता को
(प्रणाम करता हूँ) उसी प्रकार, ओ रुद्र, मैं अपने पास आनेवाले, तुमको
प्रणाम करता हूँ । मे, प्रचुरता में देनेवाले सत्यस्वामी (तुम्हारी) स्तुति
गाता हूँ । (उन पुत्रो से युक्त) तुम, स्तुयमान होकर हमको औषधियाँ प्रदान
करते हो ।

Trans—As a son before (his) sire, bestowing a blessing, O Rudra we bow to thee, coming (towards us) I glorify (thee) the profound bestower and true lord, thou (as such) being praised do grant us medicines

Notes—**नानाम**— $\sqrt{nam}$ to bend, perf 1st sing First syllable is metrically lengthened Macdonell takes it as perf 3rd sing He translates कुमारिक्त—उपवन्तम as 'A son bows towards his father who approving approaches him, O Rudra' सत्पतिम्—Tatpuruṣa compd accented on the first member (पत्याचंख्ये—Pan—VI 2 18) गृणीषे— $\sqrt{gr}$ to sing mid pres 1st sing स्तुव— $\sqrt{stu}$ to praise, past part रसि— $\sqrt{rā}$ to give, pres 2nd sing, Sāyana and Griffith translate it in imperative sense, while Macdonell in pres indicative sense अस्मे—For अस्मभ्यम्, final ष in Pragrhya, hence, इति in the Pada text

या । वः । भेषजा । मरुतः । शुचीनि । या । शम्भुमा ।
वृषणः । या । मयः ॥ यानि । मनुः । अवृणीत । पिता ।
नः । ता । शम् । च । योः । च । रुद्रस्य । वरिम् ॥ १३ ॥

सा० भा०—हे मरुतः इदमुत्रा व वृषणाक या यानि भेषजा भेषजात्य-
स्मदारोग्यहेतुभूतान्द्योषयानि शुचीनि शुद्धानि निमलानि सन्ति । हे वृषणः
कामाना वषितारो मरुत या यानि च वृषणीयानि भेषजानि शंतामा अतिशयेन
मुल्लंकराणि । या यानि च भेषजानि मयोभु मयोभूनि मयस मुल्लस्य भाषयि-
तृणि नः अस्मत्पिता मनुः यानि भेषजानि वृषणीयानि अवृणीत वृत्तान्
ता तानि भेषजानि रुद्रस्य महादेवस्य सबन्धि शं च योश्च यच्छमनीयाना
रोगाणामुपशमन यावनीयानां भयाना पदावनमस्तत पूज्यकरण तदुभय च
वरिम् वामये ॥ 'वश कान्तौ' । आदादिक ।

शब्दा०—या=जो, वः=वृंहारी, भेषजा=ओषधियां, मरुतः=ओ
मरुतगण, शुचीनि=पवित्र, या=जो, शंतामा=अत्यधिक कल्याणकारी,

दृपणः=ओ शक्तिशालियों, या=जो, मयोभु=हितकारी, यानि=जिनको, मनुः=मनु ने, अधृणीति=धुना था, पिता=पिता, नः=हम लोगों के, ता=उन औषधियों की, शम्=आनन्द, च=और, योः=कल्याण, च=और, रुद्रस्य=रुद्र की, वरिम=इच्छा करता हूँ ।

हि० अ०—ओ मरुद्गण, तुम्हारे औषधियाँ जो शक्ति हैं, जो अत्यधिक सुख देनेवाली हैं, ओ शक्तिशाली, जो हितकारी हैं, जिनको हमारे पूर्वज मनु ने चुना था; उन (औषधियों) की तथा रुद्र की (औषधियों) की जो आनन्द तथा कल्याण प्रदान करने वाली हैं, इच्छा करता हूँ ।

Trans.—O Maruts, your medicines that are pure, that are the most pleasant, O powerful, that are beneficent, that our forefather Manu chose; these and those of Rudra that are pleasure-giving (by cure) and blessing (by defending from danger), I crave.

Notes.—शंतमा—The superlative degree of शम् (pleasant). अधृणीता— $\sqrt{hr}$ to choose, mid. impf. 3rd. sing. Final syllable is lengthened. वरिम $\sqrt{vas}$ to desire, pres. 1st. sing.

परि । नः । हेतिः । रुद्रस्य । धृज्याः । परि । त्वेपस्य । दुः-
स्मृतिः । मही । गात् ॥ अब । स्थिरा । मध्वदुग्ध्यः । तनुष्व ।
मीद्वः । तोकाय । तनयाय । मृळ ॥१४॥

सा० भा०—रुद्रस्य महादेवस्य हेतिः आयुषं नः अस्मान् परि धृज्याः परिपूर्णमतु । तथा त्वेपस्य दीप्तस्य रुद्रस्य मही महती दुर्मतिः दुःखकारिणी । दुर्दिश्व परि गात् अस्मान् वर्जयित्वा अन्यत्र गच्छतु । 'अवपरी वर्जने' (पा० सू० १. ४. ८८) । हे मीद्वः लेखनसमर्थं रुद्र स्थिरा स्थिराणि त्वदीपानि वनूषि मध्वदुग्ध्यः हविलक्षणघनपुक्तेभ्यो यजमानेभ्यः अब तनुष्व अवततज्ज्यानि कुरु । तथा तोकाय अस्मत्पुत्राय तनयाय तत्पुत्राय च मृळ सुखं कुरु ॥

शब्दा०—नः=हम लोगों के, हेतिः=रुद्र, रुद्रस्य=रुद्र का, परि धृज्याः=दूर रखे, त्वेपस्य=तेजस्वी रुद्र का, दुर्मतिः=कोप, मही=भया-

नक, परि गात्=दूर जावे, स्थिरा=दृढ़, मधवद्भ्यः=उदार दाताओं के लिये, अय तनुष्व=ढीला करो, मीढ्व=ओ दयालु, तोकाय=पुत्रों पर, तनयाय,=पौत्रों पर, मृळ=दया करो ।

हि० अ० - रुद्र का शस्त्र हमको अलग रखे, तेजस्वी (रुद्र) का भयानक क्रोध हमसे दूर रहे । (हमारे) उदारदाताओं के लिये (अपने) दृढ़ शस्त्र को ढीला करो, ओ दयालु (रुद्र), (हमारे) पुत्र पौत्रादिकों पर दया करो ।

Trans — May the missile of Rudra avoid us May the great ill disposition (ie wrath) of the terrible one avoid us, loosen (thy) firm (bow) for our liberal patrons, O bounteous, be gracious to our sons and grandsons

Notes — घृज्या — $\sqrt{vrg}$ to twist, root *acrist* *prec* 3rd sing गात् — $\sqrt{ga}$ to go, root *acrist* in jun 3rd sing तनुष्व — $\sqrt{tan}$ to stretch mid impv 2nd sing मीढ्वः — *Voc* from unreduplicated perf part मीढ्यात् It begins the Pāda, hence, accented मृळ — $\sqrt{mrd}$ to be gracious, impv 2nd sing

एव । व॒भ्रो इति । वृ॒ष॒भ॒ । चे॒कि॒ता॒न॒ । यथा । दे॒व॒ । न॒ । हृ॒णी॒षे॒ ।
न॒ । हंसि ॥ ह॒व॒न॒श्श्रुत् । न॒ । रु॒द्र॒ । इ॒ह॒ । धो॒धि॒ । बृ॒ह॒त् । व॒दे॒म॒ ।
वि॒द॒ये॒ । सु॒वी॒राः ॥१५॥

सा० भा०—हे व॒भ्रो जगती भर्तृवभ्रुवण वा वृषभ कामानां वर्धित चेकितान सर्वं जानन्न हे देव द्योतमान रुद्र यथा येन प्रकारेण न हृणीषे न कृष्यति न च हसि । 'हृणीड सज्जायाम' । अय कृष्यतिकर्मा च । एव हवन्-श्रुत् अस्मदीयमाह्वान शृण्वन् न अस्मान् हे रुद्र इह अस्मिन् देतो धोधि कृष्यस्व । विदये यत्ने गृहे वा सुवीरा शोभनपुत्रा सत्त बृहत् प्रोव त्वदीय ततोऽत्र वदेम उच्चारयाम ॥

शब्दा०—एव=इत प्रकार, व॒भ्रो=ओ भूरे रगवाले, वृषभ=ओ शक्तिशाली, चे॒कि॒ता॒न॒=ओ सबज, यथा=जित प्रकार, दे॒व॒=ओ देव, न॒=नहीं, हृ॒णी॒षे॒=क्रोध करो, न॒=नहीं, ह॒सि॒=भार सके, ह॒व॒न॒श्श्रुत्=

स्तुतियों को सुननेवाले, नः=हमारी, रुद्र=ओ रुद्र देवता, इह=यहाँ, वोधि=होवो, वृहत्=जोर से, वदेम=बोलें, विद्ये=यज्ञ मण्डप में, सुवीराः=पुन पौत्रादिकों से युक्त ।

हि० अ०—ओ भूरे रंगवाले ओ शक्तिशाली, ओ सर्वज्ञ, ओ देव, (ऐसे तुम) हमारी स्तुतियों को सुननेवाले होवो, जिससे ओ रुद्र, तुम (मुझपर) क्रोध न कर सको, मार न सको । और (पुत्र पौत्रादिकों) से युक्त हम यज्ञमण्डप में जोरों से (सुम्हारा) गान करें ।

Trans.—O tawny-coloured, O powerful, O omniscient, O god, (thou as such) be listening our invocations here, O Rudra, so that thou may not be angry, nor slay us. May we accompanied with heroes speak aloud in the assembly.

Notes.—प्रभो—Final ओ of the vocative is Pragrhya ; hence, इति in the Pada-text. चेकितान—Voc. of inte. pres. part. चेकितम् from $\sqrt{cit}$ to know. इवनथुत्—Tatpuruṣa comp. the final member of which is a verbal noun. वोधि— $\sqrt{bhū}$ to be, root-aorist impv. 2nd. sing. वदेम— $\sqrt{vad}$ to speak, pres. opt 1st plu.

‘उपेम्’ इति पञ्चदशार्चं तृतीयं सूक्तं गार्त्तमर्चं त्रैष्टुभम् अपानपाद-
देवताकम् । तथा चानुष्ठान्तम्—‘उपेयपोनञ्जीयम्’ इति । सूक्तविनियोगो
लङ्गिकः ॥

उपं । ईम् । अस्तृक्षि । वाजऽयुः । वचस्याम् । चनः । दधीत ।
नायः । गिरः । मे ॥ अपाम् । नपात् । आशुहेमा । कुवित् ।
सः । सुस्पेशसः । करति । जोषिषत् । हि ॥१॥

सा० भा०—वाजयुः वाजमग्नमात्मन इच्छन्नहम् ईम् एनां वचस्यां वचसः
स्तोत्रस्यैच्छाम् उप अस्तृक्षि उपासुजामि उत्पादयामि । अपां नपातं स्तोतुं
प्रवृत्तोऽस्मीत्यर्थः । सृजच्छान्दसो लुह । ‘सिद्धिर्वाचात्मनेपदेयु’ इति सिचः
किस्वाद्गुणामाद्यः । सः च नायः नदीनां शम्भकारिणीनां मेघस्फातानपां
संवन्धी आशुहेमा आशु शीघ्रं गन्ता । ‘हि गतो’ इत्यस्मात् ‘अन्येभ्योऽपि
दृश्यन्ते’ इति मनिम् । एवंभूतः अपां नपात् अपां पोत्रस्यानीयः । अङ्गुघः
ओषधिवनस्पतयो जायन्ते ओषधिवनस्पतिभ्यः एयोऽग्निरजायत इति तत्प्रात्र-
त्वम् । एतत्संज्ञको देवः गिरः गुणातीति गीः स्तोता । तस्य मे मम कुवित्
प्रवृत्तार्तत् । बहुलं चनः अर्घं दधीत वपातु विदधातु । प्रवच्छतिवत्यर्थः ।
अपि चात्मान् सुपेशसः शोभनरूपान् शोभनालंकारान् वा करति करोतु ।
करोतेत्यंत्ययेन शप् । ‘कः कर्त्तुर्करति कृषिहृतेष्वनदिते’ (पा० सू० ८ ३.५०)
इति विसर्जनोपस्य सत्वम् । हि यस्मात् अयं देवः जोषिषत् स्तोत्राणि
सेवते तस्मादस्मानेवमनुगुह्यात्किमर्थः । ‘जुषी प्रीति सेवनयोः’ । ऐदृश-
गमः । विकरणः सिप् । इडागमश्च । ‘हि च’ इति निघातप्रतिषेधः ॥

शब्दाः—उप=उपसृष्ट, ईम्=इह, अस्तृक्षि=अने, अने, नं, आशुयुः=
घन की इच्छावाला, वचस्याम्=वाणी को, चनः=प्रसन्नतापूर्वक, दधीत=
स्वीकार करे, नायः=नदी से उत्पन्न, गिरः=वाणी को, मे=मेरी, अपां
नपात्=जल का पुत्र, आशुहेमा=शीघ्रगामी, कुवित्=जायद, सः=वह,

सुपेशस = सुन्दर रूप वाला, करति = करेगा, जोषिषत् = आनन्द लेगा, हि = निश्चित रूप से ।

हि० अ० - धन की इच्छा से (मैंने अपनी) धाणी को (उसके पास) भेजी है । नदी का पुत्र मेरी धाणी को प्रसन्नतापूर्वक स्वीकार करे । शीघ्र पानी भरा नपात् शायद उन्को मलकृत करेगा क्योंकि (धरो) उनका आनन्द लेगा ।

Trans — Desirous of booty I have uttered forth this hymn, may the son of streams accept my songs with favour He, the swift moving son of waters, perchance will make (them) adorned, for verily he will enjoy (them)

Notes—असृक्षि— $\sqrt{srj}$ to 'emit, mid 's' aorist, sing वाजयु—A desiderative suffix यु is added to वाज like कियु मायु अवस्यु etc, 'desiring food' (Wilson) 'eager for spoil' (Griffith) चन—According to Sāyana चन is the object of दधीत and means 'abundant food' Griffith and Macdonell take it as an adverb and translate 'With favour' (Griffith), 'gladly' (Macdonell) दधीत— $\sqrt{dha}$ to put, mid opt 3rd sing आशुहेमा—हेमा from $\sqrt{ha}$ to go with the suffix ननिन, Bahuvrihi compd accented on the second member (vide note on पुबुह्य—II 339) कुर्वित्—A pronominal interrogative particle which is employed as an elliptical expression of doubt सुपेशस—Bahuvrihi compd accented on the second member (नञ्मुन्याम्—Pan VI 2 172) करति— $\sqrt{kr}$ to do, root aorist subj 3rd sing, unaccented because कुर्वित् which could accent the verb is not in the same Pāda जोषिषत्— $\sqrt{jus}$ to enjoy, (is) aorist, subj 3rd sing, accented because firstly, it begins a new sentence and secondly, it is followed by हि (बहिवुपर छन्दति—Pān VIII 1 56)

इमम् । सु । अस्मै । हृदः । आ । सुतष्टम् । मन्त्रम् । वोचेम ।
कुवित् । अस्य । वेदत् ॥ अपाम् । नपात् । असुर्यस्य । महा ।
विरवानि । अर्यः । भुवना । ज्ञान ॥२॥

सा० भा०—अस्मै अपानपात्सन्नकाम देवाय हृद हृदयत् सुतष्टं सुष्ट
निमित्तम् इमं मन्त्र सुष्ट, आ माभिमुख्येन वोचेम प्रथमः । अस्य मत्माभि-
धरतमिष मन्त्र कुवित् वेदत् बहुल जानातु । वेत्तेल्लेद्यहागम । 'निपातैर्यद्यदि-
हन्त' इति निपातप्रतिषेधः । किं स्तोत्रमिति चेदुच्यते । अर्यं स्वामी अपानपा-
त्सन्नको वंद्यतोऽग्नि असुर्यस्य । अमुर शत्रून् क्षेप्ता । तस्य स्वभूतस्य बलस्य
महा महिम्ना महत्त्वेन विरवानि सर्वाणि भुवना भुवनानि वृद्धपुत्रकानि
वृद्धपुत्रादनेन भूतजातानि वा ज्ञान ज्ञापयामास ॥

शब्दा०—इमम्=इस, सु=अच्छी प्रकार से, अस्मै=उसके लिये हृद
=हृदय से, सुतष्टम्=अच्छी प्रकार से निमित्त, मन्त्रम्=मन्त्र को, आ वोचेम
=सम्पूर्ण गावें, कुवित्=शायद, अस्य=इसका अभिप्राय, वेदत्=जाने,
अपां नपात्=जल का पुत्र, असुर्यस्य=प्राणदातृ शक्ति की, महा=महिमा
से, विरवानि=सम्पूर्ण, अर्यः=स्वामी, भुवना=लोकों को, ज्ञान=उत्पन्न
किया है ।

हि० अ०—हम अच्छी प्रकार से हृदय से उद्भूत इस मन्त्र को उसके लिये
गावें । शायद वह उसको समझे । (सबके) स्वामी जल के पुत्र ने (अपनी)
प्राणदातृ शक्ति की महिमा से सम्पूर्ण प्राणियों को उत्पन्न किया है ।

Trans—Let us speak forth for him this well-
fashioned hymn from our heart Perhaps he will
know of it. The son of waters, the lord by greatness
of (his) life-giving force, has created all beings

Notes—सुतष्टम्—Governing compd accented on
the first member अस्मै—Unaccented because it
replaces a substantive अस्य—unaccented like अस्मै.
वोचेम—√vac to speak pres opt 1st plu वेदत्—
√vid to know, pres subj 3rd sing, accented because

preceded by कृबित् असुर्यस्य—For accent see योगाणि (I.32.1).
जजान—√jan to generate, perf. 3rd. sing.

सम् । अन्याः । यन्ति । उप । यन्ति । अन्याः । समानम् ।
ऊर्वम् । नद्यः । पूणन्ति ॥ तम् । ऊँ इति । शुचिम् । शुचयः ।
दीदिद्यांसम् । अपाम् । नपातम् । परि । तस्थुः । आपः ॥३॥

सा० भा०—अन्याः वर्ष्याः आपः संयन्ति भूम्या संगच्छन्ते । अन्याः
च पूर्वं तत्रावस्थिताः उप यन्ति उपगच्छन्ति । ताः सर्वा आपः समानं सह
नद्यः नदीभूताः ऊर्वं समुद्रमध्ये वर्तमानं वञ्चानलं पूणन्ति प्रोणयन्ति । 'प्रोण
प्रोणने' । तौवादिकः समु तमेव अपां नपातं शुचिं निर्मलं दीदिद्यांसं द्योम्य-
मानम् । दीदेतिश्छान्दसो दीप्तिकर्मा । लिट्ः स्वमुः । 'यस्वेकाजादसाम्' । इति
नियमादिबभावः । 'छन्दसि वेति वक्तव्यम्' इति वचनात् द्विवचनाभावः ।
एवंभूतं शुचयः शुद्धाः आपः परि तस्थुः परिवृत्य तिष्ठन्ति । एष हि वृष्ट-
तामिरूपेण मेघे वर्तमानः अस्मान्मोजनदिति बुद्ध्या वञ्चानलरूपेण वर्तमानं
तं पर्युपासते इत्यर्थः । यद्वा अन्या एकवचनस्या आपः संयन्ति चत्थालोत्करयोर्मध्ये
वसतीवरीभिः संगच्छन्ते । अन्या वसतीपर्यायस्या आपश्चोपयन्ति उपगच्छन्ति ।
ऐकमस्यं प्राप्ता भवन्ति । एतादृशं मिलित्वा यत् साधयत्यः तस्माद्व्यपृष्टिद्वारा
नद्यो भूत्वा ऊर्वं पूणन्ति इत्यादि समानम् । एवं हि 'आपो वा अल्पधन्त वमं
पूर्वं यत् वक्ष्यामः (ऐ० वा० २. २०) इत्यादिकं ब्राह्मणविनियोगश्चानुगृह्यते ॥

नदी

शब्दा० अन्याः=कुछ, संयन्ति=एक साथ बहता है, उपयन्ति=
जाता है, अन्याः=दूसरे, कुछ, समानम्=समान रूप से, ऊर्वम्=समुद्र को,
नद्यः=नदियाँ, पूणन्ति=भरती है, तम्=उसको, उ=पूर्ववर्ती शब्द पर जोर
देनेवाला एक निपात, शुचिम्=पवित्र को, शुचयः=पवित्र, दीदिद्यांसम्
=चमकनेवाले, अपां नपातम्=जल के पुत्र को परितस्थुः=चारों तरफ से
घेरा हुआ है, आपः=जल ।

विनियोग

हि० अ०—कुछ (वर्षा का जल पृथ्वी पर ऊपर से) एक साथ बहता
है; कुछ दूसरा (जो पृथ्वी पर पहले से एकत्रित है) एक ओर जाता है;
(सभी जलों के मेल से बनी) नदियाँ समुद्र को समान रूप से भरती हैं । उस
पवित्र, चमकनेवाले जल के पुत्र को पवित्र जल चारों तरफ से घेरे हुए है ।

Trans—Some (run waters) flow together (on the earth), some others (already collected on the earth) flow to (the sea), (all combined together forming themselves as) streams fill the common reservoir (i.e. sea) Him, the pure and shining son of waters, the pure waters stand around

Notes—समन्या यन्त्युप यन्त्यन्या are antithetical clauses. The first verb of the two antithetical clauses is accented when the antithesis is clearly indicated by the words अन्य अन्य, एक एक, च च or वा वा पृणन्ति— $\sqrt{pr}$ or $\sqrt{prn}$ to fill pres 3rd plu दीदिवासम्—Perf part acc sing of दीदिवाङ् from $\sqrt{di}$ or $\sqrt{di}$ to shine तस्थु— $\sqrt{sthā}$ to stand, perf 3rd plu

तम् । अस्मेराः । युवतयः । युवानम् । मर्मज्यमानाः । परि ।
यन्ति । आपः ॥ सः । शुक्रेभिः । शिक्वेभिः । रेवत् । अस्मे इति ।
दीदाय । अनिध्मः । घृतनिर्जिक् । अप्सु ॥४॥

सा० भा०—तम् अपा नपातमूत्रिभ्य अस्मेराः अस्मयमाना वपरहिता युवतयो युवान युवराजनिभ मर्मज्यमानाः अत्ययंमलकुर्वाणा आप । 'मृज्जु शौचालकारयो' । परि यन्ति परितो गच्छन्ति प्राप्नुवन्ति । घृतनिर्जिक क्षरणशीलोदकनिर्जेत । यद्वा निनिगिति रूपनाम । दीप्तरूप सः अपा नपादग्नि अप्सु मेघान्तगतासु तनुद्रगतासु वा मध्ये अनिध्म इन्धनरहित एव सन् अस्मे अस्माक रेवत् घनयुक्तमक्ष यथा भवति तथा शुक्रेभिः शुक्रं निर्मलं शिक्वेभि तेजोभि दीदाय दीप्यते ॥

शब्दा०—तम्=तुम्, अस्मेरा=मैं मुस्करानेवालीं, युवतय=युवतिया, युवानम्=युवक को, मर्मज्यमानाः=अलकृत करतो हुई, परि यन्ति=चारो तरफ से बहती है, आपः=नबिया, सः=वह, शुक्रेभि=प्रकाशमान, शिक्वेभिः=लपटो से, रेवत्=घनवान, अस्मे=हम लोगो के लिये, दीदाय=प्रकाशित होता है, अनिध्म=बिना इन्धन के हो, घृतनिर्जिक्=घृत से आवृत, अप्सु=जल में ।

धृतराष्ट्र

हि० अ०—न मुस्करानेवालों (गम्भीर) युवतियां, नदियां, उल्लूकित युवक जो अलङ्कृत करती हुई (उत्तरे) चारी तरफ विचरण करती हैं, वह प्रकाशमान लपटों द्वारा, हमारे लिये धनवान (होता हुआ), बिना इन्धन के ही, घृत से आवृत, नदियों (युवतियों) में हमारे लिये प्रकाशित होता है ।

Trans—The not-smiling (i.e. modest) young maidens, the waters, wiping (him) move around him, the youth He with brilliant flames bountifully shines for us in waters, (though) unfed with fuel, enveloped in clarified butter

Notes—अस्मेराः—'Modest' (Wilson) 'carefully' (Griffith) 'not smiling' (Macdonell) It is an adj of युवतय which are waters and nothing else, मज्ज् compd accented on the first member मज्ज्-मज्जन्ता— $\sqrt{mrg}$ to wipe, inte part रेवत्—'Abundance' (Wilson) 'splendid beauty' (Griffith) 'bountifully' (Macdonell) दीदाय— $\sqrt{dā}$ to shine, perf 3rd sing, accented because it begins the Pāda अनिध्मः—Bahuvrīhi compd accented on the second member घृतनिर्निष्क—'Cleansed with clarified butter' (Wilson), 'oil enveloped' (Griffith) 'having a garment of ghee' (Macdonell), Bahuvrīhi compd accented on the first member

अस्मै । तिस्रः । अन्यध्याय । नारीः । देवाय । देवीः । दिधि-
पन्ति । अन्नम् ॥ कृताः इव । उप । हि । प्रस्रसे । अप्सु । सः ।
पीयूषम् । धयति । पूर्वसूनाम् ॥५॥

सा० भा०—नारीः नेत्र्य तिस्रः देवीः देव्य इत्यासरस्वतीभारत्याख्या
अन्यध्याय अन्यधनाय अस्मै देवाय यथा नपाते अन्न सोमाख्य दिधिपन्ति
धारयन्ति । 'विष शब्दे', जीहोत्यादिक । व्यत्ययेनास्तादेश । घातूनामने-
कायत्वादन भारणाय । अप्सु उदकेषु कृता इव उप प्रस्रसे प्रसरन्ति । 'गती' ।

लिटि 'इरपो रे' रेआदेश । छान्दसो हलादिशेषाभाव । यस्मादेव तस्मात्
पूर्वसूता पूर्व ग्रहण सकाशादुत्पन्नानामपा पीयूषं सारभूत सोमाख्यममृत सः
अपा नपादिनि धयति विवति । हि पूरण ॥

शब्दा० तस्मै=उत्त, तिस्रः=तीन, अव्ययाय=कभी व्ययित न होने-
वाले के लिये, नारीः=स्त्रिया, देवाय=देव के लिये, देवीः=देविषा,
दिधिपन्ति=पारण करने की इच्छा करती है, अन्नम्=अन्न, कृता इव=
नवजात की तरह, हि=निश्चित अय का वाचक एक निपात, उप प्रसर्गे
=ऊपर फैलता है, अप्सु=जलों में पीयूषम्=अमृत, धयति=पान करता
है, पूर्वसूताम्=प्रथम उत्पन्न करने वाली माताओं का ।

हि० अ०—उत्त अव्ययितमान देव (अपा नपात) के लिये तीन स्वर्गीय
पुष्टिया भोजन देने की इच्छा करती हैं । चूंकि नवजात (बच्चे) की तरह
जल में तैरता है (इसलिये) वह प्रथम उत्पन्न करनेवाली (माताओं) का
दुग्धपान करता है ।

Trans—To him, the uninjurable god, the three
divine ladies desire to give food Since, like a newly
born (child) floats on the waters, he sucks the nector
(i.e. milk) of the mothers that first bring forth

Notes—तिस्रो देवीः—Three goddesses Ilā, Saras
vatī and Bhārati are meant According to Griffith
these three goddesses are the personifications of prayer
and worship According to Macdonell three goddesses
are the waters in the three worlds अव्ययाय—
'Uninjurable' (Wilson) 'immovable' (Macdonell) Bahu
vrihi compd. accented on the second member दिधिपन्ति—
√dha to put ^{3rd} desid 3rd plu कृता इव प्रसर्गे—Wilson follo-
wing Sayana translates the line 'as if formed in the
waters they spread abroad' Griffith renders 'within
the waters hath he pressed as hollows' According
to Macdonell, 'for he has stretched forth as it were
to the breasts' प्रसर्ग—√sr to flow, with prefix प्र, pres
अ.

inte, 3rd sing. accented because preceded by हि
भवति— $\sqrt{dhā}$ to suck, pres 3rd sing

अश्वस्य । अत्र । जनिम । अस्य । च । स्वः । द्रुहः । रिपः ।
संपृचः । पाहि । सुरीन् ॥ आमासु । पूर्ण । परः । अप्रमृष्यम् ।
न । अरातयः । वि । नशन् । न । अनृतानि ॥६॥

सा० भा०—अत्र अस्मिन्नपानपात्सजके देवे अश्वस्य जनिम जन्म भवति ।
अपानप्रविष्टितात् समुद्रात् उच्चं श्वसतो जन्तापात् । किं यदुना । अस्य च
एव सुषुब्धरणीयस्य सर्वस्य जगतो जन्म अस्मिन्नेव भवति । अयं हि नेत्रनम्रे
वर्तमानो वृद्धिद्वारेण सर्वं जगज्जनयति । तादृशोऽपानपास्व द्रुहः श्रोण्यु
अपहर्तु रिपः हिंसकस्य च संपृचः सपर्कत सुरीन् स्तोतुनस्मान् पाहि रक्ष ।
आमासु अपरिपक्वासु पूर्णं पूरयितव्यास्वप्सु परं परस्तात् वर्तमानम् अप्रमृष्यम्
अप्रघृष्यमाणं देवम् अरातयः अदातारं पुरुषा न वि नशन् न प्राप्नुवन्ति ।
नशतिर्व्याप्तिकर्मा । लेद्व्यडागम । अनृतानि मायारिक्तो रक्षाति च न
प्राप्नुवन्ति ॥

शब्दा० अश्वस्य=अश्व का, अत्र=यहाँ, जनिम=जन्म, अस्य=
उसका, च=और, स्वः=धुलोक में, द्रुहः=द्वेष करनेवाले, रिपः=सत्ताने-
वाले, संपृचः=सपर्क से, पाहि=रक्षा करो, सुरीन्=उबार दाताओं की,
आमासु=कच्चे, पूर्ण=दुर्ग में अर्थात् बादलों में, परः=बहुत दूर, अप्र
मृष्यम्=कभी नष्ट न होनेवाले, कभी न हारनेवाले, न=नहीं, अरातयः=
शत्रु, वि नशन्=प्राप्त करें, अनृतानि=मायावी, मूठ बोलनेवाले ।

हि० अ०—अश्व (अपानपात्) का जन्म स्थान यही (पार्थिव जल) है;
धुलोक में भी उसका (जन्मस्थान है) । उबार दाताओं की, द्वेष करनेवाले
तथा सत्तानेवालों के सपर्क से, रक्षा करो । बहुत दूर कच्चे दुर्ग (बादलों)
में रहनेवाले कभी नष्ट न होनेवाले (देव) को शत्रु तथा मायावी न
प्राप्त करें ।

Trans —The birth of the horse (is) here (in the
terrestrial water), his (is) also in heaven Protect
the bounteous givers from the company of haters

and oppressors Let not the miser and deceitful ones attain him, the inconceivable (god) (dwelling) far away, in the raw (i.e. natural) fortress

Notes —संपृच—Abl infinitive from $\sqrt{p\check{r}c}$ to mix
पाहि— $\sqrt{p\bar{a}}$ to protect impv 2nd sing पूर्प—Griffith
and Macdonell take it as the locative plu of पृद्
which means 'fort' पर—An adverb and means 'far
away' If the accent is on the first syllable it be-
comes nom sing adj meaning 'other' अप्रमृष्यम्—
'inconceivable' (Wilson) 'indestructible' (Griffith)
'not to be forgotten' (Macdonell) Bahuvrīhi accented
on the second member नश्न— $\sqrt{nas}$ to attain pres
injun 3rd plu

स्वे । आ । दमे । सुदुधा । यस्य । धेनुः । स्वधाम् । पीपाय ।
सुभु । अन्नम् । अत्ति ॥ सः । अपाम् । नपात् । ऊर्जयन् ।
अप्सु । अन्तः । वसुदेयाय । विधत्ते । वि । भाति ॥७॥

सा० भा०—य अपा नपात् स्वे दमे स्वकीये बृहन्तरिक्षलक्षण आ
सीदति । यस्य च धेनु मायमिका वाक् सुदुधा मुखेन दोग्ध्या भवति । स
देव स्थधा वृष्टयुक् पीपाय वधयति । 'प्यायी वृद्धी' । 'लिङ्गयोद्ध' इति
पीभाव । सुभु सुष्ठु भूत कृष्टे सकाशादुत्पन्न हविलक्षणम् अन्न च अत्ति
भक्षयति । स अपानपात्सक्तो देव ऊर्जयन् बल कुपत अपश्यन् मेघस्था-
स्वप्सु मध्ये विधत्ते परिवर्तते यजमानाय वसुदेयाय वनवानामे धि भाति
विशेषेण दीप्यते ॥

शब्दा० स्वे=अपने, दमे=घर में, सुदुधा=अच्छे प्रकार से दूध देने-
वाली, यस्य=जिसको, धेनु=गाय, स्वधाम्=अमृत को, पीपाय=उडलता
है सुभु=सुन्दर बन, अन्नम्=भोजन, अत्ति=खाता है, स=वह अपा
नपात्=जल के पुत्र, ऊर्जयन्=शक्ति बढ़ाता हुआ, अप्सु=जलो में, अन्त
बीच में, वसुदेयाय=धन देने के लिये, विधत्ते=पूजा करनेवाले को,
विभाति=प्रकाशित होता है ।

हि० अ०—(वह) जिसके अपने घर में अच्छी प्रकार से दूध देने वाली गाय हो, अमृत को उढेलता है, सुन्दर बने (पदाय) का भोजन करता है। वह जल का पुत्र, जल के बीच अपनी शक्ति बढ़ाता हुआ पूजा करनेवाले को, धन देने की इच्छा से, विशेष रूप से, प्रकाशित होता है।

Trans—(He) in whose, own house is a cow, yielding good milk, swells the nector and eats well prepared food He (as such), the son of waters gathering vigour in the waters, shines forth with a view to conferring wealth upon the worshipper

Notes—पीपाय— $\sqrt{pi}$ to swell, perf 3rd sing, with lengthened red syllable अप्त्वं नृत्—Vide Appendix—B under सन्धिज and कम्प स्व० विधत्ते—Dative sing of pres part विधत् from $\sqrt{vidh}$ to worship—भाति $\sqrt{bhā}$ to shine, pres 3rd sing

यः । अप्सु । आ । शुचिना । दैव्येन । ऋतावा । अजस्रः ।
उर्विया । विष्मति ॥ यया । इत् । अन्या । भुवनानि । अस्य ।
प्र । जायन्ते । वीरुधः । च । प्रजाभिः ॥ ८ ॥

सा० भा०—यः अपा नपात् ऋतावा । ऋतमित्युक्तमाम । तावान् सत्यवान् वा अजस्र नित्य एकरूपेण सदा वतमान उर्विया उदयिस्तीर्ण अप्सु मेघस्पातु मध्ये शुचिना शोधकेन दैव्येन देवसद्विघ्ना तेजसा आ समतात विमति विशेषेण प्रकाशते । अस्य अपानपात् अन्या अन्यानि भुवनानि सर्वाणि भूतजातानि यया इत् शास्ता एव । वीरुध भोषणप्रजाभि स्वरोयाभि पुण्यकलादिभि सह अस्मादेव प्र जायन्ते । च पूरण ॥

शब्दा०—य—जो, अप्सु=जलों में, शुचिना=प्रकाश से, दैव्येन=देवत्व से, ऋतावा=सत्यवान्, अजस्र=कभी न थकनेवाला, अजर, उर्विया=विस्तृत रूप में, आ विमति=चारों तरफ से प्रकाशित होता है, यया=गाताये, इत्=पुत्रवर्ती शब्द पर जोर देनेवाला एक निपात, अन्या=दूतारे, भुवनानि=लोक, अस्य=उसी से, प्र जायन्ते=उत्पन्न होती है, वीरुध=वनस्पतिप्रां, च=और, प्रजाभि=पुण्य कलादि के साथ ।

हि० अ०—सत्यवान् अजर (अपां नपात्) जो जल में तेज तथा देवत्व से विस्तृत रूप में चारों तरफ से प्रकाशित होता है, सम्पूर्ण प्राणों उस (जल के पुत्र) की शाखाएँ हैं; (सम्पूर्ण) वनस्पतियाँ फल फूल सहित उसी से उत्पन्न होती हैं।

Trans.—The truthful, the unaging one, who in the waters widely shines forth with lustre and divinity, all other beings (are) his offshoots; (all) the vegetables with fruits and flowers are born (of him).

Notes.—**ऋतावा**—The short syllable ■ preceding the suffix वा is lengthened in the Saṃhitā-text, while it is retained in the Pada-text. **भाति**— $\sqrt{bhā}$ to shine, pres. 3rd. sing.; accented because preceded by मः. **जायन्ते**— $\sqrt{jā}$ to be born, mid. pres. 3rd. sing.

अपाम् । नपात् । आ । हि । अस्थात् । उपस्थम् । जिह्मानाम् ।
ऊर्ध्वः । विद्युतम् । वसानः ॥ तस्य । उयेष्टम् । महिमानम् ।
वहन्तीः । हिरण्यवर्णाः । परि । यन्ति । यद्भीः ॥६॥

सा० भा०—अपांनपात्तंनकोऽग्निः उपस्थम् अपानुपस्थागन्तरिक्षम् आ
अस्थात् आस्मितवान् आकृष्टवान् खलु । किं कुर्वन् । जिह्मानां कुटिलगतीना-
मपां गच्छे ऊर्ध्वः स्वयमूर्ध्वं ज्वलन् विद्युत् विद्योत्तमानम् मेघं वृक्षान् आच्छा-
दयन् । अन्तरिक्षमास्थाय वयं कृतवान् । तस्य ववितुरपांनपातः उयेष्टं
प्रशस्ततमं महिमानं माहात्म्यं वहन्तीः वहन्त्यः सर्वत्र प्रापयन्त्यः यद्भीः यद्भयः
महत्पः हिरण्यवर्णाः । मदीनामस्तत् । हिरण्यवस्त्रिर्मलरूपा नद्यः परि यन्ति
परितो गच्छन्ति । अपांनपा महाती वृष्टिरस्माकं प्रवहनापोत्पादिता इति
कृतज्ञतया तदीयं माहात्म्यं सर्वत्र प्रकटयन्त्य इयं नद्यः प्रवहन्तीत्यर्थः ॥

शब्दा०—अपां नपात्=जल का पुत्र, हि=निश्चित रूप से, आ
अस्थात्=स्थित है, उपस्थम्=मोद में, जिह्मानाम्=नीचे जानेवाले, ऊर्ध्वः
=ऊपर, विद्युतम्=विजली से, वसानः=आपेक्षित, तस्य=उत्तरी, उयेष्टम्
=श्रेष्ठ, महिमानम्=महिमा की, वहन्तीः=बोती हुई, हिरण्यवर्णाः=
स्वर्ण रंग वाली, परि यन्ति=चारों तरफ से बहती है, यद्भीः=नदियाँ ।

हि० अ०—जल का पुत्र निश्चित रूप से अपोवामी जल की गोद में, (स्वयं) उपर विद्युत से आवेष्टित स्थित है। उसकी श्रेष्ठ महिमा की होती हुई स्वयं वणवाली नदिया उससे चारों तरफ विवरण करती हैं।

Trans—The son of waters has stationed in the lap of waters directed downwards, (himself) above, wearing lightning (as garment) Bearing his sublimest glory, the rivers of golden colour flow around him

Notes—अस्थात्—√*stha* to stand, root aorist, 3rd sing जिह्मानाम्—‘Tortuously moving’ (Wilson) ‘curled’ (Griffith) ‘prone’ (Macdonell) वसान—√*vas* to wear pres part वहन्ती—√*iah* to carry, pres part हिरण्य-यर्णः—Bahuvrīhi compd accented on the first member यन्ति—√*is* to go, pres 3rd sing यही—‘Great’ (Siyam), ‘swift’ (Roth) ‘young’ (Geldner)

हिरण्यरूपः । सः । हिरण्यसंहक् । अपाम् । नपात् । सः ।
इत् । ऊँ इति । हिरण्ययर्णः ॥ हिरण्यपात् । परि । योनेः ।
निःस्रग् । हिरण्यदाः । ददति । अन्नम् । अस्मै ॥१०॥

भा० आ०—स अपा नपात् हिरण्यरूपः । रूप्यते इति रूप शरीरम् । शुक्लमपारीरो हिरण्यमपारीरो वा । तयो हिरण्यसंहक् । तम्यत् रूप्य-मानि तद्वत् इतिवार्त्ति । शुक्लमयस्त्रियो हिरण्यमपारीरो वा । मेदु त एवापानपात् हिरण्ययर्णः हिरण्यपात्वातिवृत्तः । एवभूत सन् हिरण्यपात् शुक्लमपात् योनेः स्थानात् परि उपरि निःस्रग् अपान्य श्रुत्वा इति शेषः । आमे ईदृशियाय अपा नपात् हिरण्यदाः इति शारदाय शुक्लाय शान्तारो ग्रन्थानां अन्नं हविस्तश्च ददति प्रयत्नानि ।

श्रुत्वा०—हिरण्यरूपः—स्वयं वं तामान रूपवत्ता स—वह हिरण्यसंहक् । स्वयं ही तस्य आहनिवाता, अपा नपात् जल का पुत्र सः—पर, इदु इन मोर व सोमो शुक्लर्णो तस्य पर आर वेने कोने निगत ह हिरण्ययर्णः । स्वयं तामाना हिरण्यपात्—रूप्यय परि—अन्न, योनेः स्थान पर

से, निपद्य=बैठकर, हिरण्यदाः=स्वर्ण दान करनेवाले यजमान, ददति=प्रदान करते हैं, अन्नम्=भोजन, अस्मै=उसके लिये ।

हि० अ०—स्वर्ण के समान रूपवाला, स्वर्ण की तरह भाकृतिवाला यह जल का पुत्र, स्वर्ण के समान रंगवाला (है) । स्वर्णमय स्थान पर बैठकर यहाँ से भक्षकता है । स्वर्णदान करनेवाले यजमान उसको हवि प्रदान करते हैं ।

Trans.—He (is) of golden form, of golden appearance, verily he, the son of waters, (is) of golden colour. Seated upon the golden seat (shines) therefrom; givers of gold give him food

Notes—हिरण्यरूपः, हिरण्यसंदक्, हिरण्यवर्णः—All are the Bahuvrihi compds. accented on the first member. सेदु—For enphonic combination see I 32 15 हिरण्यदाः—Tatpuruṣa compd accented on the second member ददति—√dā to give, pres 3rd. plu

तत् । अस्य । अनीकम् । उत । चारु । नाम । अपीच्यम् ।
वर्धते । नप्तुः । अपाम् ॥ यम् । इन्धते । युवतयः । सम् । इत्या ।
हिरण्यवर्णम् । घृतम् । अन्नम् । अस्य ॥११॥

सा० भा०—अस्य अपां नप्तु देवस्य अनीकं रश्मिसमूहस्य शरीरं चारु शोभनम् । उत अपि च अस्य ज्ञातं सत्ता च चारु शोभनम् । न पातयति न विनाशयतीति नपादिति तद्व्युत्पत्ते । तदुभयम् अपीच्यम् । अन्तर्हितनामैतत् । मेघान्तर्हित सत् वर्धते । युवतयः सगमनस्वभावा अपि हिरण्यवर्णं हिरण्य-समानतेजस यम् अपानपातम् इत्या । अमुनान्तरिक्षे सम् इन्धते सम्यक् दीपयन्ति । अस्य च देवस्य घृतं क्षरणशीलमृदकम् अन्नं भक्ष्यम् । अविन्धनो ह्यसौ वंद्यतोग्निः ॥

शब्दा०—तत्=वह, अस्य=उसकी, अनीकम्=किरणों की समूहस्थात्मक आकृति, उत=और, चारु=सुन्दर, नाम=नाम, अपीच्यम्=रहस्य में, वर्धते=बढ़ता है, नप्तुः अपाम्=जल के पुत्र का, यम्=जितको, इन्धते

=प्रज्ज्वलित करती है, युवतयः=युवतियाँ, सम्=संयुक्त रूप से, इत्या
=इस प्रकार, हिरण्यवर्णम्=स्वर्ण रंगवाले को, घृतम्=घी, अन्नम्=
भोजन, अस्य=इसका ।

हि० अ०—उस जल के पुत्र को वह आकृति और (वह) सुन्दर नाम
रहस्य में बढ़ता है । जिस स्वर्ण वर्णवाले को युवतियाँ (जल) इस प्रकार
संयुक्त रूप से प्रज्ज्वलित करती हैं, घी उसका भोजन है ।

Trans.—That face of his and dear name of the
son of waters flourish in secret. Whom, the golden
coloured, the young maidens thus kindle collectively,
clarified butter (is) his food.

Notes.—वर्धते— $\sqrt{ordh}$ to grow, mid. pres. 3rd.
sing. इन्धते— $\sqrt{idh}$ to kindle, mid. pres. 3rd. plu.
accented because preceded by यम्.

अस्मै । बहूनाम् । अवमाय । सख्ये । यज्ञैः । विधेम । नमसा ।
हविःभिः ॥ सम् । सानु । मार्ज्मि । दिधिषामि । विष्मैः । दधामि ।
अन्नेः । परि । वन्दे । अग्निभिः ॥ १२ ॥

सा० भा०—अस्मै पुरोवर्तिने बहूनाम् देवानाम् अवमाय आद्याय सख्ये
अस्माभिः समानहयानाय अपां नपाते यज्ञैः मागसायनैः हविर्भिः चण्डुरोडाशा-
विभिः नमसा नमस्कारेण च विधेम परिवरेम । अस्यापांनपातः सानु
समुष्णप्रदेशं सं मार्ज्मि सम्यक् शोषयामि अलं करोमि वा । मृजू शोचा-
लंकारयोः । 'वादिशोषे विभाषा' इत्यस्य निघातप्रतिषेधः ॥ दिधिषामि
धारयामि च विष्मैः नासनैः काष्ठैरेनम् । 'पिथ शब्दे' । अयं धारणार्थोऽयि ।
मृहोत्पादितयात् शयः इलु । मिषो व्यत्ययेनाद्यागमः । 'अभ्यस्तानामादिः' इत्या-
पुवास्तवम् । दधामि धारयामि चैनं गार्हपत्यादिरूपेण स्थितम् अन्नेः
हविर्भक्षणः । तथा अग्निभिः मन्त्रैः परि वन्दे परितः स्तोमि ॥

शब्दा०—अस्मै=उस, बहूनाम्=सबसे अधिक, अवमाय=समीपवर्ती,
सख्ये=मित्र के साथे, यज्ञैः=यज्ञों द्वारा, विधेम=पूजा करें, नमसा=
नमस्कार द्वारा, हविर्भिः=हविर्द्रव्यों द्वारा, सानु=घेठ स्थान, संमार्ज्मि

=अच्छी प्रकार से साफ करता हूँ, दिधियामि=धारण करने की इच्छा करता हूँ, विल्मै=लकड़ी के टुकड़ों से, दधामि=धारण करता हूँ, अन्नै=भोजन से, परिवन्दे=चारों तरफ से बन्दना करता हूँ ।

हि० अ० -- उस सबसे अधिक समीपवर्ती, मित्र (अग्नि) को हम यज्ञो, तमस्कारों तथा हविद्रव्यों से पूजा करें । उसके श्रेष्ठ स्थान (वेदी) को (मैं) अच्छी प्रकार से साफ करता हूँ, (उस अग्नि को) लकड़ी के टुकड़ों से धारण करने की इच्छा करता हूँ, (उस अग्नि को) भोजन (घृतादि हवि पदार्थों) द्वारा प्रयत्नित रखता हूँ, ऋचाओं द्वारा (उस अग्नि को) चारों तरफ से बन्दना करता हूँ ।

Trans —To him, the closest of many, the friend, may we worship with sacrifices, salutation, and oblations (I) wipe (his) high place (i.e. altar) carefully, (I) desire to support (him) with pieces of wood, (I) nourish (him) with food, (I) greet (him) with hymns

Notes—अवसाय—‘First’ (Wilson) ‘nearest’ (Griffith and Macdonell) According to Macdonell अव means low and म is superlative termination विधेम— $\sqrt{vidh}$ to worship, pres opt 1st plu समाश्मि— $\sqrt{mrj}$ to wipe, pres 1st sing, accented because the conjunctive च joining माश्मि and दिधियामि is dropped (चादि लोपे विभाषा—Pan—VIII 1 63) दिधियामि— $\sqrt{dha}$ to put, pres desid 1st sing, accented because beginning of a new sentence दधामि— $\sqrt{dha}$ to put, pres 1st sing, accented because beginning of a new sentence वन्दे— $\sqrt{vand}$ to greet, mid pres 1st sing

मः । ईम् । वृषां । अज्जनयत् । तासु । गर्गम् । सः । ईम् । शिशुः ।
घयति । तम् । रिहन्ति ॥ सः । अपाम् । नपात् । अनभिस्लात-
स्वर्णः । अन्यस्यऽङ्गव । इह । तन्वा । विषेप ॥ १३ ॥

सा०भा०—स ई सोऽयमपांनपात्सोऽको देवः धृषा सेवता भूत्वा तासु मेघस्थास्त्वधु गर्भम् अजनयत् स्वात्मानमेव गर्भरूपेण वर्णणार्थं कृतवानित्यर्थः । गर्भा भूत्वा च स ई सोऽयं माध्यमिकः वंदुतोऽग्निस्तातां शिशुः पुत्रः सन् धयति मेघस्थास्ताः पिबति अबिन्धनो ह्यसौ । - तं पुत्रस्यानीषमद्भिः आपश्च रिहन्ति लिहन्ति । 'लिह आस्वादाने' । कपिलकादित्वाल्लत्वविकल्पः । सः अयम् अपां नपात् वृष्ट्या सह भूमौ निपतितः अनभिस्लातवर्णः अभितो म्लातो म्लानः क्षीणो वर्णो यस्य स द्विपरीतोऽयम् दीप्यमानः सन् इह अस्मिन् लोके अन्यस्येव । इवशब्दोऽवधारणे । अन्यस्य पाथिवस्यैवानेः तन्वा शरीरेण काण्ठेन तत्त्वलक्षणेन विवेप व्याप्तो बभूव । 'विरलं व्याप्ती ॥

शब्दा०—सः=वह, ईम्=यही, धृषा=शक्तिशाली, अजनयत्=उत्पन्न किया है, तासु=उन जलों में, गर्भम्=गर्भ रूप में, सः=वह, ईम्=यही, शिशुः=कुमार, धयति=दुग्धपान करता है, तम्=उसको, रिहन्ति=प्यार से चाटती हैं, चुम्बन करती हैं, सः=वह, अपां नपात्=जल का पुत्र, अनभिस्लातवर्णः=कभी मलिन न होनेवाले रंगवाला अर्थात् सर्वदा प्रकाशित होनेवाला, अन्यस्य इव=दूसरे की तरह अर्थात् पाथिव यत्नाग्नि के रूप में, इह=यहाँ, तन्वा=शरीर से, विवेप=कार्य करता है ।

हि० अ०—^{३१}उसी शक्तिशाली ने (अपने को) उनमें (जल में) गर्भ (रूप में) उत्पन्न किया है; ^{३२}वही कुमार (उसको) दुग्धपान करता है; (वे भी) उसको (प्यार से) चुम्बन करती हैं । वह जल का पुत्र, धमकीले वर्णवाला, यहाँ (पृथ्वी पर) दूसरे की तरह (पाथिव यत्नाग्नि के रूप में) शरीर से कार्य करता है ।

Trans.—Verily he, the vigorous, has generated (himself as) embryo in them (i.e. waters); verily he, the child, sucks (them) (and they, too,) lick him. He (as such), the son of waters, of unfaded colour, acts here with body as it were of another.

Notes—अजनयत्—√jan to generate, caus. impf. 3rd. sing. धयति—√dhā to suck, pres. 3rd. sing. रिहन्ति—√rih to lick, pres. 3rd. plu. अनभिस्लातवर्णः—Bahuvrīhi compd. accented on the first member. विवेप—√viṣ to be active, perf. 3rd. sing.

अस्मिन् । पदे । परमे । तस्थिवांसम् । अध्वस्मभिः । विश्वहा ।
दीदिवांसम् ॥ आपः । नष्ट्रे । घृतम् । अन्नम् । वहन्तीः ।
स्वयम् । अत्कैः । परि । दीयन्ति । यद्हीः ॥१४॥

सा० भा०—परमे उत्कृष्टे अस्मिन् पदे अन्तरिक्षलक्षणे स्थाने तस्थिवांसं स्थितयन्तम् अध्वस्मभिः पञ्चतनुरहितस्तेजोभिः विश्वहा सर्वाण्यहानि दीदिवांसं दीप्यमानमपां नपातं यद्हीः यद्वाघो महत्यः आपः स्वयम् आत्मनय अत्कैः अतनशीलैः सततयन्तुभिः स्वकीयै हयैः परि दीयन्ति परिगच्छन्ति । दीयति-तिकर्मा । 'दीद् क्षये' । व्यत्ययेन परस्मैपदम् । किं कुर्यात् । नष्ट्रे अपां नपाते घृतं क्षरणशीलोदकात्मकम् अन्नं वहन्तीः वहन्त्यः ॥

शब्दा०—अस्मिन्=इस, पदे=स्थान में, परमे=सर्वोच्च, तस्थिवांसम्=बैठे हुये को, अध्वस्मभिः=विनाश रहित (किरणों) से, विश्वहा=सब, दीदिवांसम्=चमकनेवाले को, आपः नष्ट्रे=जल के पुत्र के लिए, घृतम्=घी, अन्नम्=भोजन, वहन्तीः=लाती हुई, स्वयम्=अपनी, अत्कैः=निरन्तर गति से, परिदीयन्ति=चारों तरफ से यहती है, यद्हीः=बड़ी नदियां ।

हि० अ०—इस सर्वोच्च स्थान में बैठे हुये, विनाश रहित (किरणों) से सब चमकनेवाले के चारों तरफ, महान् नदियां अपने पुत्र के लिए घी का भोजन लाती हुई, अपनी निरन्तर गति से विचरण करती हैं ।

Trans.—(Him) seated in this highest place, shining with imperishable (light) for ever, the great waters carrying clarified butter (as) food for the son of waters, themselves fly around with their movements.

Notes—तस्थिवांसम्—Perf. part. acc. sing. from $\sqrt{sthā}$ to stand. दीदिवांसम्—See notes (II. 35.3) अत्कैः—'Movement' (Wilson), 'wandering' (Griffith), 'garment' (Macdonell). दीयन्ति— $\sqrt{di}$ to fly, pres. 3rd. plu. वहन्तीः— $\sqrt{vah}$ to carry, pres. part. fem.

अयांसम् । अग्ने । सुऽस्थितिम् । जनाय । अयांसम् । ऊँ इति ।
मुधवंत्सभ्यः । सुऽवृत्तिम् ॥ विश्वम् । तत् । मुद्रम् । यत् । ३०
अवन्ति । देवाः । बृहत् । वदेम । विदये । सुऽवीराः ॥१५॥

सा० मा०—हे अग्ने सुक्षितिं शोभननिवासं त्वाम् अयांसम् उपागच्छम् ।
किमयम् । जनाय अस्मदीयपुत्रादिजनार्यम् । तथा मघवद्भ्यः हविलंसण-
धनयुक्तेभ्यो यजमानेभ्यश्च सुवृक्तिं शोभनावर्जकं त्वद्विषयं स्तोत्रम् अयांसम्
उपागच्छम् । 'यम उपरमे' । अतः कारणात् यत् भद्रं सर्वं देवाः अवन्ति
रक्षन्ति विद्वं सर्वं तत् भद्रम् अस्माकं भवतु । सुवीराः सुपुत्रा वयं विदये
पते गृहे वा बृहत् प्रोढं स्तोत्रं वदेम उच्चारयाम ॥

शब्दा०—अयांसम्=आया हूँ, अग्ने=ओ अग्नि, सुक्षितिम्=सुन्दर
निवासवाले, जनाय=सतति के लिये, अयांसम्=आया हूँ, उ=पूर्ववर्ती शब्द
पर जोर देनेवाला एक निपात, मघवद्भ्यः=प्रचुर धन देनेवाले यजमानों
के लिए, सुवृक्तिम्=सुनिर्मित प्रार्थनावाले, विश्वम्=सम्पूर्ण, तत्=वे
भीजें, यत्=जिनकी, अवन्ति=रक्षा करते हैं, देवाः=देवता, बृहत्=
जोर से, वदेम=बोलें, विदये=यज्ञ मण्डप में, सुवीराः=वीरों से युक्त ।

हि० अ०—ओ अग्नि, सुन्दर निवासवाले (तुम्हारे पास) में सतति के
लिए आया हूँ, सुनिर्मित प्रार्थना वाले (तुम्हारे पास) में प्रचुर धन देनेवाले
यजमानों के लिए आया हूँ । वे सभी कल्याणकारी भीजें जिनकी रक्षा देवता
करते हैं (हमारी होयें), वीरों से युक्त (हम) यज्ञ में वीरों से पान करें ।

Trans—I have come, O Agni, (to thee) of good
dwelling for offspring, I have come (to thee) of well-
fashioned hymn for the bounteous patrons May
all auspicious that gods protect, be of ours, may we
accompanied with heroes speak aloud in the assembly
(i.e. at the place of sacrifice)

Notes—अयांसम्—√yam to stretch out, 's'-aorist,
1st sing सुक्षितिम्—Bahuvrīhi compd accented on
the second member Griffith and Macdonell take it
to mean 'good dwelling' सुवृक्तिम्—Bahuvrīhi compd
accented on the second member 'With propitiatory
hymns' (Wilson), 'goodly preparation' (Griffith), 'a
song of praise' (Macdonell) अवन्ति—√av to protect,
3rd plu, accented because preceded by यत्

‘उदु प्यः’ इत्येकादशर्चं षष्ठं सूक्तं गातृसंमदं त्रैष्टुभं सवितृदेवताकम् । अथा-
नुक्रमणिका—‘उदु एव एकादश सावित्रम्’ इति । व्यूढे दशरात्रे षष्ठेऽहनि घञ्-
देवशस्त्रे एतत्सूक्तं सावित्रनिविष्टानोपम् । ‘ध्यूढहश्चेत्’ इति खण्डे सूत्रितं—
‘षष्ठस्पोदु एव देव इति गातृसंमदम्’ (आश्व० श्रौ० ८८) इति ।

उत् । ऊँ इति । स्यः । देवः । सविता । सवायं । श्रयत्तुम् ।
तत्स्रपाः । वह्निः । अस्थात् ॥ नूनम् । देवेभ्यः । वि । हि ।
धाति । रत्नम् । अथ । आ । अभजत् । वीतिहोत्रम् । स्वस्तौ ॥१॥

सा० आ०—स्यः सः देवः चोत्तमानः सविता सवाय लोकानां प्रसवाय
अनुज्ञायं शश्वत्तमं प्रतिदिनम् उत् अस्थात् उतिष्ठति । कोदशः सविता ।
तदपाः तत्प्रसवकर्मा । अयः अयः (वि० २. १. १) इति कर्मनामसु पाठात् ।
वह्निः घोडा जगताम् । किञ्च नूनं संप्रति देवेभ्यः स्तोत्रम् रत्नं धनं वि हि
धाति प्रयच्छति । हि इति पूरणे । अथ अपि च वीतिहोत्रं कान्तयमं यजमानं
स्वस्तौ अधिनाशे क्षेमे अभजत् भागिनं करोतु । यद्यपि स्वस्तिशब्दः
विभक्त्यन्तनिर्दिष्टः शब्दपरः तथापि अपर्यवसानादपर्यपरो भवति ॥

शब्दा०—स्यः=यह, देवः=देव, सविता=सवितृ देव, सवाय=उत्पन्न
करने के लिये, शश्वत्तमम्=सर्वदा, तदपाः=जिनका यही काम है, वह्निः
=लानेवाले, उदस्थात्=उदित होते हैं, नूनम्=इत समय, देवेभ्यः=पवित्र
लोगों को, हि=निश्चित रूप से विधाति=प्रदान कर रहे हैं, रत्नम्=कीमती
धन, अथ=इस प्रकार, आ अभजत्=प्रदान करें, वीतिहोत्रम्=हवि प्रदान
करनेवाले को, स्वस्तौ=कल्याण ।

हि० अ०—(जगत् को प्रकाश में) लानेवाले सवितृ देव, जिनका यही
काम है, (अग्निपौ को) उत्पन्न करने के लिये सर्वदा उदित होते हैं । इस
समय वे पवित्र लोगो को कीमती धन प्रदान कर रहे हैं, इसलिये हवि प्रदान
करनेवाले को कल्याण प्रदान करें ।

Trans. :-—That god Savitar, the carrier (of the
world), having that his office, constantly rises to sti-

multate (mankind). Now he grants the precious treasures to the pious worshippers. Therefore, may he grant bliss to the sacrificer.

Notes :—स्य—nom. sing (masc.), 3rd. per. pronoun. It works as a demonstrative adj. सवाय—Dative sing. of सव from √su to generate, stimulate, सद्माः—Bahuvrīhi compd. accented on the first member. 'Who neglects not his duty' (Griffith), 'for that exclusive mission of his' (Peterson). वहिः—From √vah to carry; 'carrier' (Sāyana), 'priest' (Griffith), 'driving in a chariot' (Peterson). उदस्थात्—√sthā with उत् to rise, root-aorist, 3rd sing. धाति—√dhā with धि to give, to grant, pres. 3rd. sing. ; not unaccented because preceded by हि अथ—A later form of अथ It generally comes in the beginning of a Pāda or a sentence, and expresses the sense of 'and', 'then', 'so'. आ अभजत्—√bhaj with आ to grant, injun 3rd. sing. वीतिहोत्रम्—वीति is derived from √vī to enjoy, with noun making termination ति; Bahuvrīhi compd. accented on the first member.

विरवस्य । हि । श्रुष्ट्ये । देवः । ऊर्ध्वः । प्र । बाहवा । पृथुपाणिः ।
सिसर्ति ॥ आपः । चित् । अस्य । व्रते । आ । निःसृगाः ।
अयम् । । चित् । वारः । रमते । परिऽज्मन् ॥२॥

सा० भा०—देवः धोतमानः सविता पृथुपाणिः महत्कारः विश्वस्य श्रुष्ट्ये जगतः सुखाय ऊर्ध्वः उदगतः सन् बाहवा बाहू प्र सिसर्ति प्रसारयति । आपश्चित् आपोऽपि अस्य व्रते प्रसवाल्ये कर्मणि सति । 'व्रतं कर्तव्यम्' (नि० २. १. ७) इति तन्नामसु पाठात् । आ स्वन्दन्त इति श्लेषः । तस्य निःसृगाः नितरां शोचयिष्यो गङ्गादिकल्पेण जगत्प्रावयन्तीत्यर्थः । अयं चिद्वातः अयमपि वायुः परिऽज्मन् परितो गते ध्याप्तेऽन्तरिक्षे रमते ॥

सन्दा०—विश्वस्य=सबके, श्रुष्टये=कल्याण के लिये, सुप्त के लिये, देवः=देव, ऊर्ध्वः=ऊँचे स्थित, बाहवा=भुजाओं को अर्थात् किरणों को, पृथुपाणिः=सम्बन्धी भुजावाले, सिसर्ति=फँसा रहे हैं, आपः=जल, चित् =भी, अस्य=इसकी, व्रते=जाता है, आ=बहती है, निमृगाः=पवित्र, अयम्=यह, चित्=भी, वातः=वायु, रमते=विचरण करता है, परिष्मन् =अन्तरिक्ष में।

हि० अ०—ऊँचे स्थित, सम्बन्धी भुजावाले (सवितृ) देव, सबके कल्याण के लिये अपनी भुजाओं (किरणों) को फँसा रहे हैं; पवित्र नदियाँ उन्हीं की आता म (बहती है); यह वायु (उन्हीं की आता में) अन्तरिक्ष में रमण करता है।

Trans.—Having gone up on high, broad-handed god stretches forth his arms for the welfare of all. Even the purifying waters are in his commandment; even this wind rests in the circumbient (region).

Notes—श्रुष्टये—Dative sing. of श्रुष्टि from $\sqrt{śru}$ to hear, with noun-making termination ति; 'for the welfare of all world' (Śāyana), 'that all may mark him' (Griffith), 'that all might obey' (Peterson). पृथुपाणिः—Broad-handed; Bahuvrihi compd. accented on the first member. सिसर्ति— $\sqrt{sr}$ with प्र to stretch, III conjug. pres 3rd. sing.; not unaccented because preceded by हि. निमृगाः—'Purifying' (Wilson), 'bent down' (Griffith), 'submissive', 'subservient' (Peterson). मृगः is derived from $\sqrt{mrg}$ to wipe. रमते— $\sqrt{ram}$ to rest, pres. 3rd. sing. परिष्मन्—Loc. sing. of परिष्मन् from $\sqrt{gam}$ to go; 'in the circumbient region' (Śāyana, Griffith) 'in the course' (Peterson).

आशुभिः । चित् । यान् । वि । मुचाति । नुनम् । अरौरमत् ।
अर्तमानम् । चित् । एतोः ॥ अक्षर्याम् । चित् । नि । अयान् ।
अविष्याम् । अन्तु । व्रतम् । सवितुः । मोकी । आ । अगात् ॥३॥

सा० भा०—यान् गच्छन् सविता आशुभिरिचत् शीघ्रगामिभिरपि रश्मिभि वि मुचाति विमुच्यते । नूनम् इति पुरण । अतमानं चित सतत गच्छन्तमपि जनम् एतोः गमनात् अरीरमत् उपरमयति । किञ्च अह्यर्पणाम् । अहिमाहन्तार शत्रुमर्षन्त्यभिगच्छन्तीत्यह्यव । तेषामपि अविद्या गमनेच्छा न्ययान् नियच्छति । सवितुः प्रेरकस्य सूयस्य व्रत कर्म अनु पश्चात् मोकी रात्रि । 'मोकी शोको' (नि० १ ७ १८) इति रात्रिनामासु पाठात् । अगात् आगच्छति । सवितुश्चेष्टोपरत्तीरात्रिरागच्छतीति यावत् ॥

शब्दा०—आशुभिः=शीघ्रगामी किरणों के द्वारा, चित्=नी, यान्=घूमते हुये, वि मुचाति=छोड़ दिये गये हैं, नूनम्=अब, अरीरमत्=रोक दिया है, अतमानम्=जानेवाले को, चित्=भी, एतोः=जाने से, अह्यर्पणाम्=शत्रु पर आक्रमण करनेवाले को, नि अयान्=निषत्रित किया है, अविद्याम्=इच्छा को, अनु=पोंछे, व्रतम्=काय काल के, सवितुः=सवितु देव के, मोकी=रात्री, आ अगात्=आई है ।

हि० अ०—घूमते हुये (सवितु देव) अब अपनी शीघ्रगामी किरणों के द्वारा छोड़ दिये गये हैं, (उन्होंने) जानेवाले को जाने से रोक दिया है, शत्रुओं पर आक्रमण करनेवाले की इच्छा को निषत्रित किया है । सवितु देव के कायकाल के पश्चात् रात्री आई है ।

Trans—Going (Sun) is now liberated by his quick (rays), (he) has stayed the wanderer from going (He) has restrained the desire for combat of the warriors The night has approached after the office of Savitar

Notes—यान्— $\sqrt{ya}$ to go, pres part वि मुचाति— $\sqrt{muc}$ to release, pres subj 3rd sing $\sqrt{yam}$ explains it as विमुच्यते According to him Savitar himself is liberated by his rays at evening Griffith and Peterson supply 'rider' to मुचाति अरीरमत्— $\sqrt{ram}$ to stop, red -torist, 3rd sing, not unaccented because it begins the Pāda अतमानम्— $\sqrt{at}$ to wander, pres part एतो—From going, abl sing of एतु from $\sqrt{a}$ to go नि अयान्— $\sqrt{yam}$ with नि to restrain, 's' torist, 3rd sing अगात्— $\sqrt{gā}$ to go, root-torist, 3rd sing

पुनरिति । सम् । अव्यत् । विस्तृतम् । वयन्ती । मध्या । कर्तो ।
नि । अघात् । शक्म । धीरः ॥ उत् । समुद्हाय । अस्थात् । वि ।
ऋतून् । अर्द्धः । अरमतिः । सविता । देवः । आ । अगात् ॥४॥

सा० भा०—वयन्ती वस्त्र धयन्ती नारीय रात्रि वितृतम् आलोक पुन
समन्यत सवेष्टयते । पुन शब्द पूर्वसुरप्येवमकार्योदिति द्योतयति । धीर
प्रभोऽपि सर्वो लोक कर्तो कियमाण कर्म । 'कर्तो कर्तव्यं' (त्रि० २ १ १८)
इति तन्नामसु पाठात् । शक्म कर्तुं शक्यमपि मध्या मध्ये उपक्रान्त बर्मापरि-
समाप्येत्यर्थ । न्यघात निहितवान् सवितर्युपरते इति शेष । सर्वो लोक
संहाय शक्यं विहाय सत अस्थात् । अवशिष्ट कर्म कर्तुं पुनरतिष्ठति । सपूर्वो
जहाति शक्यापरिहाणे यतंते । तथा च धूपते—'कलि शयानो भवति सजिहा-
नस्तु द्वापर' (ऐ० शा० ७ १५) इति । सविता सर्वस्य प्रसविता सूर्य
अरमति अनुपरति देव द्योतमान आगात् आयच्छति उवेतोति यावत् ।
ऋतून् कालविशेषादथ वि अर्द्ध विदारयति ॥

शब्दा०—पुनः=फिर, समन्यात्=आवृत कर लिया है, वितृतम्=कंले
हुये प्रकाश को, वयन्ती=घुनती हुई, मध्या=बीच में, कर्तो=कार्य के,
नि अघात्=रोक दिया, शक्म=शक्ति को, धीर.=बुद्धिमान ने, समुद्हाय=
छोड़कर, उदस्थात्=चल पड़ा, ऋतून्=समय को, वि अर्द्धः=विभाजित
किया, अरमति=कभी न रुकनेवाले, सविता=सवितु, देव=देव, आ
अगात्=आ गये ।

हि० अ०—(कपडा घुननेवाली स्त्री के समान) घुनती हुई (रात्री ने)
कंले हुये प्रकाश को पुन आवृत कर लिया है, बुद्धिमान (सवितु) ने (अपनी)
शक्ति की कार्य के बीच में ही रोक दिया, (प्रत्येक व्यक्ति शक्या को) छोड़कर
(कार्य के लिये) चल पड़ा । कभी न रुकनेवाले सवितु देव (जन्होंने) समय
का विभाजन (दिन-रात के रूप में) किया है, आ गये ।

Trans—(The night) has enveloped the extended
light again (like a woman) weaving (a garment) ,
the wise (Savitar) has stopped, (his) power in the midst
of the work (Everybody) having left the bed sprang
up, when the unstaying god Savitar (who) has divided
the time (into day and night) appeared

Notes—**पुनः**—*Visarjaniya* is rhotasized one ; hence, इति is added after it in the Pada-text. **समव्यत्**— $\sqrt{v}$ with सम् to envelope, impf. 3rd. sing **विततम्**—According to Sāyana वितत means day-light and it is the object of समव्यत् Oldenberg thinks it as object of वयन्ती and supplies 'all-beings' as object to समव्यत्. Griffith takes it to mean 'what was spread out' and Peterson as 'extended web of darkness'. **वयन्ती**— $\sqrt{vā}$ to weave, pres. part fem. **कर्तो**—Gen. infinitive from $\sqrt{kr}$ to make. कर्तो has been enumerated in the list of the names of 'action' (Nigh II. 1.18). **न्यधात्**— $\sqrt{dhā}$ with नि to stop, root-aorist, 3rd. sing. **इक्षम्**—'Work', (Geldner) 'labour' (Griffith) 'Power' (Peterson). **संहायः**— $\sqrt{hā}$ to leave, gerund in य, 'having left the bed' (Sāyana), 'from rest' (Griffith), 'other lying quiet (at day time)' (Peterson) **अस्यात्**—See II.38.1. **यि अर्धः**— $\sqrt{dhr}$ with वि to divide, int. impf. 3rd. sing. **अरमसि**—'Unwearied' (Wilson), 'holy-minded' (Griffith), 'not resting' (Roth), 'genus of prayer' (Grassmann), 'punctual' (Geldner), 'servant as well as 'service' (Maxmuller), 'the fierce red glow of the sky deified' (Peterson). **अगात्**— $\sqrt{gā}$ to go, root-aorist, 3rd. sing.

नाना । ओकांसि । दुर्यः । विश्वम् । आयुः । वि । तिष्ठते ।
प्रभुवः । शोकः । अग्नेः ॥ ज्येष्ठम् । माता । सूनवे । मागम् ।
आ । अघात् । अर्धु । अस्य । केतम् । इषितम् । सवित्रा ॥५॥

सा० भा० - प्रभवः प्रभूतः अग्नेः शोकः तेजः दुर्यः गृह्यो गृहे भवः
नानाकांसि यजमानानां पुण्यभितान् गृहान् वि तिष्ठते अषितिष्ठति । विश्व-
मायुः सर्वमन्नं चाषितिष्ठति । 'आयुः सुनृता' (नि० २.७.२३) इत्यभ्रनामसु
पाठात् । माता उषाः सवित्रा अनु इषितं प्रेषितम् अस्य केतं प्रगापकमग्नेः
ज्येष्ठं प्रथममग्निहोत्राख्यं भागं सूनवे अग्नये आघात् वारयति ॥

शब्दा०—नाना=मनेक, ओकांसि=गृहों में, दुर्यः=घर में उत्पन्न,
विरयम्=सम्पूर्ण, आयुः=जीवा के लिये, वि विष्टे=अधिष्ठित हो रहा
है, प्रभवः=शक्तिशाली, शोकः=प्रवास, अग्नेः=अग्नि का, ज्येष्ठम्=
प्रेष्ठ, माता=माता (रुपा) ने, भागम्=हिस्सा, आ अघात्=प्रदान किया
है अनु=अनुसार, अस्य=उसकी, वेतम्=इच्छा के, इषितम्=भेजा गया
है, सवित्रा=सवितृ देव के द्वारा ।

हि० अ०—अग्नि का गृहों में उत्पन्न शक्तिशाली प्रवास सम्पूर्ण जीवन
के लिये घर-घर में अधिष्ठित हो रहा है । माता (रुपा) ने पुत्र (अग्नि)
को प्रथम अग्निहोत्र नामक हिस्सा प्रदान किया है जो सवितृ (देव) के द्वारा
उस की इच्छा के अनुसार भेजा गया है ।

Trans—The mighty home born lustre of Agni
spreads through the various dwellings for whole life-
time. The mother (dānu) has placed to the son
(fire) the largest share (which is) imparted by Savitar
in accordance with (his) will

Notes—ओकांसि—Nom plu of ओक from √uo to be
pleased Dwelling is called ओक because every one
is pleased there रुप—(From दुर door), Geldner takes
it to mean 'whosoever has a house', विश्वमायुः—आयु
means food (Nigh II 7 23) Geldner takes it to mean
'persons of all ages', Griffith 'through entire existence',
Peterson as 'a whole life time' तिष्ठने—√sthā to
stand, mid pres 3rd. sing According to Sāyana it
has two objects नाना ओकांसि and विश्वमायु, Griffith,
Geldner and Peterson understand it as having only
one object नाना ओकांसि The verb in it's un accented
form indicates that both नाना ओकांसि and विश्वमायु
cannot be two clauses for in that case it would have
been accented according to the rule चाहलोप एवेत्यवधारणम्
Pān VIII 1 62, see also MVGS p 408 शोकः—From
√auc to shine माता—Sāyana and Griffith understand

it for 'Dawn' but Peterson takes it for 'Night':
सुनवे—Dat. sing. of सुत, son who is Agni. केतम्—
(From $\sqrt{kit}$ or $\sqrt{cit}$ to know); 'manifestation' (Sāyana),
'summons' (Griffith), 'desire' (Peterson). इषितम्— $\sqrt{iṣ}$
to send, past. part. अन्वस्य केतमिषितं सवित्रा—Wilson
following Sāyana translates: 'which is the manifesta-
tion of him imparted by Savitar'; Griffith renders
as 'Savitar hath sped to meet his summons';
Peterson as 'it being sent by Savitar in accordance
with his desire'.

सुम्भाववर्ति । विस्थितः । जिगीषुः । विश्वेषाम् । कामः ।
चरताम् । अमा । अभूत् ॥ शश्वान् । अपः । विकृतम् । हित्वी ।
आ । अगात् । अनु । व्रतम् । सवितुः । दैव्यस्य ॥६॥

सा० भा०—जिगीषुः विजयेच्छुः थोडा विठ्ठितः थुडापं प्रस्थितः
समाववर्ति समावर्तयति । विश्वेषां सर्वेषां चरतां जङ्गमानाम् अमा ।
'अमा दमे' (जि० ३. ४. ११) इति गृहनामसु पाठात् । गृहं प्रति कामः अभूत्
भवति । शश्वान्-निर्यं कर्मरतः अपः कर्म विकृतम् अघंकृतं हित्वी हित्वा
आगात् गृहमागच्छति । एतत्सर्वं दैव्यस्य विविभक्त्य सवितुः प्रेरकस्य सूर्यस्य
व्रतम् अस्तमयास्यं कर्म अनु जायते इत्यर्थः ।

शब्दा०—समाववर्ति=लौट रहा है, विस्थितः=बाहर गया हुआ,
जिगीषुः=थुड की इच्छावाला, विश्वेषाम्=सम्पूर्ण की, कामः=इच्छा,
चरताम्=जंगम प्राणियों की, अमा=घर के प्रति, अभूत्-हो गई है,
शश्वान्=समी, अपः=कार्य की, विकृतम्=अपूरा, हित्वी=छोड़कर,
आ अगात्=आ गया है अनु=पश्चात्, व्रतम्=कार्य के, सवितुः=सवितृ
देव के, दैव्यस्य=गुलोक में रहनेवाले के ।

हि० अ०—विजय की इच्छ से बाहर गया थोडा लौट रहा है । सम्पूर्ण
जंगम प्राणियों की इच्छा घर की तरफ हो गई है । सवितृ देव के कार्य के
समाप्त होने पर प्रत्येक (व्यक्ति) काम की अपूरा छोड़कर आ गया है ।

Trans.—Warrior, desirous of victory, who had gone out, returns. The desire of all moving ones became homewards. Everyone leaving one's work half-done has gone, after the office of divine Savitar.

Notes—समावर्ति - सम् + आ + √वर्त् to turn, pres. from the perf. base, 3rd sing. Verb having reduplicated base accents the reduplicated syllable (मध्यस्तानामवर्ति:—Pāṇ VI.1.189). But when it is compounded with two prepositions it shifts the accent to the immediately preceding preposition, the first remains unaccented. विहितः—√sthā with वि to go out, past. part. For accent see निहित (I.24.7.) जिगीषुः—Desid. noun from √ji to win. अग्रा—Home (Nigh. III. 4.11); here it is used as an adverb 'homewards'. विवृत्तम्—√kr with वि to change. past part.; 'half done' (Sāyana), 'work which has assumed diverse forms' (Peterson), 'evil doing' (Griffith). हित्वी—√hā to leave, gerund in स्वी.

According to Griffith it is a description of morning. He renders the verse: 'He comes again, unfolded, fain for conquest: at home was he the love of all things moving. Each man hath come leaving his evil doings, after the Godlike Savitar's commandment.'

त्वया । हितम् । अप्यम् । अप्सु । आगम् । घन्व । अतु । आ ।
मृगयसः । वि । तस्थः ॥ वनानि । विस्मयः । नकिः । अस्य ।
तानि । व्रता । देवस्य । सवितुः । मिनन्ति ॥७॥

सा० भा०—हे सवितः त्वया अप्सु मन्त्रिष्वे । 'आपः पृथिवी' (नि० १. ३. ८) इत्यन्तरिक्षनामसु पाठात् । जलाधारे वा हितं निहितम् अप्यम् अपा संबन्धिनं आगं घन्वान् निर्जलप्रदेशेष्वरण्येषु मृगयसः मृगयमाना मृगाः

आ समन्तात् वि तस्थुः अधितिष्ठन्ति । किञ्च वनानि वृक्षाः विभ्यः पक्षिन्यः
आवासादिरूपेण त्वया भागो दत्तः । अस्य देवस्य सवितुः तानि तादृशानि
व्रता व्रतानि कर्माणि नकिः मिनन्ति केऽपि न हिसन्ति ॥

शब्दा०—त्वया=तुम्हारे द्वारा, दितम्=निर्धारित किया गया है, अप्यम्
=जलचर, अप्सु=जल में, भागम्=हिस्से के, धन्व=मंदान में, अंनु=
अनुसार, आ=चारों तरफ, मृगयसः=जंगली जानवर, वि तस्थुः=फैले हैं,
वनानि=जंगल, विभ्यः=पक्षियों के लिये, नकिः=कोई नहीं, अस्य=
उसके, तानि=उन, व्रता=कार्यों को, देवस्य=देव के, सवितुः=सवितु के,
मिनन्ति=उलंघन करते हैं ।

हि० अ०—अपने-अपने हिस्से के अनुसार जो तुम्हारे द्वारा निर्धारित
किया गया है, जलचर जल में (फैले हैं), जंगली जानवर, मंदान में फैले हैं ।
पक्षियों के लिये वन (निर्धारित है) । इस सवितु देव की उन भागाओं का
उलंघन कोई नहीं करता ।

Trans.—The aquatic creatures spread in the waters and beasts in plain lands, according to their share which have been assigned by thee. Forests (have been assigned) to the birds. No one violates those commandments of this god Savitar.

Notes—दितम्— $\sqrt{dhā}$ to put, past part. अप्यम्—'Watery' (Sāyana), 'aquatic creature' (Peterson). Sāyana, Griffith and Wilson construe अप्यम् with भागम्. Peterson takes it as an independant substantive. वि तस्थुः— $\sqrt{sthā}$ with वि to spread. त्वया दितम्.. वि तस्थुः—Griffith following Sāyana translates, 'The wild beasts spread through desert places seeking their watery share thou hast set in waters; Peterson treats the first Pāda as an elliptical clause and he supplies the verb वि तस्थुः from the second Pāda to त्वया अप्सु हितं भागं अप्यम् 'over the portion assigned by thee to it, in the waters, the aquatic creation (has spread). The two clauses are connected by conjunctive आ. मिनन्ति— $\sqrt{mī}$ to damage, pres. 3rd. plu.

यात्प्राध्यम् । वरुणः । योनिम् । अप्यम् । अनिशितम् ।
निमिषि । जर्भुराणः ॥ विश्वः । मार्ताण्डः । व्रजम् । आ ।
पशुः । गात् । स्थशः । जन्मानि । सविता । वि । आ ।
अकुरित्यकः ॥८॥

सा० भा०—वरुणः याद्राध्यं याता गच्छतां राध्य सराघनीयम् अप्यम्
आप्तु योग्यम् अनिशितम् अतीक्षणम् । सुखकरमिति यावत् । योनिं स्यात्
निमिषि निमेषे सवितुरस्त्वमये सति विभक्त्यर्थं प्राणिस्य प्रयच्छति । वरुणस्य
रात्रेनिर्वाहकत्वात् । जर्भुराणं भृशं गच्छन् विश्वं सर्वं मार्ताण्डः मृताङ्गिष्ठात्
अण्डावुत्पद्यमान पक्षी आ गात् आपच्छति । विश्वं पशु अपि व्रजं गोष्ठ-
मागतम् । सविता प्रेरक इत्यश्वे स्वाने स्वाने जन्मानि जातानि भूतानि
व्याकः पुष्पकार्योत् ।

शब्दा०—याद्राध्यम्=अति शीघ्रता से, वरुण=वरुण देवता, योनिम्
=स्थान, अप्यम्=जलवाले, अनिशितम्=बिना किसी रोक के, निमिषि
=सवितु देव के पलक मारने पर अर्थात् राध्या के समय, जर्भुराणं=उड़ते
हुये, विश्वः=सभी, मार्ताण्ड=पक्षी, व्रजम्=वेडे में, पशु=जानवर,
आ=और, गात्=चले गये, स्थशः=स्थान के अनुसार, जन्मानि=उत्पन्न
जीवों को, सविता=सवितु ने, वि आ अक=अलग-अलग स्थित किया है ।

हि० अ०—(सवितु देव के) आखे बन्द करने पर, वरुण अपने जलवाले
स्थान पर, बिना रोक के, जल्दी ही (चले गये), और जानवर (अपने) बाड़े
में चले गये । सवितु देव ने सभी उत्पन्न जीवों को अपने स्थान के अनुसार
अलग-अलग स्थित किया है ।

Trans—At the closing of the eyes (of Savitar),
Varuna (has gone) incessantly to his watery abode
as quickly as possible, all the birds flying (have gone
to the nest) and the cattle have gone to the stalls
Savitar has lodged all the beings, created, separately in
their respective places

Notes—याद्राध्यम्—Sāyana explains it as 'याता गच्छतां
सराघनीयम्', Griffith as 'with utmost speed', and Peterson
as 'thus much having been vouchsafed' According

to Macdonell याद्राध्यम् is a syntactical compd which literally means 'in so far as attainable' i e as quickly as possible यात् is identical with later यावत् and राध्यम् is derived from $\sqrt{rād}$ to succeed, gerundive in य अप्यम्—Sāyana takes it to mean attainable (आप्त योग्यम्) while in the preceding verse he has explained it as watery (अप सवन्निन) Wilson thinks it as 'cool' and Peterson as watery. अनिशितम्—Comfortable (Sāyana), 'agreeable' (Wilson), 'in restless haste' (Griffith), 'restlessly' (Peterson) जर्मुराणः— $\sqrt{bhur}$ to quiver, in part, Sāyana construes it with मर्ताण्ड and Wilson with वरण याद्राध्यं जर्मुराण—'The ever-going Varuna grants a cool, accessible and agreeable place (of rest) to all moving (creatures)' (Wilson), 'with utmost speed in restless haste at sunset Varuna seeks his watery habitation' (Griffith), 'Varuna has gone to his watery residence this much having been vouchsafed to him by Savitar, restlessly agitating while his eyes are closed (for a nap)' (Peterson) आ—Sāyana connect it with गत्, but here it should mean 'and' because if it expresses a sense other than conjunctive the verb गत् to be supplied in the two clauses must have been accented in the absence of च (चाहलोप एवेत्यवधारणम्—Pān VIII 1 62) गान्— $\sqrt{gā}$ to go, root-aorist subj 3rd sing अकः— $\sqrt{kr}$ to make, root-aorist, 3rd sing Vide Appendix B under rules of rendering Samhitā-text in to Pada-text

न । यस्य । इन्द्रः । वरुणः । न । मित्रः । व्रतम् । अर्यमा ।
न । मिनन्ति । रुद्रः ॥ न । अरातयः । तम् । इदम् । स्वस्ति ।
हुवे । देवम् । सवितारम् । नमःऽभिः ॥६॥

1 सा० भा०—यस्य सवितुर्वैवायुः सतं प्रसवाह्वं नमं इन्द्रः ॥ मिनाति न हिनाति । यरुणः ॥ ॥ मिनाति । मित्रः च अर्यमा च न मिनाति । रुद्रः च न मिनाति । अरातयः असुराश्च न मिनन्ति । मिनातीति धृतमाह्वतं यथायोगं विपरिणामेन प्रत्येक्यभिसंबध्यते । तं सवितारं सर्वस्य प्रेरकं देवं द्योतमानम् इदम् इदानीं नमोभिः अग्रहणैर्हविभिः सह । 'नमः आपुः' (नि० २. ७. २२) इत्यभिनवामसु पाठात् । स्वस्ति क्षेमाय हुवे स्तोमि ॥

शब्दा० - न=नहीं, यस्य=जिसको, इन्द्रः=इन्द्र, यरुणः=वरुण, न=नहीं, मित्रः=मित्र, अतम्=कार्य का, आता का, अर्यमा=अर्यमन्, न=नहीं, मिनन्ति=उल्लंघन करते हैं, रुद्रः=रुद्र, न=नहीं, अरातयः=शत्रु तम्=उस को, इदम्=यहाँ, इस समय, स्वस्ति=कल्याण के लिये, हुवे=बुलाता हूँ, देवम=देव को, सवितारम=सवितृ, नमोभिः=नमस्कारों द्वारा ।

हि० अ० - जिसकी आज्ञा का उल्लंघन न तो इन्द्र, वरुण, मित्र, अर्यमा, रुद्र करते हैं न तो शत्रु ही; उस सवितृ देव को मैं यहाँ नमस्कारों द्वारा कल्याण के लिये बुलाता हूँ ।

Trans.—Whose office neither Indra, nor Varuna, nor Mitra, nor Aryaman nor Rudra nor the enemies violate, him, god Savitar, I invoke here with salutations for welfare

Notes—मिनन्ति—See II. 38 7. हुवे— $\sqrt{hvi}$ to call, pres mid 1st. sing, not unaccented because it begins the Pāda.

भर्गम् । धियम् । वाजयन्तः । पुरम्ऽधिम् । नराशंसः । ग्नाःपतिः । नः । अव्याः ॥ आऽअये । वामस्य । सुम्ऽजाये । रयीणाम् । त्रिपाः । देवस्य । सवितुः । स्याम् ॥१०॥

सा० भा०—समं सज्जनीय धियं प्पातव्य पुरंधि पुरस्य पारपितार बहुप्र वा सवितारम् । 'पुरधिवेदुषी' (नि० ६. १३) इति यास्कः । वाजयन्त वाजिन बलिनं कुर्वन्तः । विप्रस्तिव्यात्ययः । नः स्तुवतोऽस्मान् नराशंसः न राजनीय आस्पतिः देवपत्नीना पतिः छन्दसा पतिर्वा । तथा च क्षुपते-छन्दसा वं ग्ना' इति, 'उत ग्ना व्यन्तु देवपत्नी' (अ० स० ५. ४६. ८) इति च

सविता अद्याः अव्यात् । किञ्च वामस्य धनस्य रयीणां पशूना च । तथा च श्रूयते—पशवो वै रयि' इति । आये आगमने संगमने च निमित्ते देवस्य धोतमानस्य सवितुः प्रेरकस्य च प्रियाः स्याम भवेम ॥

शब्दा०—भगम्=भाग्य को, धियम्=बुद्धि को, वाजयन्तः=बढ़ाते हुये, पुरंधिम्=ज्ञान को, नराक्षंसः=मनुष्यों द्वारा प्रशस्तनीय देव, ग्नास्पतिः=देवियों के पति, न=हमारी, अव्याः=रक्षा करें, आये=लाने में, वामस्य=धन के, सङ्गये=एकत्रित करने में, रयीणाम्=पशुओं के, प्रियाः=प्रिय, देवस्य=देव के, सवितुः=सवितृ के, स्याम=होवें ।

हि० अ०—नराक्षस तथा देवियों के पति (सवितृ) (हमारे) भाग्य, विचार तथा ज्ञान को बढ़ाते हुये हमारी रक्षा करें । हम सवितृ देव के प्रिय बनें (जिससे) धन लाने में तथा पशुओं को एकत्रित करने में (सफल हो) ।

Trans—May Narāsamsa and the Lord of goddesses protect us strengthening (our) fortune, thought and wisdom May we be dear unto god Savitar (that we may be successful) in bringing of wealth and in gathering of cattle

Notes—भगम्, धियम्, पुरंधिम् are according to Sāyana, the adjectives of सवितारम् understood Peterson takes them as separate deities Here they are abstract nouns as Griffith interprets वाजयन्तः—Sāyana construes it with नराक्षस and ग्नास्पति, Peterson follows Sāyana in taking it as participle of नराक्षस and ग्नास्पति, Geldner thinks वाजयन्त as the adj of वयम् understood, Griffith supplies 'they' as the substantive of वाजयन्त नराक्षस and ग्नास्पति are the epithets of Savitar Agni is called नराक्षस, but here according to Sāyana, Savitar is नराक्षस, for he is praised by men Sāyana takes ग्नास्पति too, as the epithet of Savitar In the Rgveda he has been frequently called husband of maidens (I 152 1). Griffith understands ग्नास्पति as Tvaṣṭr who is also represented as attending or attended by ग्ना, goddesses

अन्याः— $\sqrt{av}$ to protect, root-aorist, prec. 3rd. sing., termination $त्$ has been dropped. आ अये—Dative sing. of अयि from $\sqrt{i}$ to go.

अस्मभ्यम् । तत् । दिवः । अतुभ्यः । पृथिव्याः । त्वया । दत्तम् ।
काम्यम् । राधः । आ । गतम् ॥ शम् । यत् । स्तोतुभ्यः ।
आपये । भवति । उरुशंसाय । सवितुः । जरित्रे ॥११॥

सा० भा०—हे सवितः अस्मभ्यं त्वया वत् तत् प्रसिद्धं काम्यं कमनीयं राधः धनं दिवः धुलोकात् अतुभ्यः अन्तरिक्षलोकात् पृथिव्याः भूमेश्च आ गतम् आगच्छतु । किञ्च स्तोतुभ्यः स्तोतृणाम् आपये वयस्यै तदुशंसाय यत् धनं ह्यं सुखकरं भवति भवेत् उरुशंसाय बहुस्तुतये जरित्रे स्तोत्रे मह्यम् । 'जरिता कारः' (नि० ३. १६. २) इति स्तोत्रनामसु पाठत् । हे सवितः तत्प्रयच्छ ॥

शब्दा०—अस्मभ्यम्=हम लोगों के लिये, तत्=वह, दिवः=आकाश से, अतुभ्यः=अस से, पृथिव्याः=पृथिवी से, त्वया=तुम्हारे द्वारा, दत्तम्=दिया हुआ, काम्यम्=वरणीय, राधः=धन, आ गतम्=आवे, शम्=कल्याणकर, सुखकर, यत्=जो, स्तोतुभ्यः=स्तोताओं के लिये, आपये=वंश के लिये, भवति=हो, उरुशंसाय=बहुत प्रशंसा करनेवाले, सवितुः=श्री सवितु देव, जरित्रे=स्तुति गानेवाले को ।

हि० अ०—तुम्हारे द्वारा प्रदत्त वह वरणीय धन हम लोगों के लिये आकाश से, अस से तथा पृथिवी से आवे; स्तोताओं के वंश के लिये जो धन है, सुखकर हो; श्री सवितु, वसे बहुत प्रशंसा करनेवाले तथा स्तुति गानेवाले (मृशको प्रदान करो) ।

Trans.—May that desirable wealth given by thee come to us from heaven, from water and from earth ; (the wealth) which is auspicious to the race of chanting priests, O Savitar, (bestow on us) the singer, of wide praise.

Notes—गतम्—See II. 38.8. आपये—According to Sāyana अपि means 'descendents'; Peterson takes it to mean 'patrons' and Griffith as 'friends'. भवति— $\sqrt{bhū}$

to be, pres. subj. 3rd. sing., not unaccented because preceded by यत् उद्गच्छताम्—Bahuvrīhi compd. accented on the second member शम्यत् जरित्रे—Wilson following Sāyana translates 'and may the happiness which belongs to the race of those who eulogise thee devolve upon me repeating diligently thy praise', Griffith renders, 'that it be well with friends and those who praise thee and Savitar, with loud lauding singer'. According to Peterson, 'as would bring back to the chanting priests to the patron and to the singer, eloquent in speech'

‘प्र पर्वतानाम्’ इति त्रयोदशत्वं चतुर्थं सूक्तम् । अत्रेयमनुक्रमणिका—अ पर्वतानां सप्तोना संवादो नदीभिर्विश्वामित्रस्योत्तितोर्षोस्तत्र नदीवाक्यं चतुर्थो-
पप्यष्टमोदशम्यः पृथीसप्तम्योस्त्वन्द्रस्तुतिरन्त्यानुष्टुप् इति । अत्र चतुर्थो-
पप्यष्टमोदशमीनां नदीवाक्यत्वाग्रह एव ऋषयः शिष्टानां विश्वामित्रवाक्य-
त्वात्स एव ऋषिः । अन्त्यानुष्टुप् शिष्टास्त्रिष्टुभः । इन्द्रो देवता । यद्यपि
पृथ्वां सप्तम्यां च विश्वामित्रो नद्यश्च स्तूपन्ते तथापीन्द्र एव देवता । सूक्त-
विनियोगो लंङ्गिकः । पुरा किल विश्वामित्रः पञ्चवनस्य सुहातो रातः पुरोहितो
बभूव । स पुरोहित्येन लक्ष्ययनः सर्वं घनमादाय विषादच्छतुद्रयोः संभेदमाययौ
अनुपयुरितरे । अयोत्तितोर्षोर्विश्वामित्रः अगाधजले ते नद्यौ दृष्ट्वा उत्तरणार्थम्
आघ्राभिः तिसृभित्तुष्टाव ॥

प्र । पर्वतानाम् । उ॒शती इति॑ । उप॒स्थात् । अ॒श्वे इ॒वेत्य॒श्वे-
ऽइव । वि॒सिते॒ इति॑ वि॒सिते॑ । हा॒स॒माने॒ इति॑ ॥ गा॒वांऽइव ।
शु॒भ्रे इति॑ । मा॒तरां । रि॒हाणे इति॑ । वि॒षाट् । शु॒त॒व्री । प॒यसा॑ ।
ज॒वेते॒ इति॑ ॥१॥

सा० भा० पर्वतानां गिरीणां शैलानाम् उपस्थात् उत्सङ्गाभिर्यत्य उशती
समुद्रगमनं कामयमाने । गमने दृष्टान्तः । अश्वे इव । यथा विपिते मनु-
रातो विमुक्ते हासमाने अन्योन्यजवेन स्पर्षमाने । यथा हृष्यन्त्यावसे इव
बडवे इव त्वरया गच्छन्त्यौ परस्परं हृष्यन्त्यौ । तथा गावेव शुभ्रे । यथा
हौ गावो शोभमानौ वर्तन्ते तदृच्छुभ्रे शोभमाने । किञ्च मातरा । यथा मातरो
धेनू रिहाणे । अन्तर्णीतसन्निधौ तिहिः । वत्सं जिह्वाया लेदुमिच्छन्त्यौ शीघ्रं
गच्छतस्तद्वत् समुद्रं गन्तुं जघात् गच्छन्त्यौ पयसा संयुक्ते विषाट् । कूलविषाट-
मात् विषादानाद्वा विमोचनाद्वा विषाट् । शुतव्रीः शु क्रिप्रं शु पुत्रा तुभ्यं
ब्रूवति गच्छतीति शुतव्री । एतन्नामके नद्यौ ॥ जवेते समुद्रं प्रति शीघ्रं
गच्छतः । अत्र निवृत्तं ‘पर्वतानामुपस्थादुपस्थानादुत्तयो कामयमाने अश्वे
इव विमुक्ते इति वा विपण्णे इति वा हासमाने हासतिः स्पर्षायां हर्षमाणे वा
गावाविव शुभ्रे शोभने मातरो सरिहाणे विषाट्छतुद्रयो पयसा प्रजवेते’ (नि०

१३९) इति । चशती । वश कान्तौ । अस्य अनुब्रिज्वात् 'प्रहिज्यायपि' इत्यादिना सप्रसारणम् । विंशिते । 'विञ्ज् वञ्चने' इत्यस्य कर्मणि निष्ठा । संहिताया 'परिनिविभ्य सेवसितस्यसिक्नुसह' इत्यादिना षत्वम् । गतिरनन्तर' इति गते प्रहर्तस्वर । हासमाने । हासति स्वर्धाकर्म हसे हसने ॥ । ज्ञानञ् । तस्य लसार्वापस्तुक्स्वरे कृते धातुस्वर । रिहाणे । 'सिह आस्वा-
यने' । स्वरितेस्वावुभयपदौ । ज्ञानञ् । अदादित्वाच्छ्रयो लुब् । लकारस्य रेफप्रदान्तः । रेफमवलम्ब्य णत्वम् । विष्वादनोदात्त । विषाद् । 'पठ गती' 'पठ बाधनस्पष्टयो' इति वा ण्यन्तावेतो विपूर्वा अकारस्य अश्राविना धावम् । सुतुद्री । छान्वसी रुपसिद्धि । जयेते । जुह् गती' भौमादि । विष्वादात्मनेपदम् । 'आतो हित' इति इयादेश । निघात् ॥

शब्दा०—पर्वतानाम्=पर्वतों की चशती=इच्छा करती हुई, उप-
स्थात्=गोध से, अश्वे इव=दो घोड़ियों की तरह, विंशिते=लुके लगाम
वाली, हासमाने=परस्पर स्वर्धा से बौझती हुई गावेव=दो गायों की तरह,
शुभ्रे=सफेद रंग की, मातरा=मातायें, रिहाणे=चावती हुई विषाद्=
विषाद नामकी सिन्धु की सहायक एक नदी, सुतुद्री=सुतुद्री नामकी सिन्धु
की एक सहायक नदी, पयसा=जल के प्रवाह से, अ जयेते=तेजों से यह
रही है ।

हि० अ०—पर्वतों की गोद से निकल कर, (समुद्र की ओर जाने की)
इच्छा करती हुई, (परस्पर) स्वर्धा से बौझती हुई, लुके गाम वाली दो घोड़ियों
की तरह, (बछड़े को) चावती हुई दो सफेद माता गायों की तरह, विषाद्
और सुतुद्री (अफने) प्रवाह से तेजों से यह रही है ।

Trans—From the lap of mountains, longing
(to reach ocean), like two mares let loose like two
white mother cows, licking (the calf), Vipāt and
Sutudri flow rapidly with their water

Notes—चशती—*√* *īś* to desire, pres part fem
च is the Samprasāraṇa of च, final ई forming dual in
Pragbhya, hence, इति in the Padī-text अश्वे इव—*ए*
of the अश्वे is Pragbhya, hence, इति should be added
after it, but it is added after इव because it is १

नित्य समास; and the repetition of अद्वे इव after इति is with a view to analyse the compound. विसिते—
Past part. from $\sqrt{sā}$ or $\sqrt{si}$ with वि to let-loose; final णि is Pragrhya; hence, इति in the Pada-text; the repetition being with a view to analyse the compound.
हासमाने— $\sqrt{hās}$ to contend, to run a race, pres. part.; final ए is Pragrhya. रिहाणे— $\sqrt{rih}$ (class. lih) to lick, pres. part.; final णि is Pragrhya. जयेते— $\sqrt{jū}$ to speed, pres. mid. 3rd. dual; final ए is Pragrhya.

इन्द्रेपिते इतीन्द्रऽइपिते । प्रऽसवम् । भिक्षमाणे इति । अच्छ ।
समुद्रम् । रुध्याऽइव । यायः ॥ समाराणे इति सम्ऽआराणे ।
ऊर्मिभिः । पिन्वमाने इति । अन्या । वाम् । अन्याम् । अपि ।
एति । शुभ्रे इति ॥२॥

सा०भा०—हे नद्यो इन्द्रेपिते इन्द्रेण प्रेषिते प्रसवम् तस्येन्द्रस्यानुज्ञां
भिक्षमाणे प्रार्थयमाने युवां समुद्रम् अच्छ आभिमुख्येन यायः पच्छयः । तत्र
दृष्टान्तः । रुधेय इति । यया रयिनौ लक्ष्यं देशमभिगच्छतस्तद्वत् । किं
कुर्वत्यो । समाराणे परस्परं संगच्छन्त्यो ऊर्मिभिः तरङ्गैः पिन्वमाने परस्पर-
प्रवेशं संतर्पयन्त्यो शुभ्रे शोभमाने । युवां समुद्रं गच्छय इति पूर्वोक्तान्वयः । तथा वां
युवयोर्मध्ये अन्या एका अन्याम् अपरां नदीम् अप्येति अपिगच्छति । परस्पर-
संघर्षनापद्यत इत्यर्थः । इन्द्रेपिते । 'इष गतो' इत्यस्य कर्मणि निष्ठाया, 'तीपसह'
इत्यादिना इडागमः । 'तृतीया कर्मणि' इति पूर्वपदस्वरः । प्रसवम् । 'यू प्रेरणे'
इत्यस्य अप् । यायादिस्वरः । भिक्षमाणे । 'भिक्ष वाञ्छायायाम्' । आत्मनेपदी ।
शानचो लसार्वाधातुकस्वरेणानुदात्तत्वे धातुस्वरः । रुधेय । रयस्येमो । तस्येदम्
इत्यर्थे 'रषाद्यत्' इति यत्प्रत्ययः । तित्स्वरितः । इवेन विभक्त्यलोपः इत्यादि ।
यायः । यातेर्लटि रूपम् । समाराणे । 'ऋ गतो' इत्यस्य सिट् । संपूर्वस्यातोः
'समो गमि' इत्यादिना आत्मनेपदत्वात् तस्य काननादेशः । 'ऋच्छत्पृताम्'
इति गुणः । पिन्वमाने । 'पिबि सेवने' । भ्वादिः । लसार्वाधातुकस्वरेण शानचो-
ऽनुदात्तत्वे धातुस्वरः ॥

शब्दा० इन्द्रेषिते=इन्द्र के द्वारा भेजी गई, प्रसवम्=प्रवाहित होने के लिये, भिक्षमाणे=प्रार्थना करती हुई, अच्छ=ओर, समुद्रम्=समुद्र को, रथ्येव=दो रथियों की तरह, यायः=जा रही हो, समाराणे=एक साथ जातो हुई, ऊर्मिनि=लहरों से, पिन्वमाने=उमड़ती हुई, अन्या=एक, वाम्=तुम दोनों में से, अन्याम्=दूसरे के पास, अपि=भी, एति=जा रही है, युध्रे=ओ सफेद वण वाली ।

हि० अ०—इन्द्र द्वारा भेजी गई, यहुने के लिये प्रार्थना करती हुई, दो रथियों की तरह समुद्र को ओर जा रही हो । एक साथ जाती हुई, लहरों से उमड़ती हुई, तुममें से प्रत्येक एक दूसरे की ओर जा रही हो ।

Trans—Sped by Indra, seeking acceleration (you two) are approaching the ocean like two charioteers Going together, swelling with torrents, each of you flows, into the other, O beautiful ones,

Notes—इन्द्रेषिते— $\sqrt{is}$ to send, past part Tatpura compd accents the second member, but when the first member is in instrumental form, and second member a participle in passive sense, it accers the first member (तृतीया कर्मणि Pān VI 2 48), final ए is Pragrhya प्रसवम्—'Commandment' (Sāyana), 'acceleration' (Peterson), from $\sqrt{śū}$ to impel भिक्षमाणे— $\sqrt{bhī}$ to beg, pres part, , final ए is Pragrhya यथ— $\sqrt{yā}$ to go, pres 2nd dual समाराणे— $\sqrt{r}$ with सम् to go together, perf part, final ए is Pragrhya पिन्वमाने— $\sqrt{pinv}$ to fatten, pres part, final ए is Pragrhya एति— $\sqrt{i}$ to flow into, pres 3rd sing

अच्छ । सिन्धुम् । मातृज्जमाम् । अयासम् । विष्पांशम् । उर्वाम् ।
सुजगांम् । अगन्म् ॥ वत्सम् इव । मातरां । सुरिहाणे इति
सम् इहाणे । समानम् । योनिम् । अर्तु । संचरन्ती इति सम्-
चरन्ती ॥३॥

सा० भा०—हे नद्यो मातृतमाम् अतिशयेन मातर सिन्धुं खवन्तीं शतुद्रीं त्वाम् अच्छ आभिमुख्येन अयासं विश्वामित्रोऽह प्राप्तोऽभूवम् । उर्वीं महतीं सुभगां सौभाग्यवतीं विपाशं त्वाम् अगन्म वय प्राप्ता स्म । किं कुर्वन्त्यो । मातरा मातरो द्वे धेनू वत्समिव संरिहाणे अन्तर्णोतसन्नयो लिहि । जिह्वया सेदुमिच्छन्त्यो यया वत्समनुगच्छतस्तद्वत् समानम् एक योनिं स्थान समुद्रम् अनु अभिलक्ष्य संचरन्ती सम्पक् चरन्त्यो । युवामयासिपमिति पूर्वोणान्वयः । अयासम् । 'या प्रापणे' इत्यस्य रूपम् । इडभावश्छान्दसः । अगन्म । गमेलजि/ 'बहुल छन्दसि' इति शपो लुक् । 'भ्योश्च' इति मकारस्य मकारः । निघातः । संचरन्ती । चरतिगंत्यर्थः । तृतीयापुस्तत्वाभावात् मात्मनेपदाभावः । शतुलंताव-धातुकत्वेरेणानुदात्तत्वे कृते धातुस्वरः ॥

शब्दा०—अच्छ=और, सिन्धुम् नदी मातृतमाम्=धेछ माता, अयासम्=आया हूँ, विपाशम्=विपाद् नदी, उर्वीम्=चौड़ी, सुभगाम्=सुन्दर, सौभाग्यवती, अगन्म=आया हूँ, वत्समिव=बछड़े की तरह, मातरा मातायें, संरिहाणे=एक साथ चाटती हुई, समानम्=समान योनिम्=स्थान, अनु=लक्ष्य कर, संचरन्ती=एक साथ बहती हुई ।

हि० अ० धेछ नदी माता (शतुद्री) के पास आया हूँ, चौड़ी तथा सुन्दर विपाद् के पास आया हूँ, बछड़े की चाटती हुई दो माताओं की तरह, एक ही स्थान (समुद्र को लक्ष्य कर) बहती हुई (शतुद्री और विपाद् के पास आया हूँ) ।

Trans—I have approached the most motherly rivers (Sutudri). We have come to the broad and beautiful Vipat, like two mothers licking their calf, flowing along a common bed

Notes—अयासम्—√ya with अच्छ to approach, 's'-aorist, 3rd sing सुभगाम्—Bahuvrīhi compd accented on the second member संरिहाणे—See III 33 1. अगन्म—√gam to go, root—aorist 1st plu संचरन्ती—√car to move, pres part fem, final ई is Praghya

एना । वयम् । पर्यसा । पिन्वमानाः । अनु । योनिम् । देव-
ऋतम् । चरन्तीः ॥ न । वर्तवे । प्रऽसवः । सर्गऽतक्तः । किम्ऽयुः ।
विप्रः । नद्यः । जोह्वीति ॥४॥

सा० भा०—एवं स्तुते नद्यौ विश्वामित्रं प्रत्युचतुः । एना एनेन पयसा
पिन्वमानाः संतर्पयन्त्यः देवकृतं देवेनेन्द्रेण कृतं संदिष्टं योनिं स्थानं समुद्रम्
अनु लक्ष्मीकृत्य चरन्तीः गच्छन्त्यः वयम आत्माहे । द्वयोर्बहुवचनं पूजार्थम् ।
तातामस्माकं सर्गतक्तः सर्गे गमने प्रवृत्तः प्रसवः उद्योगः न वर्तये निवर्तनाय
न भवति । किंयुः किमिच्छन् असौ विप्रः ब्राह्मणः नद्यः नदीः अस्मान्
जोह्वीति भृशमाह्वयति । एना । एतच्छब्दस्य तृतीयाया एनादेशः । 'सुपां
सुलुक्' इति तृतीयाया आजादेशः । 'उद्भिदम्' इति विभक्तेरुदात्तत्वम् । पिन्व-
मानाः । 'पिपि सेचने' । देवकृतम् । 'तृतीया कर्मणि' इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरः ।
वर्तये । 'युतु वर्तने' । तुमर्थे तत्वेप्रत्ययः । निस्वरः । सर्गतक्तः । 'वते च'
इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरः । किंयुः । किमिच्छन् । 'वयसि भान्ताव्ययप्रतिषेधः'
(पा० सू० ३. १. ८. १) इति छान्दसस्वाद्यत्र प्रतिषेधो न भवतीति वयच् ।
'वयाञ्छन्वसि' इत्युप्रत्ययः । प्रत्ययस्वरः नद्यः । छान्दसो यणादेशः । जोह्वीति ।
ह्वेज्वाः यङ्लुकि 'अभ्यस्तस्य च' इति संप्रसारणे कृते 'युगो यङ्लुकोः' इत्य-
न्यासस्य गुणः । 'यङो वा' इति इडागमः । गुणः । निघातः ।

शब्दा० - एना=ऐसी, वयम=हम लोग, पयसा=पारा से, पिन्वमानाः
=उमड़ती हुई, अनु=लक्ष्य कर, योनिम्=स्थान को, देवकृतम्=देवताओं
द्वारा निर्मित, चरन्तीः=विचरण करती हुई, न=नहीं, वर्तये=रकने के
लिये, प्रसवः=गति, सर्गतक्तः=स्वाभाविक रूप से प्रवाहित, किंयुः=किस
इच्छा से, विप्रः=ब्राह्मण, नद्यः=नदियों को, जोह्वीति=बार-बार स्तुति
कर रहा है ।

हि० अ०—ऐसी हम लोग, अपनी पारा से उमड़ रही हैं तथा देवताओं
द्वारा निर्मित स्थान पर चल रही हैं । स्वाभाविक रूप से प्रवाहित हमलोगों
को गति रकने के लिये नहीं है । किस इच्छा से ऋषि (विश्वामित्र) वरिषों को
बार-बार स्तुति कर रहा है ।

Trans.—We (as such are) swelling with this to-
rrent flowing in a common bed fashioned by god
(Indra). Our torrent rushing with its natural urge,
is not to be stopped. With what desire the inspired
one does invoke frequently.

Notes—देवकृतम्—Sāyana understands it as fashi-
oned by Indra ; for accent see इन्द्रेणिते (III. 33.2).

चरन्ती—See चरन्ती (III. 33.3.) वर्तवि—Dative infinitive in तवे from $\sqrt{vrt}$ to turn. सर्गच्छः—Sāyana explains it as सर्वे यमने प्रवृत्तः; Wilson takes it to mean 'appointed for our going', Griffith as 'urged to motion' and Peterson as 'rushing with its original urge'; Tatpuruṣa compd. having first member dative in sense and second, past part., accent the first member (वृत्ते च—Pāṇ. VI. 2.45) कियुः—यु is a desiderative suffix which being added to the stem gives the sense of desiring (cf. अवस्यु, अवस्यु, देवस्यु etc.). जोहवीति— $\sqrt{hā}$ to call inte. pres. 3rd. sing.

रमध्वम् । मे । वचसे । सोम्याय । ऋतावरीः । उप । मुहूर्तम् ।
एवैः । ॥ प्र । सिन्धुम् । अच्छ । बृहती । मनीषा । अवस्युः । अह्वे ।
कुशिकस्य । सनुः ॥५॥

सा० भा०—विश्वामित्रो नदीः प्रति ब्रूते । ऋतावरीः । ऋतमुदकम् सद्यो हे नद्यो यूयं मे विश्वामित्रस्य मम सोम्याय । उत्तीर्यहिं सोमं संपादयामि त्वेवं सोमसंपादिने वचसे तद्वयम् एवैः । पञ्चम्यर्थे तृतीया । शीघ्रगमनेभ्यः मुहूर्तं मुहूर्तमात्रम् उप रमध्वम् । उपपूर्वा रमि रूपसंहारे वर्तते । लणमात्रं शीघ्रगमनादुपरता भवति । सामान्येन नदीषूच्यमानासु समीहितं प्रयोजनमुकुर्वतोषु पुरोवर्तिनीं शुतुद्रिं प्रति ब्रूते । कुशिकस्य राजर्षेः सनुः विश्वामित्रोऽहं बृहती महत्या मनीषा मनीषया स्तुत्या अवस्युः आत्मनो रक्षणमिच्छन् सन् सिन्धुं शुतुद्रिं त्वाम् अच्छ आभिमुख्येन प्र अह्वे प्रकर्षेणाह्वयामि । अत्र निरवतम्—'उपरमध्यं मे वचते सोम्याय सोमसंपादिन ऋतावरोऽऋतवस्य ऋतमित्युदकनाम प्रत्युतं भवति मुहूर्तमेवंरयनंरवर्नर्वा । आभिह्वयामि सिन्धुं बृहत्या महत्या मनीषया मनस ईषया स्तुत्या प्रजया वाचनाय कुशिकस्य सनुः । कुशिको राजा बभूव (निर० २. २५) इति । रमध्वम् । 'रम् उपरमे' । उपपूर्वाद्रमतेः 'विभाषाकर्मकात्' (पा० सू० १. ३. ८५) इत्यात्मनेपदम् । ऋतावरीः ऋतशब्दान्मत्वर्थे 'छन्दसोपनिषो' इति यनिप् । 'थनो र च' इति ङीप् रेफश्चान्तादेशः । 'वा छन्दसि' इति सवर्णेदीर्घः । आमन्त्रितस्य पादादित्यात् पाठिकमाद्युदात्तत्वम् । एवैः । 'इण् यतो' । 'इण्योइम्यां वन्' । आर्ध-

धातुकलक्षणो गुणः । निस्त्वरः । बृहती मनोषा । उभयत्र तृतीयायाः पूर्वसवर्ण-
दीर्घः । अवस्युः । अवी रक्षणमिच्छन् । सुप व्यात्मनः वच । 'नः कये' इति
नकारान्तस्य पदसंज्ञाया निबधितत्वाद्वा सकारस्य रुन् अवति । 'वधाच्छन्वसि'
इत्युपसर्गः । अह्ने । ह्यपतेर्लुङि सिचः 'अश्वधनेपदेष्वग्यतरस्याम्' इत्यत्रादेशः ।
गुणः । निघातः ॥५॥

वाच्या० रमध्यम्=रक जावो, मे=मेरे, वचसे=वचन के लिये,
सोम्याय.=सोम भरे, ऋतावरीः=ओ पवित्र जलवालो, मूर्तुर्म=चौड़े देर
के लिये, एवैः=जाने से, सिन्धुम्=नदी को, अच्छ=रक्ष कर, बृहती=
हैंची, मनोषा=स्तुति से, अवस्युः=सहायता चाहनेवाला, प्र अह्ने=आह्वान
किया हूँ, कुशिकस्य=कुशिक का, पुनुः=पुत्र ।

हि० अ० ओ पवित्र जलवालो, सोम-भरे मेरे वचनो (के आदर) में
अपनी यात्रा से आज भर के लिये रुक जावो । (अपनी) सहायता का
इच्छुक, कुशिक का पुत्र (मेने) हैंची स्तुति से नदी (स्तुत्री) का आह्वान
किया हूँ ।

Trans.—O of holy waters, in deference to my
speech, accompanied with soma, stop for a moment
from your courses. With a sublime hymn, desirous
of (our) protection (I) the son of Kusika have invoked
the river (Sutudrī).

Notes—रमध्यम्—√ram to stop, impv. 2nd plu.
एवैः—From √i to go. अवस्युः—See क्युः (III. 33.4.).
अह्ने—√ah to call, 'a'-aorist, mid, 1st. sing.

इन्द्रः । अस्मान् । अरदत् । वज्रं स्वाहुः । अर्ष । अहुन् । वृषम् ।
परिधिम् । नदीनाम् ॥ देवः । अनयत् । सुविता । सुप्राणिः ।
तस्य । वृषम् । प्रस्तुवे । यामुः । उर्वीः ॥६॥

मा० भा०—नमः प्रत्ययः । हे विद्वानिन्द्र वज्रवाहुः वज्रयुक्तो वाहुर्वेद्यासी
वज्रवाहुः । तादृशो बलवान् इन्द्रः नदीः अस्मान् अरदत् । रदतिः क्षतिवर्मा ।
अपनत् । वृषगतान् । उर्वीः । नदीनां शस्त्रकारिणोनामपरां परिधिं परितो

निहितमुदकमन्तः कृत्वा परितो वर्तमानमित्यर्थः । तादृशं वृत्रम् । वृणोत्याकाश-
मिति वृत्रो मेघः । तं मेघम् अपाहन् जघान । तस्मिन् हस्ते आपः पतितः ।
ताभिर्गच्छन्तीभिर्येनं खातः । एवं मेघहननद्वारेणाखनत् । न केवलमखनत्
किं तर्हि सविता सर्वस्य जघतः प्रेरकः सुपाणिः शोभनहस्तः उत्पत्तिस्थितिकर्तृ-
त्वात्तादृशः देवः द्योतमानः इन्द्रः अस्मान् अनयत् । मेघभेदनं कृत्वोदकप्रेरणेन
समुद्रमपूरयत् । तस्य तादृशतामभ्युपेतस्य इन्द्रस्य प्रसवे अभ्यनुज्ञायां
वर्तमानाः ऊर्वाः उदकैः प्रभूताः वयं यामः गच्छामः । न तव वचनादुपरमामहे ।
उक्तार्थं यास्को ब्रवीति - 'इन्द्रो अस्मानरबद्धञ्चबाहु रवतिः खनतिकर्मपाहम्बुत्रं
परिधिं नदीनामिति ध्याख्यातम् । देवोऽनयत्सविता सुपाणिः कल्पाणपाणिः ।
पाणिः पणायतेः पूजाकर्मणः प्रगृह्य पाणौ देवान् पूजयन्ति । तस्य वयं प्रसवे याम
ऊर्वाद्वयं (निघ० २. २६) इति । अरवत् । रवतेर्लङि रूपम् । वञ्चबाहुः
बहुब्रीहौ पूर्वपदस्वरः । अहन् । हन्तेर्लङि रूपम् । निघातः । परिधिम् ।
इध्याञ् धारणशोषणयोः' इत्यस्मात् कर्मभ्युपसर्गे 'योः किः' इति किप्रत्ययः ।
भातो लोपः । कृत्तरपदस्वरः । अनयत् । नयतेर्लङिरूपम् सुपाणिः । 'पण
व्यवहारे स्तुतौ च' । 'अशिषणाय्यो रुडायलुको च' (उ० सू० ४. ५७२)
इतीप् । आयलुक् । बहुब्रीहौ 'नञ्मुम्याम्' इति स्वरः । प्रसवे 'पू प्रेरणे' ।
'श्रुदोरप्' इति भावेऽप्रत्ययः । 'पापघञ्क्ता' इत्युत्तरपदान्तोदात्तत्वम् ।
यामः । 'या प्रापणे' इत्यस्य लटि रूपम् । निघातः । उर्वाः । उरश्चात्
'भोतो गुणवचनात्, इति ङीप् । 'वा छन्दति' इति सवर्ण दीर्घः । प्रत्ययस्वरः ।

शब्दा०—इन्द्रः=इन्द्र ने, अस्मान्=हम लोगों को, अरवत्=खोद-
कर बाहर किया, वञ्चबाहुः=हाथ में वञ्च धारण करनेवाले ने, अप अहम्
=मारा, वृत्रम्=वृत्र नामक असुर को, परिधिम्=घेरनेवाला, नदीनाम्=
नदियों का, देवः=देव ने, अनयत्=लाया, सविता=सवितृ ने, सुपाणिः=
सुन्दर हाथवाले, तस्य=उनको, वयम्=हमलोग, प्रसवे=जाज्ञा में,
यामः=जा रही हैं, उर्वाः=चौड़ी ।

हि० अ०—हाथ में वञ्च धारण करनेवाले इन्द्र ने हमको खोद कर बाहर
किया । उसने नदियों को घेरनेवाले वृत्र को मारा । सुन्दर हाथवाले
सवितृ देव ने हम लोगों को लाया । हम जितनी चौड़ी हैं, उसी की आज्ञा
में (निरन्तर) बहती हैं ।

Trans—The thunder-armed Indra drag us out.
He slew the Vṛtra the encompasser of the rivers.

Beautiful-handed god Savitar led us We flow, broad
as we are, in his command

Notes—अस्मौ अरदत्—For sandhu see Appendix A
under अन्पद पदवृत्ति अरदत्— $\sqrt{rad}$ to dig, impf 3rd
sing अहन्—See I 32 1 परिधिम्—From $\sqrt{dha}$ with
परि to surround अनयत्— $\sqrt{ni}$ to lead, impf 3rd
sing गाम्— $\sqrt{ga}$ to go, pres 1st plu

प्रवाच्यम् । शश्वधा । वीर्यम् । तत् । इन्द्रस्य । कर्म । यत् ।
अहिम् । विवृधत् ॥ वि । वज्रेण । परिसदः । जघान् ।
आयन् । आपः । अयनम् । इच्छमानाः ॥७॥

सा० मा०—योऽग्निन्द्र अहिं मेघ विवृधत् उदकप्रेरणार्थं जघानेति यत्
कर्म छेदनरूपं तत् इवम् तस्य इन्द्रस्य वीर्यं सामर्थ्यं शश्वधा सर्वथा प्रवाच्यं
प्रकर्षेण वचनीयम् । तथा स इन्द्र परिषद् परितः सीवत आसीनान् प्रतिबन्ध-
कारिणोऽसुरान् वज्रेण वि जघान । अय अयनं स्थानम् इच्छमाना इच्छन्त्य
आप आयन् यान्ति । प्रवाच्यम् । 'वच परिभाषणे' इत्यस्मात् 'अहलोप्यन्त'
इति ण्यत् । शिष्यादुपधावुटि । 'वचोऽशब्दसंज्ञायाम्' (पा० सू० ७ ३ ६७)
इति कुत्राभाय । व्यत्ययेनासुदात्तत्वम् । यद्वा वाचयते 'अद्यो यत्' । 'यतोऽ-
नाव' इति स्वरः । शश्वधा । शश्वच्छब्दात् स्वार्वं धाप्रत्ययस्तकारलोपश्च
द्रष्टव्यः । विवृधत् । 'वीर्यश्च छेदने' । तुदादि । सङ्घि ग्रहिण्यावयि'
इत्यादिना सप्रसारणम् । 'सह जुषा' इत्यत्र सहेति योगविभागात् समासः ।
समासस्वरः । परिषदः । विवृ । सहिताया 'सदिरुप्रते' इति घट्वम् । जघान
हस्तेलिङ्गिलि रूपम् । निघातः । आयन् । 'अय यतो' इत्यस्य लङि रूपम् ।
पादादित्वावनिघातः । इच्छमानाः । इषु इच्छायाम् इत्यस्मात् व्यत्ययेन
शानच् । तस्य लसार्वाधातुकत्वरे कृते प्रत्ययस्वरः ॥

शब्दा० प्रवाच्यम्—कहने योग्य, शश्वधा—सर्वथा, वीर्यम्—पराक्रम-
मुक्त, तत्—यह, इन्द्रस्य—इन्द्र का, कर्म—कार्य, यत्—जो, अहिम्—अहि
नामक असुर को जितने जल को रोक रखा था, विवृधत्—काट डाला, वज्रेण
—वज्र से, परिसदः—प्रतिबधकों को, वि जघान—भारा, आयन्—प्रवाहित
हुआ, आपः—जल, अयनम्—मार्ग, इच्छमानाः—दृढ़ता हुआ ।

हि० अ०—इन्द्र का वह पराक्रम युक्त कार्य, जो उसने अहि को मारा, अवश्य कहने योग्य है। उसने वज्र से (जल के) प्रतिवचको को काट डाला। जल अपना मार्ग खोजता हुआ प्रवाहित हुआ।

Trans—That heroic deed of Indra that he rent into pieces the dragon, must be proclaimed for ever He smote away the obstructors (of waters) with his thunderbolt Waters flowed seeking their way

Notes—प्रवाच्यम्—Gerundive in व from $\sqrt{vac}$ to speak वीर्यम्—See वीर्याणि (I 32 1), also see note on उपप्यन् (I 48 12) विवृश्वात्— $\sqrt{vraś}$ to cut up, impf 3rd sing, not unaccented because preceded by यत् जघान—See I 32 7 आपन्— $\sqrt{a}$ to go, impf 3rd plu; not unaccented because it begins the Pāda अयनम्—Way, course, from $\sqrt{a}$ to go इच्छमाना— $\sqrt{icch}$ to desire, pass part

एतत् । वचः । जरितः । मा । अर्षि । मृष्टाः । आ । यत् । ते ।
घोपान् । उत्तरा । युगानि ॥ उक्थेषु । कारो इति । प्रति ।
नः । जुपस्व । मा । नः । नि । कुरिति कः । पुरुषश्चा । नमः ।
ते ॥८॥

सा० भा०—नद्यः प्रसङ्गादिब्रह्मस्तीत्रं कृत्वा विश्वामित्रं प्रत्युच्य । जरितं स्तोत हे विश्वामित्र ते त्वदीयं यत् सवादात्मकं वचं त्वं न अभीत्या घोपान् उद्घोषयन् वर्तते तद्वच्च मापि मृष्टा मा विस्मयी । किं कारणम् । उत्तरा युगानि उत्तरेषु याज्ञिकेषु युगेषु बहसु उक्थेषु कारो सन्त्राणां कर्तृत्वं न अस्मान् प्रति जुपस्व सवादात्मकेन तेन धारणेन प्रतिसेवस्य । इदानीं न अस्मान् पुरुषपत्रा पुरुषेषु मा नि कः । जगित्प्रत्युक्तिरूपसवादावाप्याप्यापनेन नितरां पुचत् प्रागल्भा मा कार्यो । ॥ तुम्यं नमः । मृष्टा । 'मृजूयं शुद्धो' इत्यस्य लटि व्यत्ययेन आत्मनेपदम् । अदादित्वाच्छपो लुक् । अदादिना पत्वम् । निघातः । घोपान् । ध्रुविद् सशब्दने' इत्यस्य शतरि सर्वविधीनां छन्दसि विकल्पितत्वात् 'अतो गुणे' इति पररूपत्वाभावः । सर्वगदीधम् ।

शतुलंतायथास्तुक्स्वरे कृते घातुस्वर । युगानि । 'युजिर् योगे' । उज्ज्वलविषु
घञन्तरेण निपातनादगुणत्वम् । विशिष्टविषय च निपातनमिष्यते । 'काल-
विशेषे रथाद्युपकरणे च' इति तत्र पाठादेवान्तोदात्तत्वम् । 'कालाच्चनोरत्यन्त-
संयोगे' इति द्वितीया । कारो । करोते 'कृवापाजिभि' इत्यादिना उष्प्रत्यय ।
आमन्त्रित्याप्रिषात् । क करोतेर्लुङि च्ले 'मन्त्रे घत्' इत्यादिना लुक् ।
हृत्प्रादिना सिचो लोप । 'न माद्योगे' इत्यडभाव । पुरुषत्रा । 'देवमनुष्य-
पुरुषपुरुषमस्येभ्यो द्वितीयासप्तम्योर्बहुलम्' इति सप्तम्यर्थे प्राप्रत्यय । प्रत्यम-
स्वर ॥

शब्दा०—एतत्=इस, वच=वचन को, जरित=ओ स्तुतिगायक,
मा=मत, अपि=कभी भी, सृष्टा=भूलो, यद्=जिससे, ते=तुम्हारे वचन
को, आ घोषान्=शुन सकें, उत्तरा=भावी, युगानि=युगों के व्यक्ति,
उक्थेपु=स्तुतियों में, कारो=ओ कवि, प्रसि=लिये न=हमारे, जुपस्य=
भावर करो, मा=मत, न=हमलोगों को, नि क=बीचे करो, पुरुषत्रा=
पुरुषों में, नम=नमस्कार है, ते=तुमको ।

हि० अ०—ओ स्तुति गायक, इस वचन को मत भूलो ताकि भावी युगों
के लोग इसे सुन सकें । ओ कवि, अपनी स्तुतियों में हमारा भावर रखो ।
हमलोगों को (उचित प्रत्युक्ति द्वारा) मनुष्यों (की कीर्ति) में मत लावो,
(हम लोगो का) तुम्हें नमस्कार है ।

Trans—O singer, never forget this word of thine
(so) that (men of) future ages may hear it O poet, in
prayers be favourable to us (Do not make us down
amongst men, we bow unto thee

Notes—जरित—Voc sing of जरित् from √jr to
sing सृष्टा—√mrs to forget, root aorist, 2nd sing
मजुन घोषान्—√ghus with आ to listen, pres subju
3rd plu, not unaccented because preceded by मत्
Sayana takes घोषान् as a participle and renders as
'उद्योषमन्'; Grassmann takes घोषान् to mean 'proclaim
loudly', Geldner as 'listen', Wilson as 'words'
Griffith as 'reccho' and Peterson as 'listen'. कारो—

Final ओ is *Praghyā* only before इति in the Pada-text (सम्बुद्धौ शाक्यस्येतावनाये—Pāṇ I. 1.16). प्रति जुपस्व—√*jus* with प्रति to show affection to, to be favourable, inpv. mid. 2nd. sing. कः—√*kr* to make, root-aorist injun. 2nd. sing. Vide Appendix 'B' under the rules of rendering Sanihitā-text into Pada-text. पुरुषत्रा—See note on पुरुषा (I. 32.7).

ओ इति । सु । स्वसारः । कारवे । शृणोत । ययौ । वः । दूरात् । अनसा । रथेन । नि । सु । नमध्वम् । भवत । सुपाराः । अधोऽश्वाः । सिन्धवः । स्रोत्याभिः ॥६॥

सा० भा०—विश्वामिनो नदीः प्रत्युवाच । स्वसारः भगिन्यः सिन्धवः हे नद्यः कारवे स्तोत्रं कुर्वाणस्य नम वचनं सु मुष्टु ओ शृणोत शृणुतव । अनसा शक्येन रथेन च सह दूरात् विप्रकृष्टाद्देशात् वः युष्मान् ययौ प्राप्तोऽस्मि । यूयं सु मुष्टु नि नमध्वम् अस्मन्ना स्वयं प्रह्लाः भवत । तथा सुपाराः रथादीनां तीरात् सुखेनावरोहणावरोहणे यया स्यातां तथा शोभनरोधसश्च भवत । किञ्च यूयं स्रोत्याभिः ज्वगन्तीनाभिरद्भिः अधोअश्वाः रथाङ्गस्यासस्याधस्ताद्भवत । यदापीशस्याधस्ताद्भ्रुवन्ति तदा रथादीनि नेतुं शक्यन्ते । तस्मात् तत्परिमाणोदकाः भक्तेति अर्थाभिप्रायः । ओ इति प्रगुह्यसंता । शृणोत । 'भु श्रपणे' इत्यस्य लोटि तत्प्रत्ययस्य 'तप्तनप्तनभनादच' इति तयादेशः । पिरबाद्गुणः । निघातः । ययौ । 'या प्राप्तणे' इत्यस्य भूतमात्रे लिट्प्रुत्तमे णलि 'आत यौ णलः' इत्यौकारः एकादेशस्वरः । वः । युष्मच्छब्दस्य द्वितीयायाः 'बहुवचनस्य वस्तसौ' इति वसादेशः । यू । 'निपातस्य' इति संहितायां दीर्घः । नमध्वम् । 'णम् प्रह्लात्वे शब्दे च' इत्यस्य कर्मकर्तरि 'न बहुस्तुनमां यन्निघणौ' इति प्रतिषेधात् यणभाषः । अधोअश्वाः अघरशब्दस्य 'पूर्वापरारवाणामति पुरघयश्चंपाम्' नृत्यसिप्रत्यययोऽपवादोऽयम् । अश्वशब्दः 'अश्वान्प्राप्ती' इत्यस्मात् 'अशोर्देवने' (उ० सू० ३. ३४५) इति सप्रत्ययान्तः । कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरः । सिन्धवः । आभन्नित्रतत्वात्रिधातः । स्रोत्याभिः । स्रोतःशब्दात् 'स्रोतसो विभाषा इपइयी' (पा० सू० ४. ४ ११३) इति इयप्रत्ययः । डित्वात् टिलोपः । प्रत्ययस्वरः ॥

शब्दा०—ओ=सम्बोधन का वाचक, स्वसारः=ओ कहनों, कारवे=

कवि की बात, शृणोत=सुनो, ययौ=आया हूँ, व=तुम लोगों के पास, दूरात्
=बहुत दूर से, अनसा=गाड़ी से, रथेन=रथ से सु=अच्छी प्रकार, नि
नमध्वम्=नीचे झुक जावो, भवत=हो जावो, सुपारा=आसानी से पार
करने योग्य, अधोअक्षाः=चक्के के घूरे से नीचे होकर, सिन्धव=ओ नदियों,
स्रोत्याभि=अपनी जलधारा से ।

हि० अ०—ओ सुन्दर बहनो, (मुझ) कवि की (बात) सुनो, (क्योंकि
मैं) तुम्हारे पास बहुत दूर से गाड़ी तथा रथ के साथ आया हूँ । अच्छी प्रकार
से झुक जावो । ओ नदियों, अपनी जलधारा से अक्ष के नीचे होकर (बहती
हुई) आसानी से पार करने योग्य हो जावो ।

Trans—O fair sisters, listen to (me) the poet;
(I) have come to you from afar with cart and chariot
Please bend down well and be easily crossable, O rivers,
with streams (reaching) below the axle

Notes—ओ—(=आ+उ) as an independent word ओ is
Pragrhya (षट् चान्य—Rg Prāt I 69), hence, इति is
added after it in the Pada text शृणोत—√śru to hear,
impv 2nd plu ययौ—√yā to go, perf 1st sing, not
unaccented because it begins the Pāda नमध्वम्—√nam
to bend, mid impv 2nd plu भवत—√bhū to be,
impv 2nd plu, not unaccented because it is regarded
as beginning of a new sentence

आ । ते । कारो इति । शृण्वाम् । वचांसि । ययौ । दूरात् ।
अनसा । रथेन ॥ नि । ते । नंसै । पीप्यानाऽह्व । योषां ।
मर्यायऽह्व । कुन्यां । शरवचै । त इति ते ॥१०॥

सा० भा०—नद्य पूर्वं विश्वामित्र प्रत्याख्यायानयन्ती तस्य वाक्यमाशुश्रुव ।
कारो स्तोत्र कुर्याण हे विश्वामित्र ते तव वचांसि इमानि वाक्यानि आ
शृण्वाम शृणुम । तव समीहित प्रयोजन कुम् इत्यर्थ । अनसा शब्देन रथेन
च सह ययाय । यतो दूरात् आगतोऽस्ति । ययौ च ते स्वद्वयं नि मरी नीचं न-
माम । प्रत्येकविवसया अर्थवचनम् । रथेन गन्तुं यावोदधौ भवावेत्यर्थ । तय

दृष्टान्त । पीप्यानेव योषा । पीप्याना पुत्र स्तन पाययन्ती योषा माता यया
प्रह्वीभवति । दृष्टान्तान्तरम् । यया कन्या युवति मर्यायेव मनुष्याय पित्रे
भात्रे वा शश्वचैः परिष्वजनाय नम्रीभवति तद्वत् ते स्वदयं प्रह्वीभवाम । ते
इति पुनरुक्तिरादरायम् । एतामुच यास्क एव व्याचष्टे — 'आशृण्वाम ते कारो
वचनानि याहि दूरादनसा च रयेन च निनमाम ते पाययमानेव योषा पुत्र
मर्यायेव कन्या परिष्वजनाय निनमा इति वा' (नि० २ २७) इति । कारो ।
'शश्वद्वी शाकल्पस्येतो' (पा० सू० १० १ १६) इति प्रगृह्यसज्ञा । शृण्वाम ।
'धु भवणे' इत्यस्य लोटि 'आडुत्तमस्य पिक्च' इत्याडागम । पितृवात् गुण ।
निघात । ययाय । या प्रापणे' इत्यस्य भूतमात्रे लिटि यलि 'एकाच उपदेशे-
ऽनुदात्तात्' इतिोदप्रतिषेध । लित्स्वर । अनसा । सहायं सुतीमा । नसं । 'णमु
प्रह्वत्वे' इत्यस्य लेटपुत्तमे लैटि सिव्वहुलमिति सिप् । 'वृत्तोऽन्यत्र' इत्यकारा-
देश । निघात । पीप्यानेव । पोड् पामे' इत्यस्यान्तर्भावितण्यधंस्य लिटि
कामञि रूपम् । चित्स्वर । योषा । 'धु भवणे' । 'बतुवविहृति' (उ० सू०
३ ३४२) इत्यादिना सप्रत्यय । यीतीति योषा । युयादित्वावायुदास ।
शश्वचं । 'ष्वञ्ज परिष्वङ्गे' इत्यस्मात् सपदाविलक्षणो भावे विवप् । युयोदरा-
वित्वादिष्टरूपसिद्धिरन्तोदात्तश्च ॥१०॥

शब्दा०—ते=तुम्हारी, कारो=ओ कवि, आ शृण्वाम=सुनती है,
वचासि=बातों को ययाय=आये हो, दूरात्=दूर से, अनसा=गाड़ी से,
रयेन=रय से, ते=तुम्हारे लिये, नि नसैः=नीचे झुकती हूँ, पीप्यानेव=
रूप भरे स्तनवाली की तरह, योषा=औरत, मर्यायेव=जैसे प्रेमी के लिये,
कन्या=युवती, शश्वचै=आलिंगन करने के लिये, ते=तुम्हारे लिये ।

हि० अ० ओ कवि, हम तुम्हारी बातें सुनती है, (क्योंकि तुम) बहुत
दूर से गाड़ी तथा रय के साथ आये हो । तुम्हारे लिये मैं नीचे झुकती हूँ जैसे
रूप भरे स्तनवाली औरत (अपने पुत्र के लिये) तथा जैसे युवती अपने प्रेमी
का आलिंगन करने के लिये (झुकती हैं) ।

Trans—O poet, we listen your words, (for) you
have come from afar with cart and chariot I bend
down for thee as a woman with swelling bosom
(for her son), as a maiden to embrace her lover

Notes—शृण्वाम—√*sru* to hear, pres subjv 1st.
plu ययाय—√*ya* to go, perf 2nd plu, not unaccented

because it begins the Pāda नंसै— $\sqrt{nam}$ to bend, 'a'-aorist, mid 1st. sing subjv पीप्याना— $\sqrt{pyā}$ to swell, perf part. fem मर्याय—Man (Nigh II 3 11, Sāyana), 'lover' (Griffith, Peterson). शरवचै—Sāyana takes it as dative infinitive from $\sqrt{śvac}$ to embrace, according to Macdonell, Peterson etc it is verbal form (perf mid 1st sing subjv) not unaccented because it begins a new sentence ते—Vide Appendix 'B' II 6. (d)

यत् । अङ्ग । त्वा । भरताः । सुमृत्तरेयुः । गव्यन् । ग्रामः ।
इपितः । इन्द्रजितः ॥ अर्पात् । अह । प्रस्रवः । सर्गस्तक्तः ।
आ । वः । वृणे । सुस्मृतिम् । यज्ञियानाम् ॥११॥

सा० भा०—विश्वामित्रो नवी प्रत्युषाच । अङ्ग इत्यात्मन्त्रणे । हे सद्य
यत् परमात् युष्माभिरुत्तितीर्थी ममोत्तरणमभ्यनुज्ञात तस्मात् भरताः भरत-
कुलजा नवीमा सर्वे त्वा परपरमेकतामापन्ना नवी त्वा संतरेयुः सम्पगुसीर्णा
भवेयु । तदेव विगिनष्टि । गव्यन् वा उवकानि तरोरुमिच्छन् इपितः
त्वयाम्यनुज्ञात इन्द्रजितः युष्माक प्रवर्तनेनेन्द्रेण च प्रेरित ग्रामः भरतानां सद्य
अर्पात् सतरेत् । यत् सर्गस्तक्तः वमनाय प्रवृत्त प्रस्रवः तेषामुद्योग अह पूर्वं
युष्माभिरनुज्ञात । अह तु यज्ञियानां यज्ञाह्निना यः युष्माक सुमतिं शोभना
रुतिम् आ वृणे सर्वतः सभजे । भरता । भरतशब्दाद्गुत्सादित्वावञ् । तस्य
'यञाञोश्च' इति लृक् । अतश्चप्रत्ययस्वर । सतरेयु । तरेर्तेलिङि गुति रूपम् ।
तेर्लतादंघातुक्स्वरे धातुस्वर । 'तिङि चोदात्तवति' इति गतेर्निष्ठात् । गव्यन् ।
वा आत्मन् इच्छन् । गुण वयच् । एकादेशस्वर । ग्राम । 'यततेरा च' (उ०
सू० १ १४०) इति मन्त्रप्रत्यय आकारादेशश्च । निस्वर । इन्द्रजित । जू इति
सीप्रो धातुर्गत्यर्थः । 'युक् किति' इति निष्ठायाभिष्टप्रतिषेधः । 'तृतीया वमंणि'
इति पूर्वपदप्रकृतिस्वर । अर्पात् । 'श्रु गतौ' इत्यस्य खेटि तिपि 'तिव्यह्वलम्'
इति सिप् । खेट आद्यागम । 'यवाच' इतीट्प्रतिषेधः । वृणे । प्रत्ययस्य
पित्वाबनुदात्तत्वे धातुस्वर । वृणे । 'वृद् सभक्तौ' इत्यस्य लटि रूपम् । यज्ञिया-
नाम् । 'यज्ञित्वाभ्यां यतञौ' इति धप्रत्यय । प्रत्ययस्वर ।

शब्दा०—यत्=यत्किं तुम्हारी अनुमति मिला गई है इसलिये, अङ्ग=
सम्बोधन वा वाचक शब्द, त्वा=तुम्हारी, भरताः=भरतवंशजे विश्वामित्र तथा

उनके अनुयायी, संतरेयुः=एक साथ पार करें, गन्धयन्=पार जाने की इच्छा-
वाला, ग्रामः=क्षुब्ध, इषित=तुम्हारे द्वारा अनुज्ञात, इन्द्रजुतः=इन्द्र द्वारा
भेजा गया, अपात्=बहे, अह=एक निपात, प्रसवः=प्रवाह, सर्गतकः=
स्वामाधिक रूप से प्रवाहित, व=तुम्हारी, आवृणे=चाहता हूँ, सुमतिम्=
समयन करनेवाली सुन्दर मति, यक्षियानाम्=पवित्र नदियों की ।

हि० अ०—ओ (नदियों), चूँकि (तुम्हारी अनुमति मिल गई है इस-
लिये) भरतवशी (हमलोग) तुमको पार करें, पार जाने की इच्छावाला
(तुम्हारे द्वारा) अनुज्ञात एवं इन्द्र द्वारा भेजा गया, (भरत वशियों का)
क्षुब्ध (पार करे) । (तुम्हारा) प्रवाह अपनी स्वभाविक गति में प्रवाहित
होता हुआ, बहे । मैं पवित्र नदियों का समयन चाहता हूँ ।

Trans —O (rivers), since (you have allowed me, so) may Bharatas cross (the rivers), may the band (of Bharatas), seeking to cross (pass over) allowed (by thee) and sped by Indra May the torrent flow rushing in its natural urge I seek the favour of holy ones

Notes—अङ्ग—A particle of address Macdonell takes it as an emphatic particle and renders it as 'just when', 'just because' संतरेयु— $\sqrt{tr}$ to cross, opt 3rd plu, not unaccented because preceded by यत् गन्धयन्—'Seeking to cross the water' (Sayana), 'cow seeking' (Peterson) इन्द्रजुतः—जुत is past part from $\sqrt{ju}$ to speed For accent see इन्द्रेषित (III 33 2) अपात्— $\sqrt{rs}$ to rush, pres subjv 3rd sing वृणे— $\sqrt{vr}$ to choose, pres mid 1st sing

अतारिषुः । भरताः । गन्धवः । सम् । अर्गत । चिप्रः । सुम-
तिम् । नदीनाम् ॥ प्र । पिबुध्वम् । इष्यन्तीः । सुश्राधाः । आ ।
वृक्षणा । पृथग्म् । यात । शीर्गम् ॥१२॥

सा० भा०—गन्धर्व गा आत्मन इच्छन्त भरता भरतकुलजा सर्वे
अतारिषु ता नदीं समतरन् विप्रः मेधावी विश्वामित्र नदीनां सुमति शोभना
स्तुति समभक्त समभजत । यूय ॥ ययापूर्वंम् इपयन्ती कुल्पादिद्वारा अन्न
कुर्वाणा अत एव सुराधाः शोभनपनोवेता यूय वक्षणाः कृन्मसरित कुल्पा
पिन्वध्वं प्रकरणेण तर्पयत । आ घृणध्वं तां सर्वत पूरयत च । शीभं
शोभ यात गच्छत च । अतारिषु । 'तुल्लवनतरणयो' इत्यस्य लुटि 'सिचि
वृद्धि' परस्मैपदेषु' इति वृद्धि । अडागमस्वर । गध्यव । सुप ग्यच् ।
'क्याच्छन्दसि' इत्युप्रत्यय । तस्य स्वर । अभक्त । 'भज सेवायाम्' इत्यस्य
लुटि सिचि 'इलो भलि' इति लोप । पादादिवावनिघात । पिन्वध्वम् ।
'पिचि सेवने' इत्यस्य लोटि रूपम् । निघात । इपयन्ती । इप कुर्वत्य ।
'तत्करोति' इति णिच् । 'नापिच्छत्प्रातिपदिकस्य' इति इच्छब्दवात् 'छे' इति
टिलोप । 'पा छन्दसि' इति सखण्दीयं । प्रत्ययस्वर । घृणध्वम् । 'घृण
प्रीणने' । लोटि रूपम् । व्यस्यवेनात्मनेपदम् । आक्यभेदावनिघात । पात । 'या
प्रापणे' इत्यस्य लोटि रूपम् । अत्रापि न निघात । शोभम् । 'शीभू कथने' ।
श्लाघ्यतेऽनेन तद्वानिति करणे घञ् । झिस्वर ॥१२॥

शब्दा०—अतारिषुः=पार कर लिया, भरताः=भरतवशियों ने, गन्धर्वः
=पार जाने की इच्छावाले, समभक्त=प्राप्त कर लिया, विप्रः=ब्राह्मण ने,
सुमतिम्=समयन, नदीनाम्=नदियों का, प्रपिन्वध्वम्=प्रवाहित होबो,
इपयन्तीः=बन लाती हुई, सुराधाः=सुन्दर घनवाली तुमलोग, वक्षणाः=
अपनी जगह पर, आ घृणध्वम्=भर जाबो, यात=बहो, शीभम्=शीघ्रता से ।

हि० अ०—पार जाने की इच्छावाले भरतवशियों ने पार कर लिया,
ब्राह्मण ने नदियों का समयन प्राप्त कर लिया । सुन्दर घनवाली (तुमलोग)
घन लाती हुई अपनी जगह पर प्रवाहित होबो, भर जाबो, शीघ्रता से बहो ।

Trans —The Bharatas, seeking to cross the waters,
have crossed, the poet has found the favour of the
rivers (You) possessing of excellent riches, bringing
food, swell forth in your bed, overflow, go swiftly

Notes—अतारिषु—√*tr* to cross, 'is' aorist 3rd plu
अभक्त—√*bhag* to divide, mid 's' aorist, 3rd sing
पिन्वध्वम्—√*pinv* to swell, mid, impv 2nd plu
इपयन्ती—*Siyana* takes it as denom and renders 'अन्न

कुर्वाणः' Macdonell and Peterson take it as cans. part. from $\sqrt{\text{is}}$. Wilson takes it to mean 'dispersing food', Griffith as 'hastening' and Peterson as 'enlivening'.
सुराधाः—Possessing excellent wealth; Bahuvrihi compd. चक्षुणा—River-bed. (see I. 32.1). पूणध्वम्— $\sqrt{\text{prn}}$ to fill, mid. impv. 2nd. plu.; not unaccented because it is regarded as a new sentence. यात— $\sqrt{\text{yā}}$ to go impv. 2nd. plu.; not unaccented because it begins a new sentence.

उत् । वः । ऊर्मिः । शम्याः । हुन्तु । आपः । योक्त्राणि ।
मुञ्चतु ॥ मा । अद्भुःकृतौ । विष्णुनसा । अध्वयौ । शूनम् । आ ।
अरताम् ॥१३॥

सा० भा०—पूर्वमुत्तितोर्पुर्व्विष्वामित्रो नदीसकत्वा अधुना उत्तितोर्पुः पुनराह । हे नद्यः वः पुष्पाकम् ऊर्मिः तरङ्गः शम्याः युत्यकण्ठपायवर्षाद्विसेलना रज्जवः एतं कर्म यथा भवन्ति तथा हुन्तु गच्छतु । स तरङ्गो रज्जुनामघो गच्छत्वि-
त्यभिप्रायः । तथा हे आपः पूर्वं योक्त्राणि ता रज्जुः मुञ्चत । मया न स्तुतन्ति तथा यान्वित्यभिप्रायः । व्येनसा विगतपापे अत एव अद्भुःकृतौ कल्याणकर्मकारिण्यौ अध्वयौ अध्वे न केनापि तिरस्करणीये विषाददुःखप्रघो शूनं समृद्धिं मा आरताम् आगच्छताम् । एवं विश्वामित्रो नदीः स्तुत्वा ताभिरनु-
ज्ञातोऽतरविति । ऊर्मिः । 'ऋ गनौ' । अर्तैरुच्च' इति मिप्रत्ययः । 'ऊ' इत्यय-
मादेशो धावीः । ऋच्छतीत्यूर्मिः । प्रत्ययस्वरः । शम्याः । 'शम् उपशमे' ।
'पोरदुपधात्' इति मत्प्रत्ययः । 'यतोऽनावः' इत्याद्युदात्तत्वम् । हुन्तु । 'हन्
हिंसागत्योः' इत्यस्य लोटि रूपम् । निघातः । योक्त्राणि । 'युजिर् योगे' । करणे
'हाम्नोऽशसयुज्ज' इत्यादिना ङ्प्रत्ययः । नित्स्वरः । मुञ्चत । 'मुञ्च् मोक्षणे' ।
निघातः । अद्भुःकृतौ । 'इसुसोः सामर्प्ये' इति विसर्जनोपस्य षत्वम् । व्येनसा ।
बहुव्रीहौ पूर्वपदस्वरः । सुषो जादेशः । अध्वयौ । 'हन् हिंसागत्योः' इत्यस्य
नञ्पूर्वस्य अध्वयादयच्च' इति निपातनात् यक् । कित्वाद्बुधत्वेः । 'हो हन्ते' ।
इति घत्वम् । सर्वविधीनां छन्दसि विकल्पितत्वादत्र औष्ठः शीभावाभावः ।
एकादेशस्वरः । शूनम् । इयतेः 'नर्पुसके भावे क्तः' इति क्तः । यजादित्यात्

संप्रसारणम् । 'हलः' इति दीर्घत्वम् । 'ओवितश्च' इति निष्ठात्वम् । 'निष्ठा
च द्व्यजनात्' इत्याद्युदात्तः । अस्ताम् । 'ऋ गतो' इत्यस्य लुटि क्लेः 'सति-
शास्त्यतिभ्यश्च' इत्यडादेशः । 'ऋदुशोऽङि गुणः' । 'न माङ्योगे' इत्यङभावः ।
निपातः ॥

शब्दा०—धः=तुम्हारी, ऊर्मिः=धारा, शम्वाः=जुवा की कील को,
उत् हन्तु=ऊपर से आघात करे, अर्वात् जुवा की कील के नीचे से बहे, आपः
=जल, योक्त्राणि=रस्तियों को, मुञ्चत=छोड़ दे, मा=मत, अदुष्कृती
=कुहृती न रहित, न्येनसा=पापरहित, अघ्नयी=तिरस्कार न करने
योग्य, शूनम्=वृद्धि, आ अस्ताम्=प्राप्त करें ।

हि० अ०—तुम्हारी धारा जुवा की कील के नीचे से बहे; जल रस्ती
को छोड़ दे, दुष्कृती से रहित, पाप रहित, तथा तिरस्कार न करने योग्य
(ये नदियाँ) वृद्धि न प्राप्त करें ।

Trans.—Let your torrent strike up the yoke-
pins (from below). Let the waters leave the yokes.
Let not (the rivers), free from evil deeds, sinless, and
not to be censured, show increase.

Notes—मुञ्चत— $\sqrt{muc}$ to release, injun. 3rd. plu.
शूनम्—'Increase', 'prosperity' (Sāyana) 'waste' (Griffith)
'privation' (Peterson). अस्ताम्— $\sqrt{r}$ to go, 'a'-aorist
impv. 3rd. dual.

‘अयमिह’ इत्येकादशच सप्तमं सूक्तं यामदेवस्थार्यमाणेषुम् । आद्या जगती द्वितीयाद्याः षड्चानुष्टुभः शिष्टास्त्रिष्टुभः । तथा चानुक्तान्तम्—‘अयमिहादी जगती षड्चानुष्टुभः’ इति । सूक्तविनियोगो लंङ्गिकः । अग्निप्रणयने ‘अयमिह’ इति वेश्यस्य प्रतिपत् । तथा च सूत्रितम्—‘अयमिह प्रथमो धायि धातृभिरिति तु राजन्यवैश्ययोराद्ये’ (आश्व० श्रौ० २. १७) इति ।

अयम् । इह । अयम् । धायि । धातृभिः । होता । यजिष्ठः ।
अध्वरेषु । ईड्यः ॥ यम् । अप्नवानः । भृगवः । विश्वरुचुः ।
वनेषु । चित्रम् । विश्वम् । चशेविशे ॥१॥

सा० भा०—धातृभिः यज्ञार्थं कर्म कुर्वद्भिरध्वर्युभिः इह अस्मिन् यज्ञे होता देवानामाह्वाता यजिष्ठः अतिशयेन यष्टा अध्वरेषु यामेषु ईड्यः ऋत्विग्भिः स्तूपमानः प्रथमः सर्वेषां देवानां मुख्यः अयम् आहवनीयादिस्थानेषु प्रत्यक्षेणोपलभ्यमानोऽग्निः धायि अपापि निहितः । यज्ञातेः कर्मणि लुङ् । ‘यत्तुलं छन्दस्यमाद्योगे’ इत्यङ्भावः । ‘तिङ्ङितिङ्’ इति निघातः । अयमग्निरित्युक्तम् । कोऽसावग्निरित्यत आह । अप्नवानः भृगुसंबन्धी कश्चिद्वयः । स चान्ये भृगवः च वनेषु अरण्येषु चित्रं वावाग्निरूपेण बहुधा दर्शनीयं विशे-विशे । दीप्तिमा सर्वजनव्याप्तिर्गृह्यते । सर्वस्या विज्ञः प्रजायाः विश्वं विभुनीश्वरं यं देवानां हविर्वाहकत्वेन प्रसिद्धमग्निं विश्वरुचुः दीप्तिमुक्तं कुर्वन्ति स्म । यमिति यच्छब्दस्यायमिति द्वंद्वशब्देन संबन्धः ॥

शब्दा०—अयम्=यह, इह=यहां यज्ञवेदी पर, प्रथमः=सभी देवताओं से पहिले, धायि=रखा गया है, धातृभिः=यज्ञ संपादन करनेवालों के द्वारा, होता=होता नामक ऋत्विज, यजिष्ठः=थोड़े यज्ञकर्ता, अध्वरेषु=यज्ञों में, ईड्यः=गूजने योग्य, यम्=जिसको, अप्नवानः=अप्नवान नामक ऋषि, भृगवः=भृगुवंशी ऋषियों ने, विश्वरुचुः=प्रशस्तित किया है, वनेषु=यज्ञों में, चित्रम्=घमकनेवाला, विश्वम्=व्याप्त रहनेवाला, विशेविशे=प्रत्येक पर में ।

हि० अ०—होता, थोड़े यज्ञकर्ता, यज्ञ में गूजने योग्य, यह (अग्नि), यज्ञ संपादन करनेवालों के द्वारा (सभी देवताओं से) पहिले, यहाँ (यज्ञवेदी

पर) रखा गया है। जिसकी अप्नवान तथा भृगु परिवार के ऋषियों ने प्रज्ज्वलित किया है, (जो) वन में (दत्ताग्नि के रूप में) चमकनेवाला तथा प्रत्येक घर में व्याप्त रहनेवाला (है)।

Trans—This (Agni), the invoker, the best sacrificer, to be praised at sacrifices, has been placed first, here (at the sacrificial altar) by the supporters of the sacrifices. Whom, Apnavāna and the seers of the family of Bhrgu have lighted, the bright coloured in the forests, omnipresent in every dwelling

Notes—धा॒यि—/dhā to put pass aorist, 3rd sing. The augment (अ) has been dropped even without prohibitive particle ना ईड्य—Gerundive in य from √id to praise विक॒रुचु—/ruc to shine, perf 3rd plu, not unaccented because preceded by यम् विशेषे—Iterative compd accented on the first member.

अग्ने॑ । क॒दा । ते॒ । आ॒नु॒प॒क् । भु॒वत् । दे॒व॒स्य । चे॒त॒न॒म् ॥ अ॒ध॑ ।
हि॒ । त्वा॒ । ज॒गृ॒भि॒रे । म॒र्ता॒सः । वि॒क्षु॒ । ई॒ड्य॑म् ॥२॥

सा० भा०—हे अग्ने अध अत कारणात् देवस्य द्योतमानस्य ते तव सर्वान् चेतन तेज कदा आनुपक् अनुपक्त भुवत् भवेत् । ऐह्यदागम । 'बहुल छन्दसि' इति विकरणस्य लृक् । 'भूसुवोस्तिडि' इति गुणप्रतिषेध । अत कारणादित्युक्तम् । कस्माद्वेतोरित्युच्यते । हि यस्मात् कारणात् मर्तासः मनुष्या विक्षु विदभि प्रजाभि ईड्यं स्तुत्य स्वा त्वा जगृभिरे जगृहिरे गृह्णन्ति । प्रहेर्पातोरिति 'हृप्रहोर्भे' इति भत्वम् । 'बहुल छन्दसि' इति रदागम ॥

शब्दा०—अग्ने=जो अग्नि, कदा=कब, ते=तुम्हारा, आनुपक्=निर्वाध रूप से, भुवत्=प्रकट होगा, देवस्य=देव का, चेतनम्=तेज, अध=इसी कारण से, हि=क्योंकि, त्वा=तुमको, जगृभिरे=स्वीकार किया है, मर्तास=मनुष्यों ने, विक्षु=घरों में, ईड्यम्=पूज्य को ।

हि० अ०—ओ अग्नि तुम्हारा, देव का, तेज कब निर्बाध रूप से प्रकट होगा। क्योंकि उसी कारण से मनुष्यों ने प्रत्येक घर में पूज्य तुमको स्वीकार किया है।

Trans—O Agni, when thy, the glory of god, be uninterruptedly manifested? For, that's why the mortals have received thee, the worthy of praises in dwellings

Notes—आनुषक्—Manifested' (Wilson) 'suddenly shown forth' (Griffith) M W D, derives आनुषक् from अनु+√sañ meaning 'in continuous order', 'uninterruptedly', 'one after the other' भुवत्—√bhū to be, root-aorist, subjū 3rd sing, accented because beginning of a Pāda जगृध्रिरे-√grabh to seize mid perf 3rd plu, accented because preceded by emphatic particle हि in the same Pāda

ऋतवानम् । विचेतसम् । पश्यन्तः । द्याम् ईव । स्तुभिः ॥
विश्वेषाम् । अध्वराणाम् । हस्कृत्तारम् । दमेदमे ॥३॥

सा० भा०—ऋतवानम् अमापिन विचेतसं विशिष्टज्ञानं स्तुभिः तत्तत् परिवृत्त द्यामिव विस्फुल्लिङ्गं समेत विश्वेषा सर्वेषाम् अध्वराणा यज्ञानां हस्कृत्तारं प्रभासकं वृद्धं कर्तारं वा अग्निं पश्यन्तः ऋत्विगादयः दमेदमे सर्वस्मिन् यज्ञगृहे । अगृध्रिरे इति पूर्वोक्तं सत्यम् ॥

शब्दा०—ऋतवानम्=सत्यवान्, विचेतसम्=विशिष्ट ज्ञानी, पश्यन्तः=देखते हुये, द्यामिव=आकाश की तरह, स्तुभिः=तारों से आवृत, विश्वेषाम्=सम्पूर्ण, अध्वराणाम्=यज्ञों के, हस्कृत्तारम्=प्रकाशक, दमेदमे=प्रत्येक घर में।

हि० अ०—सत्यवान्, विशिष्ट ज्ञानी, तारों से (आवृत) आकाश की तरह (अपने स्फुल्लिङ्गों से घिरे हुये), सम्पूर्ण यज्ञों के प्रकाशक (अग्नि) को देखते हुये (यज्ञकर्ताओं ने) प्रत्येक घर में (स्वीकार किया है)

Trans—Seeing (Agni), the truthful, the most sapient, (covered with sparks) as heaven with stars, the illuminator of all the sacrifices, (the worshippers have received him) in every house

Notes—ऋतावानम्—See ऋतावा(II 34 8) पश्यन्त—√*paś* to see, pres part. According to Geldner पश्यन्त means 'recognising' Rajavade conjectures it to be विशन्त Thus according to him the passage would be विशन्त धामिन् स्तुभि—'spangling heaven as it were with stars

आशुम् । दूतम् । विवस्वतः । विश्वाः । यः । चर्षणीः । अभि ॥
आ । जभ्रुः । केतुम् । आयवः । भृगवाणम् । विशेऽविशे ॥४॥

सा० भा०—य अग्नि विश्वा चर्षणी सर्वा प्रजा अभि भवति आयव मनुष्या । आयव इति मनुष्यनाम 'आयव यव' (नि० २ ३ १७) इति मनुष्यनामसु पाठात् । आशुं क्षिप्रगामिन विवस्वत मनुष्यस्य यजमानस्य दूतम् । विवस्वन्त इति मनुष्यनाम । केतुं प्रज्ञापक भृगवाणं भृगुवशाचरन्तम् । दीप्यमानमित्यर्थः । 'सर्वप्रातिपदिकेभ्य विवस्वतव्य' इति विवप् । तदन्तास्लटो व्यत्ययेन शानच् । अदुषदेशात्सार्वाधातुकानुदात्तत्वे प्राप्ते युपादेराकृतिगणत्यात् आद्युदात्तत्वम् । सर्वाणि विशेषे विशेषे सर्वस्य प्रजाये आ जभ्रु आनह 'हृप्रहोर्भ' इति भव्यम् ॥

शब्दा०—आशुम्=क्षीघ्रगामी, दूतम्=दूत को, विवस्वत =यजमान के, विश्वा =सम्पूर्ण, य =जो, चर्षणी =प्राणियों को, अभि =अभिभूत करनेवाला, आ जभ्रु =छाया है, केतुम्=यज्ञ का पताका, आयव =मनुष्यों ने, भृगवाणम्=भृगु की तरह आचरण करनेवाला अर्थात् चमकनेवाला, विशेविशे=प्रत्येक घर में ।

हि० अ०—यजमान के क्षीघ्रगामी दूत को, जो सभी प्राणियों को अभिभूत करनेवाला है, (जो यज्ञ का) पताका है, भृगु की तरह आचरण करने वाला (अर्थात् चमकनेवाला) है, मनुष्यों ने प्रत्येक घर में (उसको) छाया है ।

Trans.—(Him) the quick messenger of the worshipper, (him) who rules over all mankind, the ensign, acting like Bhṛgu (i.e. glittering), the living beings have brought in every dwelling.

Notes—जभ्रः— $\sqrt{bhr}$ to bear perf. 3rd. plu. भृगवाणम्—‘The resplendent’ (Wilson), ‘moving like Bhṛgu’ (Griffith); Sāyana takes it to mean ‘acting like Bhṛgu’. M. W. D. derives it from $\sqrt{bhrāj}$ to shine.

तम् । ईम् । होतारम् । आनुषक् । चिकित्वांसम् । नि । सेदिरे ।
रण्वम् । पावकऽशोचिपम् । यजिष्ठम् । सप्त । धामभिः ॥५॥

सा० भा०—ऋत्विगावयो मनुष्याः आनुषक् मानुष्येण होतारं देवाता-
माह्वतारं चिकित्वांसं जानन्तम् । ‘कित ज्ञाने’ । लिट्ः ववुः । द्विर्भावलावि-
शेषचतुर्वीधाः । प्रत्ययस्वरः । तर्मी तमिमर्वाग्नि नि येदिरे निपादयन्ति स्म ।
कीदृशम् रण्वं रमणीयम् पावकशोचिपं शोधकवीप्ति यजिष्ठं यद्धृतं सप्त
सप्तभिः धामभिः तेजोभिर्युक्तम् ॥

शब्दा०—तम्=उस, ईम्=पूर्ववर्ती शब्द पर ओर देनेवाला एक निपात,
होतारम्=होता, आनुषक्=निर्वाध रूप से, चिकित्वांसम्=जाननेवाले,
निपेदिरे=बैठाया है, रण्वम्=रमणीय, पावकशोचिपम्=पवित्र प्रकाश-
वाले, यजिष्ठम्=धेष्ठ यज्ञकर्ता, सप्त=सात प्रकार के, धामभिः=तेज
से युक्त ।

दि० अ०—उस होता, जानने वाले, रमणीय, पवित्र प्रकाशवाले, धेष्ठ
यज्ञकर्ता, सात प्रकार के तेज से युक्त (अग्नि) को (यज्ञ करनेवालों ने) निर्वाध
रूप से (अपने घरों में) बैठाया है ।

Trans.—Verily him, the invoker, the sapient, (they) have placed uninterruptedly, the elegant, puri-
fyingly radiant, the best sacrificer (endowed) with sevenfold flames.

Notes—चिकित्वांसम्— $\sqrt{cit}$ to perceive, perf. part.
acc. sing. सेदिरे— $\sqrt{sad}$ to sit, mid. 3rd. plu. पावकशोचिपम्—

Having purified radiance, Bahuvrīhi compd accented on the first member

तम् । शश्वतीषु । मातृषु । वने । आ । चीतम् । अश्रितम् ॥
चित्रम् । सन्तम् । गुहा । हितम् । सुवेदम् । कुचिदर्थिनम् ॥६॥

सा० भा०—शश्वतीषु बह्वीषु मातृषु अप्सु । तां सस्याविनिर्मातृत्वात् मातर इत्युच्यन्ते । वने आ वसतमूहे च । आकारश्चायं । सन्तं विद्यमान चीतं कान्तम् अश्रितं प्राणिभिर्बहुभयात् असेवितम् । दुरासन्नमित्ययं । चित्रं चायनीय गुहा गुहाया हितं निहित सुवेदं सुविज्ञानं सुधनं वा कुचिदर्थिनं यवापि हविष्ययिन समिदाज्यपुरोडाशादि हवि स्वीकुर्वन्तम् । व व इत्यत्र वकारस्य छान्दसे सप्रसारणे परपूर्वत्वे च हल' इति दीपत्वम् । एवमूत तम् अग्नि निवेदिरे इति पूर्वैर्ग सङ्गम् ॥

शब्दा०—तम्=उत्तको, शश्वतीषु=शाश्वत्, मातृषु=माताओं में अर्थात् जलो में, वने=वन में, आ=और चीतम्=सबके द्वारा अभिलषित, अश्रितम्=असेवित, चित्रम्=प्रकाशमान, सन्तम्=होते हुये, गुहा=गुप्त स्थान में, हितम्=पडे हुये, सुवेदम्=सुन्दर ज्ञानवाले, कुचिदर्थिनम्=कहीं से भी हवि द्रव्य की इच्छा करनेवाले ।

हि० अ०—शाश्वत् माताओं (जलों) तथा वनों में (निवास करनेवाले) सबके द्वारा अभिलषित, (फिर भी) असेवित, प्रकाशमान होते हुये, रहस्य में पडे हुए, सुन्दर ज्ञानवाले, कहीं से भी हविद्रव्य की इच्छा करनेवाले उत्त (अग्नि) को (उहोने बेटी पर बैठाया है) ।

Trans—Him (abiding) in the perpetual mothers (i.e. waters) and in the wood, desired one (yet) unapproached, bright coloured, placed in secret, endowed with knowledge, seeking (oblations) from anywhere, (they have placed at the sacrificial altar)

Notes—चीतम्—√*ā* to enjoy, pres part acc sing — Wilson takes it to mean 'loved' and Griffith as 'concealed' अश्रितम्—√*ā* to resort, past part with negative particle 'अ' सन्तम्—√*as* to be, pres part

acc. sing. हितम्— $\sqrt{hi}$ to impel. or $\sqrt{dhā}$ to put.
past part. सुवेदम्—‘endowed with knowledge’
(Wilson), ‘quickly-found’ (Griffith); Bahuvrīhi compd.
accented on the second member. कूचिदर्थिनम्—कू is the
Samprasāraṇa of क्व

ससस्य । यत् । विद्युता । सस्मिन् । ऊधन् । ऋतस्य । धामन् ।
रणयन्त । देवाः ॥ महान् । अग्निः । नमसा । रातहव्यः ।
वेः । अध्वराय । सदम् । इत् । ऋतावा ॥७॥

सा० भा०—प्रातरनुवाकादिवनप्रस्त्रयोस्त्र्यंशे चन्दति ‘ससस्य यदिद्युता’
इत्याद्याः पञ्चर्चः । सूत्रितं च—‘ससस्य यदिद्युतेति पञ्च’ (भाष्य० श्रौ०
४. १३) इति ।

यत् यमनि देवाः स्तोतारः ससस्य स्वप्नस्य विद्युता विद्युते विद्योने ।
उपसीत्यर्थः । ऋतस्य उदकस्य धामन् धामनि स्थाने सस्मिन् सर्वस्मिन् ऊधन्
ऊपनि यत् रणयन्त रमयन्ति । स्तोत्रंरिति शेषः । महान् प्रभूतः नमसा
नमस्कारेण रातहव्यः दत्तहविष्कः ऋतावा सत्यवान् सः अग्निः सदमित्
सर्वं अध्वराय अध्वरं यजमानः कृतं यज्ञम् । ‘सुपा सुपो भवन्तीति दत्तव्यम्’
(पा० म० ३. १. १९) इति वचनादत्र द्वितीयार्थं चतुर्थी । वेः वेति जानाति ।
यद्वा । देवा इन्द्रादयः ससस्य ऋत्विग्भिः सेव्यस्य यदास्यान्नेविद्युता विशिष्टे
सस्मिन् भजनीये ऋतस्य सत्यस्य धामन् धामनि योनी ऊपभूयन्ति यत् रणयन्त
रमयन्ते । महान् प्रभूतो नमसा हविषा रातहव्यो दत्तहविष्कः ऋतावा सत्यवान्
सोऽग्निरध्वराय यज्ञार्थं सदमित् सदं वेः गन्ता भवति । अध्वराय यज्ञं वेः
कामयते वा ॥

शब्दा०—ससस्य=स्वप्न के, यत्=जिस, विद्युता=घोतने पर, ऊपनि
होने पर, सस्मिन्=सभी, ऊधन्=यज्ञवेदियों पर, ऋतस्य=यज्ञ के, धामन्
=स्थान पर, रणयन्त=प्रसन्न करते हैं, देवाः=पूजा करनेवाले यज्ञमान,
महान्=बड़ा, अग्निः=अग्नि देवता, नमसा=नमस्कार द्वारा, रातहव्यः
=हवि की आहुति प्रदान किया जानेवाला, वेः=आनन्द सेता हैं, अध्वराय
=यज्ञ का, सदम्=संबंधा, इत्=ही, ऋतावा=सत्यवान् ।

हि० अ०—स्वप्न (रात्रि) के बीतने पर (अर्थात् उषा का आगमन होने पर) ऋत के स्थान सभी यज्ञवेदियों पर, पूजा करनेवाले यजमान जिस (अग्नि) को (स्तुतियों द्वारा) प्रसन्न करते हैं, (वह) महान् एव सत्यवान् अग्नि, जिसको नमस्कार द्वारा हव्य की आहुति प्रदान की जाती है, प्रत्येक यज्ञ का सर्वदा ही आनन्द लेता है ।

Trans—At the departure of slumber (i.e. at the break of dawn), whom the godly people (worshippers) gratify (with prayers) at all the sacrifices, the seat of eternal order, the great Agni, the truthful, to whom the oblation is offered with salutation, enjoys the sacrifices always

Notes—ससत्य—Sāyana gives its alternative meaning (1) 'at the departure of slumber i.e. at the break of dawn and (2) served by the priests'. Griffith takes it to mean 'food' which is served to Agni at the sacrifice रणयन्त—√*ran* to rejoice, caus pres 3rd plu वे—√*ṛ* to enjoy, pres injun 3rd sing Griffith takes it to mean 'flies', accented because beginning of the Pāda

वेः । अध्वरस्य । दूत्यानि । विद्वान् । उमे इति । अन्तरिति ।
रोदसी इति । सप्तचिकित्वान् ॥ दूतः । ईयसे । प्रजिद्वः । उराणः ।
विदुःश्वरः । दिवः । आशोधनानि ॥२॥

सा० भा०—हे अग्ने विद्वान् सर्वं जानातस्त्वम् अध्वरस्य यतस्य सवर्षीनि दूत्यानि दूतकर्माणि वे वेदिसि कामयसे वा । यद्वा वेदिति यज्ञ-विशेषणम् । येयजमानस्याभीष्टफलजनकस्याध्वरस्य यावस्य सवर्षीनि दूत्यानि दूतकर्माणि विद्वान् जानन् । उमे रोदसी उमयो रोदस्योर्धावापृषिव्यो अन्त मध्ये स्थितमन्तरिक्ष सचिकित्वान् सम्यक् जानन् प्रदिक् पुराण । पुराणना-मेद प्रतन प्रदिक् (नि० ३ २७ २) इति पुराणनामपु पाठात् । उराणः अल्पमपि हवि उष बहु कुर्वाण । 'उराण उष कुर्वाण' इति याज्ञेनोक्तत्वात् ।

विदुष्टर विद्वत्तरो देवाना दूतः स्व दिवः स्वर्गस्य आरोधनानि आरोहणानि ।
आरोहणार्हानि स्थानानित्यर्थः । देवाना हवींष्यर्पयितुम् ईयसे गच्छति ।

शब्दा० वेः=जानते हो, अध्वरस्य=यज्ञ के, दूत्यानि=दीत्य कर्मों को,
विद्वान्=जाननेवाले, उसे=दोनों आकाश तथा पृथिवी, अन्त=दोनों के बीच
को, रोदसी=आकाश तथा पृथिवी, संचिकित्वान्=बच्छी प्रकार से जानकर,
दूत=दूत, ईयसे=जाते हो, प्रदिव=प्राचीन, उराणः=चाहनावाले,
विदुष्टर—अधिक बुद्धिमान, दिवः=ध्रुलोक के, आरोधनानि=आरोहो पर ।

हि० अ०—सब कुछ जाननेवाले तुम यज्ञ सम्बन्धी दीत्यकर्मों को जानते
हो । दोनों आकाश तथा पृथिवी और जो उन दोनों के बीच में है (उन
सबको) अच्छी प्रकार से जानकर तुम, दूत, प्राचीन, चाहनावाले, अधिक
बुद्धिमान् ध्रुलोक के आरोहो पर जाते हो ।

Trans—All knowing thou knowest the functions of
a messenger of the sacrifice. Having known well the
two worlds—heaven and earth, and what is between
them (thou) the envoy, the ancient, desiring one,
more intelligent (than any god)(go) to the recesses of
the heaven
presents himself

Notes—वे—‘Understand’ or ‘desire’ or ‘yielding
fruits’ (Sāyana), ‘bird’ (Griffith) अध्वरस्य दूत्यानि विद्वान्—
‘(Thou) who art all knowing understandest the func-
tions of a messenger (of the gods at the sacrifices)’
(Wilson), ‘Bird of each rite skilled in envoy’s duties’
(Griffith) विद्वान्—√*vid* to know, pres part nom sing
अन्त—The word अन्त accented on the last syllable is
rhotacized, hence, इति in the Padā text (Rg Prāt I 78)
संचिकित्वान् √*cit* to perceive, perf part nom sing
ईयसे—√*i* to go, mid pres 2nd sing उराण—√*ur* to
choose, root-101st part उ is the Samprasāraṇa of वृ
in √*ur* Sīyana on the authority of Yāska takes it
to mean ‘amplifying’ and Griffith as ‘willing’

कृष्णम् । ते । एम । रुशतः । पुरः । भाः । चरिष्णु । अर्चिः ।
वपुषाम् । इत् । एकम् ॥ यत् । अप्रञ्चीता । दधते । ह । गर्भम् ।
सद्यः । चित् । जातः । भवसि । इत् । ऊँ इति । दूतः ॥६॥

सा० भा०—हे अग्ने रुशतः रोचमानस्य ते तव सर्वान्वि । अत्र एमञ्शब्देन
गमनमार्गं उच्यते । एम वस्त्रं कृष्णं कृष्णवर्णं भवति । भाः तव सर्वान्विनी
वीक्षति पुरः पुरस्ताद्भवति । चरिष्णु सचरणशीलम् अर्चिः स्वदीप्य तेज
वपुषां वपुष्मता रूपवताम् । तेजस्विनामित्यर्थः । एकम् इत् मुख्यमेव भवति ।
यत् यत्त्वाम् अप्रञ्चीता अनुपमता यजमाना गर्भं स्वगज्जननहेतुमरणि दधते ह
धारयन्ति खलु । स एव सद्यश्चित् सद्य एव जातः उत्पन्न सन् दूतः भवसीदु
यजमानस्य दूतो भवत्येव ॥

शब्दा०—कृष्णम्=काला, ते=तुम्हारा, एम=मार्ग, रुशतः=चमकने-
वाले, पुरः=सामने, भाः=तेज, चरिष्णु=सचरणशील, अर्चिः=किरण,
वपुषाम्=सुन्दर रूपवालो में इत्=हो, एकम्=एक, यत्=जब, अप्रञ्चीता
=उपस्थित यजमान दधते=धारण करता है, ह=निश्चित अर्थ का वाचक
एक निपात, गर्भम्=गर्भ अर्थात् दो अरणिर्वा जिनसे अग्नि की उत्पत्ति होती
है, सद्यः=शीघ्र, चित्=भी, जातः=उत्पन्न होकर, भवसि=बनते हो,
इत्=निश्चित अर्थ का वाचक निपात, दूतः=दूत ।

हि० अ०—चमकनेवाले तुम्हारा मार्ग काला (है), तेज सामने (है)
तुम्हारी सचरणशील रश्मि सुन्दर रूपवालो में एक हो है । उपस्थित यजमान
जब गर्भ (अर्थात् दो अरणिर्वा जिनसे अग्नि की उत्पत्ति होती है) धारण
करता है, शीघ्र उत्पन्न होकर (औ अग्नि), वास्तव में (तुम उसके) दूत बन
जाते हो ।

Trans —Black (is) thy, the shining one's path,
light (is) before, (thy) moving flame is the one (ie
chief) of all the luminous bodies. When the worship-
pers, attending, hold the womb (ie the pieces of
wood in which the fire is produced by rubbing),
immediately being born thou becomest, indeed, the
messenger

Notes—रुशतः—Gen. sing. of रुशत् from √ruc to shine. चरिष्णु—Derived from √car to move with the suffix इष्णुच् (Pāṇ. III. 2.136). अप्रवीता—वोता is past part. from √vī to go (Sāyaṇ), to pregnate (M W D.). Griffith takes it to mean 'unimpregnate'. नब्, compd. accented on the first syllable. दधते—√dkhī to put, mid. pres. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by यत्. भवसि—Not unaccented because followed by इत् in the same Pāda.

सद्यः । जातस्य । ददृशानम् । ओजः । यत् । अस्पृ । वातः ।
अनुज्वाति । शोचिः ॥ वृणक्ति । तिग्माम् । अतसेपु । जिह्वाम् ।
स्थिरा । चित् । अन्ता । द्यते । वि । जम्भैः ॥१०॥

सा० भा०—सद्यो जातस्य अरगिनिर्मयनादनन्तरमेवोत्पन्नस्याग्नेः ओजः तेजः ददृशानम् । ऋतिवगादिभिर्दृश्यमानं भवतीति शेषः । वातः धामुः यत् यदा अस्य अग्नेः शोचिः क्षोप्तिम् अनु लक्ष्मीकृत्य वाति गच्छति तदा सोऽय-मग्निः अतसेपु वृक्षसंघेषु तिग्मां तीक्ष्णा जिह्वां ज्वालां वृणक्ति संयोजयति । स्थिरा चित् स्थिराण्यपि अन्ना अन्नरूपाणि काष्ठादीनि जम्भैः तेजोभिः वि द्यते विलण्डयति । भक्षयतीत्यर्थः ॥

शब्दा०—सद्यः=शीघ्र, जातस्य=उत्पन्न अग्नि का, ददृशानम्=देखने में आता है, ओजः=पराक्रम, यत्=जब, अस्य=उसको, वातः=वायु, अनुज्वाति=हवा करता है, शोचिः=लपटों को, वृणक्ति=संयुक्त करता है, तिग्माम्=तीक्ष्ण, अतसेपु=सूखी लकड़ियों पर, जिह्वाम्=जोभ को, स्थिरा=सड़े, चित्=भी, अन्ता=बूझादि भोजन को, वि द्यते=खाता है, जम्भैः=दांतों से ।

हि० अ०—शीघ्र उत्पन्न अग्नि का पराक्रम देखने में आता है, जब वायु उसको लपटों को हवा करता है । (उस समय वह अपने) सोढ्य जिह्वा को सूखी लकड़ियों से संयुक्त करता है; यहाँ तक कि लड़े बूखों को भी अपने दांतों से खा जाता है ।

Trans.—The vigour of the immediately born (Agni) is to be seen, when the wind fans his flames.

He lays his sharpened tongue on the dry woods,
(he) consumes with his jaws even the solid food

Notes — दृक्षानम् — $\sqrt{drś}$ to see perf part acc
sing अस्य — Unaccented because it replaces the prece
ding substantive अनुवाति — $\sqrt{va}$ to blow, pres 3rd
sing वृणक्ति — $\sqrt{vrj}$ to twist, pres 3rd sing द्यते —
 $\sqrt{da}$ to divide, mid pres 3rd sing

तृपु । यत् । अग्ना । तृपुणा । ववक्ष । तृपुम् । दूतम् । कृणुते ।
यद्भः । अग्निः ॥ वातस्य । मेळिम् । सचते । निजूर्ध्वन् । आशुम् ।
न । वाजयते । हिन्वे । अर्वा ॥११॥

सा० भा० — यत् य अग्नि तृपु विप्रमेव अग्ना अन्नानि काष्ठादीनि
तृपुणा विप्रेण रश्मिसमूहेन ववक्ष वहति । वहतीत्यव । यद्भः महान ॥
अग्नि तृपुम् आत्मान दूतं कृणुते यजमानदूत करोति । निजूर्ध्वन् काष्ठानि
निशेषेण बहुप्रणि वातस्य वायो मेळि बल सचते सेवते । आशुं न
अश्वसादी यथादय तथा अर्वा गमनशीलोऽग्नि स्वरश्चि वाजयते वाजिन बल-
वान्त करोति । हिन्वे प्रेरयति च ॥

शब्दा० — तृपु = शीघ्र, यत् = जब, अग्ना = काष्ठादि भोजन को, तृपुणा
= शीघ्रगामी किरणपुञ्जों से, ववक्ष = खाता है, तृपुम् = शीघ्रगामी दूतम्
= दूत कृणुते = बनाता है यद्भः = महान, अग्नि = अग्नि देवता वातस्य
= वायु के मेळिम् = बल की सचते = संगति करता है निजूर्ध्वन् = नि शेष
रूप से खाते हुये, आशुम् = छोड़े को, न = समान, वाजयते = शक्तिशाली
बनाता है, हिन्वे = प्रेरित करता है, अर्वा = शीघ्रगामी अग्नि ।

हि० अ० जब अग्नि शीघ्रगामी (किरणपुञ्जों) से (काष्ठादि) अन्न को
शीघ्र खाता है (तब) महान् (अग्नि) अपने को (यजमान का) शीघ्रगामी
दूत बनाता है । उन सबको निशेष रूप से खाते हुये वायु के बल की संगति
करता है । जैसे (एक सईस) छोड़े को (वैसे) शीघ्रगामी (अग्नि) (अपनी
लपटों को) शक्तिशाली बनाता है तथा प्रेरित करता है ।

Trans.—Quickly when (he) carries food with quick (radiance), the great Agni makes himself a quick messenger. Consuming (the trees) (he) enjoys the company of wind. As (a horseman speeds his) horse, the moving one (i.e. Agni) strengthens and impels (his flames).

Notes.—ववक्ष्— $\sqrt{vakṣ}$ to increase, pref. 3rd. sing. Sāyaṇa derives it from $\sqrt{vah}$ to carry. कृणुते— $\sqrt{kr}$ to make, mid. 3rd. sing. सचते— $\sqrt{sac}$ to accompany, mid. pres. 3rd. sing. निजूर्वन्— $\sqrt{jūrv}$ to consume, pres. part. वाजयते— $\sqrt{vājaya}$ to be strong, denom. mid. 3rd. sing. हिन्वे— $\sqrt{hi}$ to impel, mid. pres. 3rd. sing.; accented because beginning of a new sentence.

‘यस्त्वामग्ने’ इति षड्च द्वितीय सूक्तम् । वामदेव वि । त्रैष्टुभ छन्द । अग्निदेवता । यस्त्वाम् इत्यनुक्रान्तम् । प्रातरनुवाकाद्विष्णुशस्त्रयो पूर्वसूक्तेन सहोक्तौ विनियोग ॥

यः । त्वाम् । अग्ने । इन्धते । यत्तुक् । त्रिः । ते । अन्नम् ।
कृणवत् । सस्मिन् । अहन् ॥ सः । सु । धुम्नैः । अभि । अस्तु ।
प्रसक्षत् । तव । क्रत्वा । जातवेदः चिकित्वान् ॥१॥

सा० भा०—हे अग्ने यत्तुक् खुवा सबद्ध यः यजमान त्वाम् इन्धते दीप्तिमुक्त कुर्यात् य सस्मिन्नहन् रात्रिमन्नहनि ते धुम्य त्रिः त्रिवार सवनत्रये अन्न हविलक्षणमन्न कृणवत् कुर्यात् । हे जातवेदः जाताना वेदितरग्ने तव तोषकेण क्रत्वा इध्मनाविहेतुना कर्मणा प्रसक्षत् प्रसहमान त्वदीय तेज चिकित्वान् जानन सः यजमान धुम्नै घनैर्धनोभिर्वा सु अत्यन्तम् अभ्यस्तु शत्रून् अभिभवतु ॥

शब्दा०—य = जो त्वाम् = तुमको अग्ने = ओ अग्नि इन्धते = प्रज्वलित करे यत्तुक् = नियमित खुवा से, त्रिः = तीन बार, ते = तुमको, अन्नम् = भोजन, कृणवत् = प्रदान करे सस्मिन् = सभी अहन् = दिन, सः = वह, सु = अच्छी प्रकार से धुम्नैः = घन से अभ्यस्तु = अभिभूत करे, प्रसक्षत् = विजय प्राप्त करे, तव = तुम्हारे, क्रत्वा = शक्ति से, जातवेदः = ओ जात वेदस अग्नि, चिकित्वान् = बुद्धिमान ।

हि० अ०—ओ अग्नि जो (कोई) तुमको नियमित खुवा से प्रज्वलित करे, दिन में तीन बार तुमको हवि प्रदान करे, वह बुद्धिमान घन से (शत्रुओं को) अभिभूत करे, ओ जातवेदस्, तुम्हारे पराक्रम से विजय प्राप्त करे ।

Trans—Whoever, O Agni, with uplifted ladle kindles and offers food to thee thrice every day, may he, the knowing one, fully surpass with riches, may prevail, O Jatavedas, with thy power

Notes —इनघटे— $\sqrt{\text{indh}}$ to kindle, mid pres subju 3rd sing, accented because preceded by य यत्तुक्—यत् is past part from $\sqrt{\text{yam}}$ to stretch out, Bahuvrihi compd, accented on the first member कृणवत् $\sqrt{\text{kr}}$ to make, pres subju 3rd sing, accented because syntactically connected with य अस्यस्तु— $\sqrt{\text{as}}$ with अभि to surpass pres impv 3rd sing प्रसह्यत्— $\sqrt{\text{sah}}$ to prevail, 's' aorist, subju 3rd sing, accented because it is treated as the beginning of a new sentence कृत्वा—"By the act" (Wilson), 'through mental power' (Griffith), instr sing of कृत् from $\sqrt{\text{kr}}$ to make चिकित्वा $\sqrt{\text{cit}}$ to perceive, pref part

इध्मम् । यः । ते । जमरत् । शश्रमाणः । महः । अग्ने । अनीकम् । आ । सपर्यन् ॥ सः । इधानः । प्रति । दोषाम् । उपसम् । पुष्यन् । रयिम् । सचते । धनम् । अमित्रान् ॥२॥

सा०भा० हे अग्नेः य यजमान ते तुभ्यम् इध्मं होमसाधन समिज्जात जमरत् जाहरेत् । 'हृङ् हरणे' लिट्ये लैट् । तस्य लिट् 'इतश्च लीट्' इति द्विकारलोपः । 'बहुल छन्दसि' इति शप् ण्वु । द्विवचनार्थकार्यम् । 'लेटोऽङादी' इत्यङागमः । 'हृप्रहोर्भ' इति भत्वम् । शश्रमाण इध्माद्या-हरणे धाम्यन् महः महत तव आ अनीकम् । आकाररश्चार्थे तेजश्च सपर्यन् परिचरत् धो यजमान दोषां प्रति रानि लक्ष्यकृत्य उपसं प्रति उप-काल च लक्ष्यकृत्य । कालद्वयपीत्यर्थः । इधान इध्मानस्त्वा दीप्तिपुवत् करोति पुष्यन् प्रजाभि पशुभिश्च पुष्ट सन् सः यजमान अमित्रान् शत्रून् धनम् हितेन रयिं धन सचते सेवते । सर्वदा पश्यादिधनसमुद्यो भवतीत्यर्थः ॥

शब्दा०—इध्मम्=इध्मन, या=जो, ते=तुम्हारे लिये, जमरत्=जाता है, शश्रमाणः=परिधम करता हुआ, मह=शक्तिशाली, अग्ने=ओ अग्नि, अनीकम्=तेजपुञ्ज का, आ=ओर, सपर्यन्=सत्कार करता हुआ, सः=यह, इधानः=प्रज्ज्वलित करनेवाला, प्रति दोषम्=प्रत्येक राशि, उपसम्=सुबह, पुष्यन्=तपुष्ट होता हुआ, रयिम्=धन, सचते=पाता है, धनम्=मारता हुआ, अमित्रान्=शत्रुओं को ।

हि० अ०—ओ अग्नि, परिश्रम करता हुआ, शक्तिशाली तुम्हारे तेज का सत्कार करता हुआ, जो तुम्हारे लिये इन्धन लाता है, वह प्रत्येक रात्रि तथा गुरुह (तुपकी) प्रज्वलित करता हुआ, (स्वयं) सम्पन्न होता हुआ, तथा शत्रुओं को मारता हुआ, धन को पाता है ।

Trans—Whoever toiling, brings fuel to thee, O Agni, honouring (thy) mighty splendour, kindling (thee) at every night and morning, flourishing, and killing the enemies, he accompanies the riches

Notes—जमरत्— $\sqrt{bhr}$ to bear, pref subju 3rd sing accented because preceded by य शशनाणः— $\sqrt{śram}$ to toil, pref, part सपर्यन्— $\sqrt{saparya}$ to honour, denom pres part इधान— $\sqrt{indh}$ to kindle, aorist part पुष्यन्— $\sqrt{pus}$ to flourish, pres part सचते— $\sqrt{sac}$ to accompany, mid pres 3rd sing छनन्— $\sqrt{han}$ to kill, pres part

अग्निः । ईंशे । बृहत् । क्षत्रियस्य । अग्निः । वाजस्य । पर-
मस्य । रायः ॥ दधाति । रत्नम् । विधुते । यविष्ठः । वि । आनु-
पक् । मर्त्याय । स्वधावान् ॥३॥

स्ता० भा०—उत्तासभरजोवेष्टी अग्ने क्षत्रभृतोज्जुवायय । तथा च सूत्रि-
तम्—‘अग्निरीशे बृहत् क्षत्रियस्थावामि ते शुभति घोष्यवाक्’ (आश्व० श्रौ०
४.१) इति ॥

अग्नि बृहत्ः महत् क्षत्रियस्य बलस्य ईंशे ईश्वर भवति । वर्तमाने-
ष्वे लिट् । किञ्च अग्निः परमस्य उत्कृष्टस्य वाजस्य अन्नस्य रायः पशु-
देहनस्य वेत्ते । यविष्ठः शुभतम स्वधावान् अन्नवान् तेजस्वी वाग्नि विधुते
परिचरते । ‘विपति परिचरणकर्मा’ इति यास्क । मर्त्याय मनुष्याय यज-
मानाय रत्न रमणीय धनम् आनुपक् अनुपक्त वि दधाति करोति ॥

शब्दा०—अग्निः=अग्नि देवता, ईंशे=शासन करता है, बृहत्=बड़े,
क्षत्रियस्य=राजशक्ति का, अग्नि=अग्नि देवता, वाजस्य=अन्न का, पर-

मर्य=धेष्ट, रायः=पश्यादि धन का, दधाति=धारण करता है, रत्नम्=कीमती धन, विधत्ते=प्रार्थना करने वाले के लिये, यविष्ठ=धेष्ट युवक, आनुपक्=निर्बाध रूप से, मर्त्याय=मनुष्य के लिये, स्वधावान्=आत्म शक्तिवाला ।

हि० अ०—अग्नि महान् राजशक्ति का शासक है; अग्नि अन्न का तथा धेष्ट (पश्यादि) धन का (शासक है) । धेष्ट युवक, आत्मशक्तिवाला (अग्नि) प्रार्थना करनेवाले मनुष्य को निर्बाध रूप से कीमती धन प्रदान करता है ।

Trans—Agni is the master of great sovereignty Agni (is the master) of food and of excellent riches The most youthful (Agni) the self powerful god, bestows the precious (riches) upon the worshipful mortal uninterruptedly

Notes—ईशे— $\sqrt{is}$ to be master, mid pres 3rd sing दधाति— $\sqrt{dhā}$ to put, pres 3rd. sing, accented because beginning of the Pāda स्वधावान्—'Abounding in sustenance' (Wilson), 'self reliant God' (Griffith)

यत् । चित् । हि । ते । पुरुषत्रा । यविष्ठ । अचित्तिभिः ।
चकुम् । कत् । चित् । आगः ॥ कुधि । सु । अस्मान् । अदितेः ।
अनागान् । वि । एनांसि । शिश्रुयुः । विष्णक् । अग्ने ॥४॥

सा० भा०—हे यविष्ठ युवतम अग्ने यच्चिद्वि यद्यपि सत् ते त्वदीयेषु पुरुषत्रा परिचारकेषु पुरुषेषु अचित्तिभिः अज्ञानं कञ्चिदागं किञ्चिदपि पापं वप चकुम् तथापि हे अग्ने अस्मान् अदितेः मूने अनागान् अनागत पाप-रीहतान् सु अत्यन्त कुधि कुः । हे अग्ने विष्णक् सत्यतो निष्प्रमदसि एनांसि अस्माभि कृतानि पापानि वि शिश्रुयुः विश्लेष्य शिथिलोक्तुः ।

शब्दा०—यत्=यदि, चित्=भो हि=निश्चित रूप से, ते=तुम्हारे, पुरुषत्रा=मनुष्यों के बीच होने के नाते, यविष्ठ=भो धेष्ट युवक, अचित्तिभिः=अज्ञानवश, चकुम्=किया है, कत्=कोई, चित्=भो, आग=पाप,

कृधि=करो, सु=अच्छी प्रकार से, अस्मान्=हम लोगो को, अदितेः=अदिति के सामने, अनागान्=पाप रहित, एनांसि=पापो को, वि शिश्रथः=नष्ट करो, शिथिल करो, विश्वक्=चारों तरफ से, अग्ने=ओ अग्नि ।

हि० अ० - ओ अष्ट युवक (अग्नि), तुम्हारे मनुष्य होने के नाते अस्मान्-वदा यदि हमने कोई पाप किया है (तो भी) हमको अदिति के सामने पूर्णतया पापरहित करो; ओ अग्नि चारों तरफ से पापो को नष्ट करो ।

Trans —O the most youthful (Agni), if (we) as human beings, have ever committed any sin unknowingly, (even then) make us fully sinless before Aditi, entirely remove our sins from all sides, O Agni

Notes —पुरुषत्रय—See III 33 8 चकुमा—√kr to make, pref 1st, plu; accented because preceded by चत् चित् and हि Final syllable is metrically lengthened कृधि—√kr to make, root-aorist, impv 2nd. sing; accented because beginning of the Pāda शिश्रथः—√śrath to slacken red —aorist, 2nd. sing

महः । चित् । अग्ने । एनसः । अभीके । ऊर्वात् । देवानाम् ।
उत । मर्त्यानाम् ॥ मा । ते । सरायः । सदम् । इत् । रिषाम् ।
यच्छ । तोकाम् । तनयाय । शम् । योः ॥५॥

सा० भा० - हे अग्ने देवानाम् इन्द्रादीनाम् उत अवि च मर्त्यानां मनु-
ष्याणाम् अभीके अन्तिके । अभीके इत्यन्तिक्यनामैतत् । अस्मान्भिर्यत्पाप कृत
महश्चित् महतोऽपि ऊर्वात् विस्तृतादस्मात् एनसः पापात् ते त्वदीयाः सरायः
मित्रभूता स्तोतारो यय सदमित् सर्वदेव मा रिषाम मा हिसिता भूम । हे
अग्ने त्व तोकाम पुत्राय तनयाय पौत्राय शं पावरूपोपद्रवाणां शान्तिं यो
मुह्यतोत्पादितं सुतं च यच्छ देहि ॥

शब्दा० - महः=बड़े, चित्=भी, अग्ने=ओ अग्नि, एनसः=पाप से,
अभीके=सम्मुख, ऊर्वात्=विस्तृत, देवानाम्=देवताओं के, उत=और,
मर्त्यानाम्=मनुष्यों के, मा=मत, ते=तुम्हारे, सरायः=मित्र, सदम् इत्

=कभी भी, रिषाम=कष्ट सहें, यच्छ=प्रदान करो, सोकाय=पुत्रों को, वनयाय=पौत्रों को, क्षाम्=शान्ति, योः=प्रसन्नता ।

हि० अ०—ओ अग्नि, बड़े तथा विस्तृत पापों से भी, जिनको (हमलोगों ने) देवताओं तथा मनुष्यों के सम्मुख किया है, (हम) तुम्हारे मित्र कभी भी कष्ट न सहें; (प्रत्युत) (हमारे) पुत्र तथा पौत्रों को शान्ति एवं प्रसन्नता प्रदान करो ।

Trans —Even from the great and extensive sins (committed) in the presence of the gods and men, O Agni, let not thy friends ever suffer harm, grant for (our) sons and grandsons, tranquility and happiness

Notes —रिषाम—√*riss* to be hurt, 'a'-aorist subjv 1st plu यच्छ—√*yam* to stretch out, pres impv 2nd sing

यथा । हु । त्यत् । वसवः । गौर्यम् । चित् । पदि । सिताम् ।
अमुञ्चत । यजत्राः ॥ एवो इति । सु । अस्मत् । मुञ्चत । वि ।
अंहः । म । तारि । अग्ने । प्रतुरम् । नः । आयुः ॥६॥

सा० भा०—यजत्राः यजनीया पूजार्हा हे वसवः निवासधितार अग्नय पूय यथा हु यवं त्यत् त्या ता पदि पादे सिता बद्धा गौर्यं चित् गौरों गामपि अमुञ्चत त्यक्तवन्तो भूयास्त । एवो एवमेव अस्मत् अस्मत् अंहः पाप सु अत्यन्त वि मुञ्चत विमुक्त कुस्त । बहुवचन पूजायम् । हे अग्ने त्वया प्रतरं प्रबुद्ध न अस्मदीयम् आयु म तारि प्रबुद्ध क्रियताम् ॥

शब्दा०—यथा=जित प्रकार, त्यत्=उत्त, वसवः=ओ वसुओं, गौर्यम्=गाय को, चित्=भी, पदि=पैर में सिताम्=बधी हुई को, अमुञ्चत=मुक्त किया, यजत्राः=ओ पूजनीय, एवो=उसी प्रकार, सु=पूर्ण रूप से, अस्मत्=हमसे, विमुञ्चत=मुक्त करो, अंहः=पाप को, म तारि=लम्बी होवे, अग्ने=ओ अग्नि, प्रतुरम्=लम्बी, नः=हमारी, आयुः=उम्र ।

हि० अ०—ओ वसुओं, ओ पूजनीय (अग्नि), जित प्रकार पैर में बधी गाय को (तुमने) मुक्त किया उसी प्रकार (हमको) हमारे पापों से पूर्णरूप से मुक्त करो, ओ अग्नि, हमारी लम्बी आयु और लम्बी होवे ।

Trans —O Vasus, O adorable ones, as you liberated the cow bound by the foot, similarly, set us free entirely from sin, O Agni, let our long life be extended

Notes—सिताम्— $\sqrt{sā}$ to bind, past part fem acc sing अमुञ्चत— $\sqrt{muc}$ to release impf 2nd plu, accented because preceded by यथा एवो—Final औ is pragrhya, hence, followed by इति in the Pada-text मुञ्चत— $\sqrt{muc}$ to release, pres impv 2nd plu चारि— $\sqrt{tr}$ to cross, passive aorist, injun 3rd sing

---

२१५ अ० १६

‘अच्छा वद’ इति वृत्तमिहादशं सूक्तं भौमस्यात्रेरायम् । अत्रेयमनु-
क्रमणिका—‘अच्छ दशात्रिः पार्जन्यमुपाद्यास्तिस्त्रो जगत्प उपान्तमानुष्टुप्’ इति ।
‘यत्पार्जन्य’ इत्येषा नवम्यनुष्टुप् ‘वि वृत्तान्’ इत्याद्यास्तिस्त्रो जगत्पः शिष्टाः षट्
त्रिष्टुभः । पार्जन्यो देवता । अनेन सूक्तेन प्रत्युचं वा दिशः उपस्येयाः । सूत्रितं
च—‘संस्पृतायां सर्वा दिश उपतिष्ठेताच्छा वद तवसं शीभिराभिरिति चतसृभिः
प्रत्युचं सूक्तेन वा’ (आश्व० श्रौ० २. १३) इति ॥

अच्छ । वद । तवसम् । गीःभिः । आभिः । स्तुहि । पार्जन्यम् ।
नमसा । आ । विवास ॥ कनिकदत् । वृषभः । जीरदातुः ।
रेतः । दुधाति । ओषधीषु । गर्भम् ॥१॥

सा० भा०—हे स्तोतः तवसं वरुवन्तं पार्जन्यम् अच्छ मभिप्राप्य वद
प्रायं । पार्जन्यशब्दो यास्केन बहुधा निरुक्तः—‘पार्जन्यस्तुपेराद्यस्तविपरीतस्य
तपयिता जग्वः परो जेता वा जनयिता वा प्रार्जयिता वा रसानान्’ (निरु० १०.
१०) इति । आभिः गीभिः स्तुवाभिः स्तुहि । नमसा अनेन हविरक्षणेन
आ विवास सर्वतः परिचर । यः पार्जन्यः वृषभः अयं वपिता जीरदातुः
क्षिप्रधानः कनिकदत् गर्जनशब्दं कुर्वन् ओषधीषु शर्भं गर्भस्थानीयं रेतः उर्वरं
दुधाति स्थापयति तं स्तुहि ॥

शब्दा०—अच्छ वद=प्रार्थना करो, तवसम्=शक्तिशाली शी, गीभिः
=शृचाओं से, आभिः=इन, स्तुहि=स्तुति करो, पार्जन्यम्=पार्जन्य की
नमसा=नमस्कार द्वारा, आ विवास=प्रसन्न करने की इच्छा करो, कनिकदत्
=गर्जन करता हुआ, वृषभः=शक्तिशाली, जीरदातुः=शीघ्र देनेवाला, रेतः
=बीज, दुधाति=धारण करता है, ओषधीषु=वनस्पतियों में, गर्भम्=गर्भ
के रूप में ।

हि० अ०—इन शृचाओं से शक्तिशाली की प्रार्थना करो; पार्जन्य की
स्तुति करो; (हविरादि द्रव्यों से युक्त) नमस्कार द्वारा (उत्ते) प्रसन्न करने
की इच्छा करो । गर्जन करता हुआ, शीघ्र देनेवाला, शक्तिशाली (पार्जन्य)
ओषधियों में गर्भ के रूप में बीज धारण करता है ।

Trans—Salute the mighty with these songs, praise Parjanya, seek to win him with salutation (accompanied with oblation) Roaring, the mighty, of hastening gift, puts seed in the herbs as a germ

Notes—वद्—√*vad* to speak, pres impv 2nd sing with the preposition अच्छत the verb वद् means to salute स्तुहि—√*stu* to praise, pres impv 2nd sing, accented because beginning of the Pāda विवास—√*van* to win, desid 2nd sing कनिकवत्—√*krand* to cry out, inte, pres part जीरदानू—जीर from √*jinu* to speed, Bahuvrihi compd accented on the first member For सन्धि see Appendix—'A' under नियत दधाति—√*dha* to put, pres 3rd sing

वि । वृक्षान् । हन्ति । उत । हन्ति । रक्षसः । विश्वम् । विभाय ।
धुवनम् । महावधात् ॥ उत । अनागाः । ईषते । धृष्यावतः ॥
यत् । पर्जन्यः । स्तनयन् । हन्ति । दुःश्रुतः ॥२॥

सा० भा०—अथ मन्त्रो निरुते स्पष्ट व्याख्यात तत्रेवान लिख्यते—
'पर्जन्यो विहन्ति वृक्षान्विहन्ति च रक्षसि सर्वाणि आस्माद्भूतानि विभ्यति
महावधात् महान् ह्रास्य वध । अप्यनपराधो भीत पलायते वयं कर्मवतो
मत्पजन्य स्तनयन् हन्ति दुःश्रुत पापकृत' (निक० १०. ११) इति ॥

शब्दा०—वृक्षान्=वृक्षों को, विहन्ति=मष्ट भष्ट कर देता है, उत
=और, हन्ति=मारता है, रक्षसः=राक्षसों को, विश्वम्=सम्पूर्ण, विभाय
=हरता है, धुवनम्=लोह, महावधात्=शक्तिशाली शस्त्रवाले पर्जन्य से,
उत=और, अनागाः=पापरहित, ईषते=भागते हैं, धृष्यावत=शक्ति-
शाली के सामने, यत्=जब, पर्जन्यः=पर्जन्य, स्तनयन्=गरजन करता
हुआ, हन्ति=मारता है, दुःश्रुतः=पापी भयों को ।

हि० ज०—(वह) वृक्षों को टुकड़े टुकड़े करके मष्ट कर देता है; और
राक्षसों को मष्ट करता है; शक्तिशाली शस्त्रवाले (पर्जन्य) से सम्पूर्ण सत्ता

डरता है। यहाँ तक कि निरपराध भी (उस) शक्तिशाली के सामने भाग खड़े होते हैं, जब (वह) पर्जन्य गरजता हुआ पापी मेघों को नष्ट करता है।

Trans.—(He) shatters down the trees apart; and slays the demons; the entire world fears before him of great weapon. Even the sinless flies before the mighty, when Parjanya thundering smites down the malignants.

Notes.—विमाय— $\sqrt{bhi}$ to fear, perf. 3rd. sing. महावधात्—From him of great weapon; Bahuvrihi compd. accented on the first member. ईष्यते— $\sqrt{is}$ to move, pres. 3rd. sing. स्तनयन्— $\sqrt{stan}$ to thunder, pres. part.

रथीऽव । कशया । अश्वान् । अभिक्षिपन् । आधिः । दूतान् ।
कृणुते । वर्ष्यान् । अह ॥ दूरात् । सिंहस्य । स्तनयाः । उत् ।
ईरते । यत् । पर्जन्यः । कृणुते । वर्ष्यम् । नमः ॥३॥

सा० भा०—रथीव रथस्वामीव । स यथा कशया अश्वान् अभिक्षिपन् दूतान् भटान् आधिष्करोति तद्वत्सी पर्जन्योऽपि कशया अश्वान् मेघान् अभिक्षिपन् अभिप्रेरयन् वर्ष्यान् वर्षकान् दूतान् इतवत् वृष्टिप्रेरकान् मेघान् मल्लो वा आधिः कृणुते प्रकटयति । अह इति पूरणः । एवं सति सिंहस्य । सहोर्तोहसतेर्वा शब्दकर्मणः सिंहशब्दः । अवर्षणेनाभिभवितुः शब्दमितुर्वा मेघस्य स्तनयाः गर्जनशब्दाः दूरात् उदीरते उद्गच्छन्ति । कदा । यत् यदा पर्जन्यः नमः अन्तरिक्षं वर्ष्य वर्षपितं कृणुते करोति तदा ॥

शब्दा० - रथीव=सारथी की तरह, कशया=कोड़े से, अश्वान्=घोड़ों को, अभिक्षिपन्=प्रेरित करते हुये, दूतान्=दूतों को, आधिष्कृणुते=प्रकट करता है, वर्ष्यान्=वर्षा के, अह=पूर्ववर्ती शब्द पर जोर देनेवाला निपात, दूरात्=दूर से, सिंहस्य=सिंह की तरह पर्जन्य की, स्तनयाः=गर्जनायें, उदीरते=उठती हैं, यत्=जब, पर्जन्य=पर्जन्य देवता, कृणुते=करता है, वर्ष्यम्=वर्षा से युक्त, नमः=आकाश को ।

हि० अ०—कोड़े से घोड़ों को प्रेरित करते हुये सारथी की तरह (वह) अपने वर्षा के दूतों (बादलों) को निश्चितरूप से प्रकट करता है । दूर से सिंह (की तरह पर्जन्य) की गर्जनाये उठती है; जब पर्जन्य आकाश की वर्षा (के बादलों) से युक्त करता है ।

Trans—Like a charioteer pricking his horses with a whip, he makes manifest the messenger of rain From afar the thunderings of a lion (Parjanya) arise, when Parjanya makes the sky-rainy

Notes—अभिक्षिपन्—³⁴¹√*kship* to throw, ^{अर्ध ६१७}pres part For सन्धि between अश्वान् and अभिक्षिपन् see Appendix—‘A’ under आप्द-यव-वृत्ति. ईरते—³⁴²√*ir* to set in motion, mid pres 3rd sing वय्याँ!अह, वय्यँ!नमः—See Appendix—‘B’ under कम्प स्वरित

प्र । वाताः । वान्ति । पतयन्ति । विद्युतः । उत् । ओपधीः । जिह्वे । पिन्वते । स्वः रिति स्वः ॥ इरा । विश्वस्मै । भुवनाय । जायते । यत् । पर्जन्यः । पृथिवीम् । रेतसा । अवति ॥४॥

सा० भा०—प्र वाता’ इति चतुर्थी पर्जन्यस्य चरोर्याख्या । सूत्रित च—‘प्र वाता वान्ति पतयन्ति विद्युत इत्यग्न्याधेयप्रभृति’ (आश्व० श्रौ० २ १५) इति ॥

■ वान्ति वाता वृद्धयर्थम् । पतयन्ति गच्छन्ति समस्तात् सघरन्ति विद्युतः । ओपधीः ओषधय उत् जिह्वे उदगच्छन्ति प्रवर्धन्ते । स्वः अन्तरिक्ष पिन्वते ऋरति । इरा भूमि विश्वस्मै सर्वस्मै भुवनाय सर्वजपदिताय जायते समर्था भवति । कर्देवमिति । यत् यदा पर्जन्य देव पृथिवी रेतसा उदयेन अवति रक्षति अभिगच्छति वा तदर्थ भवति ॥

शब्दा०—यासा = हवायें प्र वान्ति = बहती हैं, पतयन्ति = गिरती हैं, विद्युतः = बिजलियाँ, ओपधीः = वनस्पतियाँ, उज्जिह्वे = उगती हैं, पिन्वते = उडेलता हैं, स्वः = आकाश, इरा = अन्न, विश्वस्मै = सम्पूर्ण, भुवनाय = लोक के लिये, जायते = उत्पन्न होता है, यत् = जब, पर्जन्य = पर्जन्य, पृथिवीम् = पृथिवी को, रेतसा = जल से, अवति = रक्षा करता है ।

‘ द्वि० अ०—हवायें ब्रह्मती हैं; विजलियां गिरती हैं; ओषधियां उगती हैं; आकाश (पानी) उड़ेलता है; सम्पूर्ण प्राणियों के लिये अन्न उत्पन्न होता है; जब पर्जन्य जल से पृथिवी को रसा करता है ।

Trans.—The winds blow forth; lightnings fall down; the herbs spring up; the heaven swells; nutritious food is born for the whole world; when Parjanya supports earth with seed (i.e. water).

Notes.—यान्ति— $\sqrt{vā}$ to blow, pres. 3rd. plu. For accent see notes on यन्ति (II.35.3); see also note on बाधते (I.35.9) पतयन्ति— $\sqrt{pat}$ to fall. caus. pres. 3rd. plu. —accented because beginning of a new sentence. जिहते— $\sqrt{hī}$ to go forth, mid. pres. 3rd. sing. mid. For accent see notes on बाधते (I.35.9). पिन्वते— $\sqrt{pinv}$ to fatten, mid. pres. 3rd. sing.; accented because beginning of a new sentence. स्वः—Vide Appendix—‘B’ under rules of rendering Sanihitā-text in to Pada-text (II.6 (d)). जायते— $\sqrt{jā}$ to be born, mid. pres. 3rd. sing. Sāyaṇa explains it as ‘समर्था भवति’. अवति— $\sqrt{av}$ to protect, pres. 3rd. sing.; accented because preceded by पत्.

यस्य । व्रते । पृथिवी । नन्नमीति । यस्य । व्रते । शफ्वत् ।
जर्मुरीति ॥ यस्य । व्रते । ओषधीः । विश्वरूपाः । सः । नः ।
पर्जन्य । महि । शर्म । युच्छ ॥१॥

सा० भा०—यस्य पर्जन्यस्य व्रते कर्मणि पृथिवी नन्नमीति अत्यर्थं नमति सर्वोपानमो भवति । यस्य व्रते शफ्वत् पादोपेतं पञ्चदशिकं जर्मुरीति भ्रियते पूयते गच्छतीति वा । यस्य व्रते कर्मणि ओषधीः ओषधयः विश्वरूपाः नानारूपा भवन्ति हे पर्जन्य सः महात्सवं नः अस्मभ्यं महि शर्म महत् सुखं युच्छ प्रपच्छ ॥

शब्दा०—यस्य=जिसकी, व्रते=आज्ञा में, पृथिवी=पृथ्वी नन्नमीति=झुकी रहती है, यस्य=जिसकी, व्रते=आज्ञा में शफ्वत्=छुरवाले पशु,

जमुँरीति=विचरण करते हैं, यस्य=जिसकी, घृते=आज्ञा में, ओषधीः=वनस्पतियों, विश्वरूपाः=नाना रूपवाली हैं; सः=वह, नः=हमको, पर्जन्य=ओ पर्जन्य, महि=महान्, शर्म=सुरक्षा, यच्छ=प्रदान करो ।

हि० अ०—जिसकी आज्ञा में पृथिवी (अत्यन्त रूप से) झुकी रहती है; जिसकी आज्ञा में खुरवाले पशु विचरण करते हैं; जिसकी आज्ञा में ओषधियां माना रूपवाली होती हैं; ओ पर्जन्य, ऐसे तुम हमको महान् सुरक्षा प्रदान करो ।

Trans.—In whose command the earth bows down; in whose command all the two hoofed animals move about, in whose command herbs are the omniform; O Parjanya, (thou) as such grant us great protection.

Notes.—नम्रमीति— $\sqrt{nam}$ to bend, inte. pres. 3rd. sing.; accented because preceded by यस्य. जमुँरीति— $\sqrt{bhur}$ to quiver, inte. pres. 3rd. sing.; accented because preceded by यस्य. विश्वरूपाः—Having all forms; Bahuvrīhi compd accented on the first member especially on the final syllable (बहुव्रीहौ विश्वं सज्ञायाम् Pāṇ. VI.2 106.). यच्छ— $\sqrt{yam}$ to stretch out, pres impv. 2nd. sing.

दिवः । नः । वृष्टिम् । मरुतः । ररीध्वम् । प्र । पिन्वत । घृणः ।
अश्वस्य । धाराः ॥ अर्वाङ् । एतेन । स्तनयित्नुना । आ ।
इहि । अपः । निऽसिञ्चन् । असुरः । पिता । नः ॥६॥

सा० भा०—हे मरुतः पूर्वं दिवः अन्तरिक्षसकाशात् तः अस्मदर्थं वृष्टिं ररीध्वं दत्त । घृणः वर्षकाय अश्वस्य व्यापकाय मेघस्य संबन्धिन्यः धाराः उदकधाराः प्र पिन्वत प्रसरत । हे पर्जन्य त्वम् एतेन स्तनयित्नुना गर्जता मेघेन सह अर्वाङ् अस्मदभिमुखम् एहि आगच्छ । किं कुर्वन् । अपः अभ्यर्षित निपिञ्चन् स देवः असुरः उदकानां निरसितार्थां सन् नः अस्माकं पिता पालयन् ॥

शब्दा०—दिवः=आकाश से, नः=हमको, वृष्टिम्=वर्षा, मरुतः=ओ मरुतों, ररीध्वम्=प्रदान करो, प्र पिन्वत्=बहावो, घृणः=शक्तिशाली,

अश्वस्य=घोड़े अर्थात् बादल की, धाराः=जल की धारा, अर्वाङ्=हमारी तरफ, एतेन=इस, स्तनयितुना=गर्जन के साथ, आ इहि=आवो ।

हि० अ०—ओ मरुतों, आकाश से हमको धृष्टि प्रदान करो; अपने शक्ति-
शाली घोड़े (बादल) के जल की धारा (हमारी तरफ) बहावो; इस गर्जन
के साथ जल छिड़कते हुये हमलोगों के पिता (सुम) हमारी तरफ आवो ।

Trans.—O Maruts, give us rain from the sky; pour down streams of the mighty horse (i.e. cloud); with this thundering come hitherwards sprinkling waters, (thou) our life-giving father.

Notes.—ररीष्वम्—^{उत्तरा} $\sqrt{rā}$ to give, III. conjug. mid. pres. impv. 2nd. plu. पिन्वत— $\sqrt{pinv}$ to fatten, pres. impv. 2nd. plu. इहि— $\sqrt{i}$ to go, pres. impv. 2nd. sing. निषिञ्चन्.—नि+ $\sqrt{sic}$ to pour, pres. part.

अभि । क्रन्दु । स्तनय । गर्भम् । आ । धाः । उदन्वता । परि ।
दीय । रथेन ॥ दृतिम् । सु । कर्प । विसितम् । न्यञ्चम् । समाः ।
भवन्तु । उदन्वतः । निष्पादाः ॥७॥

सा० भा०—अभि भूम्यभिमुखं क्रन्द शब्दय । तदेव पुनरुच्यते वाक्-
र्थाय । स्तनय गर्ज । गर्भं गर्भस्थानीयमुदकम् ओषधीषु आ धाः आर्धेहि ।
तदर्थम् उदन्वता उदकवता रथेन परि दीय परितो गच्छ । दृतिं दृतिवद्-
वकधारकं मेघं विपितं विशेषेण सितं बद्धं न्यञ्चं न्यन् अधोमुखं सु सुष्ठु कर्प
आकर्ष्य वृष्ट्यर्थम् । यद्वा । विपितं विपुनतधन्यममेवं कर्प । एवं कृते उद्वतः
ऊर्ध्ववन्तः उन्नतप्रदेशाः निपादाः न्यम्भूतपादा निकृष्टपादा वा निम्नोन्नतप्रदेशाः
समाः एकस्याः भवन्तु उदकपूर्णा भवन्त्वित्यर्थः ॥

शब्दा०—अभिक्रन्द=शब्द करो, स्तनय=गर्जन करो, गर्भम्=गर्भ,
आ धाः=धारण करो, उदन्वता=पानी भरे, परि दीय=चारों तरफ घूमो,
रथेन=रथ से, दृतिम्=चौले को, सु=अच्छी प्रकार से, कर्प=लावो, विसि-
तम्=बन्धन रहित, न्यञ्चम्=अधोमुख करके, समाः=बराबर, भवन्तु=
हो जावें, उद्वतः=ऊँचे, निपादः=नीचे स्थान ।

हि० अ०—(पृथिवी की ओर) शब्द करो; गर्जन करो; (ओषधियों में) गर्भ धारण करो, पानी भरे अपने रथ से चारों तरफ घूमो, बध्नरहित जल के बँले को अधोमुख करके अच्छी प्रकार से लावो; (ताकि) ऊँचे तथा नीचे स्थान (जल से) बराबर हो जावें ।

Trans —Bellow towards (the earth), thunder, put the seed (in the herbs), traverse around with the water-laden chariot, draw well the unfastened waterskin downwards, (so that) be level the high and low places

Notes —क्रन्द— $\sqrt{krand}$ to cry out, pres impv 2nd sing स्तनय— $\sqrt{stan}$ to thunder, pres impv 2nd sing, accented because beginning of a new sentence धाः— $\sqrt{dhā}$ to put, root-aorist, 2nd sing वीया— $\sqrt{vī}$ to fly, pres impv 2nd sing, final syllable is metrically lengthened कर्ष— $\sqrt{krś}$ to plough, pres impv 2nd sing विषितम्— $\sqrt{vis}$ to bind, past part acc sing with prep वि, Sāyana gives alternative meanings—विशेषेण सितम् बद्धम् or विमुक्त बध्नम्, Wilson takes it to mean 'tight fastened', Griffith, Macdonell and Peterson as 'unfastened' न्यञ्जम्—From $m + \sqrt{añj}$, directed downwards
३२५

महान्तम् । कोशम् । उत । अच । नि । सिञ्च । स्यन्दन्ताम् ।
कुङ्गाः । विऽसिताः । पुरस्तात् ॥ घृतेन । द्यावापृथिवी इति ।
वि । उन्धि । सुप्रपानम् । भवतु । अघ्न्याभ्यः ॥ ८ ॥

सा० भा०—हे पत्न्य त्व महान्तं प्रवृद्ध कोशं कोशस्थानीय मेघम् उदच उद्गच्छ । उद्गमय वा । तथा कृत्वा नि पिञ्च नीचं क्षारय । घृत्या- नद्य विप्रिताः विव्यूता सत्य स्यन्दन्तां अवहन्तु पुरस्तात् पूर्वाभिमुखम् । प्रायेण नद्य प्राच्य स्यन्दन्ते घृतेन उदवेन द्यावापृथिवी दिव च पृथिवी च व्युन्धि बलेदय भर्तृपिबम् । अघ्न्याभ्य गोम्य सुप्रपाणं शुणु अवर्णेन पातव्यमुदक भवतु ॥

शब्दा० महान्तम्=महान्, कोशम्=जलपात्र, उदच=उपर ले जायो,
नि सिद्ध=नीचे की तरफ बरसावो, स्यन्दन्ताम्=वहें, कुल्याः=नदियां,
विसिता=बन्धनरहित होकर, पुरस्तात्=आगे, धृतेन=धी से, द्यावापृथिवी
=आकाश तथा पृथिवी की, वि उन्धि=भिगो दो, सुप्रपानम्=पर्याप्त मात्रा
में पीने योग्य, भवतु=होवे, अज्याभ्यः=अवध्य गावों के लिये ।

हि० अ० — (ओ पर्जन्य) महान् जलपात्र (बादल) को उपर ले जावो;
(वहाँ से) नीचे (जल) बरसावो; नदियां बन्धनरहित होती हुई आगे वहें;
धृत (धियाँ के जल) से दोनों आकाश तथा पृथिवी को भिगो दो; अवध्य
गावों के (पीने के) लिये पर्याप्त पानी होवे ।

Trans.—(O Parjanya), raise up the great cask;
(and therefrom) pour down (waters); flow forward the
streams, released; sprinkle both heaven and earth
with ghṛta (water); abundant be the drink for cows.

Notes.—अच—√*ac* to bend, pres. impv. 2nd. sing.
नि सिद्ध—√*si* to pour, pres. impv. 2nd. sing. स्यन्दन्ताम्—
√*syand* to move on, mid. pres. impv. 3rd. plu.;
accented because beginning of a new sentence.
द्यावापृथिवी—See notes I.35.9. वि उन्धि—√*ud* to wet, pre.
impv. 2nd. sing.

यत् । पर्जन्य । कनिकदत् । स्तनयन् । हंसि । दुःकृतः ॥ प्रति ।
इदम् । विश्वम् । मोदते । यत् । किम् । च । पृथिव्याम् ।
अर्थि ॥६॥

सा० भा०—हे पर्जन्य यत् यदा त्वं कनिकदत् अत्यर्थं शब्दपन् स्तनयन्
दुष्कृतः पापकृतो मेघान् हंसि विदारयति तदानीम् इदं विश्वं जगत् प्रति
मोदते । विश्वं विशेष्यते । यत्किं च पृथिव्यामधि भूम्यामधिष्ठितं यच्चरा-
चरात्मकं तदिदं विश्वं मोदते हृष्यति । धृष्टेः सर्वजगत्प्रोतिकारणत्वं प्रसिद्धम् ॥

शब्दा०—यत्=जब, पर्जन्य=ओ पर्जन्य, कनिकदत्=शब्द करते हुये,
स्तनयन्=गरजते हुये, हंसि=भारते हो, दुष्कृतः=पापी मेघों की, इदम्

==मह, विश्वम्==सम्पूर्ण सत्कार, प्रति मोदते==प्रसन्न होता है, यत्=जो
किञ्च==कोई भी, पृथिव्याम्=पृथिवी पर, अमि==अधिष्ठित है ।

हि० अ०—ओ पर्जन्य, जोरों से शब्द करते हुये, गरजते हुये (तुम) जब
पावो (मेघों) को धारते हो, यह सम्पूर्ण सत्कार तथा जो कोई पृथिवी पर है
प्रसन्न होता है ।

Trans—When, O Parjanya, roaring and thunder-
ing (thou) slayest the malignant, this entire world
rejoices, and all that is on the earth

Notes—कनिकदत्—See V 83 1 स्तनयन्—See V 83 2
इति— $\sqrt{han}$ ro kall, pres 2nd sing, accented because
preceded by यत् मोदते— $\sqrt{mud}$ to rejoice, mid pres
3rd sing

अवर्षीः । वर्षम् । उत् । ऊँ इति । सु । गृभाय । अकः । धन्वानि ।
अतिऽएतवै । ऊँ इति ॥ अजीजनः । ओषधीः । भोजनाय ।
कम् । उत् । प्रजाभ्यः । अविदुः । मनीषाम् ॥१०॥

सा० भा०—इयमतिवृष्टिर्विमोचनी । हे पर्जन्य स्वम् अवर्षीं वृष्टवानसि ।
वर्षमुदु पू गृभाय उत्पद्य सु सुष्ठु गृभाय गृहाय । परिहरेत्यय । धन्वानि
निरुक्तप्रदेशान् अकं जलवत कृतवानसि । किमयम् । अत्येतया उ अतिक्रम्य
गन्तुम् । ओषधीः अजीजन उदपादय । किमयम् । भोजनाय वनाय भोगाय
वा । कम् इत्ययं शिखिर जीवनाय कम् इति यत् पावपूरण (नि० १ १०) ।
उत् अयि य प्रजाभ्य सकारात् मनीषा स्तुतिम् अविदुः प्राप्तवानसि ॥

शब्दा० अवर्षी—बरसा चुके, वर्षम्—वर्षा, सु=पूषण से, उदगृभाय
=ऊँक जावो, अक=किया, धन्वानि=आलस्य स्थान को, अति एतवै=धलने
रामक, अजीजन=उत्पन्न किया, ओषधी=वनस्पतियों को, भोजनाय=
आनन्द के लिये, कम्=पावपूरण के लिये एक निपात, उत्=और, प्रजाभ्य=
प्रजाओं से, अविदुः=प्राप्त कर चुके, मनीषाम्=स्तुतियों को ।

हि० अ०—(ओ पर्जन्य), तुम वर्षा बरसा चुके, (अब) पूर्णरूप से ढक
जावो, रेगिस्तान को पार करने योग्य बना चुके, ओषधि को आनन्द के
लिये उत्पन्न कर चुके, और प्रजाओं से स्तुति भी प्राप्त कर चुके ।

Trans.—(O Parjanya), (thou) hast poured down rain, (now) stop (raining) fully ; (thou) hast made the deserts crossable ; (thou) hast produced herbs for (man's) enjoyment ; and (thou) hast found laudation from the people.

Notes.—अवर्षोः— $\sqrt{vr̥ṣ}$ to rain ; 's'-aorist, 2nd. sing. accented because beginning of the Pāda. गृमाय— $\sqrt{grabh}$ to seize, pres. 2nd. sing. अकः— $\sqrt{kr̥}$ to make, 'root's' aorist, 2nd. sing accented because beginning a new sentence. अस्त्येतवै—For accent see notes on अस्त्येतवै (I.24.8) अजीजनः— $\sqrt{jan}$ to generate, 'red.-aorist, 2nd. sing. ; accented because beginning of the Pāda. कम्—Accented कम् as a particle generally occurs at the end of a Pāda and is preceded by datives and gives the sense of 'for the benefit of'; (cf. unaccented कम् I.154.1.). अविदः— $\sqrt{vid}$ to find 'a'-aorist, 2nd. sing. उत प्रजाभ्योऽविदो मनीषाम्—Muir renders : 'and thou hast fulfilled the desires of living creatures'.

‘स पूषन्’ इति वसुधैव कुटुम्बकम् सूक्त मरुदाजस्यार्थं षोष्ण गायत्रम् । ‘स पूषन्’ इत्यनुब्रान्तम् । नष्टपत्रनिच्छत्ता पुरयेणैतज्जप्यम् । सुप्रित्त च—‘स पूषन्विदुषेति नष्टमघिजिगानिपम्बूळ्हो वा’ (आश्व० गृ० ३. ७ ९) इति ।

सम् । पूषन् । विदुषा । नय । यः । अञ्जसा । अनुऽशासति ॥
यः । एव । इदम् । इति । ब्रवत् ॥१॥

सा० भा०—हे पूषन् षोष्ण देव विदुषा जानता तेन जनेन संनय जस्मान् सगमय य विद्वान् अञ्जसा ऋजुमार्गेण अनुशासति अनुशासति नष्टद्रव्यप्राप्त्युपायमुपदिशति । य च एव एवम् इदं नष्ट भववीय धनम् इति ब्रवत् ब्रवीति । नष्ट पत्र वसुधैवकुटुम्बकम् । तेन विदुषेत्यन्वयः ॥

शाब्दा०—पूषन्=जो पूषन् देवता, विदुषा=जानकार व्यक्ति से, संनय=सयुक्त करी, मिलाओ, य=जो, अञ्जसा=सीधे, अनुशासति=बतावे, य=जो, एव=यह, इदम्=यह, इति=ऐसा, ब्रवत्=कहे ।

हि० अ०—जो पूषन्, (हमे उस) जानकार (व्यक्ति) के सम्पर्क में ले जावो जो सीधे मार्ग से (नष्ट द्रव्यों की प्राप्ति का उपाय) बतावे, तथा जो यह कहे कि ‘यह यहाँ है’ ।

Trans—O Pūṣan, associate (us) with a wise (man) who may instruct (us) in simple way, who may speak ‘it is here’

Notes—संनय—√n with सम् to associate, to con-join, impv 2nd sing अनुशासति—अनु+√śas to instruct, pres subj 3rd sing not unaccented because preceded by य ब्रवत्—√brā to speak, pres subj 3rd sing, not unaccented because preceded by य

सम् । ऊँ इति । पूष्णा । संगमेमहि । यः । गृहान् । अभिशशासति ॥
इमे । एव । इति । च । ब्रवत् ॥२॥

सा० भा०—पूष्णा अनुगृहीता वयं सं संगमेमहि तेन जनेन संगच्छेमहि यः जनः गृहान् येषु गृहेषु अस्मदीया नष्टाः पशवस्तिष्ठन्ति तान् गृहान् अभिशशासति अभिशक्ति आभिमुरत्येन बोधयति । यश्च इमे त्वदीया नष्टाः पशवः एव एवं तिष्ठन्ति इति च ब्रवत् ब्रूयात् ॥

शब्दा०—पूष्णा=पूषन् के साथ, संगमेमहि=चलें, यः=जो, गृहान्=उन घरों को जहाँ पर चुराये गये पशु रखे गये हैं, अभिशशासति=बतावे, इमे=ये, एव=यहाँ, इति=ऐसा, ब्रवत्=कहे ।

हि० अ०—पूषन् के साथ (हम लोग) चलें जो (सोये पशुओं के रखने की गुप्त) जगह बतावे; तथा जो यह बतावे कि 'ये यहाँ हैं' ।

Trans.—May we go together with Pūṣan who may instruct (the way to) places (where lost things are kept hidden); who may speak, 'these are here'.

Notes—संगमेमहि—√gam with सम् to go together, 'a'-aorist injun. 1st. plu. ब्रवत्—√brū to speak, pres. subj. 3rd. sing; accented because preceded by च (चादिषु च—Pāṇ VIII.1.58). -

पूष्णः । चक्रम् । न रिप्यति । न । कोशः । अयं । पृथते । नो इति । अस्म । व्यथते । पविः ॥३॥

सा० भा०—पूष्णः पोषकस्य देवस्य चक्रम् आयुषं न रिप्यति न विनश्यति । अस्य चक्रस्य कोशः च न अवपद्यते न हीयते । अस्य पविः धारा च नो नैव व्यथते कुच्छी भवति । तेन चक्रेण चोरान् हत्वा अस्मदीयं धनं प्रकाशयेति भावः ।

शब्दा०—पूष्णः=पूषन् का, चक्रम्=आयुष, न=नहीं, रिप्यति=नष्ट होता, न=नहीं, कोशः=तरकरा, अयं पृथते=खाली होता है, नो=नहीं, अस्म=उसका, व्यथते=कुण्ठित होती है, पविः=धार ।

हि० अ०—पूषन् का आयुध कभी नष्ट नहीं होता; (उसका) तरफत कभी खाली नहीं होता; उसको धार कभी कुण्ठित नहीं होती ।

Trans —The weapon of Pūsan is never injured ; the quiver is never vacated , its edge ■ never blunted

Notes—चक्रम्—‘Weapon’ (Sāyana), ‘wheel of the chariot’ (Griffith, Macdonell) रिप्यति— $\sqrt{ris}$ to be hurt, pres 3rd sing कोशः—‘Quiver’ (Sāyana), ‘box, interior part of the chariot’ (Griffith) अवपचते— $\sqrt{pad}$ with अव to go down Sāyana takes it to mean ‘is never vacated’ नो—(=न+उ); उ, when combines with the final अ or आ (of a particle) in to ओ, it is treated as Pragrhya vowel , hence, इति is added after it in the Pada-text व्यथते— $\sqrt{vyath}$ to waver, pres mid 3rd sing Sāyana takes it to mean ‘is blunted’ पविः—‘Edge of the weapon (Sāyana) ‘felly’ (Griffith, Macdonell)

यः । अस्मै । हविषा । अविधत् । न । तम् । पूषा । अपि ।
मृष्यते ॥ प्रथमः । विन्दते । वसु ॥४॥

सा० भा०—य यजमान अस्मै पूष्णे हविषा चक्षुरोऽन्तादिना अविधत् परिचरति तं यजमान पूषा न अपि मृष्यते । अष्टिस्तद्व ईवदप्ये । ईषदपि न हिनस्ति । स च प्रथमः मृष्य सन् वसु धन विन्दते लभते ॥

शब्दा०—यः=जो, अस्मै=उसके लिये, हविषा=हवि से, अविधत्=पूजा करता है, न=नहीं, तम्=उसको, पूषा=पूषा देवता, अपि=जरा भी मृष्यते=भूलता, प्रथम=सर्व प्रथम, विन्दते=प्राप्त करता है, वसु=धन ।

हि० अ०—जो इसके लिये हवि से पूजा करता है उसको पूषा जरा भी नहीं भूलता, (वह) सर्वप्रथम धन प्राप्त करता है ।

Trans —Who worship him with oblation, Pūsan does not least forget him , he attains the wealth first

Notes.—अविधत्— $\sqrt{vidh}$ to worship, impf. 3rd. sing, not unaccented because preceded by य. अपि—Verbal preposition, Sāyana takes it in the sense of 'least' (अपि शब्द ईषदर्थे) मृष्यते— $\sqrt{mrs}$ to not heed, to do harm (Sāyana), pres mid 3rd sing विन्दते— $\sqrt{vid}$ to find, pres 3rd sing

पूषा । गाः । अनु । एतु । नः । पूषा । रक्षतु । अर्वतः ॥ पूषा ।
वाजम् । सनोतु । नः ॥५॥

सा० भा०—पूषा पोषको देव न अस्मदीया गा अन्वेतु रक्षणार्थमनु-
गच्छतु । स च पूषा अर्वत अश्वान् रक्षतु चोरेभ्य । तथा वाजम् अन्न
च नः अस्मभ्य पूषा सनोतु प्रयच्छतु ॥

शब्दा०—पूषा=पूषन् देवता, गा=गायो के, अनु=पीछे, एतु=जावे,
पूषा=पूषन् देवता रक्षतु=रक्षा करे, अर्वत=अश्वो को, पूषा=पूषन्
देवता, वाजम्=घन, सनोतु=प्रदान करे, नः=हमारे लिये ।

हि० अ० पूषा हमारे पशुओं (को रक्षा के लिये उन) के पीछे जावे;
पूषा घोड़ो को (चोरों से) रक्षा करे, पूषा हमारे लिये घन प्रदान करे ।

Trans—May Pūsan go after our cattle, may
Pūsan protect our horses, may Pūsan grant us food

Notes—अन्वेतु— $\sqrt{a}$ with अनु to go after, impv.
3rd sing रक्षतु— $\sqrt{raks}$ to protect, impv 3rd sing
सनोतु— $\sqrt{san}$ to gain, impv 3rd sing

पूषन् । अनु । प्र । गाः । इहि । यजमानस्य । सुन्वतः ॥ अस्मा-
कम् । स्तुवताम् । उत ॥६॥

सा० भा०—हे पूषन् सुन्वत सोमाभियव कुर्वत यजमानस्य गा पशून्
अनु ॥ इहि रक्षणार्थमनुगच्छ । उत अपि च स्तुवता त्वद्विषय स्तोत्र कुर्वताम्
अस्माकं गादवानुगच्छ ॥

शब्दा०—पूषन्=ओ पूषन्, अनु=पीछे, गाः=गायो के, इहि=जाओ,

यजमानस्य=यजमान की, सुन्वतः=सोम पीसनेवाले की, अस्माकम्=हमारी, स्तुवताम्=स्तुति करनेवाले की, उत=और ।

हि० अ०—ओ पूषन्, सोम पीसनेवाले यजमान की गायों (की रक्षा के लिये) उनके पीछे जावो; और (तुम्हारी) स्तुति करनेवाले हमलोगों की (गायों के भी पीछे जावो) ।

Trans.—O Pūṣan, go after the cows of sacrificer who presses Soma, and of us who praise (thee).

Notes.—अनु इहि—√i with अनु to go after, impv. 2nd. sing.

माकिः । नेशत् । माकीम् । रिपत् । माकीम् । सम् । शारि ।
केवटे ॥ अथ । अरिष्टाभिः । आ । गृहि ॥७॥

सा० भा०—हे पूषन् अस्मदीय गोधनं माकिर्नेशत् मा नश्यतु । माकिमां-कीम् इत्येतां प्रतिषेधमात्रे वर्तते । माकीं रिपत् । मा व्याघ्रादिभिर्हिष्यताम् । माकीं मा च केवटे कूवे सं शारि संशोषं भूत् । कूपपातेनापि हिंसित मा भवतु । अथ एवं सति अरिष्टाभिः अहिंसितानिर्गोभिः सह आ गृहि सायंकाले आगच्छ ॥

शब्दा०—माकिः=कोई नहीं, नेशत्=नष्ट हो, भूले, माकीम्=किसी जो भी नहीं, रिपत्=चोट लगे, माकीम्=कोई भी नहीं, संशारि=भिरकर नष्ट हो, केवटे=कूवे में, अथ=अतः, अरिष्टाभिः=बिना कष्ट पहुँचे गायों के साथ आ गृहि=आवी ।

हि० अ०—(गायों में से) कोई न भूले, किसी को चोट न लगे; कोई कूवे में (भिरकर) न मर जाय । अतः तुम बिना कष्ट पहुँचे (गायों) के साथ आओ ।

Trans—Let none (of our cows) be lost; let none be harmed; let none be crushed in the well Thus, come with uninjured (cows)

Notes—नेशत्—√naś to be lost, 'red'-aorist, injun 3rd. sing रिपत्—√ris to be hurt, 'a'-aorist, injun

3rd. sing. संशारि— $\sqrt{śr}$ to crush, pass. aorist, 3rd. sing. आ गहि— $\sqrt{gam}$ with आ to come, root-aorist impv. 2nd. sing.

श्रुण्वन्तम् । पूषणम् । वयम् । इर्यम् । अनष्टवेदसम् ॥ ईशानम् ।
रायः ईमहे ॥८॥

सा० भा०—अस्मत्स्तोत्राणि श्रुण्वन्तम् इर्यं वारिद्वयस्य प्रेरकम् अनष्ट-
वेदसम् अविनष्टधनम् ईशानं सर्वस्येश्वरमेवंविधं पूषणं देवं वयं रायः धनानि
ईमहे याचामहे ॥

शब्दा०—श्रुण्वन्तम्=सुनने वाले, पूषणम्=पूषन् को, वयम्=हम,
इर्यम्=वरिष्ठता को दूर करनेवाले, अनष्टवेदसम्=कभी नष्ट न होने योग्य
धनवाले, ईशानम्=मालिक, रायः=धन के, ईमहे=प्रार्थना करते हैं ।

हि० अ०—(प्रार्थना) सुननेवाले, वरिष्ठता को दूर करनेवाले, कभी
नष्ट न होने योग्य धनवाले, धन के मालिक पूषा को हम प्रार्थना करते हैं ।

- *Trans.*—We implore Pūṣan who hears (of our speech), who removes the poverty, whose wealth is never lost, who is the master of wealth.

Notes.—श्रुण्वन्तम्— $\sqrt{śru}$ to hear, pres. part. acc. sing. इर्यम्—'Remover of poverty' (Sāyaṇa), 'strong' (Griffith), 'watchful' (Macdonell). अनष्टवेदसम्—He whose wealth is never lost; नष्ट् compd. accented on the first syllable, ईशानम्— $\sqrt{is}$ to be master, pres. part. acc. sing. ईमहे— $\sqrt{i}$ to go, mid. pres. 1st. pln.

पूषन् । तव । व्रते । वयम् । न । रिष्येम । कदा । चन ॥
स्तोतारः । ते । इह । स्मसि ॥९॥

सा० भा०—हे पूषन् पोषक तव त्वदीये व्रते कर्मणि वर्तमानाः वयं कदा-
चन कदाचिदपि न रिष्येम हितिता न भवेम । तावदाश्च वयम् इह अस्मिन्
कर्मणि ते तव स्तोतारः स्मसि स्म. अवामः ॥

शब्दा०—पूषन्=ओ पूषन्, तव=तुम्हारे, प्रते=कार्य में लगे, वयम्
=हमलोग, न=नहीं, रिष्येम=कष्ट पावें, कदाचन=कभी भी, स्तोतारः
=स्तुति करनेवाले, ते=तुम्हारे, इह=यहाँ, स्मसि=होवें ।

हि० अ०—ओ पूषन्, तुम्हारे कार्य में (लगे हमलोग) कभी भी कष्ट न
पावें । यहाँ हम लोग तुम्हारे स्तुति-नायक हैं ।

Trans —O Pūsan, in thy service never we be
injured Here we be singers of thy praise

Notes —रिष्येम— $\sqrt{ris}$ to be hurt, opt 1st plu
स्मसि— $\sqrt{as}$ to be, 1st plu ending in सि like मिनीमसि

परि । पूषा । परस्तात् । हस्तम् । दधातु । दक्षिणम् । पुनः । नः ।
नष्टम् । आ । अजतु ॥१०॥

सा० भा०—पूषा गोपकी देव परस्तात् परस्मिन् देशे मुताचारावन्मस्मिन्
घोरव्याघ्रादिभिरपिते देशे गच्छतो गोधनस्य निवारणाय स्वकीय दक्षिणं हस्तं
परि दधातु । परिधान निवारक करोतु । न अस्मदीय नष्टं च गोधन पुनः
अजतु आगच्छतु । आगमयतु ॥१०॥

शब्दा०—पूषा=पूषा देवता, परस्तात्=दूर से, हस्तम्=हाथ, परि
दधातु=चारों तरफ रखे, दक्षिणम्=दाहिना, पुन=फिर, न=हमारे पास,
नष्टम्=चोरी गये पशु को, आ अजतु=भेजे ।

हि० अ०—पूषा अपने दाहिने हाथ को दूर से (हमारे) चारों तरफ
रखे । चोरी गये पशु को पुन मेरे पास भेजे ।

Trans —Let Pūsan put his right hand around
(for our protection) from afar Let him drive the lost
cattle for us again

Notes —परि दधातु— $\sqrt{dha}$ to put impv 3rd sing
अजतु— $\sqrt{aj}$ to drive, impv 3rd sing

‘धीरा त्वस्य’ इत्यष्ट्वं योऽंशं सुक्तं वसिष्ठस्यायं त्र्यम्बकं वदणदेवतम् ।
तथा चानुक्रान्तम्—‘धीराष्टी वारुणं ह’ इति । गतो विनियोगः ॥

धीरा । तु । अस्य । महिना । जनूपि । वि । यः । तस्तम्भ ।
रोदसी इति । चित् । उर्वी इति ॥ प्र । नाकम् । ऋष्वम् ।
नुनुदे । बृहन्तम् । द्विता । नक्षत्रम् । पप्रथत् । च । भूम ॥१॥

सा० भा०—अस्य वदणस्य जनूपि जन्मानि महिना महिम्ना तु क्षिप्रं
धीरा धीराणि धैर्यवन्ति भवन्ति । यः वदणः उर्वी विस्तीर्णो रोदसी चित्
धावापुविष्यावपि वि तस्तम्भ विविधं तत्त्वं स्वकीये स्थाने स्थिते अकरोत् ।
पश्च बृहन्तं महान्तं नाकम् आवृत्य नक्षत्रं च ऋष्वं वरुणीयं द्विता द्विधं
प्र नुनुदे प्रेरयति स्म । अहनि सूर्यं वरुणीयं प्रेरयति रात्रौ नक्षत्रं तथेति
द्विप्रकारः । भूम भूमि च यः पप्रथत् अप्रपथत् विस्तारितवान् । तस्यास्य
वदणस्येत्यन्वयः ॥

शब्दा०—धीरा=स्विर, तु=शीघ्र, अस्य=इस वदण के, महिना=
महानता के कारण, जनूपि=जन्म, यः=जिसने, वि तस्तम्भ=धारण किया
है, रोदसी=आकाश तथा पृथिवी को, चित्=भी, उर्वी=विस्तृत, नाकम्
=सूर्य को, ऋष्वम्=जंघे, प्र नुनुदे=प्रेरित किया है, बृहन्तम्=महान्,
द्विता=दो प्रकार से, नक्षत्रम्=नक्षत्रों को, पप्रथत्=विस्तृत किया है, च
=और, भूम=पृथिवी को ।

हि० अ०—इस (वदण) के जन्म (इसकी) महानता के कारण स्वर
है, जिसने विस्तृत आकाश तथा पृथिवी को भी धारण किया है, (जिसने)
जंघे एवं महान् सूर्य और नक्षत्रों को दो प्रकार से प्रेरित किया है ।

Trans.—The births of him (Varuṇa's) are established
in greatness ; who propped even the vast heaven and
earth ; he urged the lofty and great sun and constella-
tion to motion to (their) two fold (task), and spread the
earth.

No'es —धीरा—'Stable' (Sīyana), 'permanent' (Wilson), 'wise' (Griffith); Grassmann derives it from $\sqrt{dhā}$, while Geldner from $\sqrt{dhr}$ to hold तु—Sīyana renders it as 'क्षिर' and Griffith as 'verily' जनूषि—'Births' (Sāyana), 'creatures' (Griffith), 'creation' (Peterson), 'created beings especially gods and men' (Parāṅgye) तस्तम्भ— $\sqrt{stambh}$ to prop, pref 3rd sing, not unaccented because preceded by च नाकम्—According to Yūska नाकम् means sun as well as sky (नाक आदित्यो भवति नेता आसाम् । उपोतिषां प्रणय । अयं द्यौः कम् इति मुलनाम । तत् प्रतिपिद्य प्रतिपिष्येत । न वा अमुं लोकं जामुये किचिनाकम् । न वा अमुं लोकं गतवते किचन अमुलम् —Nir II 14) Sāyana takes it here as 'sun', Griffith and Peterson as 'shy' शृङ्गम्—Lofty (Nigh III 33) Sāyana renders it as 'दृङ्नीय' Wilson as 'beautiful' Griffith and Peterson follow Yūska's interpretation प्र नुनुदे— $\sqrt{nud}$ to push, pref 3rd sing Maxmuller takes it to mean 'lighted on high' बृहन्तम्—Great, pres part acc sing from $\sqrt{brh}$ to make big द्विता—'By itself', 'all alone', 'on both sides i.e. westwards by day and eastwards at night' (Geldner) 'apart' (Maxmuller), 'forsooth', 'verily' (Oldenberg) According to Roth, Grassmann and Bergaigne, it is an emphatic particle पप्रथत्— $\sqrt{prath}$ to spread, pref subj 3rd sing, not unaccented because regarded as beginning of a new sentence

उ॒त । स्व॒यां । त॒न्वा । स॒म् । व॒दे । तत् । क॒दा । तु । अ॒न्त ।
व॒रु॒णे । भ॒व॒ानि॒॥ किम् । मे । ह॒व्यम् । अ॒ह॒र्णानः । जु॒पे॒त । क॒दा ।
मृ॒च्छी॒कम् । सु॒ष्म॒नाः । अ॒मि । रु॒यम् ॥२॥

सा० मा०—वरुण शीघ्रं विद्वद्भिरात्मैकं ऋषिरनया वितर्कयति । उतेति

विचिकित्सायाम् । उत किं स्वया तन्वा स्वीयेनात्मीयेन शरीरेण सं वदे सहवदन करोमि । आहो स्थितु तत् तेन वरणेन सह सवदे । कदा नु कदा खलु वरुणे देवे अन्तः भुवानि अन्तर्भूतो भवानि । वरणस्य चित्ते सलग्नो भवानोत्पत्य । अपि च मे मदीय हृदयं स्तोत्र हविर्षा अहृणानः अश्रुध्वन् वरण किं केन हेतुना जुपेत सेवेत । सुमना शोचनमनस्क सन्नह कदा कस्मिन् काले मृळीकं सुखमितार वरणम् अभि ख्यम् अभिपश्येयम् ॥

शब्दा—उत=और, स्वया=अपने, तन्वा=शरीर से संवदे=वार्तालाप करूँगा, तत्=उस देवता के साथ, कदा=कब, नु=निश्चित रूप से, अन्तः=हृदय में, वरणे=वरण के, भुवानि=होजूँगा, किम्=क्या, मे=मेरी, हृदयम्=प्रार्थना, अहृणानः=क्रोधरहित होकर, जुपेत=स्वीकार करेगा कदा=कब, मृळीकम्=बयालु वरण को, सुमना=सुन्दर मनवाला होकर, अभिख्यम्=देखूँगा ।

हि० अ० -- क्या मैं अपने शरीर से उस (वरण देवता) के साथ वार्तालाप करूँगा ? वरण के हृदय में मैं कब होऊँगा ? क्या मेरी प्रार्थना को क्रोधरहित (होकर वह) स्वीकार करेगा ? सुन्दर मनवाला (होकर) मैं बयालु (वरण) को कब देखूँगा ?

Trans — Whether I with my own body converse together with that (deity) ? When shall I be in the heart of Varuna ? Whether the unangered one would accept my invocation ? When shall I with good mind see the merciful (Varuna) ?

Notes — उत—Siyana renders it by 'विम्', Wilson takes it to mean 'when' and Peterson as 'and' संवदे—√vad with सम् to speak together, pres 1st sing भुवानि—√bhū to be, 'root' 1st sing, subj 1st sing अहृणान—Pres part from √hr to be angry, नञ compd accented on the first member जुपेत—√jus to enjoy, opt 3rd sing अभिख्यम्—√khyā to see 'a'-1st sing, मृज्ज 1st sing

पृच्छे । तत् । एनः । वरुण । दिदृक्षु । उपो इति । एमि । चिकि-
तुषः । निःपृच्छम् ॥ समानम् । इत् । मे । कवयः । चित् ।
आहुः । अयम् । ह । तुभ्यम् । वरुणः । हृणीते ॥३॥

सा० भा०—हे वरुण तदेन पाप पृच्छे त्वां पृच्छामि । दिदृक्षु । छान्दस
बुलोप । इष्टमिच्छप्रहम् । येन पापेन हेतुना त्वदीयं पापमंदोऽस्मि पृष्ट
सत्तत् पाप कवय । अट विपृच्छं विविध प्रष्ट चिकितुषः विदुषो जनान् उपो
एमि उपागाम् । ते कवयश्चित् कान्तवर्जिनो जनान् मे महा समानमित समान
मेदेककपमेव आहुः अकवयन् । यदाहुस्तदाह । हे स्तोत तुभ्यम् अयं ह अयमेव
वरुणः हृणीते कृष्यतीति । अत कोष परित्यज्यास्मान् पापेभ्यो मोक्षय ॥

शब्दा०—पृच्छे=पूछता हूँ, तत्=उस, एनः=पाप को, वरुण=भो
वरुण, दिदृक्षु=देखने की इच्छा से, उपो=पाप, एमि=गया, चिकितुषः=
विद्वानो के, निःपृच्छम्=विविध रूप से पूछने के लिये, समानम्=एक जैसा,
इत्=ही, मे=नुसक्तो, कवय=बुद्धिमानों ने, चित्=भी, आहुः=कहा,
अयम्=यह, ह=निश्चित अर्थ का वाचक एक निपात, तुभ्यम्=तुम पर,
वरुणः=वरुण देवता, हृणीते=क्षोभ करता हूँ ।

दि० अ०—भो वरुण, देखने की इच्छा से उस पाप को (मैं तुमसे)
पूछता हूँ, विविध रूप से पूछने के लिये (मैं) विद्वानो के पास गया ।
बुद्धिमानों ने एक ही (उत्तर) कहा—‘यह वरुण ही तुम पर क्षोभ करता हूँ’ ।

Trans—Desirous of seeing, O varuna, I ask that
sin (of mine), (I) have gone to wise ones to ask. The
wise ones told me the same (answer), ‘verily this Varuna
is angry upon thee’

Notes—पृच्छे—√prach to ask, mid pres 1st sing
दिदृक्षु—√drś to see, desid noun used as an adverb
उपो—(=उप+उ), final ओ is Pragrhya एमि—√i to go,
pres 1st sing चिकितुषः—Acc plu perf part from
√cit to know विपृच्छम्—Acc infinitive in अम from
√prach to ask आहुः—√ah to say, pref 3rd plu
हृणीते—√hr to be angry, pres mid 3rd sing

किम् । आगः । आस । वरुण । ज्येष्ठम् । यत् । स्तोतारम् ।
जिघांससि । सखायम् ॥ प्र । तत् । मे । वोचः । दुःऽदुम ।
स्वधाऽवः । अत्र । त्वा । अनेनाः । नमसा । तुरः । इयाम् ॥४॥

सा० भा०—हे वरुण ज्येष्ठम् अधिक किमाग आस कोऽपराधो मया
कृतो बभूव । यत् येन आगता सखायं मित्रभूतं सन्तं स्तोतारं जिघांससि
हस्तुमिच्छति । हे दूळभ दुर्दभान्यर्वाधितुमशक्य स्वधावः तेजस्विन् हे वरुण
तत् आगः मे मह्यं प्र वोचः प्रब्रूहि । एवं सति तस्य प्रायश्चित्तं कृत्वा अनेनाः
अपापः सन्नहं तुरः त्वरमाणः शीघ्रः नमसा नमस्कारेण हविषा वा त्वाम् अव
इयाम् उपगच्छेयम् ॥

शब्दा०—किम्=क्या कौन, आगः=पाप, आस=था, वरुण=भो
वरुण, ज्येष्ठम्=बड़ा, यत्=जिसके कारण, स्तोतारम्=स्तुति करनेवाले को,
जिघांससि=मारना चाहते हो, सखायम्=मित्र को, तत्=उसको, मे=
मुझसे, प्र वोचः=कहो, दूळभ=ओ कभी न सताये जानेवाले, स्वधावः=
भो शक्तिशाली, त्वा=तुम्हारे पास, अनेनाः=पाप रहित होकर, नमसा
=प्रार्थना द्वारा, तुरः=शीघ्र, अव इयाम्=पहुँचू ।

हि० अ०—ओ वरुण, कौन वह बहान् पाप था, जिससे कि तुन अपनी
स्तुति करनेवाले मित्र को मारना चाहते हो; उसको मुझसे कहो, ओ कभी न
सताये जानेवाले, शक्तिशाली (वरुण), (जिससे मैं) पाप रहित (होकर)
शीघ्र ही प्रार्थना द्वारा तुम्हारे पास पहुँचू ।

Trans.—O Varuna, what was that, the most hein-
ous sin, that thou want to kill (thy) worshipper and
a friend; tell me that, O unharmed (and) powerful
one, (so that) freed from sin, with salutation may I
reach thee quickly.

Notes.—आस—√as to be, pref. 3rd sing. जिघांससि—
√han to kill, desid. 2nd. sing. ; not unaccented because
preceded by यत्. वोचः—√vac to speak, 'red'.-aorist,
injun. 2nd. sing दूळभ—(=दु-+रभ्); visarjaniya has
disappeared before the voiced dental द् after cere-

brahizing the latter and lengthening the preceding vowel इ वम/वुज्वम/द्वलम (cf class Sins दुर्लम द्वलह). स्वधाव —'Resplendant' (Siyani), 'lord' (Griffith), 'sovereign god' (Peterson) अनेनाः—Freed from sin, Brihuvrihi compd accented on the second member (नष्टुग्याम्—Pān VI 2 172) इयान्—√: to go, opt 1st sing

अयं । द्रुग्धानि । पित्र्या । सृज । नः । अयं । या । वयम् ।
चक्रम् । तनूभिः ॥ अयं । राजन् । पशुत्पम् । न । तायुम् ।
सृज । वत्सम् । न । दाम्नः । वसिष्ठम् ॥५॥

सा० भा०—हे वरुण पित्र्या वित्त प्राप्तानि नः अस्मदीयानि द्रुग्धानि ब्रह्मान् धामनहेतुभूतान् अव सृज विमुञ्च । अस्मत्तो विप्रलेप । वयं च या यानि ब्रह्मजातानि तनूभिः शरीरं चक्रम् इत्यन्त स्म तानि च जय सृज । हे राजन् राजमान वरुण पशुत्पं न तायुं स्तंभप्रापश्चित्त इत्वावसाने धासादिभि पशूना तर्पयितार स्तेनमिव दाम्नः रजो वत्स न वत्समिव च वसिष्ठं वा वचकात् पापात् अव सृज विमुञ्च ॥

शब्दा०—द्रुग्धानि=पापों से, पित्र्या=पिता से प्राप्त, अव सृज=मुक्त करो, नः=हमको, अयं=(अब तुम) मुक्त करो, या=जो, वयम्=हमने, चक्रम्=किया है, तनूभिः=शरीर से, राजन्=ओ राजा, पशुत्पम्=पशु को धासादि से तृप्त करनेवाले, न=जित तरह, तायुम्=चोर को, अवसृज=मुक्त करो, वत्सम्=बछड़े को, न=जित तरह, दाम्नः=रस्ती से, वसिष्ठम्=वसिष्ठ को,

हि० अ०—पिता द्वारा (प्राप्त) पापों से मुक्त करो, उन (पापों) से जिनको हमने स्वयं अपने शरीर से किया है मुक्त करो । ओ राजन जित प्रकार पशु को (प्रापश्चित्त के बाद धासादि से) तृप्त करनेवाले चोर को तथा बछड़े को रस्ती से (मुक्त किया जाता है) (उसी प्रकार) वसिष्ठ को (पापों से) मुक्त करो ।

Trans—Set us free from sins (committed) by our father from those that we have committed with our bodies : Release Vasistha O king, (from the bond)

like a thief feeding cattle (after remorse), like a calf from the cord.

Notes.—**दृग्धानि**—From $\sqrt{druh}$ to hate; 'hatred that causes one to be bound' (Sāyaṇa), 'ill deeds' (Wilson), 'sins' (Griffith) 'unrighteous acts' (Peterson). **अव सृज**— $\sqrt{sṛj}$ with अव to set free, impv. 2nd. sing. **चकृम**— $\sqrt{kr}$ to make, pref. 1rst. plu.; not unaccounted because preceded by या. **पशुहृषम्**—'Nourishing the cattle (after remorse)' (Sāyaṇa) 'who feeds the cattle' (Griffith). In the footnote Griffith writes: 'Who has performed penance for his theft and at the completion of the service, offered fodder to the stolen animal'. According to Maxmüller 'who has feasted on stolen cattle.' Peterson translates as 'who steals cattle.'

न । सः । स्वः । दक्षः । वरुण । ध्रुतिः । सा । सुरा । मनु्युः ।
विष्मीदकः । अचित्तिः ॥ अस्ति । ज्यायान् । कनीयसः । उप-
ज्वरे । स्वप्नः । च । इत् । अनृतस्य । प्रज्योता ॥६॥

सा० भा०—हे वरुण सः स्वो दक्षः पुरुषस्य स्वभूतं तद्वत् पापप्रवृत्ती कारणं न भवति । किं तर्हि ध्रुतिः स्थिरा उत्पत्तिसमय एव निमित्ता देवगतिः कारणम् । 'ध्रु गतित्यर्थयोः' इति धातुः सा च ध्रुतिर्विद्यमानरूपा । सुरा प्रमादकारिणी मनु्युः श्लोषश्च गुणदिविषयः सन्ननर्थहेतुः । विष्मीदकः दूत-साधनोऽक्षः । स च दूतेषु पुरुषं प्रेरयन्नर्थहेतुर्भवति । अचित्तिः अतानम-विवेककारणम् । अत ईदृशो देववृत्तिरेव पुरुषस्य पापप्रवृत्ती कारणम् । अपि च कनीयसः अल्पस्य हीनस्य पुरुषस्य पापप्रवृत्ती उपपारे उपागते समीपे नियन्त्रत्वेन स्थितः ज्यायान् अधिक ईश्वरः अस्ति । स एव तं पापे प्रवर्तयति । तथा चाग्नातम्—एष ह्येवासायु कर्म कारणति तं यमयो विनीयते' (कौ० उ० ३.८) इति । एवं च सति स्वप्नश्च स्वप्नोऽपि अनृतस्य पापस्य प्रयोक्ता प्रकरणे मिश्रयिता भवति । इत् इति प्ररकः । स्वप्ने वृत्तेरपि

कर्मभिर्वह्निं पापानि जायन्ते किमु वस्तव्यं जायति इतः कर्मभिः पापान्मुत्पद्यन्त इति । अतो ममापराधो देवायत इति हे वरुण स्वया क्षन्तव्य इति भावः ॥

शब्दा०—न=नहीं, सः=यह, स्वः=अपनी, दक्षः=शक्ति, वरुण=ओ वरुण, धृतिः=देव, सा=यह, सुरा=शराब, मन्युः=क्रोध, विभीदकः=जुआ के पागे, अचित्तिः=अज्ञान, अस्ति=है, ज्यायान्=बड़े, कनीयसः=छोटे के, उपारे=पाप कार्य में ले जाने के लिये, स्वप्नः=स्वप्न, चन=भी इत्=पादपूरण के लिये एक निषात, अनृतस्य=बुराईयो का, प्रयोता=निषातक, समुक्त करनेवाला ।

हि० अ०—ओ वरुण, यह अपनी शक्ति नहीं (बल्कि) देव, शराब, क्रोध, जुआ, तथा अज्ञान है (जिससे मनुष्य पाप करता है); छोटे के पाप कार्य में बड़े (भी वारण) होते हैं, स्वप्न भी बुराईयों से समुक्त करने-वाला है ।

Trans—O Varuna, it is not one's own power, (but) fate, wine, wrath, dice and ignorance (that cause man to commit sin) There is senior in leading to astray the younger, even a dream leads to the commitment of unrighteous act

Notes—दक्षः—'Insight,' 'understanding,' 'intention' (Grassmann), 'power,' 'will power,' 'character' (Geldner), 'intent' (Macdonell), 'own-will' (Griffith), 'volitional act' (Peterson) धृतिः—'Fate' (Sâyana), 'condition' (Wilson), 'seduction' (Grassmann, Griffith, Macdonell), 'temptation' (Peterson), 'accident,' 'chance' (Geldner) Sayana derives it from $\sqrt{dhru}$ and Grassmann from $\sqrt{dhar}$, $dhuru$, to tempt, to run उपारे—Sayana renders it as *उपागते समीपे* Wilson takes it to mean 'in the proximity,' Griffith as 'near to lead astray' Peterson derives it from $उप + \sqrt{r}$ to commit guilt or unrighteousness अस्ति उपारे—'There is a senior in the proximity of the junior' (Wilson), 'the old is near to lead astray the younger' (Griffith), 'there is a

mightier one to actuate the lapses of a feebler one (Peterson) चन—*Siyana* takes it in the sense of अवि while Griffith and Peterson as a negative particle प्रयोदा—*Siyana* derives it from $\sqrt{yu}$ to unite and renders it as प्रकरणे निमित्ता भवति Griffith and Peterson derives it from $\sqrt{yu}$ to separate and translate as 'removeth' and 'banish' respectively

अरम् । दास । न । मीळहुपे । कराणि । अहम् । देवाय । भूर्णये ।
 ५९ अनागा ॥ अचेतयत् । अचितः । देवः । अर्यः । गृत्सम् । राये ।
 कविस्तरः । जुनाति ॥७॥ ✓

सा० भा०—मीळहुपे सेवने कामनां यपिने भूर्णये जगनो भर्ते देवाय
 वानाविगुणयुक्ताय वरुणाय अनागाः सत्प्रसादात्पाप सन् महन् अरम् अल
 पर्याप्त कराणि परिचरण करवाणि । दासो न यया भूत्य स्वामिने तन्मय
 परिचरति सद्धत । अर्यः स्वामी स च देवः अचित* अज्ञानतोऽस्मान अचेतयत्
 चेतयतु प्रज्ञापयतु । गृत्स स्तोतार च कविस्तरः प्राज्ञतरो देव राये धनाय
 धनप्राप्तयर्थं जुनाति जुनातु प्रेरयतु ॥

शब्दा० अरम्—पर्याप्त रूप में, दासः—नौकर, न—तरह, मीळहुपे
 =कामनाओं को पूरा करनेवाले, कराणि=कर, अहम्=मैं, देवाय=देव
 की, भूर्णये=जगत् का भरण पोषण करनेवाले, अनागाः=पाप रहित
 होकर, अचेतयत्=प्रबुद्ध करे, अचित*=अज्ञान से, देवः=देव, अर्यः=
 सबका स्वामी, गृत्सम=स्तुति गायक की, राये=धन के लिये, कविस्तर
 =बुद्धिमान, जुनाति=प्रेरित करे ।

हि० अ०—पाप रहित (होकर) कामनाओं को पूरा करनेवाले, जगत्
 का भरण पोषण करनेवाले, देव की मैं पर्याप्त मात्रा में नौकर की तरह सेवा
 करूँ । (सबका) सरसक देव अज्ञान से प्रबुद्ध करे, स्तुतिगायक को वह
 बुद्धिमान धन के लिये प्रेरित करे ।

Trans—Freed from sin, may I serve diligently
 as a servant the bounteous, the lord of the world May

the divine lord awake us from ignorance May the wiser one lead the singer to riches

Notes—मीरुहये—Dat sing of मीरुहास् from /mih to pour, 'howerer of benefits' (Wilson), 'bounteous' (Griffith) कृणुणि—√kr to make, root-acriest subjunct 1st sing मूर्णये—Dat sing of मूर्ण, 'lord of the world' (Siyana), 'inclined to anger' (Griffith), 'impetuous' (Peterson) अचेतयत्—√cit to know, caus. impf 3rd sing, Siyana renders it as चेतयत् प्रज्ञापयत् जुनासि—√jñ to urge on, to speed pres 3rd sing

अयम् । सु । तुभ्यम् । वरुण । स्वधाञ्चः । हृदि । स्तोमः । उप-
श्रितः । चित् । अस्तु ॥ शम् । नः । चेमे । शम् । ऊँ इति ।
योगे । नः । अस्तु । यूयम् । पातु । स्वस्तिभिः । सदा । नः ॥८॥

सा० भा०—हे स्वधावः अग्रयन् वरुण तुभ्यं त्वदपं विवमण अयम् एतत्सुवतामक स्तोमः स्तोत्र हृदि त्वदीये हृदये सु सुष्ठु उपश्रितः उपगत समवेत अस्तु । चित् इति पूरकः । अग्राप्तस्य प्रापण योग प्राप्तस्य रक्षण क्षेम । नः अस्मदीये क्षेमे रक्षणे क्षम् उपद्रवाणां शमनम् अस्तु । योगे च नः अस्मदीये प्रापणे क्षम् शमनमेवास्तूपद्रवाणाम् । हे वरुणादयो देवा नः अस्मान् सर्वदा स्वस्तिभिः भविनाम पात रक्षत ॥

शब्दाः—अयम्=यह, सु=सुन्दर, तुभ्यम्=तुम्हारे लिये, वरुण=ओ वरुण, स्वधाञ्च=ओ शशितशाली, हृदि=हृदय में, स्तोमः=स्तोत्र, उपश्रितः=विश्रित, चित्=पदपूरण के लिये प्रयुक्त निपात, अस्तु=हो शम्=कल्याण, नः=हमारा, चेमे=रक्षा में, शम्=कल्याण, उ=निश्चित अर्थ का वाचक एक निपात, योगे=प्राप्ति में, न=हमारा, अस्तु=हो, यूयम्=तुम लोग, पातु=रक्षा करो, स्वस्तिभिः=आञ्जीर्वाद से, सदा=समदा, न=हमारी ।

हि० अ०—ओ शशितशाली, वरुण, तुम्हारे लिये (निमित्त) यह स्तोत्र तुम्हारे हृदय तक पहुँचे । रक्षा में हमारा कल्याण हो, प्राप्ति में हमारा कल्याण हो । तुम लोग अपने आञ्जीर्वाद से हमारी सर्वदा रक्षा करो ।

Trans.—O Varuṇa, the powerful, this hymn (fashioned) for thee, may resort in (thy) heart . May the bliss be ours in protection ; may the blies be ours in acquiring. Protect us ever with your blessings.

Notes—उपाश्रितः—√*śri* to resort, past part. second syllable is lengthened. अस्तु—√*as* to be, impv. 3rd. sing. पत—√*pā* to protect, impv. 2nd. plu.

‘सवत्सरम्’ इति द्वाचै चतुर्दश सूक्तं वसिष्ठस्यायं प्रैष्टुभम् । आद्या
स्वनुष्टुप् । मण्डूका देयता । तथा धानुशान्त—‘सवत्सर ददा पर्जन्यस्तुति
सहस्रान्मण्डकास्तुष्टावाद्यानुष्टुप्’ इति वृष्टिकामेन तत्सूक्तं जप्त्वा ॥

संवत्सरम् । शशयानाः । ब्राह्मणाः । व्रतऽचारिणः ॥ वाचम् ।
पर्जन्यऽजिन्विताम् । प्र । मण्डूकाः अवादिषुः ॥१॥

सा० भा०—अत्र निरुक्त—‘वसिष्ठो वर्षकाम पर्जन्यं सुष्टाव त मण्डूका
अन्वमोदन्त स मण्डूकाननुमोदमानान् वृष्ट्वा सुष्टाव’ (नि० ९. ६) इति ।
‘मण्डूका मज्जूका मज्जनान्मदतेर्वा मोदतिकर्मणो मन्दतेर्वा तुष्टिकर्मणो मण्डयते-
रिति वैयाकरणा मण्ड एवामोक इति वा मण्डो मदेर्वा मुदेर्वा तेषामेवा भवति’
(नि० ९. ५) इति । व्रतचारिणः यत सवत्सरसत्रात्मक कर्माचरन्त ब्राह्मणा ।
लुप्तोपममेतत् । एवभूता ब्राह्मणा इव संवत्सरं शरत्प्रभृति आ वर्षतोरक
सवत्सरं शशयानाः शशयाना वर्षणार्थं तपश्चरन्त इव बिल एव सन्त एते
मण्डूकाः पर्जन्यजिन्वितां पर्जन्येन प्रीता यथा वाचा पर्जन्यं प्रीतो भवति
तावृशीं वाचं प्र अवादिषुः प्रवदन्ति ॥

शब्दा०—संवत्सरम्=वर्ष भर, शशयानाः=तपस्या करते हुये,
ब्राह्मणाः=ब्राह्मणों (की तरह), व्रतचारिणः=व्रत का आचरण करनेवाले,
वाचम्=शब्द, पर्जन्यजिन्विताम्=पर्जन्य की प्रिय लगनेवाले, मण्डूकाः=
मेढक, प्र अवादिषुः=बोल रहे हैं ।

हि० अ० व्रत का आचरण करनेवाले ब्राह्मणों की तरह वर्ष भर (वर्षा
के लिये) तपस्या करते हुये की तरह (बिल में) पड़े हुये मेढक पर्जन्य की प्रिय
वचन बोल रहे हैं ।

Trans—The frogs like Brahmms, observant of
their vows, practising penance throughout the year,
utter aloud praises agreeable to Parjanya

Notes—शशयाना—√śi to lie, pref part nom
plu ब्राह्मणाः—It is an example of लुप्तोपमा The word

expressing the comparison is dropped. Thus ब्राह्मणाः would mean 'like Brahmins'. पर्जन्यजिन्विताम् - जिन्विताम् is past part. from $\sqrt{jinv}$ to quicken; Tatpuruṣa compd; for accent see इन्द्रेणिते (III.33.2) 'agreeable to Parjanya' (Wilson), 'inspired by Parjanya' (Griffith), 'roused by Parjanya' (Macdonell). अवादिषुः— $\sqrt{vad}$ to speak, 'is'-aorist, 3rd. plu.

दिव्याः । आपः । अभि । यत् । एनम् । आयन् । दृतिम् । न ।
शुष्कम् । १ । शयानम् ॥ गवाम् । अह् । न । मायुः ।
वत्सिनीनाम् । मण्डूकानाम् । वग्नः । अत्र । सम् । एति ॥२॥

सा० भा०—दिव्याः दिवि भवाः आपः दृतिं न दृतिमिव शुष्कं नीरसं सरसी । महत्तरः सरसी । गौरादिलक्षणो डोप् । सरस्याम् । 'सुपां सुलुक्' इति सप्तम्या लुक् । 'ईदूती च सप्तम्यर्थे' इति प्रगुह्यसंज्ञा । महति सरसि निर्जले धर्मकाले शयानं निवसन्तम् एनं मण्डूकगणं यत् यदा आयन् अभि-गच्छन्ति तदा अत्र अस्मिन् वर्षणे पर्जन्ये वा राति वत्सिनीनां वत्सपुत्रानां गवां नः मायुः गवां शब्द इव मण्डूकानां वग्नः शब्दः समेति संगच्छते । यथा वत्सैः संगतासु गोषु महान् घोषो जायते तद्वदृष्टे पर्जन्ये महान् कलकल-शब्दो जायत इत्यर्थः । अह् इति पूरकः ॥

शब्दा०—दिव्याः=आकाश का, आपः=पानी, अभि=ओर, यत्=जब, एनम्=इनके मुख पर, आयन्=आता है, दृतिम्=मत्तक, न=तरह, शुष्कम्=सूखे, सरसी=सरोवर में, शयानम्=पड़े हुये, गवाम्=गायों की, अह्=थदपूरण के लिये प्रयुक्त एक निपत्त, न=तरह, मायुः=शब्द, वत्सिनीनाम्=बछड़ों वाली, मण्डूकानाम्=मण्डूकों की, वग्नः=टर्-टर् की आवाज, अत्र=यहाँ, समेति=एक साथ उठती हैं ।

हि० अ०—सूखे मत्तक की तरह (बिना पानी के) सरोवर में पड़े हुये मेढकों के समूह पर जब वर्षा का पानी आता है, (उस समय) मेढकों की टर्-टर् की आवाज, बछड़े के साथ गायों की आवाज की तरह, एक साथ उठती हैं ।

Trans.—When the waters of the sky fall upon the

troop of frogs sleeping in the (exhausted) lake like a dry water-skin, then rises together the croaking of the frogs like the bellowing of cows, joined by their calves.

Notes.—आयन्—√i to go, impf. 3rd. plu.; not unaccented because preceded by यत्. सरसो—Loc. sing; final ई is Pragrhya (साप्तमिको च पूर्वो Rg. Prāt. I.72; ईद्वौ च सप्तम्यै—Pāṇ I.1.19). शयानम्—√ḥi to lie mid, pres. part. acc. sing. वग्नुः—From √vac to speak; roar, sound (especially of animals); here it means the croaking of the frogs. समेति—√i with सम् to rise, pres. 3rd. sing.

यत् । ईम् । एनान् । उशतः । अमि । अवर्षीत् । तृष्यावतः ।
प्रावृषि । आऽगतायाम् ॥ अखलीकृत्य । पितरम् । न । पुत्रः ।
अन्यः । अन्यम् । उप । वदन्तम् । एति ॥३॥

सा० भा०—उशतः कामयमानान् तृष्यावतः तृष्यावतः एनान् मण्डूकान् प्रावृषि वर्षती आगतायाम् आगते सति यत् यदा अवर्षवर्षीत् पर्जन्यो जल-रभिषिञ्चति । ईम् इति पूरणः । तदानीम् अखलीकृत्य । अखल इति शब्दानुकरणम् । अखलशब्दं कृत्वा पुत्रः पितरं न पितरमिव अन्यः मण्डूकः वदन्तं शब्दयन्तम् अन्यं मण्डूकम् उप एति प्राप्नोति ।

शब्दा०—यत्=जब, ईम्=पूर्ववर्ती शब्द पर जोर देनेवाला एक विपात, एनान्=इनके, उशतः=इच्छा करनेवाले, अमि अवर्षीत्=उपर वर्षा किया, तृष्यावतः=प्यासे, प्रावृषि आगतायाम्=वर्षा ऋतु के आगमन पर, अखलीकृत्य=अनुकरणात्मक अस्पष्ट शब्द करके, पितरम्=पिता के पास, न=तरह, पुत्रः=पुत्र, अन्यः=एक, अन्यम्=दूसरे के, वदन्तम्=बोलता हुआ, उप एति=समीप जाता है ।

हि० अ०—वर्षा ऋतु के आगमन पर जब (पर्जन्य ने जल की) इच्छा करनेवाले (तथा) प्यासे इनके उपर वर्षा की, (तब) एक (मेढक) बोलते

हुये दूसरे के पास जाता है जैसे अस्पष्ट अनुकरणात्मक शब्द करके पुत्र पिता के पास (जाता है) ।

Trans —At the advent of rainy season, when Parjanya poured rain upon the longing and thirsty (frogs), (then) one (frog) goes to another croaking, as a son to his father with inarticulate ejaculations

Notes —उद्यतः— $\sqrt{ias}$ to desire, pres part च becomes उ by Samprasāraṇa अवर्षीत्— $\sqrt{vrs}$ to rain, 'is' acrost 3rd sing, not unaccented because preceded by यत् The subject to this verb is not mentioned Sayana supplies पञ्चन्य as its subject प्रावृषि—A loc absolute accompanied by past pass part आगतायान, it would mean 'at the advent of rainy season' अस्वलीकृत्या—अस्वली is an onomatopoeic word compounded with कृ in the sense of inarticulate ejaculations Genund in च has a long vowel, though in the Pāda text it appears with short vowel Macdonell takes it to mean 'croaking', Griffith as 'cries of pleasure' वदन्तम्— $\sqrt{iad}$ to speak, pres part acc sing

अन्यः । अन्यम् । अनु । गृष्णाति । एनोः । अपाम् । प्रसृगे । यत् । अमन्दिपाताम् ॥ मण्डूकः । यत् । अभिवृष्टः । कनिष्कन् । पृश्निः । समुप्युङ्क्ते । हरितेन । वाचम् ॥४॥

सा० भा० एनो एनयोदयोमण्डूकयो अन्यः मण्डूक अन्धं मण्डूक-
मनुगम्य गृष्णाति गृह्णाति । अपाम् उदकानां प्रसृगे प्रसृजने वर्षणे सति
यत् यदा अमन्दिपाता हृष्टावभूताम् । यत् यदा च अभिवृष्ट पञ्चनेनाभि-
षिक्त कनिष्कन् । स्कन्दतेयं हलुगन्तस्य रूपम् । मृग स्कन्दधृतलव कुवन
पृश्निः पृश्निवण मण्डूक हरितेन हरितवर्णेनान्येन मण्डूकेन वाचं समुप्युङ्क्ते
सयोजयति । उभावप्येकविव शब्द कुवति । तदानीमन्योऽयमनु गृष्णाती-
त्यन्वयः ॥

शब्दा०—अन्यः=एव, अन्यम्=दूसरे को, अनुगृह्णाति=स्वागत करता है, अपां प्रसर्ग=वर्षा के होने पर, यत्=जब, अमन्दिपाताम्=प्रसन्न रहते हैं, मण्डूकः=मेढक, यत्=जब, अभिवृष्टः=वर्षा से भीगा हुआ, फनिष्कम्=बार-बार उछलता हुआ, परित्र=चितकबरा समृद्धि=सदयत करता है, हरितेन=हरे वर्ण के मेढक के साथ, वाचम्=शब्द को ।

हि० अ०—दोनों में से प्रत्येक एक दूसरे का स्वागत करता है, वर्षा होने पर जब दोनों प्रसन्न रहते हैं, जब वर्षा से भीगा हुआ चितकबरा मेढक बार-बार उछलता हुआ हरे वर्ण वाले मेढक के साथ अपने शब्द को मिलाता है ।

Trans —Each of these two congratulates the other, when the two rejoice at the pouring of the rain, the speckled frog when moistened (by rain) leaping up repeatedly mingles his voice with (that of) green one

Notes —अनुगृह्णाति— $\sqrt{grabh}$ with अन् to receive, to greet, pres 3rd sing अमन्दिपाताम्— $\sqrt{mand}$ to exhilarate, mid 'is' aorist, 3rd dual, not unaccented because preceded by यत् अभिवृष्टः— $\sqrt{vrs}$ to rain, past part, for accent see निहिता (I 247) फनिष्कम्— $\sqrt{skand}$ to leap, mte part In the R V the cerebralization of स regularly takes place when it is immediately preceded by vowels other than अ or आ Later on this rule was not strictly observed समृद्धि=— $\sqrt{pre}$ to mix, mid 3rd sing, not unaccented because preceded by यत्

यत् । एषाम् । अन्यः । अन्यस्य । वाचम् । शक्तस्यऽइव ।
वदति । शिक्षमाणः ॥ सर्वम् । तत् । एषाम् । समृद्धाऽइव ।
पर्व । यत् । सुध्वार्चः । वदथन । अधि । अयसु ॥५॥

सा० मा०—हे मण्डूक यत् यदा एषा युष्मत्क मध्ये अन्य मण्डूक
अन्यस्य मण्डूकस्य वाचं वदति अनुवदति अनुकरोति शिक्षमाणः शिक्षमाण

शिष्यः शाक्तस्येव शक्तिमतः शिक्षकस्य वाचं ययानुवदति तद्वत् । यत् पदा च सुवाचः शोभनवाचो यूयं सर्वे अप्सु वृष्टेः पूबकेषु अधि उपरि प्लवन्तः वदथन्न वदत शब्दं कुरुत । तत् तदा एषां युष्माकं सर्वं पर्वं परम्पच्छरीरं समृद्धेव समृद्धमेवाविकलावयवमेव भवति । इवशब्दोऽवधारणे । घर्मकाले मूत्रावमापन्ना मण्डूकाः पुनर्वर्धने सत्यविकलाङ्गाः प्रादुर्भवन्तीत्यर्थः ॥

शब्दा० —यत्=जब, एषाम्=तुममें से, अन्यः=एक, अन्यस्य=दूसरे के, वाचम्=शब्द का, शाक्तस्येव=शिक्षक के शब्द की तरह, वदति=अनुकरण करता है, शिक्षमाणः=सीखनेवाला, सर्वम्=सम्पूर्ण, तत्=उस समय, एषाम्=तुम लोगों का समृद्धेव=बड़े हुये की तरह, पर्वं=शरीर, यत्=जब, सुवाचः=सुन्दर वाणीवाले (तुम लोग), वदथन्न=बोलते हो, अधि अप्सु=जल के उपर ।

हि० अ०—जब तुममें से एक दूसरे के शब्द का अनुकरण करता है जैसे शिष्य शिक्षक (के शब्द) का; तुम लोगों का सम्पूर्ण शरीर बड़े हुये की तरह हो जाता है, जब सुन्दरवाणी वाले तुम लोग जल में एक साथ बोलते हो ।

Trans.—When one of you imitates the voice of another as a learner of his teacher; when loud crying you speak in the waters, then the entire body of yours is as it were developed.

Notes.—पर्व—‘Body’ (Sāyaṇa), ‘section in Vedic recitation’ i.e. lesson (Macdonell) वदथन्न—√*vad* to speak, pres. 2nd. plu. वदथ is extended to वदथन्न. सर्वं तत्... अप्सु—‘when loud crying you converse (leaping) upon the waters, then the entire body is as it were developed’ (Wilson), ‘your every limb seems to be growing larger as ye converse with eloquence on the waters’ (Griffith), ‘all that of them is in unison like a lesson that eloquent ye repeat upon the waters’ (Macdonell).

गोऽमांयुः । एकः । अजऽमांयुः । एकः । पृश्निः । एकः । हरितः । एकः । एषाम् ॥ समानम् । नाम । विभ्रतः । विरूपाः । पुरुऽत्रा । वाचम् । पिपिशुः । वदन्तः ॥६॥

शब्दा०—अन्यः=एक, अन्यम्=दूसरे को, अनुगृष्णाति=स्वागत करता है, अपां प्रसर्गे=वर्षा के होने पर, यत्=जब, अमन्दिपाताम्=प्रसन्न रहते हैं, मण्डूकः=मेढक, यत्=जब, अभिवृष्टः=वर्षा से भीगा हुआ, कनिष्कन्=बार-बार उछलता हुआ, परिन्ः=चितकबरा, सम्पृक्ते=संयुक्त करता है, हरितेजः=हरे वर्ण के मेढक के साथ, वाचम्=शब्द को ।

हि० अ०—दोनों में से प्रत्येक एक दूसरे का स्वागत करता है, वर्षा होने पर जब दोनों प्रसन्न रहते हैं; जब वर्षा ॥ भीगा हुआ चितकबरा मेढक बार-बार उछलता हुआ हरे वर्ण वाले मेढक के साथ अपने शब्द को मिलाता है ।

Trans.—Each of these two congratulates the other, when the two rejoice at the pouring of the rain; the speckled frog when moistened (by rain) leaping up repeatedly mingles his voice with (that of) green one.

Notes.—अनुगृष्णाति— $\sqrt{grabh}$ with अन् to receive, to greet, pres. 3rd. sing. अमन्दिपाताम्— $\sqrt{mand}$ to exhilarate, mid. 'is'-aorist, 3rd. dual; not unaccented because preceded by यत्. अभिवृष्टः— $\sqrt{vrs}$ to rain, past part.; for accent see निहिताः (I.24.7). कनिष्कन्— $\sqrt{skand}$ to leap, inte. part. In the R.V. the cerebralization of ण् regularly takes place when it is immediately preceded by vowels other than अ or आ. Later on this rule was not strictly observed. सम्पृक्ते— $\sqrt{pre}$ to mix, mid. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by यत्.

यत् । एषाम् । अन्यः । अन्यस्य । वाचम् । श्राक्तस्यऽइव ।
वदति । शिक्षमाणः ॥ सर्वम् । तत् । एषाम् । समृधाऽइव ।
पर्व । यत् । सुवाचः । वदथन । अधि । अप्सु ॥५॥

सा० भा०—हे मण्डूकः यत् यदा एषां युष्माकं मध्ये अन्यः मण्डूकः
अन्यस्य मण्डूकस्य वाचं वदति अनुवदति अनुकरोति शिक्षमाणः शिक्षमाणः

शिष्यः शक्तस्यैव शक्तिमतः शिक्षकस्य वाचं यथानुवदति तद्वत् । यत् यदा च सुवाचः शोभनवाचो मयं सर्वे अप्सु मृष्टेयूदकेषु अधि उपरि प्लवन्तः वदथन वदत वादं कुरुत । सत् तदा एषां युष्माकं सर्वं पर्व परम्पच्छरीरं समृद्येव समृद्धमेवाविकलावयमेव भवति । इवशब्दोऽवधारणे । यमकाले मृद्धायमापन्ना मण्डूकाः पुनर्यमणे सत्यविकलाङ्गाः प्रादुर्भवन्तीत्यर्थः ॥

शब्दा०—यत्=जब, एषाम्=तुमसे, अन्यः=एक, अन्यस्य=दूसरे के, वाचम्=शब्द का, शक्तस्यैव=शिक्षक के शब्द की तरह, वदति=अनुकरण करता है, शिक्षमाणः=सोखनेवाला, सर्वम्=सम्पूर्ण, तत्=उस समय, एषाम्=तुम लोगों का समृद्येव=बड़े हुये की तरह, पर्व=शरीर, यत्=जब, सुवाचः=सुन्दर वाणीवाले (तुम लोग), वदथन=बोलते हो, अधि अप्सु=जल के उपर ।

हि० अ०—जब तुमसे से एक दूसरे के शब्द का अनुकरण करता है जैसे शिष्य शिक्षक (के शब्द) का; तुम लोगों का सम्पूर्ण शरीर बड़े हुये की तरह हो जाता है, जब सुन्दरवाणी वाले तुम लोग जल में एक साथ बोलते हो ।

Trans.—When one of you imitates the voice of another as a learner of his teacher; when loud crying you speak in the waters, then the entire body of yours is as it were developed.

Notes.—पर्व—'Body' (Sāyana), 'section in Vedic recitation' i.e. lesson : (Macdonell) वदथन—√*vad* to speak, pres. 2nd. plu. वदथ is extended to वदथन. सर्वं तत्... अप्सु—'when loud crying you converse (leaping) upon the waters, then the entire body is as it were developed' (Wilson), 'your every limb seems to be growing larger as ye converse with eloquence on the waters' (Griffith), 'all that of them is in unison like a lesson that eloquent ye repeat upon the waters' (Macdonell).

गोऽमायुः । एकः । अजऽमायुः । एकः । पृश्निः । एकः । हरितः । एकः । एषाम् ॥ समानम् । नाम । विभ्रतः । विष्कृपाः । पुरुऽत्रा । वाचम् । पिप्पिशुः । वदन्तः ॥६॥

सा० भा०—एपां मण्डूकानां मध्ये एकः मण्डूकः गोमायुः गोर्जायुरिव मायुः शब्दो यस्य तादृशो भवति । एकः अन्यो मण्डूकः अजमायुः अजस्य मायुरिव मायुर्यस्य तादृशो भवति । एकः पृथिनः पुद्गिनः । एकः अपरः हरितः हरितवर्णः । एवं विरूपाः नानारूपा गमि समानम् एकं मण्डूका इति नाम विभ्रतः धारयन्तः पुरुत्रा बहुषु देशेषु वार्चं वदन्तः शब्दं कुर्वन्तः पिपिशुः अवयवीभवन्ति प्रादुर्भवन्ति । 'पिञ्ज अवयवे' । पुरुशब्दात् 'देवमनुष्यः' इत्यादिना प्राप्स्ययः ॥

शब्दा०—गोमायुः=गाय की तरह शब्द करनेवाला, एकः=एक, अजमायुः=यकरे की तरह शब्द करनेवाला, एकः=एक, पृथिनः=चितकबरा, एकः=एक, हरितः=हरा रंग का, एकः=एक, एयाम्=इनमें, समानम्=समान, नाम=नाम, विभ्रतः=धारण करते हुये, विरूपाः=विभिन्न रूपवाले, पुरुत्रा=कई ढंग से, वार्चम्=शब्द को, पिपिशुः=सजाते हैं, वदन्तः=बोलते हुये ।

हि० अ०—एक गाय की तरह शब्द करनेवाला है, एक यकरे की तरह शब्द करनेवाला है, इनमें एक चितकबरा है, एक हरा है; समान नाम धारण करते हुये (भी) विभिन्न रूपवाले हैं; बोलते हुये, (अपने) शब्द को कई ढंग से सजाते हैं ।

Trans.—One has the bellowing of a cow, another has the bleating of a goat, one of them is speckled, another is green ; (though) bearing a common name, they are of various colours ; croaking (they) adorn thir voices in diverse ways.

Notes.—गोमायुः—One who has the bellowing of a cow ; Bahuvrihi compd. accented on the first member. अजमायुः—One who has the bleating of a goat ; Bahuvrihi compd. विभ्रतः— $\sqrt{bhr}$ to bear, pres. part. पुरुत्रा—See note I.32.7. पिपिशुः— $\sqrt{pis}$ to adorn, perf. 3rd. plu. Sāyana takes it to mean 'spring out'.

ब्राह्मणासः । अतिश्रुत्वे । न । सोमं । सरः । न । पूर्णम् ।

अभितः । वदन्तः । संवत्सरस्य । तत् । अहुरिति । परि । स्थ ।
यत् । मण्डूकाः । प्रावृषीणम् । बभूव ॥७॥

सा० भा०—रात्रिमतीत्य वदन्त इत्यतिरात्र । अतिरात्रे न सोमे ।
यथातिरात्राख्ये सोमयागे ब्राह्मणा रात्रौ स्तुतशस्त्राणि पर्यायेण
क्षसन्ति हे मण्डूका । द्वितीयो नक्षत्र सप्तत्यर्थः । न सप्रति पूर्ण सरः अभित
सर्वत वदन्त रात्रौ शब्द कुर्वाणा यूय तद्बह तद्दिन परि घृ परित सर्वतो
भवथ । यत् अह प्रावृषीणं प्रावृषेण्य प्रावृषि भव बभूव तस्मिन्नाहनि सवतो
वर्तमाना भवयेत्यर्थः ।

शब्दा०—ब्राह्मणास=ब्राह्मणो (की तरह), अतिरात्रे=अतिरात्र
नामक सोमयाग में, न=इस समय, सोमे=सोमयागमें, सर=सरोवर में,
पूर्णम्=भरे हुये, अभित=चारों तरफ, वदन्त=बोलते हुये, संवत्सरस्य=
वष के, तत्=उस, अह=दिन, परि स्थ=चारों तरफ थे, यत्=जब,
मण्डूका=ओ नेडकी, प्रावृषीणाम्=पर्षा का, बभूव=था ।

हि० अ० अतिरात्र नामक सोमयाग में ब्राह्मणों की तरह (जल से)
भर हुये सरोवर के चारों तरफ बोलते हुये वष के उस दिन, ओ नेडकों, तुम
लोग चार तरफ सबन वर्तमान थे, जिस दिन वर्षा हुई थी ।

Trans—Like Brahmans at the Atiratra Soma
sacrifice, you are now croaking around the replenished
lake (throughout the night), for on that day of the year
O frogs, (you) were everywhere about, when it was the
day of the setting in of the rains

Notes—अतिरात्रे—A part of the Soma sacrifice
which lasted a day and the following night सर—Lake'
(day na), 'vessel' (Griffith) According to Macdonell
is a hyperbolic expression for a large vessel filled with
soma न—Now (Sayana), 'like' (Macdonell) पूर्णम्—Past
part from √pr to fill अह—Visarjaniya is originally
rhotasized, hence, इति is added after it in the Pada-
text परि स्थ—√as with परि to be about, pres 2nd

plu. बभूव— $\sqrt{bhū}$ to be, pref 3rd sing, not unaccented because preceded by यत्

ब्राह्मणासः । सोमिनः । वाचम् । अक्रत । ब्रह्म । कृण्वन्तः ।
परिवत्सरीणम् ॥ अध्वर्यवः । घर्मिणः । सिस्विदानाः । आविः ।
भवन्ति । गुह्याः । न । के । चित् ॥८॥

सा० भा०—सोमिनः सोमयुक्ता परिवत्सरीणं सावत्सरिक गवामयनिक
मह्यं स्तुतशस्त्रात्मकं कृण्वन्तः कुर्यन्त ब्राह्मणासः । लुप्तोपममेतत् । ब्राह्मणा
इव वाच्यं शब्दम् अक्रत अकृतयेने मण्डूका । अपि च घर्मिणः यम्येण प्रवर्द्धेण
धरन्तः अध्वर्यवः अध्वरस्य नेतार ऋत्विज इव सिस्विदानाः सिस्विदगामा
गुह्या घर्मकाले मिलेऽभिगूढा के चित् केचन मण्डूका न सप्रति वृष्टी सत्यान्
आविर्भवन्ति जायन्ते ॥

शब्दा०—ब्राह्मणासः=ब्राह्मणों की तरह, सोमित=सोम धारण करने
वाले, वाचम्=शब्द, अक्रत=करते हैं, ब्रह्म=प्रार्थना, कृण्वन्त=करते
हुये, परिवत्सरीणम्=बर्ष भर, अध्वर्यव=अध्वर्यु की तरह, घर्मिण=
प्रवर्द्धेण याग में लगे, सिस्विदानाः=पसीना चूते हुये, आविर्भवन्ति=प्रकट
हो जाते हैं, गुह्या=छिपे हुये, न=नहीं, केचित्=कोई भी ।

हि० अ०—(गवामयन में) वष भर प्रार्थना करते हुये, सोमधारण करने-
वाले ब्राह्मणों की तरह शब्द करते हैं । प्रवर्द्धेण याग में लगे हुये पसीना चूते हुये
अध्वर्यु की तरह सभी प्रकट हो जाते हैं, कोई भी छिपा नहीं रहता ।

Trans—Like Brahmins bearing Soma, making
prayers throughout the year, they make the speech
like priests performing Pravargya rite, perspiring they
come out, none is hidden

Notes—अक्रत— $\sqrt{kr}$ to make, mid 'root' aorist
3rd plu कृण्वन्तः— $\sqrt{kr}$ to make, pres part सिस्वि-
दाना— $\sqrt{svi}$ to perspire, pref part plu आविर्भवन्ति—
 $\sqrt{bhū}$ with आवि to appear, pres 3rd plu न—Sāyana
takes it to mean 'now' Macdonell and Griffith think

it in negative sense. आविर्भवन्ति...केचित्—'But now some of them appear' (Wilson), 'come forth and show themselves, and none are hidden' (Griffith) 'they appear; none of them are hidden' (Macdonell).

देवऽहितिम् । जुगुप्सुः । द्वादशस्य । ऋतुम् । नरः । न । प्र ।
मिनन्ति । एते ॥ संवत्सरे । प्रावृषि । आगतायाम् । तप्ताः ।
धर्माः । अरनुवृत्ते । विसर्गम् ॥६॥

सा० भा०—नरः नेताः एते मण्डूकाः देवहिंतिं देवः कृतं विषाम्
अत्यंतोरय धर्म इत्येवंकथं जुगुप्सुः गोपायन्ति । काले काले रक्षन्ति । अत
एव द्वादशस्य द्वादशमासात्मकस्य संवत्सरस्य ऋतुं तं तं वसन्तादिकं न प्र
मिनन्ति न हिंसन्ति । पर्जन्यस्तुतेरनुमोदनेन तत्तत्काले वृष्टिहेतवी भवन्ती-
त्यर्थः । संवत्सरे संपूर्णं प्रावृषि वर्षतो आगतायाम् आपते सति धर्माः पूर्वं
धर्मकाले वर्तमानाः तप्ताः तापेन पीडिताः संप्रति विसर्गं विसर्गनं प्रिलान्भी-
षणम् अरनुवृत्ते प्राप्नुवन्ति ॥

शब्दा०—देवहिंतिम्=देवनिमित्त विषाणों का, जुगुप्सुः=पालन करते
हैं, द्वादशस्य=बारह महीनेवाले, ऋतुम्=ऋतु का, नरः=नेता, न=नहीं,
प्रमिनन्ति=उल्लंघन करते हैं, एते=ये, संवत्सरे=वर्ष में, प्रावृषि आग-
तायाम्=वर्षा ऋतु के आगमनपर, तप्ताः=तापे हुये, धर्माः=धर्म से पीडित,
अरनुवृत्ते=प्राप्त करते हैं, विसर्गम्=मुक्ति ।

हि० अ०—ये नेता देवनिमित्त विषाणों का पालन करते हैं; बारहमहीने
वाले ऋतु का उल्लंघन नहीं करते । वर्ष में वर्षा ऋतु के आगमन पर, तापे
हुये तथा गरमी से पीडित (ये मण्डूक) मुक्ति पाते हैं ।

Trans.—These leaders protect the institutes of
the gods, (and) do not violate the season of twelve-
months At the advent of rain in the year, the scor-
ched and the heated (frogs) obtain freedom

Notes—जुगुप्सुः—√*gup* to protect, pref. 3rd. plu.
मिनन्ति—√*mi* to damage, pres 3rd. plu. देवहिंतिम् . एते—
'These leaders of rites observe the institutes of the

gods and disregard not the (appropriate) season of the twelve months' (Wilson), they keep the twelve months' god-appointed order and never do the men neglect the season' (Griffith), 'they have guarded the divine order of the twelvemonth, these men infringe not the season' (Macdonell) प्राप्नुपि आगतायाम्—See VII 103 3 अश्नुवते—*√ans* to attain, mid pres 3rd plu

गोऽमायुः । अदात् । अजऽमायुः । अदात् । पुरिनः । अदात् ।
हरितः । नः । वसूनि ॥ गवाम् । मण्डूकाः । ददतः । शतानि ।
सहस्रसावे । प्र । तिरन्ते । आयुः ॥१०॥

सा० भा०—गोमायु गौरिव मायु शब्दो यस्य तावदो मण्डूक यस्मिन् यमानि न अस्मभ्यम् अदात् ददातु । अजमायुः च अदात् ददातु । हरित हरितवर्णश्च अदात् ददातु । पुरिनः पुनिवर्णश्च अदात् ददातु । तथा सहस्रसावे सहस्रतस्याका ओषधयः क्षयन्त उत्पद्यन्त इति वर्ण्यं सहस्रसाव । तस्मिन् सति एषं मण्डूका गवा शतानि अपरिमिता गा ददात अस्मभ्य प्रपद्यन्त आयु जीवन प्र तिरन्ते प्रवर्धयन्तु ॥

शब्दा०—गोमायु=गाय की तरह शाय करनेवाला, अदात्=देवे, अजमायुः=बकरे की तरह ध्वनि करनेवाला, अदात्=देवे, पुरिनः=चित्त-कबरा, अदात्=देवे, हरित=हरा वर्णवाला, नः=हमको, वसूनि=धन, गवाम्=गायें, मण्डूकाः=मैठक, ददतः=प्रदान करते हुये, शतानि=सौ, सहस्रसावे=हजारों प्रकार की औषधियों की उत्पन्न करने वाली वर्षा ऋतु में, प्र तिरन्ते=बढ़ावें आयु=उम्र ।

हि० अ०—माय की ध्वनिवाला देवे, बकरे की ध्वनिवाला देवे, चित्त-कबरा रगवाला देवे, हरा रगवाला हमें धन (देवे) । हजारों प्रकार की औषधियों की उत्पन्न करनेवाली (वर्षा ऋतु) में सैकड़ों गायें प्रदान करते हुये मण्डूक हमारी आयु को बढ़ावें ।

Trans—May the cow toned give may the goat toned give, may the speckled one give may the green

one (give) us riches ; May the frogs, in the thousand-fold-producing (season of the rain) bestowing (upon us) hundreds of cows, prolong our life.

Notes.—अदात्— $\sqrt{dā}$ to give, root-aorist, 3rd. sing. Sāyana renders it by ददातु. ददतः— $\sqrt{dā}$ to give, pres. part. सहस्रसावे—According to Macdonell it refers to a Soma-sacrifice lasting a year with three pressings a day. Sāyana followed by Wilson and Griffith takes it to mean 'in the fertilizing season of rain'. प्रतिरन्ति— $\sqrt{ī}$ with प्र to extend, pres. mid. 3rd. plu. Sāyana renders it as प्रवर्धयन्तु.

‘सोमस्य धारा’ इति पञ्चवचं त्रयोदशं सुवतं नारदाजस्य यमुनाभ्म आपं
 जागतं पशमानसोमदेवताकम् । तस्या धानुकान्तं—‘सोमस्य यमुर्भारदाजः’
 इति । गतो विनिधोमः ।

सोमस्य । धारा । पवते । नृचक्षसः । ऋतेन । देवान् । हवते ।
 दिवः । परि ॥ बृहस्पतेः । रचयेन । वि । दिद्युते । समुद्रासः । न ।
 सवनानि । विध्यचुः ॥१॥

सा० भा०—सोमस्य अभिषूयमाणस्य धारा पवते इत्येतत् । कौदुशस्य
 सोमस्य । नृचक्षसः नृणां यजमानानां इष्टुः । स च ऋतेन यज्ञेन देवान्
 सोमभाज इन्द्रादीन् हवते । कुत्र । दिवस्परि सुलोकस्योपरि वर्तमानान् ।
 बृहस्पतेः मन्त्रपालकस्य स्तोत्रुः रचयेन शब्देन स्तोत्रेण वि दिद्युते विद्योतते ।
 समुद्रासो न समुद्रा इव पृथिवी सवनानि यज्ञसंबन्धीनि विध्यचुः
 व्याप्नुवन्ति ॥

शब्दा०—सोमस्य=सोम की, धारा=धारा, पवते=बहती है, नृचक्षसः
 =मनुष्य जाति को देखनेवाले, ऋतेन=यज्ञ के द्वारा, देवान्=देवताओं
 को, हवते=बुलाता है, दिवः=आकाश के, परि=ऊपर, बृहस्पतेः=बृहस्पति
 की, रचयेन=गर्जन से, वि दिद्युते=चमकता है, समुद्रासः=नदियों, न=
 तरह, सवनानि=प्रातरादि सवन, विध्यचुः=व्याप्त कर रहा है ।

हि० अ०—मनुष्य जाति को देखनेवाले सोम की धारा बहती है । यह
 यज्ञ के द्वारा आकाश के ऊपर (रहनेवाले) देवताओं को बुलाता है ।
 बृहस्पति की गर्जन से यह चमकता है । (प्रातरादि) सवन (पृथिवी को)
 नदियों की तरह व्याप्त कर रहे हैं ।

Trans.—The stream of Soma, the beholder of
 mankind, flows forth. By sacrifice it calls the gods
 (who dwell) above the heaven. It shines forth by the
 speech of Brhaspati. The libations cover (the earth)
 like rivers.

Notes.—पवते— $\sqrt{pū}$ to flow, pres. mid. 3rd. sing. हवते— $\sqrt{hū}$ to call, pres. mid. 3rd. sing. दिवस्परि—Above the sky' (Sāyana), 'from the heaven' (Griffith). बृहस्पतेः—'Of the sacrificer (Sāyana), 'Bṛhaspati' (Griffith), 'Agni' (Ludwig). दिद्युते— $\sqrt{dyut}$ to shine, perf. mid. 3rd. sing. विव्यचुः— $\sqrt{vyac}$ to extend, impf. without augment, 3rd. plu. न—According to Griffith it is negative particle, while Sāyana takes it as a particle of comparison.

यम् । त्वा । वाजिन् । अग्न्याः । अभि । अनूपत । अयोऽहत्तम् ।
योनिम् । आ । रोहसि । धुमान् ॥ मघोनाम् । आयुः । प्रतिरन् ।
महि । श्रवः । इन्द्राय । सोम । पवसे । वृषा । मदः ॥२॥

सा० भा०—हे वाजिन् अन्नवन् सोम यं त्वा त्वाम् अग्न्याः अहननीयाः गावः अभ्यनूपत अभिष्टुवन्ति । वागिरार्यं स्थिताः शम्वापन्त इत्यर्थः । स त्वम् अयोहत्तम् । अय इति हिरण्यनम् । तेन तद्वान् पाणिर्लक्ष्यते । हिरण्यमेन पाणिना हतं संस्कृतं योनि त्वानं आ रोहसि धुमान् वीप्तः सन् । 'अभियोनिमयोहत्तम्' (ऋ० स० ९. १. २) इति ह्युक्तम् । किं ॥ हे सोम मघोनां हविष्मतां यजमानानाम् आयुः आयुष्यं महिः महत् श्रवः अन्नं यशो वा प्रतिरन् वधेयम् इन्द्राय इन्द्रार्यं पवसे पूयसे । वृषा वधेको मदः मदकरश्च त्वम् ।

शब्दा०—यम्=जिसको, त्वा=तुम, वाजिन्=ओ अन्न देनेवाले, अग्न्याः=गायें, अभि अनूपत=स्तुति करती हैं, अयोहत्तम्=स्वर्णमय हाथ द्वारा निर्मित, योनिम्=स्थान, आ रोहसि=चढ़ते हो, धुमान्=प्रकाशमान, मघोनाम्=उदार दानियो की, आयुः=उम्र, प्रतिरन्=बढ़ाते हुये, महिः=महान्, श्रवः=यश, इन्द्राय=इन्द्र के लिये, सोम=ओ सोम, पवसे=बहते हो, वृषा=शक्तिशाली, मदः=मदकारक ।

हि० अ०—ओ अन्न देनेवाले, जिसको गायें स्तुती करती हैं, (यह) प्रकाशमान तुम, स्वर्णमय हाथ द्वारा निर्मित स्थान पर चढ़ते हो । उदार दानियो की आयु तथा (उनके) महान् यश को बढ़ाते हुये इन्द्र के लिये शक्तिशाली और मदकारक (पेय) तुम, बहते हो ।

Trans—O giver of food, thou, whom the kin praise, mountest thy station, bright, shining, fashioned by golden hands Extending the life and great fame of the liberal givers, O soma, thou the mighty and exhilarating (drink) for Indra, flowest

Notes—अनुपत्—√*nu* to praise, 'a'-aorist mid 3rd plu, not unaccented because preceded by ण् रोहसि—*ruh* to ascend, pres 2nd sing प्रतिरन्—√*tī* with प्र to extend, pres part पवते—√*pi* to flow, pres 2nd sing

आ । इन्द्रस्य । कुक्षा । पवते । मदिन्स्तमः । ऊर्जम् । वसानः ।
श्रवसे । सुमङ्गलः ॥ प्रत्यङ् । सः । विश्वा । भुवना । अमि ।
पप्रथे । क्रीळन् । हरिः । अत्यः । स्पन्दते । धृषा ॥३॥

सा० भा०—अयं सोम इन्द्रस्य कुक्षा कुक्षौ आ पवते आतिष्ठते । किमर्थम् । श्रवसे तस्याधाय यद्वर्षा अतिष्ठपथम् । सोमो विरोष्यते । मदिन्स्तमः मादयितुम ऊर्जं वसानः बलकर रसमागच्छादयन् । 'अपो वसान' (श्र० स० १ ७८ १) इति द्युक्तम् । सुमङ्गल शोभनमङ्गलप्रद । स सोम प्रत्यङ् विश्वा भुवना सर्वाणि भूतजातानि अमि पप्रथे अभिप्रपयति । विवि उदित सन् क्रीळन् वेद्या सफीडमान हरिः हरितवर्ण अत्यः अतनकुशल धृषा वर्षक स्पन्दते रसरूपेण ॥

शब्दा०—इन्द्रस्य=इन्द्र के, कुक्षा=पेट में, आ पवते=बहता है, मदिन्स्तम=मायमिक आनन्दित करनेवाला, ऊर्जम्=शक्ति, वसानः=आवेष्टित होता हुआ, श्रवसे=अन्न पचने के लिये, सुमङ्गल=मङ्गलदायी, प्रत्यङ्=भीर, विश्वा=सम्पूर्ण, भुवना=प्राणियों की, सः=यह, अमि पप्रथे=फँसाया है, क्रीळन्=खेलता हुआ, हरिः=हरे वर्णवाला, अत्य=शीघ्रगामी, स्पन्दते=बह रहा है, धृषा=शक्तिशाली ।

हि० अ०—अत्यधिक आनन्दित करनेवाला, मङ्गलदायी (सोम) शक्ति से आवेष्टित होता हुआ अन्न पचने के लिये इन्द्र के पेट में बहता है । उसने

सम्पूर्णं प्राणियों की ओर (अपने को) फैलाया है । (वेदी पर) खेलता हुआ, हरे वर्णवाला, शोघ्रपामी, शक्तिशाली (सोम) बह रहा है ।

Trans.—The most exhilarating, the auspicious one flows in the belly of Indra clothing (himself) with vigour, for the digestion of food. He spreads (himself) towards all beings. Sporting (on the altar) the green coloured, the swift-moving, the vigorous flows forth.

Notes.—**घसानः**— $\sqrt{vas}$ to wear, mid. pres. part. nom. sing. **अयसे**—For the digestion of food (Sāyana), 'for fame' (Griffith). **सुमङ्गलः**—Auspicious one ; Bahuvrīhi compd. accented on the second member (मञ्जुष्याम्—Pān VI.2.172.). **पप्रथे**— $\sqrt{prath}$ to spread, perf. mid. 3rd. sing. **क्रीडन्**— $\sqrt{kriḍ}$ to play, pres. part. **अत्यः**—From $\sqrt{at}$ to go. **स्यन्दते**— $\sqrt{syand}$ to flow, pres 3rd. sing

तम् । त्वा । देवेभ्यः । मधुमत्स्तमम् । नरः । सहस्रधारम् ।
दुहते । दश । क्षिपः ॥ नृभिः । सोम । प्रच्युतः । प्रावभिः ।
सुतः । विश्वान् । देवान् । आ । पवस्व । सहस्रजित् ॥४॥

सा० भा०—हे सोम तं तादृशं त्वा त्वां देवेभ्यः इन्द्राद्यर्थं मधुमत्तमम् अतिशयेन मधुमत्तं सहस्रधारं बहुधारायुक्तं दुहते दुहति । के । नरः । नेतार ऋत्विजः दश क्षिपः तेषां दशसंख्याका अङ्गुलियश्च । हे सोम नृभिः मनुष्यैः प्रच्युतः प्रावभिः सुतः अभिपुतस्त्वं सहस्रजित् सहस्रसंख्याकधनस्य नेता सन् विश्वान् देवान् आ पवस्व ॥

शब्दा० तम्=उस, त्वा=तुमको, देवेभ्यः=देवताओं के लिये, मधु-
मत्तमम्=अत्यधिक मधु से पूर्ण, नरः=मनुष्य, सहस्रधारम्=सहस्रधारा-
वाले, दुहते=दुहती है, दश=दस, क्षिपः=अङ्गुलियां, नृभिः=मनुष्यों
द्वारा, सोम=ओ सोम, प्रच्युतः=लाये गये, प्रावभिः=पत्थरों द्वारा, सुतः
=पीसे गये, विश्वान्=सम्पूर्ण, देवान्=देवताओं के पास, आ पवस्व=
वहो, सहस्रजित्=ओ हजारों को जीतनेवाले ।

हि० अ०—उस अत्यधिक मधु से पूर्ण, सहस्रधारावाले तुमको मनुष्य तथा दश अङ्गुलियां देवताओं के लिये दुहती हैं। ओ सोम, मनुष्यों द्वारा लाये गये, पत्थरों से पीसे गये (तुम), ओ हजारों की जीतनेवाले, सम्पूर्ण देवताओं के पास बहो।

Trans.—The men, the ten fingers, milk thee as such, the most sweet flavoured, thousand-streamed, for gods. O Soma, driven by men, pressed with stones, O conquerer of thousand, flow forth to all the gods.

Notes.—सहस्रधारम्—Having thousand-fold streams. Bahuvrīhi compd. accented on the first member. दुहते—√duh to milk, pres. mid. 3rd. sing. प्रच्युतः—√cyu to move, past part. सुवः—Pressed; √su to press, past part. पवत्व—√pā to flow, impv. 2nd. sing.

तम् । त्वा । इस्तिनः । मधुमन्तम् । अद्रिभिः । दुहन्ति । अप्सु । वृषभम् । दश । क्षिपः ॥ इन्द्रम् । सोम । मादयन् । दैव्यम् । जनम् । सिन्धोरिव । ऊर्मिः । पवमानः । अर्पसि ॥५॥

सा० भा०—तं तादृशं मधुमन्तं मधुरसं वृषभं कामान्ती वर्षकं त्वा स्वा इस्तिनः सुहस्तस्य दश क्षिपः अङ्गुलयः अद्रिभिः प्रावभिः अप्सु दुहन्ति । तादृश हे सोम इन्द्रम् अम्यं दैव्यं जनं देवताम्बन्धिनं संधं मादयन् सिन्धोरिव पवमानः प्रपमानः सन् अर्पसि गच्छसि ॥

शब्दा०—तम्=उस, त्वा=तुमको, इस्तिनः=कुशल व्यक्ति की, मधुमन्तम्=अत्यधिक मधु से पूर्ण, अद्रिभिः=पत्थरों से, दुहन्ति=दुहती हैं, अप्सु=पानी में, वृषभम्=शक्तिशाली, दश=दस, क्षिपः=अङ्गुलियां । इन्द्रम्=इन्द्र को, सोम=ओ सोम, मादयन्=जानन्वित करते हुये, दैव्यम्=स्वर्गीय, जनम्=व्यक्तियों को, सिन्धोरिव=नदी की तरह, ऊर्मिः=धारा, पवमानः=छलनी से निकल कर, अर्पसि=बहते हो ।

हि० अ०—कुशल व्यक्ति की दश अङ्गुलियां उस अत्यधिक मधु से पूर्ण, शक्तिशाली तुमको पत्थरों से पानी में दुहती हैं । ओ सोम, इन्द्र को तथा

स्वर्गीय जनों को आनन्दित करते हुये, छलनी में निकल कर, नदी की धारा की तरह तेजी से बहते हो ।

Trans.—The ten fingers of the deft-handed (man) milk thee forth with stones into waters, (thee) the most sweet-flavoured, the mighty. O Soma, exhilarating Indra and the divine people thou rushest forth, when filtered, like the wave of a river.

Notes.—दुहन्ति— $\sqrt{duh}$ to milk, pres. 3rd. plu. ; not unaccented because it begins the Pāda. मादयन्— $\sqrt{mad}$ to exhilarate, caus. pres. part. पयमानः— $\sqrt{pi}$ to cleanse, pres. pass. part. अर्पसि— $\sqrt{rs}$ to rush, pres. 2nd. sing.

‘प्रावेपाः’ इति चतुर्दशवं पञ्चमं सूक्तमूलूपस्य कवयस्यार्थं भुजवतः पुत्रस्या-
क्षाह्यस्य वा । सप्तमी जगती शिष्टास्त्रयोदश त्रिष्टुभः । अत्र द्वादशी अक्षान्
स्तौति नवम्याद्या च सप्तमी । अतस्तास्तद्देवताः । त्रयोदशी कृषिं स्तौति ।
अतस्तस्याः सा देवता । एवं पञ्चमताः । शिष्टाभिर्नवभिः कितवोऽस्माच्च
निन्दन्ते । अतस्ता अपि तद्देवताः । तथा चानुकान्तं—‘प्रावेपाः पळूना
मौजवान्वाक्षोऽक्षकृषिप्रशंसा चाक्षकितयनिन्दा च सप्तमी जगती’ इति । गती
विनियोगः ।

प्रावेपाः । मा । बृहत् । मादयन्ति । प्रवातेज्जाः । हरिणे ।
वर्जितानाः ॥ सोमस्यऽहव । मौजऽवतस्य । भुजः । विऽभीदकः ।
जागृधिः । मघम् । अच्छान् ॥१॥

सा० भा०—बृहत् महतो विभीतकस्य फलत्वेन संबन्धिनः प्रवातेजाः
प्रवणे देशे जाताः हरिणे आस्कारे वर्जितानाः प्रवर्तमानाः प्रावेपाः प्रवेपिणः
कम्पनशीला अक्षाः मा मां मादयन्ति हर्षयन्ति । किं जागृधिः जयपराजय-
योर्हर्षशोकाम्बां कितवानां जागरणस्य कर्ता विभीदकः विभीतकविकारोऽक्षो
मह्यं माम् अच्छान् अच्छदत् अत्यर्थं मादयति । तत्र दृष्टान्तः । सोमस्येव
यथा सोमस्य मौजवतस्य । भुजवति पर्वते जातो मौजवतः । तस्य । तत्र
ह्युत्तमः सोमो जायते । भक्षुः पानं यजमानान् देवांश्च मादयति तद्विस्मयः ।
तथा च मारकः—‘प्रवेपिणो मा महतो विभीतकस्य फलानि मादयन्ति ।
प्रवातेजाः प्रवणेजा हरिणे वर्तमाना हरिणं निःश्रृण्मृण्यतेरपार्णं भवत्यपरता
अस्मादोपधय इति वा । सोमस्येव मौजवतस्य भक्षो मौजवतो भुजवति जातो
भुजवान् पर्वतो भुजवान् भुजो विभुष्यत इषीकयेषीकेयतेर्गतिकर्मण इयम-
पीतरेयीकतस्मादेव विभीतको विभेदनाञ्जान् विनागरणान्माह्वमचच्छदत्’ (निर०
९. ८) इति ॥

शब्दा०—प्रावेपाः=कम्पनशील, मा=सुप्तको, बृहत्=बड़े विभीदक
वृक्ष से, मादयन्ति=अनन्दित करते हैं, प्रवातेजाः=वायुवाले स्थान में
उत्पन्न, हरिणे=पाशे पर, वर्जितानां=बार-बार नाचते हुये, सोमस्येव=

सोम की तरह, मक्षः=खाना, यहाँ पीने से मतलब है, मौजवतस्य=मूजवत से उत्पन्न का, विभीदकः=अक्ष, गोटिया, जागृविः=जागृत करनेवाला, मह्यम्=भुक्षको, अच्छान्=अत्यन्त आनन्दित करता है ।

हि० अ०—कम्पनशील, घायु वाले स्थान में बड़े (विभीदक वृक्ष) से उत्पन्न अक्ष पाशे पर बार-बार नाचते हुये भुक्षको आनन्दित करते हैं । मूजवत से उत्पन्न सोम के पान की तरह जागृत करनेवाला अक्ष भुक्षको आनन्दित करता है ।

Trans—The quivering ones, born in windy place of the lofty (Vibhidaka tree), rolling on dice-board exhilarate me Like the draught of Soma from Mūjavant, the enlivening Vibhidaka has gladdened me

Notes—*प्रावेपाः*—From $\sqrt{vip}$ to tremble, quivering ones *मादयन्ति*— $\sqrt{mad}$ to exhilarate, pres caus 3rd plu *प्रवातेजाः*—Born in windy place, Tatpuruṣa compd accented on the second member *वर्षताना*— $\sqrt{vrt}$ to turn, into pres part nom plu, *अच्छान्*— $\sqrt{chand}$ to seem, 's'-aorist 3rd sing Here Sāyana takes it to mean 'gladden'

न । मा । मिमेथ । न । जिहीळे । एषा । शिवा । सखिभ्यः ।
उत । मह्यम् । आसीत् ॥ अक्षस्य । अहम् । एकऽपरस्य । हेतोः ।
अनुव्रताम् । अर्ष । ज्ञायाम् । अरोधम् ॥२॥

सा० भा०—एषा अस्मदीया ज्ञायाम् मा मां कितव न मिमेथ न च वृक्रोप न जिहीळे न च लज्जितवती । सखिभ्यः अस्मदीयेभ्य दितवेभ्य शिवा सुखकरी आसीत् अभूत् । उत अपि च मह्यं शिवालोत् । इत्यम् अनुव्रताम् अनुकूला ज्ञायाम् एकपरस्य एक पर प्रधान यस्य तस्य अक्षस्य हेतोः कारणात् अहम् अप अरोधं परित्यक्तवानस्मीत्ययं ॥

शब्दा०—न=नहीं, मा=मुझसे, मिमेथ=क्षपड़ा किया, न=नहीं, जिहीळे=क्रोध किया, एषा=उसने, शिवा=रत्याणकारी, सखिभ्य=मित्रों के लिये, उत=और, मह्यम्=मेरे लिये, आसीत्=थी, अक्षस्य=अक्ष का

एकपरस्य=एक मात्र प्रेमी होने के, हेतोः=कारण से, अनुग्रताम्=पति-
व्रता, जायाम्=पत्नी को, अप अरोधम्=परित्याग दिया है ।

हि० अ०—उसने मुझसे कभी झगड़ा नहीं किया, कभी श्रोध नहीं किया
(यत्किं) मित्रों के लिये तथा मेरे लिये कल्याणकारी थी, अलस का एक मात्र
प्रेमी होने के कारण ही (मेने अपनी) पतिव्रता स्त्री का परित्याग दिया है ।

Trans—She never disputed nor was hostile to
me, (rather) she was graceful to friends and to me
For the sake of dice, too lovely for one, I have
abandoned a devoted wife

Notes—मिमेष— $\sqrt{mish}$ to dispute, pref 3rd
sing Macdonell takes it to mean 'scold' and Griffith
as 'vex' जिहोडे— $\sqrt{hid}$ to be hostile, mid perf 3rd
sing, Sayana takes it to mean 'to be asha-
med' आसीत्— $\sqrt{as}$ to be, impf 3rd sing एकपरस्य—
Sāyana takes it to mean 'having one for chief (एक
पर प्रधान यस्य)', Macdonell takes एकपरस्य as a Tatpuruṣa
adj meaning 'exceeding by one' According to him
it alludes to an unlucky throw called 'Kali' in which,
when number of dice thrown is divided by four,
one remains over, while in the best throw, the 'Kṛta'
nothing remains over अप अरोधम्— $\sqrt{rudh}$ with अप
to abandon, 'root'-aorist, injun 1st sing According
to Macdonell, जायामरोधम् means 'rejecting the kindly
advise of my wife'

द्वेष्टि । श्वश्रूः । अप । जाया । रुणद्धि । न । नाथितः । विन्दुते ।
मदितारम् ॥ अश्वस्यऽहव । जरतः । वस्त्यस्य । न । अहम् ।
विन्दामि । कितवस्य । भोगम् ॥३॥

सा० भा०—श्वश्रू जायाया माता गृहगत कितव द्वेष्टि निन्दतीत्ययम् ।
किंच जाया भार्या अप रुणाद्धि निरुणद्धि । अपि च नाथितः यावमान

कितवो धन मर्हितारं धनवानेन सुखयितार न विन्दते न लभते । इत्थं
बुद्ध्या विमृशन् अहं जरत बुद्धस्य वस्त्यस्य । वस्तन मूल्यम् । तदर्हस्य
अश्वस्येव कितवस्य भोगं न विन्दामि न लभे ॥

शब्दा०—द्वेष्टि=द्वेष करती है, श्वश्रूः=सामु (पत्नी की माता),
जाया=पत्नी, अप रुणद्धि=रोकती है, न=नहीं, नाथितः=सहायता
चाहता हुआ, विन्दते=पता है, मर्हितारम्=इया करनेवाले को, अश्व-
स्येव=घोड़े की तरह, जरत=बूढ़ हुये, वस्त्यस्य=कीमती, न=नहीं,
अहम्=मैं, विन्दामि=पता है, कितवस्य=जुआड़ी का, भोगम्=लाभ,
उपयोगिता ।

हि० अ०—सामु द्वेष करती हूँ, पत्नी घर आने से रोकती हूँ; सहायता
चाहता हुआ किसी भी इया करनेवाले को नहीं पता । बूढ़ हो गये कीमती
अश्व की तरह जुआड़ी का कोई लाभ नहीं पाता हूँ ।

Trans—Mother-in law hates, wife holds aloof,
begging he finds none to give him comfort Like a
costly horse grown old, I do not find any profit of
a gambler

Notes—द्वेष्टि—*√dvs* to hate, pres 3rd sing
अपरुणद्धि—*√rudh* to obstruct, to turn away, pres
3rd sing नाथित—*√nāth* to seek aid past part
'Begging' (Sayana) 'the wretched' (Griffith), 'man in
distress' (Macdonell), विन्दते—*√vid* to find, pres
mid 3rd sing विन्दामि—*√vid* to find, pres 1st
sing

अन्ये । जायाम् । परि । मृशन्ति । अस्य । यस्य । अगृधत् ।
वेदने । वाजी । अक्षः ॥ पिता । माता । भ्रातरः । पुत्रम् ।
आहुः । न । जानीमः । नयत । बुद्धम् । एतम् ॥४॥

सा० भा०—यस्य कितवस्य वेदने धने वाजी बलवान् अक्षः देव
अगृधत् अभिकाङ्क्षां करोति तस्य अस्य कितवस्य जायां भार्याम् अन्ये प्रति-
कितवा परि मृशन्ति वस्त्रफेडाद्याकार्येण न सत्पूजन्ति । किंच पिता जननी

च भ्रातरः सहोदराश्च एनं कितवम् आहुः वदन्ति । न वयमस्यदीपमेन जानीम । रज्ज्वा बद्धमेतं कितव हे कितवा यूय नयत यथेष्टदेश प्रापयेतेति ॥

शब्दा० अन्ये=दूसरे, जायाम्=पत्नी को, परि मृशन्ति=आलिगन करते हैं, अस्य=उसकी, यस्य=जिसके, अगृधत्=लालच किये हैं, वेदने=धन के लिये, वाजी=शक्तिशाली, अक्षः=अक्ष, पिता=पिता, माता=माता, भ्रातरः=भाई, एनम्=इसको, आहुः=कहते हैं, न=नहीं, जानीमः=जानते हैं, नयत=ले जाओ, बद्धम्=बांध कर, धनम्=इसको ।

हि० अ० - दूसरे उसकी स्त्री का आलिगन करते हैं जिसके धन के लिये शक्तिशाली अक्ष (देवता) लालच किये हैं । पिता, माता तथा भाई सभी उसके विषय में कहते हैं, 'हम इसको नहीं जानते, बांधकर इसे ले जाओ ।

Trans — Others embrace the wife of him for whose riches the mighty dice has been coveting - The father, mother, brothers say of him, 'we know him not, take him away bound'

Notes — मृशन्ति— $\sqrt{mrś}$ to touch, pres 3rd plu अगृधत्— $\sqrt{grāh}$ to covet, 'a' aorist, 3rd sing, not unaccented because preceded by यस्य आहु— $\sqrt{ah}$ to say, perf 3rd plu जानीमः— $\sqrt{jānā}$ to know, pres 1st plu नयत— $\sqrt{nā}$ to carry, impv 2nd plu, not unaccented because beginning of a new sentence, final syllable is metrically lengthened बद्धम्— $\sqrt{badh}$ to bind, past part acc sing

यत् । आदीध्ये । न । दविषाणि । एभिः । परायत्स्व्यः ।
अव । हीये । सस्त्रिभ्यः ॥ निऽउताः । च । ब्रवः । वार्चम् ।
अक्रत । एभि । इत् । एषाम् । निऽकृतम् । जारिणीऽइव ॥५॥

सा० भा० यत् यदा ब्रह्म आदीध्ये ध्यायामि तदानीम् एभि असे न दविषाणि न द्विष्ये न परित्यामि । यद्वा । न बविषाणि ॥ देविष्यामीत्यथ । परायद्भ्यः स्वयमेव परागच्छद्भ्यः सस्त्रिभ्यः सस्त्रिभूतेभ्यः कितवेभ्य अव

हीये अवहितो भवामि । नाह प्रथममक्षान् विसृजामोति । किंच वध्रवः
वध्रवर्णा अक्षा. न्युप्ता कितवैरवक्षिप्ता सन्त वाचमक्रत शब्द कुर्वन्ति । तदा
सकल्प परित्यज्य असव्यसनेनाभिभूयमानोऽहम् एषाम् अक्षणा निष्कृतं स्थान
जारिणीव यथा कामव्यसनेनाभिभूयमाना स्वैरिणी सकेतस्थानं याति तद्वत्
एमीत् गच्छाम्येव ॥

शब्दा०—यत्=जब, आदीध्ये=सोचता हूँ, न=नहीं द्रविषाणि=
जलाजंगा, एभिः=इनके द्वारा, परायदभ्यः=खेलने के लिये आते हुये, अध
हीये=छोड़ दिया जाता हूँ, सखिभ्यः=मित्रों के सामने, न्युप्ता=फेंके जाते
हैं, च=और, वध्रवः=भूरे वर्ण के, वाचम्=शब्द, अक्रत=करते हैं, एमि
=जाता हूँ, इत्=पूर्ववर्ती शब्द पर जोर देनेवाला निपात, एषाम्=इनके
निष्कृतम्=निश्चित स्थान पर, जारिणीव=स्वैरिणी स्त्री की तरह ।

हि० अ० जब यह सोचता हूँ कि इन अक्षों से (अपने को) नहीं
जलाजंगा, (खेलने के लिये) आते हुये मित्रों के द्वारा छोड़ दिया जाता हूँ;
(जब) भूरे वर्ण के अक्ष पक्षों पर फेंके जाते हुये शब्द करते हैं, (मैं) सुरत
उस स्थान पर पहुँच जाता हूँ, जैसे स्वैरिणी स्त्री (अभिसार स्थान पर पहुँच
जाती है) ।

Trans —When I think to myself 'I will not burn
(myself) with them', I am left behind by my friends as
departing (to play) The brown ones, (when) thrown
on the dice-board, raise their voice, (then) at once, I
go to the place (of dice) as a maiden (to the place of
assignation)

Notes —आ दीध्ये— $\sqrt{dhā}$ to think, mid. pres. 1st
sing, not unaccented because preceded by यत् द्रविषाणि—
 $\sqrt{du}$ to burn, 'is'-aorist, subj. 1st sing Macdonell
takes it to mean 'go', Griffith as 'play' एभिः—'With
these dice' (Sīyana), 'with these friends' (Macdonell)
अव होये— $\sqrt{hā}$ to leave behind, pres pass 1st sing
Sīyana takes it to mean अवहितो भवामि. न्युप्ता— $\sqrt{rap}$ with
नि to throw, past part. nom plu अक्रत— $\sqrt{kr}$ to make,

mid 'root'-aorist 3rd plu, not unaccented because syntactically connected with यत्, final syllable is nasalized to avoid the hiatus at the end of the Pāda एमि—√ to go, pres 1st sing, not unaccented because it begins a new Pāda इत्—A particle which lays emphasis on the preceding word, here it gives the sense of 'at once'

सुभाम् । एति । कितवः । पृच्छमानः । जेष्यामि । इति । तन्वा ।
शशुजानः ॥ अचासः । अस्य । वि । तिरन्ति । कामम् । प्रति-
दीप्ते । दधतः । आ । कृतानि ॥ ६॥

सा० भा०—तन्वा शरीरेण शशुजानः शशुजानो दीप्यमान कितवः कोऽग्रास्ति धनिकस्त जेष्यामीति पृच्छमान पृच्छन् सुभा कितवस्तदग्निनीम् एति गच्छति । तत्र प्रतिदीप्ते प्रतिदेविने कितवाम कृतानि देवनोपयुक्तानि कर्माणि आ दधत जपार्यमात्रिमुख्येन सर्पावया आ दधत अस्य कितवस्य कामम् इच्छाम् अक्षासः अक्षो वि तिरन्ति वर्धयन्ति ॥

शब्दा०—सुभाम्=जुआ स्वाम पर, एति=पहुँचता हूँ, कितवः=जुआडी, पृच्छमानः=पूछता हुआ, जेष्यामि=जीतूंगा इति=ऐसा, तन्वा=शरीर से, शशुजानः=जलते हुये, अक्षास=अक्ष, अस्य=उसकी, वि तिरन्ति=विशेष रूप से बढ़ाते हैं, कामम्=इच्छा को, प्रतिदीप्ते=प्रतिपक्षी, अदधत=रखते हुये, कृतानि=भाग्यशाली अक्षो को ।

हि० अ०—'जीतूंगा' ऐसा पूछता हुआ जुआडी जलते शरीर से जुआ स्वाम पर पहुँचता हूँ । अक्ष, भाग्यशाली अक्षो को प्रतिपक्षी की ओर करते हुये, उसकी इच्छा को और बढ़ाते हैं ।

Trans—With burning body the gambler goes to the gambling house asking, 'I will win' The dice strengthen his longing bestowing the lucky throw on the rival gambler

Notes—पृच्छमानः—√prach to ask, pres part जेष्यामि—√j to conquer, future, 1st sing not

unaccented because beginning of a new sentence. **तुन्वा** ^३ **शुशुजानः**—For accent see Appendix—B under कम्पस्व० Sāyana renders शुशुजानः by शोशुजानः and thus he seems to derive it from $\sqrt{śuc}$ to shine, to burn. According to Macdonell, the word most probably expresses either 'fear' or 'confidence'. **वि तिरन्ति**— $\sqrt{tī}$ with वि to strengthen, pres. 3rd. plu. **दधत्**— $\sqrt{dhā}$ to put, pres. part. **कृतानि**—Macdonell takes it in the specific sense of the 'highest throws'.

अक्षासः । इत् । अङ्कुशिनः । नितोदिनः । निष्कृत्यानः ।
तपनाः । तापयिष्णवः ॥ कुमारदेष्णाः । जयतः । पुनःहनः ।
मध्वा । सम्पृक्ताः । कितवस्य । वर्हणा ॥७॥

सा० भा०—अक्षास इत् अक्षा एव अङ्कुशिनः अङ्कुशवन्तः नितोदिनः नितोदितवन्तश्च निष्कृत्यानः पराजये निकर्तनशीलाश्चेत्तारो वा तपनाः पराजये कितवस्य संतापकाः तापयिष्णवः सर्वस्वहारकत्वेन कुटुम्बस्य संतापनशीलाश्च भवन्ति । किञ्च जयतः कितवस्य कुमारदेष्णाः धनदानेन धान्यतां लम्बयन्तः कुमारानां वात्तारो भवन्ति । अपि च मध्वा मधुना संपृक्ताः प्रतिकृत्येन वर्हणा परिवृद्धेन सर्वस्वहरणेन कितवस्य पुनर्हणः पुनर्हन्तारो भवन्ति ॥

शब्दा०—अक्षासः=ये अक्ष, इत्=पूर्ववर्ती शब्द पर जोर देने वाला निपात, अङ्कुशिनः=अङ्कुशवाले, नितोदिनः=काटनेवाले, निष्कृत्यानः=धोखा देनेवाले, तपनाः=तपानेवाले, तापयिष्णवः=संताप देनेवाले, कुमारदेष्णाः=बच्चों की तरह देनेवाले तथा फिर चापस लेनेवाले, जयतः=जीतनेवाले, पुनर्हणः=पुनः हत्या करनेवाले, मध्वा=मधु से, संपृक्ताः=सनी हुई बोली से, कितवस्य=जुआड़ी की, वर्हणा=निश्चित रूप से ।

हि० अ० निश्चित रूप से ये पाशों अङ्कुशवाले, काटनेवाले, धोखा देनेवाले, तपानेवाले तथा (जुआड़ी के द्वारा धन हारने पर परिवार के लोगों को) संताप देने वाले हैं । बच्चों की तरह धन देकर, मधुयुक्त (पाणी) से निश्चित रूप से (ये अक्ष) जीतनेवाले जुआड़ी की हत्या करनेवाले होते हैं ।

Trans—The dice, verily, are hooked, piercing, deceitful, burning and causing to burn (Dice) by giving gifts like boys, with (speech) anointed with meath, certainly, again become the killer of the winning gambler

Notes—कुमारदेव्याः—Giving gifts and taking them back like children Griffith takes it to mean 'giving frail gifts' संपृक्ताः— $\sqrt{prc}$ to mix, past part ग्रहणा—From $\sqrt{brh}$ to make big, Sāyana renders it as परिवृद्धेन सर्वस्वहारेण; 'by magic power' (Macdonell) 'certainly' (M W D)

त्रिपञ्चाशः । क्रीळति । घ्रातः । एषाम् । देव ऽद्वैत । सविता ।
सत्यधर्मा ॥ उग्रस्य । चित् । मन्यवे । न । नमन्ते । राजा ।
चित् । एभ्यः । नमः । इत् । कुणोति ॥८॥

सा० भा०—एषाम् अज्ञाना त्रिपञ्चाश अधिकपञ्चाशसंख्याक घ्रातः सद्य क्रीळति आत्फारे बिहरति अधिक प्रायेण तावद्विरर्ध्वीत्यन्ति हि । सत्र वृष्टान्त । सत्यधर्मा सविता सर्वस्य जगत प्रेरक सूर्यो देव इव । यथा सविता देवो जगति बिहरति तद्वदज्ञाना सद्य आत्फारे बिहरतीत्यर्थ । किञ्च उग्रस्य चित् क्रूरस्मापि मन्यवे क्रोधात् एते अज्ञा न नमन्ते न प्रह्वीभवन्ति । न वशे धर्तन्ते । तं नमयन्तीत्यर्थ । राजा चित् जयत ईश्वरोऽपि एभ्य नम इत् नमस्कारमेव देवनबेलाया कुणोति । नावका करोतीत्यर्थ ॥

शब्दा०—त्रिपञ्चाश=तीरपन सख्यावाला, क्रीळति=खेलता है, घ्रातः=समूह, देव न=देवता की तरह, सविता=सवित्, सत्यधर्मा=सत्यधर्मवाले, उग्रस्य=भयानक के, चित्=भो, मन्यवे=क्रोध के सामने, न=नहीं, नमन्ते=शुक्रते हैं, राजा=शासक, चित्=भो एभ्यः=इनको नम=नमस्कार, इत्=पुनर्वर्ती शब्द पर जोर देनेवाला निपात, कुणोति=करता है ।

हि० अ०—इनका तीरपन का समूह पाशे पर बिहार करता है जैसे सत्यधर्मवाले सवित् देव (सर्वत्र अपनी इच्छा से बिहार करते हैं) । ये (अज्ञा)

भयानक के भी श्रेष्ठ कि सामने नहीं झुकते, राजा भी इनको नमस्कार करता है ।

Trans — Their troop of fifty three phys as god Savitar whose laws are true They do not bow before the wrath of even the terrible one Even a king makes a salutation to them

Notes — त्रिपञ्चाशः — Sāyana takes this number as fifty three Ludwig suggests, 'three times five' as the meaning here of त्रिपञ्चाशः According to Macdonell, त्रिपञ्चाशः means 'consisting of three fifties' क्रीडति — √kṛīd to play, pres 3rd sing सत्त्वधर्मा — Whose laws are true, Bahuvrīhi compd ना A negative particle metrically lengthened नमन्ते — √nam to bend, pres mid 3rd sing कृणोति — √kr to make, pres 3rd sing

नीचा । वर्तन्ते । उपरि । स्फुरन्ति । अहस्तासः । हस्तवन्तम् ।
सहन्ते ॥ दिव्याः । अङ्गाराः । इरिणे । निज्जसाः । शीताः ।
सन्तः । हृदयम् । निः । दहन्ति ॥६॥

सा० भा० अपि चेतःसा नीचा नीचीनस्वते वर्तन्ते । तस्यापि उपरि पराजयात् भीताना घृतकराणा कितवाना हृदयस्योपरि स्फुरन्ति । अहस्तास हस्तरहिता अप्यथा हस्तवन्तं घृतकर कितव सहन्ते पराजयकरणेनाभिभवन्ति । दिव्या दिवि भवा अपकृता अङ्गारा अङ्गारसदृशा यथा इरिणे इग्धनरहिते आस्फारे न्युप्ता शीता शीतस्पर्शा सन्त अपि हृदयं कितवानामन्त करण निर्दहन्ति पराजयजनितसतापेन भस्मीकुर्वन्ति ॥

शब्दा० — नीचा = नीचे, वर्तन्ते = जाते हैं, उपरि = ऊपर, स्फुरन्ति = उछलते हैं, अहस्तासः = बिना हाथवाले, हस्तवन्तम् = हाथवाले को, सहन्ते = जोतते हैं, दिव्या = स्वर्गीय, अङ्गाराः = अङ्गार की तरह ये अल, इरिणे = पाशे पर, न्युप्ताः = फँके जाने पर, शीताः = ठंडे, सन्तः = होते हुये भी, हृदयम् = चित्त को निर्दहन्ति = जला डालते हैं ।

हि० अ०—(कभी) नीचे जाते हैं, (कभी) उपर उछलते हैं, हायरहित ये हायरवाले को जोतते हैं। स्वर्गोप अङ्गार (की तरह ये अक्ष) पादों पर फेंके जाने पर ठडा होते हुये भी हृदय को जला डालते हैं।

Trans—They roll downwards, spring upwards, handless ones conquer him who has hand The celestial chorcoals, thrown on the dice board, though cold, burn the heart

Notes—वर्तन्ते— $\sqrt{vrt}$ to turn, pres mid 3rd plu नीचा-उपरि अहस्तासः-हस्तवन्तम्, दिव्याः इरिणे, शीताः निर्वहन्ति—All are ontethetical expressions स्फुरन्ति— $\sqrt{sphur}$ to jerk, pres 3rd plu अहस्तासः—Those who have no hands, Bahuvrihi, accented on the second member (नञ्चुन्वाम—Pan VI 2 172) सहन्ते— $\sqrt{sah}$ to conquer, pres mid 3rd plu सन्तः— $\sqrt{as}$ to be, pres part rom plu दहन्ति— $\sqrt{dah}$ to burn, pres 3rd plu

जाया । तप्यते । कितवस्य । हीना । माता । पुत्रस्य । चरतः ।
क । स्वि॒त् ॥ ऋ॒ण॒वा । वि॒भ्य॒त् । ध॒न॒म् । इ॒च्छ॒मा॒नः । अ॒न्ये॒षा॒म् ।
अ॒स्त॒म् । उ॒प । न॒क्त॒म् । ए॒ति ॥१०॥

सा० भा०—क स्वि॒त् क्वापि चरत निर्वेदावगच्छत कितवस्य जाया भार्या हीना परित्यक्ता सती तप्यते वियोगजसतापेन सतप्ता भवति । माता जनम्पि पुत्रस्य क्वापि चरत कितवस्य समन्धाद्धीना तप्यते । पुत्रशोकेन सतप्ता भवति । ऋणावा अक्षभराजयादूषवान् कितव सप्ततो विभ्यद्वन स्तेयजनितम् इच्छमान कामयमान अन्येषा ब्राह्मणादीनाम् अस्त गृहम् । 'अस्त पत्यम् इति गृहनामसु पाठत । नक्त रात्रौ उप एति । जीर्याममुपगच्छति ॥

शब्दा० जाया=पत्नी, तप्यते—डु लो होती है, कितवस्य=जुआडी की, हीना=परित्यक्ता, माता=माता, पुत्रस्य=पुत्र की, 'चरत' = घूमने वाले, क्वस्वि॒त् = कभी इधर कभी उधर, ऋणवा=कज से लदा हुआ, विभ्यत् = डरता हुआ, धनम्=धन, इच्छमान=कामना करता हुआ, अन्येषाम् = दूसरों के, अस्तम्=पर, नक्तम्=रात्रि की, उप एति=पहुँचता है ।

हि० अ०—(कमी उधर कमी उधर घूमनेवाले) जुआडी की परित्यक्ता पत्नी दु ली रहती है; कमी इधर कमी उधर घूमने वाले (जुआडी) की माता भी (दु ली रहती है) । अणी (जुआडी) डरता हुआ, धन की कामना करता हुआ रात्रि को (चोरी करने के लिये) दूसरो के घर पहुँचता है ।

Trans —The gambler's wife, abandoned, is grieved, the mother of the son roaming anywhere (is also grieved) The indebted one, fearing, desiring wealth approaches at night the house of others (for theft)

Notes —तप्यते — $\sqrt{tap}$ to burn, pres pass 3rd sing चरतः — $\sqrt{car}$ to move pres part gen sing. विभ्यत् — $\sqrt{bhi}$ to fear, pres part इच्छमान — $\sqrt{icch}$ to desire, pres part उप एति — $\sqrt{u}$ with उप to approach, 3rd sing

स्त्रियम् । दृष्ट्वाय । कितवम् । तताप । अन्येषाम् । जायाम् । सुकृतम् । च । योनिम् ॥ पूर्वाह्णे । अश्वान् । युयुजे । हि । बभ्रून् । सः । अग्नेः । अन्ते । वृषलः । पपाद् ॥११॥

सा० भा०—कितवं कितव । विभक्तिव्यत्यय । अन्येषां स्वव्यस्तित्वानां पुरुषाणां जायां जायामूता स्त्रियं नारीं सुखेन वर्तमाना सुकृतं सुष्ठु कृतं योनिं गृहं च दृष्ट्वाय मन्त्राया दु क्षिता गृहं धासकृतमिति ज्ञात्वा तताप तप्यते । पुनः पूर्वाह्णे प्रातः काले बभ्रून् बभ्रूवर्णान् अश्वान् व्यापकालक्षान् युयुजे युगस्ति । पुनश्च वृषल वृषलकर्मा सः कितवो रात्री अग्नेरन्ते समीपे पपाद् शीतार्तं सन् शेते ॥

शब्दा०—स्त्रियम्=स्त्री की, दृष्ट्वाय=देखकर, कितवम्=जुआडी, तताप=दु ली होता है, अन्येषाम्=दूसरो की, जायाम्=पत्नी की, सुकृतम्=सुसज्जित, सुनिर्मित, च=और, योनिम्=निवास स्थान की, पूर्वाह्णे=प्रातः काल, अश्वान्=अश्व रूपी अश्वो की, युयुजे=जोतता है, हि=निश्चित अर्थ का वाचक एक निपात, बभ्रून्=सूरे वर्ण के, सः=वह, अग्नेः=अग्नि के, अन्ते=समीप, वृषलः=निन्दित कम करनेवाला, पपाद्=जाता है ।

हि० अ० दूसरों की पत्नी-स्त्री तथा सुसज्जित गृह की देखकर जुआडी

दु खी होता है । (लेकिन पुनः) प्रातःकाल भूरे वर्ण के अश्वों (अश्वों) को जोतता है (और पुनः सायंकाल) वह निन्दित कर्म करनेवाला (जुआड़ी जोतता होकर) अग्नि के पास जाता है ।

Trans—Having seen the wife-woman and well-adorned house of the others, the gambler is grieved (Again) in the morning he yokes the brown horses (dice) He, the contemptible, goes (in the evening) near the fire

Notes—दृष्ट्वाय—√*drś* to see, gerund in स्वाय कित्यम्—Use of acc sing instead of nom sing तत्ताप √*lap* to heat, perf 3rd sing स्त्रियं जायाम्—Appositional use, a woman who is the wife अश्वान्—Dice are here metaphorically called horses युयुजे—√*yuj* to harness, perf 3rd sing, not unaccented because immediately followed by हि (यद्विषुपर छन्दसि—Pān VIII 1 56) वृषलः—‘Contemptible man’ (Śāyana), ‘out-cast’ (Griffith), ‘beggar’ (Macdonell) पपाद—√*pad* to go, perf 3rd sing

यः । वः । सेनानीः । महतः । गणस्य । राजा । प्रातस्य ।
प्रथमः । बभूव ॥ तस्मै । कृणोमि । न । धना । रुणध्मि । दश ।
अहम् । प्राचीः । तत् । श्रुतम् । वदामि ॥१२॥

सा० भा०—हे अक्षा य युष्माकं महतो गणस्य सधस्य यः अक्ष सेनानीः नेता बभूव भवति ध्रातस्य च । गणप्रातपोरत्त्वो भेद । राजा ईश्वर प्रथम मुख्यो बभूव तस्मै अक्षाय कृणोमि अहमञ्जलिं करोमि । अतः पर धना धनानि अक्षायमहं न रुणध्मि न सपादयामीत्यर्थः । एतदेव दर्शयति । अहं दश दशसहस्राका अगुलो प्राचीं प्राद्वमुखो करोमि । तत् एतत् अहम् ऋतं सत्यमेव वदामि । नानृतं प्रवीणीत्यर्थः ॥

शब्दा०—य=जो, वः=तुमलोगो के, सेनानीः=सेनापति, महत=बड़े, गणस्य=समूह का, राजा=प्रधान, प्रातस्य=समूह का, बभूव=

हुआ है, तस्मै=उसको, कृणोमि=करता हूँ, फंलाता हूँ, न=नहीं, धन्य=धन, रुणधिमि=छिपाता हूँ, दश=दस अंगुलियों को, अहम्=मैं प्राचीः=सामने, तत्=यह, ऋतम्=सही, वदामि=कहता हूँ ।

हि० अ०—जो तुमलोगों के बड़े गण का सेनापति है, (जो) गण का प्रथम राजा हुआ है, उसके सामने अपनी दसों अंगुलियाँ फंलाता हूँ, मैं धन नहीं छिपाया हूँ, यह मैं सही कहता हूँ

Trans—Who was the commander of your big host, (who) has become the first king of the host, to him I stretch forth my ten fingers, 'I withhold no money', I speak the truth

Notes—बभूव— $\sqrt{bhū}$ to be, perf 3rd sing, not unaccented because syntactically connected with व कृणोमि— $\sqrt{kr}$ to make, pres 1st sing रुणधिमि— $\sqrt{rudh}$ to obstruct, 1st sing वदामि— $\sqrt{vad}$ to speak, pres 1st sing

अक्षैः । मा । दीन्यः । कृपिम् । इत् । कृपस्व । वित्ते । रमस्व ।
बहु । मन्यमानः ॥ तत्र । गावः । कितव । तत्र । जाया ।
तत् । मे । वि । चष्टे । सविता । अयम् । अर्यः ॥१३॥

सा० भा०—हे कितव बहु मन्यमान मद्रक्षने विद्वत्त कुर्वन्स्वम् अक्षैर्मा दीन्यः घृत मा कुरु । कृपिमिन् कृपिमेव कृपस्व कुरु । वित्ते कृप्या सपा-
वित्ते धने रमस्व रति कुरु । तत्र कृप्यो गावः भवति । तत्र जाया भवति ।
तत् एव धर्मरहस्य श्रुतिस्मृतिकर्ता सविता तवस्य प्रेरक अर्यं इष्टिगोप्यर ।
अर्यः ईश्वर वि चष्टे विधिधर्माख्यातवान् ॥

शब्दा० अक्षैः=अक्षों से, मा=घृत, दीन्यः=खेलो, कृपिम्=कृपि कम, इत्=हो, कृपस्व=करो, वित्ते=कृपि से प्राप्त धन में, रमस्व=आनन्दित रहो, बहु मन्यमान=मेरी बातों में विश्वास करते हुये, तत्र=यहाँ, गावः=गायें हैं, कितव=ओ जुआड़ी, तत्र=वहाँ, जाया=पत्नी हैं, तत्=यह, मे=मुझसे, वि चष्टे=कहा है, सविता=सविन्दु देव ने, अयम्=यह, अर्यं=धेय ।

हि० अ०—मेरी बातों में विश्वास करते हुये जुआ मत खेलो, कृषि कर्म हो करो, (उससे प्राप्त) धन में आनन्दित रहो; वहा पर बापे हं, ओ जुआडो, वहा पर तुम्हारी पत्नी है; इसको धेष्ठ सवितु ने स्वयं हमसे कहा है ।

Trans—Having confidence in my advice, do not play with dice, cultivate thy tillage, rejoice in thy property There are thy kine, O gambler, thy wife, thus lord Savitar has himself told me

Voces—दीव्यः—*/div* to play, injun 2nd sing
कृषस्व—*/krs* to plough, impv mid 2nd sing रमस्व—*/ram* to rejoice, impv, mid 2nd sing बहु मन्यमान—*Sāyana* renders it by बहुचने विश्वासं कुर्वन् (having confidence in my advice), *Macdonell* takes it to mean 'thinking much of it', and *Griffith* as 'deem that wealth sufficient' वि चष्टे—*/cahs* with वि to reveal, pres 3rd sing

मित्रम् । कृणुष्वम् । खलु । मृळत् । नः । मा । नः । घोरेण ।
चरत् । अभि । धृष्णु ॥ नि । वः । नु । मन्युः । विशताम् ।
अराति । अन्यः । बभ्रूणाम् । प्रसिती । नु । अस्तु ॥१४॥

सा० भा० हे भक्ता मय मित्र कृणुष्वम् अस्मासु मैत्रौ कुरुत । खलु इति पूरण । न अस्मान् मृळत् सुखयत च । न अस्मान् धृष्णु धृष्णुना । तृतीयापे प्रथमा । घोरेण अतहोने मा अभि चरत मा गच्छत । किंच व युष्माक मन्युः क्रोध अरातिः अस्माक शत्रु नि विशताम् अस्मच्छत्रुषु तिष्ठतु । अन्यः अस्माक शत्रु कश्चित् बभ्रूणा बभ्रुवर्णाना युष्माक प्रसिती प्रवधने तु मित्रम् अस्तु भवतु ॥

शब्दा०—मित्रम्=मित्रता, कृणुष्वम्=करो खलु=पदपूरण के लिये प्रयुक्त एक निपात, मृळत्=दया करो, नः=हम पर, मा=मत, नः=हम पर घोरेण=भयानक, अभिचरत्=जादू करो, धृष्णु=शक्ति से, वः=तुम लोगो का, नु=अब, मन्युः=क्रोध निविशताम्=शान्त हो, अरातिः=शत्रु, अन्ये

= दूसरे, वधूणाम् = भूरे वर्णवाले के, प्रसितौ = बधन में, नु = शीघ्र, अस्तु = होयें ।

हि० अ० — (ओ मन्त्र), मित्रता करो, तथा हम पर दया करो, भयानक शक्ति से मुझ पर जादू मत करो, तुम लोगों का शीघ्र और बुझनी भय शांत हो, भूरे वर्ण वाले के बधन में दूसरे शत्रु शीघ्र पड़ें ।

Trans — (O dice,) make friendship, and be gracious to us, do not bewitch us with terrific force, let your wrath and malignity come to rest, let another now be under the snare of (yours), the brown coloured

Notes—कृणुष्वम्—√kr to make, impv mid 2nd plu सल्लु—An expletive particle Griffith takes it in the sense of little मृदता—√mrd to be gracious, impv 2nd plu, not unaccented because the conjunctive particle च has been dropped (चदिलोपेदिवाच्य—Pān VIII 1 63), final syllable is metrically lengthened घोरेण—'Unbearable' (Sāyana), 'terrific' (Griffith), 'magic power' (Macdonell) अभिचरत—In the language of the Veda prepositions also appear after the verb, √car with अभि to bewitch (Macdonell), to go (Sāyana), impv 2nd plu निबिडताम्—√vis with नि to rest, impv 3rd dual प्रसितौ—Loc sing of प्रसित, past part from √si to bind

---

‘बृहस्पते’ इत्येकादशचं तृतीय सूक्तम् आङ्गिरसस्य बृहस्पतेरार्षम् । नवमी जगती शिष्टा दश त्रिष्टुभ । अनेन सूक्तेनापि परमपुरुषार्थसाधन परब्रह्मज्ञान स्तुतवान् । अतस्तद्देवत्यमिवम् । उक्तं हि बृहद्देवतायां—‘मुज्योति परम ब्रह्म यद्योगात्समुपाद्भुते । सञ्ज्ञानमभितुष्टाव सूक्तेनाय बृहस्पति’ (बृहद्दे० ७ १०९) इति । अनुकान्तं च—‘बृहस्पते बृहस्पतिर्ज्ञानं तुष्टाव नवमी जगती’ इति । सूक्तं विनियोगो गत । देवमुवा हविषु बृहस्पतिर्वाचस्पतिरित्यस्य प्रथमानुवाक्या । सूत्रितं च—‘बृहस्पते प्रथम वाचो अप हंसंरिव सखिभिर्वाच-
वन्नि’ (अथर्व० श्रौ० ४ ११) इति ॥

बृहस्पते । प्रथमम् । वाचः । अग्रम् । यत् । प्र । ऐरत् । नाम-
ऽधेयम् । दधानाः ॥ यत् । एषाम् । श्रेष्ठम् । यत् । अरिप्रम् ।
आसीत् । प्रेणा । तत् । एषाम् । निऽहितम् । गुहा । आविः ॥१॥

सा० भा०—बृहस्पतिरनेन सूक्तेन विदितदेवार्पणं बालान् वृष्ट्वा स्मयमानं स्वात्मानं सद्योऽप्याह । हे बृहस्पते अन्तरात्मन् प्रथमम् उत्पत्त्यनन्तरमितर-
थागुन्धारणात्प्रानेव नामधेयं नाम दधाना पदार्थेषु निबधाना बाला यत् प्रैरत् प्रेरितवन्त तत् वाचोऽग्रं भवति । यन्त तस्मात्प्रादिकं वाक्य पूर्वमभिधाय पदवाच्यं वाचो वदिष्यन्ति खलु तस्माद्वाचोऽग्रम् । अस्या वशायां वस्थितान् बालान् पश्य । तथेदानीम एषा श्रेष्ठं प्रशस्यतमं यत् यच्च अरिप्रं पापरहितं देवाभ्यानां आसीत् एषा तज्ज्ञानं गुहा गुहायां निहितं गोप्यं तत् प्रेणा । मकारलोपश्छान्दसः । प्रेणाविभवति । वेदान्यासकाले सरस्वती स्वाधमेन्य प्रकाशयतीत्ययः । एव विस्मये ‘बृहस्पते प्रथम वाचो अग्रम्’ (ऐ० भा० १ २६) इत्यादिकमारण्यकमनुसंधयम् ।)

शब्दा०—बृहस्पते=ओ बृहस्पति, प्रथमम्=प्रथम, वाचः=वाणी
तौ अग्रम्=पहिले, यत्=जो, प्र ऐरत्=कहा, नामधेयम्=नामकरण,
दधानाः=करते हुये, यत्=जो, एषाम्=उनका, श्रेष्ठम्=सहान, यत्=जो,
अरिप्रम्=पापरहित, आसीत्=था, प्रेणा=प्रेम से, तत्=वह, एषाम्=
उनका, निहितम्=छिपा हुआ, गुहा=रहस्य में, आविः=प्रकट हुआ ।

हि० अ०—ओ बृहस्पति, बाणी से पहिले (वस्तुओं का) नामकरण करते हुये मनुष्यों ने जो कुछ कहा वह (बाणी का) प्रथम रूप था, उनका (ज्ञान) जो श्रेष्ठ तथा जो अपरहित था, रहस्य में छिपा हुआ था । उनका वह (ज्ञान) तुम्हारे प्रेम द्वारा प्रकट हुआ ।

Trans—O Brihaspati, prior to speech, which (men) sent out, giving the names (to objects), was the earliest (form of speech) Their (knowledge) that was excellent, that was sinless, (was) hidden in secret, and it was disclosed through (thy affection)

Notes—प्र ऐस्त— $\sqrt{ir}$ with प्र to send forth, to utter, impf. mid 3rd plu, not unaccented because preceded by यत् दधानाः— $\sqrt{dhā}$ to put, pres part आसीत्— $\sqrt{as}$ to be, impf 3rd sing, not unaccented because preceded by यत् प्रेणा—For प्रेणा, medial न् being dropped आधिः—Sāyana supplies भवति and explains as वेदाम्यासकाले सरस्वती स्वार्थमेव्य प्रकाशयतीत्यर्थ

सक्तुमुऽव । तितुना । पुनन्तः । यत्र । धीराः । मनसा ।
वाचम् । अक्रत ॥ अत्र । सखायः । सख्यानि । जानते । भद्रा ।
एषाम् । लक्ष्मीः । निहिता । अधि । वाचि ॥२॥

सा० भा०—तितुना । परिपूर्यतेऽनेनेति । यद्वा । तता विस्तृता भूष्यया अत्रेति तितु । 'तनोतेऽङ्' सन्वक्ष' (उ० सू० ५२२) इति ङङ्प्रत्यय । सम्बद्धावाविरम् । उक्तनिबन्धनेन सूर्येण सक्तुमिव यथा कश्चित्सक्तुं पुष्पां पुनति तद्वत् प्रकृतित प्रत्ययतश्च शब्दान्त्युनन्त धीरा धीमन्तो विद्वांस यत्र यस्मिन् काले विद्वत्स्ये वा मनसा प्रज्ञायुक्तेन वाचमक्रत अकृणन्त कुवन्ति । करोतेर्लुङि रूपम् । अत्र तत्र काले सखायः समानव्ययानां शास्त्रादिविषय-ज्ञानास्ते सख्यानि तेषु भवानि ज्ञानानि जानते जानन्ति । यद्वा । सखायो वाचा ब्रह्मसंज्ञास्ते तस्यास्तस्या वाच सस्यानि जानन्ति । वाचययुक्ताल-भ्युदयाल्लभन्त इत्यर्थ । तस्मात् एषां वाचि भद्रा कल्याणी निहिता लक्ष्मीः भवति । अधि सप्तम्यर्थलोतक । अर्थज्ञान वाचि पश्याम इत्यर्थः । 'तितु

परिष्वन्न भवति सतवद्वा सुप्रवद्वा तिलमायतुप्रमिति वा सप्तुमिव तितवन्ना
(निर० ४.१०) इत्यादि निरुक्तपदसंश्लेषम् ॥

शब्दा०—सक्तुमिव=सत्तू की तरह, तितवन्ना=चलनी ॥ पुनन्तः=
प्रकृति प्रत्ययानुसार शुद्ध करते हुये, यत्र=जहाँ, धीराः=बुद्धिमान, मनसा=
मन से, वाचम्=शब्द को, अकृत=करते हैं अर्थात् बोलते हैं, अत्र=यहाँ
सखायः=समान ज्ञानवाले, सख्यानि=समान शास्त्रीय ज्ञान को, जानते=
जानते हैं, भद्रा=कल्याणकारी, षण्णाम्=इनकी, लक्ष्मी=अर्प देवी, निहिता=
स्थित रहती है, अधि वाचि=वाणी में ।

हि० ४१०—जहाँ विद्वान् चलनी से सत्तू की तरह हृदय से शब्द को
(प्रकृति प्रत्यय के अनुसार) शुद्ध करते हुये बोलते हैं । यहाँ पर समान
ज्ञानवाले एक दूसरे के (शास्त्रीय) ज्ञान को जानते हैं । उनकी वाणी में
कल्याणकारी अर्प देवी स्थित रहती है ।

Trans—Where the wise ones utter the speech
with mind, purifying (according to stem or root
and the termination) like parched-corn-flour with a
cribble. Here men of equal knowledge know the equal
knowledge of one another. In their speech the auspi-
cious goddess of wealth (i.e. the knowledge of meaning)
is hidden.

Notes—सक्तुमिव—Like parched-corn flour Yāska
derives it from √sac to accompany or from √has
by metathesis (सक्तुं सक्ते । दुर्षावो भवति । कसतेर्वा ष्याद्विप-
रीतस्य—Nir IV 10) तितवन्ना—Instr. sing of तितव
(cribble) Sāyana takes it to mean winnowing basket
Yāska variously derives this word तितव परिष्वन्न भवति ।
सतवत् वा । तुलवत् वा । तिलमायतुप्रमिति वा—Nir IV 10)
Rg Prāt quotes this word as an instance of hiatus
पुनन्तः—√pā to cleanse, pres part nom plu Sāyana
construes it with वाचम् as its object, but Griffith
with सक्तुम् अकृत—√kr to make, root aorist, mid
3rd plu, सखाय—‘Men of equal knowledge’ (Sāyana),

friends (Griffith). जानते—*√jñā* to know, pres. mid. 3rd. plu. लक्ष्मीः—Goddess of wealth; here metaphorically means 'knowledge of meaning'. Griffith takes it to mean 'sign'. सिद्धिः—See I. 24.1. वाचि—In the speech; loc. sing. of वाक्.

यज्ञेन । वाचः । पदवीयम् । आयन् । ताम् । अनु । अविन्दन् ।
ऋषिषु । प्रविष्टाम् ॥ ताम् । आभृत्य । वि । अदधुः ।
पुरुषा । ताम् । सप्त । रेभाः । अभि । सप्त । नवन्ते ॥३॥

सा० भा०—विदितार्थं यीराः पदवीयम् । धेतुः 'अचो यत्' । संता-
पूर्वकस्य विधेरनित्यत्वादमुणाभावः । पदेन यातव्यः धन्याः पदवीयः । तं
वाचः मार्गं यज्ञेन आयन् प्राप्तवन्तः । ऋषिषु अतीन्द्रियार्थं ऋषिषु प्रविष्टां
तां वाचम् अविन्दन् अलभन्त । अनन्तरं तां वाचम् आभृत्य आहृत्य पुरुषा
बहुषु देशेषु अदधुः ध्यकार्षुः । सर्वान् मनुष्यान् ध्यापयामासुरित्यर्थः । एता-
दृशीं वाचं रेभाः शब्दायमानाः पक्षिणः पक्षिरूपाणि गायत्र्यादीनि सप्त छन्दांसि
अभि सं नवन्ते अभितः संगच्छन्ते ॥

शब्दा०—यज्ञेन=यज्ञ द्वारा, वाचः=वाणी के, पदवीयम्=मार्ग का,
आयन्=अनुसरण किया, ताम्=उसको, अन्वविन्दन्=पापे, ऋषिषु=
ऋषियों में प्रविष्टाम्=प्रवेश किया हुआ, ताम्=उसको, आभृत्य=लाकर,
अदधुः=अभिध्यस्त किया, पुरुषा=कई स्थानों पर, ताम्=उसको, सप्त=
सात, रेभाः=शब्द करनेवाले पक्षी, अर्वात् गायत्र्यादि छन्द, अभिसंनवन्ते=
चारों तरफ से स्तुति करते हैं ।

हि० अ०—बुद्धिमानों ने यज्ञ द्वारा वाणी के मार्ग का पीछा किया, उसको
ऋषियों में प्रवेश किया हुआ पाया; उसको लाकर कई स्थानों पर उसे अभि-
व्यस्त किया । सात शब्द करनेवाले पक्षी (गायत्र्यादि छन्द) एक साथ
चारों तरफ से उसकी स्तुति करते हैं ।

Trans.—They followed the path of speech with
sacrifice, and found it entered within the seers. Hav-
ing brought it, they revealed it at many places. The
seven metres praise it together.

Notes—पदवीयम्—'Path' (Sāyana) 'trace' (Griffith).
 आयन्—√i to go, impf. 3rd. plu. अविन्दन्—√vid to find,
 impf. 3rd. plu. प्रविष्टाम्—√viṣ to enter, past part.
 आसृत्य—√bhr with आ to bring, gerund in त्य. वि अदधुः—
 √dhā with वि to reveal, impf. 3rd. plu. पुरुत्रा—See I.
 32.7. सप्तरेभाः—Sāyana takes it to mean seven noisy
 birds referring to the seven metres, the gāyatrī etc.
 Griffith thinks it to mean seven singers. संनयन्ते—
 √nu with सम् to praise together, mid. pres. 3rd. plu.

उत । त्वः । पश्यन् । न । ददर्श । वाचम् । उत । त्वः । शृण्वन् ।
 न । शृणोति । एनाम् ॥ उतो इति । त्वस्मै । तन्वम् । वि ।
 सस्ते । जायाऽहं । पत्ये । उशती । सुवासाः ॥४॥

सा० भा०—स्वशब्द एकवाची । एकः । उत्तशब्दोऽप्यर्थः । पश्यन् अपि
 मनसा पर्यालोचयन्नापि वाचं न ददर्श वशंनफलाभावात् पश्यति । त्वः एकः
 शृण्वन् अपि एनां वाचं न शृणोति श्रवणफलाभावात् । इत्यनेनार्थेन अवि-
 द्वाभिमिहितः । तृतीयपादेन विदितवेदार्थंवाह । त्वस्मै एकस्मै अपि तन्वम्
 आत्मीयं शरीरं विसृजे स्वयं वाग्विविधं गमयति । आत्मानं विदुषुते प्रकाश-
 यतीत्यर्थः । सत्र दृष्टान्तिः । जायेव यथा उशती संभोले कामयमाना सुवासाः
 शोभमवसाना जाया पत्ये भर्तुं ऋतुकाले संभोगार्थं स्वयमात्मानं विदुषुते ।
 तद्वदेनां पश्यति शृणोति चेति विदितवेदार्थस्य प्रशंसा । 'अप्येकः पश्यन्न पश्यति
 वाचम्' (निह० १. १९) इत्यादि विदितमत्र दृष्टव्यम् ॥

शब्दा० - उत=भी, त्वः=एक, पश्यन्=देखता हुआ, न=नहीं, ददर्श
 =देखता हूँ, वाचम्=वाणी को, उत=भी, त्वः=एक, शृण्वन्=सुनता हुआ,
 न=नहीं, शृणोति=सुनता हूँ, एनाम्=इसको, उतो=भी, त्वस्मै=एक
 लिये, तन्वम्=शरीर को, विसृजे=छोड़ देती हूँ, जायेव=पत्नी की तरह,
 पत्ये=पति के लिये, उशती=इच्छा करती हुई, सुवासाः=सुन्दर वस्त्रवाली ।

हि० अ०—एक वाणी को देखता हुआ भी नहीं देखता; एक सुनता हुआ
 भी इसे नहीं सुनता । एक के लिये (वाणी) अपने शरीर को छोड़ देती हूँ
 जिस प्रकार सुन्दर वस्त्रवाली इच्छा करती हुई पत्नी पति के लिये ।

Trans—One even seeing the speech sees not, one even hearing it hears not (But) to another it reveals its body as does a well dressed longing wife to her husband

Notes—पश्यन्— $\sqrt{pas}$ to see, pres part ददर्श— $\sqrt{drs}$ to see, perf 3rd sing शृण्वन्— $\sqrt{śru}$ to hear, pres part शृणोति— $\sqrt{śru}$ to hear, pres 3rd sing उतो (=उत+उ), final ओ is Pragrhya, hence, इति after it in the Pāṇi text त्वस्मै—Dat sing of त्व विसृजे— $\sqrt{sr}$ with वि to reveal, to spread, perf mud 3rd sing वसति— $\sqrt{vas}$ to desire, pres part, उ is the Samprasāraṇa of व

उत । त्वम् । सुख्ये । स्थिरऽपीतम् । आहुः । न । एनम् ।
हिन्वन्ति । अपि । वाजिनेषु ॥ अर्धेन्वा । चरति । मायया ।
एषः । नाचम् । शुश्रुवान् । अफलाम् । अपुष्पाम् ॥५॥

सा० भा०—त्वम् उत एकमपि सुख्ये विदुषा सतदि । या सत्कथा सा सलिकमत्वास्तस्यमित्युच्यते । सा च वाचा क्रियते । अतो वाक्सवभावास्तस्ये स्थिरपीतम् । मयु यस्य हृदये स्थिर भवति । यद्वा स्थिरपीत स्थिरप्रान्तिम् । आहुः । यद्वा । तस्मिन्नातायमाहुः । श्लोके यथा ज्ञातार्यं पुण्य पीतायमिति वदन्ति । किंच एन विज्ञातार्थं पुण्य वाजिनेषु । वाक् इवा ईश्वरा यथा ते वाजिना अर्था वाच भायता सलु । वाक्पेयष्वर्थेषु न अपि हिन्वन्ति । अपिशब्दोऽवर्थः । केचिदपि नानुगच्छति । अयमेवातिशयेन विद्वानित्यर्थः । यद्वा वाजिनेषु सारभूतेषु निरुपणीयेष्वर्थेष्वेन ॥ हिन्वन्ति ॥ अहि कुषन्ति । एन पुरस्कृत्यैव सर्वं वेदार्थं विचारयन्तीत्यर्थः । इत्यर्थेन प्रशस्तः । अनन्तर-मृतरार्धेन केवलपाठको निन्द्यते । एष अविज्ञाताय पुण्य अर्धेन्वा धेनुस्व-विर्वाजितया कामानामदोग्ध्या देवमनुष्यत्प्राप्तेषु वाक्प्रतिरूपया मायया चरति । किं कुर्वन् । अफलामपुष्पाम् । वाचोऽय पुण्यफलम् । अयवजिताम् । यद्वा । वाचोऽर्थो वाजदेवते । यस्मै भव ज्ञान वाज देवतासु भव ज्ञानं देवतम् । तद्वजिता कर्मादिविषयज्ञानवजिता वाचं शुश्रुवान् । केवल पाठमात्रेणैव श्रुत्यान स चरति । यथा वाच्या पीना नौ किं द्रोणमात्र क्षीर दोग्धीति मायामृतादयन्ती

चरति यथा वन्द्यो वृक्षोऽकाले पल्लवादियुक्तं सन् पुष्पति फलतीति धाति-
मुत्पादयतिष्ठति तथा पाठ प्रमुवाण चरतीत्ययः । 'अप्येष वावसत्ये स्थिर-
पीतम्' (निरु० १ २०) इत्यादि निरुक्तमग्रानुसंधेयम् ॥

शब्दा०—उत=भी, त्वम्=एक को, सख्ये=विद्वानों की सभा में,
स्थिरपीतम्=अर्थ का पूर्ण ज्ञानी, आहुः=कहा जाता है, न=नहीं, एनम्
=इसको, द्विन्वन्ति=रवा सकते हैं, अपि=भी, वाजिनेषु=वाग्पुत्र में,
अधेन्वा=बूध न देनेवाली गाय, चरति=घूमता है, मायया=भ्रममात्र के साथ,
एयः=यह, वाचम्=वाणी को, शुश्रुवान्=सुनता हुआ, अफलम्=फल
रहित, अपुष्पाम्=पुष्प रहित ।

हि० अ०—एक को विद्वानों की सभा में अर्थ का पूर्णज्ञानी कहा जाता
है, शास्त्रार्थ में कोई इसको रवा नहीं सकता । दूसरा (अर्थ को न जाननेवाला)
फल तथा फूल से रहित वाणी को सुनता हुआ बूध न देनेवाली गाय की तरह
वाणी के प्रतिरूप (भ्रममात्र) के साथ घूमता है ।

Trans —(They) call one as he has fully imbibed (the
meaning) in the society of the scholars None can
impel him in discussions He (who does not know the
meaning), wanders with illusion (of speech) like a
sterile cow (which is simply an illusion of a cow), hearing
the speech the fruitless and the flowerless

Notes—सख्ये—'In the society of scholars' (Sayana),
'in the friendship' (Griffith) Yāska takes it to mean
'in the friendship of speech or of the gods' स्थिरपीतम्—
Yaska followed by Sayana renders स्थिरपीतम् by विज्ञातायम्
'one who has fully imbibed the meaning of the Rks'
Durgā commenting on Nirukta takes स्थिर and पीतम्
separately According to him स्थिर means 'one in
whom the knowledge acquired by him remains per-
manent and पीतम् means 'one who has grasped com-
pletely the meaning of speech' Griffith takes it to
mean 'leggard', Bahuvrīhi compd accented on the
first member आहु — $\sqrt{ah}$ to say, perf 3rd plu

ह्रिन्वन्ति— $\sqrt{h}$ to impel, pres 3rd plu Sāyana gives the alternative meaning—अनुगच्छन्ति or बहिः कुर्वन्ति; Griffith takes it to mean 'urge' वाजिनेषु—Yāska followed by Sāyana renders वाजिनेषु by बलवत्सु वाक्त्रेषु 'in difficult passages that can be understood by वाक् alone' Sāyana in alternative renders it as सारभूतेषु निरूपणीयेष्वर्थेषु 'in interpreting difficult Rks' Griffith takes it to mean 'deeds of valour' अघेन्वा—Inst sing of अघेनु, नञ् compd घेनु means a cow, अघेनु means one that is not a cow; sterile cow is really speaking not a cow, it is simply an illusion of a cow The speech of a man who does not know its meaning is compared with a cow yielding no milk मायया—The speech without meaning is an illusion of the speech Yāska renders मायया by प्रतिरूपया शुश्रुवान्— $\sqrt{śru}$ to hear, perf part

यः । तित्याज । सचिऽविदम् । सखायम् । न । तस्य । वाचि ।
अपि । भागः । अस्ति ॥ यत् । ईम् । शृणोति । अलकम् ।
शृणोति । नहि । प्रवेद । सुऽकृतस्य । पन्याम् ॥६॥

सा० भा०—सचिविदम् । सचिवश्च सखिवाची । सखिविदम् । घोऽध्येता स वेदस्य सखा सप्रदायोच्छेदनिवारकत्वेन वेद प्रत्युपकारित्वात् । तादृशमुपकारिणमध्येतार वैसीति सचिवित् । तपभिन्न सरायम् अध्येतृणां पुरुषाणां स्वायंयोगनेनोपकारित्वात्सन्निभ वेद य पुमान् तित्याज तत्याज परायविनियोगेन परित्यजति । त्यजतेतिटि, 'अपत्युपेयमानुचु' इत्यादिना निपातितः । तस्य पुरुषस्य वाचि सर्वस्या लोकिष्यां शास्त्रोपायां वाच्यपि भाग भजनीयः कश्चिदप्य न अस्ति । ईम् अप्य पुरुष यत् वेदव्यतिरिक्त शृणोति तत् अलकम् अलीकं व्ययमेव शृणोति । हि यस्मात्कारणात् सुकृतस्य पन्यां पन्यां न प्रवेद यद्वारमहित्यादनुष्ठानमार्गं न जानाति । तस्मात्तदीयव्ययणमपि निष्कलमित्यर्थः । द्वितीयचतुर्थपादयोर्मैत्राय आरण्यके वर्णित 'न तस्यानूस्ते भागोऽस्ति' (ऐ० आ० ३ २ ४) इत्यादिना । तथा 'त घोऽनूत्सुजत्यभागो वाचि भवत्यभागो नाके तदेयाम्युक्ता' (तं० आ० २.१५.५) इत्यप्यव्यभिच ।

शब्दा० —यः=जिसने, तित्याज=छोड़ दिया है, सचिविदम्=अपने
को अच्छेताओं का मित्र समझनेवाले वेद को, सखायम्=मित्र को, न=
नहीं, सत्य=उसकी, वाचि=वाणी में, अपि=जरा भी, भागः=सत्य का
अंश, अस्ति=है, यत्=जो कुछ, ईम्=वह पुरुष, शृणोति=सुनता है,
अलकम्=व्यर्थ, शृणोति=सुनता है, बहि=क्योंकि नहीं, प्रवेद=जानता
है, सुकृतस्य=सत्य के, पन्थाम्=मार्ग को ।

हि० अ० —जिसने सखाभूत वेदों को छोड़ दिया है, उसकी वाणी में
(सत्य का) अंश कुछ भी नहीं है । जो कुछ वह सुनता है, व्यर्थ सुनता है
क्योंकि सत्य का मार्ग उसे मालूम नहीं ।

Trans —The man who abandons the friendly
Vedic learning, not even a part (of truth) is in his speech
whatever he hears, hears in vain, because he does not
know the path of righteous deeds

Notes—तित्याज— $\sqrt{tyaj}$ to abandon, perf 3rd sing,
not unaccented because preceded by सचिविदम्—'Vedas
that know themselves as the friends' (Sāyan), 'he
who knows the truth of friendship' (Griffith) शृणोति—
 $\sqrt{śru}$ to hear, not unaccented because preceded by यत्
प्रवेद— $\sqrt{vid}$ to know, perf 3rd sing, not unaccented
because preceded by हि.

अक्षण्वन्तः । कर्णवन्तः । सखायः । मनःसज्वेषु । असमाः ।
बभूवुः ॥ आदुघ्वासः । उपज्ज्वासः । ऊँ इति । त्वे । हुदाः
इव । स्नात्वाः । ऊँ इति । त्वे । दृष्ट्रे ॥७॥

सा० भा० —अक्षण्वन्तः अक्षिण्वन्तः । 'छन्दस्पि दृश्यन्ते' इत्यक्षिण्वन्त-
बन्द् । 'मनो नृद्' इति नृद् । मनो नृश्यते सर्वमिदं । यद्वा । संजसत्वात्
अन्येभ्योऽङ्गेभ्यो व्यञ्जतत्तम् । तथा च ध्रुयते—'तस्मादेते व्यञ्जतत्तरे इव' इति ।
तादृशाक्षिण्वन्ता कर्णवन्तः । कर्णो निहृत्तद्वा । गर्भावस्थापामेव केनापि
निमित्तमित्त इत्ययम् । यद्वा शरीरस्य शिरसो योष्यं गते उच्चं स्थिते । कर्णं
विलक्षणवन्तः । सखा खाद्यापते 'शृण्वन्ती इव सौ उदगन्ताम्' इति ।

सादृशा सखाय । समान स्थान ज्ञान येषामिति सखाय । तेषु वाक्येषु बाह्येन्द्रियेषु अमानताना इत्यर्थः । ते मनोजवेषु । मनसा गम्यन्ते आपन्त इति मनोजवा प्रजाद्या । तेषु असमाः अनुत्पा यभूवु भवन्ति । तेषु मध्ये केचित् आदध्नासः । आस्यशब्दस्य यूषोदरादित्वादाकारादेशः । आस्यदध्ना आस्यप्रमाणोदका हृदा इवेति मध्यमप्रज्ञानाह । अथ त्वे एके । सर्वनामत्वान्जस शोभाव । उपकक्षासः । कक्षसमीपप्रमाणोदका हृदा इव । अल्पोदका इत्यर्थः । अनेनाल्पप्रज्ञानाह । तथा त्वे एके स्नात्वा । स्नाते कृत्यार्थे त्वन्प्रत्यय (पा० सू० ३ ४ १४) । स च 'अहं कृत्यतृचश्च' (पा० सू० ३ ३ १६९) इत्यर्हायै च भवति । स्नानार्हा असौम्योदका हृदाइव दृष्ट्रे दृश्यन्ते । अनेन महाप्रज्ञानाह । उ पूरण । अक्षिमन्त कर्णवन्त सखायोऽक्षि चप्रे' (निह० १० १) इत्यादिक निष्पत्तमत्र प्रष्टव्यम् ॥

शब्दा० अक्ष्वन्त = आक्षवाले, कर्णवन्त = कानवाले, सखायः = समान ज्ञानवाले, मनोजवेषु = प्रजा अर्थात् आन्तरिक ज्ञान में, असमा = असमान, यभूवु = होते हैं, आदध्नासः = मुह तक पानीवाला, उपकक्षास = काख तक पानीवाला, उ = निश्चित अर्थ का वाचक निपात, त्वे = कुछ, हृदाइव = सरोवरों की तरह, स्नात्वाः = स्नान करने योग्य, उ = निश्चित अर्थ का वाचक निपात, त्वे = कुछ, दृष्ट्रे = दिखाई पड़ते हैं ।

हि० अ०—समान ज्ञानवाले, (समान रूप से) आक्ष तथा कानवाले (भी) हैं, किन्तु प्रजा (आन्तरिक ज्ञान) में असमान होते हैं । कुछ उस सरोवर की तरह दिखाई पड़ते हैं जो मुख तक पानीवाला है, (कुछ) काख तक पानीवाला है तथा कुछ स्नान करने योग्य पानीवाला है ।

Trans—The men of equal knowledge equally have eyes and ears, (yet they) are unequals in their intellectual attainments Some look like tanks (the water of which) reaching the mouth, (some) reaching the arm pit and some others fit to bathe in

Notes—अक्ष्वन्त—Endowed with eyes Rgveda has both the words अक्षन् and अक्षि, while post Vedic Sanskrit has अक्षि only मनोजवेषु—In respect of the onward speed of their mind i.e. the poetic imagination, 'in

wisdom i.e. inner knowledge' (Sāyana), 'in the quick-ness of their spirit' (Griffith) वभूवुः— $\sqrt{bhū}$ to be, 3rd plu आदध्नास्—Reaching up to the mouth, Yāska followed by Sāyana renders it by आस्यदध्ना and derives आस्य from $\sqrt{as}$ to throw and दध्न् from $\sqrt{dagh}$ to flow or $\sqrt{das}$ to lay waste (आस्यम् अस्यते आस्यन्वते एनत् अग्रम् इति वा । दध्न् दध्यते क्षवतिकर्मण इत्येतेर्वा स्यात् । विदस्ततर भवति Nir. I 9) Rājāvāde conjectures that if दध्न् is a part of आदध्न् like परादध्न्, अदुरदध्न् वृषदध्न् etc, then आद would refer to a part of the body which may be the knee or the waist or something lower than वक्ष, if आ is a prefix like उप in उपकक्षास्, then दध्न् must mean knee or waist Thus according to him आदध्न् means 'reach-ing upto the knee or the waist', आस्यस् being the nom plu termination उपकक्षास्—'Reaching up to the arm-pit' (Yāska), 'reaching upto the belly' (Rājāvāde) स्नात्वाः—Yāska followed by Sāyana renders it by स्नानार्ह 'fit to bathe m', त्व in स्नात्वा is like तव्य in classical Sanskrit दृष्ट्रे— $\sqrt{drś}$ to see, perf mid 3rd plu

हृदा । तृष्टेपु । मनसः । जवेपु । यत् । ब्राह्मणाः । समुपयजन्ते ।
सखायः ॥ अत्र । अह । त्वम् । वि । जुहुः । वेद्याभिः । ओह-
प्रक्षाणः । वि । चरन्ति । ऊँ इति । त्वे ॥८॥

सा० भा०—सखाय समानस्याना ब्राह्मणाः हृदा बुद्धिमत्ता हृदयेन तृष्टेपु निश्चितेषु परिकल्पितेषु मनसो जवेपु यन्तव्येषु वेदार्थेषु गुणदोष-निर्णयना यत् यदा संयजन्ते समञ्जन्ते । यजिरत्र सगतिकरणवाची । अत्र भस्मिन् ब्राह्मणसंघे त्वम् अविज्ञातायमेक पुरुष वेद्याभिः वेदितव्याभि विद्याभि प्रवृत्तिभिर्वा वि जुहुः विशेषेण परित्यजन्ति । अह इति विनिश्चये । ओह-प्रक्षाणः । ऊह्यमान ब्रह्म विद्याभुक्तिमतिवृद्धिलक्षण येषां ते तथोक्ता । तादृशास्त एके विद्वांस वि चरन्ति यथाकाम वेदार्थेषु विनिश्चयार्थं प्रयतन्ते । उ-

प्रतिद्वी । 'हृदा तष्टेषु मनसां प्रजवेयु' (नि० १३. १३) इत्यादिकं निश्चितं द्रष्टव्यम् ॥

शब्दा०—हृदा=हृदय से, अन्तःकरण से, तष्टेषु=निर्मित, मनसाः जवेयु=बौद्धिक चिन्तन में, ब्राह्मणाः=ऋत्विज ब्राह्मण, संयजन्ते=एक साथ चलते हैं, सखायः=समान ज्ञानवाले, अत्र=इस विद्वानों के समूह में, अह=निश्चित रूप से, त्वम्=एक को अर्थात् मज्जानो को, वि जहुः=छोड़ देते हैं, वेद्याभिः=अपने ज्ञान के कारण, ओहन्नब्राह्मणः=शास्त्रीय ज्ञान के लक्षणों से ब्राह्मण समझे जानेवाले, वि चरन्ति=विचरण करते हैं, उ=निश्चित अर्थ का वाचक निपात, त्वे=कुछ ।

हि० अ०—हृदय से उद्भूत मन की गति में, जब समान ज्ञानवाले ब्राह्मण एक साथ चलते हैं, वे एक (मज्जानी) को अपने ज्ञान के कारण, बहुत पीछे छोड़ देते हैं । (शास्त्रीय ज्ञान के लक्षणों से) ब्राह्मण समझे जाने वाले कुछ (ज्ञानी) (अपनी इच्छानुकूल वैदार्थ्य ज्ञान में) विचरण करते हैं ।

Trans.—In the speed of mind, fashioned by the heart, when the Brahmins of equal knowledge go together they leave one far behind by virtue of thier learning; and some who are thought to be Brahmins (by the sign of their learning) wander (at their disposal).

Notes—तष्टेषु—'In ascertaining' (Sāyana), 'fashioned' (Griffith). मनसाः जवेयु—Sāyana takes it to mean 'in going through the exposition of Vedas' and Griffith as 'with mental impulse'. संयजन्ते—√*yaj* with सम् to go together, pres. 3rd. plu.; not unaccented because preceded by यत् वि जहुः—√*hā* to leave, mid. perf. 3rd. plu. ओहन्नब्राह्मणः—'Those who are thought to be Brahmins by the sign of their learning' (Sāyana). 'who count as Brahmins' (Griffith). Bahuvrīhi compd., accented on the first member. वि चरन्ति—√*car* to move, pres. 3rd. plu.

इमे । ये । न । अर्वाक् । न । परः । चरन्ति । न । ब्राह्मणासः ।
न । सुतेऽकरासः ॥ ते । एते । वाचम् । अभिपद्य । पापया ।
सिरीः । तन्त्रम् । तन्वते । अग्रजज्ञयः ॥६॥

सा० भा०—अथवा वेदार्थानभिज्ञा निन्दन्ते । इमे ये अविद्वांस अर्वाक्
अर्वाधीनयोर्भाविन्यस्मिन्लोके ब्राह्मणं सह न चरन्ति ये परः परस्तात् देवं
सह न चरन्ति ते ब्राह्मणास ब्राह्मणा वेदार्थतत्परा न भवन्ति । तथा सुतेक-
रास । सोम सुतमभिपद्य कुर्वन्तीति सुतेकरा ऋत्विज । तेऽपि न भवन्ति ।
अग्रजज्ञयः । जानाते 'आदूयमहन' इति किप्रत्यय । अभिपद्य ॥ एते
मनुष्या वाचं लौकिकीम् अभिपद्य प्राप्य तथा पापया पापकारिण्या वाचा
युक्तास्ते सिरीः 'छन्दसीर्वणिषो' इतीप्रत्यय । 'युषां युलुक्' इति जस यु ।
सौरिणो भूत्वा तन्त्रं कृदिलक्षणं तन्वते विस्तारयन्ति । कुर्वन्तीत्यर्थः । सर्वथा
वेदार्थो ज्ञेय इत्यभिप्रायः ॥

शब्दा०—इमे=ये अविद्वान्, ये=जो, न=नहीं, अर्वाक्=इस लोक
में, परः=उस लोक में, चरन्ति=बिचरण करते हैं, न=नहीं, ब्राह्मणास=
ब्राह्मण, न=नहीं, सुतेकरास=सोम पीसनेवाले ऋत्विज, ते=वे एते=
ये लोग, वाचम्=वाणी को, अभिपद्य=पास पहुँचकर, पाकर पापया
=पापपूर्ण ढग से, सिरीः=बुनकर स्त्रिया, तन्त्रम्=तागे को, तन्वते=
फँसाले हैं, अग्रजज्ञयः=अज्ञानी ।

हि० अ०—ये (अज्ञानी) जो न तो इस लोक में (ब्राह्मणों के साथ
चलते हैं, न तो उस लोक में (देवताओं के साथ), (जो) न तो ब्राह्मण हैं,
न सोम पीसनेवाले (ऋत्विज) ही, ये अज्ञानी पाप पुणं ढग से (लौकिक)
वाणी को पाकर उसे फँसाले हैं, जैसे बुनकर औरते तागे को (फँसाली हैं) ।

Trans—Those who walk neither (with Brah-
mins) in this lower world, nor (with the gods) in the
upper world, (who are) neither Brahmins nor the
pressers of Soma, these ignorant having attained the
(worldly) speech in sinful (fashion) stretch it as female
weavers their thread

Notes—अर्वाक्—'In the lower world' (Sāyana), 'back'

(Griffith) परः—'In the upper world' (Sāyana), 'forward' (Griffith) चरन्ति— $\sqrt{car}$ to move, not unaccented because preceded by ये सुवेकरासः—Sacrificing priests who press Soma, Bahuvrīhi compd accented on the first member. अभिपद्य— $\sqrt{pad}$ with अभि to attain, gerund in य सिरीः—Sāyana renders it by सीरिणो भूत्वा, but he does not give the literal meaning of सिरी. Aufrecht takes it to mean 'female weavers' and Griffith as spinsters सन्त्रम्—'Sign of farming' (Sāyana), 'thread' (Griffith) अप्रजज्ञयः—Derived from $\sqrt{jñā}$ to know, नञ् compd accented on the first syllable

सर्वे । नन्दन्ति । यशसा । आगत्येन । सभासहेन । सख्या ।
सखायः ॥ किल्बिषस्पृत् । पितृपणिः । हि । ययाम् । अरम् ।
हितः । भवति । वाजिनाय ॥१०॥

सा० भा०—सखायः समानख्याता समावज्ञाता सर्वे सभ्या मनुष्या
सभासहेन सभा सोढु शक्नुवता सख्या श्रुतिज्ञा तस्मिन्भूतेन यज्ञ प्रति आगतेन
यशसा यशस्विना सोमेन हेतुना नन्दन्ति हृष्टा भवन्ति । स हि ॥ एष सोम /
एषां जनानां किल्बिषस्पृत् । य स्वस्मारण्य पुरुष श्रेष्ठतामश्नुते स किल्बिष
भवति घाघ्यत्वेन । यथा पाप सदाचारं घाघितम्य भवति तद्वत् । पापरूपस्य
शनोर्बाधक । यद्वा । यज्ञे साध्यनुप्रवचनाकरणेन यत्किंत्वियमेवा जायते तद्यो
घाघते स किल्बिषस्पृत् । तथा त्व पितृपणिः । पितुरित्यधनाम वक्षिणा वा ।
तमनेन सोमेन सनोति यज्ञमानं समञ्जत इति तादृश । तेषामप्रवक्षिणा-
वातेत्यर्थः । किञ्च हितः पात्रेषु निहित सोम वाजिनाय । इन्द्रिय वीर्यं
वाजिनम् । तेषां वीर्याय तत्कर्तुम् अरम् जल पर्याप्त समर्थो भवति । 'सर्वे
नन्दन्ति यशसायतेनेत्यन्वाह यतो ये सोमो राना' इत्याविकम् 'इन्द्रिय वं
वीर्यं शान्तिनाजरस हास्यं वाजिन नर्पन्तिष्ठते' इत्यन्त ब्राह्मणमन्त्रानुसंधेयम्
(ऐ० ब्रा० १ १३) ॥

शब्दा०—सर्वे=सभी, नन्दन्ति=प्रसन्न होते हैं, यशसा=यशस्वी
सोम के कारण, आगत्येन=आगमन से, सभासहेन=सभा को जीतने
वा शक्तिवाले, सख्या=मित्र के रूप में, सखायः=समान जानवाले,

कित्विपस्पृत्=पापो को दूर करनेवाला, पितुसनिः=भोजन प्रदान करनेवाला,
हि=निश्चित अर्थ की वाचक एक निपात, एधाम्=इनके, अरम्=पर्याप्त,
हितः=पीसकर पात्र में रखा हुआ, भवति=होता है, वाजिनाय=पराक्रम-
युक्त कार्य के लिये ।

हि० अ० —(ऋत्विजों के) मित्र के रूप में सभा को जीतने की शक्ति
वाले विख्यात सोम ऋत्विजों के साथ सभी समान ज्ञानवाले प्रसन्न हो जाते
हैं । (सोम) इनके पापो को दूर करनेवाला है भोजन प्रदान करनेवाला
है । (पात्र में पीसकर) रखा हुआ (यह) पराक्रमयुक्त कार्य के लिये समर्थ है ।

Trans —All the men of equal knowledge rejoice
with renowned (Soma) that has come as a friend,
having the capacity of conquering in assembly He
is the remover of sin, provider of food Placed in
pot it is fit for vigorous deed

Notes—नन्दन्ति — $\sqrt{nad}$ to rejoice, pres 3rd plu
यशसा—'With renowned Soma' (Sāyana), 'in triumph'
(Griffith) सभासहेन—With the capacity of conquer-
ing the assembly, Tatpuruṣa compd accented on the
second member पितुसनिः—Provider of food, पितु
means food and सनि is derived from $\sqrt{san}$ to gain
हितः—'Placed in the pot' (Sāyana), 'prepared' (Griffith)
भवति— $\sqrt{bhū}$ to be, not unaccented because preceded
by हि

ऋचाम् । त्वः । पीपम् । आस्ते । पुपुध्वान् । गायत्रम् । त्वः ।
गायति । शकरीषु ॥ ब्रह्मा । त्वः । वदति । जातुऽग्निधाम् ।
सुहृत्स्य । मात्राम् । वि । मिमीते । ऊँ इति । त्वः ॥११॥

सा० भा० अग्रा होत्राऽऽतिस्कमणा विनियोगमाचष्टे । त्वः एकी होता
ऋचा पीप यथाविधि कर्माणि प्रयोग पुपुध्वान् । एकी धातुरनुवादाय ।
बह्वीऽऽद्य पुप्यन् शतन् आस्ते । त्वः एक उद्गाता शकरीषु । शक्यं

ऋचः । आभिर्द्विर्भूतं हन्तुमिन्द्र समर्थोऽनूदिति शक्यव्यः । तासु गायत्रं साम गायति । त्वः एकः । ब्रह्मा च जातविद्यां जाते जाते कर्तव्ये प्रायश्चित्तादौ वेदपित्रो वाच वदति । ब्रह्मा हि सर्वं वेदितुं योग्यो भवति खलु । 'चादितोपे विभावा' इति न निघातः । त्वः एकोऽध्वर्युश्च यज्ञस्य मात्रां यतो यया मीयते-ऽभियवप्रहणादिकया क्रियया ता मात्रा यज्ञशरीरं वि मिमीते अत्यर्थं निर्मिमीते । 'ऋचामेकः पोषमास्ते पुपुष्वान् होतयंचनी' (निघ० १. ८) इत्यादिनिघस्तानु-सारेणार्थोऽभ्युपगम्य । एव बृहस्पतिर्विदितवेवार्थं वृष्टाव ॥

शब्दा०—ऋचाम्=ऋचा को, त्वः=एक अर्थात् होता नामक ऋत्विज, पोषम्=समृद्धि में, आस्ते=लगा रहता है, पुपुष्वान्=यज्ञ में देवतानुसार ऋचाओं का सग्रह करना तथा उसे दोहराना यही ऋचाओं की समृद्धि कहो जाती है । होता नामक ऋत्विज का मुख्य रूप से यही काम होता है । गायत्रम्=गाने योग्य ऋचाओं को जिन्हे सामन् कहते हैं, त्वः=एक उद्गाता नामक ऋत्विज, गायति=गाता है, शक्वरीषु=शक्वरी छन्द में, ब्रह्मा=ब्रह्मा नामक ऋत्विज, त्वः=एक, वदति=बोलता है, जातविद्याम्=प्रत्येक उल्लसतपूर्ण अवसर पर अपना निर्णय, यज्ञस्य=यज्ञ के, मात्राम्=स्वरूप को, वि मिमीते=विशेष रूप से निष्पादन करता है ।

हि० अ०—एक (अर्थात् होता नामक ऋत्विज) ऋग्वेद की ऋचाओं की समृद्ध करने में लगा रहता है; एक (अर्थात् उद्गाता नामक ऋत्विज) शक्वरी छन्दों में गायत्र नाम के साम को गाता है । एक ब्रह्मा (नाम का ऋत्विज) प्रत्येक उल्लसतपूर्ण अवसरों पर अपना निर्णय बोलता है; एक (अर्थात् अध्वर्यु नामक ऋत्विज) यज्ञ के स्वरूप का विशेष रूप से निष्पादन करता है ।

Trans—One (i.e. the Hotṛ priest) is engaged in augmenting the Rks One (i.e. the Udgātr priest) sings the Gāyatra song in Sakvarī metre One the Brahman priest speaks his solution on every perplexing occasion One (i.e. the Adhvaryu priest) measures out the body of the sacrifice (i.e. performs all the acts of the sacrifice)

Notes—आस्ते—√ās to sit, pres 3rd. mid sing.
पुपुष्वान्—√puṣ to prosper, perf part. nom. sing. ;

here पुष्पञ्चान् means augmenting the Rks which is the duty of the invoking priest The repetition of the Rks is their augmentation गायति— $\sqrt{gā}$ to sing, pres 3rd sing शक्वरीषु—In the Śakvari metre that consists of six lines ब्रह्मा—An omniscient priest He is the master of all lores Durgā takes ब्रह्मन् to mean the three Vedas Rājavāde in Nirukta follows the interpretation of Durgā Sāyana takes ब्रह्मा to mean the omniscient priest वदति— $\sqrt{vad}$ to speak, not unaccented because the conjunctive च has been dropped (चादि लोपे विभक्त्या—Pān VIII 1 62) जातविद्याम्—‘Solution on every perplexing occasion’ (Yāska), Sāyana and Durgā take it to mean ‘the speech prescribing expiations for all errors of omission and commission that happen in sacrifices’ According to Griffith, जातविद्याम् means ‘the knowledge of beings’ मात्राम्—‘Body’ (Sāyana), ‘rules’ (Griffith), ‘acts’ (Rājavāde) विमिमीते— $\sqrt{mā}$ to measure, mid pres 3rd sing Rājavāde takes it to mean ‘perform’

तत्र 'देवानाम्' इति नवचमनुवाकापेक्षया चतुर्थे सूक्तमानुष्टुभं देवदेवत्वम् । लोकनाम्नः पुत्रो बृहस्पतिराङ्गिरस एव वा बृहस्पतिर्ऋषिः । अथवा वृक्षस्य दुहितादितिर्ऋषिः । तथा चानुक्तान्तं—'देवानां नव लोको वा बृहस्पतिर्वासा-
यस्यदितिर्वा देवमानुष्टुभम्' इति । गतः सूक्तविनियोगः ।

देवानाम् । नु । वयम् । जानां । प्र । वोचाम् । विपन्यया ।
उक्थेषु । शस्यमानेषु । यः । पर्यात् । उत्तरे । युगे ॥१॥

सा० भा०—अदितिर्वासायस्यनेन सूक्तेन स्वयं ययादित्यानजनपदद्वयीति । बृहस्पत्युपिपक्षे स ऋषिरहितः सकाशादादित्योत्पत्तिप्रकारमाह । वयं देवानाम् आदित्यानां जाना जन्मानि प्र वोचाम प्रकथयाम । विपन्यया विसृष्टया वाचा । वयमिति वोचामेति वोभयत्र पूजार्थं बहुवचनम् । अयंकवदाह । यः देवानां गणः पूर्वं युग उत्पन्नोऽपि उक्थेषु शस्यमानेषु यागे शस्त्रेण्वबुद्धीयमानेषु उत्तरे युगे यतमानं स्तुवन्तं स्तौतारं पर्यात् पश्यति । अनेकेष्वपि युगेषु मतेषु कर्मसु स्तुयमानो वर्तत इत्यर्थः ॥

शब्दा०—देवानाम्=देवताओं के, नु=अब, वयम्=हमलोग, जाना=जन्मों को, प्र वोचाम्=कहें, विपन्यया=स्पष्ट वाणी में, उक्थेषु=उक्त्य नामक साम के, शस्यमानेषु=गाने पर, यः=जो, पर्यात्=देखे, उत्तरे युगे=आगे आनेवाले समय में ।

हि० अ०—अब हम लोग स्पष्टवाणी में देवताओं के जन्मों को कहें, जो (देवताओं का समूह) भविष्य में उक्त्य साम के गाने पर यज्ञमान को देख सके ।

Trans.—Now let us proclaim the births of the gods with clear speech ; that (the host of gods) may see (the worshipper) when hymns are being chanted (to them) in future age.

Notes—वोचाम—*√vac* to speak, red.-aorist, subj. 1st. plu. विपन्यया—'With clear voice' (Sāyana), 'with

tuneful skill' (Griffith), 'in picturesque style' (Peterson); instr. sing of विष्णु. परयात्— $\sqrt{\text{pas}}$ to see, pres. subj. 3rd. sing.

ब्रह्मणः । पतिः । एतां । सम् । कर्मारूढः । अधमत् ॥ देवानाम् ।
पूर्व्ये । युगे । असतः । सत् । अजायत ॥२॥

सा० भा०—ब्रह्मणः अन्नस्य पतिः अन्नितिः एता एतानि देवानो जन्मानि कर्मारूढ स यथा भस्त्रपाणिमुपधमति प्रज्वलनार्थमेवं सम् अधमत् उवपावपक्षित्यः । देवानां पूर्व्येयुगे । आदिभूटावित्यर्थः । तेषामुपादानकारणात् असतः नामरूपवर्जितस्येनास्तमानाद् ब्रह्मणः सकाशात् सत् नामरूपवर्जितं देवादिभूतं अजायत प्रादुरभूत् । 'असद्वा इदमथ आसीत्ततो हं सवजायत' (तै० उ० २. ७) इति हि श्रुतिः । न सवात्मकस्य प्रपञ्चस्पास्तकारणत्वं युक्तमिति वाच्यं, छन्दोगेः 'कथमसतः सज्जायेत' इति अस्तकारणत्वमाश्लेष्य 'सत्त्वेव सौम्येवमथ आसीत्' (छा० उ० ६. २. २) इत्यवधारितत्वात् । तद्वत्सत्कारणप्रतिपादकवाक्यानां का पक्षिरिति चेत् तेषामप्याकृतत्वाभिप्रायत्वात् 'तद्वदं तद्वद्व्याकृतमासीत्' (शा० ब्रा० १४. ४. २. १५) इति श्रुतेः । यद्येवं तद्वदितेः सकाशात्कथं देवाद्युत्पत्तिः । 'वापोरग्निः' (तै० आ० ८. १) इत्यादिवत् । अधिष्ठानसकाशादुत्पत्तेः । यद्वा देवानां कारणभूतं सत् असतो ब्रह्मणः सकाशादुत्पन्नमिति योजनानुवक्तव्यायोऽस्मिन्वक्ष्येति समान एव ॥

शब्दा०—ब्रह्मणस्पतिः=प्रार्थनाओं के स्वामी ने, एता=देवताओं के जन्मो की, कर्मारूढ=लोहार की तरह, समधमत्=बड़ाया, देवानाम्=देवताओं की, पूर्व्ये युगे=आदि सृष्टि के समय, असतः=असत् अर्थात् नाम रूप वर्जित तत्त्व से, सत्=नामरूपात्मक जगत्, अजायत=उत्पन्न हुआ ।

हि० अ०—ब्रह्मणस्पति ने इन (देवों के जन्म) को लोहार की तरह बड़ाया । देवताओं की आदि सृष्टि में असत् (नाम रूप वर्जित तत्त्व) से सत् (नाम रूपात्मक जगत्) को उत्पत्ति हुई ।

Trans —Brahmanaspati like a blacksmith has produced all these (births of gods). In the primordial age of the gods existence sprang out of non-existence.

Notes—ब्रह्मणस्पतिः—Sāyana takes it to mean Aditi. ब्रह्मन् = food and Aditi is master of food. Griffith and Peterson take Brahmanaspata no other than the well-known Brahmanaspata, the lord of prayers एताः—Sāyana followed by Peterson takes it to mean 'birth or generations of gods'; Ludwig and Griffith take it to refer भूवनानि understood. सम् अजयत्— $\sqrt{dhmā}$ with सम् to produce, impf 3rd sing अजायत— $\sqrt{jā}$ to be born, mid. impf 3rd sing.

देवानाम् । युगे । प्रथमे । असतः । सत् । अजायत ॥ तत् ।

आशाः । अनु । अजायन्त । तत् । उत्तानपदः । परि ॥३॥

सा० भा०—पूर्वार्धमुक्तम् । तत् अनु आशाः दिशः अजायन्त तत् परि तदन्वित्वयं । उत्तानपदः । उत्तानमूर्ध्वतान पद्यन्त इत्युत्तानपदो वृक्षाः । ते अजायन्त प्रादुरभवन् ॥

शब्दा०—देवानाम्=देवताओं की, युगे=सृष्टि के समय में, प्रथमे=आदि, असतः=नामरूपवर्जित तत्त्व से, सत्=नामरूपात्मक जगत्, अजायत=उत्पन्न हुआ, तत्=इसके, आशाः=दिशायें, अनु=पश्चात्, अजायन्त=उत्पन्न हुई, तत्=इसके उत्तानपदः=वृक्ष, परि=पश्चात् ।

हि० अ०—देवताओं की आदि सृष्टि में असत् से सत् उत्पन्न हुआ; इसके बाद दिशायें उत्पन्न हुई, इसके बाद वृक्ष (उत्पन्न हुये) ।

Trans—In the primordial age of the gods existence sprang out of non-existence, thereafter sprang out the quarters, thereafter the trees.

Notes—तत्—According to Oldenberg तत् in the 3rd and 4th Pāda refers to सत्. Peterson, following Oldenberg renders 3rd Pāda as 'it (existence) was born after the quarters', while Griffith supported by Sāyana renders as 'thereafter were the regions born'.

Peterson takes तत् in the 4th Pāda as mere rhetorical repetition. According to Griffith तत् in the 4th Pāda means 'earth', though in translation he renders तत् by 'this', उत्तानपदः—'Trees' (Sāyana), 'productive power' (Griffith); Grassmann takes it as an epithet of Aditi 'whose legs have opened (in child-birth)'. Peterson takes उत्तानपद the same as असत्. Oldenberg, Griffith and Peterson take उत्तानपद as abl. of उत्तानपद् though in meaning they differ from each other. परि—Sāyana takes परि in the sense of अनु and construes it with तत् meaning 'thereafter': Peterson takes परि to mean 'from' and construes with उत्तानपदः.

भूः । जज्ञे । उत्तानपदः । भुवः । आशाः । अजायन्त ॥ अदितेः ।
दक्षः । अजायत । दत्तात् । ॐ इति । अदितिः । परि ॥४॥

सा० भा०—भूः उत्तानपदः वृक्षात् जज्ञे । तथा भुवः संकाशात् आशाः अजायन्त । तथा अदितेः दक्ष अजायत उत्पन्नः । दक्षानु वक्षानपि अदितिः परि अजायत । न स्वोत्पन्नं कार्यं स्वस्यैव कारणमपि भवतीति विप्रतिषिद्धमिति वाच्यम् । वात्साचार्य इदमेव वाक्यमुदाहृत्य विरोधमाशङ्क्य मर्यादहत् । तथा हि—'अदितेर्दत्तो अजायत वक्षान्ददितिः परीति च । तत्कथमुपपद्येत समानजन्मानौ स्यातामित्यपि वा देवधर्मेणेतरजन्मानौ स्यातामितरेतरपृथगी' (निह० ११. २३) इति ॥

शब्दा०—भूः=पृथिवी, जज्ञे=उत्पन्न हुई, उत्तानपदः=वृक्ष से, भुवः=पृथिवी से, आशाः=दिशायें, अजायन्त=उत्पन्न हुई, अदितेः=अदिति से, दक्ष=दक्ष प्रजापति, अजायत=उत्पन्न हुये, दक्षान्=दक्ष से, उ=निश्चित अर्थ का वाचक एक निपात, अदितिः=देवमाता अदिति, परि=बाद ।

हि० छ०—वृक्ष से पृथिवी उत्पन्न हुई; पृथिवी से दिशायें उत्पन्न हुई । अदिति से दक्ष उत्पन्न हुये तथा दक्ष से अदिति (उत्पन्न हुई) ।

Trans.—The earth sprang out of the tree, the quarters were born from the earth. Dakṣa was born of Aditi and Aditi from Dakṣa.

Notes—जज्ञे— $\sqrt{\text{jan}}$ -to generate, perf. mid. 3rd. sing. दक्षः—One of the seven sons of Aditi. Bergaigne takes him as a deification of 'intelligence' and Maxmüller as the deification of 'potentiality'. अदितिः—Deification of 'infinite space' (Bergaigne), deification of 'infinity' (Maxmüller), vide notes on अदितये (I. 24 1). अदितेः.....परि—Yāska's reply to this contradictory statement is that 'they' may have had the same origin; or according to the nature of the 'gods they may have been born from each other, they may have derived their substance from one another (Nir. XI 23).

अदितिः । हि । अजनिष्ट । दक्ष । या । दुहिता । तव ॥ ताम् ।

देवाः । अनु । अजायन्त । भद्राः । अमृतवन्धवः ॥५॥

सा० भा०—हे दक्ष तव या परि दुहिता अभूत् सा अदितिः अजनिष्ट हि पुमानादित्यान् । तदेवाह । तां देवा अम्वजायन्त भद्राः स्तुत्या भजनीयाः अमृतवन्धवः अमरणवन्धवाः ॥

शब्दा०—अदितिः=अदिति ने, हि=निश्चित अर्थ का वाचक निपात, अजनिष्ट=उत्पन्न किया, दक्ष=ओ दक्ष, या=जो, दुहिता=पुत्री, तव=तुम्हारी, ताम्=उसके, देवाः=देवता, अनु=परचात् अजायन्त=उत्पन्न हुये, भद्राः=कल्याणकारी, अमृतवन्धवः=अमृत हैं बन्धु जिनका ऐसे देवता ।

हि० अ०—ओ दक्ष, वास्तव में अदिति ने, जो तुम्हारी पुत्री थी, (आदित्यों को) उत्पन्न किया; उस (अदिति) के बाद ही अमृत हैं बन्धु जिनका ऐसे कल्याणकारी देवता उत्पन्न हुये ।

Trans.—O Dakṣa, Aditi, indeed, who is your daughter, produced (the Ādityas). After her—the auspicious gods, the brother of immortality, were born.

Notes—अजनिष्ट— $\sqrt{\text{jan}}$ to generate, 'is'-aorist, mid. 3rd. sing. ; not unaccented because preceded by हि.

यत् । देवाः । अदः । सलिले । सुसंरन्धाः । अतिष्ठत ॥ अत्र ।
वः । नृत्यतामश्च । तीव्रः । रेणुः । अपः । आयत ॥६॥

सा० भा०—अनयोत्तरेण चादित्या स्तूपन्ते । यत् यदा हे देवा अदः
अनुष्मिन् सलिले पूष सुसंरन्धा सुष्टु लम्घात्मान अतिष्ठत स्थितवन्त ।
'आपो वा इव सर्वम्' (तै० जा० १० २२) 'अप एव सत्तर्जदो' (मनु० १ ८)
इति धृतिस्मृतौ । अत्र अस्मिन् सलिले नृत्यतामिष य युष्माकं सवन्धी तीव्र
हुसह रेणु अशभूत एक अपायत अपागच्छत् । दिव प्रति गत इति सूर्याभि-
प्राप्तम् । 'परामर्शाज्जमास्यत्' इति वक्ष्यति ॥

शब्दा०—यत्=जब, देवाः=ओ देवताओ, अदः=इस, सलिले=जल
में, सुसंरन्धाः=एक साथ मिलकर, अतिष्ठत=खड़े थे, अत्र=यहाँ, यः=
तुमनें से, नृत्यतामिष=मानो नाचते हुये से, तीव्र=गम, रेणु=कण, अप
आयत=ऊपर उठा ।

हि० अ०—ओ देवताओ, जब (तुम लोग) एक साथ मिलकर यहाँ जल
में खड़े थे मानो नाचते हुये तुम में से एक धूल का कण ऊपर उठा ।

'Trans'—O 'Gods, when you stood close clasping
in the water, from you, as it were dancing, a hot particle
of dust arde up'

Notes—अदः—'In this' (Sāyana, 'here' (Peterson)
सलिले—'In the water' (Sāyana), 'an unsteady (mass)'
(Peterson) सुसंरन्धा—Sāyana renders it as सुष्टु लम्घात्मान,
Griffith as 'close clasping' and Peterson as 'well
supported' अतिष्ठत—√stha to stand, impf 2nd sing,
not unaccented because preceded by यत्

यत् । देवाः । यतयः । यथा । भुवनानि । अर्पिन्वत् ॥ अत्र ।
समुद्रे । आ । गृह्णाम् । आ । सूर्यम् । अजमर्तन् ॥७॥

सा० भा०—यत् यदा हे देवाः यतयो यथा । वृष्ट्या नियमयन्तीति वा
यप्रेते यत्नयन्तीति वा यतयोमेधा । ते मयोर्वक् भुवनानि लोक पूरयन्ति

तद्वत्स्वतेजोभिः—अपिन्वत पूरितवन्तः । अत्र समुद्रे—अप्सु—आ गूळहं
निगूळहं सूर्यं प्रातश्चर्याय आ अजमर्तन आहृतवन्तः ॥

शब्दा०—यत्=जब, देवाः=ओ देवताओं, यतयः=मेघ, यथा=तरह,
भुवनानि=लोकों को, अपिन्वत=भर दिया, अत्र=यहाँ, समुद्रे=समुद्र
में, गूळहम्=छिपे हुये, सूर्यम्=सूर्य को, आ अजमर्तन=बाहर लाये ।

हि० अ०—ओ देवताओं, मेघों की तरह जब (तुम लोगों ने) लोकों को
भर दिया, उस समय समुद्र में छिपे हुये सूर्य को (तुम लोग) लाये ।

Trans.—O gods, like clouds, when you fattened
all the beings, then you brought out the sun (who was)
hidden in the ocean.

Notes—यतयः—Clouds (Sāyana), cowhards (Peter-
son), devotees (Griffith). अपिन्वत—*√pinv* to fatten,
impf. 2nd. plu.; not unaccented because preceded by
यत्. गूळहम्—Sec I. 116 11. अजमर्तन—*√bhr* to bear, plu.
perf. 2nd. plu.

अष्टौ । पुत्रासः । अदितेः । ये । जाताः । तन्वः । परि ॥ देवान् ।
उप । प्र । ऐत् । सप्तभिः । परा । मार्ताण्डम् । आस्यत् ॥८॥

सा० भा०—अष्टौ पुत्रासः पुत्रा मित्रादयः अदितेः भवन्ति ये अदितेः
तन्वस्परि शरीरात् जाताः उत्पन्नाः । अदितेरष्टौ पुत्रा अप्यर्घ्याह्वणे परि-
गणिताः । तथा हि—‘ताननुक्रमिष्यामो मित्रश्च बरुणश्च धाता धार्यमा वाशिश्च
भगश्च विवस्थानादित्यश्च’ (सं० आ० १. १३. ३) इति । तथा तत्रैव प्रवेशा-
न्तरेऽदिति प्रस्तुत्याम्नातं ‘तस्या उच्छेधमददुस्ततः प्राप्नात् सा रेतोऽप्यत तस्य
चत्वार आदित्या अजायन्त सा द्वितीयमपचत्’ इत्यादिनाष्टानामादित्यानाम्-
स्पतिर्वांगता (सं० स० ६. ५. ६. १) । सादितिः सप्तभिः पुत्रैः देवानुप प्रैत्
उपागच्छत् । अष्टमं पुत्रं मार्ताण्डं सूर्यं परा आस्यत् उपरि प्राक्षिपदित्यर्थः ॥

शब्दा०—अष्टौ=आठ, पुत्रासः=पुत्र, अदितेः=अदिति के, ये=ओ,
जाताः=उत्पन्न हुये, तन्वस्परि=शरीर से, देवान्=देवों के, उप=पास,
प्र ऐत्=चली गई, सप्तभिः=सात पुत्रों के साथ, परा=ऊपर, मार्ताण्डम्=
सूर्य को, आस्यत्=छोड़ दिया ।

हि० अ०—अदिति के आठ पुत्र हैं जो उसके शरीर से उत्पन्न हुये; सात के साथ वह देवताओं के यहाँ चली गई; (आठवें पुत्र) सूर्य को अलग छोड़ दिया ।

Trans—Eight are the sons of Aditi who were born from her body. With seven (she) went to meet the gods, and (the eighth) the sun (she) threw away.

Notes—अष्टौ पुत्रास्तः—Eight sons of Aditi, viz, Mitra, Varuna, Dhātār, Aryaman, Amśa, Bhaga, Vivāsvān and Aditya. जातः—√jā to be born, past part. सन्धः— from the body, abl. sing. of सन्. ऐत्—√i to go, impf. 3rd. sing. आस्यत्—√as to throw, impf. 3rd. sing.

सप्तभिः । पुत्रैः । अदितिः । उप । प्र । ऐत् । पूर्वम् । युगम् ॥
प्रजायै । मृत्यवे । त्वत् । पुनः । मार्ताण्डम् । आ । अम-
रत् ॥६॥

। सा० मा०—पूर्वमन्त्रोक्त एवार्थः पुनरन्यथेति । सप्तभिः मार्ताण्ड्यति-
रिक्तमित्रादिभिः अदितिः पूर्वम् पुराण युगम् उप प्रैत् उपमता । अथ प्रजायै
प्राणिनामृत्यवे मृत्यवे तेषां मरणाय मार्ताण्डं मृतात् व्युद्वावण्डाज्जात मार्ताण्ड-
नामान सूर्यं पुनः आमरत् आहरत् । सुलोकेऽधारयत् । प्राणिमरणजननावीनां
सूर्योदयास्तमयायत्ता स्फुटा । 'तस्य व्युद्वावण्डमजायत' (सं० सं० ६.५ ६.१)
इत्यादि ब्राह्मणम् ॥

शब्दा०—सप्तभिः=सात, पुत्रैः=पुत्रों के साथ, अदितिः=अदिति,
उप=पास, ॥ ऐत्=चली गई, पूर्वम् युगम्=आदि युग को, प्रजायै=
उत्पत्ति के लिये, मृत्यवे=मृत्यु के लिये, त्वत्=पुनः=फिर, मार्ताण्डम्=
सूर्य को, आ अमरत्=लाई ।

हि० अ०—अपने सात पुत्रों के साथ अदिति प्रारम्भिक युग की चली गई ।
(प्राणियों की) उत्पत्ति के लिये तथा (उनके) विनाश के लिये पुनः सूर्य को
लाई ।

Trans —With her seven sons, Aditi went to meet the primordial age (She) brought thitherward the sun to generate (the beings) and to destroy (them) again

Notes—प्रजाये—For creation of the beings; dat sing of ज्ञा अमरत्—√bhṛ to bear, impf 3rd sing

जीतो; ओ विजेता, बुलाने पर हमारे सेनापति बनो । शत्रुओं को मारकर उनके धन को (हम लोगों में) बाँटो । (हमारे) पराक्रम को तोलते हुये शत्रुओं को भगाओ ।

Trans.—O wrath, flashing like fire conquer the enemies ; o conqueror, (when) invoked, be our commander. Having slain the enemies distribute the booty (among us) ; measuring (our) strength push away the hinderer.

Notes—**विषपितः**— $\sqrt{vis}$ to be stirred, past part. **सहस्व**— $\sqrt{sah}$ to conquer, mid. impv. 2nd. sing. **सहुरे**—Voc. of सहुरि (conqueror) from $\sqrt{sah}$ to conquer, with the suffix उरिण्. **हूतः**— $\sqrt{hū}$ to call, past part. **एधि**— $\sqrt{as}$ to be, impv. 2nd. sing. **हत्वाय**— $\sqrt{han}$ to kill, gerund in त्वाय **विभजस्व**— $\sqrt{bhaj}$ with वि to distribute, impv. mid, 2nd sing. **मिमानः**— $\sqrt{mā}$ to measure, (III. conj.), pres part. **नुदस्व**— $\sqrt{nud}$ to push, impv. mid. 2nd. sing. **सहस्व । म॒न्यो इति । अ॒भि॒ज्या॒तिम् ॥ अ॒स्मे इति । रु॒जन् । मृ॒णन् ॥ प्र॒मृ॒णन् । प्र । इ॒हि । श॒त्रून् ॥ उ॒ग्रम् । ते । पा॒जः । न॒नु । आ । रु॒ध्रे । व॒शी । व॒शम् । न॒य॒से । ए॒क॒ज॒त्वं ॥ ३ ॥**

सा० भा०—हे मन्यो अस्मे अस्माकम् अभिजातिम् अभिगन्तारं शत्रुं सहस्व अभिभव । रुजन् हित्त्वं मृणन् प्रमृणन् प्रकर्षणं हित्त्वं यथा पुनर्न जीवेत्तथा कुर्वस्व शत्रून् प्रति प्रेहि । ते तव पाजः बलम् उग्रम् उद्गूणं के ननु आ रुध्रे आरुन्धन्ति । न तथा संभवति हे एकजत्वं असहायः वशी त्वं वशी नयसे प्रापयसि शत्रुम् ॥

शब्दा०—सहस्व=जीतो, मन्यो=ओ मन्यु, अभिजातिम्=शत्रु की, अस्मे=हमारे, रुजन्=तोड़ते हुये, मृणन्=कुचलते हुये, प्रमृणन्=प्रकृष्ट रूप से नष्ट करते हुये, प्र इहि=बढो, शत्रून्=शत्रुओं की ओर, उग्रम्=भयानक, ते=तुम्हारे, पाजः=शक्ति को, ननु=संभव नहीं, आ रुध्रे=

रोकेंगे, वशी=वश में करनेवाले, वशम्=विश म। नयसे=लाते हो, एकज ओ अकेले उत्पन्न, त्वम्=तुम॥

हि० अ०—ओ मन्थु, मेरे शत्रु को जीतो; तोड़ते हुए, कुचलते हुये, तपा अत्यन्त रूप से जल करके हुये शत्रुओं को खोर बढ़ो। (वे) तुम्हारी भयानक शक्ति को रोकेंगे (यह) संभव नहीं। ओ अकेले, वश में करनेवाले तुम (शत्रुओं को) अपने वश में लाते हो।

Trans.—O wrath, overcome our assailant ; go to the enemies breaking, slaying and crushing them down, They can hinder thy terrible might, is not possible. O sole-born, thou, the controller, bring the enemies under thy control.

Notes—अस्मे—Final ए in अस्मे is Praghya ; hence, इति is added after it in the Pada-text. रुजन्— $\sqrt{ruj}$ to break, pres. part. मृणन्— $\sqrt{mrñ}$ to crush, pres. part. प्रमृणन्—The repetition of मृणन् with the prefix प्र is for emphasis. इदि— $\sqrt{i}$ to go, impv. 2nd. sing. हरुध्रे— $\sqrt{rudh}$ to hinder, perf. 3rd. plu. नयसे— $\sqrt{ni}$ to lead, pres/ 2nd. sing.

एकः । बहूनाम् । असि । मन्यो इति । ईळितः । विशम् विशम् ।
युधये । तम् । शिशाधि ॥ अकृत्तकृक् । त्वया । युजा । वयम् ।
द्युमन्तम् । घोषम् । विज्जयाय । कृष्महे ॥४॥

सा० भा०—हे मन्यो ईळितः स्तुतस्त्वम् एकः एव असहाय एव बहूनां शत्रूणाम् असि भवति पर्याप्तो हन्तुम् । अतः विश्वविशं तां तामस्मद्विरोधिनीं प्रजा युधये युद्धाय स शिशाधि सम्यक् तोषणीकुरु । किंच हे अकृत्तकृक् अन्धिप्रदीप्ते त्वया युजा सहायेन धर्मं द्युमन्तं घोषितमन्तं घोषं तिहनादवन्तं विजयाय विनिष्ठजयाय कृष्महे कुरुः ॥

शब्दा०—एकः=अकेले, बहूनाम्=अनेक शत्रुओं के, असि=हो, मन्यो=ओ मन्थु, ईळितः=पूजने पर, विश्वविशम्=प्रत्येक निवास स्थान को,

युधये=युद्ध के लिये, संशिक्षाधि=तेज करो, अकृत्तरुक्=ओ अच्छिन्न प्रकाशवाले, त्वया=तुम्हारी, युजा=सहायता से, वयम्=हमलोग, युमन्तम्=शानदार, घोषम्=सिंहनाद, विजयाय=विजय के लिये, कृष्महे=करते हैं ।

हि० अ०—ओ मनु, पूजने पर (तुम्) अकेले हो। अनेक (शत्रुओं) के (मारने में पर्याप्त) हो; हमारी प्रत्येक बस्ती की-युद्ध के लिये तेज करो । ओ अच्छिन्न प्रकाशवाले, तुम्हारी सहायता से विजय के लिये हम शानदार सिंहनाद करते हैं ।

Trans.—O wrath, being worshipped thou art alone (sufficient overwheeler) of many; sharpen our each clan to fight O of perfect splendour, with thy aid, we make glorious trumpet for victory.

Notes—ईदितः—√*id* to praise, past part. विश्विदाम्—Each clan; Iterative compd. accented on the first member. युधये—Dative infinitive in ए from √*yudh* to fight. संशिक्षाधि—√*śā* to sharpen, (III conj.) impv. 2nd. sing. अकृत्तरुक्—अकृत्त from √*krt* to cut, past part. 'that which is not broken'. रुक् is derived from √*ruc* to shine; thus अकृत्तरुक् means 'one not of broken splendour, i.e. of perfect splendour; voc. sing. Bahu-vrīhi compd. accented on the first member. कृष्महे—√*kr* to make, pres 1st plu

विजेयकृत् । इन्द्रः इव । अनवब्रवः । अस्माकम् । मन्यो इति ।
अधिपाः । भव । इह ॥ प्रियम् । ते । नाम । सहुरे । गृणीमसि ।
विद्य । तम् । उत्सम् । यतः । आश्वभूय ॥५॥

सा० भा०—हे मन्यो इन्द्र इव विजेयकृत् विजयकर्ता । तया अनवब्रवः अनन्दितवचनः । 'अनवब्रवोऽनवसिप्तवचनः' (तिह० ६. २९) इति यास्कः । ईदृशस्त्वम् अस्माकम् अधिपाः अधिकं पाता रसिता भव इह अस्मिन्त्यजे ।

हे सहुरे नम्रूणां सहनशील ते प्रियं नाम स्तोत्रं गृणीमसि गृणीम- स्तुम । यत्
नाम्न स्तोत्रात् त्वम आवभूय आभवसि प्रवृद्धो भवसि तमुत्सं बलस्योदय-
पितरं विद्म जानीम ॥

शब्दा०—विजेयकृत्=विजय देनेवाले, इन्द्र इव=इन्द्र की तरह,
अनयत्रय=अनिर्दिष्ट वचन बोलनेवाले, अस्माकम्=हम लोगों के, मन्यो
=ओ मन्यु, अधिपाः=रसक भव=बनो, इह=यहाँ प्रियम्=प्रिय, ते=
तुम्हारे, नाम=नाम, सहुरे=ओ विजेता, गृणीमसि=स्तुति करते हैं,
विद्म=जानते हैं, तम्=उस, उत्सम्=स्रोत को, यत्=जहाँ से, आवभूय
=भाये हो ।

हि० सु०—ओ मन्यु, इन्द्र की तरह विजय देनेवाले, अनिर्दिष्ट वचन
बोलने वाले (तुम) यहाँ हम लोगों के रसक बनो । ओ विजेता, तुम्हारे प्रिय
नाम की हम स्तुति करते हैं, (हम) उस स्रोत को जानते हैं जहाँ से (तुम)
उत्पन्न हुए हो ।

Trans—O wrath, thou the giver of victory like
Indra, of unreviled speech, be our protector O
conqueror, we sing thy dear name and we know the
spring whence thou hast come

Notes—अनयत्रय—Sayana supported by Yaska
renders it as 'speaker of unreviled speech', Griffith takes
it to mean 'unyielding', Bahuvrīhi compd accented on
the second member सहुरे—See X 84 2 गृणीमसि—√gr
to sing, pres 1st plu आवभूय—√bhu to be perf
2nd sing, not unaccented because preceded by यत्
विद्म—√vid to know, pres 1st plu, not unaccented
because it begins the Pada

आश्रुत्या । सहृज्जाः । वृत्र । सायक । सह । विमपि । अभि-
स्मृते । उत्तरम् ॥ कर्त्ता । नः । मन्यो इति । सह । मेदी ।
एधि । महाधनस्य । पुरुषूत । सुमस्तुति ॥६॥

स० भा०—हे वरु वरुप्रसारक हे सायक दण्डधर अभिभूते

सदृशमभिभावकं धन्यो आभूत्या । आभूतिरभिभवः । तेन सहजाः
सहोत्पन्नत्वं उत्तरम् उत्कृष्टतरं सहः बलं विमर्षिं धारयति । हे मन्यो
कृत्वा कर्मणा सह नः अस्माकं मेदोधि स्निगधो भव । कुप्रेति तदुच्यते ।
महाधनस्य संप्रामनामंतम् । संप्रामस्य संसृजि सगं । हे पुरुहूत बहुभिराहूतेति
मन्युसंबोधनम् ॥

शब्दा०—आभूत्या=शत्रु को पराजित करनेवाली शक्ति के, सहजा
=साथ उत्पन्न, वयः=भी वयः, सायक=भी बाण, सहः=शक्ति को,
विमर्षि=धारण करते हो, अभिभूते=भी शत्रु को पराजित करनेवाले,
उत्तरम्=थोड़, कृत्वा=कार्य से, नः=हम लोगों के लिये, मन्यो=ओ मान्य,
सह=साथ, मेदी=उबार, एधि=बनो, महाधनस्य=पुंड के, पुरुहूत=ओ
बहुतों के द्वारा बुलाये जानेवाले, संसृजि=प्रारम्भ होने पर ।

('हि०' अ०—(शत्रु को) पराजित करनेवाली 'शक्ति के साथ उत्पन्न, ओ
वयः, ओ बाण, ओ अभिभूत करनेवाले, तुम थोड़ शक्ति को धारण करते
हो। ओ मान्य, ओ बहुतों के द्वारा बुलाये जानेवाले, पुंड के प्रारम्भ होने पर
'अपने कार्य से (हम लोगों के लिये) उबार बनो ।

Trans.—Twin-born with conquering power, 'O
thunderbolt, O arrow, O subduer, thou bearest higher
power. O wrath, be graceful unto us with thy action
at the start of battle, O invoked by many.

Notes—विमर्षि— $\sqrt{bhr}$ to bear, pres. 2nd. sing.
एधि—See X. 84 2. महाधनस्य—Of the mighty battle;
Karmadhāraya compd. accented on the second member.
पुरुहूत—Invoked by many ; $\sqrt{hū}$ to call, past part.
voc. sing. संसृजि— $\sqrt{srj}$ to emit ; loc. absolute.

समृष्टम् । धनम् । उभयम् । समृद्धाकृतम् । अस्मभ्यम् ।
दत्ताम् । वरुणः । च । मन्युः ॥ मिर्यम् । दधानाः । हृदयेषु ।
शत्रवः । पराजितासः । अर्प । नि । लयन्ताम् ॥३॥

सा० भा०—संसृष्टम् अविभागापन्नम् उभयम् उभयविधं धनं समाकृतं
'सम्प्रणीतम् अस्मभ्यं दत्ताम्' । कः । वरुणश्च देवः मन्युः च । मिर्यं भयं

हृदयेषु दधानाः शत्रवः अस्मद्विरोधिनाः पराजितासः पराजिताः अप नि
लयन्तां अपनिलोना भवन्तु ॥

शब्दा०—संसृष्टम्=अच्छी प्रकार से प्राप्त, धनम्=धन, उभयम्=
दोनों प्रकार से, समाकृतम्=अच्छी प्रकार से संचित किया हुआ, अस्मान्यम्
=हमलों के लिये, दत्ताम्=देवे, वरुणः=वरुण देवता, च=और, मन्युः
मन्यु देवता, भियम्=भय, दधानाः=धारण करते हुये, हृदयेषु=हृदय में,
शत्रवः=शत्रु, पराजितासः=हारे हुये, नि लयन्ताम्=दूर हट जाय ।

हि० अ०—वरुण तथा मन्यु अच्छी प्रकार से उत्पन्न तथा अच्छी प्रकार
से संचित किया हुआ दोनों प्रकार का धन हमें देवें । हृदय में भय धारण करते
हुये शत्रु पराजित होकर दूर हट जाय ।

Trans.—Let varuṇa and wrath give us two-fold
wealth, well-gathered and well-accumulated. Let (our)
enemies, with fear in their hearts, slink away,
vanquished.

Notes—संसृष्टम्— $\sqrt{srj}$ with सम् to gather, past part.
acc. sing. समाकृतम्— $\sqrt{kr}$ with सम्+कृ to accumulate,
past part. acc. sing.; for accent see निहिताः (I. 24.7).
दत्ताम्— $\sqrt{dā}$ to give, impv. 3rd. dual. दधानाः— $\sqrt{dhā}$
to put, pres. part. nom. plu. पराजितासः—जितासः is
past part. from $\sqrt{ji}$ to conquer, nom. plu. termina-
ting in आसत्. नि लयन्ताम्— $\sqrt{li}$ with नि to slink away,
impv. mid. 3rd. plu.

‘सहस्रशीर्षा’ इति षोडशत्वं षष्ठं सूत्रम् । नारायणो नामपरित्या मिष्टम्
 शिष्टा अनुष्टुभः । अव्यक्तमहदादिविस्तृप्तचेतनो यः पुरुषः ‘पुरुषात् परं
 किञ्चित्’ (क० उ० ३. ११) इत्यादिभूतिषु प्रसिद्धः ॥ देयता तया धानुकान्तं—
 ‘सहस्रशीर्षा षोडश नारायणं षोडशमानुष्टुभ मिष्टवन्तं तु’ इति । गतौ
 विनिमोगः ॥

सहस्रशीर्षा । पुरुषः । सहस्रञ्चः । सहस्रं स्यात् ॥ सः । भूमिम् ।
 विश्वतः । वृत्त्वा । अति । अतिष्ठत् । दशङ्गुलम् ॥ १ ॥

सा० भा०—सर्वप्राणिसमष्टिरूपो ब्रह्माण्डवेहो शिराडास्यो यः पुरुष
 सोऽयं सहस्रशीर्षा । सहस्रशब्दस्योपलक्षणत्वात्तन्तः शिरोभिर्व्युक्त इत्यर्थः ।
 यानि सर्वप्राणिना शिरासि तानि सर्वाणि तद्देहान्तर्पातिवात्तवीर्यान्वेति सहस्र-
 शीर्षत्वम् । एवं सहस्रशित्वं सहस्रपादत्वञ्च । सः पुरुषः भूमिं ब्रह्माण्ड-
 गोलककल्पा विश्वतः सर्वतः वृत्त्वा परिबेष्टुं दशङ्गुलं दशाङ्गुलपरिमित
 देशम् अत्यतिष्ठत् अतिक्रम्य व्यवस्थितः । दशाङ्गुलमित्युपलक्षणम् । ब्रह्माण्डा-
 द्बहिरपि सर्वतो व्याप्यावस्थित इत्यर्थः ॥

‘शब्दा०—सहस्रशीर्षा=हजारों शिरवाला, पुरुषः=परम पुरुष,
 सहस्राक्ष=हजारों नेत्रवाला, सहस्रपाद्=हजारों पैरवाला, सः=वह,
 भूमिम्=पृथिवी को, विश्वतः=चारों तरफ से, वृत्त्वा=व्याप्त करके, अति
 =अधिक, अतिष्ठत्=स्थित है, दशङ्गुलम्=दश अङ्गुल परिमाण में ।

दि० अ० पूर्णपुरुष हजारों शिरवाला, हजारों नेत्रवाला तथा हजारों
 पैरवाला है । वह पृथिवी को चारों तरफ से व्याप्त करके दश अङ्गुल
 (परिमाण में) बसा रहता है ।

Trans—The Perfect Being has thousands of
 heads, thousands of eyes and thousands of feet
 Having pervaded the whole earth he remains ten
 fingers in surplus (i.e. he is endless)

Notes—हस्रशीर्ष—The word thousand indicates the innumerability of the limbs of the Puruṣa; Bahubrihi compd. accented on the first member. सहस्राक्षः—Bahuvrīhi compd. irregularly accented on the second member. कृत्वा—√*kr* to cover, gerund in स्वा. अतिष्ठत्—√*sthā* to stand, inimpf. 3rd. sing.

पुरुषः । एव । इदम् । सर्वम् । यत् । भूतम् । यत् । च । भव्यम् ॥
उत् । अमृतत्वस्य । ईशानः । यत् । अन्नेन । अतिरोहति ॥२॥

सा० भा०—यत् इदं वर्तमानं जगत् तत् सर्वं पुरुष एव । यत् च भूतम् अतीतं जगत् यच्च भव्यं भविष्यज्जगत् तदपि पुरुष एव । यथास्मिन् कल्पे वर्तमानाः प्राणिदेहाः सर्वेऽपि विराट्पुरुषस्यावयवाः सर्ववातीतागामिनोरपि कल्पयोर्दृष्टव्यमित्यभिप्रायः । उत् अति च अमृतत्वस्य देवत्वस्य अयम् ईशानः स्वामी । यत् यस्मात्कारणात् अन्नेन प्राणिनां भोग्येनान्नेन विमित्तभूतेन अतिरोहति स्वकीया कारणावस्थामतिक्रम्य परिदृश्यमानां जगदवस्थां प्राप्नोति तस्मात्प्राणिनां कर्मफलभोगाय जगदवस्थास्वीकारान्नेर्ब तस्य वस्तुत्वमित्यर्थः ॥

शब्दा०—पुरुषः=परम पुरुष, एव=हो, इदम्=यह, सर्वम्=सम्पूर्ण, यत्=जो, भूतम्=हो गया है, यत्=जो, च=और, भव्यम्=होनेवाला है, उत्=और, अमृतत्वस्य=अमरत्व का, ईशानः=स्वामी, यत्=जो, अन्नेन=अन्न से, अतिरोहति=समृद्ध होता है ।

हि० अ०—यह सब, जो हो गया है तथा जो होगा, पुरुष ही है । और यह अमरत्व का स्वामी है तथा जो अन्न से समृद्ध होता है (उनका भी) ।

Trans.—All present, past and 'future' (objects of this universe) are the Perfect Being. And (He) is the Lord of immortality and all that grows and develops with food.

Notes—भूतम्—√*bhū* to be, past part. भव्यम्—√*bhū* to be, gerundive in य. ईशानः—√*īś* to be master, pres. part. mid अतिरोहति—√*ruh* to ascend, pres. 3rd. sing. ; not unaccented because preceded by यत्. उत्...अतिरोहति—

This hemistich has variously been interpreted by the scholars : 'he is the lord or distributor of immortality because he becomes the visible world in order that living beings may obtain the fruits of their actions and gain mokṣa or final liberation from their bonds' (Sāyana); 'he is also the lord of immortality ; for he mounts beyond (his own condition) for the food (of living beings)—(Wilson); 'he is that which grows by nourishment, and he is the distributor of immortality' (Colebrooke); 'he is also the lord of immortality, since by food he expands (Muir); 'since he stretches for above what exists by food (Ludwig); 'ruling over immortality, he was all that grows by food' (Peterson).

एतावान् । अस्य । महिमा । अतः । ज्यायान् । च । पुरुषः ॥
पादः । अस्य । विश्वा । भूतानि । त्रिपात् । अस्य । अमृतम् ।
दिवि ॥३॥

सा० भा०—अतीतानागतवर्तमानस्य जगदावस्ति एतावान् सर्वोऽपि अस्य पुरुषस्य महिमा स्वकीयसामर्थ्यविशेषः । न तु तस्य वास्तवस्वरूपम् । वास्तवस्तु पुरुषः अतः महिम्नीयं ज्यायान् अतिशयेनाधिकः । एतच्चोभयं स्पष्टीक्रियते । अस्य पुरुषस्य विश्वा सर्वाणि भूतानि कालप्रवर्तमानि प्राणि-जातानि पादः चतुर्योऽङ्गः । अस्य पुरुषस्य अवशिष्टं त्रिपात् स्वरूपम् अमृतं विनाशरहितं सत् दिवि द्यौतनात्मके स्वप्रकाशस्वरूपे व्यवतिष्ठति इति शेषः । यद्यपि 'सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म' (तै० भा० ८.१; तै० उ० २.१) इत्यस्मात्तस्य पर ब्रह्मण इयतामावत् पादचतुष्टयं निरूपयितुमशक्यं तथापि जगदिदं ब्रह्म-स्वरूपावेश्यत्वनिति विवक्षितत्वात् पादत्वोपन्यासः ॥

शब्दा०—एतावान्=इतनी, अस्य=उसकी, महिमा=ऐश्वर्य, अतः=उससे भी, ज्यायान्=बढ़कर, च=और, पुरुषः=परम पुरुष, पादः=एक चौपाई अंग, अस्य=उसका, विश्वा=सम्पूर्ण, भूतानि=प्राणी, त्रिपात्=तीन चतुर्योऽङ्ग, अस्य=उसका, अमृतम्=अमर लोक, दिवि=आकाश में ।

इह=यहां, अभवत्=रह गया, पुनः=फिर, ततः=इससे, विष्वद्=चारों तरफ, चि अक्रामत्=फंसाया, साशनानशने=खानेवाले तथा न खानेवाले अर्थात् जीव तथा निर्जीव, अभि=तरफ ।

दि० अ०—तीन-चतुर्थांश के साथ पुरुष ऊपर चला गया; फिर भी एक-चतुर्थांश वहीं पर रह गया । इससे वह अपने को जीव तथा निर्जीव सभी रूपों में चारों तरफ फंसाया ।

Trans.—With three fourth the Perfect Being rose upwards ; one-fourth of Him again remained here ; thence he spread on all sides, over what eats and what eats not.

Notes—उदैत्— $\sqrt{i}$ with उत् to rise, impf. 3rd. sing. अभवत्— $\sqrt{bhū}$ to be, impf. 3rd. sing. पुनः—Final visarjaniya is rhotacized one ; hence, इति in the Pada-text. ततः—‘After coming into sphere of illusion’ (Sāyana), ‘thence’ (Griffith, Macdonell). विष्वद्—‘Assuming various forms of gods, men, birds etc.’ (Sāyana) ‘all sides’ (Peterson, Griffith) ‘in all directions’ (Macdonell). व्यक्रामत्— $\sqrt{kram}$ to stride, impf. 3rd. sing. साशनानशने—What eats and what eats not i.e. animate and inanimate. This compd. represents the latest stage of Dvandvas in the R.V. the first member losing its accent and the last syllable of the final member receiving the उदात्त irrespective of its original accent. Dvandva compds. are not analysed in the Pada-text. Final ए is Praghyā ; hence, इति in the Pada-text.

तस्मात् । विज्राट् । अजायत् । विज्राजः । अर्धि । पुरुषः ॥
तः । जातः । अर्ति । अरिच्यत् । पश्चात् । भूमिम् । अथो
इति । पुरः ॥५॥

सा० भा०—विष्वद् व्यक्रानदिति यदुक्तं तदेवात्र प्रपञ्च्यते । तस्मात्
याद्विपुण्यात् विराट् ब्रह्माण्डदेहः अजायत उत्पन्न । विविधानि राजन्ते

यस्तून्मयेति विराट् । विराजोऽधि विराट्देहस्योपरि तमेव देहमधिकरणं कृत्वा पुरुषः तद्देहाभिमानो कश्चित् पुमान् अजायत । सोऽयं सर्ववेदान्तवेद्य परमात्मा स्वयमेव स्वकोषया मायया विराट्देहं ब्रह्माण्डरूपं सृष्ट्वा तत्र जीवरूपेण प्रविश्य ब्रह्माण्डाभिमानो देवतात्म जीवोऽभवत् । एतच्चायर्वर्णिका उत्तरताप-नीये विस्पष्टमामनन्ति—‘स या एष भूतानोन्मियाणि विराज देवता’ कोशाच्च सृष्ट्या प्रविश्यामूढो मूढ इव ध्ववहरन्नास्ते माययैव’ (नृ० ता २ १. ९) इति । स जात विराट् पुरुष अत्यरिच्यत अतिरिक्तोऽभूत् । विराट्पतिरिक्तो देवतियद्मनुष्यादिरूपोऽभूत् । पश्चात् देवादिजीवभाषादूर्ध्वं भूमिं सप्तर्जंति शेष । अथो भूमिसृष्टेरनन्तरं तेषां जीवानां पुरः सप्तर्जं । पूर्वेणैते सप्तभि-र्पातुर्भिरिति पुर शरीराणि ॥

शंदा०—सत्त्वात्=उस चतुर्थांश से, विराट्=परम पुरुष से उत्पन्न प्रथम तत्व, अजायत=उत्पन्न हुआ, विराजः=विराट् नामक प्रथम तत्व से, अधि=बाद में, पुरुष=जीवात्मा के रूप में पुरुष, सः=वह, जातः=उत्पन्न होते ही, अति अरिच्यत=(देव मनुष्य आदि रूप में विराट् से) अलग कर लिया, पश्चात्=इसके बाद, भूमिम्=पृथिवी, अथो=इसके बाद, पुर=जीवात्मा के लिए शरीर ।

हि० अ०—उस (चतुर्थांश) से विराट् उत्पन्न हुआ; विराट् से (जीवात्मा के रूप में) पुरुष (उत्पन्न हुआ) उत्पन्न होते ही उसने (अपने को देव मनुष्य आदि रूप में विराट् से) अलग कर दिया । इसके बाद पृथिवी को (उत्पन्न किया), इसके बाद (जीवात्मा के लिए) शरीर (का निर्माण किया) ।

Trans—From him *Virāt* was born, from *Virāt* the Purusa (in the form of *Juātma*) As soon as he was born, (he) separated himself (from *Virāt* in the forms of gods, men, lower animals etc), then (he created) the earth and then the body

✓ *Notes*—विराट्—The first creation of the Perfect Being He was the intermediate between the primordial Purusa and the created Purusa According to Muir विराट् may refer to the female counterpart of the Perfect Being a : Aditi of Dakṣa अजायत—√*jā* to be

born, impf. mid. 3rd. sing. अरिच्यत—√ric to leave, pass. impf. 3rd. sing. अयो—(=अय+उ); final ओ is Pragrhya. पुरः—'Body' (Sāyana) 'before' (Peterson, ✓ Macdonell), 'eastward' (Griffith). स...पुरः—This line has variously been interpreted : 'as soon as he was born he separated himself in the forms of gods, men, lower animal etc. from Virūṣ, then he (created) earth, and then the body' (Sāyana), 'when born he stretched beyond the earth'. behind and before' (Peterson Macdonell), 'as soon as he was born he spread eastward and westward over the earth' (Griffith).

यत् । पुरुषेण । हविषा । देवाः । यज्ञम् । अतन्वत ॥ वसन्तः ।
मस्य । आसीत् । आज्यम् । ग्रीष्मः । इध्मः । शरत् । हविः ॥६॥

सा० भा०—यत् यदा पूर्वोक्तक्रमेणैव शरीरेष्वत्येव सत्सु देवाः उत्तरसृष्टि सिद्धपर्यं बाह्यद्रव्यस्यानुत्पन्नत्वेन हविरन्तरासम्भवात् पुरुषस्वरूपमैव मनसा हविष्वदेन संकल्प्य पुरुषेण पुरुषाख्येन हविषा मानसं यज्ञं अतन्वत अन्वतिष्ठन् तबालीन् अस्य यत्तस्य वसन्तः वसन्ततुरेव आज्यम् आसीत् अभूत् । तमेवा-
ज्यत्वेन संकल्पितवन्त इत्यर्थः । एवं ग्रीष्म इध्मः आसीत् । तमेवेध्मत्वेन संक-
ल्पितवन्त इत्यर्थः । तथा शरद्धविः आसीत् । तमेवपुरोडासादिहविष्वदेन संकल्पितवन्त इत्यर्थः । पूर्वं पुरुषस्य हविः सामान्यरूपत्वेन संकल्पः । अनन्तरं वसन्तादीनामज्यविशेषरूपत्वेन संकल्प इति द्रष्टव्यम् ॥

शब्दा०—यत्=जब, पुरुषेण=पुरुष रूप, हविषा=हवि से, देवाः=देवताओं ने, यज्ञम्=यज्ञ को, अतन्वत=सम्पन्न किया, वसन्तः=वसन्त ऋतु, अस्य=उसका, आसीत्=था, आज्यम्=घो, ग्रीष्मः=ग्रीष्म ऋतु, इध्मः=इन्धन, शरत्=शरद् ऋतु, हविः=हवि ।

हि० अ०—देवताओं ने जब पुरुष रूपी हवि से यज्ञ किया, (उस समय) वसन्त इस (यज्ञ) का घो था, ग्रीष्म इसका इन्धन था शरत् इसका हवि था ।

Trans.—When gods performed a sacrifice with the Perfect Being as its oblation, the spring was its ghee, the summer its fuel and the autumn its oblation.

Notes—यज्ञम्—According to Sāyana the sacrifice performed by gods with the Perfect Being as its oblation, spring as its ghee, summer as its fuel, autumn as its oblation, was a mental one. अतन्वत्—√*tan* to stretch, impf. mid. 3rd. plu.; unaccented because preceded by यत् आसीत्—√*as* to be impf. 3rd. sing.

तम् । यज्ञम् । वह्निषि । प्र । औक्षन् । पुरुषम् । जातम् । अग्रतः ॥
तेन । देवाः । अयजन्त । साध्याः । ऋषयः । च । ये ॥७॥

सा० भा०—यज्ञं यज्ञतामनभूतं तं पुरुषं पशुत्वभावनया मूषे बद्धं वह्निषि मानसे यज्ञे औक्षन् औक्षितवन्तः । कीदृशमित्यब्राह् । अग्रतः सर्वसृष्टेः पूर्वं पुरुषं जातं पुरुषत्वेनोत्पन्नम् । एतच्च प्रागेवोक्तम् 'तस्माद्विराट्प्रजापत विराजो अग्निं पुरुषः' इति । तेन पुरुषरूपेण पशुता देवा अयजन्त । मानसयार्ता निष्पादितवन्त इत्यर्थः । के ते देवा इत्यब्राह् । साध्याः सृष्टिसामनयोग्याः प्रजापतिप्रभृतयः तदनुकूलाः ऋषयः मन्त्रब्रह्मदारः च ये सन्ति । ॥ सर्वेऽय्ययजन्तेत्यर्थः ॥

शब्दा०—तम्=उस, यज्ञम्=बलि दिये जानेवाले को, वह्निषि=दूर्वा पर प्र औक्षन्=जल से अभियेक कराया, पुरुषम्=पुरुष को, जातम्=उत्पन्न, अग्रतः=सर्व प्रथम, तेन=उससे, देवाः=देवताओं ने, अयजन्त=यज्ञ किया, साध्याः=प्रजापति आदि सृष्टिकर्ताओं ने, ऋषयः=ऋषियों ने च=और, ये=जो ।

हि० अ०—उस सबसे पहले उत्पन्न बलि दिये जानेवाले पुरुष (पशु) को देवताओं ने पवित्र दूर्वा पर (रखकर) प्रोक्षण किया । उस (पुरुष पशु) से देवताओं ने, प्रजापति आदि सृष्टिकर्ताओं ने, तथा जो ऋषि च उन्होंने यज्ञ किया ।

Trans—They besprinkled the first-born Purusa, as to be sacrificed, on the sacred grass. Therewith the gods, the Ssādhyas and the seers that are, all sacrificed.

Notes—यज्ञम्— $\sqrt{yaj}$ to sacrifice, gerundive in य.
अयजन्त— $\sqrt{yaj}$ to sacrifice, impf. 3rd. mid. plu. साध्याः—
'A class of sacrificial beings probably ancient divine sacrificers' (Griffith); 'divine beings including Prajā-pati etc. who are capable of creation' (Sāyana).
Macdonell thinks it to be in apposition to देवाः.

तस्मात् । यज्ञात् । सर्वहुतः । सम्भृतम् । पृषदाज्यम् ॥
पशून् । तान् । चक्रे । वायव्यान् । आरण्यान् । ग्राम्याः । च ।
ये ॥८॥

सा० भा०—सर्वहुतः । सर्वात्मकः पुरुषः यस्मिन् यज्ञे हुयते सोऽयं सर्वहुतः । तादृशात् तस्मात् पूर्वोक्तात् मानसात् यज्ञात् पृषदाज्यं दधिभिन्न-मान्यं संभृतं संपादितम् । दधि चाज्यम् चेत्येवमाविशोऽयजतः सर्वं संपादित-मित्यर्थः । तथा, वायव्यान् वायुदेवताकाल्लोकप्रसिद्धान् आरण्यान् पशून् चक्रे उत्पादितवान् । आरण्या हरिणादयः । तथा ये च ग्राम्याः गवाश्वादयः तानपि चक्रे । पशूनामन्तरिक्षद्वारा वायुदेवस्यत्वं यजुर्वाक्ये तामान्नायते—
'वायवः स्पेत्याह वायुर्वा अन्तरिक्षस्याग्न्यक्षाः । अन्तरिक्षं वेदत्याः खलु वै पशवः । वायव एवेनान्परिददाति' (ते० ब्रा० ३. २. १-३) इति ॥

शब्दा०—तस्मात्=उत्त, यज्ञात्=यज्ञ से, सर्वहुतः=उत्त यज्ञ से जिसमें सर्वरूपात्मक पुरुष का हवन हुआ था, संभृतम्=इकट्ठा किया गया, पृषदाज्यम्=दधिभिन्नित घृत, पशून्=पशुओं को, तान्=उन, चक्रे=उत्पन्न किया, वायव्यान्=आकाश में रहनेवाले, आरण्यान्=जंगल में रहनेवाले, ग्राम्याः=ग्रामों में रहनेवाले, च=और, ये=जो थे ।

हि० अ०—उत्त यज्ञ से जिसमें सर्वरूपात्मक पुरुष का हवन हुआ था, दधिभिन्नित घृत इकट्ठा किया गया । (उत्तसे एकत्रित दधिभिन्नित घृत से उत्त पुरुष ने) आकाश में रहने वाले, जंगल में रहने वाले तथा गावों में रहने वाले जो पशु थे उनको उत्पन्न किया ।

Trans.—From that *Sarvakut* sacrifice the butter mixed with curd was gathered up. He (or It) created

these creatures of the air, of the forest, and those of the village.

Notes—सर्वहुतः—'From the sacrifice in which omniiformed Purusa was sacrificed' (Sāyana), 'fully made' (Peterson), 'great' (Griffith), 'completely offered' (Macdonell). संभृतम्—√*bhr* with सम् to gather, past part ; here it is used as a finite verb ; for accent see निहिताः (I. 24 7). घृषदाज्यम्—'Ghee mixed with curd' (Sāyana), 'the mixture of cruds and butter' (Wilson), 'the dripping fat' (Griffith) 'clotted butter' (Macdonell); Karmadhāraya compd. accented on the final syllable of the second member. चक्रे—√*kr* to make, perf. mid. 3rd. sing. वायव्यान्—Final न् is not dropped because it is at the end of the Pāda.

तस्मात् । यज्ञात् । सर्वहुतः । ऋचः । सामानि । जज्ञिरे ॥
छन्दांसि । जज्ञिरे । तस्मात् । यजुः । तस्मात् । अजायत ॥६॥

सा० भा०—सर्वहुत तस्मात् पूर्वोक्तात् यज्ञात् ऋचः सामानि च जज्ञिरे उत्पन्नाः । तस्मात् यज्ञात् छन्दांसि वायव्यादीनि जज्ञिरे । तस्मात् यज्ञात् यजुः अपि अजायत ॥

शब्दा०—तस्मात्=उस, यज्ञात्=यज्ञ से, सर्वहुतः=उस यज्ञ से जिसमें सर्वरूपात्मक पुरुष का हवन हुआ था, ऋचः=ऋचायें, सामानि=सामन्, जज्ञिरे=उत्पन्न हुये, तस्मात्=उससे, यजुः=यजुष्, तस्मात्=उससे, अजायत=उत्पन्न हुये ।

हि० अ०—उस सर्वहुत् यज्ञ से ऋचायें तथा साम उत्पन्न हुये; जज्ञिरे (गायत्र्यादि) छन्द उत्पन्न हुये; उससे यजुष् उत्पन्न हुआ ।

Trans—From that *Sarvahuṭ* sacrifice were born the *R̥ks* and the *Sāmans* ; from that were born the metres , from that were born the ritualistic formula.

Notes—जहिरे—√jan to generate, mid. perf. 3rd. plu. छन्दांसि—Metres, Gāyatrī etc. (Sāyana); Muir understands छन्दांसि to refer the Atharvaveda. Peterson adheres to this view. अजायत—√jā to be born, impf. mid. 3rd. sing.

तस्मात् । अरवाः । अजायन्तु । ये । के । च । उभयादतः ॥
गावः । ह । जहिरे । तस्मात् । तस्मात् । जाताः । अजावयः ॥१०॥

सा० भा०—तस्मात् पूर्वोक्ताद्यन्तात् अश्वा अजायन्त उत्पन्नाः । तथा ये के च अश्वव्यतिरिक्ता गन्धर्वा अवतराश्च उभयादतः ऊर्ध्वाधोभागयो-
रभयोः दन्तयुक्ताः सन्ति तेऽप्यजायन्त । तथा तस्मात् यस्मात् गावः च जहिरे ।
किञ्च तस्मात् जन्तात् अजावयः च जाताः ॥

शब्दा०—तस्मात्=उस सर्वहुत् यत् से, अरवाः=घोड़े, अजायन्त=उत्पन्न हुये, ये=जो, के=कोई, च=और, उभयादतः=दोनों तरफ बात वाले, गावः=गायें, ह=निश्चित अर्थ का वाचक निपात, जहिरे=उत्पन्न हुई, तस्मात्=उससे, जाताः=उत्पन्न हुई, अजावयः=बकरियां तथा भेड़ें ।

हि० अ०—उस (सर्वहुत् यत्) से अश्व उत्पन्न हुये तथा वे सभी जो दोनों तरफ दांतवाले हैं । उससे गायें उत्पन्न हुईं; उससे बकरियां तथा भेड़ें (पैदा हुईं) ।

Trans.—From that, horses were born, and all those that have two rows of teeth ; from that, cows were born ; from that, goats and sheep were born

Notes—उभयादतः—Those who have two rows of teeth ; Bahuvrīhi compd. accented on the first member. अजावयः—Goats and sheep ; plural Dvandva compd. not analysed in the Pada-test.

यत् । पुरुषम् । वि । अदधुः । कृतिष्ठा । वि । अकल्पयन् ॥
मुत्तम् । किम् । अस्पृ । कौ । बाहू इति । कौ । ऊरू इति ।
पादौ । उच्येते इति ॥११॥

सा० भा०—प्रज्ञोत्तररूपेण ब्राह्मणादिसृष्टिं वक्तुं ब्रह्मादिनां प्रज्ञा उच्यन्ते । प्रजापतेः प्राणरूपा देवाः यत् यदा पुरुषं विराड् रूपं व्यदधुः संकल्पे-
नोत्पादितवन्तः तदानीं कतिधा कतिभिः प्रकारैः व्यकल्पयन् विवर्धं कल्पित-
वन्तः । अस्य पुरुषस्य मुखं किम् आसीत् । कौं वाहू अभूताम् का ऊरू ।
को च पादाबुच्येते । प्रथमं सामान्यरूपः प्रज्ञः वदन् मुखं किमित्यादिना
विशेषविषयाः प्रज्ञाः ।

शब्दा०—यत्=जब, पुरुषम्=परम पुरुष को, वि व्यदधुः=विभक्त
किया, कतिधा=कितने भागों में, वि व्यकल्पयन्=विभाजन किया, मुखम्
=मुख, किम्=क्या था, अस्य=उसका, कौं=कौन, वाहू=दो भुजाएँ थीं,
कौं=कौन, ऊरू=दोनों जंघायें, पादौ=दोनों पैर, उच्येते=कहे जाते हैं ।

हि० अ०—जब (देवताओं ने) पुरुष को विभक्त किया (उस समय
उसके) कितने भाग किये ? उसका मुख क्या था ? (उसकी) दोनों भुजाएँ
क्या थीं ? (उसकी) दोनों जंघायें क्या थीं ? (उसके) दोनों पैर क्या कहे
जाते हैं ?

Trans.—When they divided the Perfect Being,
into how many parts did they make ? What was
his mouth ? What the two arms ? What the two
thighs and what are said his two feet ?

Notes—व्यदधुः— $\sqrt{dhā}$ to put. impf. 3rd. plu.; not
unaccented because preceded by यत् व्यकल्पयन्— $\sqrt{alp}$
to make, impf. 3rd. plu. उच्येते— $\sqrt{vac}$ to speak, pres.
3rd. dual ; final ए as dual is Pragrhya ; hence, इति in
the Pada-text,

ब्राह्मणः । अस्य । मुखम् । आसीत् । वाहू इति । राजन्यः ।
कुतः ॥ ऊरू इति । तत् । अस्य । यत् । वैश्यः । पत्न्याम् ।
शूद्रः । अजायत ॥१२॥

सा० भा०—इदानीं पूर्वोक्तानां प्रजानामुत्तराणि वर्णयति । अस्य प्रजा-
पतेः ब्राह्मणः ब्राह्मणवजातिविशिष्टः पुरुषः मुखमासीत् भूमादुत्पन्न इत्यर्थः ।
योऽयं राजन्यः क्षत्रियवजातिमान् पुरुषः सः वाहू कृतः वाहृत्येन निष्पादितः ।

ब्राह्म्यामुत्पावित इत्यर्थः । तत् तदानीम् अस्य प्रजापतेः यत्. यो ऊरु तदूः
वैश्यः संपन्नः । ऊरुम्यामुत्पन्न इत्यर्थः । तयास्य पद्भ्यां पादाम्यां शूद्रः शूद्रत्व-
जातिमान् पुरुषः अजायत । इयं च मुख्यादिभ्यो ब्राह्मणादीनामुत्पत्तिर्पुरु-
संहितायां सप्तमकाण्डे 'स मुखतस्त्रिवृतं निरमिमोत' (ते० सं० ७.१.१.४)
इत्यादौ विस्पष्टयाम्नाता । अतः प्रश्नोत्तरे उभे अपि तत्परतयं योजनीये ॥

शब्दा०—ब्राह्मण=ब्राह्मण, अस्य=उसका, मुखम्=मुख, आसीत्
=था, यादू=दोनों भुजाओं से, राजन्यः=क्षत्रिय, कृतः=बना, ऊरु=बोनों
जंघायें, तत्=उनसे, उत्तकी यत्=जो थीं, वैश्यः=वैश्य, पद्भ्याम्=दोनों
पैरों से, शूद्रः=शूद्र अजायत=उत्पन्न हुआ ।

हि० अ०—ब्राह्मण उसका मुख था, दोनों भुजाओं से क्षत्रिय हुआ; उत्तकी
जो जंघायें थीं उनसे वैश्य हुआ, (उसके) दोनों पैरों से शूद्र उत्पन्न हुआ ।

Trans.—Brāhmaṇa was his mouth ; Kṣatriya
was made of his two arms ; then his two thighs be-
came Vaiśya , from feet Śudra was born.

✓ *Notes*—कृतः—✓kr to make, past part used as a
finite verb. "The Brāhmaṇa is called the mouth of
Purusa as having the special privilege, as a priest, of
addressing the gods in prayer. The arms of Purusa
became the Rājanya, the prince and soldier who
wields the sword and spear. His thighs, the strongest
parts of his body, became the agriculturist and trades-
man, the chief support of society ; and his feet, the
emblems of vigour and activity, became the Śūdra or
labouring man on whose toil and industry all ulti-
mately rests. ; This is the only Passage in the R̥gveda,
which enumerates the four castes. (Griffith on X.
90.12. f.n.).

चन्द्रमाः । मनसः । जातः । चक्षोः । द्यौः । अजायत ॥ मुखात् ।
इन्द्रः । च । अग्निः । च । प्राणात् । वायुः । अजायत ॥१३॥

सा० भा०—यथा इध्यान्याविद्व्याणि बवादयः पञ्च ऋषादिवेदा ब्राह्मणा-
दयो मनुष्याश्च तस्मादुत्पन्ना एवं चन्द्रादयो देवा अपि तस्मादेवोत्पन्ना इत्याहु ।
प्रजापतेः मनसः सकाशात् चन्द्रमाः जातः । चक्षोः च चक्षुषः सूर्यः अपि
अजायत । अस्य मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च देवावुत्पन्नौ । अस्य प्राणाद्वायु-
रजायत ॥

शब्दा०—चन्द्रमाः=चन्द्रमा, मनसः=मन से, जातः=उत्पन्न हुआ,
चक्षोः=आँख से, सूर्यः=सूर्य, अजायत=उत्पन्न हुआ, मुखात्=मुख से,
इन्द्रः=इन्द्र, च=और, अग्निः=अग्नि, च=और, प्राणात्=प्राण से,
वायुः=हवा, अजायत=उत्पन्न हुआ ।

हि० अ०—(उस पुरुष के) मन ॥ चन्द्रमा उत्पन्न हुआ; (उसकी)
आँख से सूर्य उत्पन्न हुआ । (उसके) मुख से इन्द्र और अग्नि (उत्पन्न हुये);
(उसकी) प्राण से वायु उत्पन्न हुआ ।

Trans.—The moon was born from (his) mind ;
from (his) eye the sun was born. From (his) mouth
Indra and Agni (where born) ; from (his) breath wind
was born.

नाभ्याः । आसीत् । अन्तरिक्षम् । शीर्ष्णः । द्यौः । सम् । अवर्तत ॥
पृथ्व्याम् । भूमिः । दिशः । श्रोत्रात् । तथा । लोकान् ।
अकल्पयन् ॥१४॥

सा० भा०—यथा चन्द्रादीन् प्रजापतेर्भनः प्रभृतिभ्योऽकल्पयन् तथा भग-
रिषादीन् लोकान् प्रजापतेः नाभ्याविम्यो देवाः अकल्पयन् उत्पादितवन्तः ।
एतदेव दर्शयति । नाभ्याः प्रजापतेर्नाभेः अन्तरिक्षमासीत् । शीर्ष्णः शिरसः
शी समवर्तत उत्पन्ना । अस्य पृथ्व्यां पादाम्भ्यां भूमिः उत्पन्ना । अस्य
श्रोत्रात् दिशः उत्पन्नाः ॥

शब्दा०—नाभ्याः=नाभी से, आसीत्=उत्पन्न हुआ था, अन्तरिक्षम्
=अन्तरिक्षलोक, शीर्ष्णः=शिर से, द्यौः=द्युलोक, समवर्तत=उत्पन्न हुआ,
पृथ्व्याम्=दोनों पैरों से, भूमिः=पृथिवी, दिशः=दिशाएँ, श्रोत्रात्=कान
से, तथा=इसी प्रकार, लोकान्=लोकों की, अकल्पयन्=सृष्टि की ।

हि० अ०—उसकी सात परिधियां थीं; इसकीस समिधायें बनाई गई थीं, जिस समय यज्ञ करते हुये देवताओं ने पुरुष पशु को बाँधा था ।

Trans.—Seven were his enclosing (sticks); twenty one were made (his) fuel ; when the gods, performing the sacrifice, bound the Perfect Being as a victim.

Notes—सप्तपरिधयः—According to Sāyana : seven fencing sticks here refer to seven metres, Gāyatrī etc, Mahidhara understands the seven fencing sticks as seven oceans. Macdonell takes the seven number as a sacred one. According to him there are only three green sticks put around the sacrificial fire to fence it in.
कृताः—√*kṛ* to make, past part. used as finite verb.
तन्वानाः—√*tan* to stretch, pres. part. nom. plu.
अबध्नन्—√*badh* to bind, impf. 3rd. plu.; not un-
accented because it beigns the Pāda.

यज्ञेन । यज्ञम् । अयजन्त । देवाः । तानि । धर्माणि । प्रथमानि ।
आसन् ॥ ते । इ । नार्कम् । महिमानः । सचन्त । यत्र । पूर्वे ।
साध्याः । सन्ति । देवाः ॥१६॥

सा० भा०—पूर्वं प्रयञ्चेनोक्तमर्थं संक्षिप्यात्र वक्ष्यति देवाः प्रजापतिप्राण-
रूपाः यज्ञेन यथोक्तेन मानसेन संकल्पेन यज्ञं यथोक्तपञ्चस्वरूपं प्रजापतिम्
अयजन्त पूजितवन्तः । तस्मात् पूजनात् तानि प्रतिष्ठानि धर्माणि जगद्भूवि-
काराणां धारकाणि प्रथमानि मुख्यानि आसन् । एतावता सृष्टिप्रतिपादक-
सूक्तभागार्थः संगृहीतः । अयोपासनतत्फलानुवादक भागार्थः संगृह्यते । यत्र
यस्मिन् विराट्प्राप्तिरूपे नार्के पूर्वे साध्याः पुरातना विराट्प्राप्तितायकाः देवाः
सन्ति तिष्ठन्ति तत् नार्कं विराट्प्राप्तिरूपं स्वर्गं ते महिमानः तदुपासका महा-
त्मानः सचन्त समव्यन्ति प्राप्नुवन्ति ॥

शब्दा—यज्ञेन=यज्ञ से, यज्ञम्=यज्ञ पुरुष का अयजन्त=पूजन
क्रिया, देवाः=देवताओं ने, तानि=वे ही, धर्माणि=धर्म, प्रथमानि=पर्व

प्रथम, आसन्=थे, ते=उन लोगों ने, ह=निश्चित अर्थ का वाचक एक निपात, नाकम्=स्वर्ग, महिमानः=पूजनेवाले, सचन्त=प्राप्त किये, यत्र=जहां पर पूर्वे=पुराने, साध्याः=प्रजापति आदि सृष्टि कर्ताओं का वर्ग, सन्ति=बास करते हैं, देवाः=देवता ।

हि० अ०—यस से देवताओं ने यस पुण्य का पूजन किया; वे ही सर्व प्रथम धर्म थे । वे पूजनेवाले स्वर्ग को प्राप्त किये जहाँ पर सृष्टि करने में समर्थ प्रजापति आदि पुराने देवताओं का धर्म तथा देवगण बास करते हैं ।

Trans.—With the sacrifice gods sacrificed the victim. These were the first ordinances. Those mighty ones attained the heaven where the ancient Sādhyas and gods are dwelling.

Notes—यज्ञम्—See X. 90.7. अयजन्त—See X. 90 7. आसन्— $\sqrt{as}$ to be impf. 3rd. plu. सचन्त— $\sqrt{sac}$ to accompany, impf. 3rd. plu not augmented.

‘किमिच्छन्ती’ इत्येकादशच नवमं सूक्तं जंष्टुमम् ऐन्द्रपुरोहितस्य बृहस्पतेर्गोपु
वलनाम्नोऽमुरस्य भट्टः पणिनामकरसुररपहृत्य गृहायां निहितासु सतीषु बृहस्पति-
प्रेरितेनेन्द्रेण गवामन्वेयणाय सरमा नाम देवशुनी प्रेषिता । सा च महती
नदीमुत्तोर्यं बलपुरं प्राप्य गुप्तस्थाने नीतस्ता गा ददर्श । अथ तस्मिन्प्रान्तरे पणम
इवं दृतान्तमवगच्छन्त एनां मित्रीकर्तुं संवादमकुर्वन् । तत्र प्रयमातृतीयाद्या
अयुजोऽन्त्यावजिताः पणीनां वाक्यानि । अत्र त षट्ययः सरमा देवता । द्वितीया-
चतुर्ध्याद्या यज एकादशी च यद् सरमाया वाक्यानि । अतस्तासु सपिः पणयो
देवता । तथा चानुक्तान्तं — ‘किमिच्छन्ती पणिभिरसुरं निगूळहा गा अन्वेष्टुं सरमां
देवशुनिमिन्द्रेण प्रहितामयुग्भिः पणयो मित्रीयन्तः प्रोचुः सा ताभ्युन्मान्याभिरनि-
च्छन्ती प्रत्याचष्टे इति । गतो विनियोगः ॥

किम् । इच्छन्ती । सरमा । प्र । इदम् । आनद् । दूरे । हि ।
अध्वा । जगुरिः । पराचैः ॥ का । अस्मेज्जहितिः । का । परिज्ज-
क्मग् । आसीत् । कथम् । रसायाः । अतरः । पयांसि ॥१॥

सा० भा० — अनयागच्छन्ती सरमा दृष्ट्वा पणयो ववन्ति । सरमा
शरणशौलंतप्राप्तिका देवशुनी किमिच्छन्ती किं प्राययमाना सती इदं अस्मदीयं
स्थानं प्र आनद् प्राप्नोत् । आदृपूर्वो नशि व्याप्तिकर्मा । तस्य लुङि ‘अन्वे-
यत’ इत्यादिना क्लेरुक् । छन्दस्यपि वृक्षयत इत्याशयः । पराचैः पराञ्चि
पराद्भुत्वान्मावृत्ति यजितानि यानि गमनानि तैः जगुरिः उद्गूणः । महता
प्रयत्नेनापि गन्तुं न शक्यत इत्यर्थः । ‘गृ मिगरणे’ । ‘आदृगमहन’ इत्यादिना
किञ्चित्प्रत्ययः । ‘बहुलं छन्दसि’ (पा० सू० ७. १. १०३) इत्युत्त्वम् । सादृशो-
ऽयम् अध्वा दूरे हि विप्रवृष्टः खलु । यद्वा । पराचैः पराञ्चनेजगुरिरत्यर्थं
गन्त्री पारिभाषागतालोकमाना सतीदं स्थानं प्राप्नोति । दूरेऽयमध्वा यदृच्छया
गन्तुं न शक्यते । अतो वयमेतां पुच्छामः । हे सरमे का कीदृशी अस्मेज्जहितिः ।
कोऽस्मात्पर्यहितिः । कोऽस्मासु त्वदपेक्षितार्थो निहितः । यद्वा । अस्मासु कोऽर्थो
गतः दधातेहिनेनेर्वा स्थितौ रूपम् । आगच्छान्त्यास्तव का कीदृशी परितक्म्या
रात्रिः आसीत् । यद्वा । तद्वर्तित्यर्थः । परितक्मं परितो गमनं भ्रमणं वा
कीदृशमासीत् । कथं च रसायाः शब्दापमानाया अन्तरितनद्या योजनशतवित्तो

र्णाया पयासि उदकाणि अतर तीर्णवत्यसि । एतद्वद । 'अत्र किमिच्छन्ती सरमेद प्राणद्' (निष्० ११ २५) इत्यादिक निरुक्त द्रष्टव्यम् ॥

शब्दा० किम्=क्या, इच्छन्ती=इच्छा करती हुई, सरमा=सरमा नाम की देवझुनी जिसे दन्द्र ने डूबी बनाकर वणिपों के पास भेजा था, इदम्=यहां, प्र आनद्=आई है, दूरे=दूर, हि=व्योकि, अध्वा=भार्य, जगुरि=उभडा हुआ, पराचै=गमनागमन से रहित, का=कौन सा, अस्मेहिति=हमने तुम्हारा अभिप्रेत अर्थ निहित है, का=कंसी, परितक्म्या=यात्रा, आसीत्=थी, कथम्=किस प्रकार, रसाया=रसा नामक नदी के, अतरः=पार किया, पयांसि=जल को ।

हि० अ० क्या इच्छा करती हुई सरमा इस स्थान पर पहुंची है, व्योकि नार्त बहुत दूर, उभडा हुआ तथा गमनागमन से रहित था । हमने तुम्हारा कौन सा अभिप्रेत अर्थ निहित है ? तुम्हारी यात्रा कैसी थी ? रसा के जल को तुमने कैसे पार किया ?

Trans —Desiring what Saramā has attained this place, for the path is far away, protuberant, devoid of going, what (your desired) is placed in us ? How was the journey ? How did you cross the waters of the Rasā

Notes —इच्छन्ती— $\sqrt{icch}$ to desire, pres part fem nom sing आनद्— $\sqrt{nas}$ to attain, root-aorist, 3rd sing जगुरिः—Sāyana derives it from $\sqrt{gr}$ to swallow with the Suffix क्त्वि while Yaska followed by Grassmann from $\sqrt{ga}$ or $\sqrt{gam}$ to go Oldenberg derives it from $\sqrt{gr}$ or $\sqrt{gur}$ to waste away, protuberant i.e. 'not fit to travel on' (Sāyana), 'losing itself or causing one to be lost or engulfed' (Geldner), 'wearying', 'exhausting' (Oldenberg), 'engulfing' (Peterson) पराचै—Instr plu of पराच Sāyana derives it from अच्च् with परा का अस्मेहिति—हिति is derived from $\sqrt{dhā}$ to put or $\sqrt{hi}$ to impel, with the suffix क्त्वि, 'what (your desired) is placed in us' (Sāyana), 'what charges hast thou for

us' (Griffith) 'what is the message (placed) for us' (Peterson) परितक्म्या—See परितक्म्यायाम् (I 116 15) रसायाः—According to Sayana it is a river of middle region, hundred yojana wide Griffith takes it to refer here a mythical stream that flows around the atmosphere and the earth Some suggest it to be a river of Panjab, probably an affluent of Indus

इन्द्रस्य । दूतीः । इषिता । चरामि । महः । इच्छन्ती । पणयः ।
निधीन् । धः ॥ अतिष्कन्दः । भियसा । तत् । नः । आवत् ।
तथा । रसायाः । अतरम् । पयांसि ॥२॥

सा० भा०—अनया ताम् सरमा प्रत्युवाच । हे पणय एतन्नामरा असुरा इन्द्रस्य दूती । 'तुषा तुलुक्' इति प्रथमकवचनस्य सुदृष्टान्दस । अहम् इषिता तेनैव प्रेषिता सती चरामि । मृगमदीय त्वानमागच्छामि । किमर्थम् । य-
मृगमदीयान् यममदीये पर्वतेऽर्घ्यपाषाणान् महः सहस्र निधीम् बृहस्पतेर्गोनिधीन् इच्छन्ती कामयमाना सती चरामि । किञ्च अतिष्कन्दः । 'स्त्वग्निर्गतिशोषणयो' । भावे विधप् । अतिष्कन्दनाबतिष्मणाऽजातेन भियसा भयेन तत् नदीजलम् । पूजाया बहुवचनम् । माम् आयत् अरसत् । तथा तेन प्रकारेण रसाया नद्या पयांसि उदकानि अतरं तीर्णं वरयस्मि ॥

शब्दा० इन्द्रस्य=इन्द्र की, दूती=सदेशवाहिनी के रूप में, इषिता=भेजी गई, चरामि=विवरण कर रही हूँ, महः=महान् इच्छन्ती=इच्छा करती हुई, पणयः=जो पणि, निधीन्=तजाने को, धः=तुम्हारे, अतिष्कन्दः=बूढ़पर पार कर जाने के, भियसा=डर से, तत्=उस रसा से, जल में, नः=हमारी, आवत्=रसा की, तथा=इस प्रकार, रसायाः=रसा के अतरम्=पार किया, पयांसि=जल को ।

हि० अ० इन्द्र की दूती उसने द्वारा भेजी गई में, जो पणि, तुम लोगों के महान् धन की इच्छा करती हुई पूछ रही हूँ । (मेरे) बूढ़ने के भय से उस (रसा के जल) ने मेरी सहायता की, इस प्रकार रसा से जल को मैंने पार किया ।

Trans.—As a messenger of Indra send by him, I wander, O Panis, seeking your great treasure. Through the fear of (my) overleaping, that (the water of Rasū) helped me; thus, I crossed the waters of the Rasū.

Notes.—इपिता—√*iṣ* to send, past part. fem. परामि—√*car* to move, pres. 1st. sing. अतिष्कदः—Abl. infinitive in अत् from √*skand* to leap, governed by the preposition अति; it should be construed with भियसा. Sāyana renders it by 'अतिष्कन्दनावतिष्मणान्नातेन भियसा भयेन' (through the fear of overleaping); Peterson and Geldner adopt this interpretation. Grassmann followed by Oldenberg renders it by 'as I stood afraid of the leap'; Griffith translates as 'from the fear of crossing'. तत्—Sāyana takes it for मदीजलं while Geldner as an adverb of time supplying रसा understood as the subject. Peterson takes तत् 'that' to be the subject and according to him, it is a parenthetical conjunction. Griffith takes it to mean 'this'. आचत्—√*av* to protect, impf. 3rd. sing. अतरम्—√*tṛ* to cross, impf. 1st sing.

कीदृक् । इन्द्रः । सरमे । का । दृशीका । यस्य । इदम् । दूतीः ।
असरः । पराकात् ॥ आ । च । गच्छात् । मित्रम् । एन ।
दधाम् । अथ । गवाम् । गोऽपतिः । नः । भवाति ॥३॥

सा० भा०—तेषां वाक्यम् । हे सरमे तव स्वामी इन्द्रः कीदृक् । किय-
त्पराक्रमवान् । का दृशीका । तस्य कीदृशी दृष्टिः । दृष्टिरूपा सेना कियती ।
यस्य दूतीः दूती त्वम् इदम् अस्मदीयं स्यात् पराकात् अतिदूरात् असरः
आगमः । इति तामुक्त्वा इदानीं ते परस्परमाहुः । एषा सरमा आ गच्छात् च
आगच्छतु च । यमेतद्व्यापनः । स्वामी भवाति भवतु । न ह्येकस्या गोः किंतु
बहूनां गवा स्वामी भवतु । वृत्त्यवृत्तिभ्यां स्वामित्वं बाहुल्यं च विवक्ष्यते ॥

शब्दा०—कीदृक्=कैसा, इन्द्रः=इन्द्र, सरमे=ओ सरमा, का=कैसी, दृशीका=दृष्टि, यस्य=जिसकी, इदम्=यहाँ, दूतीः=दूती, असरः=आई हो, पराकात्=बहुत दूर से, च=अगर, आगच्छात्=आवे, मित्रम्=मित्र, एन=उसको, दधाम=बनावेंगे, अथ=तब, गवाम्=गायों का, गोपतिः=गायों का स्वामी, नः=हमारी, भवाति=होगा।

हि० अ० - ओ सरमा इन्द्र कैसा है ? उसकी दृष्टि कैसी है, जिसकी दूती (तुम) दूर से यहाँ आई हो ? अगर वह आवे, हम उसे मित्र बनावेंगे; तब वह हमारी गायों का संरक्षक होगा।

Trans.—O Saramā what like is Indra, what-like his look, whose envoy (you) have come here from afar ? If he comes, we shall make him friend ; then he will be the lord of our kine.

Notes.—दृशीका—Look ; Sāyana takes it to secondarily mean 'army'. Thus according to him, का दृशीका means 'how-much-armed'. Griffith takes it to mean 'what is his aspect'. असरः— $\sqrt{as}$ to flow, 'a'-aorist, 2nd. sing. च—Peterson takes it in the sense of चेत्. गच्छात्— $\sqrt{gam}$ to go, subj. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by च in the sense of चेत्. (निपातमंशद्विहस्तकुविन्नेच्चेष्वाकच्चिदात्रपुस्तम्—Pāṇ VIII.1.30). एन—Geldner takes it in the sense of अनेन; according to oldenberg एन means 'through him'; Griffith takes it to mean 'him' as the secondary object of दधाम, the primary object being मित्रम्. Grassmann followed by Peterson renders it here by 'then' the correlative of च. दधाम— $\sqrt{dhā}$ to put, Subj. 1st. plu. गोपतिः—Tapuruṣa compd. generally accents the second member, but when the second member is the word पति, it accents the first member (पत्यावेऽवयवे—Pāṇ. VI. 2.18) भवाति— $\sqrt{bhū}$ to be, subj. 3rd. sing.

न । अहम् । तम् । वेद । दभ्यम् । दमत् । सः । यस्य । इदम् ।
दूतीः । अस्मिन् । पुराकात् ॥ न । तम् । गृह्णन्ति । स्रवतः ।
गम्भीराः । हुताः । इन्द्रेण । पणयः । शयध्वे ॥४॥

सा० भा०—सत्मा वर्धति । हे पणयः तम् इन्द्रं दभ्यं हन्तव्यमिति न
घेद न जानामि । दभेः अघो यत् । कषम् । सः इन्द्रः दमत् सर्वान् जनान्
वधति हिनस्तयेव । इन्द्रेणैविरपम् वाक्यभेदावनिघातः । यस्य दूतीः दूती अहम्
इदं घृष्मदीपं स्थानं पुराकात् अतिदूराद्देशात् अस्मिन् प्राप्ताभूवम् । इन्द्रो
हिसितध्वो न भयतोत्पन्नं युषितमाह । लवतः । लवणं लवः । तमाचरति ।
आचारार्थं विष्णुम् । तुवायनः । अतिरूपम् । स्रवणशीलाः गम्भीराः गम्भीराः
नद्यः तम् इन्द्रं न गृह्णन्ति न संवृण्वन्ति । नाच्छादयन्ति । कित्याविष्कुर्वन्ति ।
धयं यस्य महिम्ना समुद्रं प्रतिसरायः । तस्माद्वह्निश्च इत्येनं प्रकटीकुर्वन्ति । 'गृह्
संवरणे' । भोवादिकः । तस्माद्वे पणयः घृष्म इन्द्रेण तादृशपराक्रमेण हुताः
सन्तः शयध्वे । 'शोड् स्वप्ने' । 'बहुलं छन्दसि' इति श्रुतिं लुगभाय ॥

शब्दा०—न=नहीं, अहम्=मैं, तम्=उसको, वेद=जानती हूँ, दभ्यम्
=कष्ट पहुँचाया जानेवाला, दमत्=कष्ट पहुँचाता है, सः=वह, यस्य=
जिसकी, इदम्=यहाँ, दूतीः=दूती, अस्मिन्=आई हूँ, पुराकात्=बहुत दूर
से, न=नहीं, तम्=उसको, गृह्णन्ति=छिपा सकती हैं, स्रवतः=बहती हुई,
गम्भीराः=गहरी जलवाली नदियाँ, हुताः=मारा जाकर, इन्द्रेण=इन्द्र के
द्वारा, पणयः=ओ पणि, शयध्वे=पड़ जाओगे ।

हि० अ०—मैं उसको कष्ट पहुँचाया जानेवाला नहीं समझती, वह कष्ट
देता है, जिसकी दूती मैं बहुत दूर से यहाँ आई हूँ । बहती हुई गहरी जल
वाली नदियाँ उसको छिपा नहीं सकती; इन्द्र द्वारा मारा जाकर तुम लोग,
ओ पणि, (पृथिवी पर) पड़ जाओगे ।

Trans —I know him not to be harmed, (but)
he harms (others), whose envoy I have come here
from afar The deep rivers flowing cannot conceal
him ; killed by Indra (you will) lie (on the ground),
O Papis

Notes—वेद—√vid to know, perf. 1st. sing.
 दम्भम्—√dabha to harm, with the suffix यत्. दम्भत्—
 √dabh to harm, injun. 3rd. sing.; not unaccented
 because it begins a new sentence. गूहन्ति—√gūh to
 hide, pres. 3rd. plu. स्रवतः—From √sr to flow, with
 the suffix विष्प्. हताः—√han to kill, past part. plu.
 शयध्वे—√śi to lie, (I. conjn.), pres. mid. 2nd. plu.

इमाः । गावः । सरमे । याः । ऐच्छः । परि । दिवः । अन्तान् ।
 सुभगे । पतन्ती ॥ कः । ते । एनाः । अव । सृजात् । अयुध्वी ।
 उत । अस्माकम् । आयुधा । सन्ति । तिग्मा ॥ ५ ॥

सा० भा०—कृष्णः पण्यः प्रत्युचः । हे सुभगे शोभनसौभाग्यवति हे
 सरमे दिवः धूलोकस्य अन्तान् पर्यन्तान् परि पतन्ती कुत्र गावस्तिष्ठन्तीति
 परितो गच्छन्ती त्वम् इमाः परिवृश्यमानाः याः गावः । सुख्यत्ययः । गाः
 ऐच्छः कामयते ताः एनाः गाः ते त्वदीयः कः अयुध्वी अयुध्वा अव सृजात् ।
 मत्मात् पर्यन्तावसृजेत् । विनिर्गमयेत् । सृजेल्लटि हप् । अयुध्वी । युध्वेः
 क्त्वाप्रत्यये 'स्नात्थ्यादयश्च' इति निपातितः । नञ्स्तमासत्वात्त्वयिवादेशाभावात् ।
 नञः प्रकृतिस्वरत्वम् । उत अपि च अस्माकं तिग्मा तीक्ष्णानि आयुधा
 आयुधानि सन्ति । तस्मादस्माभिर्युद्धमकृत्वा को वा गा आहरति ॥

शब्दा०—इमाः=इन, गावः=गायों को, सरमे=ओ सरमा, याः=
 जिनकी, ऐच्छः=इच्छा की है, दिवः=आकाश के, अन्तान्=छोर तक,
 सुभगे=ओ कल्याणकारी, परिपतन्ती=चारों तरफ घूमती हुई, कः=कौन,
 ते=तुममें, एनाः=इनको, अवसृजात्=मुक्त कर सकता है, अयुध्वी=
 बिना युद्ध किये, उत=और, अस्माकम्=हमारे, आयुधा=शस्त्र, सन्ति=
 हैं, तिग्मा=तीक्ष्ण ।

हि० अ० ओ सरमा, आकाश की छोर तक चारों तरफ घूमती हुई इन
 गायों को, जिनकी तुमने इच्छा की है, ओ कल्याणकारी, बिना युद्ध किये
 तुममें कौन मुक्त कर सकता है ? और हमारे शस्त्र भी तीक्ष्ण हैं ।

Trans—O Saramā, these kine, wandering about

to the extremities of heaven, which you have desired, O auspicious one, who will make them free without fighting? And our weapons are sharpened.

Notes—ऐच्छः— $\sqrt{icch}$ to desire, impf. 2nd. sing.; not unaccented because preceded by वाः अयस्त्वात्— $\sqrt{sry}$ with अय to set free, subj. 3rd. sing. अयुध्वी— $\sqrt{yudh}$ to fight gerund in स्वी, old form of स्वा; नञ्, compd. accented on the first member.

असेन्या । वः । पणयः । वचांसि । अनिपव्याः । तन्वः । सन्तु ।
पापीः ॥ अधृष्टः । वः । एतवै । अस्तु । पन्थाः । बृहस्पतिः । वः ।
उभया । न । मृच्छात् ॥६॥

सा० सा०—ता तामिराह । हे पणयः वः युष्माकं वचांसि पूर्वोक्तानि वचनानि असेन्या असेन्यानि । सेनाहानि न भवन्ति । सेनासम्बात् तदहंतीत्यर्थे 'छादति च' इति कप्रत्ययः । नञ्चा समासः । 'पयतोश्चातवर्षे' (पा० सू० ६. २. १५६) इत्युत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । तथा तन्वः युष्मदीयानि शरीरानि अनिपव्याः इष्वर्हाणि न सन्तु पराक्रमराहित्येन । पूर्वोक्त प्रत्ययः । 'ओर्गुणः' (पा० सू० ६. ४. १४६) इति गुणः । स्वरश्च तावुक् । यतः पापीः पाप-युक्तानि खलु । 'छन्दसीवनिपी' इतीप्रत्ययः । जतः सु । किञ्च वः युष्मदीयः पन्थाः मार्गः एतवै यत्तुम् अधृष्टः अतनयः अस्तु । 'इण् गती' इत्यस्य तुभ्यं तवंप्रत्ययः । 'तवै चान्तरश्च युगपत्' (पा० सू० ६. २. ५१) इति वातोः प्रत्ययस्य च युगपदुदात्तत्वम् । तत्र हेतुमाह । वा युष्मदीयान् उभया उभय-विधान् पूर्वोक्तस्तन्वो देहान् बृहस्पतिः इन्द्रमेरितः न मृच्छात् न मुष्णयेत् । किंतु बाधेत । 'मृड मुष्णे' । लेट्यागमः ॥

शब्दा०—असेन्या—शस्त्र के आघात से सुरक्षित, वः=तुम्हारे, पणयः=यो पणि, वचांसि=वचन, अनिपव्याः=बाणों के निशान से सुरक्षित, तन्वः=शरीर, सन्तु=हो सकते हैं, पापीः=पापाचरण करनेवाले, अधृष्टः=अगम्य, वः=तुम्हारे पास, एतवै=जाने के लिये, अस्तु=हो सकता है, पन्थाः=मार्ग, बृहस्पतिः=बृहस्पति देवता, वः=तुम लोको पर उभया=दोनों प्रकार से, न=नहीं, मृच्छात्=ध्या करेंगे ।

दि० अ०—ओ पणि, तुम्हारे बचन शस्त्र के आघात से सुरक्षित, तथा पापी शरीर बाणों के निशान से बचनेवाले हो सकते हैं; तुम्हारे पात पहुँचने के लिये बाण अगम्य हो सकता है; किन्तु किसी (भी) प्रकार से बृहस्पति दया नहीं करेंगे।

Trans.—O Pains, your speeches (may be) not to be wounded, your sinful bodies (may be) not to be killed with arrows; the path may be invincible to reach you; but in neither way Brhaspati will show you mercy.

Notes—असेभ्या—A तद्धित word derived from सेना with the suffix चत्; नञ्, compd. generally accents the first member but it also accents the second member when the second member is a तद्धित word, negating the quality (पयतोश्चातव्ये—Pāṇ VI. 2.156). 'Proof against darts' (Oldenberg), 'ready with weapons' (Grassmann), 'unsoldierly or not inimical' (Geldner), 'immune from (the blows of) weapons' (Peterson), 'weak for wounding' (Griffith). अनिपभ्याः—Not to be killed with arrows; grammatical construction is the same as असेभ्या. सन्तु—√as to be, impv. 3rd. plu. अघृष्टः—√dhr̥ṣ to dare, past part. नञ्, compd. accented on the first member; 'invincible, 'unmastered' (Griffith) unmolested (Peterson). एतवै—Dative infinitive in त्वै from √i to go; the infinitive in त्वै accents the root and the suffix (अन्ताश्च त्वै युयपत्—Pāṇ. VI. 1.200).

अयम् । निःश्विः । सरमे । अद्रिऽबुध्नः । गोभिः । अरवेभिः ।
वसुधमिः । निःश्वष्टः ॥ रश्मिन्ति । तम् । पृथग्यः । ये । सुऽगोपाः ।
रेकु । पुदम् । अलकम् । आ । जगुन्य ॥७॥ - -

सा० भा०—ते पुनरह् । हे सरमे अयं निधि अस्मदीय कोश
अद्रिबुध्नः । 'बन्ध बन्धने' । 'बन्धेर्वधियुधी च' (उ० सू० ३ ५) इति
नप्रत्ययो वुध इत्यादेश अद्रिबन्धको यस्य तादृश । तथा आहृतं गोभिरश्वेभिः
अश्वेभ्यश्च वसुभि आत्मोर्वधेर्नञ्च न्यृष्टः नितरा प्राप्तो भवति । 'श्रयो गतो' ।
वतप्रत्यये 'श्वोभितो निष्ठायाम्' इतोऽप्रतिषेध । 'अतिरन्तर' इति गते
प्रकृतित्स्वरत्वम् । सुगोपाः 'गुप् रक्षणे' । आप्यत्ययान्तात् कियपि अतोलोपय-
लोपो । कुष्ठु गोपायितार ये पणय सेष्टुरा स निधि रक्षन्ति पालयन्ति ।
रेकु । 'रेकु वाङ्मयाम्' खोजिष उग्रत्यय । सङ्कृत गोभि शब्दायमान पदम्
अस्माभि पालित स्थानम् अलकं व्ययमेव आ जगन्ध आगतवत्यस्ति ।
गर्भोलटि रूपम् ॥

शब्दा०—अयम्=यह, निधिः=सज्जाना, सरमे=भो सरमा, अद्रि-
बुध्नः=पर्वतों से ढका हुआ है, गोभि=गायों से, अश्वेभिः=अश्वों से,
वसुभि=सवदाओं से, न्यृष्टः=भरा हुआ है, रक्षन्ति=रक्षा करते हैं,
सम्=इसकी, पणयः=पणि, ये=जो, सुगोपाः=कुशल रक्षक, रेकु=रिक्त,
पदम्=स्थान पर, अलकम्=व्यय में, आ जगन्ध=आई हो ।

हि० अ०—भो सरमा, यह सज्जाना पर्वतों से ढका हुआ है, गायों, अश्वों
तथा सवदाओं से भरा हुआ है । पणि जो कुशल रक्षक है, इसकी रक्षा
करते हैं, तुम व्यय में इस सत्की स्थान पर आई हो ।

Trans—O Sarama, this treasure is paved with the
rock and is fully rushed with cows, horses and riches
Panis who are excellent protectors guard it, you
have come to an empty place in vain

Notes—अद्रिबुध्नः—Sāyana derives बुध्न from √bandh
to bind and takes अद्रिबुध्न to mean 'bound with the rock'
Griffith takes it to mean 'paved with the rock' and
Peterson as 'founded on the rock' । Bahuvrihi compd
accented on the first member न्यृष्टः—√rs to rush,
past part रक्षन्ति—√rak to guard, pres 3rd plu
रेकु—Sāyana derives it from √rek to suspect, to
doubt, with the suffix उ, MWD derives it from √ric
to leave रेकु पदम् is a Sanskrit idiom to express empty

or fruitless place. अलकम्—In vain : the root is $\sqrt{\text{al}}$ to avoid. आजगन्थ— $\sqrt{\text{gam}}$ to go, perf. 2nd. sing.

आ । इह । गमन् । ऋषयः । सोमं शिताः । अयास्यः ।
अङ्गिरसः । नवग्वाः ॥ ते । एतम् । ऊर्वम् । वि । भजन्त ।
गोनाम् । अथ । एतत् । वचः । पणयः । वमन् । इत् ॥ २॥

सा० भा०—सरमा पुनः प्रत्युवाच । हे ऋषयः सोमशिताः सोमेन तीक्ष्णो-
कृताः सोमपानेन मत्ताः । 'शिञ् निशाने' । कर्मणि वक्तव्यः । 'तृतीयाकर्मणि
इति पूर्वपदप्रकृतिस्य रत्वम् । तावृशाः नवग्वाः नवगतयः । यद्वा । अङ्गिरसां
सप्रमादीनां मध्ये केचन मवसु माः सुदितिष्ठन् ते नवग्वाः । अनेन वशावा
अभ्युपलक्ष्यन्ते । उभयविधास्ते अङ्गिरसः ऋषयः तेषां प्रथमः अयास्यः एत-
न्नामा च त एते इह युष्मदीये स्थाने आ गमन् आगच्छेयुः । गमेः 'छन्दसि
लुल्हल्लिद्' इति सार्वकालिको लुड् । लुडित्वाञ्छरेद् । आगत्य च ते गोनाम् ।
'गोः पादान्ते' इति छन्दसि नुदागमः । गवाम् ऊर्वं तं समूहं वि भजन्त विभागं
कुर्युः । अत्रापि पूर्ववत् सार्वकालिको लुड् । अथ अनन्तरं पणयः वमन्
एतत्तवः पूर्वं यत् धर्ममागतास्तोति—यद्वापमवोचत तद्वाक्यं तदा वमन्तिन्
यमन्तः परित्यजन्तः एव भवय । 'वम्-उद्गिरणे' । शतरि 'सुपां मुलुक्' इति
जसो लुक् । नुमागमः । संयोगान्तस्य लोपः । यद्वा । लङि रूपम् । स्वरच्छा-
वसः ।

शब्दा०—इह=यहाँ, आ गमन्=आयेंगे, ऋषयः=ऋषि, सोमशिताः
=सोमपान से उत्तेजित, अयास्यः=अयास्य नामक ऋषि, अङ्गिरसः=
अङ्गिरस नामक ऋषि, नवग्वाः=नवग्वा नाम के ऋषि, ते=वे, एतम्=इस,
ऊर्वम्=बाड़े को, वि भजन्त=बांट लेंगे, अथ=तब, एतत्=इस, वचः=
वचनों को, पणयः=पणियों को, वमन्=उगलना पड़ेगा, इत्=निश्चित
अर्थ का वाचक निपात ।

हि० अ०—सोमपान ॥ उत्तेजित अयास्य, अङ्गिरस, तथा नवावा आदि
ऋषि 'यहाँ' आयेंगे । वे गायों के इस बाड़े को बांट लेंगे । तब पणियों को
अपने इस वचनों को उगलना पड़ेगा ।

Trans.—Here would come the Soma-sharpened
seers viz Ayāśya, Aṅgīrasas, Navagvā etc. They

would divide this stall of kine. Then Panis would have to vomit these words.

Notes—गमन्— $\sqrt{gam}$ to go, 'a'-aorist. injun. 3rd. plu. सोमशिता—शिता is past part. from $\sqrt{śi}$ to sharpen. Sāyana derives it from $\sqrt{śi}$ to aim at; Tatpuruṣa compd. accented on the first member (see इन्द्रेषिते III. 33.2) विभजन्त— $\sqrt{bha}$ with वि to divide, injun. mid. 3rd. plu. गोनाम्—Gen. plu. of गो is गवाम्, but when it occurs at the end of a Pāda it is written as गौनाम् (गोः पावाले—Pān. VII. I.57). वमन् $\sqrt{vam}$ to vomit, injun. 3rd. plu.; not unaccented because followed by the emphatic particle इत्.

एव । च । त्वम् । सरमे । आजगन्थ । प्रजाधिता । सहसा ।
दैव्येन ॥ स्वसारम् । स्वा । कुण्वै । मा । पुनः । गाः ।
अप । ते । गवाम् । सुभगे । भजाम् ॥६॥

स्वा० भा० तयैवमुक्ते सति यणमः प्रणयवाख्यमाहुः । हे सरमे त्वं दैव्येन वैव संवन्धिना सहसा बलेन प्रजाधिता यया तथा बलपुरं प्राप्य तत्र स्थिता गा दृष्ट्वा पुनरागच्छेति तेन प्रपीडिता त्वम् एवं चेत् आजगन्थ भागतपरमसि । चशब्दश्चेदर्थः । 'निषातैर्यत्तदिहृत' इति तिरो निषाताभावः । गर्भोर्लटि षलि रूपम् 'सह गुपा' इत्यत्र सहेति योगविभागात् समासः । 'तिडि षोडासवति' इति गर्तेतिपातः लिख्यः । तहि स्वा स्वा स्वसारं भगिनीं कुण्वै करवै । समूहापेक्षयंकवचनम् । त्वं तु पुनः मा गाः । इन्द्रादोन् मा गच्छ । अपि तहि हे सुभगे सरमे ते त्वदीयानां गवां समूहं पर्वतादपगम्य भजाम् । त्वं च दयं च विभजाम विभ्रायं करवामेत्पथः ।

शब्दा०—एव=इस प्रकार, च=अगर, त्वम्=तुम, सरमे=ओ सरमा, आजगन्थ=आर्द हो, प्रजाधिता=पीडित की गई, सहसा=शक्ति से, दैव्येन=देवताओं की, स्वसारम्=बहन, स्वा=तुमको, कुण्वै=बनाते हैं, मा=मत, पुनः=फिर, गाः=जावो, ते=तुमको, गवाम्=गायों का, सुभगे=ओ कल्याणकारी, अब भजाम=जलन हिस्ता दोगे ।

हि० अ०—इस प्रकार, ओ सरमा, अगर तुम देवताओं की शक्ति से पीड़ित की गई आई हो, हम तुम्हें बहन बनाते हैं, फिर मत जाओ। हम, ओ कल्याण कारी, तुम्हें पार्यों का अलग हिस्सा देंगे।

Trans.—Thus, O Saramā, if you have come pressed by the power of gods, we make you our sister, do not go back; O auspicious one, we give you a separate share of the kine.

Notes—च—It is used in the sense of चेत्. आजगन्थ—See X. 108.7: not unaccented because preceded by च in the sense of चेत् (see accent on गच्छात् X.108.3). प्रबाधिता—√*bādh* to oppress, past. part. fem. sing.; for accent see निहितः (I. 24.7). कृण्वै—√*kr* to make, pres 1st. sing. (in the sense of collective.) गाः—√*gā* to go, root-aorist, injun. 2nd. sing. भजाम—√*bhaj* to divide, subj. 1st. plu.

न । अहम् । वेद । भ्रातृत्वम् । नो इति । स्वसृत्वम् । इन्द्रः ।
विदुः । अक्षिरसः । च । घोराः ॥ गोष्कामाः । मे । अच्छ-
द्यन् । यत् । आर्यम् । अर्प । अतः । इत् । पणयः । वरीयः ॥१०॥

सा० भा०—सा तान् प्रत्यासृष्टेः । हे शयः अहं भ्रातृत्वं न वेद न जानामि । तया स्वसृत्वं च नो वेद न वेद जानामि । के जानन्ति तानाह । इन्द्रः घोराः शत्रूणां भयंकराः अक्षिरसश्च विदुः जानन्ति । किञ्च भस्मात् स्थानादहं यत् यदा आयम् इन्द्रादीन् प्राप्नवम् । 'अथ यद्य गतो' । लुप्त रूपम् । तदा मे भदीयाः गोष्कामाः युष्माभिरपहृता पाः कामयमाना इन्द्रादयः अच्छद्यन् । युष्मदीयं स्थानमाच्छादयन्ति । 'छद अपवारणे' । अतः कारणाद् हे पणयः वरीयः उत्तरं गवां युन्वं परित्यज्य आप इत् अन्यतपानं प्रति गच्छत । यद्वा । वरीयः प्रभूतमतिबृहत् देशं गच्छत । इत् । 'इण गतो' । लोटि रूपम् । वरीयः उदशब्दादीयसुनि 'प्रिणस्थिर' इत्यादिना वरादेशः ॥

शब्दा०—न=नहीं, अहम्=मैं, वेद=जानती हूँ, भ्रातृत्वम्=भार्यपना, न=न तो, स्वसृत्वम्=बहनपना, इन्द्रः=इन्द्र, विदुः=जानते हैं अक्षि-

रसः=अङ्गिरस, च=मीर, घोराः=भयवर, गोकामाः=गायों की इच्छा करनेवाले, मे=भुशको, अच्छद्यन्=भालूम पड़े, यत्=जब, आयम्=आई, अप=अलग, अतः=इसलिये, इत्=चले जावो, पणय=ओ पणि, वरीयः=रिसी विस्तृत स्थान पर ।

हि० अ० मे न तो आईपना जानती हूँ मैं यहनपना, इन्द्र तथा भयानक अङ्गिरस इसको जानते हैं । जब मैं आई वे गायों की इच्छा करनेवाले भालूम पड़े । अत ओ पणि, (इसकी अपेक्षा) रिसी विस्तृत स्थान पर चले जावो ।

Trans—I know neither brotherhood nor sisterhood Indra and terrible Angirases know it They seemed me cow-longing, when I departed Therefore, O Panis, go away to a wider place (than this)

Notes—वेद—See X 1084 विदुः— $\sqrt{\text{vid}}$ to know, perf 3rd plu अच्छद्यन्— $\sqrt{\text{chad}}$ to seem, caus impf 3rd plu आयम्— $\sqrt{\text{a}}$ to go, impf 1st sing, not unaccented because preceded by यत् अतः—Sāyana followed by Griffith takes it to mean 'therefore' but Peterson as 'than this' इत्— $\sqrt{\text{a}}$ to go, impv 2nd plu वरीयः—Comparative degree of उर wide

दूरम् । इत् । पणयः । वरीयः । उत् । गार्धः । यन्तु । मिनतीः । ऋतेन ॥ बृहस्पतिः । याः । अविन्दत् । निगूच्छाः । सोमः । ग्रावाणः । ऋपयः । च । विग्राः ॥११॥

सा० भा०—हे पणयः यय वरीयः उत्तर दूरं इत्येषाम् इत् गच्छत । युष्माभिरपहृता गार्धः ऋतेन सत्येन मिनतीः मिनत्यो द्वारस्य पिपायक पर्वत हितव्यो विदारयन्त्य उत् यन्तु तस्मादुद्गच्छन्तु । यद्वा । मिनती । मिनत्येन कर्मणि ऋतु । भौममन्त्रा युष्माभिर्विप्यमानस्ता याव सुन्यत्यय । गा ऋतेन स्तुतिभिर्मन्त्रव्येनेन्द्रेण सहायेन बृहस्पत्यादय उच्यन्तु पर्वतादुद्गमयन्तु । निगूच्छाः नितरा स्थापिता याः गा बृहस्पति अविन्दत् लप्स्यते तथा सोमः तदभिपवकारिण ग्रावाण न विग्राः मेघादिन ऋपयः अङ्गिरस च लप्स्यन्ते । 'विदुः लप्ते' । तौदक्षि तस्मात् 'छन्दसि लुहत्तुल्लिह' इति भविष्यदयं लङ् । 'जे मुचादीनाम्' इति नृमागम ॥

शब्दा०—दूरम्=दूर, इत्=चले जावो, पणयः=ओ पणि, वरीयः=विस्तृत स्थान पर, गावः=गावें, उत् यन्तु=बाहर निकलें, मिनती=चटानों को तोड़ती हुई, ऋतेन=सत्य नियम के अनुकूल, बृहस्पतिः=बृहस्पति ने, याः=जिनको, अविन्दत्=दूढ़ निकाला है, निगूळ्हाः=छिपी हुई, सोमः=सोम ने, प्रावाणः=पत्थरों ने, ऋषयः=ऋषियों ने, च=और, विप्राः=बुद्धिमान ।

हि० अ०—ओ पणि, (इत्को अवेसा) किसी विस्तृत स्थान पर चले जावो । छिपी हुई गावें, जिनको बृहस्पति ने पता लगाया है, (जिनको) सोम ने, पत्थरों ने, तथा बुद्धिमान ऋषियों ने (पता लगाया है) (चटानों के आवरण को) तोड़ती हुई, सत्य नियम के अनुकूल बाहर निकलें ।

Trans.—O Panis, go to a wider place. Let the hidden cows, which Brhaspati has found, and Soma, stones, and the inspired seers (have found) emerge out, breaking (the paving rocks), according to the holy law.

Notes—यन्तु.—√: to go, impv. 3rd. plu मिनतीः—√mi to damage, pres. part. nom. plu. This word has variously been interpreted. Grassmann renders it as 'changing place'; Geldner followed by Peterson as 'escaping'; Oldenberg proposes to read मिनती—lowing; Griffith in his translation adopts this sense. अविन्दत्—√vid to find. impv. 3rd. sing. ; not unaccented because preceded by वा. निगूळ्हाः—√guh to hide, past part.

‘हिरण्यगर्भः’ इति दशचं नवमं सूक्तं प्रजापतिपुत्रस्य हिरण्यगर्भात्पत्न्यायै
 यदुभम् । कशब्दाभिप्रेयः प्रजापतिदेवता । तया धानुकान्तम् — ‘हिरण्य-
 गर्भो दश हिरण्यगर्भः प्राजापत्यः कायम्’ इति । गतः सूक्तविनिर्माणः । प्राजा-
 पत्यस्य पशोर्वपापुरोडाशहविषां क्रमेणादितस्तिस्त्रोऽनुवाक्यास्ततस्तिष्ठो वाग्याः ।
 सूत्रितं च — ‘हिरण्यगर्भः समवर्तताम् इति यद् प्राजापत्याः’ (आश्व० श्रौ० ३.८)
 इति षष्ठ्यप्रघातेयु कायस्य हविषो हिरण्यगर्भं इत्येया वाग्या । सूत्रितं च —
 ‘कया नक्षित्र आ भुवद्विरण्यगर्भः समवर्तताम् इति प्रतिप्रस्थास्तर वाजिने तृतीयः’
 (आश्व० श्रौ० २.१७) इति ॥

हिरण्यगर्भः । सम् । अवर्तत । अग्रे । भूतस्य । जातः । पतिः ।
 एकः । आसीत् ॥ सः । दाधार । पृथिवीम् । धाम् । उत । इमाम् ।
 कस्मै । देवाय । हविषां । विधेम ॥१॥

सा० भा० — हिरण्यगर्भः हिरण्यस्याण्डस्य गर्भभूतः प्रजापतिहिरण्यगर्भः ।
 तया च तत्सिरीयकं — ‘प्रजापतिर्ब हिरण्यगर्भः प्रजापतेरनुकृष्टवाय’ (तै० सं०
 ५. ५. १. २) इति । यद्वा हिरण्यगर्भोऽण्डो गर्भवदण्डोदरे वर्तते सोऽन्तौ सूत्रात्मा
 हिरण्यगर्भं इत्युच्यते । अग्रे प्रपञ्चोत्पत्तेः प्राक् समवर्तत । मायाप्रधात्
 सितुषोः परमात्मना समजायत । यद्यपि परमात्मैव हिरण्यगर्भः तथापि तदुपाधि-
 भूतानां विमदादीनां ब्रह्मण उत्पत्तेस्तदुपाहितोऽप्युत्पन्न इत्युच्यते । ॥ च जातः
 जातमात्र एव एकः अद्वितीयः सन् भूतस्य विकारजातस्य ब्रह्माण्डादेः सर्वस्म
 जगतः पतिः ईश्वरः आसीत् । न केवलं पतिरासौदेव अपि तर्हि सः हिरण्यगर्भः
 पृथिवीं विस्तीर्णो द्यां विवम् उत अपि च इमाम् अस्माभिर्दृश्यमानां पुरोवर्ती-
 नीभिर्मा भूमिम् । यद्वा पृथिवीत्यन्तरिक्षनाम । अन्तरिक्षं दिवं भूमिं च दाधार
 धारयति । ‘उन्दसि लुडलुडलिट्’ इति सार्धकाल्पिको लिट् । तुजाद्विवादम्यास-
 दीयः । कस्मै अत्र किञ्चिद्व्योप्रनिर्जातस्वरूपत्वात् प्रजापतौ वर्तते । यद्वा
 सृष्ट्यर्थं कामयत इति कः । क्रमेर्द्विप्रत्ययः । यद्वा । कं सुखम् । तद्रूपत्वात्
 क इत्युच्यते । अथवा इन्द्रेण पृष्टः प्रजापतिर्मदीयं महत्त्वं तुम्यं प्रदायाहं कः
 कीदृशः स्यामित्युक्तवान् । स इन्द्रः प्रत्यूषे यदीदं ब्रवीष्यहं कः स्यामिति तदेव

त्वं भवेति । अतः कारणात् क इति प्रजापतिराख्यायते । 'इन्द्रो वै सूत्रं हत्वा सर्वा विजितोर्विजितप्राञ्जवीत्' (ऐ० ब्रा० ३. २१) इत्यादिकं बाह्यमत्रानुसंधेयम् । यदातो किञ्चिदस्तदा सर्वनामत्वात् स्मभाषः सिद्धः । यदा तु यौगिकस्तदा व्यत्ययेनेति द्रष्टव्यम् । 'सावेकाचः' इति प्राप्तस्य 'न गोश्वन्साववर्णः' इति प्रतिषेधः । 'श्रियाग्रहणं कर्तव्यम्' इति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्यो । कं प्रजापतिं देवाय देवं दानादिगुणयुक्तम् हविषा प्राजापत्यस्य पक्षोर्वपारूपेणैककपालात्मकेन पुरोडाशेन वा विधेम धनमुत्विजः परिवरेम । वियतिः परिवरणकर्मा ॥

शब्दा०—हिरण्यगर्भः=प्रजापति, समवर्तत=उत्पन्न हुआ, अग्रे=जन्म से ही, भूतस्य=प्राणियों का, जातः=उत्पन्न, पतिः=स्वामी, एकः=एक, आसीत्=था, सः=उत्तने, दाधार=धारण किया, पृथिवीम्=पृथिवी को, याम्=आकाश, उत=और, इमाम्=इन सबको, कस्मै=किस, देवाय=देवता का, हविषा=हवि से, विधेम=पूजन करें ।

हि० अ०—हिरण्यगर्भ सबसे प्रथम उत्पन्न हुआ; वह जन्म से ही उत्पन्न प्राणियों का भकेला स्वामी था । उसने पृथिवी, आकाश तथा इन सबको धारण किया । किस देवता का हम हवि से पूजन करें ?

Trans.—Hiranyagarbha was produced in the beginning; he was the born sole lord of all beings. He held the earth, the sky and all these. What god should we worship with oblation ?

Notes—हिरण्यगर्भः—According to the traditional view Hiranyagarbha is Prajāpati. Some take him to be sun-god: 'as the great power of the universe, from which all other powers and existences, divine and earthly are derived, a conception which is the nearest approach to the later mystical conception of Brahmā the creator of the world'—wallis. समवर्तत—See X.90.14. दाधार—√dhr to hold, perf. 3rd. sing.; the reduplicated syllable in दाधार is regularly lengthened. कस्मै—This word has been interpreted variously: Sāyana following the tradition takes the word 'ka' for Prajāpati. Scholars, generally, interpret it taking as dative sing.

of the pronominal stem क्त्वि. Now the difficulty is if the word 'ka' is for Prajāpati it would certainly be a noun and accordingly it would be inflected like words terminating in अ. Thus the dative sing. of 'ka' would be काय like देवाय. Sāyana's reply to this is that 'ka' is conventional word for Prajapati; but it is irregularly inflected like pronoun. विधेम—√vidh to worship, opt. 1rst. plu.

यः । आत्म॒ऽदाः । वल॒ऽदाः । यस्य॑ । वि॒रवे॑ । उप॒ऽआसते॑ ।
प्र॒ऽशिप॑म् । यस्य॑ । दे॒वाः ॥ यस्य॑ । छा॒या । अ॒मृत॑म् । यस्य॑ ।
मृ॒त्युः । कस्मै॑ । दे॒वाय॑ । ह॒विषा॑ । वि॒धेम ॥२॥

सा० मा०—यः प्रजापतिः आत्मदाः आत्मनां दाता । आत्मानो हि सर्वे तस्मात् परमात्मन उच्यन्ते । यथाम्नेः सकाशाद्विष्कृतिज्ञा जायन्ते तद्वत् । यद्वा आत्मनां शोधयिता । 'वैप् शोधने' । 'आतो मनिन्' इति विच् । वलदाः बलस्य च दाता शोधयिता वा । यस्य च प्रशिषं प्रकृष्टं शासनमाज्ञां विश्वे सर्वे प्राणिनः उपासते प्रार्थयन्ते सेवन्ते वा । 'शासु अनुशिष्यी' । 'शास इत्' (पा० सू० ६. ४. १४) इत्युपधाया इत्वम् । 'शासिबसिपसीनां च' इति पत्वम् । कृदुत्तरपदकृतिस्वरत्वम् । आतेरनुदात्तेत्वात्सर्वधातुकानुदात्तत्वे धातुत्वत् । 'तिङि चोदात्तवर्ति' इति गतिरनुदात्ता तथा देवाः अपि यस्य प्रशासनमुपासते । अपि च अमृतम् अमृतत्वम् । भवप्रधानो निर्देशः । यद्वा । अमृतम् । मरणं नास्त्वस्मिन्नित्यमृतं सुधा । बहुव्रीहौ 'भञो जरमरमिन्नमृता' इत्युत्तरपदाद्युदात्तत्वम् । तदपि यस्य प्रजापतेः छाया छायेव वर्ति भवति । मृत्युः यमश्च प्राणापहारी छायेव भवति । तस्मै कस्मै देवाय इत्यादि समानं पूर्वेण हविषा पुरोडाशात्मवेति तु विशेषः ॥

शब्दा०—यः=जो, आत्मदाः=प्राण देनेवाला, वलदाः=बल देने-वाला, यस्य=जिसकी, विरवे=सम्पूर्ण, उपासते=मानते हैं, प्रशिपम्=आज्ञा, यस्य=जिसकी, देवाः=देवता, यस्य=जिसकी, छाया=प्रतिबिम्ब, अमृतम्=अमृत, यस्य=जिसकी, मृत्युः=मृत्यु, कस्मै=किस, देवाय=देवता का, हविषा=हवि से, विधेम=पूजन करें ।

हि० अ०—जो प्राण देनेवाला है, बल देनेवाला है, जिसकी आज्ञा सभी मानते हैं, जिसकी (आज्ञा) देवता (भी मानते हैं) जिसकी छाया अमृत है, जिसकी (छाया) मृत्यु (है) । किस देवता का हम हवि से पूजन करें ?

Trans.—Who is the giver of vital breath, giver of strength ; whose commandment all obey, whose, even the gods ; whose shadow is immortality, whose, the death. What god should we worship with oblation ?

Notes—उपासते— $\sqrt{ās}$ with उप to worship, to obey, pres. 3rd. plu. ; not unaccented because preceded by पत्य. प्रक्षिपम्—Derived from $\sqrt{sās}$ to preach ; the first syllable of the root has been changed in to इ (शास इत्—Pāṇ, VI. 4.34) and dental स into cerebral ष (शासिषतिपत्नीनां च—Pāṇ. VII.3.60).

यः । प्राणतः । निमिपतः । महिऽत्वा । एकः । इत् । राजा ।
जगतः । वभूव ॥ यः । ईशे । अस्य । द्विऽपदः । चतुऽपदः ।
कस्मै । देवाय । हविषा । विवेम ॥३॥

सा० भा०—यः हिरण्यगर्भः प्राणतः प्रदवसतः । 'अन प्राणने' आवाहिकः । 'चतुर्नुमः' इति विभक्ते दातृत्वम् । निमिपतः अक्षिपक्ष्मधलनं कुर्वतः । अप्रापि पूर्वबद्धिभक्षितदवात्ता । जगतः जङ्गमस्य प्राणिजातस्य महित्या महत्त्वेन । 'शुपां सुलुक्' इति तृतीयाया आकारः । माहात्म्येन एक इत् अद्वितीय एव सन् राजा वभूव ईश्वरो भवति । भवतेर्णलि लिति' (पा० सू० ६. १. १९३) इति प्रत्ययात्पूर्वस्योदात्तत्वम् । अस्य परिदृश्यमानस्य द्विपदः पादद्वययुतस्य मनुष्यादेः चतुष्पदः गवाश्वादेश्च यः प्रजापतिः ईशे ईष्टे । 'ईश ऐश्वर्ये' । आदादिकोऽनुदात्तेत् । 'लोपस्त आत्मनेपदेषु' इति तलोपः । अनुदात्तेत्वाल्लसार्व-पातुकानुदात्तत्वे घातुस्वरः । अस्य । 'अविदम्' इतीदमो विभक्तिश्चात्ता । द्वौ पादो यस्य स द्विपात् । 'संख्यासुपूर्वस्य' (पा० सू० ५. ४. १४०) इति पादस्यान्यलोपः समासान्तः । असंज्ञायां 'पादः पत्' (पा० सू० ६. ४. १३०) इति पद्भावः 'द्वित्रीन्या पादन्' (पा० सू० ६. २. १९७) इत्येकदेशविकृतस्या-

नन्यत्यादुत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । स्वरवर्जमेव चतुष्पद इत्यत्रापि प्रश्रिया ।
'बहुग्रीहो प्रकृत्या' इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरः । पूर्वपदस्य 'नृः संख्यायाः' (कि०सू०
२. ५) इत्याद्युदात्तत्वम् । 'इदुदुषधस्य चाप्रत्ययस्य' इति विसर्जनीयस्य पत्वम् ।
ईदृशो यः प्रजापतिस्तस्मै कस्मै इत्यादि सुबोधं हविषा हृदयाद्यात्मनेयमत्र
विशेषः ॥

शब्दा०—यः=जो, प्राणतः=श्वांस लेनेवाले, निमिषतः=पलक मारने-
वाले, महित्या=महिमा से, एकः=अकेले, इत्=ही, राजा=शासक, जगतः
=जंगमों का, बभूव=हुआ है, यः=जो, ईशे=शासन करता है, अस्य=
इस, द्विपदः=दो पैरवाले का, चतुष्पदः=चार पैरवाले का, कस्मै=किस,
देवाय=देवता का, हविषा=हवि से, विधेम=पूजन करें ।

हि० अ०—जो अपनी महानता से श्वांस लेनेवाले तथा पलक मारने-
वाले जंगमों का अकेला राजा हुआ है; जो इस दो पैरवाले तथा चार पैर-
वाले का शासन करता है । किस देवता का हमलोग हवि से पूजन करें ?

Trans.—Who through his grandeur, became the
sole king of all the moving world that breathes and
winks ; who masters over these bipeds and quadrupeds.
What god should we worship with oblation ?

Notes—प्राणतः— $\sqrt{an}$ with प्र to breathe, pres.
part. gen. sing. निमिषतः— $\sqrt{miṣ}$ with नि to wink, pres.
part. gen. sing. ; words with the suffix जत् terminating
in अन् accent the termination (शतुरमुनो नद्यजादी—Pān.
VI. 1.173). बभूव— $\sqrt{bhū}$ to be, perf. 3rd. sing. ; not
unaccented because syntactically connected with यः. ईशे—
 $\sqrt{is}$ to be master, pres. 3rd. sing. ; श् has been dropped
in the mid. (लोपस्त आत्मनेपदेषु—Pān. VII. 1.41) ; not
unaccented because preceded by यः. अस्य—Not unaccented
because its substantive द्विपदः immediately follows in
the same Pāda. (ऊर्द्धम्—Pān VI. 1.171). द्विपदः—The word
पाद as the second member of the compd. loses its
final syllable when preceded by any numerals or ॥
as the first member (संख्यासुपूर्वस्य—Pān. V.4.140), and

again पाद् becomes पत् (पाव पत्—Pān VI 4. 130), in the Bahuvrīhi compd when the word पात् occurs as the second member, and numerals, two, three etc as the first member, the second member is accented (द्वित्रिंशो पादन्मूर्धसुबहुव्रीहौ—Pān VI 2 197) चतुष्पद—Grammatical construction is the same as द्विपद; but it is accented on the first member according to the original nature of Bahuvrīhi

यस्य । इमे । हिमवन्तः । महिष्त्वा । यस्य । समुद्रम् । रसया ।
सह । आहुः ॥ यस्य । इमाः । प्रदिशः । यस्य । बाहू इति ।
कस्मै । देवाय । हविषां । विधेम ॥४॥

सा० भा०—हिमा अस्मिन् सन्तीति हिमवान् । तेन बहुवचनान्तेन सर्वे पर्वता लक्ष्यन्ते । यथा छत्रिणो गच्छन्तीति । हिमवन्तः हिमवद्वृषलक्षिता इमे वृषयमाना सर्वे पर्वता यस्य प्रजापते महित्वा महत्त्व आहाराभ्यर्चनैश्वर्यमिति आहुः । तेन सृष्टरवास्तद्रूपेणावस्थानाद्वा । तथा रसया । रसो जलम् । तद्वती रसा नदी । अर्शआदित्वावच् । जातावेकवचनम् रसाभिर्नदीभि सह समुद्रम् । पूर्ववदेकवचनम् । सर्वान् समुद्रान् यस्य महाभाग्यमिति आहुः कथयन्ति सृष्ट्यभिज्ञा । यस्य च इमाः प्रदिशः प्राच्यारम्भा आग्नेयाद्या कोणविंश ईशितय्या । तथा बाहू । वचनव्यत्ययः । बाह्वो भुजाः । भुजवत्प्राधान्ययुक्ता प्रविशदच यस्य स्वभूताः । तस्मै कस्मै इत्यादि समान पूर्वेषु ॥

१ शब्दा०—यस्य=जितकी, इमे=ये, हिमवन्तः=पर्वत, महिष्त्वा=महिमा, यस्य=जितकी, समुद्रम्=समुद्र की, रसया=रसा के, सह=साथ, आहुः=कहते हैं, यस्य=जितकी, इमाः=ये, प्रदिशः=दिशाएँ, यस्य=जितकी, बाहू=भुजाएँ, कस्मै=किस, देवाय=देवता का, हविषां=हवि से, विधेम=पूजन करें ।

हि० अ०—जितकी महिमा ये पर्वत, जितकी (महिमा) रसा सहित समुद्र (ऐसा वे) कहते हैं, जितकी ये दिशाएँ, जितकी भुजाएँ (उप दिशाएँ) हैं । जिस देवता का हमलोग हवि से पूजन करें ?

Trans.—Whose grandeur the snowy mountains, whose the oceans with the Rasā (they) say; whose these quarters, whose the arms (mid-quarters). What god should we worship with oblation?

Notes—आहुः—√अह् to say. perf. 3rd. plu.

येन । द्यौः । उग्रा । पृथिवी । च । दृढहा । येन । स्व । रिति
स्वः । स्वभितम् । येन । नाकः ॥ यः । अन्तरिक्षे । रजसः । वि-
ष्मानः । कस्मै । देवाय । हविषा । विधेम ॥५॥

सा० भा०—येन प्रजापतिना द्यौः अन्तरिक्षम् उग्रा चतुर्गुणं विशेषा गहनरूपं वा । पृथिवी भूमिः च दृढहा येन स्थिरीकृता । स्वः स्वर्गश्च येन स्वभितं स्तब्धं कृतम् । यथाधो न पतति तथोपरि अवस्थापितमित्यर्थः । 'प्रसिद्धस्तब्धस्तब्धस्तब्ध' इति निपात्यते । तथा नाकः आदित्यश्च येन अन्तरिक्षे स्तब्धः । यः च अन्तरिक्षे रजसः उदकस्य विमानः निर्माता । तस्मै कस्मै इत्यादि गतम् ॥

शब्दा०—येन=जितसे, द्यौः=आकाश, उग्रा=शक्तिशाली, पृथिवी=पृथिवी, च=और, दृढहा=स्थिर, येन=जितसे, स्वः=प्रकाशलोक, स्वभितम्=स्थिर एका है, येन=जितसे द्वारा, नाकः=सूर्य, यः=जो, अन्तरिक्षे=अन्तरिक्ष में, रजसः=लोकों को, विमानः=नाप रहा है, कस्मै=किस, देवाय=देवता का, हविषा=हवि से, विधेम=पूजन करें ।

हि० अ०—जितसे द्वारा ब्रूलोक शक्तिशाली है, तथा पृथिवी स्थिर है; जितसे द्वारा प्रकाशलोक स्थिर एका है, तथा जितसे द्वारा सूर्य (एका है); जो अन्तरिक्ष में लोकों को नाप रहा है । किस देवता का हमलोक हवि से पूजन करें ?

Trans.—By whom the sky is strong and earth is fixed fast, by whom the region of light is propped, by whom the sun; who in the mid-air is measuring the regions. What god should we worship with oblation?

Notes—स्वः—See Appendix-‘B’ under rules of rendering Sāṃhitā-text into Pada-text (5. ii n). स्तमितम्— $\sqrt{stabh}$ to prop, past part. रजसः—‘Water’ (Sāyana), ‘regions’ (Griffith). विमानः— $\sqrt{mā}$ to measure, root-aorist part.

यम् । क्रन्दसी इति । अवसा । तस्तमाने इति । अभि । ऐक्षे-
ताम् । मनसा । रेजमाने इति ॥ यत्र । अधि । सूरः । उत्सृजतः ।
विभाति । कस्मै । देवाय । हविषा । विधेम ॥६॥

सा० भा०—क्रन्दितवान् रोवितवान्नयोः प्रजापतिरिति क्रन्दसी धावा-
पृथिव्यौ । धूमते हि—‘यदरोदोत्तदनयो रोवस्त्वम्’ (सं० वा० २.२.९.४)
इति । ते अवसा रजनेन हेतुना लोकस्य रक्षणार्थं तस्तमाने प्रजापतिना
सृष्टे लक्ष्यत्वं सत्यौ यं प्रजापति मनसा बुद्ध्या अभ्यैक्षेताम् आवयोर्नहस्व-
मनेन इत्यभ्यपश्येताम् । ‘ईक्ष दर्शने’ । लङि अडादित्यादाद्युवाचः । कीदृष्यौ
धावापृथिव्यौ । रेजमाने राजमाने दीप्यमाने । आकारस्य व्यत्ययेनैत्वम् ।
अदुर्बेदात्लक्षार्वापातुकामुवाचत्वे धातुस्वरः । यत्रा । लिटः कानच् । ‘कणां
च सप्तानाम्’ (पा० सू० ६.४.१२५) इत्येवाभ्यासलोपी । ‘छन्दस्युभयपा’
इति सार्धधातुकत्वाच्छ्रुः । अत एव ‘अभ्यस्तानामादिः’ इत्याद्युवाचत्वं ।
यत्राधि यस्मिन्नाधारभूते प्रजापतौ सूरः सूर्यः उदितः जवं प्राप्तः सन् विभाति
प्रकाशते । उत्सृजितैः कर्मणि निष्ठा । ‘वतिरनन्तरः’ इति गतेः प्रवृत्ति-
स्वरत्वं तस्मै कस्मै इत्यादि गुणानम् ॥

शब्दा०—यम्=जितको, क्रन्दसी=आकाश तथा पृथिवी, अवसा=
रक्षा के लिये, तस्तमाने=स्थिर किये गये, अभि ऐक्षेताम्=देखते हैं,
मनसा=मन से, रेजमाने=घमकते हुये, यत्र=जहाँ, अधि=पर, सूरः=
सूर्य, उदितः=निकला हुआ, विभाति=घमकता है, कस्मै=बिस, देवाय=
देवता का, हविषा=हवि से, विधेम=पूजन करें ।

दि० अ० (प्राणियों की) रक्षा के लिये स्थिर किये गये आकाश तथा
पृथिवी घमकते हुये, मन से जितको देखते हैं; जहाँ पर उदय हुआ सूर्य घम-
कता है । बिस देवता का हमलोग हवि से पूजन करें ?

Trans.—Whom heaven and earth, propped

(with a view) to protect (the beings), shining, look with their mind; whereupon the risen sun shines. What god should we worship with oblation?

Notes—**वृत्तमाने**— $\sqrt{stabh}$ to prop. perf. part. nom. dual; final ए is Pragrhya. **अभ्यैक्षेताम्**— $\sqrt{ikṣ}$ to see impf. 3rd. dual; not unaccented because syntactically connected with **यम्**. **रेजमाने**— $\sqrt{rej}$ to tremble, pres. part. nom. dual; final ए is Pragrhya Sāyana takes रेजमाने as राजमाने. According to him, राज in राज् irregularly has become ए and is accented. He also conjectures that 'originally it should be रराजमाने the reduplicated syllable being dropped (कृष्णं च सप्तानाम्—Pāṇ. VI. 4. 125). 'Then dropping of reduplicated syllable is indicated by changing राज into ए which being indication of reduplicated syllable is accented (अभ्यरतानामिति—Pāṇ VI. 1.189). **उदितः**— $\sqrt{i}$ with उत् to rise, past part. **विभाति**— $\sqrt{bhā}$ to shine, pres. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by यत्.

आपोः । ह । यत् । बृहतीः । विश्वम् । आयन् । गर्भम् । दधानाः ।
जनयन्तीः । अग्निम् ॥ ततः । देवानाम् । सम् । अवर्तत ।
असुः । एकः । कस्मै । देवाय । हविषा । विधेम ॥७॥

सा० भा० बृहतीः बृहत्स्यो महत्यः । जति 'था छन्दसि' इति पूर्वसर्वग-
दीर्घः । 'बृहन्महत्स्योपसंख्यानम्' इति ढीप उदात्तत्वम् । अग्निम् । उप-
लसपमेतत् । मन्मथपलक्षितं सर्वं विषदादिभूतजातं जनयन्तीः जनयन्त्यः
तदयं गर्भं हिरण्मयाष्टस्य गर्भभूतं प्रजापति दधानाः धारयन्त्यः आपो ह
आप एव विश्वमायन् सर्वं जगत् व्याप्नुवन् यत् यस्मात् ततः तस्माद्धेतोः
देवानां देवादीनां सर्वेषां प्राणिनाम् अमुः प्राणभूतः एकः प्रजापतिः समवर्तत
समजायत । यद्वा । यत् यं गर्भं दधाना आपो विश्वस्त्वमनावस्थिताः ततो
गर्भभूतस्तज्जायते देवादीनां प्राणात्मको वायुरजायत । अथवा । यत् । लिङ्ग-

वचनयोज्यन्तयः । उक्तलक्षणा या आपो विश्वमावृत्य स्थिताः ततस्ताम्योऽद्म्यः सकाशादेकोऽद्वितीयोऽसुः प्राणात्मकः प्रजापतिः समवर्तत निश्चराम् । तस्मै कस्मै इत्यादि गतम् ॥

शब्दा०—आपः=जल ने, ह=निश्चित अर्थ का वाचक निपात, यत्=जिस, बृहतीः=महान्, विश्वम्=सम्पूर्ण लोक को, आयम्=व्याप्त किया था, गर्भम्=गर्भ, दधानाः=धारण करते हुये, जनयन्तीः=उत्पन्न करते हुये, अग्निम्=अग्नि को, ततः=उसी से, देवानाम्=देवताओं का, समवर्तत=उत्पन्न हुआ, असुः=प्राण, एकः=एकमात्र, कस्मै=किस, देवाय=देवता का, हविषा=हवि से, विधेम=पूजन करें ।

हि० अ०—गर्भ धारण करते हुये तथा अग्नि (आदि महाभूतो) को उत्पन्न करते हुये जिस महान् जल ने सम्पूर्ण लोक को व्याप्त किया था, उसी से देवताओं का एकमात्र प्राण (रूप वायु) उत्पन्न हुआ । किस देवता का हमलोग हवि से पूजन करें ?

Trans.—Great waters, which swept over the world bearing the germ and creating the fire (etc.) ; therefrom the sole breath of the gods was produced. What god should we worship with oblation ?

Notes—बृहतीः— $\sqrt{brh}$ to make big, pres. part. आयम्— $\sqrt{i}$ to go impf. 3rd. plu ; not unaccented because preceded by यत्. दधानाः— $\sqrt{dhā}$ to put, pres. part जनयन्तीः— $\sqrt{jan}$ to generate, pres. part. caus. समवर्तत—See X. 90.14

यः । चित् । आपः । मृदिना । परिऽअपश्यत् । दक्षम् । दधानाः । जनयन्तीः । यज्ञम् ॥ यः । देवेभ्यु । अग्नि । देवः । एकः । आसीत् । कस्मै । देवाय । हविषा । विधेम ॥८॥

सा० भा०—यज्ञं यज्ञोपलक्षितं विकारजातं जनयन्तीः उत्पादयन्तीः तदर्थं दक्षं प्रपञ्चात्मना रचयितुं प्रजापतिमात्मनि दधानाः धारयित्रीः । दधातेहृत्तो शानच् । 'अभ्यस्तानामादिः' इत्याद्युदात्तत्वम् । ईदृशी आपः । व्यत्ययेन प्रथमा ।

अपः प्रलयकालीना महिना महिम्ना । छान्दसो मलोपः । स्वमाहात्म्येन यश्चित्
यश्च प्रजापतिः पर्यपश्यत् परितो दृष्टवान् यः च देवेष्वधि देवेषु मध्ये देवः
तेषामपोश्यरः सन् एकः अद्वितीयः आसीत् भवति । अस्तेरछान्दसो लट् ।
'अस्तिसिचोऽपृष्टे' (पा० सू० ७. ३. ९६) इतीयागमः । तस्मै कस्मै इत्यादि
गतम् ॥

शब्दा०—यः=जितने, चित्=और, आपः=जल को, महिना=
महिमा से, परि अपश्यत्=चारों तरफ से देखा, दृष्टम्=जनपित्री शक्ति
को धारण करनेवाले, जनयन्तीः=उत्पन्न करनेवाले, यज्ञम्=यज्ञ को,
यः=जो, देवेषु=देवताओं के, अधि=ऊपर, देवः=देव, एकः=एकैला,
आसीत्=था, कस्मै=किस, देवाय=देवता का हविषा=हवि से, विधेम
=पूजन करें ।

हि० अ०—जितने अपनी महिमा से जनपित्री शक्ति को धारण करनेवाले,
यज्ञ को उत्पन्न करनेवाले जलों को देखा; जो देवताओं के ऊपर एक देव था ।
किस देवता का हमलोग हवि से पूजन करें ?

Trans.—Who with his greatness saw over the
waters bearing the productive force, producing the
sacrifice; who was the sole God over all gods. What
god should we worship with oblation ?

Notes—आपः—Irregular use of nom. plu. for
acc. plu. अपः पर्यपरयत्— $\sqrt{pas}$ to see, impf. 3rd. sing.;
not unaccented because preceded by यः; preposition
is compounded and is unaccented.

मा । नुः । हिंसीत् । जनिता । यः । पृथिव्याः । यः । वा । दिवम् ।
सत्यधर्मा । जुजान् ॥ यः । च । अपः । चन्द्राः । ब्रूहीः ।
जुजान् । कस्मै । देवाय । हविषा । विधेम ॥६॥

सा० भा०—स प्रजापतिः नः अस्मान् मा हिंसीत् चा वापताम् । यः
पृथिव्याः भूमेः जनिता जनयिता स्रष्टा । 'जनिता मन्त्रे' इति गिलोपो
निपात्यते । उदात्तयजो ह्यपूर्वात् इति पूर्वविशेषाद्विभक्तेस्वात्तत्त्वम् । यो वा
यश्च सत्यधर्मा सत्यशक्तियं धर्मं जगतो धारणं यस्य स तादृशः प्रजापतिः दिवम्

अन्तरिक्षोपलक्षितान् सर्वान् लोकान् जज्जान जनयामास । जनी प्रादुर्भवि ।
णिचि वृद्धो 'जनोज्जनसुरज्जः' इति मित्वात् 'मितां ह्रस्वः' इति ह्रस्वत्वम् ।
ततो लिटि 'अमन्त्रे' (पा० सू० ३. १. ३५) इति निषेधादाभ्यत्ययाभावे तिरो
णलि वृद्धो 'लिति' इति प्रत्ययात्पूर्वस्योदात्तत्वम् । यश्च वृहतीः महतोः चन्द्रा
आह्लादिनीः अपः उदकानि जज्जान जनयामास । 'अश्चिदम्' इत्यादिना अभ्यन्दा-
हुत्तरस्य दास उदात्तत्वम् । तस्मै कस्मै इत्यादि गतम् ॥

शब्दा० — मा=मत, नः=हमलोगों को, हिंसीत्=कष्ट दे, जनिता=
उत्पन्न करनेवाला, यः=जो, पृथिव्याः=पृथिवी को, यः=जो, वा=और
दिधम्=आकाश को, सत्यधर्मा=सत्य नियमवाले, जज्जान=उत्पन्न किया,
यः=जिसने, च=और, अप=जलको, चन्द्राः=आह्लादकारी, वृहती=
महान्, जज्जान=उत्पन्न किया, कस्मै=किस, देवाय=देवता का, हविषा=
हवि से, विधेम=पूजन करें ।

हि० अ० — जो पृथिवी को उत्पन्न करनेवाला है, जो सत्य नियमवाला है,
जिसने आकाश को उत्पन्न किया, जिसने आह्लादकारी महान् जल को उत्पन्न
किया, वह हमें कष्ट न दे । किस देवता का हमलोग हवि से पूजन कर ?

Trans.—May he not injure us, who is the begetter
of the earth, he whose laws are true, who generated
the heaven, and who generated the great and beauti-
ful waters. What god should we worship with
oblation ?

Notes—हिंसीत्— $\sqrt{hinis}$ to injure, 'is'-aorist injun.
3rd. sing जनिता— $\sqrt{jan}$ to generate, with the suffix कृप्
सत्यधर्मा—Whose laws are true ; Bahuvrihi compd.
accented on the first member. जज्जान— $\sqrt{jan}$ to generate,
perf. 3rd. sing ; not unaccented because preceded by यः.

प्रजापते । न । त्वत् । पुत्रानि । अन्यः । विश्वा । ज्ञातानि ।
परि । ता । वमुव ॥ यत्स्क्रामाः । ते । जुहुमः । तत् । नुः ।
अस्तु । वयम् । स्याम् । पर्वयः । रयीषाम् ॥१०॥

सा० भा०—इत्यादयस्व इष्टयने प्राजापत्यस्य हविषः 'प्रजापते इत्येषानु-
दास्यत । सूत्रितं च—प्राजापत्य इत्यादयः प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः' (आश्व० धौ०
२. १४) इति । केज्जलखकीकोटादिभिः दुष्टानि हवींष्यनर्पवाप्सुप्रक्षिपेत् । सूत्रितं
च—'अपोऽभ्यहरेयुः प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः' (आश्व० धौ० ३. १०) इति ।
चौलादिकर्मस्यप्येषा होमार्था । सूत्रितं च—तेषां पुरस्ताच्चतस्र आग्याहुतो-
र्जुह्यादग्न आयूंषि पवस इति तिसृभिः प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति च'
(आश्व० गु० १. ४. ४) इति ।

हे प्रजापते त्वत् स्वस्रोज्यः कश्चित् एतानि इदानीम् वर्तमानानि विरवा
विश्वानि सर्वाणि । 'शेष्ठन्दति बहुलम्' इति शैलौषः । जातानि प्रपन्न
विकारभाञ्जितानि तानि सर्वाणि भूतजातानि न परि वभूव न परिगृह्णाति ।
न व्याप्नोति । स्वमेवंतानि परिगृह्णन् शक्नोतीति भावः । परिपूर्वा भवतिः
परिग्रहायः । वयं च यत्कामाः यत्फलं कामयमानाः ते तुभ्यं जुहुमः हवींषि
प्रयच्छामः तत् फलं नः अस्माकम् अस्तु भवतु तथा वयं च रयीणां पनामां
पतयः ईश्वराः स्याम भवेम । 'नामन्यतरस्याम्' इति नाम उदात्तानम् ।

शब्दा०—प्रजापते=भो प्रजापति, त्वत्=तुमसे, एतानि=
ये, अन्य=भिन्न विरवा=सम्पूर्ण, जातानि=प्राप्ते, परि=चारों तरफ से
व्याप्त करने वाले, सा=वै, वभूव=हो सकते, यत्कामाः=जिस इच्छा से,
ते=तुमको जुहुमः=स्तुति करते हैं, तत्=वह कामना, नः=हमारी, अस्तु=
पूर्ण हावे, वयम्=हमलोग, स्याम=होवें, पतयः=स्वामी, रयीणाम्=
धन के ।

हि० अ०—भो प्रजापति, तुमसे भिन्न वे जितने उत्पन्न जीव हैं वे तुमको
चारों तरफ से व्याप्त नहीं कर सकते; जिस कामना से हम तुम्हें हवि प्रदान
करते हैं वह हमारी इच्छा पूरी हो । हम धन के स्वामी बनें ।

Trans.—O Prajāpati all these created beings, beside
thee, cannot surround thee. May that be of ours
seeking which we offer thee. May we be the lord of
riches

Notes—यत्कामाः—Desirous of which ; this type
of compd. is called Syntactical compd. It is of the
nature of Bahuvrīhi and is accented on the first member.

जुहुमः—√*hu* to sacrifice, pres. 1st. plu. , not unaccented because preceded by यत् The first line has been interpreted variously : 'Prajāpati, thou only comprehendest all these created things, and none. beside thee' (Griffith), 'lord of every creature, thou rulest over all, and there is none beside thee' (Peterson).

एकादशानुवाके त्रयोविंशतिसंख्याकानि सूक्तानि । तत्र 'नासदासीत्' इति सप्तचं प्रथमं सूक्तं श्रष्टुभम् । परमेष्ठी नाम प्रजापतिर्हविः । विषदादि-भावानां सृष्टिस्थितिप्रलयान्दोषान्मत्र प्रतिपाद्यत्वात् तेषां कर्ता परमात्मा देवता । तथा चानुवाकान्तं—'नास्तस्मिन् प्रजापतिः परमेष्ठी भावयुक्तं दुः' इति । गतो विनियोगः ॥

न । असत् । आसीत् । नो इति । सत् । आसीत् । तदानीम् । न ।
आसीत् । रजः । नो इति । विऽओम । पुरः । यत् ॥ किम् ।
आ । अघरीवुरिति । कुह । कस्य । शर्मन् । अर्मः । किम् ।
आसीत् । गहनम् । गभीरम् ॥१॥

सा० आ०—'तपस्तन्महिमाभायतंकम्' इत्यादिनाग्रे सृष्टिः प्रतिपाद-
यिष्यते । अधुना ततः प्राग्वत्स्या निरस्ततपस्तत्पञ्चा या प्रलयवत्स्या सा
निरूप्यते । तदानीं प्रलयदशावामवस्थितं यदस्य जगतो मूलकारणं तत् असत्
ज्ञाविषाणवन्निष्पात्यं न आसीत् । न हि तदुदात्त कारणादस्य सतो जगत
उत्पत्तिः संभवति । तथा नो सत् नैव सत्त्वामवत् सत्त्वेन निर्वाच्यम् आसीत् ।
अद्यापि सत्त्वामवत्कं प्रत्येकं विलक्षणं भवति तथापि भावाभावयोः
सहावस्थानमपि संभवति । कुतस्तयोः तावत्स्मरिति उभयविलक्षण-
निर्वाच्यमेवासीदित्यर्थः । ननु नो सदिति चारमाधिकतत्त्वस्य निषेधः । तद्व्याप्त-
नोऽप्यनिर्वाच्यत्वप्रसङ्गः अपोच्येत । न । आनीदयस्तमिति तस्य सत्त्वमग्रे
वक्ष्यते परितोषान्मायाया शृङ्गाय सत्त्वं निषिध्यत इति । एवमपि तदानीमिति
विशेषज्ञानार्थकं च्चबहारदशायामपि तस्याः चारमाधिकतत्त्वाभावात् । अथ
ध्यावहारिकतया पृथिव्यादीनां आपानां विद्यमानत्वात् कथं नो सदिति
निषेधः । तत्राह । नासीद्भूज इत्यादि । 'लोका रक्षांस्त्युच्यन्ते' (नि० ४.१९)
इति यास्कः । अत्र च सामान्यापेक्षामेकवचनम् । ज्योम्नो यदयमाणत्वात्तस्याच-
स्तनाः पातालद्वयः पृथिव्यन्ता नास्तन्मित्यर्थः । तथा ज्योम् अन्तरिक्षं तदपि
नो नंदासीत् । पर इति सकारान्तं परस्तादित्यर्थे वर्तते । परस्ताच्छान्दसोऽ-
स्तातेरर्थप्रसृत्ययः । परः ज्योम्नः परस्तादुपरिदेशे सुलोकप्रभृतिसत्यलोकान्तं

यत् अस्ति तदपि नासीदित्यर्थः । अनेन चतुर्दशभुवनमर्थं ब्रह्माण्डं स्वरूपेण निषिद्धं भवति । अथ तदावरकत्वेन पुराणेषु प्रसिद्धानि यानि विषयादिभूतानि तेषामवस्थानप्रदेशं तदावरणनिमित्तं चाक्षेपमुत्तेन क्रमेण निषेधयति किमावरी-
यति । किम् आवरणोऽयं तत्त्वमावरकभूतजातम् आवरीयः । अत्यन्तमावृणु-
यात् । आवार्याभावात् तदावरकमपि नासीदित्यर्थः । वृणोतेत्यङ्गुगन्ताच्छाब्दो
लुङि तिपि रूपमेतत् । यद्वा । किमिति प्रथमम् । तत्त्वमावरकमावृणुयात् ।
अव्रियमाणवस्तदपि स्वरूपेण नासीदित्यर्थः । आवृणुयात् तत्तत्त्वं कुह कुत्र देशोऽव-
स्थायावृणोति । आधारभूतस्तावृणो देशोऽपि नासीदित्यर्थः । किञ्चाब्दात् सप्तम्यर्थे
हृप्रत्ययः । 'कु तिहोः' (पा० सू० ७. २. १०४) इति प्रकृतेः क्वादेशः । कस्य
शर्मन् कस्य वा भोक्तुर्जीवस्य शर्मणि सुखदुःखसाक्षात्कारलक्षणे भोगे निमित्तभूते
सति तदावरकं तत्त्वमावृणुयात् । जीवानामुपभोगार्था हि सुद्धिः । तस्यां हि
सत्यां ब्रह्माण्डस्य भूतंरावरणं प्रलयवशात् च भोक्तारो जीवा उपाधिविलयात्
प्रलीना इति कस्य कश्चिदपि भोक्ता न संभवतीत्यावरणस्य निमित्ताभावादपि
तन्न घटत इत्यर्थः । एतेन भोग्यप्रपञ्चवत् भोक्तुप्रपञ्चोऽपि तदानीं नासी-
दित्युक्तं भवति । किञ्चाब्दादुत्तरस्य इशः 'सावेकाचः' इति प्राप्तस्योदात्तत्वस्य
'न गोश्वन्सावर्ण' इति प्रतिषेधः । 'मुपां मुलुक्' इति शर्मणः सप्तम्या लुक् ।
यद्यपि सावरणस्य ब्रह्माण्डस्य निषेधेन तदन्तर्गतमप्यस्तत्त्वमपि निराकृतं तथापि
'आपो वा इवमग्रे सलिलमासीत्' (तं० सं० ७. १. ५. १) इति धृत्या कश्चिदपि
सद्भावमाशङ्कते । तं प्रायाचष्टे अम्भः किमासीत् इति । गहनं दुष्प्रवेशं गभीरं
पुरवत्पानमल्पपाथम् ईदृशम् अम्भः किमासीत् । तदपि नैयासीदित्यर्थः ।
धृतिस्त्ववान्तरप्रलयविषया ॥१॥

शब्दा० - न=नहीं, असत्=नामरूपादि रहित अवस्था, आसीत्=थी,
नो=नहीं, सत्=नामरूपात्मक अवस्था, आसीत्=थी, तदानीम्=उस समय,
न=नहीं, आसीत्=था, रजः=लोक, नो=नहीं, ऊ्योम=आकाश, परः
=उपर, यत्=जो है, किम्=कौन, आ अवरीयः=आवृत किया था,
कुह=कहाँ, कस्य=किसकी, शर्मन्=सुरक्षा में, अम्भः=जल, किम्=क्या,
प्रश्न वाचक शब्द, आसीत्=था, गहनम्=अपार, गभीरम्=गहरा ।

हि० अ०—उस समय न नामरूपादि रहित अवस्था थी, न नामरूपात्मक
अवस्था ही थी; ॥ (कोई) लोक था, न आकाश ही था, जो उपर है । कौन
आवृत किया था ? कहाँ, किसकी सुरक्षा में ? क्या अपार गम्भीर जल था ?

Trans.—There was neither the non-existent nor was

the existent then ; there was neither the region nor the sky that is above. What did cover it ? Where, in whose protection ? Was there water, unfathomable, deep ? :

Notes—तो—See VI. 54 3 अवरीवः— $\sqrt{vr}$ to cover, into impf. 3rd. sing ; final visarjaniya is originally rhotacized ; hence, इति is added after it in the Padatext. कुह—Formed from किम् with the suffix ह in the locative sense (कु तिहो—Pāṇ. VII.2.104) शर्मन्—The regular loc. sing form of शर्मान् would be शर्मणि, but in the Vedic language the suffix हि. is dropped (सुषां सुलुह—Pāṇ. VII. 1.39)

न । मृत्युः । आसीत् । अमृतम् । न । तर्हि । न । राज्याः । अह्नः ।
आसीत् । प्रजेतः ॥ आनीत् । अवातम् । स्वधया । तत् । एकम् ।
तस्मात् । हु । अन्यत् । न । पुरः । किम् । पुन । आसु ॥२॥

सा० मा०—ननुस्तस्य प्रतिहारास्य संहर्तृवेसात् त्व स एव संहर्ता मृत्युविघ्नत इत्यत आह न मृत्युरासीत् इति । ननु यदि स नासीत् तर्हि तदभावकृतम् अमृतम् अमरणं प्राणिनावस्थानं तदानीमपि स्यात् तत्राह । अमृतं न तर्हि इति । तर्हि तस्मिन् प्रतिहारसमये । अयं भावः । सर्वेऽपि प्राणिनां परिपक्वं भोगहेतुभूतं सर्वं कर्म यदीपभुवतमासीत् तदा भोगाभावाभिः प्रयोजनमिदं जगदिति परमेश्वरस्य मनसि संजिहीर्षा जायते । तत्रैव स मृत्युः सर्वं जगत् संहरत इति किमनेन मृत्युना संहर्ता तदभावकृतं वा कयममरणं स्यादिति । एतदेवाभिप्रेत्य कठेराम्नायते—'यस्य ब्रह्म स सत्रं चोभे भवत ओदनः । मृत्युर्यस्योपसेचनं क इत्या वेद यत्र स.' (क० उ० २. २५) इति । नन्वेतस्य सर्वस्याधिकरणभूतः कालो विवृत इत्यत आह न राज्या इति । राज्याः अह्नः च प्रजेतः प्रज्ञानं न आसीत् । तदेतुभूतयो. सूर्याचन्द्रमसोरभावात् । एतेनाहोरात्रनिषेधेन तदात्मको मासर्तुसप्तसरप्रभृतिकः सर्वः कालः प्रत्याख्यातः । कथं तर्हि नो सदानीलवान्ती-मिति कालवाची प्रत्ययः । उपचारादिति धूमः । ययेदानीं सननिषेधस्य कालो-ऽप्यष्टेदकस्था भावापि तदवच्छेदे हेतुरित्यवच्छेदकत्वसाध्यनेकालेऽपि कालवाची

प्रत्ययः । यदवादित्वाद् ब्रह्मणः परमायंसत्त्वमग्रे वक्ष्यत इति तदिदानीं दशम्यस्या-
नीदिति । तत् सकलवैद्यान्तप्रसिद्धं ब्रह्मतत्त्वम् आनीत् प्राणितयत् । नन्वेवं
प्राणनकर्तृर्जीवभावापन्नस्यैव ब्रह्मणः सत्त्वं स्यात् न विवक्षितस्य निष्पादिकस्य
ब्रह्मणः । 'अप्राणो ह्यमनाः शुद्धः' इति तस्य प्राणसंबन्धाभावात् तत्राह आनीद-
यातमिति । अयमाशयः । आनीदित्यत्रधात्वर्थ्यक्रिया तत्कर्ता तस्य च भूतकाल
संबन्ध इति प्रयोऽर्थाः प्रतीयन्ते । तत्र समुदायो न विधीयते ययानयोऽप्यारूपाल
इति येन ब्रह्मणः सत्त्वं न स्यात् । किं तर्ह्यनेन कर्तृत्वमनूय भूतकालसत्तालक्षणो
गुणो विधीयते वक्ष्या जुहोतीति धाव्यान्तरविहिताग्निहोत्रानुवादेन तत्र गुण-
विधानम् । तत्राप्यनेन कर्तृत्वविशिष्टस्य न पूर्वकालसत्ता विधीयते तन्निषेधा-
नुपपत्तिप्रसङ्गात् अतोऽनेन कर्तृत्वेन इवानौतनेनोपलक्षितं यन्निष्पादिकं परं ब्रह्म
तत्त्वं भूतकालसत्ता विधीयत इति न करिष्ये इति । नन्वीदृशस्य ब्रह्मणो
मायया सह संबन्धासंभवात् सांख्याभिमतं स्वतन्त्रं सद्रूपा सत्त्वरजस्तमोगुणा-
त्मिका मूलप्रकृतिरेवाभिभवेति कथं नो सदिति निवेद्यः । तत्राह स्वधया इति ।
स्वस्मिन् धीयते प्रियत आधित्य बतंत इति स्वया माया । तथा तद्व्यवृत्त-
विभागापन्नमासीत् । 'सहयुक्तेऽप्रधाने' (पा० सू० २. ३. १९) इति तृतीया
सहस्रव्यवृत्तयोगाभावेऽपि सहाययोगे भवति 'वृद्धो यूना' (पा० सू० १. २. ६५)
इति निपातनात्सिद्धात् । अत्र प्रकृतिप्रत्ययान्तरं तस्याः स्यात्तन्त्र्यं निषाद्यते ।
यद्यपि भक्तज्ञस्य ब्रह्मणस्तथा सह संज्यो न संभवति तथापि तस्मिन्विद्यया
तत्त्वस्वरूपमित्य संबन्धोऽप्यप्यस्यते यया शुक्तिकायां रजतस्य । एतेन सद्रूपत्वमपि
तस्याः प्रत्याख्यातम् । ननु यदि माया ब्रह्मणा सहाविभागापन्ना सहि तस्या
अनिर्वाच्यत्वात् ब्रह्मणोऽपि तत्प्रसङ्ग इति कथं तस्य सत्यमुक्तम् आनीदयात-
मिति । ब्रह्मणो वा तत्त्वात्तस्या अपि सत्त्वप्रसङ्ग इति कथं नो सदासीदिति
सत्त्वप्रतिषेधः । मैवम् अव्यवितदृष्ट्यं कयावभासेऽपि युक्त्या विविध्य मायांशस्या-
निर्वाच्यत्वं ब्रह्मणः सत्त्वं च प्रतिपादितम् । ननु दृग्दृश्याविति द्वापेयं यदानीं
आनीदयात् स्वयमेति तौ खेदङ्गीक्रियेते तत्किमपरमवशिष्यते यत् मातोद्भजः
इत्यादिना प्रतिषिध्येत तत्राह तस्मादिति । तस्माद् तस्मात् खलु पूर्वोक्ता-
न्मायासहितत् ब्रह्मणः अन्यत् किं 'यन किमपि वस्तु भूतमेतितकार्मकं जगत्
न आस न धभूय । 'छन्दस्सुभयथा' इति लिटः सांख्यानुस्त्वावस्तेर्भूभावाभायः ।
ननु तदानीमग्नयस्य सत्त्वनिषेधो ॥ दाइयः । असत्त्वे चाप्रसन्नतत्वात् निषेधोपयोग
इत्यनं ग्राह्यं पर इति । परः परततां गृह्येत्त्वं यन्मगानभिदं जगत् तदानीं न
धभूयेत्यर्थः । अन्यथा उच्यतेत्या श्वचिदपि निषेधो न स्यादिति भावः ॥

शब्दा०—न=नहीं, मृत्युः=मृत्यु, आसीत्=था, अमृतम्=अमृतत्व,
न=नहीं, तर्हि=तब, रात्र्याः=रात्रि का, अह्नः=दिन का, आसीत्=था,
प्रेतः=चिह्न या भेदात्मक ज्ञान, आनीत्=सास ले रहा था, अवातम्=
बिना वायु का, स्वधया=इच्छा शक्ति से, तत्=वह, एकम्=एक, तस्मान्
=उससे, अन्यत्=अलग, न=नहीं, परः=पहिले, किम्=कुछ, चन=भी,
आस=था ।

हि० अ० - तब मृत्यु नहीं थी, अमृतत्व भी नहीं था । रात्रि तथा दिन
का भेदात्मक ज्ञान भी नहीं था । एक वायु के बिना (भी) अपनी इच्छा शक्ति
से श्वास ले रहा था । उसको छोड़कर अलग पहले कुछ भी नहीं था ।

Trans—There was neither death, nor immortality
There was not the distinct knowledge of night and
day That one breathed without wind by its will
power Other than that there was nothing beyond

Notes—आनीत्—√an to breathe, impf 3rd sing
स्वधया—By will power, Sāyana takes it to mean
'illusion' (māyā) आस—√as to be, perf 3rd sing

तमः । आसीत् । तमसा । गूळहम् । अग्रे । अप्रज्केतम् । सलि-
लम् । सर्वम् । आः । इदम् ॥ तुच्छ्येन । आसु । अपिहितम् ।
यत् । आसीत् । तपसः । तत् । मुहिना । अजायत । एकम् ॥३॥

सा० मा०—ननुक्तप्रकारेण यदि पूर्वमिदं जगन्नासीत् कथं तर्हि तस्य
जन्म । जायमानस्य जनिष्ठियाया कर्तृत्वेन कारकत्वात् कारकं च कारणान्तर-
विशेष इति कारकस्य सती नियतपूर्वक्षणवर्तित्वस्य अवश्यभावात् । अर्थात्हो-
परिजिहीर्षया जनिष्ठियाया प्रागपि सद्विद्यत इत्युच्यते । कथं तस्य जन्म । अत
आह तमसा गूळहमग्रे इति । अग्रे सृष्टे प्राक् प्रलयदशायां भूतभौतिक सर्वं
जगत् तमसा गूळहम् । यथा नेश तमः सर्वपदार्थजस्तमावृणोति तद्वत् ।
आत्मतत्त्वस्यावरकत्यान्मायापरसज्ज भावरूपाज्ञानमत्र तम इत्युच्यते । तेन तमसा
निगूढं सवृत्त कारणभूतेन तेनाच्छादितं भवति । आच्छादकात् तस्मात्तमसो
नामरूपाभ्यां यदाविर्भवनं तदेव तस्य जन्मेत्युच्यते । एतेन कारणावस्था-
यामतदेव कार्यमुत्पद्यते इत्यसद्वादिनोऽस्तत्कार्यवादिनो ये मन्यन्ते ते प्रत्याख्याता ।

स्थित या, सर्वव्यापी भावरूप अज्ञान से आवृत था । अपनी तपस्या की महिमा से वह एक उत्पन्न हुआ ।

Trans—The darkness was concealed with darkness in the beginning All this (world) was indistinguishable water That which existed, was covered with all pervading void, through the power of austerity that one was born

Notes—गूळहम्—*√guh* to conceal, past part : (see अपगूळहम् I 116 11) आः—*√as* to be, impf 3rd sing तुच्छयेन—Insertion of य is an instance of varnopaajana आमु—‘Pervading’ (Sāyana) ‘existed’ (Griffith) ‘coming into being’ (Macdonell) ‘empty’ ‘void’ (MWD) अपिहितम्—See I 32 11 तपस—Austerity i.e. contemplation of things that were to be created (Sāyana) ‘warmth’ (Griffith), ‘heat’ (Macdonell) अजायत—See X 90 5

कामः । तत् । अग्रे । सम् । अवर्तत । अधि । मनसः । रेतः ।
प्रथमम् । यत् । आसीत् ॥ सतः । बन्धुम् । असति । निः ।
अविन्दुन् । हृदि । प्रतिऽर्धम् । कवयः । मनीषा ॥४॥

सा० भा०—मनुवतरोत्पत्त्या पदीश्वरस्य पर्यालोचनं जगत् पुनरुत्पत्तौ कारणं तदेव किंतिबन्धनमित्यत आह कामस्तदप इति । अग्रे अस्य विकारजातस्य सृष्टेः प्रागवस्थायां परमेश्वरस्य मनसि कामः सम्भवर्तत सम्यगजायत । सिसृक्षा जातेत्यर्थः । ईश्वरस्य सिसृक्षा वा किं हेतुं केल्यत आह भवत इति । मनसः भक्त करणस्य सवन्धि वासनाज्ञोवेण भाषायां विलीनेऽन्त करणे समवेतम् । सामान्यापेक्षमेकवचनम् । सर्वप्राण्यन्त करणेषु समवेतमित्यर्थः । एतेनात्मनो गुणाधारत्वं प्रत्याख्यातम् । तादृश रेतः भाविन प्रवञ्चस्य बीजभूत प्रथमम् भवति रत्ने प्राणिभि कृत् पुण्यात्मकं कर्म यत् यत कारणात् सृष्टिसमये आसीत् अभवत् । भूषणं वधिष्वनायात परिपक्व सत् फलोन्मुखमासीदित्यर्थः । तत्ततो हेतोः फलप्रदस्य सर्वसाक्षिणः कर्माध्यक्षस्य परमेश्वरस्य मनसि सिसृक्षा अजायतेत्यर्थः । तस्या च जातायां स्रष्टव्यं पर्यालोच्य ततः सर्वं जगत् सृजति ।

तथा चाम्नायते 'सोऽकामयत बहुः स्यां प्रजायेयेति स तपोऽप्यत स तपस्तप्त्वेदं सर्वमसृजत यदिदं किञ्च' (तं० आ० ८.६) इति श्रुतिः । आत्मनेत्यमवगमितेऽर्थे विद्वदनुभवमप्यनुग्राहकत्वेन प्रमाणयति सत इति । सतः सत्त्वेन 'इदानीमनुभूयमानस्य सर्वस्य जगतः बन्धुं बन्धकं हेतुभूतं कल्पान्तरे प्राप्यनुष्ठितं कर्मसमूहं कवयः कान्तदर्शना अतीतानागतवर्तमानाभिज्ञा योगिनः हृदि हृदये निरुद्धया मनीषा मनीषया बुद्ध्या । 'सुषो सुलुक्' इति तृतीयाया लुक् । प्रतीप्य विचार्य । 'अन्येषामपि' इति साहितिको दीर्घः । असति सद्दिलक्षणेऽप्याकृते कारणे निरविन्दन् निष्कृष्यालभन्त । विविच्याजानाभित्यर्थः ॥

शब्दा०—कामः=इच्छा, तत्=उत्तमं, अप्रे=सर्वप्रथम, समवर्तत=उत्पन्न हुआ, अधिमनसः=मन का, रेतः=विकार, प्रथमम्=प्रथम, यत्=जो, आसीत्=था, सतः=नामरूपात्मक जगत् का, बन्धुम्=बन्धन, सम्यग्, असति=नाम रूप रहित तत्त्व में, निरविन्दन्=पाया, हृदि=अन्तःकरण में, प्रतीप्य=विचार कर, कवयः=बुद्धिमानों ने, मनीषा=प्रज्ञा से ।

हि० अ०—काम, जो मन का प्रथम विकार था, उत्तमं सर्वप्रथम उत्पन्न हुआ । बुद्धिमानों ने हृदय में प्रज्ञा से विचार कर नामरूपात्मक जगत् का कारण नाम रूप रहित तत्त्व में ही पाया ।

Trans.—Desire, that was the first seed of the mind came upon that in the beginning. The sages, having searched in their heart with wisdom, found out the bond of existent in the non-existent

Notes—समवर्तत—See X. 90.14. आसीत्—√as to be impf 3rd. sing., not unaccented because preceded by यन्. असति—Loc. sing. of अस्त. नञ् compd. accented on the first member. अविन्दन्—See X.71.3 प्रतीप्य—√is with प्रति to search, gerund in य, final syllable is lengthened.

तिरश्चीनः । विस्तृतः । रुश्मिः । एषाम् । अधः । स्वित् । आसीत् । उपरि । स्वित् । आसीत् ॥ रेतःश्वाः । आसन् ।

महिमानः । आसन् । स्वधा । अवस्तात् । प्रयतिः । पुर-
स्तात् ॥५॥

सा० भा०—एवमविद्याकामकर्माणि सृष्टेर्हेतुत्वेनोक्तानि । अधुना तेषां स्वकार्यजनने शीघ्रं प्रतिपाद्यते । येषां नासदासीदित्यविद्या प्रतिपादिता यश्च कामस्तदग्रे इति कामो मनसो रेतः प्रथमं यदासीदिति यत्कर्म एषाम् अविद्या-कामकर्मणां विद्यवादिभूतजातानि सृजतां रश्मिः रश्मिसदृशो यथा सूर्यरश्मिः उदयानन्तरं निमेषमात्रेण युगपत् सर्वं जगत् व्याप्नोति तथा शीघ्रं तद्वन्न एमाप्नु-यन् यः कार्यवर्गः विततः वित्ततः आसीत् । त्विदासीत् इति वक्ष्यमाणमत्रापि संबध्यते । 'विद्यार्थभाषानाम्' (पा० सू० ८.२.९७) इति प्लुतः । तत्रोदात्त इत्यनुप्लुतेः ॥ चोदात्तः स्विच् इति वितर्कः । स कार्यवर्गः प्रथमतः किं तिरश्चीनः तिर्यगवस्थितो मध्ये स्थित आसीत् विद्या अधः अवस्तात् आसीत् । आहो-स्विच् उपरि उपरिष्टात् किमासीत् । 'उपरि त्विदासीदिति च' (पा० सू० ८.२.१०२) इत्यनुदात्तः प्लुतः । 'आत्मन आकाशः सभूत आकाशाद्वायुर्वा-योर्गनिः' (तै० आ० ८.१) इत्यादिकया पञ्चमीधृत्या तत् उद्गातारं ततो होतारमिति वत् क्रमप्रतिपत्तौ सत्यामपि विद्युत्प्रकाशवत् सर्वस्य शीघ्रव्यापनेन तस्य क्रमस्य दुर्लक्षणत्वादेतेषु त्रिषु स्थानेषु प्राथम्यं कुत्रेति विचार्यते । एवं नाम शीघ्रं सर्वतो दिक्षु सर्गो निष्पन्न इत्यर्थः । एतदेव विभजते । एष्टेषु कार्येषु मध्ये केचिद्भावाः रेतोधाः रेतसो बीजभूतस्य कर्मणो विधातारः कर्तारो भोक्तारश्च जीवाः आसन् अन्ये भावाः महिमानः । स्वार्थिक इमनिच् । महान्तो विद्ययाद्यो भोग्याः आसन् । एवं मायासहितः परमेश्वरः सर्वं जगत् सृष्ट्वा स्वयं चानुप्रविश्य भोक्तृभोग्यादिरूपेण विभागं कृतवानित्यर्थः । अयमे-वार्थस्तैत्तिरीयके 'तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्' (तै० आ० ८.६) इत्यारम्य प्रति-पाद्यते । तत्र च भोक्तृभोग्ययोर्मध्ये स्वधा । अन्ननामंतत् । भोग्यप्रपञ्चः अवस्तात् अवरो निकृष्ट आसीत् । प्रयतिः प्रयतिता भोक्ता परस्तात् पर उत्कृष्ट आसीत् । भोग्यप्रपञ्चं भोक्तृप्रपञ्चस्य शेषभूतं कृतवानित्यर्थः । 'विभाषा परावराभ्याम्' (पा० सू० ५.३.२९) इति प्रथमार्थे अस्तातिः । 'अस्ताति च' (पा० सू० ५.३.४०) इत्यवरशब्दस्यावादेशः । अवस्तादिति संहितायाम् ईषानस्तादित्वात् प्रकृतिभावः ॥

शब्दा०—तिरश्चीनः=तिरछा जानेवाला अर्थात् मध्य में, विततः= फैला हुआ था, रश्मिः=किरणों की तरह, एषाम्=उनका, अधः=नीचे,

स्वित्=शायद, आसीत्=था, उपरि=उपर, स्वित्=शायद, आसीत्=था,
रेतोधाः=सृष्टि का बीज धारण करनेवाले, आसन्=थे, महिमान=
आकाशादि महामूत, आसन्=थे, स्वधा=भोग्य पदार्थ, अवस्तात्=नीचे,
प्रयति=भोग्यता तत्त्व, परस्तात्=ऊपर।

हि० अ० उनका (कार्य जाल जो) किरणों की तरह शीघ्र फैला हुआ
था, क्या वह मध्य में था ? अथवा क्या वह नीचे था ? अथवा क्या वह
उपर था ? (सृष्टि का) बीज धारण करनेवाले थे, (आकाशादि) महामूत
थे, नीचे भोग्य था, ऊपर भोग्यता।

Trans—Their (web of effects which) was exten-
ded like the ray of the sun, was it across ? or was it
below ? or was it above ? There were impregnators,
there were great forces, food was below, and con-
sumers (were) above

Notes—*तिरदचीनः*—Derived from *तिर*+*√anc* वित्त—
√tan to stretch, past part *रश्मिः*—This word has been
interpreted variously. Sāy na takes it to mean
'ray of the sun metaphorically the five great elements'
Macdonell takes it to mean 'cora' with which the sages
in thought measured out distance between the existent
and non-existent or between what was above and below.
According to Griffith, *रश्मि* is a line drawn by the ancient
seers to make a division between the upper world
and the lower, and to bring duality out of unity *एवाम्*—
Of the effects (*karya*) of *Avidya* (*Sayana*) 'of the seers'
(Griffith, Macdonell) *स्वित्*—A particle expressing doubt
आसीत्—*√as* to be impf 3rd sing not unaccented
because it is the first verb in two antithetical clauses.
The final syllable of the verbs expressing doubt in
for and against is prolated (*विचार्यमाणानाम् Pan VIII*
2 97) *आसीत्* in both the sentences *अथ त्विदस्तीति* and
उपरि त्विदस्तीति is prolated and in the latter prolated

syllable is anudātta (उपरि स्विदासीदिति च—Pāṇ. VIII. 2. 102), but in the अवः स्विदासीदत् the prolated syllable is udātta. आसन् -√as to be, impf. 3rd. plu. अवस्तात्—Below ; the word अवर becomes अवः or अवस्तात् if followed by the suffix अस्ति (अस्ताति च—Pāṇ. V. 3.40). प्रयतिः—‘Offering’, ‘intention’, ‘will’ (MWD.) ‘enjoyer (Sāyana) ‘energy’ (Griffith) ‘impulse’ (Macdonell). परस्तात्—Above ; grammatical construction is the same as अवस्तात्.

कः । अद्वा । वेद् । कः । इह । प्र । वोचत् । कुतः । आऽजाता ।
कुतः । इयम् । विसृष्टिः ॥ अर्वाक् । देवाः । अस्य । विसर्जनेन ।
अथ । कः । वेद् । यतः । आऽधुभूर्व ॥६॥

सा० भा०—एवं भोक्तृभोग्यरूपेण सृष्टिः संप्रहेण प्रतिपादिता । ‘एतावद्वा इदमक्षं चंदाभ्रावश्च सोम एवाभ्रमनिरग्राव’ (श० भा० १. ४. २. १३) इति-
षत् । अयेदानीं सा सृष्टिर्दुर्विज्ञानेति न विस्तरेणाभिहितेत्याह को अद्वेति ।
कः पुरुषः अद्वा पारमार्थ्येन वेद् जानाति । कः वा इह अस्मिन्लोकं ॥ वोचत्
प्रब्रूयात् । इयं दृश्यमाना विसृष्टिः विविधा भूतभौतिक भोक्तृभोग्यादिरूपेण
चतुप्रकारा सृष्टिः कुतः कस्माद्रूपावानकारणात् । कुतः कस्मान्च निमित्तकार-
णात् आजाता समन्ताज्जाता प्राबुर्भूता । एतदुभयं सम्पक् को वेद को वा
विस्तरेण वस्तु शक्नुयादित्यर्थः । ननु देवाः अजायन्तः । सर्वज्ञास्ते ज्ञास्यन्ति
यवतु च शक्नुवन्तीत्यत आह अर्वागिति । देवाः च अस्य जगतो विसर्जनेन
वियदादिभूतोत्पत्त्यनन्तरं विविध यद्भौतिक सर्जनं सृष्टिस्तेन अर्वाक्
अर्वाचीनाः कृताः । भूतसृष्टेः पश्चाज्जाता इत्यर्थः । तथाविधास्ते कथं त्योत्यत्ते
पूर्वकालीना सृष्टिं जानीयुः । अजानन्तो वा कथं प्रब्रूयुः । उक्तं दुर्विज्ञानत्वं
निगमयति । अथ एवं सति देवा अपि न जानन्ति किल । तदव्यतिरिक्त-
कः नाम मनुष्यादिः वेद् तज्जपत्कारणं जानाति यतः कारणात् कृत्स्नं जगत्
आबभूव अजायत ॥

शब्दा०—कः=कौन, अद्वा=सही रूप में, वेद्=जानता हं, कः=
कौन, इह=यहाँ, प्र वोचत्=कहेगा, कुतः=कहाँ से, आऽजाता=उत्पन्न

हुई हैं, कुतः=कहाँ से इयम्=यह, विसृष्टिः=विविध प्रकार की सृष्टि, अर्वाक्=अर्वाचीन, देवाः=देवता, अस्य=इस, विसर्जनेन=विविधरूपा सृष्टि से, अथ=तब, कः=कौन, वेद=जानता है, यतः=जहाँ से, आवभूव=उत्पन्न हुई है ।

हि० अ०—कौन सही रूप में जानता है ? कौन यहाँ कहेगा कि यह कहाँ से उत्पन्न हुई है ? यह विविध प्रकार की सृष्टि कहाँ से ? देवता इस सृष्टि को अपेक्षा अर्वाचीन हैं । तब यह कौन जानता है जहाँ से यह (सृष्टि) उत्पन्न हुई है ?

Trans.—Who knows truly ? Who shall here proclaim whence it is born ? Whence it's vivid creation ? Gods are later by the creation of this universe . Then who knows whence it has come in to being ?

Notes—वेद—√vid to know, perf. 3rd. sing. योचत्—√iao to speak, red.-aorist, injun. 3rd. sing. आवभूव—√bhū to be, perf. 3rd. sing. ; not unaccented because preceded by यतः

इयम् । विसृष्टिः । यतः । आश्वभूव । यदि । वा । दुधे । यदि । वा । न ॥ यः । अस्य । अधिश्चक्षुः । परमे । विश्वोमन् । सः । अङ्ग । वेद । यदि । वा । न । वेद ॥७॥

सा० भा०—उक्तप्रकारेण यथेदं अगतसर्जनं बुद्धिमानं एवं सृष्टं तज्जगत् दुर्धरमधीत्याह इयमिति । यतः उपादानभूतात् परमात्मनः इयं विसृष्टिः विविधा गिरिनदोत्समद्रादिरूपेण विविधा सृष्टिः आश्वभूव आजाता सोऽपि किल यदि वा दुधे धारयति यदि वा न धारयति । एवं च को नाम अन्यो धर्तुं शक्नुयात् । यदि धारयेदोश्वर एव धारयेनान्य इत्यर्थः । एतेन कार्यस्य धारयितृप्रतिपादनेन ग्रहण उपादानकारणत्वमुक्तंभवति । तथा च पारमार्थ्यं सूत्र—‘प्रकृतिश्च प्रतिज्ञादृष्टान्तानुपरोधात्’ (वे० सू० १. ४. २३) इति । यद्वा । अनेनार्थेनैव पूर्वोक्तं सृष्टेर्दुर्ज्ञानत्वमेव द्रवयति । को वेदेत्यनुवर्तते । इयं विविधा सृष्टिः यत आवभूव अस्तमन्तादजायेति को वेद । न

कोऽपि । नस्तत्पेव जपतो जन्म न वदाच्चिदनीदृशं जपदिति बह्व्यो भ्रान्ता भयन्त्यपि । यतः । 'जनितुः प्रकृतिः' (पा० सु० १. ४. ३०) इत्युपादान-संज्ञायाम् पञ्चम्यास्तत्तित् । यस्मात् परमात्मन उपदानभूतादायभूय तं परमा-त्मानं को वेद । न कोऽपि । प्रकृतितः परमाणुम्यो वा जगज्जन्मेति हि बह्व्यो भ्रान्ताः । तथा स एयोपादानभूतः परमात्मन स्वयमेव निमित्त भूतोऽपि सन् यदि वा दधे विदधे इवं जगत् सत्तर्जं यदि वा न सत्तर्जं । अतद्विधं संदिग्धवचनमे-तच्छास्त्राणि चेत्प्रमाणं त्पुनरिति यथा । स एव विदधे । तं को वेद । अजानन्तोऽपि बह्व्यो जडात् प्रधानादस्तुं कमेवेवं जगत् स्वयमजायतेति विपरीतं प्रतिपद्या विरुधतो विधानमजानन्तोऽपि । स एव उपदानभूत इत्यपि को वेद । न कोऽपि । उपदानादग्नः सत्स्व एवेष्टरो विदधे इति हि बह्व्यः प्रतिपद्याः । देवा अपि यत्र जानन्ति तदव्याघोनानामेव तत्परिज्ञाने कथं कथेत्यर्थः । यद्येवं जगत्सृष्टिरत्यन्तदुर्लभोपा न तर्हि सा प्रमाणपद्धतिमध्यास्त इत्याशङ्क्य तत्तद्भावं ईश्वरमेव प्रमाणयति यो अस्येति । अस्य भूत भौतिकतामवश्यं जगतः यः अध्यक्षः ईश्वरः परमे उत्कृष्टे सत्यभूते व्योमन् व्योमग्याकाशे आकाशवर्धनमेतत् स्वप्रकाशे । यद्वा । अवतैस्तर्पणायात् 'अन्वेभ्योऽपि दृश्यते' इति मनिन् । 'नेष्ट्वनि कृति' इतोऽप्रतिषेधः । 'ज्वरत्यर' इत्यादिना वकारोपधयोः ऊद् । सप्तम्याः लृक् । 'न दित्तंबुदध्योः' इति नलोपप्रतिषेधः । व्योमनि विशेषेण लृप्ते । निरतिज्ञानान्दस्वरूपे इत्यर्थः । अवतिर्गत्यर्थः । व्योमनि विशेषेण गते म्याप्ते । देहाकाशमस्तुभिरपरिच्छिन्न इत्यर्थः । अपवा । अवतिर्ज्ञानार्थः । व्योमनि विशेषेण जातरि विशिष्टज्ञानात्मनि । ईदृशे स्वात्मनि प्रतिष्ठितः । ध्रुवते हि सनत्कुमारनारदयोः संवादे—'स भागवः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति स्वे महिम्नि' (छा० उ० ७. २४. १) इति । ईदृशो यः परमे-श्वरः सो अद्भ्यः । अद्भ्येति प्रसिद्धो । सोऽपि नाम वेद जानाति । यदि वा न वेद न जानाति । को नाम अन्यो जानीयात् । सर्वत्र ईश्वर एव तां सृष्टिं जानीयात् नाय इत्यर्थः ॥७॥

शब्दा०—इयम्—यह, विसृष्टिः=विविधरूपा सृष्टि, यतः=जहां से, आद्यभूव=उत्पन्न हुई है, यदि=अगर, वा=अथवा, दधे=धारण किया था, यदि=अगर, वा=अथवा, न=नहीं, यः=जो, अस्य=इसका, अध्यक्षः=नियामक, परमे=ऊँचे, व्योमन्=आकाश में, सः=यह, अद्भ्यः=निश्चित अर्थ का वाचक निपात, वेद=जानता है, यदि=अगर, वा=अथवा न=नहीं, वेद=जानता है ।

हि० अ० - यह विविध रूपों वाली सृष्टि जहाँ से आई है (इसको वह) या तो धारण किया था या अगर नहीं (तो कौन धारण किया था ?) । जो इसका ईश्वर है, वह सर्वोच्च स्वर्ग में है, वही निश्चित रूप से इसे जानता है; यदि वह नहीं जानता (तो कौन जानता है ?)

Trans.—Whence this vivid creation has come into being; either he held it or if he did not (then who held it?). He who is the lord of this (creation) is in the highest heaven; certainly he knows it; or if he does not know (then who knows?).

Notes—आवभूव—see X. 129.6. दधे— $\sqrt{dha}$ to put perf. mid. 3rd. sing.; not unaccented because it is the first verb of the two antithetical clauses each beginning with यदि वा (निपातपंचद्विहन्तुविशेषेच्चत्स्विप्रत्ययवृत्तम्—Pan. VIII. 1.30). व्योमन्—Loc. sing. of व्योमन् like दामन् (X. 120.1). Sāyana derives व्योमन् from $\sqrt{av}$ to delight, with the suffix भनिन्. वेद्— $\sqrt{vid}$ to know, perf. 3rd. sing., first वेद is unaccented, second is not because it is preceded by यदि. The third Pāda is variously interpreted. Sāyana renders it by 'अस्य भूतमीतिकारमवस्य जगत्तः यः सम्पन्नः ईश्वरः परमे उत्तुष्टे सत्यभूते व्योमन् व्योमग्याक्तो जाकतः यन्नर्मते स्वप्रकाशे'; Griffith translates: 'whose eye controls this world in the highest heaven; according to Macdonell, 'he who in the highest heaven is its surveyor'; Arrowsmith following Kaegi renders it: 'who from the highest heaven rules, the all seeing lord'.

‘अद्वया’ इति पञ्चमं प्रयोविश सूक्तमानुष्टुभ यदादेवत्यम् । कामगोयजा
अद्वया नामयिका । तथा चानुक्रम्यते—‘अद्वया अद्वया कामायनी आदमानुष्टुभ
तु’ इति । संज्ञिको विनियोग ॥

अद्वया । अग्निः । सम् । इध्यते । अद्वया । ह्यते । हविः ॥
अद्वाम् । भगस्य । मूर्धनि । वचसा । आ । वेदयामसि ॥१॥

सा० भा०—पुरुषगतोऽभिलाषविशेष यदा । तथा अद्वया अग्निः गाह
पत्पादि समिध्यते तदीप्यते । यदा हि पुरुषे अद्वानिगोचर आह्वरातिशयो
जायते तदैव पुरुषोऽग्नीन् प्रज्वालयति नाम्यदा । अद्वया एव हविः पुरोडा-
शादिहविष्य ह्यते । आहवनीये प्रतिप्यते । यदा । अस्य सूक्तस्य प्रष्टव्या
अद्वाल्पयानि तनिप्यते । अद्वाम् उक्तलक्षणाया अद्वया अभिमानीदेवता
भगस्य भजनीयस्य घनस्य मूर्धनि प्रधानभूते स्थानेऽवस्थिता वचसा यद्यतेन
स्तोत्रेण आ वेदयामसि अभित प्रस्थापयाम । इवन्तो मसि ॥

शब्दा०—अद्वया=अद्वया से, अग्नि=अग्नि, समिध्यते=प्रज्वलित
किया जाता है, अद्वया=अद्वया से, ह्यते=प्रदान किया जाता है हविः=
हवन का पदार्थ, अद्वाम्=अद्वया की, भगस्य=भाग्य की, मूर्धनि=शिर पर
अर्थात् प्रधान, वचसा=स्तुति से, आ वेदयामसि=हम प्रार्थना करते हैं ।

हि० अ०—अद्वया से अग्नि प्रज्वलित किया जाता है, अद्वया से हवि प्रदान
किया जाता है, अद्वया (को) भाग्य की प्रधान है, उसकी हवि स्तुति द्वारा
प्रायना करते हैं ।

Trans—By faith fire is kindled, through faith
oblation is offered, we celebrate with praise faith
upon the head of happiness

Notes समिध्यते—√*idh* to kindle pres pass 3rd
sing ह्यते—√*hu* to sacrifice, pres pass 3rd sing आ
वेदयामसि—√*vid* with आ to celebrate, pres 1st plu

प्रियम् । अद्धे । ददतः । प्रियम् । अद्धे । दिदासतः ॥ प्रियम् ।
भोजेषु । यज्वंसु । इदम् । मे । उदितम् । कृधि ॥२॥

सा० भा० हे अद्धे ददतः ऋषपुरोडाशादीनि प्रयच्छतो यजमानस्य प्रियम् अभीष्टफलं कुरु । दिदासतः दातुमिच्छतश्च हे अद्धे प्रियं कुरु । मे मम मन्त्रिषु भोजेषु भोक्तृषु भोगार्थिषु यज्वंसु हतपत्रेषु जनेषु च इदम् उदितम् उक्तं प्रियं कृधि कुरु ॥

शब्दा० प्रियम्=अभीष्ट, अद्धे=ओ भद्रा, ददतः=देनेवाला का, प्रियम्=अभीष्ट, अद्धे=ओ भद्रा, दिदासतः=देने की इच्छा करनेवाले का, प्रियम्=अभीष्ट, भोजेषु=उदार, यज्वंसु=यजमानों का, इदम्=इस, मे=मेरे, उदितम्=वचन के अभीष्ट की, कृधि=पूरा करो ।

हि० अ०—ओ भद्रा, देनेवाले का अभीष्ट पूरा करो, ओ भद्रा, देने की इच्छा करनेवाले का अभीष्ट पूरा करो, उदार यजमानों का अभीष्ट पूरा करो, मेरे उस वचन के अभीष्ट को पूरा करो ।

Trans —O faith, (do) good of the offerer, O faith, (do) good of him who desires to give, (do) good of the liberal sacrificers, fulfil my this desire

Notes—ददत — $\sqrt{dā}$ to give, pres part gen sing of दत्त दिदासत — $\sqrt{dā}$ to give, desid pres part gen sing. of दिदासत् उदितम् — $\sqrt{i}$ with उद् to speak, to rise, past part कृधि — $\sqrt{kr}$ to make, root १०११, impv 2nd sing

यथा । देवाः । असुरेषु । अद्धाम् । उग्रेषु । चक्रिरे ॥ एवम् ।
भोजेषु । यज्वंसु । अस्माकम् । उदितम् । कृधि ॥३॥

सा० भा०—देवाः इन्द्रादयः असुरेषु उद्गूणबलेषु यथा अद्धा चक्रिरे अवश्यमिमे हन्तव्या इत्यादरातिशयं कृतवन्त एवम् अद्धावत्सु भोजेषु भोक्तृषु भोगार्थिषु यज्वंसु गृष्टेषु अस्माकम् अस्मत्सन्त्रिषु तेषु उदितं संवत् प्रार्थितं फलजातं कृधि कुरु ।

शब्दा०—यथा=जित प्रकार, देवाः=देवता, असुरेषु=असुरों में, श्रद्धाम्=धडा की, उग्रेषु=प्रचण्ड बलवाले, चक्रिरे=किया था, एधम्=उसी प्रकार, भोजेषु=उदार, यज्जसु=यजमानों में, अस्माकम्=हमारे, चदितम्=कचन के अभीष्ट की, कृधि=पूर्ण करो ।

हि० अ०—जित प्रकार देवताओं ने भयानक असुरों में धडा किया था, उसी प्रकार तुम उदार यजमानों में श्रद्धा करो; हम लोगों के इस कचन के अभीष्ट को पूरा करो ।

Trans.—As the gods had faith in the terrible demons, so do thou in liberal sacrificers; fulfil our this desire.

Notes—असुरेषु—‘The ancient Āryan gods, Dyaus, Varuṇa and some others’ (Griffith) ‘demons’ (Sāyana) चक्रिरे—√*kr* to make, perf. mid. 3rd. plu.; not unaccented because preceded by यथा.

श्रद्धाम् । देवाः । यजमानाः । वायुर्गोपाः । उप । आसते ॥

श्रद्धाम् । हृदय्या । आकृत्या । श्रद्धया । विन्दते । वसु ॥४॥

सा० भा०—देवा यजमानाः मनुष्याश्च वायुर्गोपाः वायुर्गोपा रक्षिता येषां ते तावशाः सन्तः श्रद्धां देवीम् उपासते प्रार्थयन्ते । हृदय्या । हृदये भवा हृदया । तथाविधया आकृत्या संकल्परूपया क्रियया श्रद्धाम् एष परिवर्तित सर्वे जनाः । कुत इत्येत आह । यतः कारणात् श्रद्धया हेतुभूतया वसु धनं विन्दते लभते धनमाप्नोति । तत इत्यर्थः ॥

शब्दा०—श्रद्धाम्=धडा की, देवाः=देवता, यजमानाः=यजमान, वायुर्गोपाः=वायु से रक्षित, उपासते=उपासना करते हैं, श्रद्धाम्=धडा की, हृदय्या=हार्दिक, आकृत्या=संकल्प से, श्रद्धया=श्रद्धा से, विन्दते=प्राप्त करता है, वसु=सम्पत्ति ।

हि० अ०—वायु से रक्षित सभी देवता तथा यजमान अपने हार्दिक संकल्प से बेवक श्रद्धा की ही उपासना करते हैं । श्रद्धा से ही मनुष्य सम्पत्ति प्राप्त करता है ।

Trans—Gods, sacrificers, all protected by Vāyu worship faith and the faith only by their heart felt intention By faith (one) obtains wealth

Notes—वायुगोपाः—Whose protector is Vāyu, Bahuvrīhi compd accented on the first member उपासते—√*ās* with उप to worship (Sāyana), to draw near (Griffith), pres 3rd plu आहूत्या—Instr sing of आकृति (from √*ku* to make sound), intention, will विन्दते—√*vid* to find, mid 3rd sing Griffith supplies विन्दते also to the third Pāda and renders as 'man winneth faith by yearnings of the heart Sāyana renders first, second and third Pāda together and according to him, the repetition of अद्वा in the 3rd Pāda is to lay emphasis

अद्वाम् । प्रातः । इवामहे । अद्वाम् । मध्यंदिनम् । परि' ॥ अद्वाम् ।
सूर्यस्य । निम्नुचि । अद्वे । अत् । घापय । इह । नः ॥५॥

सा० भा०—अद्वा देवी प्रातः पूर्वाह्णे इवामहे । तथा मध्यंदिनं परि । लक्षणे परे कर्मप्रवक्ष्यमीत्यत्वम् । मध्यदिनं परित्यज्य । मध्यदिन इत्यर्थः । मध्याह्नेऽपि ता अद्वाम् आहूयामहे । सूर्यस्य तर्बस्य प्रेरकत्वादित्यस्य निम्नुचि अस्तमयवेलाया तापसमवेऽपि तामेव अद्वाम् आहूयामहे । ईदृशेषु हे अद्वे न अस्मान् इह लोके कर्मणि वा अद्वापय अद्वावत् कुरु ॥

शब्दा०—अद्वाम्=अद्वा को, प्रातः=प्रात काल, इवामहे=पुकारते है, अद्वाम्=अद्वा को, मध्यंदिनम्=दोपहर को, परि=यह कर्मप्रवक्ष्यमीत्य है, अद्वाम्=अद्वा को, सूर्यस्य=सूर्य के, निम्नुचि=अस्त होने पर, अद्वे=ओ अद्वा, अत्=अद्वा से, घापय=पुकार करो, इह=यहाँ, न=हमलोगों को ।

हि० अ०—हम लोग प्रात काल अद्वा को पुकारते हैं, दोपहर में अद्वा को (पुकारते हैं), पूर्वास्त होने पर अद्वा को (पुकारते हैं) । ओ अद्वा, यहाँ पर हमलोगों को अद्वावान् बनावो ।

Trans.—We invoke faith in the morning, faith in the midday, faith at the setting of the sun. O faith, endow us with faith here.

Notes—हवामहे— $\sqrt{h\ddot{u}}$ to call, pres. mid. 1st. plu.
निघ्नुचि—At the setting; loc. sing. of निघ्नृच्. घापय— $\sqrt{d\ddot{h}\ddot{a}}$
to suck, caus impv. 2nd. sing.

‘संसम्’ इति चतुर्थं चत्वारिंशं सूत्रं संवननस्यार्थम् । ‘समानो गन्धः’ इति तृतीया त्रिष्टुप् शिष्टास्तिस्रोऽनुष्टुभः । प्रथमाया अग्निदेवता । शिष्टानां संज्ञानम् । अनुक्रम्यते च—‘संसं चतुष्कं संवननः संज्ञानमाद्याग्नेयी तृतीया त्रिष्टुप्’ इति । ‘आनुष्टुभं तु’ इति पूर्वमुक्तत्वादवशिष्टानामनुष्टुप्स्वम् । सूत्रविनियोगो संज्ञिकः ॥

सम्जसम् । इत् । युवसे । वृषन् । अग्ने । विश्वानि । अर्यः । आ ॥
इच्छः । पदे । सम् । इध्यसे । सः । नः । वसूनि । आ । भर ॥१॥

सा० भा०—हे वृषन् कामानां वरितः अग्ने अर्यः ईश्वरस्त्वम् ‘अर्यः स्वामिर्बन्धयोः’ (पा० सू० ३. १. १०३) इति याप्रत्ययान्तो निपातितः । ‘अर्यः स्वाम्याह्वयाम्’ (फि० सू० १. १८) इत्यन्तोदात्तपम् । अ त्वं विश्वानि सर्वाणि भूतजातानि संसम् । ‘असमुपोरः पावपूरणे’ (पा० सू० ८. १. ६) इति समो द्विर्बचनम् । इच्छब्दोऽवधारणे । आ समन्तात् सं युवसे मिध्रयसि । वेवेपु मध्ये त्वमेव सर्वाणि भूतजातानि वैश्वानरात्मना व्याप्नोषि । नान्य इत्यर्थः । किञ्च इच्छः इहायाः पृथिव्याः पदे स्थाने उत्तरवेदिलक्षणे । ‘एतद्वा इहायास्पदं यदुत्तरवेदीनाभिः’ (ऐ० वा० १. २८) इति ब्राह्मणम् । तत्र त्वं समिध्यसे ऋत्विग्भिः संदीप्यसे । सः तादृशस्त्वं नः अस्माकं वसूनि यमानि आ भर आहर ॥

शब्दा० संसम्=सम् उपसर्ग की आवृत्ति की गई है, इत्=एक निपात, संयुवसे=मिलाते हो, वृषन्=भी इच्छाओं को पूरा करनेवाले, अग्ने=भी अग्नि, विश्वानि=सबको, अर्यः=स्वामी, आ=पदपूरण के लिये प्रयुक्त निपात, इच्छपदे=वेदि पर, समिध्यसे=प्रज्ज्वलित किये जाते हो, सः=प्रह (तुम) नः=हमलोगों के लिये, वसूनि=सम्पत्ति, आभर=लावो ।

हि० अ०—ओ इच्छाओं को पूरा करनेवाले अग्नि, स्वामी (के रूप में तुम) सबको चारों तरफ से मिलाते हो । तुम वेदि पर प्रज्ज्वलित किये जाते हो; ऐसे तुम हमलोगों के लिये सम्पत्ति लावो ।

Trans.—O Agni, the fulfiller of desires, as a lord (thou) untest all on all sides. Thou art kindled at

the altar of earth. Thou as such bring opulence on all sides.

Notes—संसम्—Iterative compd.; Sāyana takes it as an expletive particle. युवसे— $\sqrt{yu}$ to unite, pres. mid. 2nd. sing. अर्यः—Lord (Sāyana), friends (Griffith). इच्छस्पदे—‘At the place of earth’ (Sāyana), ‘in libations’ place’ (Griffith). समिध्यसे— $\sqrt{idh}$ to kindle, pres. pass. 2nd. sing. आ भर— $\sqrt{bhr}$ with आ to bring, pres. impv. 2nd. sing.

सम् । गच्छध्वम् । सम् । वदध्वम् । सम् । वः । मनांसि ।
जानताम् ॥ देवाः । भागम् । यथा । पूर्वे । समञ्जानानाः ।
उपासते ॥२॥

सा० भा०—हे स्तोतारः यूयं सं गच्छध्वम् । संगताः संभूता भवत । ‘सनी गन्धुच्छि’ इत्यादिना गमेरात्मनेपदम् । तथा सं वदध्वं सह बवत । परस्परं विरोधं परित्यज्यैकविषयेव वाक्यं कृतेति यावत् । ‘व्यक्तवाचा समुच्चारणे’ (पा० सू० १. ३. ४८) इति घेरात्मनेपदम् । वः युष्माकं मनांसि सं जानताम् । समानमेकहृदयमेवार्थमवगच्छन्तु । ‘संप्रतिभ्यामनाध्याने’ (पा० सू० १. ३. ४६) इति जानातेरात्मनेपदम् । यथा पूर्वे पुरातनाः देवाः संजानानाः ऐकमत्यं प्राप्ता हविर्भागम् उपासते यथास्वं स्वीकुर्वन्ति तथा यूयमपि ईमत्यं परित्यज्य धर्मं स्वीकृतेति शेषः ।

शब्दा०—संगच्छध्वम्=एक साथ जावो, संवदध्वम्=एक साथ बोलो, वः=तुम लोगों का, मनांसि=मन, संजानताम्=एक मतवाला हो, देवाः=देवता, भागम्=हिस्सा, यथा=जिस प्रकार, पूर्वे=पुराने, संजानानाः=एकमत होकर, उपासते=स्वीकार करते हैं ।

हि० अ०—एक साथ जावो, एक साथ बोलो, तुम्हारा मन एक मत होवे; जिस प्रकार पुराने देवता एक मत होकर यज्ञ भाग स्वीकार करते हैं ।

Trans.—Go together, speak together, let your minds be of one accord; as the ancient gods with one accord accept their sacrificial share.

Notes—संगच्छध्वम्— $\sqrt{gam}$ with सम् to go together, pres mid impv 2nd plu सबदध्वम्— $\sqrt{vad}$ with सम् to speak together, pres mid impv 2nd plu सं जानताम्— $\sqrt{gñā}$ with सम् to be of one accord, pres mid impv 3rd plu संजानानाः— $\sqrt{gñā}$ with सम् to be of one accord, pres part rom plu उपासते— $\sqrt{as}$ with उप to accept, pres mid 3rd plu, not unaccented because preceded by यथा

समानः । मन्त्रः । समुद्भूतिः । समानी । समानम् । मनः ।
सह । चित्तम् । एषाम् ॥ समानम् । मन्त्रम् । अभि । मन्त्रये ।
वः । समानेन । वः । हविषा । जुहोमि ॥३॥

सा० भा० पूर्वोऽर्धं परोक्षकृत उत्तर प्रत्यक्षकृत । एषाम् एकस्मिन् कर्मणि सह प्रयुक्तानामृषिणा स्तोतृणा वा मन्त्र स्तुति शस्त्राधारमवा गुप्त-भाषण वा समानः एकविधोऽस्तु । तथा समितिः प्राप्तिरपि समानी एक-हपास्तु । 'कवलमामक' इत्यादिना समानशब्दात् डीप् । उदात्तनिवृत्तित्वरेण डीप् उदात्तावम् । तथा मनः मननसाधनमन्तरण चया समानम् एकविध-मन्यस्तु । चित्तं विचारण ज्ञान तथा सह सहित परस्परस्पर्धकार्येभ्यो भूतमस्तु । अहं च वः युष्माकं समानम् एकविध मन्त्रम् अभि मन्त्रये । ऐकविध्याय सत्करोमि । तथा व युष्माकं स्वभूतेन समानेन साधारणेन हविषा चर-पुरोडाशादिना अहं जुहोमि । 'तृतीया च होमछन्दसि' (पा० सू० २ ३ ३) इति ऋग्नि कारके तृतीया । षष्कारेण हवि प्रक्षेपयामीत्यर्थः ॥

शब्दा० समानः=समान, मन्त्रः=स्तुति, समिति=प्राप्ति, समानी =समान, समानम्=समान, मनः=मन, सह=सयुक्त, चित्तम्=जन्त करण एषाम्=इनका, समानम्=समान, मन्त्रम्=स्तुति को, अभि मन्त्रये=सबोधित करता हूँ, वः=तुम लोगो के, समानेन=समान, वः=तुम लोगो के, हविषा=हवि से, जुहोमि=हवन करता हूँ ।

हि० अ०—इनकी स्तुति समान हो, प्राप्ति भी समान हो, मन समान हो, चित्त सयुक्त हो । तुम लोगो को समान स्तुति को मैं सबोधित करता हूँ, तुम लोगो के समान हवि से मैं हवन करता हूँ ।

Trans—Let their hymn be the same, their gain be the same, their mind be the same, their heart be united I address your same hymn, I offer with your same oblation

Notes—मन्त्रः—‘Hymn’ (Sāvan), ‘place’ (Griffith) समिति—(√ with सम् to go together) Sāyana takes it to mean ‘gam’ and Griffith as ‘assembly’ अभिमन्त्रये—√mantra with अभि to consecrate, to address, pres and 1st sing जुहोमि—√hu to sacrifice, pres 1st sing

सुमानी । वः । आऽकूतिः । सुमाना । हृदयानि । वः ॥ सुमानम् । अस्तु । वः । मनः । यथा । वः । सुसह । असति ॥४॥

सा० भा०—हे ऋत्विज्यजमाना वः युष्माकम् आकूतिः सकल्पोऽयवसाय समानी एकविधोऽस्तु । तथा वः युष्माक हृदयानि सुमाना समानाग्येकविधानि सन्तु । तथा वः युष्माक मनः अन्त करणम् । अत्येकपदेत्येकवचनम् । तदपि समानमस्तु । यथा वः युष्माकम् सुसह शोभन साहित्यम् असति भवति । तथा समानमस्तिवत्यन्वयः । अस्तेलटि ‘बहुल छन्दसि’ इति शपो लुगभावः ॥

शब्दा०—सुमानी=समान, वः=तुम लोगो का आकूतिः=सकल्प, सुमाना=समान, हृदयानि=अन्त करण वः=तुम लोगो का, सुमानम्=समान, अस्तु=हो, वः=तुम लोगो का, मनः=मन, यथा=जित प्रकार, वः=तुम लोगो का सुसह=सुन्दर साथ, असति=हो ।

हि० अ०—तुम्हारा सकल्प समान हो, तुम्हारा अन्त करण समान हो, तुम्हारा मन समान हो, जिससे तुम्हारा सुन्दर साथ हो सके ।

Trans—Be your intention the same, your hearts the same your mind the same, that it may be a good company for you

Notes आकूति—See note X 151 4 असति—√as to be, pres subj 3rd sing

‘कृष्णाजिनाया समिदाधानात् कृत्वा ब्रह्ममिति जपत्पुत्सर्गकाल एके’
(का० २०. ४. ११) । कृष्णाजिनदोषात् आरभ्योक्षायां त्रयोदशसमिदाधानान्तं
कृत्वाऽप्युरेव ब्रह्ममिति जपति उत्सर्गकपतिष्ठत इत्युत्सर्गोपस्थानकाले एके
आ ब्रह्ममिति जपमिच्छन्ति । यद्वाऽवस्योत्सर्गकाले विभूममिति जपानन्तर-
मित्ययं । लिङ्गोक्तदेवता उत्कृतिः ।

आ । ब्रह्मन् । ब्राह्मणः । ब्रह्मवर्चसीतिवह्न । वर्चसी । जायताम् ।
आ । राष्ट्रे । राजन्यः । शूरः । इषव्यः । अतिव्याधीत्यति ।
व्याधी । महारथऽइतिमहा । रथः । जायताम् । दोग्ध्री । धेनुः ।
बोढा । अनड्वान् । आशुः । सप्तिः । पुरन्धिरितिपुरम् । धिः ।
योपा । जिष्णुः । रथेष्टाऽइतिरथे । स्थाः । समेयः । युवा ।
आ । अस्व । यजमानस्य । वीरः । जायताम् । निकामेनिकाम-
ऽइतिनिकामे । निकामे । नः । पुर्जन्यः । वर्षतु । फलवत्यइति-
फल । वत्यः । नः । ओषधयः । पच्यन्ताम् । योगक्षेमइतियोग ।
क्षेमः । नः । कल्पताम् ॥२२॥

म०भा०—हे ब्रह्मन् राष्ट्रे अस्मद्देशे ब्रह्मवर्चसी यज्ञाध्ययनशीलो ब्राह्मणः
आजायताम् उत्पद्यताम् । राजन्यः क्षत्रियश्चेद्वश आजायताम् । वीरवह्नः । शूरः
यराक्रमो । ‘शूर विक्रान्ती’ शूरयति शूरः इषव्यः इयभिविद्यतीति इषव्यः ।
यद्वा इषो कृशालः इषव्यः । अतिव्याधी अत्यन्तं विध्यतीत्यतिव्याधी शत्रुभेदन-
शीलः । महारथः एकः राहस्यं यजति स महारथः । दोग्ध्री दुग्धपूरयित्री धेनुः
आजायताम् राष्ट्रे इति सर्वत्र संबन्धः । अनड्वान् धूम्रमो घोढा बहनशीलो
जायताम् । सप्तिः अश्वः आशुः शोधद्राघो जायताम् । योपा स्त्री पुरन्धिः
पुरं शरीरं सर्वगुणसंपन्नं दधाति पुरन्धिः । रथे तिष्ठतीति रथेष्टाः विवप्
तप्तम्या अलुक् । रथे स्थितो मय्युत्पुनरो जिष्णुः जयनशीलो जायताम् । युवा
आ अस्मेति पदच्छेदः । अस्य यजमानस्य युवा समर्थः समेयः सभायां योग्यो

वीरः पुत्रो जायताम् । सभायां साधुः सभेयः 'इच्छन्दसि' (पा० सू० ४. ४. १०६) इति सभाशब्दात्तत्र साधुरित्यर्थे द्वप्रत्ययः । तस्मिन् अपादेशः । किंच नो अस्माकं राष्ट्रे पर्जन्यो निकामे निकामे नितरां कामनाया सत्या वर्षतु । अम्यासो वोपसाथेः । नोऽस्माकमोपधयः युवाचाः फलवत्यः फलयुक्ता पच्यन्तां स्वयमेव पक्वा भवन्तु । नो अस्माकं योगक्षेमः कल्पताम् योगेन पुक्तः क्षेप्तो योगक्षेमः स स्तुप्तो भवतु । अतश्चलाभो योगः सन्वत्य परिपालन क्षेमः ॥

शब्दा०—ब्रह्मन्—ओ ब्रह्मा, ब्राह्मणः=ब्राह्मण ब्रह्मवर्चसी=पवित्र ज्ञानवाला तेजस्वी, आ जायताम्=उत्पन्न हो, राष्ट्रे=हमारे राष्ट्र में, राजन्य=क्षत्रिय शूरः=पराक्रमी, इषव्यः=बाण चलाने में कुशल, अति-व्याधी=शत्रु का अत्यन्त भेदन करनेवाला, महारथः=महान घोड़ा, आ जायताम्=उत्पन्न हो, दोग्ध्री=प्रचुर दूध देनेवाली, धेतुः=गाय, बोद्धा=भार देनेवाला, अतश्चान्=बैल, आशुः=शीघ्रगामी, सप्तिः=अश्व, पुरन्धिः=सर्वगुणसम्पन्न, योपा=स्त्री, जिष्णुः=जीतनेवाला, रथेष्ठाः=रथ में बैठनेवाले, सभेयः=सभा में जाने योग्य, युवा=युवक, अस्य=इस, यजमानस्य=यजमान की, वीरः=बहादुर पुत्र, आ जायताम्=उत्पन्न हो, निकामेनिकामे=इच्छानुकूल, तः=हमारे, पर्जन्यः=मेघ, वर्षतु=बरसे, फलवत्यः=फल से युक्त, तः=हमारे, ओपधयः=पौधे, पच्यन्ताम्=पके, योगक्षेमः=अप्राप्त वस्तु की प्राप्ति तथा प्राप्त वस्तु की रक्षा, तः=हमारे, कल्पताम्=सम्भव हो ।

हि० अ०—ओ ब्रह्मन्, हमारे राष्ट्र में पवित्र ज्ञानसम्पन्न तेजस्वी ब्राह्मण उत्पन्न हो; पराक्रमी, बाण चलाने में कुशल, शत्रु का अत्यन्त भेदन करनेवाले, महान् घोड़ा क्षत्रिय उत्पन्न हो; अधिक दूध देनेवाली गाय, भार देने में समर्थ शक्तिशाली बैल, शीघ्रगामी अश्व, सर्वगुणसम्पन्न स्त्री, रथ में बैठनेवाले तथा (शत्रु की) जीतनेवाले (बहादुर उत्पन्न हों); इस यजमान की सभा में जाने योग्य युवक वीर पुत्र उत्पन्न हो; पर्जन्य हमारे इच्छानुकूल वर्षा करे; हमारे पौधे फल से युक्त होकर स्वयं पके; हमें अप्राप्त वस्तु की प्राप्ति तथा प्राप्त वस्तु की रक्षा सम्भव हो ।

Trans—O Brahman, let there be born in our nation the Brahmin, preeminent in sacred knowledge; let there be born ksatrya, valiant, skilled in archery, exceedingly piercing, great fighter; (let there be born)

the cow, yielding abundant milk, the ox, good at carrying, the horse, swift-going, the woman, endowed with all good qualities, victorious (man) sitting on the chariot, let there be born youthful and heroic sons, fit for attending the assembly, to this sacrificer May Parjanya rain as much as we desire, may our fruit bearing plants ripen, may acquisition and preservation be possible for us

Notes—The Āhvaryu priest addresses the Brahman priest that the king may secure the blessings which he hopes by performing the sacrifice. Such blessings form the content of Bharatavākya in the post Vedic dramatic literature ब्रह्मन्—One of the four priests, voc sing, accented though it does not begin the Pada (cf R V X 71.11) ब्रह्मवर्चसी—Preeminent in holiness or sacred knowledge Both Uvata and Mahidhara take it to mean 'the studious and performer of the sacrifice' The author of the Pada text of the yajurveda adds इति after every compd word and repeats the word after इति and treats the second member as a separate Pada जायताम्—√ja to be born, mid impv 3rd sing अतिव्याधी—One who pierces, the foes exceedingly, governing compd विकामेनिकामे—According to our desire, Iterative compd accented on the first member वर्षतु—√vrs to rain, impv 3rd sing पच्यन्ताम् √pac to ripen, mid impv 3rd plu योगक्षेम—Acquisition and preservation, Dvandva compd accented on the final syllable of the second member कल्पताम्—√llp to be adapted, mid impv 3rd sing

पुरुषमन्त्रा उक्ता । अथ सर्वमेधमन्त्रा उच्यन्ते प्रवायुमच्छेदयस्मात्प्राक्
(३३. ५५) । स्वयभूग्रहादृष्टा आत्मदेवत्या सप्तमोऽग्नि आप्तोर्यामसन्निके
सर्वहोमे विनिपुक्ता 'आप्तोर्याम सप्तममहमंवति' इत्युपक्रम्य सर्वं जुहोति
सर्वस्यास्ये सर्वस्याग्रद्वयं' (१३।७।१।९) इति श्रुते । द्वे अनुष्टुभी । विता-
नामा परेणात्मना विशिष्टोऽग्न्यादिव्योतप्रोतत्वेनोपास्योऽभिधीयते ।

तत् । एव । अग्निः । तत् । आदित्यः । तत् । वायुः । तत् ।
चन्द्रमाः ॥ तत् । एव । शुक्रम् । तत् । ब्रह्म । ताः ।
आपः । सः । प्रजापतिरिति प्रजा । पतिः ॥१॥

म० भा० - अग्निः तदेव कारण ब्रह्मैव आदित्यस्तद् एव वायुस्तद् एव
चन्द्रमाः सत् तदेव । उ एवार्थे । शुक्रं शुक्ल सत् प्रसिद्धम् । ब्रह्म प्रवीलक्षणं
सत् ब्रह्मैव । ताः प्रसिद्धाः आपः जलानि स प्रसिद्धा प्रजापतिरपि तदेव ब्रह्म ॥

शब्दा० - तत् = वह, एव = ही, अग्निः = अग्नि, सत् = वही, आदित्यः
= सूर्य, तत् = वही, वायुः = हवा, तत् = वही, उ = निश्चित अर्थ का वाचक,
निपात, चन्द्रमाः = चन्द्रमा, तत् = वह, एव = ही, शुक्रम् = तेज, तत् = वही,
ब्रह्म = प्रार्थना, ताः = य, आपः = जल, सः = वह, प्रजापतिः = प्रजापति ।

हि० अ० - वही अग्नि है; वही आदित्य है; वही वायु है; वही चन्द्रमा
है; वही तेज है; वही प्रार्थना है; वही जल है; वही प्रजापति है ।

Trans—That, indeed, is Agni, that, (indeed),
is Ālitya, that, the wind, that, indeed, the moon
That, indeed, is lustre, that the prayer, these waters;
he is Prajāpati

Notes—तत्—That Supreme self, i.e. Paramātman
उ—It is lengthened and nasalized before इति in the
Pada-text like that of the R̥ V But unlike the latter
its lengthened and nasalized form is repeated after इति.

सर्वे । निमेपाऽइतिनि । मेपाः । जज्ञिरे । विद्युत्ऽइतिवि ।
द्युतः । पुरुषात् । अधि ॥ न । एनम् । ऊर्ध्वम् । न । तिर्यञ्चम् ।
न । मध्ये । परि । जग्रभत् ॥२॥

म० भा०—सर्वे निमेपाः वृष्टिकाष्ठाघट्यादयः कालविशेषाः पुरुषात्
अधि पुरुषसकाशत् जज्ञिरे । कीदृशात्पुरुषात् । विद्युतः विशेषेण द्योतते विद्युत्
तस्मात् । किञ्च कश्चिदपि एनं पुरुषम् ऊर्ध्वम् उपरिभागे न परिजग्रभत्
परिगृह्णाति । एवं तिर्यञ्चं चतुर्दिक्षु न परिजग्रभत् मध्ये मध्यदेशेऽपि न
गृह्णाति । न ह्यसौ प्रत्यक्षादीनां विषय इत्यर्थः । स एष 'नेति नेपात्माऽगृह्यो
न हि गृह्यते' इति श्रुतेः । जग्रभत् । ग्रहेः अतरि जुहोत्यादित्वेन रूपम् ॥२॥

शब्दा० - सर्वे=सम्पूर्ण, निमेपाः=समय के परिमाण, जज्ञिरे=उत्पन्न
हुये हैं, विद्युतः=प्रकाशमान, पुरुषात्=परमात्मा के, अधि=पास से, न
=नहीं एनम्=इसको, ऊर्ध्वम्=ऊपर, तिर्यञ्चम्=तीरछे, न=नहीं, मध्ये
=बीच में, परि जग्रभत्=समझ सकता ।

हि० अ० समय के सम्पूर्ण परिमाण प्रकाशमान परमात्मा से उत्पन्न
हुये हैं । उसको ऊपर, तीरछे या बीच में कोई नहीं समझ सकता ।

Trans.—All the measures of time have been
born from illustrious Paramātman. None can com-
prehend him above, across or in the middle.

Notes—जज्ञिरे—√jan to generate, perf. mid. 3rd.
plu. परिजग्रभत्—√grabh to seize, perf. 3rd. sing.

न । तस्य । प्रतिमेतिप्रति । मा । अस्ति । यस्य । नाम । महत् ।
यशः ॥ हिरण्यगर्भऽइतिहिरण्य । गर्भः । इति । एषः । मामेतिमा ।
मा । हिंसीत् । इति । एषा । यस्मात् । न । जातः । इति ।
एषः ॥३॥

म० भा०—द्विषदा नाम्नो । तस्य पुरुषस्य प्रतिमा प्रतिमानमुपमानं
किञ्चिद्वस्तु नास्ति । अत एव नाम प्रतिबं महत् यशः यस्यास्ति । सर्वाति-
रिक्तयशा इत्यर्थः । हिरण्यगर्भ इत्येयोऽनुवाकश्चतुर्ध्वजः हिरण्यगर्भः यः प्राणतः

यस्मै ॥ आत्मदा इति (२५.१०-१३) । मा मा हिंसीज्जनितेत्येका एषा (१२ १०२) । यस्मान्न जातः इन्द्रश्च सन्नादिति (८ ३६-३७) - इष्टुचो-
ज्नुवाक । एता प्रतीकचोदिता पूर्वं पठितत्वादादिमात्रेणोक्ता ब्रह्मयज्ञे जपे च
सर्वा अध्येया । एव सर्वत्र ।

शब्दा० न=नहीं, तस्य=उसका, प्रतिमा=प्रतिमान अर्थात् बराबरी
का, अस्ति=है, यस्य=जिसका, नाम=विख्यात है, महत्=महान, यज्ञः
=कीर्ति, हिरण्यगर्भः=यजुर्वेद के पञ्चीसवें अध्याय के दसवें मन्त्र से लेकर
तेरहवें मन्त्र तक का प्रतीक है, इन मन्त्रों में परमात्मा की शक्ति का वर्णन है,
इति=ऐसा, एषः=यह अनुवाक, मा मा हिंसीत्=यजुर्वेद बारहवें अध्याय
के १०२ वा मन्त्र का प्रतीक है । इति=ऐसी, एषा=यह ऋचा, यस्मान्न
जातः=यजुर्वेद के आठवें अध्याय के छत्तीसवें संतीसवें इन दो मन्त्र वाले
अनुवाक का प्रतीक है, इति=ऐसा, एषः=यह अनुवाक ।

हि० अ०—उस परमात्मा का कोई प्रतिमान नहीं है, जिसकी महान्
कीर्ति 'सर्व प्रथम हिरण्यगर्भ उत्पन्न हुआ' आदि, 'वे मुझको कष्ट न पहुँचावें'
आदि, 'उनको छोड़कर कोई दूसरा उत्पन्न नहीं है' आदि मन्त्रों से
प्रतिष्ठ है ।

Trans—Nothing is the counterpart of him whose
great glory is well known by the verses—'in the
beginning arose Hrunyagarbha', etc, 'let him not
harm me' etc, 'than whom there is no other born' etc

Notes—'हिरण्यगर्भ' 'मा मा हिंसीत्' and 'यस्मान्न
जात' are the verses of the Yajurveda proclaiming
the glory of the Supreme self

एषः । ह । देवः । प्रदिशुऽइतिप्र । दिशः । अनु । सर्वाः ।
पूर्वाः । ह । जातः । सः । ॐऽइत्यु । गर्भे । अन्तरित्यन्तः ॥ सः ।
एव । जातः । सः । जनिष्यमाणः । प्रत्यह् । जनाः । तिष्ठति ।
सर्वतोमुखऽइतिऽसर्वतः । मुखः ॥४॥

म० भा०—सतस्रिप्रष्टुम् । ह प्रतिष्ठम् । एषो ह देव सर्वा प्रदिश
अनुतिष्ठति व्याप्य स्थित । हे जना ह प्रतिष्ठमेव पूर्वं प्रथमो जात उत्पन्न ।

गर्भे अन्तःगर्भमध्ये स उ स एव तिष्ठति । जातोऽपि स एव जनिष्यमाणः
उत्पत्त्यमानोऽपि स एव । प्रत्यङ् प्रतिपदार्यमञ्चति प्रत्यङ् । सर्वतोमुखः
सर्वतोमुखाद्यवया पश्य । अचिन्त्यशक्तिरित्यर्थः ॥

शब्दा० - एषः=यह, ह=निश्चित अर्थ का वाचक निपात, देवः=देव,
प्रदिशः=दिशाओं को, सर्वाः=सभी, पूर्वः=सब प्रथम, ह=निश्चित अर्थ
का वाचक निपात, जातः=उत्पन्न हुआ था, सः=वह, उ=निश्चित अर्थ
का वाचक निपात, गर्भे=गर्भ में, अन्तः=अन्दर, सः=वह, एष=ही,
जाता=उत्पन्न हुआ है, सः=वही, जनिष्यमाणः=उत्पन्न होनेवाला,
प्रत्यङ्=प्रत्येक पदार्थ में स्थित रहनेवाला, जनाः=ओ मनुष्यों, तिष्ठति
=स्थित रहता है, सर्वतोमुखः=सभी तरफ अवयववाला अर्थात् अचिन्त्य
शक्तिवाला ।

हि० अ० निश्चित ही यह देव सभी दिशाओं को व्याप्त कर स्थित है;
वही सर्व प्रथम गर्भ में उत्पन्न हुआ था । वही उत्पन्न हुआ है; वही उत्पन्न
होनेवाला है । ओ मनुष्यों, अचिन्त्य शक्तिवाला परमात्मा प्रत्येक पदार्थ में
स्थित है ।

Trans.—This God, indeed, pervades all the quarters;
He, indeed, was born aforetime in the womb. He
indeed, is born and to be born here. O men, He who
is of uncomprehensible power, goes everywhere.

Notes—अन्तः—Final visarjaniya is rhotacized one;
hence, इति is added after it in the Pada-text. जनिष्य-
माण—√jan to generate, fut. pass. part. प्रत्यङ्—
Derived from प्रति+√āñc to go to. जनाः—Voc. accented,
though not coming in the beginning of a Pāda. Griffiths
takes it as nom. and renders as 'children.' सर्वतोमुखः—
Omnipresent; Uvata and Mahudhara take it to mean
'one who is of uncomprehensible power'.; Balavāhi
compd accented on the second member.

यस्मात् । जातम् । न । पुरा । किम् । च । एव । यः ।
आशुभूवेत्या । शुभूव । सुवर्नानि । विश्वा ॥ प्रजापतिरिति प्रजा ।

पतिः । प्रजयेति॑ । जया॑ । संरराणऽइति॑ सम् । रराणः । त्रीणि ।
ज्योती॑पि । स॒च॒ते । सः । षोड॒शी ॥५॥

म० भा०—यस्मात् पुरा किंचन किमपि न जातमेव । यश्च विश्वा
विश्वानि सर्वाणि भुवनानि भूतजतानि आवभूव समन्ताद्भावयामास । अन्त-
र्भूतो ष्यप्यं । स षोडशी षोडशावभवत्तिद्गशरीरो प्रजापतिः प्रजया संरराणः
रममाण त्रीणि ज्योतीपि रवीन्द्रग्निरूपाणि सचते सेवते ॥

शब्दा० यस्मात्=जिसके, जातम्=उत्पन्न, न=नहीं, पुरा=पहले,
किञ्चन=कोई भी यस्तु, एव=ही, य=जो, आवभूव=कल्पना किया,
भुवनानि=लोकों को, विश्वा=सम्पूर्ण, प्रजापतिः=प्रजापति, प्रजया=
प्रजा के साथ, संरराणः=आनन्दित होता हुआ, त्रीणि=तीन, ज्योतीपि=
प्रकाश को, सचते=धारण करता है, षोडशी=सोलह अवयववाला ।

हि० अ० - जिसके पहले कोई उत्पन्न वस्तु नहीं थी, जिसने सम्पूर्ण जीवों
की कल्पना की, वह सोलह अवयववाला प्रजापति प्रजा के साथ आनन्दित
होता हुआ तीनों प्रकाश को धारण करता है ।

Trans —Before whom nothing was born, who
imagined all the creatures, that sixteen limbed Prajā-
pati rejoicing with offspring accompanies the three
lustres

Notes—आवभूव - $\sqrt{bhū}$ to be, perf 3rd sing ,
not unaccented because preceded by य संरराण - $\sqrt{rā}$
to give, perf part Mahidhara takes it to mean 're
joicing' त्रीणि ज्योतीपि —Three lustres viz , sun, moon, fire

अनारन्यापोतोऽध्यायः आपितुमेधात् आदित्ययाज्ञवल्क्यदृष्ट्या मन्त्राः पाठे विनियुक्ताः । पङ्चस्त्रिंशद्भ्यो मनोदेवत्याः शिवसंकल्पदृष्ट्याः ।

यत् । जाग्रतः । दूरम् । उदैतीत्यत् । ऐति । दैवम् । तत् ।
 ॐऽइत्य् । सुप्तस्य । तथा । एव । एति ॥ दूरङ्गममिति दूरम् ।
 गुमम् । ज्योतिषाम् । ज्योतिः । एकम् । तत् । मे । मनः । शिव-
 संकल्पमिति शिव । संकल्पम् । अस्तु ॥१॥

म० भा०—ऋषिर्वक्षति । तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु शिवः कल्याणकारी धर्मविदयः संकल्पो यस्य तत् तादृशं भवतु । मन्मनसि सदा यमं एव भवतु न कदाचित्पापमित्यर्थः । तस्मिन् । यत् मनो जाग्रतः पुरुषस्य दूरमुदैति उद्गच्छति चक्षुराद्यपेक्षया मनो दूरगमोत्यर्थः । यच्च दैवं दीव्यति प्रकाशते देवो विज्ञानात्मा तत्र भवं दैवमात्मशाहकमित्यर्थः । मनोवाद्दृष्टव्यमेतदप्रमर्षं ध्रुवम् इति ध्युतेः । तत् उ । यदः स्थाने तच्छब्दः उकारश्चायं । यच्च मनः सुप्तस्य पुंसः तथैव इति यथा गतं तथैव पुनरागच्छति स्वापकाले सुपुप्तावस्थायां पुनरागच्छति । यच्च दूरगमं दूरात् गच्छतीति दूरंगमम् स्वरूपमयः । अतीतानागतवर्तमानविप्रकृष्ट-
 शब्दहितपदार्थानां शाहकमित्यर्थः । यच्च मनो ज्योतिषा प्रकाशकानां ओत्रादी-
 न्द्रियाणामेकमेव ज्योतिः प्रकाशकं प्रवर्तकमित्यर्थः । प्रवर्तितान्येव ओत्रादीन्द्रि-
 याणि स्वविद्ये प्रवर्तन्ते । आत्मा मनसा संयुज्यते मनः इन्द्रियेन्द्रियमर्चनेति
 न्यायोक्तेर्बनः संबन्धमन्तरा तेषामप्रवृत्तेः । तादृशं मे भवः शान्तसंकल्पमस्तु ॥

शब्दा०—यत्=जो मन, जाग्रतः=जागते हुए मनुष्य का, दूरम्=दूर उदैति=जाता है, दैवम्=आत्मदर्शन करने वाला, तत्=जो, उ=और, सुप्तस्य=सोये हुए मनुष्य का, तथा=उसी प्रकार, एव=ही, एति=लौट आता है, दूरगमम्=दूर जानेवाला अर्थात् अतीत, अनगत, वर्तमान सब पदार्थों को जानेवाला, ज्योतिषाम्=ओत्रादि ज्ञानेन्द्रियों का, ज्योतिः=प्रकाश, एकम्=एकमात्र, तत्=वह, मे=मेरा, मनः=मन, शिवसंकल्पम्=संगलकारक संकल्पवाला, अस्तु=होवे ।

हि० अ० जो मन पुरुष को जाग्रत अवस्था में (नेत्र आदि अन्य ज्ञानेन्द्रियों

की अपेक्षा) अधिक दूर जाता है, जो एक मात्र आत्मा का दर्शन करने वाला है, जो पुरुष की सुषुप्ति अवस्था में उसी प्रकार लौट जाता है जिस प्रकार जाग्रत अवस्था में दूर जाता है, और जो सब बाह्य इन्द्रियो का एकमात्र प्रकाशक है वह मेरा मन, शुभ सकल्पवाला हो ।

Trans—May that mind of mine which goes farther off (than other sense organs like eye etc) when one is sleeping, which alone is the perceiver of the soul, which comes back in the same way in which it goes away when one is sleeping, and which is the sole light of all external organs, be of auspicious resolution

Notes—उदैति—उत्+आ+√२ to go, pres 3rd sing
तत्—It is used in the sense of यत्

येन । कर्माणि । अपसः । मनीषिणः । यज्ञे । कुर्वन्ति ।
विद्येषु । धीराः ॥ यत् । अपूर्वम् । यच्चम् । अन्तरित्पुनः । प्रजा
नामितिप्र । जानाम् । तत् । मे । मनः । शिवसङ्कल्पमिति-
शिव । सङ्कल्पम् । अस्तु ॥२॥

म० भा०—मनीषिण मेधाविन यत्ने येन सन्तता सता कर्माणि कृष्यन्ति
कुर्वन्ति 'कृ करणे' स्यादि । मन स्वात्म्यविना कर्माप्रवृत्ते । केयु सत्सु ।
विद्ययेषु ज्ञानेषु सत्सु विद्यन्ते ज्ञायन्ते तानि विदयानि तेषु । धेतेरीणादिकोऽप्य-
प्रत्यय प्रत्ययीदात्तत्वेन मध्योदात्त पदम् 'प्रत्यय परदच आद्युदात्तदच' (पा०सू०
३ १ १-३) इति पाणिन्युक्ते यज्ञसबन्धिना हविरादिपदार्याना ज्ञानेषु सत्स्वि-
त्यम् । कीदृशा मनीषिण । अपस अप इति कर्मनाम (निघ० २ १ १)
अपो विद्यते येषा ते अपस्त्विन कर्मवन्त 'अस्मायामेधासजो विनि' (पा०सू० ५
२ १२१) इति विनप्रत्यय 'विन्मतोर्लुक्' इतोष्ठाभावेऽपि छान्दसो विनो लुक्
(पा०सू० ५ ३ ६५) सदा कर्मनिष्ठा इत्यर्थः । तथा धीरा धीमन्त धीविद्यते
येषा ते धीरा कर्मण्यप् (पा०सू० ३ २ १) । यच्च मन अपूर्वम् न विद्यते पूर्वमि-
न्द्रिय यस्मात्तत्पूर्वम् इन्द्रियेभ्यः पूर्वं मनसः सृष्टे । यद्वा अपूर्वमनपरमबाह्यमि-
त्युच्येतत्पूर्वमात्मरूपमित्यर्थः । यच्च यक्ष यष्टु शक्त यज्ञम् । यज्ञतेरीणादिषु

सम्प्रत्ययः 'धित्याविधित्यम्' (पा०सू० ६. १. १७) इत्याद्युदात्तं पदम् । यच्च प्रजायन्ते इति प्रजास्तस्या प्राणिमात्राणामन्तः शरीरमध्ये आस्ते इतरेन्द्रियाणि बहिष्ठानि मनस्त्वन्तरिन्द्रियमित्यर्थः । तत् तादृशं मे मनः शिवसंकल्पमस्त्विति व्याख्यातम् ॥

शब्दा०—येन=जिस मन से, कर्माणि=काम, अपसः=कर्मनिष्ठ, काम करने की आदतवाले मनुष्य, मनोयिणः=मेधावी पुरुष, यज्ञे=यज्ञ में, कृष्वन्ति=करते हैं, विदयेषु=ज्ञान होने पर, धीराः=बुद्धिमान् पुरुष, यत्=जो मन, अपूर्वम्=जिसके पहिले कोई इन्द्रिय नहीं होती अर्थात् सब इन्द्रियो से पहिले उत्पन्न, यक्षम्=यज्ञ करने में समर्थ, अथवा सब इन्द्रियों से पहिले उत्पन्न होने के कारण वृज्य, अन्तः=शरीर के भीतर, प्राणिनाम्=प्राजा के, प्राणिमात्र के, तत्=वह, मे=मेरा, मनः=मन, शिवसंकल्पम्=शुभ संकल्पवाला, अस्तु=हो ।

हि० अ०—जिस मन से कर्मनिष्ठ बुद्धिमान् मेधावी पुरुष यज्ञ में (यज्ञ संबंधी हविरादि पदार्थों का) ज्ञान होने पर कर्म करते हैं, जो सब इन्द्रियो से पहिले उत्पन्न होता है और यज्ञ करने में समर्थ हैं, और जो प्राणिमात्र के शरीर के भीतर रहता है, वह मेरा मन शुभ संकल्पवाला हो ।

Trans—May that mind of mine through which sober and intelligent men devoted to the performance of religious rights do their work in a sacrifice on knowing the oblations etc, connected with it, which comes into existence before other organs do, which is capable of performing sacrifices and which is present in the body of all living beings, be of auspicious resolution.

यत् । प्रजानुमितिम् । ज्ञानम् । उत । चेतः । धृतिः । च । यत् ।
ज्योतिः । अन्तः । अमृतम् । प्रजास्वितिम् । जासु ॥ यस्मात् ।
न । श्रुते । किम् । चन । कर्म । क्रियते । तत् । मे । मनः ।
शिवसंकल्पमिति शिव । संकल्पम् । अस्तु ॥३॥

म० भा०—यत् मन प्रज्ञान विशेषेण ज्ञानजनकम् प्रकर्षेण ज्ञायते येन तत् प्रज्ञानम् । 'करणाधिकरणयोश्च' (पा०सू० ३.३ ११७) इति करणे ल्युट्-प्रत्यय । उक्त अपि यत् मन चेत चेतयति सम्यक् ज्ञापयति तच्चेत । 'चित्ती सज्ञाने' अस्मात् ष्यन्तादसुप्रत्यय । सामान्यविशेषज्ञानजनकमित्यर्थ । यच्च मनो धृतिर्धैर्यरूपम् । मनस्येव धैर्योत्पत्तेर्मनसि धैर्यमुपचर्यते कार्यकारणयोरभेदात् । यच्च मन प्रज्ञासु जनेषु अन्तर्बतमान सत् ज्योति प्रकाशक सर्वेन्द्रियाणाम् । उच्यतेनपि पुनरुच्यते आदरार्थम् । 'अभ्यासे भूयासमर्थ मन्यन्ते' (निह० १४२) इति दास्कोक्ते । यच्चाभूतममरणार्थमि आत्मरूपत्वात् । यस्मान्मनस श्रुते यन्मनोविना किञ्चन किमपि कम न कियते जनं । सर्वकर्मसु प्राणिना मन पूर्व प्रवृत्तेर्मन स्वास्त्व्यविना कर्माभावादित्यर्थः । 'अभ्यारावितरत्' (पा०सू० २ ३ २९) इत्यादिना यस्मादिति श्रुतेषोर्गं वञ्चयो । तन्ये मन इति व्याख्यातम् ॥

हाव्या० यत्=जो मन, प्रज्ञानम्=विशेष ज्ञान का साधन है, उत=और, चेत=सामान्य ज्ञान करानेवाला है, धृति=धैर्य रूप है, च=और, यत्=जो, ज्योति=प्रकाशक, अत=भीतर, अमृतम्=अमर, प्रज्ञासु=प्राणियों में, यस्मात्=जिससे, न=नहीं, श्रुते=बिना, किम्=कुछ, चन=भी, वम=काम, कियते=किया जाता है, तत्=वह, मे=मेरा, मन=मन, शिवसकल्पम्—शुभ सकल्पवाला, अस्तु=हो ।

हि० अ० जो मन विशेष ज्ञान और सामान्य ज्ञान का साधन है, जो धैर्य रूप है, जो प्राणियों के भीतर (सब इन्द्रियों को प्रेरित करनेवाली) अमर ज्योति है, और जिसके बिना कोई काम नहीं किया जा सकता, वह मेरा मन शुभ सकल्पवाला हो ।

Trans—May that mind of mine which is the instrument of gaining special and general knowledge, which is steadiness itself, which is the immortal light in living beings (that directs the external organs to their respective objects) and without which no work is possible be of auspicious resolution

येन । इदम् । भूतम् । भुवनम् । भविष्यत् । परिगृहीतमितिपरि ।
गृहीतम् । अमृतेन । सर्वम् ॥ येन । यज्ञः । तायते ।

सप्तहोतेतिसुप्त । होता । तत् । मे । मनः । शिवसंकल्पमिति
शिव । संकल्पम् । अस्तु ॥४॥

सा० भा०—येन मनसा इदं सर्वं परिगृहीतम् परितः सर्वतो जातम् । इदं
किंभूतम् । भूतकालसंबन्धि वस्तु । भुवनं भवतीति भुवनम् । भयतेः षप्-
प्रत्ययः वर्तमानकालसंबन्धि । भविष्यत् 'सुटः सट्' (पा०सू० ३.३.१४) इति
ज्ञातृप्रत्ययः 'तो सत्' (पा०सू० ३.२.१२७) इत्युक्तेः त्रिकालसंबन्धवस्तुषु मनः
प्रवर्तते इत्यर्थः । ओजादीनि ॥ प्रत्यक्षमेव गृह्णन्ति । कीदृशेन येन । अमृतेन
साक्षतेन । मुरितपर्यन्तं ओजादीनि नश्यन्ति मनस्त्वनश्वरमित्यर्थः । येन
च मनसा यतोऽग्निष्टोमादिः तायते विस्तार्यते । 'तनोतेर्यक्' (पा०सू० ६.४.४४)
इत्याकारः । कीदृशो यज्ञः । सप्तहोता सप्तहोतारौ देवानामाह्वातारौ होतृ-
मन्त्रावरुणदिभ्यो यत्र स सप्तहोता । अग्निष्टोमे सप्तहोतारौ भवन्ति । तन्मे
मन इति व्याख्यातम् ।

शब्दा०—येन=जिस मन के द्वारा, इदम्=यह, भूतम्=भूतकाल का,
भुवनम्=वर्तमान काल का, भविष्यत्=भविष्यत् काल का, परिगृहीतम्=
जाता जाता है, अमृतेन=अमर मन के द्वारा, सर्वम्=संसार का सब वस्तु-
जात, येन=जिस मन के द्वारा, यज्ञः=यज्ञ, तायते=किया जाता है, सप्त-
होता=सात होतावाला अग्निष्टोम, तत्=वह, मे=मेरा, मनः=मन,
शिवसंकल्पम्=शुभ संकल्पवाला, अस्तु=हो ।

हि० अ०—जिस अमर मन के द्वारा इस संसार में भूत, भविष्यत् और
वर्तमान काल के सब पदार्थ जाने जाते हैं, और जिसके द्वारा सात होतावाला
अग्निष्टोम यज्ञ किया जाता है, वह मेरा मन शुभ संकल्पवाला हो ।

Trans.—May that mind of mine which is immortal,
by which every thing is known in this world in present,
past and future, and by which the Agnistoma sacri-
fice, presided over by seven priests, is performed,
be of auspicious resolution.

Notes—तायते—√tan to stretch—यक्; 'अ' in initial
'त' of the root is lengthened ('तनोतेर्यक्' Pāṇ. VI.4.44.).

यस्मिन् । ऋचः । सामं । यजूंषि । यस्मिन् । प्रतिष्ठिता । प्रति-
स्थितेति प्रति । स्थिता । रथनामाविवेति रथनाभौ । इव ।
आराः ॥ यस्मिन् । चित्तम् । सर्वम् । ओतमित्या । उतम् ।
प्रजानामितिप्र । जानाम् । तत् । मे । मनः । शिवसंकल्पमिति-
शिव । संकल्पम् । अस्तु ॥५॥

सा० भा०—यस्मिन् मनसि ऋचः प्रतिष्ठिताः । यस्मिन् साम सामानि
प्रतिष्ठितानि । यस्मिन् यजूषि प्रतिष्ठितानि । मनसः स्वास्थ्ये एव येषप्रयी-
स्फूर्तमनसि छन्दमात्रस्य प्रतिष्ठितत्वम् 'अन्नमयं हि सोम्य मनः' इति छांदाग्ये
मनस एव स्वास्थ्ये येषोच्चारणशक्तिः प्रतिपादिता । तत्र दृष्टान्तः । रथनाभौ
आरा इव । यथा आराः रथचक्राभौ मध्ये प्रतिष्ठितास्तद्वच्चक्रजालं मनसि ।
किंच प्रजानां सर्वं चित्त-ज्ञानम् सर्वपदार्थविषयिज्ञानं यस्मिन् मनसि धोतं प्रोतं
निक्षिप्तं तन्नुत्ततिः पटे इव सर्वं ज्ञानं मनसि निहितम् । मनःस्वास्थ्ये एव
ज्ञानोत्पत्तिर्मनोवैयर्थ्ये च ज्ञानाभावः । तन्मे मन मनः शिवसंकल्पं ज्ञान-
व्यापारमस्तु ॥

-शब्दा०—यस्मिन्=जिस मन में, ऋचः=ऋचाएँ, साम=सामगान,
यजूंषि=यजु, यस्मिन्=जिस में, प्रतिष्ठिताः=प्रतिष्ठित हैं, रथनाभौ
=रथचक्र की नाभी में, इव=समान, आराः=तिल्लियाँ, यस्मिन्=
जिसमें, चित्तम्=ज्ञान, सर्वम्=सर्व पदार्थविषयक, ओतम्=प्रोत है ।
प्रजानाम्=प्रजा का, तत्=वह, मे=मेरा, मनः=मन, शिवसंकल्पम्=
शुभ संकल्पवाला, अस्तु=हो ।

हि० अ०—रथचक्र की नाभी में तिल्लियों की तरह जिस मन में ऋचाएँ,
साम और यजु प्रतिष्ठित होते हैं, जिसमें प्राणियों का सर्व पदार्थविषयक ज्ञान
निहित है वह मेरा मन शुभ संकल्पवाला हो ।

Trans.—May that mind of mine in which the
Rks, the Sāmans and the yajus are set up like the
spokes in the nave of a wheel and in which all know-
ledge of living beings is woven, be of auspicious
resolution.

Notes—रचनाभाविकाराः—Here simile has been given to explain the relation of mind with Rks etc. यस्मिन् चित्तम्—From this and the previous verses it appears that the Nyāya theory of knowledge is acceptable to the white Yajurveda. According to this theory, all knowledge passes to the mind through sense organs, and from there to the soul.

सुषारथिः । सुसारथिरिति सु । सारथिः । अश्वानिवेत्यश्वान् । इव । यत् । मनुष्यान् । नेनीयते । अभीशुभिरित्यभीशु । मिः । वाजिनश्चवेति वाजिनः । इव ॥ हृत्प्रतिस्थमिति हृत् । प्रतिस्थम् । यत् । अजिरम् । जविष्ठम् । तत् । मे । मनः । शिवसंकल्पमिति शिव । संकल्पम् । अस्तु ॥६॥

सा० भा०—यत् मनो मनुष्यान् रत्नान् नेनीयते अत्यर्थमितस्ततो नयति । नयतेः शिवात्मभिहारे यद् । मनःप्रेरिता एव प्राणिनः प्रवर्तन्ते । मनुष्यग्रहणं प्राणिमात्रोपलक्षकम् । तत्र दुष्टान्तः । सुसारथिः अश्वानिव शोभनः सारथि-यन्ता मया कशपा अश्वान् नेनीयते । द्वितीयो दुष्टान्तः । अभीशुभिर्वाजिन इव यथा सुसारथिरभीशुभिः प्रवर्तते वाजिनोऽश्वान् नेनीयत इत्यनुपज्ञाः । रश्मि-भिर्नियच्छन्तीत्यर्थः । उपमाद्वयम् । प्रथमायां नयनं द्वितीयायां नियमनम् । तथा मनः प्रवर्तयति नियच्छति च नराणित्यर्थः । यच्च मनः हृत्प्रतिष्ठं हृदि प्रतिष्ठा रिधितियंस्य तत् हृद्येव मन उपलभ्यते । यच्च मनः अजिरं जरारहितम् बाल्ययोधन स्यादितरेण मनस्तदवस्थत्वात् । यच्च जविष्ठम् अतिजघध्वेयवत् जविष्ठम् 'अ वं वातात्किञ्चनाशीयोऽस्ति न मनसः किञ्चनाशीयोऽस्ति' इति श्रुतेः । तन्म इत्युक्तम् ॥६॥

शब्दा०—सुसारथिः=अच्छा सारथी, अश्वान्=घोड़ों को, इव=समान, यत्=जो मन, मनुष्यान्=मनुष्यों को, नेनीयते=अत्यन्त इधर उधर ले जाता है, अभीशुभिः=लशकों से, वाजिनः=घोड़ों को, इव=समान, हृत्प्रतिष्ठम्-हृदय में स्थित, यत्=जो मन, अजिरम्=जरा रहित, जविष्ठम्=अतिशय वेगवान्, तत्=बहु, मे=मेरा, मनः=मन शिवसंकल्पम्=शुभ संकल्पवाला, अस्तु=हो ।

हि० अ० — जैसे अच्छा सारथी घोड़ों को इधर उधर प्रेरित करता है और सगायों से उन्हें अपने वश में रखता है उसी प्रकार जो मन प्राणियों को बार-बार इधर उधर प्रेरित करता है और अपने वश में रखता है, जो हृदय में स्थित है, जो जरा से रहित और अत्यन्त वेगवान् है, वह मेरा मन शुभ संकल्प-वाला हो ।

Trans.—May that mind of mine which impels living beings here and there, and controls them as a good charioteer does to horses, which resides in heart and is never old, and which is very swift, be of auspicious resolution.

Notes.—नेनीयते— $\sqrt{n\ddot{a}}$ to lead, $\therefore$ inte. prés. mid. 3rd. sing.

यज्ञायज्ञा । वः । अग्नये । गिराऽगिरा । च । दक्षसे ॥ प्रञ्च ।
वयम् । अमृतम् । जातवेदसम् । प्रियम् । मित्रम् । न । शंसि-
पम् ॥१॥

शब्दा०—यज्ञायज्ञा=प्रत्येक यज्ञ में, वः=आप लोग, अग्नये=अग्नि के लिये, गिरागिरा=स्तुतिरूप वाणी से, च=और, दक्षसे=बड़े हुये, प्रदीप्त, प्रञ्च=पादपूर्ति के लिये प्र उपसर्ग को द्विवक्ति की गई है, वयम्=हमलोग, अमृतम्=अमर, जातवेदसम्=अग्नि की, प्रियम्=प्रिय, मित्रम्=मित्र न =समान, शंसिपम्=प्रशंसा करते हैं ।

हि० अ० - (जो स्तुति करने वालों,) तुमलोग (भी) प्रति यज्ञ में प्रदीप्त अग्नि की स्तुति रूप वाणी से (स्तुति करो) । हम लोग मित्र के समान प्रिय, अमर जानवेदस् (अग्नि) को प्रशंसा करते हैं ।

Trans—(O offerers of prayers,) you (also) speak out your prayers to illustrious Agni in each sacrifice. We praise immortal Jātavedas (Agni) who is as dear to us as a friend.

Notes—यज्ञायज्ञा—Iterative compd., ; loc. case has been replaced with आ. प्रञ्च—Iterative compd. प्र has been repeated to complete the metre ; It should be construed with शंसिपम्. शंसिपम्—√śams to praise, 'is'-aorist, injun. 1st. sing, singular has been used in place of plural wrongly गिरागिरा—Iterative compd

This verse occurs in the R. V (VI. 48 1).

वाहि । नः । अग्ने । एकया । वाहि । उत । द्वितीयया ॥ वाहि ।
मीऽभिः । तिसृऽभिः । ऊर्जाम् । पते । वाहि । चतसृऽभिः ।
वसो इति ॥२॥

शब्दा०—पाहि=रक्षा करो, नः=हमारी, अग्ने=ओ अग्नि, एकया=एक ऋचा से, पहिली ऋचा से, पाहि=रक्षा करो, उत=और, द्वितीयया=दूसरी ऋचा से, पाहि=रक्षा करो, गोभिः=स्तुतियों से, तिस्रभिः=तीन ऋचाओं से, ऊर्जापते=अग्नि के स्वामी, पाहि=रक्षा करो, चतस्रभिः=चार ऋचाओं से, वसो=ओ वसु (अग्नि) ।

हि० अ०—ओ अग्नि, एक ऋचा से हमारी रक्षा करो, तथा दूसरी ऋचा से हमारी रक्षा करो । ओ अग्नि के स्वामी, तीन ऋचाओं से हमारी रक्षा करो । ओ वसु (अग्नि), चार ऋचाओं से हमारी रक्षा करो ।

Trans—O Agni, protect us with one verse, and protect us with the second O lord of food, protect us with three verses O Vasu (Agni), protect us with four verses

Notes—पाहि— $\sqrt{pa}$ to protect, impv 2nd sing
This verse occurs in the R V (VIII 60 9)

बृहत्समिः । अग्ने । अर्चिसमिः । शुक्लेण । देव । शोचिषा ॥
भरद्वाजे । समुद्धानः । यविष्ठ । रेवत् । पावक । दीदिहि ॥३॥

शब्दा०—बृहत्समिः=बड़े, अग्ने=ओ अग्नि, अर्चिभिः=तेज से, ज्वालाओं से, शुक्लेण=निर्मल, देव=ओ देव, शोचिषा=तेज से, भरद्वाजे=भरद्वाज के लिये, यजमान के लिये, समिधानः=प्रज्वलित होनेवाले हुम, यविष्ठ=ओ श्रेष्ठ युवक, रेवत्=धनयुक्त, पावक=ओ शोधक, दीदिहि=चमको ।

हि० अ०—ओ वामादिगुणयुक्त, श्रेष्ठ युवक, शोधक, अग्नि, निर्मल तेज से यजमान के लिये प्रज्वलित होने वाले हुम बड़ी ज्वालाओं से धनयुक्त चमको ।

Trans—O benevolent, young, purifier Agni, shining for the offerer of oblations, with bright lustre, shine in big flames with wealth

Notes—समिधानः— $\text{सम्} + \sqrt{ndh}$ to kindle, pres part
दीदिहि— $\sqrt{di}$ or didi to shine, impv 2nd sing

This verse occurs in the R. V. (VI. 48.7) with variation in the fourth Pāda which reads रेवम शुक्र दीदिहि शुमत् पायकः.

त्वे इति । अग्ने । सुऽआहुव । प्रियासः । सन्तु । सूरयः ॥
यन्तारः । ये । मधवानः । जनानाम् । ऊर्वम् । दयन्त । गोनाम् ॥४॥

शब्दा०—त्वे=सुम्हारे, अग्ने=ओ अग्नि, स्वाहुव=ओ सम्यक् प्रकार से हवि प्रदान किये जानेवाले, प्रियासः=प्रिय, सन्तु=हों, सूरयः=यन देनेवाले या स्तोतागण, यन्तारः=दाता, ये=जो, मधवानः=उदार, धनवान्, जनानाम्=काहण पुरोहितों को, ऊर्वम्=समूह, दयन्त=देते हैं, गोनाम्=गायों का ।

हि० अ० सम्यक् प्रकार से हवि प्रदान किये जानेवाले ओ अग्नि, स्तोतागण सुम्हारे प्रिय हों; जो काहणों को गायों का समूह देते हैं वे धनवान् दाता भी सुम्हारे प्रिय हो ।

Trans.—O well-worshipped Agni, may the offerers of prayers be dear to thee; may the bounteous patrons who offer group of cows to the Brahmans, be dear to thee.

Notes—स्वाहुव— $\sqrt{hu}$ to sacrifice, past part. voc. sing. दयन्त— $\sqrt{dā}$ to divide, impf. mid. 3rd. plu.; augment has been dropped. Sāyana derives it from $\sqrt{dā}$ to give.

This verse occurs in the R. V. (VII. 16.7) with a slight variation in the fourth Pāda which reads ऊर्वन् in place of ऊर्वम्.

अग्ने । जरितः । विरपतिः । तपानः । देव । रक्षसः ॥ अप्रोवि-
श्वान् । गृहस्पते । महान् । असि । दिवः । पायुः । दुरोण-
स्युः ॥५॥

शब्दा०—अग्ने=ओ अग्नि, जरितः=ओ स्तुत, विरपतिः=प्रजापालक, तपानः=सन्तापक, देव=ओ प्रकाशमान, रक्षसः=राक्षसों के, अप्रोषिवान्=यजमान के घर को न छोड़नेवाले, गृहपते=ओ यजमान के घर का पालन करनेवाले, महान्=बड़े, असि=हो, दिवः=स्वर्ग का, पायुः=पालक, दुरोणयुः=यजमान के घर सदा रहनेवाले ।

हि० अ०—ओ (सबके द्वारा) स्तुत, प्रकाशमान अग्नि, प्रजा का पालन करनेवाले (तुम) राक्षसों के सन्तापक हो । ओ गृहस्वामी, (यजमान के घर को) कभी न छोड़ते हुये, सदा यजमान के घर में रहनेवाले तथा स्वर्ग का पालन करनेवाले तुम (वास्तव में) महान् हो ।

Trans.—O shining Agni, praised by all, thou art the protector of the clans and tormentor of the demons. O lord of the house (of the sacrificer), without leaving it ever, (as) the protector of heaven, and dweller in the house of the sacrificer thou art (indeed) great.

Notes—तपानः—√tap to torment, pres. part. R.V. reads तपानः अप्रोषिवान्—From प्र+√vas to dwell; व of वच् has become उ by Samprasāraṇa; प्र together with उ becomes प्रोच्. Again with noun-making termination ई it becomes प्रीचि. Thus अप्रोषिवान् is formed by adding the suffix वान् to प्रीचि; नञ् compd

This verse occurs in the R.V. (VIII. 60 19)

अग्ने । विवस्वत् । उपसः । चित्रम् । राघः । अमर्त्य ॥ आ
दाशुपे । जातवेदः । वह । त्वम् । अय । देवान् । उपःशुधः ॥६॥

शब्दा०—अग्ने=ओ अग्नि, विवस्वत्=स्थायी, उपसः=उपा से, चित्रम्=अनेक प्रकार का, राघः=धन, अमर्त्य=ओ मरणरहित, आ वह=ले आओ, दाशुपे=हविर्द्वय देनेवाले यजमान के लिये, जातवेदः=ओ सभी उत्पन्न पदार्थों को जाननेवाले अग्नि, त्वम्=तुम, अय=आज, देवान्=देवों को, उपशुधः=प्रातः काल में जागनेवाले ।

हि० अ०—ओ मरणधर्म रहित, संसार में उत्पन्न सम्पूर्ण पदार्थों को जाननेवाले, अग्नि, तुम हविर्द्रव्य देनेवाले यज्ञमान के लिये उषा देवता से नानाप्रकार का स्थायी धन ले आओ; आज प्रातःकाल में जागनेवाले देवताओं को लाओ ।

Trans.—O Agni, bring permanent wealth of various kinds to the sacrificer from goddess Uṣas. O immortal, O, Jātavedas, bring gods who wake up at dawn, to him today.

Notes—विवस्वत्—From वि+√vas to dwell, with the suffix वत्. वह—√vah to carry, pres. impv. 2nd. sing.

This verse occurs in the R. V. (I. 44.1).

त्वम् । नः । चित्रः । ऊत्या । वसो इति । राधांसि । चोदय ॥
अस्य । रायः । त्वम् । अग्ने । रथीः । असि । विदाः । गाधम् ।
तुचे । तु । नः ॥७॥

शब्दा०—त्वम्=तुम, नः=हमारे लिये, हमारी तरफ, चित्रः=दर्शनीय, ऊत्या=रक्षा के साथ, वसो=हे धनवान्, राधांसि=नाना प्रकार का धन, चोदय=प्रेरित करो, अस्य=(संसार में दिखाई देनेवाले) इस, रायः=धन के, त्वम्=तुम, अग्ने=ओ अग्नि, रथीः=ले जानेवाले, असि=हो, विदाः=प्राप्त कराओ, गाधम्=प्रतिष्ठित, तुचे=अपत्य के लिये, तु=शीघ्र, नः=हमें ।

हि० अ० ओ वसु, दर्शनीय तुम हमारे लिये रक्षा के साथ नाना प्रकार का धन प्रेरित करो । ओ अग्नि, (संसार में दिखाई देनेवाले) इस धन के तुम नेता हो । तुम हमें अपत्य देकर प्रतिष्ठित करो ।

Trans—O Vasu, charming (to our vision as thou art) impel various kinds of wealth to us with thy protection. O Agni, thou art charioteer of this wealth. Make us well established by giving us sons soon.

Notes—ऊत्या—From √av to protect, instr. sing.

चोदय— $\sqrt{cud}$ to impel, impv. 2nd. sing. विदाः— $\sqrt{vid}$ to find, 'a'-aorist, subj. mid. 2nd. sing.

This verse occurs in the R.V. (VL 48.9).

त्वम् । इत् । सप्रथाः । असि । अग्ने । व्रातः । ऋतः । कविः ॥
त्वाम् । विप्रासः । समिधान । दीदिवः । आ । विवासन्ति ।
वेधसः ॥८॥

शब्दा०—त्वम्=तुम, इत्=हो, सप्रथाः=सबसे बड़े, असि=हो, अग्ने=ओ अग्नि, व्रातः=रक्षक, ऋतः=सत्यभूत, कविः=बुद्धिमान, त्वाम्=तुमको, विप्रासः=मेधावी ब्राह्मण, समिधान=ओ सम्यक् प्रकार से प्रज्वलित होने वाले, दीदिवः=ओ प्रकाशमान, आ विवासन्ति=सेवा करना चाहते हैं, वेधसः=स्तुति करनेवाले ।

हि० अ०—ओ अग्नि, तू रक्षक, सत्यभूत और बुद्धिमान तुम ही सबसे बड़े हो । ओ प्रज्वलित होनेवाले, ओ प्रकाशमान, स्तुति करनेवाले मेधावी ब्राह्मण तुम्हारी सेवा करना चाहते हैं ।

Trans.—O Agni, O protector, thou, the truthful, the wise, art indeed great. O kindled, O shining one the inspired Brahmins, the offerers of prayers desire to worship thee.

Notes—आ विवासन्ति—आ+ $\sqrt{vās}$ to serve, desid. pres. 3rd. plu.

This verse occurs in the R.V. (VIII. 60.5)

आ । नः । अग्ने । वयोऽवृधम् । रयिम् । पावक । शंस्यम् ॥
रास्व । च । नः । उपऽमाते । पुरुऽस्पृहम् । सुज्नीती । सुयशः-
स्तरम् ॥९॥

शब्दा०—आ=(आ भर) ले आओ, नः=हमारे लिये, अग्ने=ओ अग्नि, वयोऽवृधम्=शक्ति को बढ़ानेवाले, रयिम्=धन को, पावक=ओ शोधक, शंस्यम्=स्तुत्य, रास्व=दो, च=और, नः=हमे, उपमाते=ओ

घृत के साध्विष्यवाले, पुरुस्पृहम्=बहुतों के चाहने योग्य, सुनीती=सुन्दर नीति के कारण, सुयशस्तरम्=प्रचुर कीर्तिरूप धन ।

हि० अ० - ओ अग्नि, ओ शोधक, शक्ति को बढ़ानेवाला प्रशस्तनीय धन हमारे लिये ले आओ । ' ओ घृत के 'साध्विष्यवाले', सुन्दर नीति से बहुतों के द्वारा चाहा जानेवाला प्रचुर कीर्तिरूप धन हमें प्रदान करो ।

Trans—O Agni, O purifier, grant such wealth to us, that is enlivening and worthy of praise O possessor of clarified butter in proximity, bestow upon us the wealth of fame desired by many, with good guidance

Notes—रास्व— $\sqrt{rū}$ to give, pres impv 2nd sing

This verse occurs in the R V (VIII 60 11)

यः । विश्वा । दयते । वसु । होता । मन्द्रः । जनानाम् ॥ मधोः । न । पात्रा ॥ प्रथमानि । अस्मै । प्र । स्तोमाः । यन्ति । अग्नये ॥ १० ॥

शब्दा०—यः=जो अग्नि, विश्वा=सब प्रकार का, दयते=देता है, वसु=धन, होता=देवों को पुकारनेवाला, मन्द्रः=आनन्द देनेवाला, जनानाम्=मनुष्यों को, मधोः=मदकारक सोम के, न=समान, पात्रा=पान, प्रथमानि=मुख्य, अस्मै=उस, स्तोमा=स्तुतियां, प्र यन्ति=जाती हैं, अग्नये=अग्नि के लिए ।

हि० अ०—देवों का आह्वान करनेवाला, मनुष्यों को आनन्द देनेवाला (यह अग्नि) जो सब प्रकार का धन (यजमान को) प्रदान करता है, उस अग्नि के लिये स्तुतियां मुख्य सोमपानों की तरह जाती हैं ।

Trans—To Agni, the invoker, the delighter of men, who grants all sorts of wealth, to him prayers go as it were chief cups of exhilarating Soma

Notes—दयते— $\sqrt{dā}$ to give, mid pres 3rd sing
यन्ति— $\sqrt{y}$ to go, pres 3rd plu

This verse occurs in the R V (VIII 103 6)

उत् । त्वा । मन्दन्तु । सोमाः । कृणुष्व । राधः । अद्रिष्वः ।
अव । ब्रह्मद्विपः । जहि ॥१॥

शब्दा०—उत्=उत्कृष्टतया, त्वा=तुमको, मन्दन्तु=मस्त करें, सोमाः
=सोम, कृणुष्व=करो, राधः=धन, अद्रिष्वः=ओ वज्र धारण करनेवाले,
अवजहि=नष्ट करो, ब्रह्मद्विपः=ब्राह्मणों से द्वेष करनेवालों को ।

हि० अ०—(ओ इन्द्र,) तुम्हें सोम अत्यन्त मस्त करे । वज्र धारण
करनेवाले, तुम (हमें) धन (प्रदान) करो; ब्राह्मणों से द्वेष करनेवालों को
नष्ट करो ।

Trans.—(O Indra,) may Soma exhilarate thee.
O wielder of the thunderbolt, bestow wealth upon us;
destroy the enemies of the Brahmins.

Notes—मन्दन्तु— $\sqrt{mad}$ to 'exhilarate, impv. 3rd.
plu कृणुष्व— $\sqrt{kr}$ to make, impv., 2nd. sing. जहि—
 $\sqrt{hi}$ to leave, impv. 2nd. sing.

This verse occurs in the R.V. (VIII. 64.1).

गिर्वणः । पाहि । नः । सुतम् । मधोः । धाराभिः । अज्यसे ।
इन्द्रः । त्वादावम् । इत् । यशः ॥२॥

शब्दा० गिर्वणः=ओ स्तुतियों से उपासना करने योग्य (इन्द्र), पाहि
=पीओ, नः=हमारे, सुतम्=पीते द्रव्ये (सोम के रस को), मधोः=
मदकारक सोम की, धाराभिः=धाराओं से, अज्यसे=उत्तेजित किये जाते हो,
इन्द्र=ओ इन्द्र, त्वादावम्=तुम्हारे द्वारा भुक्त, इत्=हो, यशः=अन्न ।

हि० अ०—ओ स्तुतियों से उपासना करने योग्य (इन्द्र), हमारे द्वारा
पीते द्रव्ये सोम का रस पीओ । (तुम) मदकारक सोम की धाराओं से उत्तेजित
किये जाते हो । ओ इन्द्र, तुम्हारे द्वारा भुक्त अन्न हो (हमारे लिये
धेयस्वर है) ।

Trans.—O worthy of praise, drink the juice of soma extracted by us. Thou art driven by streams of Soma. O Indra, food, tasted by thee (is commendable for us).

Notes—पाहि— $\sqrt{pā}$ to drink, impv. 2nd. sing
अन्यसे— $\sqrt{aj}$ to drive, pres. pass. 2nd. sing.

This verse occurs in the R.V. (III. 40.6)

सदा । धः । इन्द्रः । चर्कपत् । आ । उपो इति । नु । सः ।
सपर्यन् । न । देवः । वृतः । शूरः । इन्द्रः ॥३॥

शब्दा०—सदा=सर्वदा, धः=तुम लोगों को, इन्द्रः=इन्द्र, आ चर्कपत्
=(यज्ञानुष्ठान के लिये) आकर्षित करता हूँ, उपो=समीप, नु=ही, सः
=वह, सपर्यन्=सत्कार करते हुये, न=नहीं, देवः=देव, वृतः=घेरा
रहता है, शूरः=बहादुर, इन्द्रः=इन्द्र ।

शब्दा०—(ओ यजमानों,) वह इन्द्र बार-बार सत्कार करता हुआ, आप
लोगों को (यज्ञानुष्ठान के लिये) अपने समीप सर्वदा आकर्षित करता है ।
बहादुर इन्द्र वेय क्या नहीं घेरा रहता है ? (यह सर्वव्यापक है) ।

Trans.—(O sacrificers,) paying respect (to you),
Indra always attracts you (to perform sacrifices).
Has mighty Indra not surrounded (all beings) ?

Notes—चर्कपत्— $\sqrt{krs}$ with आ to attract, inte. subjv.
3rd. sing. सपर्यन्— $\sqrt{saparya}$ to honour, pres. part.

This verse does not occur in the R.V.

आ । त्वा । विशन्तु । इन्द्रवः । समुद्रम् । सिन्धवः ॥ न ।
त्वाम् । इन्द्र । अति । रिच्यते ॥४॥

शब्दा०—आ विशन्तु=प्रवेश करें, त्वा=तुममें, इन्द्रवः=सोम, समुद्र-
मिव=जिस प्रकार समुद्र में, सिन्धवः=नदियाँ, न=नहीं, त्वाम्=तुमसे,
इन्द्र=ओ इन्द्र, अति रिच्यते=अधिक है ।

हि० अ०—सोम तुम्हारे शरीर में प्रवेश करे, जिस प्रकार नदिया समुद्र में (प्रवेश करती हैं) । ओ इन्द्र, (कोई भी देव सामर्थ्य में) तुमसे अधिक नहीं है ।

Trans—May Soma enter thy body, as the rivers (enter) the ocean O Indra, no god excels thee in power

Notes—विशन्तु— $\sqrt{vis}$ to enter, impv 3rd 'plu
रिच्यते— $\sqrt{ric}$ to leave, pres pass 3rd sing

This verse occurs in the R V (VIII 92 22)

इन्द्रम् । इत् । गाथिनः । बृहत् । इन्द्रम् । अर्केभिः । अकिणः ॥
इन्द्रम् । वाणीः । अनूपत ॥५॥

शब्दा०—इन्द्रम्—इन्द्र की, इत्=ही, गाथिनः=सामगान करनेवाले उद्गाता गण, बृहत्=बृहत् नाम का साम, इन्द्रम्=इन्द्र की, अर्केभिः=मन्त्रों से, अकिण=मन्त्र जाननेवाले होता गण, इन्द्रम्—इन्द्र की, वाणीः=वाणी से, अनूपत=स्तुति करते हैं ।

हि० अ०—सामगान करनेवाले उद्गाता 'बृहत्' नाम के साम से इन्द्र की ही (स्तुति करते हैं) । मन्त्र जाननेवाले होता मन्त्रों से इन्द्र की ही (स्तुति करते हैं) । (मनुष्य-त्वं) वाणी से (मन्त्रम्) इन्द्र की ही स्तुति करते हैं ।

Trans—The singers (i.e. Udgātr priests (praise) verily Indra with the *Brhat Sāman* The invoking priests (praise) verily Indra with *Reas* The Adhvaru priests praise verily Indra with *Yajus*

Notes—अनूपत— $\sqrt{nu}$ to praise, 's'-worist, mid 3rd plu

This verse occurs in the R V. (I 7.1)

इन्द्रः । इपे । ददातु । नः । अशुक्लम् । अशुम् । रयिम् ॥ वाजी । ददातु । वाविनम् ॥६॥

शब्दा०—इन्द्रः=इन्द्र, इये=अन्न के लिये, ददातु=दे, नः=हमें, ऋभुक्षणम्=बड़े, ऋभुम्=ऋभु देव को, रयिम्=दाता को, घाजी=घलवान इन्द्र, ददातु=दे, वाजिनम्=घलवान को ।

हि० अ०—इन्द्र बड़े और दाता ऋभुदेव को अन्न लाभ के लिये हमें दे । घलवान इन्द्र हमें घलवान का माध्यम दे ।

Trans—May Indra give us the great and benevolent Rbhu for food, May the powerful (Indra) give us a powerful (supporter)

Notes—ददातु—√dā to give, impv 3rd sing
This verse occurs in the R V (VIII 93 34)

इन्द्रः । अङ्ग । महत् । भयम् । अभि । सत् । अप । चुच्यवत् ॥
सः । हि । स्थिरः । विञ्चर्षणिः ॥७॥

शब्दा०—इन्द्रः=इन्द्र, अङ्ग=सम्बोधन सूचक निपात, (अन्धद्रष्टा अपने साथी को सम्बोधित करता है), महत्=बड़ा, भयम्=भय, अभिपत्=चारों तरफ वर्तमान, अप चुच्यवत्=दूर करे, सः=वह (इन्द्र)। हि=क्योंकि, स्थिरः=किसी के द्वारा न हटाये जानेवाला, विचर्षणिः=सबको देखनेवाला ।

हि० अ०—ओ (सम्मानो), चारों तरफ वर्तमान बड़े भय को इन्द्र दूर करे, क्योंकि वह स्थिर तथा सर्वद्रष्टा है ।

Trans—O (sacrificers), may Indra remove great dangers existing around us, because he is immovable and all-seer

Notes—चुच्यवत्—√cya to move, perf injun 3rd sing

This verse occurs in the R V (II 41 10)

इमा । ॐ इति । त्वा । सुतेऽसुते । नचन्ते । गिर्वणः । गिरः ॥
गावः । वत्सम् । न । घेनवः ॥८॥

शब्दा० इमाः=ये हमारी, उ=निश्चित अर्थ का वाचक निपात, त्वा=तुमको, सुतेसुते=सोम का रस निकालने पर, नक्षन्ते=ध्याप्त करती हैं, तिर्वणः=और स्तुतियों से उपासना करने योग्य इन्द्र, गिरः=स्तुतियां, गावः=गायें, वत्सम्=बछड़े की तरफ, न=सदृश, धेनवः=नवप्रसूत (दूध देनेवाली) ।

हि० अ० ओ स्तुतियों से उपासना करने योग्य (इन्द्र), सोम का रस निकालने पर ये हमारी स्तुतियां तुम्हें उसी प्रकार ध्याप्त करती हैं जैसे दूध देने वाली गायें बछड़े को (ध्याप्त करती हैं) ।

Trans.—O worthy of praise (Indra), after the juice of Soma has been extracted, our prayers go to thee as milch-cows do to their calf.

Notes—सुतेसुते—Iterative compd. नक्षन्ते— $\sqrt{nah}$ to attain, pres mid 3rd. plu.

This verse occurs in the R.V. (VI. 45.28)

इन्द्रा । उ । पूषणा । वयम् । सख्याय । स्वस्तये ॥ हुवेम । वाजसातये ॥६॥

शब्दा०—इन्द्रा=इन्द्र, उ=आज, पूषणा=पूषन्, वयम्=हमलोग, सख्याय=मित्रता के लिये, स्वस्तये=शोभन, हुवेम=पुकारते हैं, वाजसातये=अन्न की प्राप्ति के लिये, अथवा बल की प्राप्ति के लिये ।

हि० अ०—आज हम कल्याणकारी मित्रता के लिये तथा अन्न की प्राप्ति के लिये इन्द्र तथा पूषन् को पुकारते हैं ।

Trans—Now we call Indra and Pūṣan for auspicious friendship and for food.

Notes—इन्द्रापूषणा is a Dvandva compd. Each of the members is in dual, though the two members are intervened by the word न. हुवेम— $\sqrt{hū}$ to call, pres. opt. 1st. plu. वाजसातये—सातये is derived from $\sqrt{san}$ to gain; Tatpuruṣa compd.

This verse occurs in the R.V. (VI. 37.1)

नकिः । इन्द्र । त्वत् । उत्तरः । न । व्यायान् । अस्ति । वृत्रहन् ।
नकिः । एवम् । यथा । त्वम् ॥१०॥

शब्दा० नकिः=कोई नहीं, इन्द्र=ओ इन्द्र, त्वत्=तुमसे, उत्तरः
=बढ़कर, न=नहीं, व्यायान्=धेळ, अस्ति=है, वृत्रहन्=ओ इन्द्र, नकिः
=कोई नहीं है, एवम्=ऐसा, यथा=जैसा, त्वम्=तुम ।

हि० अ० ओ इन्द्र, तुमसे बढ़कर कोई नहीं है । ओ वृत्रहन्, तुमसे
धेळ कोई नहीं है, तुम्हारे समान भी कोई नहीं है ।

Trans.—O Indra, none is superior to thee. O
slayer of Vritra, there is none who excels thee. None
is equal to thee

५१

तु । द्रव । परि । कोशम् । नि । सीद । नृऽभिः । पुनानः ।
अभि । वाजम् । अर्प ॥ अश्वम् । न । त्वा । वाजिनम् । मर्ज-
यन्तः । अच्छ । बहिः । रशनाभिः । नयन्ति ॥१॥

शब्दा० अ द्रव=जावो, तु=शीघ्र, परि नि सीद=घेरकर बैठो,
कोशम्=द्रोण कलश को नृभिः=श्रेष्ठ पुरुषों द्वारा, पुनानः=छाने जाते
हुये, अभि=सामने, वाजम्=अन्न के, अर्प=जावो, अश्वं न=घोड़े की
तरह, त्वा=तुमको वाजिनम्=बलवान को मर्जयन्तः=रगड़ते हुये, ताक
रहते हुये, अच्छ=ओर बहिः=घर की, रशनाभिः=रस्सियों से, रस्ती के
समान बड़ी अट्टगुलियों से नयन्ति=ले जाते हैं ।

हि० अ०—(ओ सोम,) तुम शीघ्र जावो, द्रोणकलश को घेरकर बैठो ।
श्रेष्ठ पुरुषों द्वारा छाने जाने पर (यजमान के हित के लिये) अन्न की ओर
बढ़ो । (अश्वयु) बलवान घोड़े की तरह तुम्हारा साजन करते हुये तुम्हें
रस्सियों से (बाँधकर) घर के अभिमुख ले जाते हैं ।

Trans —(O Soma,) go hastily, sit around the jar
Having been filtered by the chief priests, proceed
towards food (for the welfare of sacrifice), (The
priests) carry you to the sacrifice with strings purifying
you, as they do to a strong horse

Notes—द्रव — √dru to run, pres imp 2nd sing
सीद — √sad to sit, pres imp 2nd sing अर्प — √rs
to rush, pres imp 2nd sing मर्जयन्तः— √mrj to
wipe, caus pres part

This verse occurs in the B V (IX 87 1)

प्र । काव्यम् । उशनाऽश्व । ब्रुवाणः । देवः । देवानाम् । जनिम ।
आ । त्रिपक्ति ॥ महिऽश्वः । शुचिऽअन्धुः । पायकः । पदा ।
वराहः । अभि । एति । रेमन् ॥२॥

शब्दा० - काव्यम्=सुन्दर काव्य वेदज्ञान, उशनाइव=मेघादो उशना को तरह, प्रध्रुवाणः=अच्छो प्रकार से वर्णन करता हुआ, देवः=देव, देवानाम्=देवों की, जनिम्=जन्म की कथा की, आ विवक्ति=स्पष्टरूप से बतलाता है महिप्रतः=महान् कर्म करनेवाला, शुचियन्धुः=शुद्ध तेज से सबको अपने में बाँधनेवाला, पवित्र पुरुषो का बन्धु पावकः=सबको पवित्र करनेवाला, पदा=थोड़ा स्थान पर, घराहः=मत्त के पवित्र दिन का स्वामी, या उत्तम वाणी प्रोत्तने वाला, अभि इति=प्राप्त होता है, जाता है, रेभन्=बतलाता हुआ, गरजता हुआ।

हि० अ०—मेघादो उशना कवि की तरह सुन्दर काव्य (वेदज्ञान) का अच्छी प्रकार से वर्णन करता हुआ, (सोम) देव (इन्द्रादि देवों के जन्मों की स्पष्टरूप से बतलाता है। महान् कर्मवाला, शुद्ध तेज से सबको अपने में बाँधने-वाला, सबको पवित्र करनेवाला, यज्ञ के उत्तम दिन का स्वामी सोम गरजता हुआ उत्तम स्थान को प्राप्त होता है।

Trans.—Reciting poems like Uśanū, Soma speaks forth the births of the gods. (Soma), the performer of the great deeds, the illustrious, the purifier, lord of the sacred day of sacrifice, comes to his place (i.e. jar) roaring.

Notes—विवक्ति— $\sqrt{vac}$ to speak, (IIIrd conj.) pres. 3rd. sing. रेभन्— $\sqrt{ribh}$ to sing, pres. part.

This verse occurs in the R.V. (IX. 97.7).

तिस्रः । वाचः । ईरयति । प्र । वह्निः । ऋतस्य । धीतिम् ।
ब्रह्मणः । मनीषाम् ॥ गावः । यन्ति । गोऽपतिम् । पृच्छमानाः ।
सोमम् । यन्ति । मतयः । वावशानाः ॥३॥

शब्दा०—तिस्रः=शुश्रूषन्-रूपस्वरूप तीन, वाचः=वेदवाणीको की, ईरयति=अच्छी प्रकार से प्रेरित करता है, वह्निः=यजमान, ऋतस्य=सत्य की, यज्ञ की, धीतिम्=धारण करनेवाली, ब्रह्मणः=महान् शक्ति की, मनीषाम्=चाहने वाली वाणी की, गावः=गायें, यन्ति=जाती हैं गोप सेम् गायों के स्वामी के पास, अर्वात् सांड के पास, पृच्छमानाः=लोखे, हुई,

सोमम्=सोम के पास, यन्ति=जाती हैं, मतयः=स्तुतियाँ, वावशानाः=कामना करती हुई ।

I 7

हि० अ०—यजमान (ऋक, यजु, साम सम्बन्धी) तीन प्रकार की स्तुतियाँ तथा यज्ञ को धारण करनेवाली, महान् सोम को चाहने वाली वाणी को प्रेरित करता है ।—(बिस प्रकार) चापें खोजती हुई साँड के पास जाती हैं, (उसी प्रकार) स्तुतियाँ इच्छा करती हुई सोम के पास जाती हैं ।

Trans—The sacrificer sends forth his three fold prayers and the speech, the holder of sacrifice seeking for great Soma (As) cows, seeking, run to a bull, (so) prayers desiring, go to Soma

Notes—ईरयति— $\sqrt{ir}$ to set in motion, caus pres 3rd sing वावशानाः— $\sqrt{vas}$ to desire, perf part

This verse occurs in the R V (IX 97 34)

अस्य । प्रेपा । हेमना । पूयमानः । देवः । देवेभिः । सम् ।
अपृक्त । रसम् ॥ सुतः । पवित्रम् । परि । एति । रेभन् । मिता-
इव । सन्न । पशुमन्ति । होता ॥४॥

शब्दा०—अस्य=इस सोम के, प्रेपा=प्रेरक, हेमना=स्वण से, पूयमान=चुआया जाता हुआ, देवः=सोम देव, देवेभि देवों से सम् अपृक्त=समुत्त करता है, सुतः=पीसा हुआ, पवित्रम्=छाने पर, परि एति=जाता है, रेभन्=शब्द करते हुये मितेव=जैसे होता (यज्ञ के लिये) निर्मित पशुमुत्त गृहों में (जाता है) ।

हि० अ० सोम के प्रेरक स्वण से चुआया जाता हुआ सोम अपन रस को देवों से समुत्त करता है । पीसा हुआ (सोम का रस) शब्द करता हुआ छाने पर (उसी प्रकार जाता है जैसे होता (यज्ञ के लिये) निर्मित पशुमुत्त गृहों में (जाता है) ।

Trans—Soma, being extracted with gold, its juice, unites its juice with gods The pressed

Soma juice, resounding, comes on the khamras, the Hotr, priest to the houses constructed (for sacrifice), rich in animals

Trans—हेमना—With gold, gold was used as a device of squeezing Soma सम् अष्टक + $\sqrt{pre}$ with सम् to unite, 's' aorist, mid 3rd sing

This verse occurs in the R V (IX 97 1)

सोमः । पवते । जनिता । मतीनाम् । जनिता । दिवः । जनिता ।
पृथिव्याः ॥ जनिता । अग्नेः । जनिता । सूर्यस्य । जनिता ।
इन्द्रस्य । जनिता । उत । विष्णोः ॥५॥

श-दा०—सोम = सोम, पवते = पवता है, जनिता = उत्पन्न करनेवाला, मतीनाम् = स्तुतियों का, जनिता = उत्पन्न करनेवाला, दिवः = देवलोक का, जनिता = उत्पन्न करनेवाला, प्रकाशित करनेवाला, पृथिव्या = पृथिवी का, जनिता = उत्पन्न करनेवाला, अग्नि = अग्नि का, जनिता = उत्पन्न करनेवाला, सूर्यस्य = सूर्य को, जनिता = उत्पन्न करनेवाला, इन्द्रस्य = इन्द्र का जनिता = उत्पन्न करनेवाला उत = और, विष्णो = विष्णु का ।

हि० अ० स्तुतियों को उत्पन्न करनेवाला, शुलोक तथा पृथिवी को उत्पन्न करनेवाला, अग्नि को प्रकाशित करनेवाला, सूर्य को उत्पन्न करनेवाला, इन्द्र को उत्पन्न करनेवाला, तथा विष्णु को उत्पन्न करनेवाला सोम (शेण कलश में) बह रहा है ।

Trans—Soma, the generator of prayers the generator of heaven, the generator of earth, the generator of Agni the generator of sun the generator of Indra and of Vishnu, oozes juice

Notes—पवते — $\sqrt{pā}$ to cleanse, pres mid 3rd sing

This verse occurs in the R V (IX 96 5)

अभि । त्रिष्टुप् । वृषणम् । वयःश्वाम् । अङ्गोपिणम् । अवाव-
शन्त । वाणीः ॥ वना । वसानः । वरुणः । न । सिन्धून् । वि ।
रत्नश्वा । दयते । वार्याणि ॥६॥

शब्दा०—त्रिष्टुप्=तीन स्तोत्रवाले, अथवा तीन स्थानवाले अथवा तीन सवनवाले, वृषणम्=कामनाओं की पूर्ति करनेवाले, वयोधाम्=बल या अन्न धारण करनेवाले, अङ्गोपिणम्=शब्द करनेवाले सोम को, अभि अवाव-
शन्त=शब्द करती हैं, वाणीः=स्तोताओं की वाणी, वना=जल को वसानः=आवृत करता हुआ, वरुणः=वरुण देवता, न=नहीं, सिन्धून्=नदियों को, रत्नश्वा=रत्नों को धारण करनेवाला, वि दयते=विविध रूप से देता है, वार्याणि=समस्त धन हरनेवाला धन ।

हि० अ०—(स्तोताओं की) वाणी तीन सवनवाले, कामनाओं की पूर्ति करनेवाले, बल धारण करनेवाले, शब्द करनेवाले सोम के लिये शब्द करती हैं । जिस प्रकार वरुण नदियों को (आच्छादित करता है, उसी प्रकार) जल को आवृतकृत करता हुआ (अर्थात् पानी में भिला हुआ) रत्नों को धारण करनेवाला (सोम) (स्तोताओं को) वरणीय धन प्रदान करता है ।

Trans—The speech (of the praise-singers) utter for Soma; the three-backed (i.e. of three libations), the ful-
filler of desires, the vigorous, the resounding. Envelop-
ing waters as Varuṇa the rivers, (Soma), the holder
of gems, gives desirable wealth (to the worshippers).

Notes—अङ्गोपिणम्—This word has variously been interpreted. R̥gveda reads it अङ्गोपिणम् and accordi-
ngly Sāyana explains it as आघोषयतां स्तोत्रणम्. M.W.D.
takes it to mean 'resonant' or 'praiseworthy'. Here
it is adj. of Soma like त्रिष्टुप्, वृषणं and वयोधाम्. अवाव-
शन्त—√*avis* to bellow, pluperf. mid. 3rd plu. वसानः—
√*vas* to wear, mid. pres part. दयते—√*de* to give,
pres mid. 3rd. sing.

This verse occurs in the R̥.V. (IX. 90.1).

अक्रान् । ममुद्रः । प्रथमे । विश्वर्मन् । जनयन् । प्रजाः । भुवनस्य । गोपाः ॥ वृषा । पवित्रे । अधि । सानः । अव्ये । बृहत् । सोमः । वायुधे । स्वानः । अद्रिः ॥७॥

शब्दा०—अक्रान्=सबका अतिक्रमण करता हूँ, समुद्रः=जल बरसाने-वाला, प्रथमे=अति उत्कृष्ट, विस्तृत, विश्वर्मन्=यज्ञ में, जनयन्=उत्पन्न करता हुआ, प्रजा=भयनी प्रजाओं को, भुवनस्य=पृथिव्यादि लोक को, गोपा=गौ आदि पशुओं को सुणोत्पत्ति करके रक्षा करनेवाला, वृषा=वर्षा करनेवाला, पवित्रे=छत्रे पर, अधि सान=अभिषेक किया जाता हुआ, अव्ये=जन के, बृहत्=महान्, सोमः=सोम, वायुधे=बढ़ता हूँ, स्वानः=शब्द करता हुआ, अद्रिः=नेपथ्य में परिणत ।

हि० अ०—अभिषेक किया हुआ महान् सोम जन के छत्रे पर स्थापित, विस्तृत यज्ञ में नेपथ्य में बढ़ता हूँ । पृथिव्यादि लोक की प्रजाओं को (अयोत्पत्ति करके) उत्पन्न करता हुआ, गौ आदि पशुओं को (सुणोत्पत्ति करके) रक्षा करनेवाला, कामनाओं को पूरा करनेवाला, जल बरसानेवाला, (सोम सबका) अतिक्रमण करता हूँ ।

Trans—The great Soma, having been extracted and placed on woolen strainer, resounding, extends as cloud, in the wide sacrifice (Soma), the showerer of water, the protector of cows, the fulfiller of desires, generating the creatures of the universe, surpasses all

Notes—अक्रान्— $\sqrt{kr}$ to make root aorist, 3rd sing अधिसान—Rgveda reads it अधि सानी and accordingly Sâyana explains as 'अधिक समुन्विष्टे'. Here it is an adj of Soma and means 'extracted' वायुधे— $\sqrt{vadh}$ to grow, perf mid 3rd sing अद्रिः—It is an adj of Soma

This verse occurs in the R V (IX 97¹40)

कनिकन्ति । हरिः । आ । सृज्यमानः । सीदन् । वनस्य । जठरे ।

पुनानः ॥ नृभिः । यतः । कृणुते । निःसृजम् । गाम् । अतः ।
मतिम् । जनयत । स्वधामिः ॥८॥

शब्दा०—कनिकन्ति=बार-बार शब्द करता है हरिः=हरे रगवाला,
आ मृज्यमानः=सब ओर से प्रवाहित होता हुआ, सीदन्=बैठा हुआ, रसा
हुआ, वनस्य=काष्ठ निर्मित घोंघ कलश के, जठरे=मध्य भाग में पुनानः
=शोधित होकर, नृभिः=मनुष्यों द्वारा, यतः=सयत होकर, कृणुते=करता
है, निर्गिजम्=रूप, गाम्=दूध को, अतः=इसलिये, मतिम्=स्तुति,
जनयत=करो, स्वधामिः=आहुतियों के साथ ।

हि० अ०—चारों तरफ से अभिषेक किया जाता हुआ, शोधित होकर
काष्ठनिर्मित घोंघ कलश के अन्दर बैठता हुआ, हरे रगवाला सोम बार बार
शब्द करता है । मनुष्यों द्वारा सयत होकर (सोम) दूध को अपने रूप का
बना बैठा है । अतः (ओ स्तोत्रार्थों,) आहुतियों के साथ (सोम को) स्तुति
करो ।

Trans—The green coloured Soma, being extracted
from all sides and strained, makes noise again and again
entering into sacred jar (Soma), confined into the jar
by man, turns milk into its own colour Hence,
(O worshippers,) make prayers to Soma along with
oblations

Notes—कनिकन्ति—√krand to cry out, into 3rd
sing आसृज्यमान. —√sry to emit, pass part सीदन्—
√sad to sit, pres part

This verse occurs in the R V (IX 95 !)

एषः । स्यः । ते । मधुमान् । इन्द्र । सोमः । वृषा । वृष्णः ।
परि । पवित्रे । अचाः ॥ सहस्रधाः । शतधाः । भूरिष्वादा ।
शरवत्प्रमम् । बहिः । आ । वाजी । अस्यात् ॥९॥

शब्दा०—एषः=यह, स्यः=वह, ते=तुम्हारे लिये, मधुमान्=मोटा,
इन्द्र मो इन्द्र, सोम=सोम, वृषा=बापनाओं की वृत्ति करनेवाला,

घृष्णः=घर्षणशील, पवित्रे=छत्रे पर, परि अक्षाः=चारों ओर से स्रवित होता है, सहस्रदाः=हजारों की संख्या में बन देनेवाला, मूरिदावा=बहुत देनेवाला, शश्वत्तमम्=नित्य, बर्हिः=यज्ञ वेदी पर, वाजी=बलवान, आ अस्थान्=अभिष्टित होकर रहता है।

हि० अ०—ओ इन्द्र, घर्षणशील तुम्हारे लिये यह यह मौड़ा लगनेवाला, कामनाओं को पूरा करनेवाला सोम, छत्रे पर चारों तरफ से स्रवित होता है। हजारों (मुखों) को देनेवाला, संकड़ों (शक्तियों) को देनेवाला, तथा प्रधुर (घन) देनेवाला बलवान सोम यज्ञवेदी पर अभिष्टित होकर रहता है।

Trans.—O Indra, this well-known Soma, the meadful, the fulfiller of desires, flows into the sacred jar (of the sacrifice) for thee, the showerer. Powerful (Soma), the giver of thousands, the giver of hundreds, the giver of many, sits in the sacrifice.

Notes—अक्षाः— $\sqrt{kṣar}$ to flow, 's'-aorist, 3rd. sing. अस्थान्— $\sqrt{sthā}$ to stand, root-aorist, 3rd. sing.

This verse occurs in the R.V. (IX. 87.4).

पवस्व । सोम । मधुमान् । ऋतवा । अपः । वसानः । अधि ।
सानः । अव्ये ॥ अव । द्रोणानि । घृतवन्ति । सीद । मदिन्-
स्तमः । मत्सरः । इन्द्रपानः ॥१०॥

शब्दा० पवस्व=बहो, सोम=ओ सोम, मधुमान्=मधुर रसयुक्त, ऋतावा=यज्ञवाला, अपः=जल को, वसानः=आच्छादित करनेवाला अपाणि जल में मिला हुआ, अधिसानः=अभिषय किया जाता हुआ, अव्ये=ऊन के बने छत्रे पर, द्रोणानि=द्रोणकलश, घृतवन्ति=जलवाले, अव सीद=बेंडो, मदिन्स्तमः=अत्यन्त मदकारी, मत्सरः=आनन्ददायक, इन्द्रपानः=इन्द्र का पेय।

हि० अ०—ओ सोम, मधुर रसयुक्त, जल को आच्छादित करनेवाले यज्ञ में रहनेवाले, ऊन के बने छत्रे पर अभिषय किया हुआ, बहो। अत्यन्त मदकारी आनन्ददायक इन्द्र के पेय तुम जलवाले कलशों में बेंडो।

Trans —O Soma, the meadful and associated with sacrifices as you are enveloping the waters in the sacred jar, after being extracted, ooze your juice. Intoxicating and pleasant drink of Indra as you are, take your seat in jars full of water.

Notes—पवस्व—√pū to cleanse, pres. impv. 2nd. sing.

This verse occurs in the R.V. (IX. 96.13).

‘माहेन्द्रो राज्यकामस्य अद्भुतोत्पत्तिधिकारेषु च’ (शाक० १७. ३) इति विहितायां माहेन्द्रघां महाशान्तौ रघनेमि मणिवन्धने एतत् सुवतम् । तथा च शान्तिकल्पे—‘अभीवर्तेन’ इति रघनेमिमणि माहेन्द्रघाम् (शाक० १७ ४) इति ।

अभिऽवर्तेन । मणिना । येन । इन्द्रः । अभिऽवृधे ॥ तेन ।
अस्मान् । ब्रह्मणः । पते । अमि । राष्ट्राय । वर्धय ॥१॥

सा० भा०—येन समृद्धिसाधनाद्येन प्रसिद्धेन अभीवर्तेन । अभितो वर्तते वक्षम् अनेनेति अभिवर्तो नेमि । यतु यर्तने । अस्मात् ‘अकर्तरि च कारके सत्तायाम्’ (पा०सू० ३. ३. १९) इति करणे यञ् । ‘उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्’ (पा०सू० ६. ३. १२२) इति दीर्घः । ‘यावद्यञ्ज्वाताजविज्वाणाम्’ (पा०सू० ६. २. १४४.) इति उत्तरपदान्तोदात्तत्वम् । अत्र कार्ये कारणशब्द । चक्रने-मिनिर्मितो मणिः । यद्वा अभित् सर्वतः परराष्ट्रादी अप्रतिहतपति वर्तते अनेन पुरुष इति अभीवर्तो मणिः । तेन मणिना घृतेन इन्द्रः देवानाम् अधिपतिर्देवः अभिवाधृवे अभितः सर्वतः प्रवृद्धोऽभूत् । परमेश्वर्यपितृस्त्रिलोकीपतिर्बभूवेत्यर्थः । यधु वृद्धौ । अस्मात् लिटि ‘गुजादीना दीर्घोऽभ्यासस्य’ (पा०सू० ६. १. ७) इत्यभ्यासस्य दीर्घः । प्रत्ययत्परेण अन्तोदात्तत्वम् । ‘यद्युत्ताप्रित्यम्’ (पा०सू० ८. १. ६६) इति निघात प्रतिषेधः । हे ब्रह्मणस्पते देवराशेरधिपते । ‘पठ्ठपा पतिपुञ्ज’ (पा०सू० ८. ३. ५३) इति विसर्जनीयस्य सत्वम् । ‘भुवान्निजते पराङ्गवत् स्वरे’ (पा०सू० २. १. २) इति पठ्ठपन्तस्य पराङ्गवद्भावात् पठ्ठपामन्वितरामुदात्तस्य ‘आमन्वितस्य च’ (पा०सू० ८. १. १९) इति आष्टमिक सर्वानुदात्तत्वम् । एतत्संकेतं देव तेन प्रामुदीरित महिमोपेतैव मणिना अस्मान् राज्ञि पीडितान् राष्ट्राय । शार्दम्यो चतुर्थी । स्वराष्ट्राभिवृद्धयर्थम् अभिवर्धय कर्तुरागधनादिभिः समृद्धान् कुरु । स्वत्प्रसादात् समृद्धेरस्माभौ रक्षितं राष्ट्रं शत्रुभयरहितं यथा अभिवृद्धं भवति तथा कुरु इत्यर्थः ॥

शब्दा०—अभीवर्तेन=चारों तरफ अप्रतिहत गति से घूमने वाली, मणिना=मणि से, येन=जिससे, इन्द्रः=इन्द्र, अभिवाधृवे=समृद्ध हुआ, तेन=उससे, अस्मान्=हम लोगो को, ब्रह्मणस्पते=ओ ब्रह्मणस्पति, अमि राष्ट्राय=राष्ट्र की समृद्धि के लिए, वर्धय=समृद्ध करो ।

हि० अ०—चारों तरफ (अप्रतिहत गति से) घूमने वाली मणि जिससे इन्द्र बड़ा हुआ, ओ ब्रह्मणस्पति, उस (मणि) से हमलोगों को राष्ट्र (की समृद्धि) के लिये बढाओ ।

Trans.—With an over-rolling amulet, wherewith Indra, prospered,—therewith O Brahmanaspati, make us prosper for the (prosperity of our) nation.

Notes—अभीवर्तेन— $\sqrt{vrt}$ with अभि to go towards; Sāyana takes it to mean 'rim' अभितो वर्तते चक्रम् अनेनेति अभीवर्तते नेमिः. In alternative he explains अभितः सर्वतः परराष्ट्रादौ अप्रतिहतगति वर्तते अनेन पुरुष इति अभीवर्तते मणिः. Second syllable is lengthened (Ath. Prāt. III 12; उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्—Pāṇ. VI. 3.122) Compounds having preposition as first member and words ending in घञ् etc. as second member, accent the final syllable of the second member (यायघञ्स्तानिब्रिकानाम्—Pāṇ. VI. 2.144). अभिवायुवे— $\sqrt{vrdh}$ to grow, perf. 3rd. sing.; not unaccented because preceded by येन (यद्वृत्ताप्रत्ययम्—Pāṇ. VIII. 1.66); reduplicated syllable is lengthened—(बुजादीनां दीर्घोऽभ्यासश्च—Pāṇ. VI. 1.7). R.V. (X. 1741) has अभिवायुवे instead of अभिवायुवे. मणिना—R.V. reads हविषा for मणिना ब्रह्मणस्पते—For accent see ब्रुहितदिवः (R.V. I. 481).

अभिऽवृत्त्य । सऽपत्नान् । अभि । याः । नः । अरातयः ॥ अभि ।
पृतन्यन्तम् । तिष्ठ । अभि । यः । नः । दुरस्यति ॥२॥

सा० भा०—हे अभिवर्त मणे त्वं सपत्नान् । सपत्नीव सपत्नी सहजशत्रवः । अस्मदीयास्तान् शत्रून् अभिवृत्त्य अभिमुखं पर्यावृत्य । तिष्ठेति वक्ष्यमाणक्रिया अत्रापि सर्वप्यते स्वमेव प्रतिपत्ती भूत्वा तान् पराकुर्व इत्यर्थः । तथा याः नः अस्माकम् अरातयः अदातारः अस्मदीयं राष्ट्रघनादिकम् अपहृत्य शत्रुवं कुर्वाणा बाह्याः शत्रवः तानपि । अभि इत्युपसर्गध्वनणात् तिष्ठेति संबन्धः । अभिमुख तिष्ठ । तथा पृतन्यन्तम् पुदार्य पृतना सेनाम् आत्मन इच्छन्तम् ।

पुनराशब्दात् 'सुप आत्मन वयच्' (पा०सू० ३ १८) इति वयच् । 'कव्यध्वर-
पुनरस्यचि लोप' (पा०सू० ७ ४ ३९) इत्याकारलोप । युद्धोन्मुखमपि शत्रुम्
अभितिष्ठ । तथा य शत्रु न अस्माक दुरस्यति दुष्टम् अभिचारादिरुप क्षुद्र
कर्म कर्तुम् इच्छति । 'दुरस्यद्विणस्युवृण्यति रिप्यति' (पा०सू० ७ ४ ३६)
इति वयचि दुष्टशब्दस्य दुरसभावो निपात्यते । तथाविधमपि शत्रुम् अभितिष्ठ ।
शान्तिषो पितृवाद अनुदात्तत्वे वयच्स्वरेण मध्योदात्तत्वम् । 'यदवृत्ताप्रित्यम्'
(पा० सू० ८ १ ६६) इति निपातप्रतिषेधः ॥

शब्दा० अभिवृत्त्य=चारों तरफ से घेर कर, सपत्नान्=प्रतिपक्षियों
को, अभि=चारों तरफ से (घेर कर), या =जो, न =हमारे, अरातयः=
कभी दान न देनेवालों को, अभि=चारों तरफ से (घेर कर), पृतन्यन्तम्
=युद्ध की इच्छा करनेवाले को, अभितिष्ठ=पराजित करो, अभि=पराजित
करो, यः=जो, न =हमको, दुरस्यति=दुर्व्यवहार करता है ।

हि० अ० विपक्षियों को चारों तरफ से घेर कर, जो हमको नहीं देने-
वाले हैं (उनको भी घेर कर) (तथा जो हमसे) युद्ध की इच्छा करने वाले
ह (उनको भी घेर कर) पराजित करो, जो हमसे दुर्व्यवहार करता है
(उसको भी पराजित करो) ।

Trans —Over rolling the rivals and those who are
our enemies conquer those who desire to fight and
those who have enmity with us

Notes—अभिवृत्त्य—Gerund in व from √vrt to
turn, Sāyana takes it here to mean 'अभिवृत्त परावृत्त्य',
but in the Rgveda (X 174 2) he understands it as
'अभितो गमयित्वा', Whitney takes it to mean rolling over
पृतन्यन्तम्—Him who desires to fight, derived from
the stem पुनरा with the suffix वयच् (य) causing the final
आ to drop (कव्यध्वरपुनरस्यचि लोप—Pān VII 4 39) अभि-
तिष्ठ—√stha with अभि to overpower, impv 2nd sing
दुरस्यति—√durasya to abuse, desid pres 3rd sing, not
unaccented because preceded by य (यदवृत्ताप्रित्यम्—Pān
VIII 1 66) R V (X 174 2) reads इरस्यति for दुरस्यति

अभि । त्वा । देवः । सविता । अभि । सोमः । अवीवृधत् ॥
अभि । त्वा । विश्वा । भूतानि । अभिऽवर्तः । यथा । अससि ॥३॥

सा० भा०—हे मने त्वा त्वां देवः द्योतनात्मकः सविता सर्वस्य प्राणि-
जातस्य प्रेरकः एतत्सज्ञको देवः । अभि इत्युपसर्गभ्रवणाद् व्ययीवृधत् इति क्रिया
अत्रापि संबध्यते । अभ्यवीवृधत् अभितः समुद्धम् अकार्षीत् । वृध् वृद्धौ ।
अस्मात् प्यगतात् लुङि चङि गुणे प्राप्ते 'नित्यं छन्दसि' (पा०सू०७. ४. ८) इति
उपपञ्चस्य ऋकारादेशः । तथा सोमो देवः अभ्यवीवृधन् । 'व्यवहिताश्च'
पा०सू० १.४.८२) इति उपसर्गस्य व्यवहितप्रयोगः । तथा हे मने त्वा त्वां विश्वा
विश्वानि निखिलानि । 'शेष्ठछन्दसि बहुलम्' (पा०सू० १.१.७०) इति शैलौषः ।
भूतानि भवन्ति सत्ता लभन्त इति भूतानि चराचररसकानि । 'वनोऽधिकारणे च
भ्रौध्यगतिप्रत्यक्षानां च' (पा०सू० ३.४.७६) इति भवतेः कर्तरि क्त प्रत्ययः ।
उपसर्गभ्रवणाद् अत्रापि प्रकृतक्रियासबन्धः । अभ्यवीवृधन् । अभिवर्धनाधिक्यम्
आह यथा येन प्रकारेण हे मने त्वम् अभिवर्तः स्वद्वारयितुः पुरुषस्य अभित
स्वराष्ट्रपरराष्ट्रादी वृत्तनसाधनभूत अससि भवति तथा त्वाम् अभीवृधन् इति
पूर्वेण संबन्धः । असभृधि । 'बहुलं छन्दसि' (पा०सू० २.४.७६) इति शपो लुग-
भावः । 'यायद्यथाग्याम्' (पा०सू० ८. १. ३६) इति निघातप्रतिषेधः ॥

शक्य०—त्वा=तुमको, देवः=देव, सविता=सावितृ, सोमः=सोम,
अभि अवीवृधत्=चारों तरफ से समृद्ध किया है, अभि=चारों तरफ से
(समृद्ध किया है) त्वा=तुमको, विश्वा=सम्पूर्ण, भूतानि=प्राणियो ने,
अभीवर्तः=चारों तरफ घूमनेवाले, यथा=जिससे, अससि=बने रहो ।

हि० अ०—सवितृ देव ने तुमको चारों तरफ से समृद्ध किया है, सोम ने
तुमको चारों तरफ से समृद्ध किया है; सम्पूर्ण प्राणियो ने तुमको चारों तरफ
से समृद्ध किया है । ताकि तुम चारों तरफ घूमनेवाले बने रहो ।

Trans—Thee has god Savitar, (thee) has soma
made to prosper, thee have all the creatures (made to
prosper), that thou may be over-rolling.

Notes—अवीवृधत्—√*urdh* to grow, 'red'-aorist, 3rd.
sing. R V reads अवीवृत् for अवीवृधत्. अससि—√*as* to be,
pres subj. 2nd sing; not unaccented because
preceded by यथा (यायद्यथाग्याम्—Pān VIII. 1.36) - 2

अभिऽवर्तः । अभिऽभवः । सपत्नऽक्षयणः । मणिः ॥ राष्ट्राय ।
मह्यम् । बध्यताम् । सपत्नेभ्यः । पराभुवे ॥४॥

सा० भा०—अभीवर्तः अभिवर्तनसाधनभूतः । तत्र हेतुम् आह—अभि-
भवः शत्रूणाम् अभिभविता । अभिभवनं विशिष्टं—सपत्नक्षयणः सपत्नानां
भ्रातृव्याणां क्षयकरः । यत एवम् अतः अभीवर्त इत्यर्थः तादृशो मणिः मह्यम् ।
पठ्यर्थे चतुर्थी । 'इमि च' (पा०सू० ६.१.२१२) इत्याद्युदात्तायम् । सम बध्य-
ताम् । बध्य बध्यने । कर्मणि लोट् । मणिबन्धनप्रयोजनम् आह—राष्ट्राय
राष्ट्राभिवृद्धये । तथा सपत्नेभ्यः । पूर्ववत् । पठ्यर्थे चतुर्थी । भ्रातृव्याणां
पराभुवे पराभवनाय । परापूर्वाद् भवतेः संपदादिलक्षणो भावे विवप् । बध्य-
मानोऽयं मणिः पूर्वं शत्रुभिः वीक्षितस्य स्वराष्ट्रस्य अभिवृद्धिं बध्मकानां शत्रूणां
नाशनं च करोतु इत्यर्थः ॥

शब्दा०—अभीवर्तः=चारों तरफ घूमनेवाली, अभिभवः=पराजित
करनेवाली, सपत्नक्षयणः=विपक्षियों का संहार करनेवाली, मणिः=मणि,
राष्ट्राय=राष्ट्र की समृद्धि के लिये, मह्यम्=मेरे में, बध्यताम् बंधे, सपत्ने-
भ्यः=विपक्षियों को, पराभुवे=पराजित करने के लिये ।

हि० अ०—चारों तरफ घूमनेवाली, पराजित करनेवाली, विपक्षियों का
संहार करनेवाली मणि, राष्ट्र (की समृद्धि) के लिये तथा विपक्षियों को परा-
जित करने के लिये मेरे में बंधे ।

Trans.—The over-rolling, overcoming, rival-de-
stroying amulet be bound upon me for the prosperity
of our nation and for overcoming the rivals.

Notes—बध्यताम्— $\sqrt{\text{bandh}}$ to bind, passive, impv.
3rd. sing. पराभुवे—From $\sqrt{\text{bhu}}$ with prefix परा to
perish ; dative infinitive in ए.

उत् । असौ । सूर्यः । अगान् । उत् । इदम् । मामकम् । वचः ॥
यथा । अहम् । शत्रुः । असानि । असपत्नः । सपत्नुः ॥५॥

सा० भा०—असौ नभो मण्डले परिदृश्यमानः सूर्यः सर्वस्य प्राणिजातस्य
प्रेरको देवः । 'राजसूयसूर्य' (पा०सू० ३.१.११४) इत्यादिना कथं निपात्यते ।

उदगात् उदितवान् । इण् मत्ते । 'इणो वा सृष्टि'-(पा०सू० २. ४. ४५) इति गादेशः । 'गातिस्या०' (पा०सू० २.४.७७) इति सिचो लुक् । किंच मामकम् मदीयम् इदम् अधुनोच्चार्यमाणं वचः आत्मनो जयोऽंशं आत्मकं शत्रूणाम् 'अभि-भवप्रतिपादकं च वाक्यम् । यद्वा जयोद्देशेन प्रयुज्यमानं मन्त्रात्मकं वाक्यम् । उत इति उपसर्गप्रवणात् प्रवृत्तक्रियासङ्गः । उदगात् । मामकम् इति । अस्मच्छब्दात् 'तस्येदम्' (पा०सू० ४.३.१२०) इत्यण् । 'तयकममकावेकवचने' (पा०सू० ४. ३. ३) इत्यस्मदो ममकादेशः । सूर्योदयस्य वाद्यव्यवहारस्य च प्रतिदिनं सत्त्वेऽपि विशेषतस्तत्कालस्य प्रयोजनम् आह—अहम् अभीवर्तमणि-धारकः यथा मेन प्रकारेण शत्रुहः शत्रूणां हन्ता अस्मानि भवानि । हन हिंसा-गत्यो । 'आशिवि हनः' (पा०सू० ३. २. ४९) इति क्प्रत्ययः । अस्तेल्लोदि 'आवृत्तमस्य पिच्च' (पा०सू० ३. ४. ९२) इति आडागमः । 'यावद्ययाम्याम्' (पा०सू० ८.१.३६) इति निपातप्रतिषेधः । मिति पिच्चाद् अनुदात्तत्वे 'आगमा अनुदात्ता' (पा० म० ३. १. ३) इति आटोऽपि अनुदात्तत्वे धातुस्वरैर्वा आद्य-दात्तत्वम् । यथाहम् एवं भवानि तथा उदगाद् इति पूर्वोक्तं सङ्गम् । मणि-प्रभावात् अद्यतनसूर्योदयः अधुनाप्रयुज्यमानवचश्च शत्रुहननानुकूलम् अभूद् इत्यर्थः । यत एवम् अतः अहम् असपत्नः शत्रुरहित एव । यदि च सपत्ना भवेयुस्तर्हि सपत्नहा सपत्नानां शत्रूणां हन्ता अस्मि । हन्तेः 'विषप् च' (पा०सू० ३. २. ७६) इति विषप् ॥

शब्दा०—असी=यह, सूर्यः=सूर्य, उत आगात्=ऊपर गया है, उत=ऊपर, इदम्=यह, मामकम्=मेरा, वच=मन्त्र, मया=जिस प्रकार, अहम्=मैं, शत्रुहः=शत्रु को मारनेवाला, अस्मानि=होऊँ, असपत्नः=बिना प्रतिपक्षी का, सपत्नहा=प्रतिद्वन्द्वी को मारनेवाला ।

हि० अ०—यह सूर्य ऊपर चला गया है; मेरा यह मन्त्र (भी) ऊपर (गया है) ताकि मैं शत्रु को मारने वाला, प्रतिद्वन्द्वी रहित तथा प्रतिद्वन्द्वियों को मारने वाला होऊँ ।

Trans—Up has gone this sun, & this speech of mine, that I may be enemy-slayer without rivals and rival slayer

Notes—अगात्—√gā to go, 'root'-aorist, 3rd sing
अस्मानि—√as to be, pres subjv 1st sing, not unaccented

because preceded by यथा. असपत्नः—Having no rival i.e. without enemy; Bahuvrihi compd. accented on the second member (नञ्चुम्याम्—Pāṇ. VI. 2.172).

सपत्नश्चर्यणः । वृषा । अमिराष्ट्रः । विससहिः ॥ यथा ।
अहम् । एषाम् । वीराणाम् । विराजानि । जनस्य च ॥६॥

सा० भा०—उत्तरवाक्ये यथेति अवगात् पूर्ववाक्येऽपि अर्थात् तथेत्यध्या-
हियते । सपत्नक्षयणः सपत्नानां शत्रूणां नाशकः । सि क्षये । 'नन्विप्रहिपचा-
विष्यः' (पा० सू० ३. १. १३४) इति कर्तरि ह्यप्रत्ययः । अतः वृषा प्रजानाम्
दृष्टफलस्य वर्यकः । वृष सेवने । 'कनित्युवृषि' (पा० उ० १. १५४)
इत्यादिना कनिन्प्रत्ययः । अत एव अमिराष्ट्रः स्वराष्ट्रं परराष्ट्रं च अभिगतः
अधिपतित्वेन प्राप्तः । 'अत्यादयः कान्ताद्यर्थे द्वितीयया' (पा० १.४.७९.२)
इति प्राविसमासः । अतो यिषासहिः विविधं पुनः पुनः परेषां सोढा अमि-
भविता । यह अभिभवे । अस्माद् यङन्तात् 'सहिवहिचलिपतिभ्यो यङन्तेभ्यः
किकिनौ ववतव्यौ' (पा० ३. २. १७१.२) इति क्प्रत्ययः । अतोलोपयलोपो ।
मणिप्रभावाद् एवंगुणविशिष्टः तथा भूयासम् । कथम् इत्यत आह—अहम्
मणिधारकः यथा येन प्रकारेण एषाम् शत्रुसंबन्धिनां पूर्वम् आत्मनो बाधकानां
वीराणाम् शत्रुभटानां जनस्य स्वकीयस्य परकीयस्य प्राणिजातस्य च विरा-
जानि । राजतिरेवव्यकम् । नियन्ता भवानि । तथेति पूवण संबन्धः उदीरित-
गुणोपेतः सन् मणिप्रभावात् शत्रुप्रभृतीनां सर्वेषां शासिता भवामीति भावः ।
यद्वा उवतगुणोपेतः सन् अहं वीराणां जनस्य च यथा विराजानि हे मणे स्वप्रभा-
वात् तथा । भूयासम् इति शेषः ॥

शब्दा०—सपत्नक्षयणः=प्रतिद्वन्दी को नष्ट करनेवाला, वृषा=इच्छा
को पूरा करनेवाला, अमिराष्ट्रः=अपने सामर्थ्य से राष्ट्र को पानेवाला,
विससहिः=जीतनेवाला यथा=जिस प्रकार, अहम्=मैं, एषाम्=इन
शत्रुओं के, वीराणाम्=वीरों का, विराजानि=शासन करें, जनस्य=अपनी
प्रजाओं का, च=और ।

हि० अ०—प्रतिद्वन्दी को नष्ट करनेवाला, (प्रजाओं को) इच्छा को
पूरा करनेवाला, राष्ट्र को सामर्थ्य से प्राप्त करनेवाला, जीतनेवाला (होऊँ) ।
ताकि मैं (शत्रुपक्ष के) इन वीरों का तथा (अपने एवं पराग्ये) लोगों का
शासक बनूँ ।

Trans.—(May I ; be) the rival-destroyer, the fulfiller of desires (of our people); the conqueror of nation with my own power, the victorious ; that I may be ruler of the heroes of these enemies and of our people.

Notes—विपासद्भिः—Victorious ; derived from the perfect base of $\sqrt{\text{sah}}$ to conquer ; final इ is a noun-making termination. The red. syllable is lengthened. विराजानि,— $\sqrt{\text{rāj}}$ to rule over, subj. 1st. sing. ; not unaccented because preceded by यया.

—

‘सहृदयं सामनुष्यम्’ इति सूक्तेन सामनस्यकर्मणि ग्राममध्यं संपातितोद-
बुम्भनिनयनम् तद्वत् सुराकुम्भनिनयनम् त्रिवर्षवत्सिकायां योः पिशितानां
प्राशनम् संपातितान्नप्राशनं संपातितसुरायाः पायनं तथाविधप्रषोदकपायनं च
कुर्यात् । सूत्रितं हि — ‘सहृदयम्’ ‘सहृ षु ते’ (अ० ५. १. ५) सं, आनीध्वम्
(अ० ६. ६४० १) इति प्रथम्य ‘सामनस्यानि । उदकुलिनं संपातितवन्तं प्रामं
परिहृत्य मध्ये निनयति’ (को० सू० १२. ५. ६) इत्यादि ।

तथा उपाकर्मण्यपि आश्रयहोमे अथ सूक्तस्य विनियोगः । ‘सूत्रितं हि—
‘अभिजितिं शिष्यान् उपनीत्’ इत्यो भूते संभारान् संभरति’ इति प्रथम्य ‘वण-
कर्मभिर्बिष्वकर्मभिरायुष्यैः स्वस्त्ययनं रात्र्यं जुहुयात्’ (को० सू० १३९. १-७)
इति । अत्र गणकर्मण्येन ‘सहृदयम्’, तद्वत् षु ते इत्यादिगणो विवक्षितः ।

सहृदयम् । सामन्स्यम् । अविद्वेषम् । कृणोमि । वः ॥ अन्यः ।
अन्यम् । अमि । हर्यत । वत्सम् । जातम् । अघ्न्या ॥ १ ॥

सा० भा०—हे विवदमाना जनाः वः पुष्पाकम् अविद्वेषम् विद्वेषाभावो-
पलक्षित सामनस्यकर्म कृणोमि करोमि । कीदृशं तत् सामनस्यम् । सहृदयम्
समानहृदयवेषतम् । समानचित्तवृत्तियुक्तम् इत्यर्थः । सामनुष्यम् । मिय-
संप्रतिवृत्ता मनुष्याः समनुष्याः तैर्निवर्तित सामनुष्यम् । इदृशं समानज्ञान
हेतुभूत सत्यं करोमीत्यर्थः । ततो मूयमपि जातं वत्सं अघ्न्या गोभामैतत् ।
सहृदया गाव इव अन्योऽन्यं परस्परम् अभि हर्यत आभिमुख्येन कामयध्वम् ।
हर्यं गतिकान्धो ।

शब्दा०—सहृदयम्=समान हृदयवाला, सामनस्यम्=समान मन-
वाला, अविद्वेषम्=द्वेष रहित, कृणोमि=बनाता हूं, वः=तुमलोको को,
अन्या=एक, अन्यम्=दूसरे को, अभि हर्यत=प्रेम करो, वत्सम्=बछड़े
को, जातमिव=जिस प्रकार उत्पन्न हुये को, अघ्न्या=अवधाय पाय ।

हि० अ०—(ओ विवाद करनेवाले मनुष्यों) तुम लोको को समान
हृदयवाला, समान मनवाला तथा द्वेष से रहित बनाता हूं । एक दूसरे को
प्रेम करो जिस प्रकार पाय उत्पन्न बछड़े को (धार करती हैं) ।

Trans.—I make you like-hearted, like-minded, and free from hostility. You show affection one towards the other as a cow towards her (newly) born calf.

Notes—अभि इर्यत— $\sqrt{har}$ to be gratified, impv. 2nd. plu.

अनुव्रतः । पितुः । पुत्रः । माता । सुव्रतु । समुष्मनाः ॥ जाया । पत्ये । मधुष्मतीम् । वाचम् । वदतु । शन्तिवाम् ॥२॥

सा० भा०—पुत्रः तनयः पितुरनुव्रतः । व्रतम् । इति कर्मनाम । अनुकूल-
कर्मा भवतु । यत् पिता कामयते सत्कर्मकारी भवतु । माता च समुष्मनाः
पुत्रादिभिः समान मनस्का भवतु । पत्ये भर्त्रे जाया भार्या मधुष्मतीम् माधुर्य-
वती शन्तिवाम् सुखवृक्तां वाचं वदतु ब्रवीतु । समानमनस्का भवतु इत्यर्थः ।
पत्ये । 'पतिः सभास एव' (पा०सू० १.४.८) इति विसंज्ञाया निदमात् केवलस्य
अभावात् तत्कार्याभावे यन् । 'शन्तिवाम्' इति । कंसंभ्याम् (पा०सू० ५.२.१३८)
इति शम् शब्दात् सितप्रत्ययः । सतो मत्वर्थो यः ॥

शब्दाः—अनुव्रतः=भ्रातापालक, पितुः=पिता का, पुत्रः=पुत्र, माता
=माता, भवतु=होवे, समुष्मनाः=एक मनवाली, जाया=पत्नी, पत्ये=पति
के लिये, मधुष्मतीम्=मीठी, वाचम्=वाणी, वदतु=बोले, शन्तिवाम्=
कल्याण करी, सुखकर ।

हि० अ०—पुत्र पिता का भ्रातापालक हो; माता (पुत्रादिको के साथ)
एक मनवाली हो । पत्नी पति के लिये मीठी तथा कल्याण करी वाणी बोले ।

Trans—Be the son obedient to his father, be the mother like-minded (with her sons) Let the wife speak the wealful words full of honey for her husband.

Notes—माता—There are two readings माता and माता. Sāyana explains the stanza by taking it as माता and Whitney by taking it as माता. वदतु— $\sqrt{vad}$ to speak, impv. 3rd sing.

मा । भ्राता । भ्रातरम् । द्विषत् । मा । स्वसारम् । उत । स्वसा ।।
सम्यञ्चः । सञ्चताः । भूत्वा । वाचम् । वदतु । भद्रया ।।३।।

सा० भा०—भ्राता सोदरः भ्रातरं मा द्विष्यत् दायभागादिनिमित्तेन
भातृविषयम् अप्रियं मा कुर्मत् । उत अपि च स्वसारम् भगिनीं स्वसा मा
द्विष्यात् । 'ऋन्नेभ्यः०' (पा०सू० ४. १. ५) इति प्राप्तस्य ङीष्ः 'न पदस्व-
न्नाविभ्यः' (पा०सू० ४. १. १०) इति प्रतिषेधः । ते सर्वे भ्राज्जादयः सम्यञ्चः
समञ्चनः समानगतयः सञ्चताः समानकर्माणो भूत्वा भद्रया कल्याण्यया वाचा
वागिन्द्रियेण वाचं वदतु वदन्तु । व्यत्ययेन एकवचनम् । सम्यञ्च इति ।
संपूर्वाद् अञ्चतेः 'ऋग्विग्' (पा०सू० ३. २. ५९) इत्यादिना विबन् । 'समः
समि' (पा०सू० ६. ३. ९३) इति सम्भादेशः ।।

शब्दा० - मा=मत, भ्राता=भाई, भ्रातरम्=भाई से, द्विषत्=द्वेष
करे, मा=मत, स्वसारम्=बहन को उत=और, स्वसा=बहन, सम्यञ्चः
=समान गतिवाले, सञ्चताः=समान कार्यवाले, भूत्वा=होकर, वाचम्=
वाणी, वदतु=बोलो, भद्रया=शिष्टता से ।

हि० अ०—भाई भाई से द्वेष न करे; बहन बहन से न (द्वेष करे);
समान गतिवाले तथा समान कार्यवाले होकर (तुम लोग) शिष्टता से
वचन बोलो ।

Trans.—Let not brother hate brother, nor sister
(hate) sister ; becoming of like courses and of like
action speak words auspiciously.

Notes—द्विषत्—√*dis* to hate, 'sa'-aorist injun.
3rd. sing. सम्यञ्चः—Of like courses ; derived from √*anī*
to go. वदतु—√*vad* to speak impv. 2nd. plu. Sāyana
reads it as impv. 3rd. sing. which is used in the sense
of plural.

येन । देवाः । न । वि॒ष्यन्ति । नो इति । च । वि॒ऽद्विषते । मि॒थः ।।
तत् । कृ॒णुमः । ब॒र्ह । वः । गृ॒हे । स॒म॒ऽज्ञानम् । पुरु॑षेभ्यः ।।४।।

सा० भा०—येन ब्रह्मणा देवा इन्द्रादयः न वियन्ति विमर्ति न प्राप्नुयन्ति । नो च नंव च मिथः परस्परं विद्विषते विद्वेषं कुर्वते । द्विष अप्रीतो । अदादित्यात् शपो लुक् । सत् संज्ञानम् समानज्ञाननिमित्तम् एकमत्यापादकं ब्रह्म मन्त्रात्मकं सामनस्यं यः युष्माकं गृहे पुरुषेभ्यः । तादर्थ्यं चतुर्थी । तदर्थं कृष्णः कुर्मः । इवि हिंसाकरणयोश्च । 'धिन्विहृण्व्योर च' (पा० सू० ३. १. ८०) इति उप्रत्ययः । 'लोपश्चास्यान्यतरस्यां स्वीः' (पा० सू० ६. ४. १०७) इति उकारलोपः ।

शब्दा०—येन=जितसे, देवाः=देवता, न=नहीं, वियन्ति=अलग होते हैं, नो=न तो, च=और, विद्विषते=द्वेष करते हैं, मिथः=परस्पर, सत्=उस, कृष्णः=करते हैं, ब्रह्म=प्रायना, यः=तुम्हारे, गृहे=घर पर, संज्ञानम्=समान ज्ञान अर्थात् सामञ्जस्य के निमित्त, पुरुषेभ्यः=मनुष्यों के लिये ।

हि० अ०—जितसे देवता अलग नहीं जाते और न तो परस्पर द्वेष ही करते हैं; तुम्हारे घर पर (तुम्हारे) मनुष्यों के लिये उस सामञ्जस्य के निमित्त (हम) प्रायना करते हैं ।

Trans.—Whereby the gods do not go apart, nor do, they hate one another, that prayer we perform in your house for the concord of your men.

Notes—वियन्ति—√*vis* with *vi* to go apart, pres. 3rd. plu.; not unaccented because preceded by येन. नो—See R. V. VI. 54.3. विद्विषते—√*dis* to hate, pres. mid. 3rd. plu.; not unaccented because preceded by conjunctive च (चवायोगे प्रथमा—Pāṇ. VIII. 1.59).

ज्यायस्वन्तः । चित्तिनः । मा । वि । यौष्ट । सम्प्राधयन्तः । सधुराः । चरन्तः ॥ अन्यः । अन्यस्मै । वल्गु । वदन्तः । आ । इतु । सध्रीचीनान् । वः । सम्मनसः । कुणोमि ॥५॥

सा० भा०—ज्यायस्वन्तः ज्यायस्त्वगुणोपेताः । ज्येष्ठकनिष्ठभावेन परस्परम् अनुसरन्त इत्यर्थः । चित्तिनः समानचित्तपुक्ताः संराधयन्तः समान-संसिद्धिकाः । समानकार्या इत्यर्थः । सधुराः समानकार्योद्बहनाः । 'श्रुक्पूरश्च'—

पयाम०' (पा०सू० ५४७४) इति अकार समासान्तः । इत्य चरन्तः वर्तमाना
यूप मा वि यौष्ट मा पृथक् भूतः । वियुक्ता मा भवतेत्यर्थः । यु मिश्रणा-
मिश्रणयोरेत्यस्मात् माडि लुडि मध्यमवहुवचने रूपम् । इडभावश्छान्दसः ।
अन्योन्यस्मै परस्पर वल्गु शोभन प्रियवाक्य वदन्तः भावभाषा यूपम् ऐत
आगच्छत । अहमपि हे जना वः पुष्पान् सध्रीचीनान् सहाञ्चत कार्येषु सह
प्रवृत्तान् संमनसः समानमनस्कान् कुणोमि करोमि । सध्रीचीनान् इति ।
सह अञ्चन्तीति दिगृह्य अञ्चते 'अत्विप्' (पा०सू० ३२५९) इत्यादिना विधन् ।
'सहस्य सध्रि' (पा०सू० ६३९५) इति सध्रिप्रादेशः । 'विभाषाञ्चेदिकृत्त्रियाम्'
(पा०सू० ५४८) इति स्वाधिर स । ततो भसताशाम् 'अध्र' (पा०सू०
६४१३८) इति अकारलोपे 'चौ' (पा०सू० ६३१३८) इति वीर्धत्वम् ॥

शब्दा०—ज्यायाश्चन्तः=धेठ् गुणो से युक्त, चित्तिनः=समान अन्त-
कारणवाले, मा=मत, वि यौष्ट=भलग होवो, सराधयन्तः=एक साथ
साधना करते हुये, सधुराः=कथा मिलाकर, चरन्तः=चलते हुये, अन्य—
एक, अन्यस्मै=दूसरे के लिये, वल्गु=प्रिय बचन, वदन्तः=बोलते हुये,
आ इत=यहा आवो, सध्रीचीनान्=एक साथ चलनेवाला अर्थात् एक
साथ कार्य में प्रवृत्त होनेवाला, वः=तुमलोगो को, संमनसः=समान मन
वाला, कुणोमि=बनाता हूँ ।

हि० अ०—धेठ् गुणो से युक्त, समान चित्तवाले, एक साथ साधना
करते हुये, कथे में कथा मिलाकर चलते हुये, (तुम लोग) भलग मत होवो ।
परस्पर एक दूसरे के लिये प्रिय बचन बोलते हुये आवो । मैं तुम लोगो को
एक साथ कार्य में प्रवृत्त होनेवाला तथा समान मनवाला बनाता हूँ ।

Trans—Having superior virtues in them, of like
intent, do not be divided, accomplishing together,
and moving on with joint labour Speaking lovely
words one to another come hither I make you
going together and like minded

Notes—वि यौष्ट—√*yu* with वि to separate, 's' aorist,
injun 2nd plu संराधयन्तः—√*rādh* with सम् to accom-
plish together pres part caus वदन्त—√*vad* to
speak, pres part आ इत—√*i* with आ to come, impv
2nd plu सध्रीचीनान्—सध्रि is the same as सह (सहस्य सध्रि

Pān VI. 3 93) When अ and अ् of अञ्च् is dropped the syllable immediately preceding it, is lengthened (चो—Pān VI 3 138)

सुमानी । प्रप्ता । सह । वः । अन्नभागः । समाने । योक्त्रे ।
सह । वः । युनजिम् ॥ सम्यञ्चः । अग्निम् । सपर्यत । अराः ।
नाभिमृद्ध्य । अभितः ॥६॥

सा० भा०—हे सामनस्यकामा य पुष्पाक समानी एका प्रपा पानीय-
शाला भवतु । अन्नभागस्य सह एव भवतु । परस्परानुरागमज्ञेन एकत्रा-
वस्थितम् अन्नपानादिकं पुष्पाभिरुपभुज्यताम् इत्यर्थः । तवयम् अहं यः
पुष्पान् समाने योक्त्रे एकस्मिन् वन्यने स्नेहपात्रे सह युनजिम् सह वज्जामि ।
अपि च सम्यञ्चं सगता एकफलार्थिनो भूत्वा समानमाना सन्त अग्निं
सपर्यतं पूजयन्तः । परस्परं पूजयन्तः । कर्द्दवादिवाद् यक् । कथमिव स्थिता
इति तत्राह—अरा नाभिमिध अभितः । रथचक्रस्य मध्यच्छिद्रं नाभिः ।
तस्या अभितो वर्तमाना अरा चक्रायवा कीलाका नियतस्थाना परिवेष्ट्य
वर्तन्ते । एवम् एकम् इति स्वरणात् तद्योगाद् नाभिम् इति द्वितीया ।

शब्दा०—समानी=एक, प्रप्ता=पानीशाला, सह=एक साथ, व =
तुम लोगों का, अन्नभागः=भोजन, समाने=समान, योक्त्रे=बधन में,
सह=एक साथ, वः=तुमलोगों को, युनजिम्=बाधता हूँ, सम्यञ्च=एक
साथ होकर, अग्निम्=अग्नि की, सपर्यत=उपासना करो, अराः=पहिये
की तिलिया, नाभिमिध=जिस प्रकार धूरे को, अभितः=चारों तरफ से
घेरकर स्थित रहती हूँ ।

हि० अ० तुमलोगों की पानीशाला एक हो, भोजन एक साथ हो,
तुमलोगों को समान बधन में बाधता हूँ । एक साथ होकर अग्नि की उपासना
करो, जिस प्रकार चक्र की तिलिया धूरे के चारों तरफ (स्थित रहती हूँ) ।

Trans —Your drinking place (be) the same, in
common (be) your share of food, in the same bond
do I unite you together, going together, worship Agni
like spokes about a nave

Notes—युनजिम्—√yuj to join, pres subj 1st
sing सपर्यत—√saparya to honour, imp 2nd plu

सध्रीचीनान् । वः । सम्यन्तसः । कुणोमि । एकश्नुष्टीन् ।
सम्यन्तनेन । सर्वान् ॥ देवाऽऽव । अमृतम् । रक्षमाणाः ।
सायम्प्रातः । सौमन्तसः । वः । अस्तु ॥७॥

सा० भा० - सध्रीचीनान् सह प्रयतमानान् एककार्यकरणे सहोद्युक्तान्
संमनसः समानमनस्कान् वः युष्मान् कुणोमि करोमि । तथा युष्माकम्
एकश्नुष्टिम् एकविधं व्यापनम् एकविधस्यान्नस्य भुक्ति वा करोमि । संवननेन
वशीकरणेन अनेन सामनस्यकर्मणा युष्मान् सर्वान् । वशीकरोमीत्यर्थः ।
अमृतम् दुर्लोकस्य अन्नरामरत्नप्राप्तं पीयूषं रक्षमाणाः ऐकमयेन पालयन्तः
देवा इव इन्द्रादयो यथा सौमनस्ययुक्ता भवन्ति एवं वः युष्मार्क सायंप्रातः
एतदुपलक्षिते तथेस्मिन् काले सौमनसः सौमनस्य शौमनमनस्वरवम् अस्तु भवतु ।

शब्दा० - सध्रीचीनान् = एक साथ जानेवाला, वः = तुम लोगों की,
संमनसः = एक मन वाला, कुणोमि = बनाता हूँ, एकश्नुष्टीम् = एक साथ भोजन
करने वाला, संवननेन = वशीकरण मंत्र से, सर्वान् = सबको, देवा इव = देवों
की तरह, अमृतम् = अमृत की, रक्षमाणाः = रक्षा करते हुये, सायंप्रातः = शाम
तथा सुबह अर्थात् प्रत्येक क्षण, सौमनसः = एक समान मन, वः = तुम लोगों
का, अस्तु = होये ।

हि० अ० - तुम लोगों की एक साथ जानेवाला, (तथा) एक मनवाला
(बनाता हूँ) । अमृत की रक्षा करते हुये देवों की तरह, प्रत्येक क्षण तुम
लोगों का मन एक साथ रहे ।

Trans.—I make all of you going together, like-
minded, enjoying food together. by (my) conciliation.
Like gods guarding the nectar, be concord to you at
night and day.

Notes—सध्रीचीनान्—See AV. III. 30.5. एकश्नुष्टीन्—
Sāyana renders it as एकविधं व्यापनम् एकविधस्यान्नस्य भुक्ति वा;
Whitney takes it to mean 'of one bunch.' It is derived
from √*amś* to attain or √*as* to eat. रक्षमाणाः—√*rakṣ*
to protect, pres. part. सायंप्रातः—Evening and morning
i.e. at every moment. Dvandva compd.; both the
members are separated by avagraha.

अग्नेऽइव । अस्य । दहतः । एति । शुष्मिणः । उतऽइव । मत्तः ।
 विलपन् । अप । अयति ॥ अन्यम् । अस्मत् । इच्छतु । कम् ।
 चित् । अग्रतः । तपुःस्वधाय । नमः । अस्तु । त्वमने ॥१॥

सा० भा०—आद्रेम् अनार्द्रं च सर्वं दहतः वाचात्मकस्य अग्नेरिय कृत्स्नम्
 अङ्गं दहतः शुष्मिणः शोषकबलयुक्तस्य अस्य ज्वरस्य दाहः एति कृत्स्नम्
 अङ्गं ध्याप्नोति । उत अपि च मत्त इव उन्मत्त इव आत्मानं पिस्मृत्य विलपन्
 विविधं प्रक्षापं कुर्यान् तेन ज्वरेण अपाययति अपगच्छति अस्माल्लोकात् प्रैति ।
 ईदृशः प्रबलः पित्तज्वरः अस्मात् अस्मत्तः अन्यं कश्चित् कमपि अग्रतः अग्रतः
 (विभक्तित्वपर्ययः) सदाचार हीन पुरुषम् इच्छतु प्राप्नोतु । उक्तं हि—

व्रतोपवासैर्विष्णुर्नान्यजन्मनि तोषितः ।

ते नरा मुनिशार्दूल ग्रहरोमादिभागिनः ॥ इति ।

तपुर्वधाय तपुस्ताप एव वधः हननसाधनम् आयुधं यस्य स तपोवतः तस्मै
 त्वमने कृच्छ्रजीवननिमित्ताय ज्वराभिमानिदेवाय नमोऽस्तु नमस्कारो
 भवतु । अनेन नमस्कारेण तुष्टः सन् अन्यत्र अपसर्पेत्त्वित्पथः । तकि कृच्छ्र-
 जीवने । अस्माद् औणादिको मनिन् ।

शब्दा०—अग्ने इव=अग्नि के ताप की तरह, अस्य=इस ज्वर का,
 दहत=जलाते हुए का, एति=फँल रहा है, शुष्मिणः=शोषण करनेवाले
 बल से युक्त, उतेव=और जिस प्रकार, मत्तः=उन्मत्त, विलपन्=चिल्लाता
 हुआ, अप=दूर, अयति=ले जाया जाता है, अन्यम्=दूसरे को, अस्मत्
 =हमसे भिन्न, इच्छतु=इच्छा करे, कश्चित्=किसी, अग्रतः=सदाचारहीन
 व्यक्ति के पास, तपुर्वधाय=ताप है अस्त्र जिसका ऐसे ज्वर के लिये,
 नमः=नमस्कार, अस्तु=होवे, त्वमने=ज्वर के लिये ।

अ० हि०—अग्नि के ताप की तरह जलाते हुए, शोषण करनेवाले बल
 से युक्त इस (ज्वर) का (ताप सम्पूर्ण शरीर में) फँल रहा है । और मानो
 उन्मत्त की तरह चिल्लाता हुआ (ज्वरग्रस्त व्यक्ति, ज्वर के द्वारा) दूर ले
 जाया जाता है । (इस प्रकार का प्रबल ज्वर) हमसे भिन्न किसी सदाचार

होन व्यक्त (के पास जाने की इच्छा करे) । ताप है अस्त्र जिसका ऐसे ज्वर के लिये नमस्कार हो ।

Trans.—(The warmth) of him of desiccating vigour, like that of burning fire, spreads (throughout the body). And crying as it were a mad (the patient) is taken away (from this world). Other than us let it beek some wicked. Homage be to the heat-weaponed fever.

Notes—दहतः—Gen. sing. of pres. part. बह् from √dah to burn. शुष्मिणः—Of desiccating vigour; Sāyana takes it as an adj. of अस्त्र, Whitney translates this by proposing a slight emendation of शुष्मिणः to शुष्मः vehemence. सत्तः—Sāyana understands it as the past part. of √mad to be exhilarated. Whitney thinks it as a quasi-ablative of the pronoun अस्मद् विलपन्—√lap with वि to cry out, pres. part. अयति—√i to go, caus. pres 3rd. sing इच्छतु—√icch to desire, impv. 3rd. sing. अग्रतः—Sāyana explains by taking it as an acc. sing. with कञ्चित् According to Whitney it is used for Takman which is ill-behaved तपुर्वधाय—Having heat as it's weapon; Bahuvrīhi compd. accented on the first member

नमः । रुद्राय । नमः । अस्तु । त्वमने । नमः । राज्ञे । वरुणाय ।
त्विषीमते ॥ नमः । दिवे । नमः । पृथिव्यै । नमः ।
श्रोषधीभ्यः ॥२॥

सा० भा०—रुद्राय रोदयति उपतपेन अथर्षि मोचयतीति रुद्रो ज्वरामि-
मानो देवः । श्रोषधीभ्यः च' (पा० उ० २. २२) इति एकप्रत्ययः । तस्मै
रुद्राय प्रथमं नमोऽस्तु त्वमने ज्वराय च नमोऽस्तु । त्विषीमते शीप्तिमते
राज्ञे स्वामिने तत्तत्प्राणिभूतपापानुरोधेन निग्रहकारिणे वरुणाय नमोऽस्तु तथा

दिवे द्युलोकाय नमः पृथिव्यै च नमः । द्यावापृथिव्यौ हि कृत्स्नस्य भूतजातस्य
मातापितरौ तस्मात् तयोर्नमस्कारः कृतः । ओषधीभ्यः पुषिभ्याम् उत्पन्नाभ्यो
ग्रोहादिभ्यो नमोऽस्तु । औषपतेष्वपि पच्यक्रमेण च आरोग्यम् उपजायत
इत्योषधीनां नमस्कारः ॥

शब्दा० नमः = नमस्कार, रुद्राय = रुद्र के लिये, नमः = नमस्कार,
अस्तु = हो, तक्मने = ज्वर के लिये, नमः = नमस्कार, राज्ञे = राजा, वरुणाय
= वरुण के लिये, त्विषिमते = तेजस्वी, नमः = नमस्कार, दिवे = आकाश के
लिये, नमः = नमस्कार, पृथिव्यै = पृथिवी के लिये, नमः = नमस्कार, ओष-
धीभ्यः = वनस्पतियों के लिये ।

हि० अ० - रुद्र को नमस्कार, ज्वर को नमस्कार हो, तेजस्वी वरुण को
नमस्कार, आकाश को नमस्कार, पृथिवी को नमस्कार, वनस्पतियों को
नमस्कार ।

Trans—Homage to Rudra, homage be to the
fever, homage to king Varuna, the brilliant, homage
to the sky, homage to the earth, homage to the herbs

अयम् । य० । अ॒भिऽशोच॒यिष्णुः । वि॒श्वा । रु॒पाणि । हरि॒ता ।
कृ॒णो॒पि ॥ तस्मै॑ । ते । अ॒रु॒णाय॑ । व॒भ्रवे॑ । नमः॑ । कृ॒णो॒मि ।
व॒न्याय॑ । त॒क्मने॑ ॥३॥

सा० भा० अयम् आपरोक्ष्येण अनुभूयमान अभिशोचयिष्णु अभित
सन्नत दृष्टम् अङ्ग सर्वेषु अङ्गेषु शोचयन् शोकम् उत्पादयन् । शुच शोके ।
'जेद्वदन्वति' (पा० सू० ३ २ १३७) इति इष्णुचप्रत्ययः । ईद्वदो य पित्तज्वर
विश्वा विश्वानि सर्वाणि रुपाणि हरिता हरितानि रक्तद्रुषणेन हरिद्रावर्णानि
कृणोपि करोति । पुरुषप्रत्ययः । तस्मै अरुणाय अरुणवर्णाय वभ्रवे पीत-
वर्णाय ॥ वन्याय ससेव्याय तक्मने ते तुम्य ज्वराय नमः कृणोमि करोमि ॥

शब्दा० अयम् = यह, य = नो, अभिशोचयिष्णु = सम्पूर्ण शरीर में
चिन्ता को बढ़ानेवाले, विश्वा = सम्पूर्ण, रुपाणि = रूप को, हरिता = पीला
रंग का, कृणोपि = कर देते हो, तस्मै = उस, ते = तुमको, अरुणाय = लाल
रंग के, वभ्रवे = भूरे रंग के, नमः = नमस्कार, कृणोमि = करता हूँ, वन्याय
= वनस्पति रंग के, तक्मने = ज्वर के लिये ।

हि० अ०=यह जो (तुम) (सम्पूर्ण शरीर में) चिन्ता को बढ़ाते हुये सम्पूर्ण रूप को पीला कर देते हो, (इसलिये) लाल, भूरे तथा वनस्पति रंग वाले, उस तुम ज्वर को नमस्कार करता हूँ ।

Trans—Thou as such who, creating anxiety throughout (the body) dost make all forms yellow, to thee as such the ruddy, the brown, the woody Takman, do I pray homage

Notes—अभिषोचयिष्णु—From √*śuc* with the suffix इष्णुच् कृणोपि—√*kr* to make pres 2nd sing, not unaccented because preceded by य. वन्याय—Sāyana renders it by ससेव्याय He takes वन्याय as a gerundive from √*van* to win Whitney takes it to mean woody.

देवारच वाऽअसुरारच । उभये प्राजापत्याः परस्पृधिरे ततो देवा-
ऽअनुव्यमिवासुरश्च हासुरा मेनिरेऽस्माकमेवेदं खलु भुवनमिति ॥१॥

शब्दा०—देवाः=देव, च=और, ये=वाक्यालंकार के लिये प्रयुक्त एक
निपात, असुराः=असुर, च=और, उभये=दोनों, प्राजापत्याः=प्राजापति की
सन्तान, परस्पृधिरे=एक दूसरे से स्पर्धा करने लगे, ततः=तब, देवाः=देव,
अनुव्यमिष आसुः=कुछ दब से गये, अथ ह=अनन्तर ही, असुराः=असुरों
ने, मेनिरे=तोषा, अस्माकम् एव=हमारा ही, इदम्=यह, खलु=तबमुच
या निश्चित रूप से, भुवनम्=सत्तार, इति=एक निपात ।

हि० अ०—प्राजापति की दोनों सन्तान देव और असुर परस्पर स्पर्धा करने
लगे । इस देवगण कुछ दब से गये । इस पर असुरों ने तोषा कि यह सम्पूर्ण
सत्तार तबमुच हमहीं लोगों का है ।

Trans—The gods and the Asuras, both were
the offsprings of Prajāpati. They became jealous
of each other. The gods had to suffer humiliation
(in this rivalry). Then the Asuras thought, 'This
world, indeed, belongs to us alone.'

Notes—परस्पृधिरे— $\sqrt{\text{sprdh}}$ to contend, perf mid
3rd plu अनुव्यम्—Derived from अन् $\sqrt{\text{vi}}$ to be in
ferior, आसुः— $\sqrt{\text{as}}$ to sit, perf 3rd plu मेनिरे— $\sqrt{\text{man}}$
to think, perf mid 3rd plu

ते होचुः । हन्तेमा पृथिवीं विभजामहे ता विभज्योपजीवामेति
तामौचैश्चर्मणि परचात्प्राञ्चो विभजमानाऽअभीष्टु ॥२॥

शब्दा०—ते=वे असुर, ह=अथ पर जोर देने के लिये प्रयुक्त एक निपात,
ऊचु=कहने लगे, हन्त=हृष्यक एक निपात, इमाम्=इस पृथिवीम्
=पृथिवी को, विभजामहे=आपस में बाँट लें, ताम्=उसको, विभज्य

॥ बाँटकर, उपजीवाम्=जीविका चलावें, इति=उक्तिसूचक निपात, ताम्
=पृथिवी को, औक्ष्णैः=बेल के, चर्मभिः=चमड़ों से, पश्चात्प्राञ्चैः=
पश्चिम ॥ पूर्व की तरफ, विभजमानाः=बाँटते हुये, अभीयुः=जागे घड़े ।

हि० अ०—उन्होंने (असुरों ने) कहा कि आबो हमलोग इस पृथिवी को
आपस में बाँट लें और अपनी जीविका चलावें । (तदनुसार) उन्होंने पृथिवी
को पश्चिम ॥ पूर्व की तरफ बेल के चमड़ों से बाँटना प्रारम्भ किया ।

Trans.—They (the Asuras) said, 'come on! Let us
divide this earth among ourselves and dividing it
subsist thereon'. (Accordingly) they began to set about
dividing it from west to east with ox-hides

Notes—ऊचुः—√vac to speak, perf. 3rd plu.
विभजमानह—√bhaj with वि to divide, pres. mid. subjv.
1st. plu. उपजीवाम—√jiv to live, pres. subjv 1st.
plu विभजमानाः—√bhaj to divide, pres part ईयुः—√i
to go, perf. 3rd. plu.

तदै देवाः शुश्रुवुः । विभजन्ते ह वाऽइमामसुराः । पृथिवीं प्रेतं
तदेष्यामो यत्रेमामसुरा विभजन्ते के ततः स्याम यदस्यै न भजे-
महीति ते यज्ञमेव विष्णुं पुरस्कृत्येयुः ॥३॥

शब्दा० तत्=वह समाचार, वै=अर्घ पर जोर देने वाला एक निपात,
देवाः=देवों ने, शुश्रुवुः=सुना, विभजन्ते=बाँट रहे हैं, वै=अर्घ पर जोर
देने वाला निपात, इमाम्=इसको, असुराः=असुर, पृथिवीम्=पृथिवी को,
प्रेतं=जाओ या चलो, तत्=वहाँ हो, एष्यामः=चलें, यत्र=जहाँ, इमाम्
=इस पृथिवी को, असुराः=असुर, विभजन्ते=बाँट रहे हैं, के=कौन, ततः
=तब, स्याम=होगे, यद्=यदि, अस्यै=इसका भाग, न=नहीं, भजेमहि
=पावेंगे, इति=उक्तिसूचक निपात, ते=वे देवगण, यज्ञम् एव=यज्ञरूपी,
विष्णुम्=विष्णु को, पुरस्कृत्य=आगे करके, ईयुः=गये ।

हि० अ०—देवों ने यह समाचार सुना । (उन्होंने कहा कि) असुर इस
पृथिवी को सचमुच आपस में बाँट रहे हैं । चलो वहाँ चलें जहाँ असुर इसे

घाट रहे हें। यदि हमलोग इसमें हिस्सा नहीं पावेंगे तो हमलोग कहाँ के होंगे ?
(अतः) वे यज्ञरूपी विष्णु को आगे करके वहीं गये।

Trans.—The gods heard this news. (They said), 'The Asuras are actually dividing this earth among themselves. Let us go there where they are dividing. If we do not get a share in it, we shall be nowhere.' They, then went to the Asuras with Viṣṇu in the form of sacrifice as their head.

Notes—शुश्रुवुः—√śru to hear, perf. 3rd. plu.
विभजन्ते—√bhañ with वि to divide, pres. mid. 3rd. plu.
इत्—√i to go, impv. 2nd. plu. एष्यामः—√i to go, fut. 1st. plu. भजेमहि—√bhañ to divide, opt. mid. 1st. plu.

ते होतुः। अतु नोऽस्यां पृथिव्यामाभजतास्त्वेवं नोऽप्यस्यां भाग-
इति ते हासुराश्चक्षुषन्तःश्वोचुर्वाग्देवेषु विष्णुरभिरोते तावद्वो
दद्यइति ॥४॥

शब्दा०—ते=उन्होंने, इ=निपात, उचुः=कहा, अतु आभजत
=हिस्सा दीजिये, नः=हमको, अस्यां-पृथिव्याम्=इस पृथिवी में, अस्तु
=रहे, एव=ही, नः अपि=हम लोगो का भी, अस्याम्=इस पृथिवी में,
भाग=हिस्सा, इति=निपात, ते=वे, इ=निपात, असुराः=असुर, असू-
दन्त इव=ढाह करते हुये की तरह, उचुः=कहा, वाग्द एष=जितनी दूर
तक, एष विष्णुः=यह विष्णु, अभिरोते=लेट कर घेरेंगा, तावत्=उतनी दूर
तक, दः=तुमलोगो को, दद्यः=देते हैं या देंगे, इति=निपात।

हि० अ०—उन्होंने कहा कि अपने साथ हमें भी इस पृथिवी में हिस्सा
दीजिये। हमारा भी इसमें भाग होना चाहिये। उन असुरों ने ढाह करते हुये
की तरह उत्तर दिया कि यह विष्णु लेटकर जितनी पृथिवी घेरेंगा उतनी हम
तुम्हें देंगे।

Trans—They said (to the Asuras), 'Give us also
■ share in this earth along with you. We must also

have a share in this (earth)'. The Asuras replied grudgingly, 'We will give you only as much portion in the earth as this Viṣṇu will occupy lying upon it.'

Notes—आभजत—√*bhaj* with आ to give share in, impv. 2nd. plu. असूयन्त—Pres. part. from denom. base √*asuya* to be discontented with, nom. plu. अभिशेते—अभि + √*śi* to lie, pres. mid. 3rd. sing.

वामनो ह विष्णुरास । तद्देवा न जिहीद्विरे महद्वै नोऽदुर्ये नो यज्ञसम्मितमदुरिति ॥५॥

शब्दा०—वामनः=बौना, ह=निपात, विष्णुः=विष्णु, आस=पा, तत्=असुरों की उचित का, देवाः=देवों ने, न=नहीं, जिहीद्विरे=अनादर किया, महत्=बहुत, ये=निपात, न=हमको, अदुः=दिया, ये=जिन्होंने, न=हमको, यज्ञसम्मितम्=यज्ञ के बराबर, अदुः=दिया, इति=निपात ।

हि० अ० विष्णु बौने थे । (परन्तु) देवों ने असुरों की उचित उचित का अनादर नहीं किया । (उन्होंने कहा कि) जिन्होंने हमें यज्ञ के बराबर पृथिवी दी है उन्होंने हमें बहुत दिया है ।

Trans —Viṣṇu was a dwarf. But the gods did not take offence at what the Asuras said. (They said), 'The Asuras have given us much, who have given us earth equal to sacrifice in size.'

Notes—जिहीद्विरे—√*hid* to be hostile, perf mid. 3rd. plu अदुः—√*dā* to give, root-aorist, 3rd. plu.

ते प्राञ्चं विष्णुं निपाद्य । च्छन्दोभिरभितः पर्यगृह्णन् गायत्रेण त्वा च्छन्दसा परिगृह्णामीति दक्षिणतस्त्रैष्टुमेन-त्वा च्छन्दसा परिगृह्णामीति पश्चाज्जागतेन त्वा च्छन्दसा परिगृह्णामीत्युत्तरतः ॥६॥

शब्दा०—ते=उन देवों ने, प्राञ्चम्=पूर्व की तरफ तिर करके, विष्णुम्=विष्णु को, निपाद्य=छेदाकर, च्छन्दोभिः=गायत्री आदि छन्दों से, अभितः=चारों तरफ से, पर्यगृह्णन्=घेर लिया, गायत्रेण च्छन्दसा=गायत्री

छन्द से, त्वा=तुमको, परिगृह्णामि=घेरता हूँ, इति=निपात, दक्षिणतः=दक्षिण की तरफ से, त्रैष्टुभेन च्छन्दसा=त्रिष्टुप् छन्द से, त्वा=तुमको, परिगृह्णामि=घेरता हूँ, इति=निपात, पश्चात्=पश्चिम की तरफ से, जागतेन च्छन्दसा=जगती छन्द से, त्वा=तुमको, परिगृह्णामि=घेरता हूँ, इति=निपात, उत्तरतः=उत्तर की तरफ से ।

हि० अ०—देवो ने विष्णु को पूर्व की तरफ सिर करके लेटाकर सब तरफ (तीन तरफ) से छन्दों से घेर लिया । 'गायत्री छन्द से तुम्हें घेरते हैं', यह कहते हुये उन्होंने उन्हें दक्षिण की तरफ से घेरा । 'त्रिष्टुप् छन्द से तुम्हें घेरते हैं', यह कहते हुये उन्होंने उन्हें पश्चिम की तरफ से घेरा । 'जगती छन्द से तुम्हें घेरते हैं', यह कहते हुये उन्होंने उन्हें उत्तर की तरफ से घेरा ।

Trans.—The gods having laid down Viṣṇu with his head towards the east enclosed him on all (three) sides with metres. They enclosed him on the south saying, 'we enclose thee with the Gāyatrī metre.' They enclosed him on the west saying, 'we enclose thee with the Trīṣṭup metre'. They enclosed him on the north saying, 'we enclose thee with the Jagatī metre'.

Notes—निपाद्य—√*pad* to go, with the suffix यत्. पर्यगृह्णन्—√*grah* with परि to enclose, impf. 3rd. plu.

तं छन्दोभिरभितः परिगृह्य अग्निं पुरस्तात्समाधाय तेनार्चन्तः
श्राम्यन्तश्चेरुस्तेनेमां सर्वा पृथिवीं समविन्दन्त तद्यदेनेमां सर्वा
समविन्दन्त तमाद्रेदिर्नाम तस्मादाहुर्वावती वेदिस्तावती पृथिवी-
त्येतया हीमां सर्वा समविन्दन्तैव ह वाऽहमां सर्वा सपत्नानां
संवृङ्क्ते निर्मजत्यस्यै सपत्नान्यञ्ज्वमेतद्वेद ॥७॥

शब्दा० तम्=विष्णु को, छन्दोभिः=छन्दो से, अभितः=सब तरह से, परिगृह्य=घेरकर, अग्निम्=अग्नि को, पुरस्तात्=पूर्व की तरफ, समाधाय=रखकर, तेन=यज्ञ से, अर्चन्तः=पूजा करते हुये, श्राम्यन्तः=श्रम करते हुये, चेरुः=चलते रहे या करते रहे, तेन=यज्ञात्मक विष्णु के आधारभूत

त्यान से इमाम्=इस, सर्वाम्=सम्पूर्ण, पृथिवीम्=पृथिवी को, समविन्दन्त
=पूर्णरूप से पाया, तत्=इसलिये, यत्=क्योंकि, एतेन=यत् के आधारभूत
त्यान से, इमाम्=इस, सर्वाम्=सम्पूर्ण (पृथिवी को), समविन्दन्त=
पूर्णरूप से पाया, तस्मात्=इसलिये, आहुः=कहते हैं, यावती=जितनी, वेदि
=वेदि, तावती=उतनी ही, पृथिवी=पृथिवी, इति=निपात, एतया=इस,
वेदि से, हि=निश्चित अर्थ का वाचक निपात, इमाम्=इस, सर्वाम्=सम्पूर्ण
(पृथिवी को), समविन्दन्त=पूर्णरूप से पाया, एवं ह वै=इसी प्रकार,
इमां सर्वांम्=इस सम्पूर्ण (पृथिवी) को, सपत्नानाम्=शत्रुओं के, संवृद्धते
छीन लेता हूं, निर्भजति=अलग कर देता हूं, अस्थै=पृथिवी से, सपत्नान्
शत्रुओं को, य.=जो पुरुष, एवम्=इस प्रकार, एतत्=यह, वेद=जानता हूं।

हि० अ०—देवगण, यज्ञरूपी विष्णु को छन्दो ॥ तीन तरफ से घेरकर
तथा पूर्व दिशा में अग्नि की स्थापना कर यज्ञ से भर्चना करते हुये, एव
(अनुष्ठापनार्थ) अग्न करके हुये, चलते रहे। उन्होंने पृथिवी से सम्पूर्ण
पृथिवी को प्राप्त की। क्योंकि वेदों ने इस त्याग से ही सम्पूर्ण पृथिवी प्राप्त
की, इसलिये इसे वेदि कहने हें। इसीलिये यह कहा जाता है कि जितनी बड़ी
वेदि हूं उतनी ही बड़ी पृथिवी हूं। वेदों ने वेदि के द्वारा ही सम्पूर्ण पृथिवी
पाई, उसी प्रकार यजमान भी शत्रुओं की सम्पूर्ण पृथिवी छीन लेता हूं। जो
इस सत्य को जानता हूं वह शत्रुओं को इस पृथिवी से अलग कर देता हूं।

Trans—The gods, having enclosed Visnu (in the
form of sacrifice) on all (three) sides with metres and
having placed Agni on the east side, went on worship-
ping and toiling. They obtained the entire earth by
it. Because they obtained the entire earth by it
(the sacrificial place), it is called *vedi* (the altar).
Hence, it is said that this earth is as big as the *Vedi*.
They (the gods) obtained the entire earth by *Vedi*.
As they obtained the entire earth by the *Vedi*, so
the sacrificer casts the entire earth of his enemies.
One who knows this truth, separates his enemies
from the earth.

Notes—समाधाय—सम्+आ+√धा to put, gerund

in आय अर्चन्त — $\sqrt{arc}$ to worship, pres part 3rd plu
 श्राम्यन्त — $\sqrt{śram}$ to toil, pres part 3rd plu घेह —
 $\sqrt{car}$ to move, perf 3rd plu समविन्दन्त — सम् + $\sqrt{vid}$
 to find, impf mid 3rd plu आहु — $\sqrt{ah}$ to say, 1 perf
 3rd plu वेदि — Derived from $\sqrt{vid}$ to find, वेदि is so
 called because it is obtained (Sam-vid) संवृद्धे - $\sqrt{vrj}$
 to twist, pres mid 3rd sing

सोऽयं विष्णुर्ग्लानः । छन्दोभिरमितः परिगृहीतोऽग्निः पुरस्ता-
 द्वापक्रमणमास स तत्तद्वैपधीनां मूलान्युपमुम्लोच ॥८॥

शब्दा०—स = उस प्रकार घेरा हुआ, अयम् = यह, विष्णुः = विष्णु,
 ग्लान = ग्लान हो गया, छन्दोभि = छन्दो से, अभित = सब तरह से
 परिगृहीत = घेरे हुआ होने के कारण, अग्नि = अग्नि, पुरस्तात् = आगे होने
 के कारण, अपक्रमणं न आस = भाग कर नहीं जा सका, स = वह, तत्
 एव = वहीं पर, औपधीनाम् = छोटे-छोटे पौधों के, मूलानि = जड़ के, उप
 = पास, मुम्लोच = अवश्य हो गया ।

हि० अ०—उस प्रकार (घेरे हुये) विष्णु ग्लान हो गये । परन्तु तीन
 तरफ छन्दों से और आगे अग्नि से घिरे होने के कारण वे वहाँ से भाग नहीं
 सके । तब वे वहाँ छोटे-छोटे पौधों की जड़ में घुसकर अवश्य हो गये ।

Trans—Visnu, (being enclosed in this way on
 all sides) became weary But, being enclosed on
 all (three sides) with metres and on the east with Agni,
 he could not escape from there : He, then, entered
 into the roots of the plants there and disappeared

Notes—ग्लान — $\sqrt{glan}$ to be exhausted, past part
 आस — $\sqrt{as}$ to be, perf 3rd sing मुम्लोच — $\sqrt{mluc}$ to
 set, perf 3rd sing

ते देवाऽञ्जुः । क नु विष्णुरभूत् क नु यज्ञोऽभूदिति ते होचु-
 रछन्दोभिरमितः परिगृहीतोऽग्निः पुरस्ताद्वापक्रमणमस्त्यत्रैवा-

न्विच्छतेति तं खनन्तः इवान्वीपुस्तं त्र्यङ्गुलेऽन्वविन्दंस्तस्मात्त्र्य-
ङ्गुला वेदिः स्यात्तदु हापि पाञ्चिस्त्र्यङ्गुलामेवसौम्यस्याध्वरस्य
वेदिं चक्रे ॥६॥

शब्दा०—ते=वे, ह=निपात, देवाः=देव, ऊचुः=कहने लगे, क=कहां, नु=वितकंसूचक निपात, विष्णुः=विष्णु, अभूत्=गया, क=कहा, नु=वितकंसूचक निपात, यज्ञः=यज्ञ, अभूत्=गया, इति=निपात, ते=वे, ह=निपात, ऊचुः=कहने लगे, छन्दोभिः=छन्दो से, अभितः=सब तरफ से, परिगृहीतः=घेरा हुआ, अग्नि=अग्नि, पुरस्तात्=आगे, न=नहीं, अपक्रमणम् अस्ति=भाग्य है, अत्रैव=यहीं, अन्विच्छत्=खोजिये, इति=निपात, तम्=उत्तको, खनन्तः इव=जरा खोदते हुये, अन्वीपु=खोजने लगे, तम्=उसे, त्र्यङ्गुले=तीन अङ्गुल नीचे, अन्वविन्दन्=पाया, तस्मात्=इसलिये, त्र्यङ्गुला=तीन अङ्गुल नीचे (खड़ी हुई), वेदिः=वेदि, स्यात्=होनी चाहिये, तत्=इसलिये, उ ह अपि=अप्यं पर जोर देने वाले निपात, पाञ्चिः= पाञ्चि नाम के ऋषि ने, त्र्यङ्गुलम् एव=तीन अङ्गुल की ही, सौम्यस्य अध्वरस्य=सोमयाग की, वेदिम्=वेदि, चक्रे=बनाई ।

हि० अ०—देवो ने कहा कि विष्णु कहां गये ? यज्ञ कहां गया ? उन्होंने कहा कि तीन तरफ छन्दो से घिरे हुये और सामने अग्नि के रहते वे भाग नहीं सकते । उन्हें यहीं खोजिये । देवगण जरा पृथिवी को खोदते हुये उन्हें खोजने लगे । उन्होंने उन्हें तीन अङ्गुल नीचे पाया । इसलिये वेदि तीन अङ्गुल गहरी होनी चाहिये । पाञ्चि ऋषि ने भी सोमयाग के लिये तीन अङ्गुल ही गहरी वेदि बनाई थी ।

Trans—The gods said, 'What has become of Visnu? What has become of the sacrifice?' They said, 'Being enclosed with metres on all (three) sides and with Agni on the east, there is no way to escape. Search for him here' They began to search for him digging the earth slightly. They found him at a depth of three inches. The Veda, therefore should be three inches deep. The seer, Pāṇci also made the altar for the Soma sacrifice three inches deep.

Notes—अभूत्— $\sqrt{bhū}$ to be, root-aorist, 3rd sing
अन्विच्छत्— $\sqrt{icch}$ with अनु to search for, impf 2nd plu
खनन्त— $\sqrt{khan}$ to dig, pres part nom plu अन्वीषु—
 $\sqrt{is}$ with अनु to search for, perf 3rd plu अन्वविन्दन्—
अनु— $\sqrt{vid}$ to find, impf 3rd plu चक्रे— $\sqrt{kr}$ to make,
perf mid 3rd sing

तद् तथा न कुर्यात् । ओषधीनां वै स मूलान्युपाम्लोचत्तस्मादोष-
धीनामेव मूलान्युच्छेत्तवै ब्रूयाद्यन्नेवात्र विष्णुमन्वविन्दन्तरमा-
वेदिर्नाम ॥१०॥

शब्दा०—तत्=वह अर्थात् वेदि का निर्माण, उ=निपात तथा=यस्य
अर्थात् तीन अङ्गुली पृथिवी खोदकर, न=नहीं, कुर्यात्=करना चाहिये,
ओषधीनाम्=पौधों के, वै=निपात, स=वह अर्थात् विष्णु, मूलानि उप=
जड़ में पहुँचकर, अम्लोचत्=अदृश्य हुआ था, तस्मात्=इसलिये, ओषधी-
नाम् एव=पौधों के ही, मूलानि=जड़ों को, उच्छेत्तवै=काटने के लिये,
ब्रूयात्=आज्ञा दे, यत् नु एष अत्र=क्योंकि यहाँ ही, विष्णुम्=विष्णु को,
अन्वविन्दन्=पाया, तस्मात्=इसलिये, वेदि. नाम=वेदि नाम पड़ा ।

हि० अ० वेदि का निर्माण वंसा नहीं करना चाहिये । विष्णु पौधों की जड़
में घुसकर अदृश्य हुये थे । इसलिये पौधों की ही जड़ काटने की आज्ञा देनी
चाहिए क्योंकि यहीं विष्णु को पाया था इसलिये इसका नाम वेदि पड़ा ।

Trans—The Veda should not be constructed
in that way. Visnu had disappeared into the roots
of the plants. Hence, one should bid to dig out the
roots of the plants. This place is called Veda, be-
cause the gods found Visnu here.

Notes—कुर्यात्— $\sqrt{kr}$ to make, pres opt 3rd sing
अम्लोचत्— $\sqrt{mluc}$ to set impf 3rd sing उच्छेत्तवै—
 $\sqrt{chud}$ to cut off, dative infinitive in तवै अन्वविन्दन्
अनु+ $\sqrt{vid}$ to find, impf 3rd plu

अथातो मनसरचैव वाचरच । अहंभद्रञ्जदितं, मनरच ह वै
वाक्चाहं भद्रञ्जदते ॥८॥

शब्दा० अथ=अनन्तर, अतः=यहाँ से, मनस=मन की, च=और, वाचः=वाणी की, अहंभद्रे=अपने अपने बड़कपन के विषय में, उदितम्=उक्ति, मनः=मन, च=और, ह वै=सबमुच वाक्-वाणी, च=और, अहंभद्रे=अपने अपने बड़कपन के विषय में उदाते=विवाद करने लगे ।

हि० अ०—अब यहाँ से अपने अपने बड़कपन के विषय में मन और वाणी का विवाद आरम्भ होता है । एक बार मन और वाणी अपने अपने बड़कपन के विषय में विवाद करने लगे ।

Trans—Now begins from here the conversation between Mind and Speech (regarding their respective excellence) . Once there arose a dispute between Mind and Speech regarding excellence Each of them said to the other, 'I am superior to you'

Notes—ऊदाते—*√*ud to speak, perf mid 3rd dual

तद् मनञ्जवाच । अहमेव त्वच्छ्रेयोऽस्मि न वै मया त्वं किञ्च
नानभिगतं वदसि मा यन्मम त्वं कृतानुकगानुरन्मास्यहमेव
त्वच्छ्रेयोऽस्मीति ॥९॥

शब्दा० -तन् ह=उस विषय में, मनः=मन ने, उवाच=कहा, अहम्=मैं, च=ही, त्वन्=तुमने, श्रेयः=बड़ा अस्मि=हैं, न=नहीं, ये सबमुच, मया=मेरे द्वारा, त्वम्=तुम, किञ्च=कुछ भी न=नहीं, अनभिगतम्=न जाना गया, वदसि=बोवनी हो, मा=पर या क्योंकि, मम=मेरी, त्वम्=तुम, कृतानुकरा=आकृत्य करनेवाली अनुपत्ती=अनुपम करनेवाली, अस्मि=हैं, अहम्=मैं, च=ही, त्वम्=तुमने, श्रेयः=बड़ा, अस्मि=हैं, इति=एक ।

हि० अ० — इत विषय में मन ने कहा कि मैं तुमसे बड़ा हूँ । क्योंकि तुम मेरे द्वारा न जाना हुआ कुछ भी नहीं बोलती । तुम मेरा अनुकरण करनेवाली और मेरी अनुगामी हो । मत मैं ही तुमसे बड़ा हूँ ।

Trans — In this connection, Mind said, 'I am superior to you, because you do not speak anything that is not known to me. You are my imitator and follower. Hence, I am superior to you'

Notes—उवाच— $\sqrt{vac}$ to speak, perf 3rd sing

अथ ह वागुवाच । अहमेव त्वच्छ्रेयस्यस्मि । यद्वै त्वं वेत्थाहं तद्विज्ञापयाम्यहं संज्ञापयामीति ॥१०॥

शब्दा० अथ ह=इसके अनन्तर, वाक्=वाणी, उवाच=बोली, अहम्—मैं, एव=ही, त्वत्=तुमसे श्रेयसी—बड़ी, अस्मि=हैं, यद्वै—जो कुछ भी, त्वम्—तुम वेत्थ=जानते हो, अहम्=मैं, तत्=वह, विज्ञापयामि=जनाती हूँ, संज्ञापयामि=बताती हूँ इति=निपात ।

हि० अ० इस पर वाणी ने कहा कि मैं तुमसे बड़ी हूँ । तुम जो कुछ भी जानते हो, वह मैं ही जानाती और बताती हूँ ।

Trans — On this, Speech said, 'Surely, I am superior to you. Whatever you know, I make it known, I communicate it'

Notes—विज्ञापयामि— $\sqrt{jñā}$ with वि to make known, pres 1st sing संज्ञापयामि— $\sqrt{jñā}$ with सम् to communicate, pres 1st sing

ते प्रजापति प्रति प्रश्नमेयतुः । स प्रजापतिर्मनसऽएवानूवाच मनस्यैव त्वच्छ्रेयो मनसो वै त्वं कृतानुकरानुवर्त्मासि श्रेयसो वै पापीयाः कृतानुकरोऽनुवर्त्मा भवति ॥११॥

शब्दा० ते=ये दोनों, प्रजापतिम्—प्रजापति के पास, प्रश्न प्रति=प्रश्न पूछने के लिये, प्रश्न के निपटारे के लिये एयतुः=गये, स=वह प्रजापति =प्रजापति, मनसः=मन के, एव=ही, अनु=अनूकूल उवाच=

बोला, मनः=मन, एव=ही, त्वत्=तुमसे, श्रेयः=बड़ा है, मनसः=मन की, वै=निश्चित रूप से, स्वम्=तुम, कृतानुकरा=अनुकरण करनेवाली, अनुवर्त्मा=अनुगमिनी, असि=हो, श्रेयसः=बड़े का, वै=निश्चय ही, पापीयान्=नीचा, कृतानुकरः=अनुकरण करनेवाला, अनुवर्त्मा=अनुगमन करनेवाला, भवति=होता है ।

हि० अ०—वे दोनों झगड़े का निपटारा कराने के लिये प्रजापति के पास गये । प्रजापति ने मन के ही अनुकूल निर्णय दिया । उन्होंने वाणी से कहा कि मन तुमसे बड़ा है । तुम मन का अनुकरण करनेवाली और अनुगमन करनेवाली हो । बड़े का अनुकरण और अनुगमन करनेवाला निश्चित हो उससे नीचा होता है ।

Trans—They went to Prajāpati for decision. He decided in favour of Mind. He said to Speech, 'Mind is superior to you. You are imitator and follower of Mind. The imitator and follower of a better person is surely inferior to him.'

Notes—एवतुः—आ+√: to go, perf 3rd dual.

सा ह वाक्परोक्ता विसिष्मिये । तस्यै गर्मः पपात सा ह वाक् प्रजापतिमुवाचाहव्यवाडेवार्ह तुभ्यं भूयासं यां मा परोवाचऽइति तस्माद्यत्किञ्च प्राजापत्यं यज्ञे क्रियतऽउपांश्वेव तत्क्रियतेऽहव्यवाडि वाक् प्रजापतयेऽआसीत् ॥१२॥

शब्दा०—सा ह=वह तो, वाक्=वाणी, परोक्ता=विद्वद् बोली जाकर, प्रतिकूल निर्णय वाकर, विसिष्मिये=उद्धिन्न हुई, गलितपर्व हुई, तस्यै=उसका, गर्मः=गर्म, पपात=गिर गया, सा ह वाक्=वह वाणी, प्रजापतिम्=प्रजापति ॥ उवाच=बोली, अहव्यवाट्=हविर्द्रव्य को न ले जानेवाली एव=ही, अहम्=मैं, तुभ्यम्=तुम्हारे लिये, भूयासम्=होऊ, याम्=जिस मा=मुझको परोवाच=विद्वद् बोले हो, तस्मात्=इसलिये, यत्किञ्च=जो कुछ भी, प्राजापत्यम्=प्रजापति के लिये, यज्ञे=यज्ञ में, क्रियते=किया जाता है, अहव्यवाट्=हविर्द्रव्य को न ले जानेवाली, हि=निश्चित हो, वाक्=वाणी, प्रजापतये=प्रजापति के लिये, आसीत्=थी ।

हि० अ० इस प्रकार विरुद्ध धोली जाने के कारण याणी हतोत्साह हो गई। उसका गर्भ गिर गया। उसने प्रजापति से कहा कि अच्छा हो यदि मैं तुम्हारे लिये हवि ले जानेवाली न होऊँ। क्योंकि तुमने मेरे विरुद्ध निर्णय दिया है। अतः यज्ञ में जो कुछ भी प्रजापति के लिये दिया जाता है वह नीचे स्वर से किया जाता है। याणी प्रजापति के लिये हविर्द्रव्य नहीं ले जाती।

Trans—Speech, being thus spoken against by him, was dejected and miscarried. She said to Prajāpati, 'May I never be the bearer of oblations to you in a sacrifice, because you have decided against me' (Hence, whatever is performed for Prajāpati in a sacrifice, is done in a low voice. Speech does not serve as oblation bearer to Prajāpati).

Notes—विसिष्मिये— $\sqrt{sm}$ with $\sqrt{bi}$ to be devoid of smile, perf 3rd sing मूयासम्— $\sqrt{bhu}$ to be, root aorist, prec 1st sing पपात्— $\sqrt{pat}$ to fall, perf 3rd sing

तद्वैतद्देवाः। रेतधर्मन्वा यस्मिन्वा वभ्रुस्तद्ध स्म पृच्छन्त्यत्रैव
त्याशदिति ततोऽत्रिः सम्भूव तस्मादप्यात्रेय्या योपितैनस्येतस्यै
हि योपायै वाचो देवतायाऽएते सम्भूताः॥१३॥

शब्दा०—तत् ह=उस, एतत्=याणी से गिरे हुये इस, देवा=देवगण, रेत=रेत को, धर्म को, चर्मन्=चर्म में, वा=अथवा, यस्मिन्=अथ किसी पात्र में, वा=अथवा, वभ्रु=भर लिया, तत् ह=उसके विषय में, पृच्छन्ति स्म=नित्य पूछते थे, अत्रैव त्यात्=क्या वह यहाँ है?, तत=उससे, अत्रि=अत्रि ऋषि, सम्भूव=उत्पन्न हुये, तस्मात् अपि=इसलिये, आत्रेय्या योपिता=सूतगर्भा रजस्वला स्त्री से, एनस्त्री=पानी, एतस्यै हि=इसी योपायै=स्त्रीरूपचारिणी, वाचो देवताया=वाग्देवता से, एते=ये सब गर्भ, सम्भूताः=उत्पन्न हुये हैं।

हि० अ०—देवों ने उस गर्भ को एक चमड़े में या अन्य किसी पात्र में भर लिया। वे पूछते थे कि क्या वह इसी में है? तब उसी से अत्रि उत्पन्न हुए। इसीलिये गलितगर्भा रजस्वला स्त्री को आत्रेयी कहते हैं। उससे व्यवहार

करनेवाला पापी होता है । इसी स्त्रीरूपधारिणी वाग्देवता से ये सब गर्भ उत्पन्न हुये हैं ।

Trans.—The gods bore up the germ (*retas*) in a skin or in some vessel. They used to ask daily, 'Is it in it,' Then the seer, Atri, arose from it. Hence, a woman who has just miscarried is called *Ātreya*. A man having intercourse with her becomes guilty. All these germs have originated from this woman, the goddess of speech.

Notes —बभ्रुः—√*bhr̥* to bear, perf. 3rd. plu. सम्बभूव—सम्+√*bhū* to be, perf. 3rd. sing.

अथातो विभूतयोऽस्य पुरुषस्य ॥

शब्दा०—अथ=अनन्तर, अतः=यहां से, विभूतयः=ऐश्वर्य, अस्य=इस, पुरुषस्य=पुरुषका, प्रजापति का ।

हि० अ० अनन्तर यहां से प्रजापतिरूप पुरुष के ऐश्वर्य का वर्णन आरम्भ होता है ।

Trans—Now, from here begins the description of the affluence of Prajāpati

तस्य वाचा सृष्टौ पृथिवी चाग्निश्चास्यामोपधयो जायन्तेऽग्निरेनाः
स्वदयतीदमाहरतेदमाहरत्येवमेतौ वाचं पितरं परिचरतः पृथिवी
चाग्निश्च ॥

शब्दा० तस्य=उसके, प्रजापति के, वाचा=वाणी के द्वारा, सृष्टौ=उत्पन्न किए गए, पृथिवी=पृथ्वी, च=और, अग्नि=अग्नि, च=और, अस्याम्=पृथ्वी पर, ओपधय=वनस्पतियां जायन्ते=उत्पन्न होती हैं, अग्नि=अग्नि, एना=इनको, स्वदयति=स्वादित्य बनाता है, इदम्=यह, आहरत=लाइये, इति=निपात, एवम्=इस प्रकार से, एतौ=ये दोनों, पृथ्वी और अग्नि, वाचं पितरम्=वाक् रूपी पिता को, परिचरतः=परिचर्या करते हैं, प्रत्युष्कार करते हैं, पृथिवी=पृथ्वी, च और, अग्नि=अग्नि, च और, इति=निपात ।

हि० अ०—पृथ्वी और अग्नि की प्रजापतिरूप पुरुष की वाणी ने उत्पन्न किया ॥ । पृथ्वी पर अनेक प्रकार के अन्न उत्पन्न होते हैं । अग्नि इनको स्वादित्य बनाता है । अग्नि के पाक से ये इतने स्वादित्य हो जाते हैं कि लोग कहते हैं 'यह ले आइये, यह ले आइये' । इस प्रकार से ये दोनों पृथ्वी और अग्नि वाक् रूपी पिता की सेवा करते हैं ।

Trans—The earth and the fire have been produced by the speech of Prajāpati On the earth grow

many kinds of grain The fire makes them tasteful
It cooks them and makes them so delicious that people
ask for them again and again In this way the two
earth and fire—serve their father, the speech

यावदनु पृथिवी यावदन्वदिस्तावानस्य लोको भवति नास्य
तावन्लोको जीर्यते यावदेतयोर्न जीर्यते पृथिव्याश्वाग्नेश्च य
एवमेतां वाचो विभूतिं वेद ॥

शब्दा०—यावत्=जहाँ तक, अनु=अनुगत है, व्याप्त है, पृथिवी=पृथ्वी, यावत्=जहाँ तक, अनु=अनुगत है, व्याप्त है, अग्नि=अग्नि, तावान्=उतना, वहाँ तक, अस्य=उपासक का, लोकः=भोगभूमि, भवति=होती है, न=नहीं, अस्य=उपासक का, यावत्=तब तक, लोकः=भोगभूमि, जीर्यते=जीर्ण होती है, नष्ट होती है, यावत्=जब तक, एतयो=इन दोनों की, न=नहीं, जीर्यते=जीर्ण होती है, पृथिव्या=पृथ्वी की, च=और, अग्नेः=अग्नि की, च=और, यः=जो, एवम्=इस प्रकार एताम्=इस, वाचः=वाणी की, विभूतिम्=एश्वर्य की, वेद=जानता है, इति=निपात ।

Trans —The field of enjoyment of life of a worshipper extends as far as the earth and the fire pervade The field of enjoyment of a worshipper who knows the affluence of speech as described herein, does not wither away as long as the land of pervasion of the earth and the fire does not perish

प्राणेन सृष्टान्तरिक्षं च वायुस्त्वान्तरिक्षं वा अनुचरन्त्यन्तरिक्षमनु
श्रवन्ति वायुरस्मै पुण्यं गन्धमापहृत्येवमेतौ प्राणं पितरं परि-
चरतोऽन्तरिक्षं च वायुश्च यावदन्वन्तरिक्षं यावदनु वायुस्तावानस्य
लोको भवति नास्य तावन्लोको जीर्यते यावदेतयोर्न जीर्यन्ते(ते)-
ऽन्तरिक्षस्य च वायोदच य एवमेतां प्राणस्य विभूतिं वेद ॥

शब्दा०—प्राणेन=प्राण के द्वारा, सृष्टी=उत्पन्न किये गए हैं, अन्तरिक्षम्

= अन्तरिक्ष, पृथ्वी और स्वर्ग के बीच का लोक, च=और, वायु = पवन, अन्तरिक्ष अनु=अन्तरिक्ष में से, वै=निश्चय सूचक निपात, चरन्ति=चलते फिरते हैं, अन्तरिक्ष अनु=अन्तरिक्ष में से, शृण्वन्ति=सुनते हैं, वायु = पवन, अस्मै=उपासक के लिये, पुण्यम्=पवित्र, गन्धम्=गन्ध, आवहति = लाता है, एवम्=इस प्रकार, एतौ=ये दोनों, प्राणं पितरम्=प्राणरूप पिता की, परिधरत =परिचर्या करते हैं, अन्तरिक्षम्=अन्तरिक्ष, च=और वायुः =पवन च=और यावत्=जहाँ तक, अनु=व्याप्त है, अन्तरिक्षम्=अन्तरिक्ष, यावत्=जहाँ तक, अनु=व्याप्त है, वायु = पवन, तावान्=वहाँ तक, अस्य=उपासक का, लोकः=भोगभूमि, भवति=होती है, न=नहीं, अस्य =उपासक का, तावत्=तब तक, लोकः=भोगभूमि, जीर्यते=शीण होती है, यावत्=जब तक, एतयोः=इन दोनों का, न=नहीं, जीर्यन्ते=शीण होते हैं, अन्तरिक्षस्य=अन्तरिक्ष का च=और, वायो=वायु का च=और, यः=जो, एवम्=इस प्रकार, एताम्=इस, प्राणस्य=प्राण की, विभूति =विभूति की, ऐश्वर्य को वेद्=जानता है ।

हि० अ०—अन्तरिक्ष और पवन प्राण के द्वारा उत्पन्न किये गए हैं । अन्तरिक्ष में से लोग चलते हैं और अन्तरिक्ष में से ही सुनते हैं । पवन उपासक के लिये पवित्र (उत्तम) गन्ध लाता है । इस प्रकार ये दोनों—अन्तरिक्ष और पवन—प्राण रूप पिता की सेवा करते हैं । जहाँ तक अन्तरिक्ष व्याप्त है और जहाँ तक वायु व्याप्त है वहाँ तक उपासक की भोगभूमि होती है । जो उपासक वहाँ वर्णित प्रकार से प्राण की यह विभूति जानता है उसकी भोगभूमि तब तक शीण नहीं होती जब तक अन्तरिक्ष और पवन के व्याप्ति की भूमि शीण न हो जाय ।

Trans The middle region and the air have been created by Prāna. The living beings move through the middle region and also hear through it. The air brings sweet smell for the worshipper. In this way these two—the middle region and the air—serve Prāna, their father. The worshipper has his field of enjoyment as far as the middle region and the air pervade. The field of enjoyment of the worshipper who knows the affluence of Prāna as

described herein, does not wither away as long as the land of pervasion of the middle region and the air does not perish

चक्षुसा सृष्टौ द्यौश्चाऽऽदित्यश्च द्यौर्हास्मै वृष्टिमन्नाद्यं संप्रयच्छत्या-
दित्योऽस्य ज्योतिः प्रकाशं करोत्येवमेतौ चक्षुः पितरं परिचरतो
द्यौश्चाऽऽदित्यश्च यावदनु द्यौर्यावदन्वादित्यस्तावानस्य लोको
भवति नास्य तावन्नलोको जीर्यते यावदेतयोर्न जीर्यते दिवश्चा-
ऽऽदित्यस्य च य एवमेतां चक्षुषो विभूर्तिं वेद ॥

शब्दा० चक्षुषा=नेत्र के द्वारा, सृष्टौ=उत्पन्न किये गए हैं, द्यौ
=स्वर्ग, आकाश, च=और आदित्यः=सूर्य, च=और, द्यौ=स्वर्ग,
आकाश ह—निश्चय सूचक निपात, अस्मै=साधक के लिये, वृष्टिम्=वृष्टि,
अन्नाद्यम्=अन्न, संप्रयच्छति=देता है, आदित्य=सूर्य, अस्य=साधक की,
ज्योतिः=तेज, उज्जता, प्रकाशम्=प्रकाश, करोति=करता है, देता है, एवम्
=इस प्रकार से, एतौ=ये दोनों, चक्षु पितरम्=नेत्ररूप पिता की, परि-
चरतः=सेवा करते हैं, द्यौ=आकाश, च=और, आदित्यः=सूर्य, च
=और यावत्=जहां तक, अनु=व्याप्त है, द्यौ=स्वर्ग, आकाश, यावत्
=जहां तक, अनु=व्याप्त है, आदित्य=सूर्य, तावान्=वहां तक, अस्य
=साधक की, लोक=भोगभूमि, भवति=होती है न=नहीं, अस्य
=साधक की, तावत्=तब तक, लोक=भोगभूमि, जीर्यते=शीघ्र होती
है, यावत्=जब तक, एतयो=इस दोनों की, न=नहीं, जीर्यते=शीघ्र होती
है, दिव=आकाश की, च=और, आदित्यस्य=सूर्य की, च=और,
य=जो एवम्=इस प्रकार, एताम्=इस, चक्षुष=नेत्र की, विभूर्तिम्
=विभूति की, ऐश्वर्य की, वेद=जानता है, इति=निपात,

हि० अ०—आकाश और सूर्य (प्रजापति के) नेत्र द्वारा उत्पन्न किये गए
हैं। आकाश उपासक को वृष्टि और अन्न देता है। सूर्य इसको उज्जता
और प्रकाश देता है। इस प्रकार ये दोनों आकाश और सूर्य—अपने नेत्र
रूपी पिता की सेवा करते हैं। जहां तक आकाश और सूर्य की अभिव्यक्ति
है वहां तक उपासक की भोगभूमि है जब तक आकाश और सूर्य की अभि-

व्याप्ति का क्षेत्र शीर्ष नहीं होता तब तक उपासक यो, जो यहा वर्णित तेत्रो की विभूति जानता है, उसकी भोगभूमि शीर्ष नहीं होती ।

Trans —The sky and the sun are created by the eyes (of Prajāpati) The sky gives rain and food to the worshipper The sun gives him warmth and light. In this way they—the sky and the sun—serve the eye, their father As far as the sky and the sun pervade, so far extends the field of enjoyment of life of the worshipper The field of enjoyment of the worshipper who knows the effluence of eye as described herein, does not wither away as long as the land of pervasion of the sky and the sun does not perish

श्रोत्रेण सृष्टा दिशश्च चन्द्रमाश्च दिग्भ्यो हैनमायती ३ दिग्भ्यो
विशृणोति चन्द्रमा अस्मै पूर्वपक्षापरपक्षान्विचिनोति पुण्याय
कर्मण एवमेते श्रोत्रं पितरं परिचरन्ति दिशश्च चन्द्रमाश्च
यावदनु दिशो यावदनु चन्द्रमास्तावानस्य लोको भवति नास्य
तावन्लोको जीर्यते यावदेतेषां न जीर्यते दिशां च चन्द्रमसश्च
य एवमेतां श्रोत्रस्य विभूतिं वेद ॥

शब्दा० श्रोत्रेण=कान द्वारा, सृष्टा =उत्पन्न किये गए हैं, दिश =
दिशाएँ, च=और, चन्द्रमा =चन्द्रमा, च=और, दिग्भ्य =दिशाओं से,
ह=निश्चय सूचक निपात, एनम्=उपासक के पास, आयति - (सेवक और
भोग्य वस्तु) आते हैं, ईम्-निश्चय सूचक वंदिक निपात, दिग्भ्य =दिशाओं
से, विशृणोति=सुनता है, चन्द्रमा = चन्द्रमा, अस्मै=उपासक को, पूर्व-
पक्षापरपक्षान्=शुक्ल और कृष्ण पक्षों को, विचिनोति=सम्पन्न करता है,
पुण्याय कर्मणे=पवित्र कर्म के लिये, एवम्=इस प्रकार, एते=ये, श्रोत्रं
पितरम्=कान वही पिता की, परिचरन्ति=सेवा करते हैं, दिश =दिशाएँ,
च=और, चन्द्रमा =चन्द्रमा, च=और यावत्=जहाँ तक, अनु=व्याप्त
होती है, दिश =दिशाएँ, यावत्=जहाँ तक, अनु=व्याप्त होता है,
चन्द्रमा =चन्द्रमा, तावान्=यहाँ तक, अस्य=उपासक का, लोक =भोगभूमि

चरन्त्यापश्च वरुणश्च यावदन्वापो यावदनु वरुणस्तावानस्य
लोको भवति नास्य तावन्नलोको जीर्यते यावदेतेषां न जीर्यतेऽप्यां
च वरुणस्य च य एवमेतां मनसो विभूतिं वेद ।

शब्दार्थः—मनसा=मन के द्वारा, सृष्टाः=उत्पन्न किये गए हैं, आपः=जल, च=और, वरुणः=वरुण, ज्ञ=और, आपः=जल, ह=निश्चय सूचक निपात, अस्मै=उपासक के लिये, ब्रह्माम्=अस्तित्व को, संनमन्ते=उत्पन्न करते हैं, पुण्याय कर्मणे=पवित्र कर्म के लिये, वरुणः=वरुण, अस्य=उपासक की, प्रजाम्=प्रजा को, धर्मेण=धर्म से, धर्म में, वाधार=धारण करता है, प्रवृत्त करता है, एवम्=इस प्रकार, एते=ये, मनः पितरम्=मन रूपी पिता की, परिचरन्ति=सेवा करते हैं, आपः=जल, च=और, वरुणः=वरुण, च=और, यावत्=जहाँ तक, अनु=व्याप्त है, आपः=जल, यावत्=जहाँ तक, अनु=व्याप्त है, वरुणः=वरुण, तावान्=वहाँ तक, अस्य=उपासक की, लोकः=भोगभूमि, भवति=होती है, न=नहीं, अस्य=उपासक की, लोकः=भोगभूमि, तावत्=तब तक, लोकः=भोगभूमि, जीर्यते=शीर्ण होती है, यावत्=जब तक, एतेषाम्=इनकी, न=नहीं, जीर्यते=शीर्ण होती है, अपाम्=जल की, च=और, वरुणस्य=वरुण की, च=और, यः=जो, एवम्=इस प्रकार, एताम्=इस, मनसः=मन की, विभूतिम्=विभूति की, एदव्यं को, वेद=जानता है ।

हि० अ०—जल और वरुण (प्रजापति के) मन के द्वारा उत्पन्न किये गए हैं । जल उपासक के मन में पवित्र कर्म के लिये थढ़ा उत्पन्न करता है । वरुण उपासक की प्रजा को धर्म में प्रवृत्त करता है । इस प्रकार ये—जल और वरुण मन रूपी पिता की सेवा करते हैं । जहाँ तक जल और वरुण की व्याप्ति है वहाँ तक उपासक की भोगभूमि होती है । जो उपासक यहाँ वर्णित प्रकार से मन की विभूति जानता है, उसकी भोगभूमि तब तक शीर्ण नहीं होती जब तक जल और वरुण की अभिव्याप्ति की भूमि नष्ट न हो जाय ।

Trans.—Waters and Varuna are created by the mind (of Prajapati). Waters create in a worshipper faith in religious performances. Varuna leads his progeny on the right path. In this way they—

waters and Varuna —serve the mind, their father
The field of enjoyment of life of a worshipper extends
as far as waters and Varuna pervade The field of
activities of a worshipper who knows the affluence
of water and mind as described herein, does not wither
away as long as the land of pervasion of waters and
Varuna does not perish

पञ्च वा एते महायज्ञाः सतति प्रतायन्ते सतति संतिष्ठन्ते
देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति ।

शब्दा० पञ्च=पाँच, वै=निश्चय सूचक निपात, एते=ये महायज्ञाः
=महायज्ञ, सतति=निरन्तर, नित्य, प्रतायन्ते=किये जाते हैं, सतति=
निरन्तर, नित्य, संतिष्ठन्ते=समाप्त होते हैं, देवयज्ञ=देवयज्ञ, पितृयज्ञः=
पितृयज्ञ, भूतयज्ञ=भूतयज्ञ, मनुष्ययज्ञः=मनुष्ययज्ञ, ब्रह्मयज्ञः=ब्रह्मयज्ञ,
इति=परिगणनार्थक निपात ।

हि० अ०—देवयज्ञ, पितृयज्ञ, भूतयज्ञ, मनुष्ययज्ञ और ब्रह्मयज्ञ ये पाँच
महायज्ञ नित्य किये जाते हैं और नित्य समाप्त होते हैं ।

Trans—The five Mahāyajñas viz the Deva-
yajña, the Pitr-yajna, the Bhūta yajña, the Manusya-
yajña and the Brahma-yajña are performed and con-
cluded daily

यदग्नौ जुहोत्यपि समिधं तद्देवयज्ञः संतिष्ठते ।

शब्दा०—यत्=जो, अग्नौ=अग्नि में, जुहोति=हवन करता है, अपि
=भी, समिधम्=समिधा, तत्=वह उससे, देवयज्ञ=देवयज्ञ, संतिष्ठते=
पूरा होता है, समाप्त होता है ।

हि० अ०—अग्नि में एक समिधा भी हवन करने से देवयज्ञ पूरा होता है ।

Trans—Offering into the fire even a piece of
sacred fuel completes the Deva yajña

यत्पितृभ्यः स्वधा करोत्यप्यपस्तत्पितृयज्ञः संतिष्ठते ।

शब्दा०—यत्=जो, पितृभ्यः=पितरों को, स्वधा करोति='स्वधा'
शब्द के उच्चारण पूर्वक समर्पण करता है, अपि=भी, अपः=जल, तत्
=वह, उससे, पितृयज्ञः=पितृयज्ञ, संतिष्ठते=पूरा होता है, समाप्त होता है ।

हि० अ०—'स्वधा' शब्द के उच्चारण पूर्वक पितरों को केवल जल भी अर्पण करने से पितृयज्ञ पूरा होता है ।

Trans.—Offering even only water to the ancestors with the utterance of Svadhā completes the Pitr-yajña.

यद्भूतेभ्यो वलिं हरति तद्भूतयज्ञः संतिष्ठते ।

शब्दा०—यत्=जो, भूतेभ्यः=कौन्हे आदि प्राणियों को, वलिम्=भक्ष्य, हरति=समर्पण करता है, तत्=वह, उससे, भूतयज्ञः=भूतयज्ञ, संतिष्ठते=पूरा होता है, समाप्त होता है ।

हि० अ०—कौन्हे आदि प्राणियों को भक्ष्य समर्पण करने से भूतयज्ञ पूरा होता है ।

Trans.—Offering food to birds and animals like crows etc. completes the Bhūta-yajña.

यद्ब्राह्मणेभ्योऽन्नं ददाति तन्मनुष्ययज्ञः संतिष्ठते ।

शब्दा०—यत्=जो, ब्राह्मणेभ्यः=ब्राह्मणों को, अन्नम्=अन्न, ददाति देता है, तत्=वह, उससे, मनुष्ययज्ञः=मनुष्ययज्ञ, संतिष्ठते=पूरा होता है, समाप्त होता है ।

हि० अ०—ब्राह्मणों को अन्न देने से मनुष्ययज्ञ पूरा होता है ।

Trans.—Offering food to Brahmans completes Manusya-yajña.

यत्स्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचं यजुः साम वा तद्ब्रह्मयज्ञः संतिष्ठते ।

शब्दा०—यत्=जो, स्वाध्यायम्=स्वाध्याय को, परम्परगत अपनी वेद की शाखा का, अधीयीत=अध्ययन करे, एकाम्=एक, अपि=भी, ऋचम्=ऋचा को, यजुः=यजु को, साम=साम को, वा=अथवा, तत्=वह, उससे, ब्रह्मयज्ञः=ब्रह्मयज्ञ, संतिष्ठते=पूरा होता है ।

हि० अ० - देव की अपनी शाखा का, एक भी ऋचा का, एक भी यजु का, अथवा एक भी साम का, अध्ययन करने से ब्रह्मयज्ञ पूरा होता है ।

Trans—The study of one's own Śākhā, (if not possible) even of one R̥cā, one yajus or one Sāma, completes the Brahma-yajña

यद्वचोऽधीते पयसः कूल्या अस्य पितृन्स्वधा अभिवहन्ति
यद्यजुषि दृतस्य कूल्या यत्सामानि सोम एभ्यः पवते यदथ-
र्वाङ्गिरसो मधोः कूल्या यद्वाङ्मानीतिहासान्पुराणानि कल्पा-
नाथा नाराशंसीर्मेदसः कूल्या अस्य पितृन्स्वधा अभिवहन्ति ।

शब्दा० यत्=जो, ऋचः=ऋचाओं को, अधीते=अध्ययन करता है, पयसः=दूध की, कूल्या=नदियाँ, अस्य=ब्रह्मयज्ञ करनेवाले के, पितृन्=पितरों को लक्ष करके, स्वधा=स्वधाकार से दिये हुए हवि के रूप में, अभिवहन्ति=बहती है, यत्=जो, यजुषि=यजुओं को, दृतस्य=घी की, कूल्या=नदियाँ, यत्=जो, सामानि=सामों को, सोमः=सोम, सोम की धारा, एभ्यः=पितरों के लिये, पितरों की तरफ, पवते=बहती है, यत्=जो, अथर्वाङ्गिरसः=अथर्वाङ्गिरस, मधोः=मधु की, कूल्याः=नदियाँ, यत्=जो, वाङ्मानीतिहासान्=इतिहास, इतिहास, पुराणानि=पुराण, कल्पान्=कल्प, नाथाः=नाथों, नाराशंसी=नाराशंसी, मेदसः=मांस की, कूल्याः=नदियाँ, अस्य=ब्रह्मयज्ञ करनेवाले के, पितृन्=पितरों को लक्ष करके, स्वधा=स्वधाकार से समर्पित हवि के रूप में, अभिवहन्ति=बहती है ।

हि० अ० ऋग्वेद की ऋचाओं का अध्ययन करने से ब्रह्मयज्ञ करनेवाले के पितरों को लक्ष करके दूध की नदियाँ स्वधाकार से समर्पित हविर्ब्रह्मयज्ञ बन कर बहती हैं । यजुर्वेद के यजुओं का अध्ययन करने से पितरों की तरफ घृत की नदियाँ बहती हैं । सामवेद के सामों का अध्ययन करने से पितरों की तरफ सोम की धाराएँ बहती हैं । अथर्वाङ्गिरस (अथर्ववेद) का अध्ययन करने ॥ पितरों की तरफ मधु की नदियाँ बहती हैं । वाङ्मन, इतिहास, पुराण, कल्प, नाथों और नाराशंसी का अध्ययन करने से पितरों को लक्ष करके मांस की नदियाँ स्वधाकार से समर्पित ब्रह्मयज्ञ बनकर बहती हैं ।

Trans—As a result of the study of the Rcas of the Rgveda, rivers of milk flow towards the ancestors of the celebrater of Brahma yajna, as if they were libations offered with Svadhā. The study of the Yajus of the Yajurveda makes rivers of clarified butter flow towards them. The study of Samans of the Samve la sends forth streams of Soma towards them. The study of Atharvāngiras makes rivers of honey flow towards them. The study of the Brāhmanas, the Itihāsas, the Purānas, the Kalpas, the Gāthās and the Nārāsamsis makes rivers of flesh juce flow towards the ancestors of the performer of Brahma yajña, as if they were libations offered with Svadhā.

यदऽचोधीते पयआहुतिभिरेव तदेवान्स्तर्पयति यद्यजूंषि घृता-
हुतिभिर्यत्सामानि सोमाहुतिभिर्यदथर्वाङ्गिरसो मध्वाहुतिभिर्य-
द्वाक्षणीतिहासान्पुराणानि कल्पान्गाथा नाराशंसीर्मेदाहु-
तिभिरेव तदेवान्स्तर्पयति त एनं वृक्षा आयुषा तेजसा वर्चसा
श्रिया यशसा ब्रह्मवर्चसेनाश्रायेण च तर्पयन्ति ।

शब्दा०—यत्=जो, ऋचः=ऋचाओं को, अधीते=अभ्ययन करता है, पयआहुतिभिः=दूध की आहुतियों से, एव=हो, तत्=यह, देवान्=देवों को, तर्पयति=तृप्त करता है, यत्=जो, यजूंषि=यजुओं को, घृताहुतिभिः=घी की आहुतियों से, यत्=जो सामानि=सामों को, सोमाहुतिभिः=सोम की आहुतियों से, यत्=जो, अथर्वाङ्गिरसः=अथर्वाङ्गिरस को, अथर्ववेद का, मध्वाहुतिभिः=मधु की आहुतियों से, यत्=जो, ब्राह्मणानि=ब्राह्मण ग्रन्थों को, इतिहासान्=इतिहासों को पुराणानि=पुराणों को, कल्पान्=कल्पों को गाथाः=गाथाओं को नाराशंसीः=नाराशंसियों को, मेदाहुतिभिः=मांस की आहुतियों से एव=हो तत्=यह, उससे, तर्पयति=तृप्त करता है, ते=वे, एनम्=इसको, वृक्षाः=तृप्त होकर, आयुषा=दीर्घ जीवन से, तेजसा=तेज से, वर्चसा=बल से, श्रिया=लक्ष्मी से,

यशसा=यज्ञ से, ब्रह्मवर्चसेन=ब्रह्म तेज से, अन्नाद्येन=अन्न से, च=और
तर्पयन्ति=तृप्त करते हैं, इति=समाप्ति सूचक निपात ।

हि० अ०—जो ऋचाओं का अध्ययन करता है वह देवों को दूध की
आहुतियों से तृप्त करता है । जो यजुओं का अध्ययन करता है वह देवों की
घृत की आहुतियों से तृप्त करता है । जो सामों का अध्ययन करता है वह
देवों को सोम की आहुतियों से तृप्त करता है । जो अथर्वान्तरस (अथर्ववेद)
का अध्ययन करता है वह देवों को मधु की आहुतियों से तृप्त करता है । जो
ब्राह्मण, इतिहास, पुराण, कल्प, गाथा और, नाराशंसों का अध्ययन करता है वह
देवों को मांस की आहुतियों से तृप्त करता है । ये देव तृप्त होकर ब्रह्मयज्ञ
करनेवाले को दीप जोधन, तेज, बल, लक्ष्मी, यश, ब्रह्मतेज, और अन्न आदि से
परिपूर्ण करते हैं ।

Trans—He who studies R̥cās satisfies gods
with oblations of milk He who studies Yajus satisfies
gods with oblations of clarified butter He who
studies Sāma satisfies gods with oblations of Soma
He who studies Atharvāṅgiras satisfies gods with
oblations of honey He who studies the Brāhmanas,
the Itihāsas, the 'Purāṇas, the Kalpa, the Gāthā
and the Nārāśamsa satisfies the gods with oblations of
flesh The gods being satisfied make the celebrater
of Brahma-yajña long lived and rich in valour,
strength, wealth, fame, spiritual power, and food etc

मैत्रेयीति होवाच याज्ञवल्क्य उवाच त्वं अरेऽहमस्मात्स्थाना-
दस्मि हन्त तेऽनया कात्यायन्याऽन्तं करवाणीति ॥१॥

शब्दा०—मैत्रेयि=ओ मैत्रेयि, इति ह=यह, उवाच=कहा, याज्ञ-
वल्क्यः=याज्ञवल्क्यने, उत्=ऊपर, (गृहस्थाश्रम छोड़कर परिव्रज्या नाम के
दूसरे ऊपर के आश्रम में), यात्यन्=जाने की इच्छा वाले, वै=अवधारणार्थक
निपात, अरे=हे, अहम्=मैं, अस्मात्=इस, स्थानात्=स्थान से,
गृहस्थाश्रम से, अस्मि=हैं, हन्त=हर्ष सूचक एक अव्यय, ते=तुम्हें,
अनया=इस, कात्यायन्या=कात्यायनी से, अन्तम्=अन्त, करवाणि=
करना चाहता हूँ ।

हि० अ०—याज्ञवल्क्य ने कहा कि हे मैत्रेयि मैं गृहस्थाश्रम छोड़ कर
संन्यास लेना चाहता हूँ । इसके लिये मैं तुम्हारी अनुमति चाहता हूँ, और
ऐसे करने से पहिले मैं अपने धन का बटवारा करके तुम्हें कात्यायनी से अलग
कर देना चाहता हूँ ।

Trans.—“O, Maitreyi !”, said Yājñavalkya, “I
wish to enter into the higher stage of life from this
stage of the life of a house-holder. (I want your
consent for this and before I do so) I wish to separate
you from this Kātyāyanī (by dividing my property
between you).

सा होवाच मैत्रेयी । यन्तु म इयं भगोः सर्वा पृथिवी वित्तेन
पूर्णा स्यात्कर्यं तेनामृता स्यामिति नेति होवाच याज्ञवल्क्यो
यथैवोपकरणवतां जीवितं तथैव ते जीवितं स्यादमृतत्वस्य तु
नाऽऽशाऽस्ति वित्तेनेति ॥२॥

शब्दा०—सा=याज्ञवल्क्य के द्वारा उपर्युक्त प्रकार से बही गई मैत्रेयीने,
ह=निपात, उवाच=कहा, मैत्रेयी=मैत्रेयी ने, यत्=यदि, नु=वित्तक
मूचक निपात, मे=मेरे, इयम्=यह, भगोः=भगवन्, सर्वा=सब, पृथिवी

==भूमि, धित्तेन=घन से, पूर्णो स्यात्=भर जाय, कथम्=क्या, तेन=उस घन से, अथवा उस घन से साध्य अग्नि होनादि कर्म द्वारा, अमृता=अमर, अथवा सब दुःखों से मुक्त, स्याम्=हो जाऊँगी, इति=निपात, न=नहीं, इति=निपात, ह=निपात, उवाच=कहा, याज्ञवल्क्यः=याज्ञवल्क्य ने, यथा=जैसे, एव=हो, उपकरणवताम्=सब प्रकार के साधनवाले, अथवा घन-सम्पन्न पुरुषों का, जीवितम्=जीवन, तथा एव=वैसा ही, ते=तुम्हारा, जीवितम्=जीवन, स्यात्=होगा, अमृतत्वस्य=अमृतत्व की; अथवा दुःख से मुक्ति की, न=नहीं, आशा अस्ति=आशा है, धित्तेन=घन से, इति=निपात ।

हि० अ० - याज्ञवल्क्य के द्वारा उपर्युक्त प्रकार से कही गई मंत्रेयी ने कहा कि हे भगवान् क्या समस्त पृथ्वी के मेरे घन से भर जाने पर मैं सब दुःखों से मुक्त (अमर) हो जाऊँगी ? याज्ञवल्क्य ने उत्तर दिया कि ऐसा नहीं होगा । तुम्हारा जीवन वैसा ही होगा जैसा धनिकों का होता है । घन से अमर पद की आशा नहीं ॥२॥

Trans.—Being spoken to in this way by Yājñavalkya, Maitreyi said to him, “O, My lord! shall I be immortal when this whole earth is filled with my wealth?” “No”, replied Yājñavalkya. “Your life”, said he, “will be just like the life of rich men. There is no hope of immortality with wealth.”

सा होवाच मैत्रेयी येनाहं नामृता स्यां किमहं तेन कुर्यां यदेव भगवान् वेद तदेव मे ब्रूहि ॥३॥

शब्दा०—सा=उस, ह=निपात, उवाच=कहा, मैत्रेयी=मैत्रेयी ने, येन=जिससे, जिस सांसारिक वैभव से, अहम्=मैं, न=नहीं, अमृता=अमर, सब दुःखों से मुक्त, स्याम्=हो जाऊँ, किम्=क्या अहम्=मैं, तेन=उससे, कुर्याम्=करूँगी, यद् एव=जो कुछ भी, भगवान्=आप, वेद=जानते हैं, तद् एव=वही, मे=मुझे, ब्रूहि=बतलाइये, इति=निपात ।

हि० अ०—मैत्रेयी ने कहा कि जिस (घन से) मैं दुःख-मुक्त (अमर) नहीं हो सकती उससे मुझे क्या करना है ? हे भगवान् आप मुझे बताइये किसे आप मुक्ति का साधन समझते हैं ।

Trans.—‘What shall I do with that (wealth),
said Maitreyī, ‘which will not make me immortal.
O Lord tell me whatever you deem to be the cause of
freedom from all pains’

स होवाच याज्ञवल्क्यः प्रिया वतारे नः सती प्रियं भापस
एह्यस्व व्याख्यास्यामि ते व्याचक्षाणस्य तु मे निदिध्यास-
स्वेति ॥४॥

शब्दा०—सः=उसने, ह=निपात, उवाच=कहा, याज्ञवल्क्यः=याज्ञ-
वल्क्य ने, प्रिया=प्यारी, वात=हयं सूचक निपात, अरे=हे, नः=हमारी,
सती=सती स्त्री, प्रियम्=मौठी बात, भापसे=बोलती हो, एहि=आओ,
आर्य=बंडो, व्याख्यास्यामि=व्याख्या करूंगा, ते=तुमको, व्याचक्षाणस्य
=ध्यातृ करानेवाले, तु=तो, मे=मेरी (बातों पर), निदिध्यासस्य
=ध्यान दो, इति=निपात ।

हि० अ०—याज्ञवल्क्य ने कहा कि हे प्रिये तुम मौठी बात बोलती हो ।
आओ, बंडो । हम व्याख्या करके तुम्हें (मुक्ति का साधन) समझावेंगे ।
व्याख्या करते समय हमारी बातों पर ध्यान दो ॥

Trans.—Yājñavalkya said, ‘My darling is faithful.
O dear, you speak in sweet terms. Come and sit
near me I will explain to you the means of attaining
immortality Concentrate as I explain’.

Notes—व्याचक्षाणस्य—वि+आ+√caḥ to see, pres.
part gen sing.

स होवाच न वा अरे पत्युः कामाय पतिः प्रियो भवत्यात्मनस्तु
कामाय पतिः प्रियो भवति । न वा अरे जाययै कामाय जाया
प्रिया भवत्यात्मनस्तु कामाय जाया प्रिया भवति । न वा अरे
सर्वस्य कामाय सर्वं प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय सर्वं प्रियं
भवति । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्या-

सित्तुष्यो मैत्रेय्यात्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्या विज्ञानेनेदं
सर्वं विदितम् ॥५॥

शब्दा० सः=याज्ञवल्क्य ने, ह=निपात, उवाच=कहा, न=नहीं,
वै=प्रसिद्धाथंमारक निपात, अरे=हे, पत्युः=पति के, कामाय=प्रयोजन
के लिये, पतिः=पति, प्रियः=प्यारा, भवति=होता है, आत्मनः=आत्मा
के, अपने, तु=तो, प्रत्युत, कामाय=प्रयोजन के लिये, पतिः=पति, प्रियः
=प्रिय, भवति=होता है, न=नहीं, वै=निपात, अरे=हे, जायायै=भार्या
के, कामाय=प्रयोजन के लिये, जाया=भार्या, प्रिया=प्यारी, भवति=होती
है, आत्मनः=आत्मा के, अपने, तु=निपात, कामाय=प्रयोजन के लिये,
जाया=भार्या, प्रिया=प्यारी, भवति=होती है । न=नहीं, वै=निपात,
अरे=हे, सर्वस्य=सब पदार्थों के, कामाय=प्रयोजन के लिये, सर्वम्=सब
कुछ, प्रियम्=प्रिय, भवति=होता है, आत्मनः=आत्मा के अपने, कामाय
=प्रयोजन के लिये, सर्वम्=सब कुछ, प्रियम्=प्रिय, भवति=होता है,
आत्मा=आत्मचर्चन्य, वै=निपात, अरे=हे, द्रष्टव्यः=प्रत्यक्ष जानने योग्य
पदार्थ, श्रोतव्यः=गुरुमुख से सुनना चाहिये, मन्तव्यः=विचार करना चाहिये,
निदिध्यासितव्यः=निरन्तर चिन्तन करना चाहिये, मैत्रेयि=हे मैत्रेयि,
आत्मनः=आत्मा के, आत्मचर्चन्य के, वै=निपात, अरे=हे, दर्शनेन=प्रत्यक्ष
दर्शन से, श्रवणेन=गुरुमुख से ध्वनि से, मत्या=विचार करने से, विज्ञानेन
=नित्य चिन्तन द्वारा जानने से, इदम्=यह, सर्वम्=सब, विदितम्=जाना
जाता है ॥५॥

हि० अ०—याज्ञवल्क्य ने कहा कि हे मैत्रेयि, (पत्नी को) पति उसके
प्रयोजन के लिये प्रिय नहीं होता, प्रत्युत आत्मा के प्रयोजन के लिये प्रिय होता
है । हे मैत्रेयि, (पति को) भार्या उसके प्रयोजन के लिये प्रिय नहीं होती,
प्रत्युत आत्मा के प्रयोजन के लिये प्रिय होती है । हे मैत्रेयि, (मनुष्य को) सब
पदार्थ उनके प्रयोजन के लिये प्रिय नहीं होते, प्रत्युत आत्मा के प्रयोजन के
लिये प्रिय होते हैं । (संसार में आत्मा ही सर्वोपरि प्रिय पदार्थ है ।) अतः
हे मैत्रेयि, आत्मा ही जानने योग्य पदार्थ है । उसी को सुनना चाहिये, उसी
पर विचार करना चाहिये और उसी का निरन्तर चिन्तन करना चाहिये ।
हे मैत्रेयि, आत्मा के दर्शन, ध्वनि, मनन और विज्ञान से सब कुछ जाना
जाता है ।

Trans —Yājñavalkya said, 'O Maitreyī, a wife is dear to her husband not for her sake, but for the sake of his own Ātmā. O Maitreyī, a husband is dear to his wife not for his sake, but for the sake of her own Ātmā. O Maitreyī, all things in this world are dear not for their sake, but for the sake of Ātmā of the possessor. (In this world the dearest of all things, is Ātmā). Hence, O Maitreyī, the thing worth knowing is Ātmā. It should be heard, thought over, and meditated upon. O Maitreyī, all this (universe) is known by seeing, hearing, thinking upon and knowing through meditation the supreme self.

भूतानि तं परादुर्योज्यत्राऽऽत्मनो भूतानि वेद सर्वं तं परादाधो-
ज्यत्रात्मनः सर्वं वेदेदं ब्रह्मेदं च त्रिमिमे लोका इमे देवा इमानि
भूतनीदं सर्वं यदयमात्मा ॥६॥

शब्दा० भूतानि=पञ्च महामूत, तम्=उसको, परादुः=दूर रखते हैं, यः=जो, अन्यत्र आत्मनः=आत्मा से अन्यत्र, भूतानि=पञ्च महामूतों को, वेद=जानता हूँ, सर्वम्=सब कुछ तम्=उसको, परादात्=दूर रखता हूँ, यः=जो, अन्यत्र आत्मनः=आत्मा से अन्यत्र, सर्वम्=सब कुछ, वेद=जानता हूँ, इदं ब्रह्म=यह ब्राह्मण जाति, इदं क्षत्रम्=यह क्षत्रिय जाति, इमे लोकाः=ये वंश्य और शूद्र, इमे देवाः=ये देव, इमानि भूतानि=ये पञ्च महामूत, सर्वम् इदम्=यह सब ससार, यत् अयम् आत्मा=जो यह आत्मा है तत्त्वस्वरूप ही है।

हि० अ०—जो पञ्च महामूतों को आत्मा से भिन्न समझता है उसे पञ्च महामूत दूर रखते हैं, जो (ससार के) सब पदार्थों को आत्मा से भिन्न समझता है उसे सब पदार्थ दूर रखते हैं। ये ब्राह्मण, ये क्षत्रिय, ये वंश्य और शूद्र, ये देव, ये पञ्च महामूत और यह सब आत्मा ही है ॥६॥

Trans —He who takes the five elements different from Ātmā, is kept away (abandoned) by them; he

who takes all things (of the universe) different from Ātmā, is kept away (abandoned) by them. The B-āhmanas, the ksatriyas, the Vaiśyas and the Śudras, the gods, the five elements and all this is Ātmā

स यथा दुन्दुमेर्हन्यमानस्य न बाह्याञ्छब्दाञ्छ्वनुयाद्ग्रहणाय
दुन्दुमेस्तु ग्रहणेन दुन्दुभ्यावाप्तस्य वा शब्दो गृहीतः ॥७॥

शब्दा०—स यथा—वह दृष्टान्त बैसा ही है जैसे, दुन्दुमेः = नगाड़े के, हन्यमानस्य = पीटे जानेवाले, न = नहीं, बाह्यान् = बहिर्भूत, भिन्न कारणों से उत्पन्न होने के कारण परस्पर भिन्न, शब्दान् = शब्दों को, श्वनुयात् = सकता है, ग्रहणाय = ग्रहण करने के लिये, समझने के लिये, दुन्दुमेः = नगाड़े के, ग्रहणेन = जानने से, देखने से, दुन्दुभ्यावाप्तस्य = नगाड़े के पीटने के वा = अथवा, शब्द = शब्द, गृहीतः = जाना जाता है ।

हि० अ०—जैसे कोई पुरुष नगाड़े के पीटे जाने पर उससे निकलनेवाले शब्दों को भिन्न कारणों से उत्पन्न होनेवाले भिन्न शब्द नहीं समझ सकता । प्रत्युत नगाड़े को अथवा उसके पीटे जाने को देखकर वह सब शब्दों को नगाड़े के शब्द ही मानता है ॥७॥

Trans—For instance, a man, when a drum is beaten, cannot take the sounds to be different from that of the drum. On the contrary, seeing the drum or the beating of the drum, he takes them all as nothing but drum sounds.

Notes—हन्यमानस्य $\sqrt{\text{han}} + \text{यक्} + \text{मानश्}$, gen. sing. बाह्यान्—As other than that of drum, or as mutually different on account of being produced by different causes शब्दान् Sounds of drum, or many individual sounds of the drum

स यथाऽऽर्द्धधाग्नेरभ्याहितात्पृथग्भूमा विनिश्चरन्त्येवं वा अग्नेऽस्य महतो भूतस्य निश्चसितमेतद्यद्वेदो यगुर्वेदः सामवेदोऽथर्वाङ्गिरस

इतिहासः पुराणं विद्या उपनिषदः श्लोकाः सूत्राण्यनुव्याख्यानानि
व्याख्यानान्यस्यैवैतानि सर्वाणि निश्चसितानि ॥१०॥

शब्दा०—स यथा=वह बुद्धान्त वंसा ही है जैसे, आर्द्रधाग्नेः=गोले
इन्धन की आग से, अभ्यादितात्=अच्छी तरह प्रज्वलित, पृथक्=नाना
प्रकार के, धूमाः=धूम, यह उपलक्षण मात्र है, धूमां चिनगारियां आदि,
विनिश्चरन्ति=निकलते हैं, एवम्=इसी प्रकार, वै=निश्चय सूचक निपात,
अरे=हे मंत्रेयि, अस्य=इस, महतः=बड़े, भूतस्य=परमात्मा के,
निश्चसितम्=निश्चसित है अर्थात् उसी से निकलते हैं, एतत्=यह, ऋग्वेदः=
ऋग्वेद, यजुर्वेदः=यजुर्वेद, सामवेदः=सामवेद, अथर्वान्धिरसः=अथर्वान्धि-
रस, इतिहासः=इतिहास, पुराणम्=पुराण, विद्या=देवयजन विद्या, शिल्प-
शास्त्र आदि, उपनिषदः=उपनिषद्, श्लोकाः=ब्राह्मण ग्रन्थों में आने वाले
स्तुतिपरक श्लोक, सूत्राणि=सूत्र, अनुव्याख्यानानि=इतिहासादि का विस्तृत
व्याख्यान, व्याख्यानानि=मन्त्रों का विवरण, अस्य एव=इसी आत्मा के,
एतानि=ये सब, निश्चसितानि=निश्चसित हैं ।

हि० अ०—जैसे अच्छी तरह जलाई हुई गोली लकड़ी की आग से अनेक
प्रकार का धूम और चिनगारियां निकलती हैं, उसी प्रकार हे मंत्रेयि, यह सब
उसी परमात्मा का निश्चसित है । ऋग्वेद, यजुर्वेद, सामवेद, अथर्वान्धिरस,
इतिहास, पुराण, विद्याएँ, उपनिषद्, स्तुतिश्लोक, सूत्र, अनुव्याख्यान और
व्याख्यान सब उसी परमात्मा से निकलते हैं ॥१०॥

Trans.—Just as from the well-blazing fire of damp
wood smoke (and sparks) of various kinds arise, so,
O Maitreya all this is the breath of the same Supreme
Being. The R̥gveda, the Yajurveda, the Sāmaveda,
the Atharvāṅgīrasa, Itihāsa, Purāṇa, Vidyā, Upaniṣads,
Stuti-verses, Sūtras, Anuvyākhyāna and Vyākhyāna
—all have come out of the same Supreme Soul.

Notes—आर्द्रधाग्नेः—आर्द्राश्च ते एवाश्च आर्द्राः तेऽप्यग्निः आर्द्र-
धाग्निः तस्मात् आर्द्रधाग्नेः ।

स यथा सर्वासामपां समुद्र एकायनमेवं सर्वेषां संकल्पानां मन

एकायनमेवं सर्वाणां विद्यानां हृदयमेकायनमेवं सर्वेषां वेदानां
वागेकायनम् ॥११॥

शब्दा०—स यथा=वह वैसा ही है जैसे, सर्वासाम्=सब, अपाम्=जल का, समुद्रः=समुद्र, एकायनम्=एकमात्र गन्तव्य स्थान, एवम्=इसी प्रकार, सर्वेषाम्=सब, संकल्पानाम्=संकल्प विकल्पो का, मनः=मन, एकायनम्=एकमात्र गन्तव्य स्थान, एवम्=इसी प्रकार, सर्वासाम्=सब, विद्यानाम्=विद्याओं का, हृदयम्=हृदय, एकायनम्=एकमात्र गन्तव्य स्थान, एवम्=इसी प्रकार, सर्वेषाम्=सब, वेदानाम्=वेदों का, वाक्=वाणी, एकायनम्=एकमात्र गन्तव्य स्थान ।

हि० अ० - वह (जगत् के ब्रह्मस्वरूप होने का दृष्टान्त) वैसा ही है जैसे समुद्र सब जलों का एकमात्र गन्तव्य स्थान है, जैसे मन सब संकल्प विकल्पों का एकमात्र स्थान है, जैसे हृदय सब विद्याओं का एकमात्र स्थान है, और जैसे वाणी सब वेदों का एकमात्र स्थान है ।

Trans—Just as the ocean is the sole place of resort of all waters, so mind is the sole place of resort of all reflections, so heart is the sole place of resort of all knowledge, so speech is the sole place of resort of all the Vedas.

स यथा सैन्धवखिल्य उदके प्रास्त उदकमेवानुविलीयेत न हास्योद्-
ग्रहणायैव स्यात् । यतो यतस्वाददीत लवणमेवैवं वा अथ इदं
महद्भूतमनन्तमपारं विज्ञानघन एवैतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय
तान्येवानुविनश्यति न प्रेत्य संज्ञास्तीत्यपरे ब्रवीमीति होवाच
याज्ञवल्क्यः ॥१२॥

शब्दा० स यथा=वह दृष्टान्त वैसा ही है जैसे, सैन्धवखिल्यः=सैन्धु नमक का ढोका, उदके=पानी में, प्रास्त=ढाला गया, उदकम् अनु=पानी में विलीयेत=धुल जाय, न=नहीं, इ=उक्ति पर जोर देनेवाला निपात, अस्य=इसका, उद्ग्रहणाय=निकालने के लिये, अलग करने के

लिये, एव=ही, स्यात्=संभव होता है, यतो यतः=जहाँ जहाँ से, तु=तो, आददीत=कोई ले, लवणम्=नमकीन पानी, एव=ही, एवम्=इसी तरह, यै=निश्चय बोधक निपात, अरे=ओ मंत्रेयि, इदम्=यह, महद्भूतम्=परमात्मा, अनन्तम्=अनन्त, अपारम्=अपार, विद्वानघनः=विशुद्ध विज्ञान, एव=ही, एवेभ्यः=इन, भूतेभ्यः=पञ्च महाभूतों से, पञ्च महाभूतों का बना शरीर धारण करके, समुत्थाय=एक भिन्न पुरुष के रूप में प्रकट होकर तानि एव अनु=उन्हीं के अनुसार, उन्हीं पञ्च महाभूतों के विघट होने पर, विनश्यति=अपना पृथक् स्वरूप छोड़कर अपनी पूर्वावस्था में चला जाता है, न=नहीं, प्रेक्ष्य=शरीर छोड़ने पर, संज्ञा=पृथक् नाम, पृथक् सत्ता, अस्ति=है, अरे=ओ मंत्रेयि, प्रवीमि=कहता हूँ, इति=निपात, ह=निपात, उवाच=कहा, याज्ञवल्क्य=याज्ञवल्क्य ने ।

हि० अ०—याज्ञवल्क्य ने मंत्रेयी से कहा जैसे तपा नमक का डोंका पानी में डालने पर उस में घुल जाता है; उसे कोई पानी से अलग नहीं कर सकता; जहाँ जहाँ से लिया जाय नमक का पानी ही हाथ में आता है; दोके का पता नहीं चलता । इसी प्रकार, हे मंत्रेयि, यह अनन्त अपार परमात्मा, जो शुद्ध विज्ञान स्वरूप है, पञ्च महाभूतों का बना शरीर धारण करके पृथक् पुरुष के रूप में प्रकट होता है, और उनके नष्ट होने पर पुनः अपने पूर्व रूप में आ जाता है । शरीर छोड़ने के बाद इसकी पृथक् के रूप में सत्ता नहीं रह जाती ॥१२॥

Trans—Yājñavalkya said to Maitreyi, "Just as a piece of salt thrown in water dissolves in it; none can separate it from the water; from wherever one may take, only salt-water comes in hand; there is no trace of the piece of salt. So, O Maitreyi, this endless, vast, Supreme Soul which is pure knowledge, having entered the body made of the five elements, appears to be a separate individual, and comes to its original state when they are destroyed. It loses its existence as a separate individual after leaving the body. The individual soul becomes one with the Supreme Soul.

सा होवाच मैत्रेय्यत्रैव मा भगवानममूमुहन् प्रेत्य संज्ञास्तीति स
होवाच याज्ञवल्क्यो न वा अरेऽहं मोहं ब्रवीम्यलं वा अर इदं
विज्ञानाय ॥१३॥

शब्दा०—सा=उसने, ह=निपात, उवाच=कहा, मैत्रेयी=मंत्रेयी ने,
अत्र एव=यहाँ ही, मा=मुझे, भगवान्=आपने, अममूमुहत्=व्यामोह में
डाल दिया है, अम में डाल दिया है, न=नहीं, प्रेत्य=शरीर छोड़ने पर,
जीवभाव के तत्त्वों के नष्ट होने पर, संज्ञा=नाम या ज्ञान, अस्ति=है, रहती
है, इति=निपात, सः=उसने, ह=निपात, उवाच=कहा, याज्ञवल्क्यः
=याज्ञवल्क्य ने, न=नहीं, वै=निश्चय बोधक निपात, अरे=हे मैत्रेयि, अहम्
=मैं, मोहम्=व्यामोह में डालनेवाली बात, अम में डालनेवाली बात, ब्रवीमि
=कहता हूँ, अलम्=पर्याप्त है, वै=निश्चय बोधक निपात, अरे=हे, इदम्
=यह, मेरा कहा हुआ, विज्ञानाय=तत्त्व समझने के लिये ।

। हि० अ०—मैत्रेयी ने कहा कि 'न प्रेत्य संज्ञास्ति' कह कर आपने मुझे अम
में डाल दिया है । याज्ञवल्क्य ने उत्तर दिया कि हे मैत्रेयि ! मैं तुम्हें अम
में डालनेवाली बात नहीं कह रहा हूँ । अरे ! जो मैं कह रहा हूँ यह तत्त्वज्ञान
के लिये पर्याप्त है ॥१३॥

(मैत्रेयी ने याज्ञवल्क्य के 'न प्रेत्य संज्ञास्ति' वाक्य में संज्ञा शब्द का अर्थ
गलत समझ लिया था । इसी से उसे अम हो गया । उसने 'संज्ञा' शब्द का
अर्थ 'नाम' या 'ज्ञान' समझा । अतः उसे याज्ञवल्क्य के वाक्य परस्पर विरोधी
प्रतीत हुए । एक तरफ तो परमात्मा को नित्य, अनन्त, अपार, विज्ञानघन
कहना और दूसरी तरफ उसी को शरीर छूट जाने पर संज्ञाभाव वाला (जिसका
नाम भी नहीं रह जाता या जिसे ज्ञान नहीं रह जाता) कहना । ये बातें पर-
स्पर विरोधी हैं । याज्ञवल्क्य ने 'संज्ञा' शब्द का प्रयोग 'पृथक् सत्ता' अर्थ में
किया है । अतः उनका कहना ठीक है । जीवभाव के कारणोद्भूत तत्त्वों के
नष्ट हो जाने पर जीव की पृथक् सत्ता नहीं रह जाती । यह अपनी पूर्व की
अनादि, अनन्त, विज्ञानघन परमात्मा की स्थिति में आ जाता है ।)

Trans.—“Hereby you cause perplexity and con-
fusion, my Lord !”, said Maitreyī, “when you say
‘naūretya sanjñāsti’.” Said thus by Maitreyī, Yajña-
valkya answered, “I am not saying this to create

perplexity and confusion. What I say is enough to know the truth."

यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं जिघ्रति तदितर इतरं पश्यति
यत्र वा अस्य सर्वाभात्मैवाभूत्त्वेन कं जिघ्रेत्तत्केन कं पश्येद्येनेदं
सर्वं विजानाति तं केन विजानीयाद्विज्ञातारमरे केन विजानीया-
दिति ॥१४॥

{ शब्दा०—यत्र=जहाँ या जब, हि=निपात, द्वैतमिव=द्वैत की तरह,
अनेकता का सा भाव, भवति=होता है, तत्=वहाँ या तब, इतरः=दूसरा,
इतरम्=दूसरे को, जिघ्रति=सूंघता है, तत्=वहाँ, तब, इतरः=दूसरा,
इतरम्=दूसरे को, पश्यति=देखता है, यत्र=जहाँ, जब, वै=निपात, अस्य
किसी मनुष्य के लिये, सर्वम्=सबकुछ, आत्मा एव=आत्मा ही, अभूत्=हो
गया, हो जाता है, तत्=वहाँ, तब, केन=किससे, कम्=किसको, जिघ्रेत्
=सूंघे, तत्=वहाँ, तब, केन=किससे, कम्=किसको, पश्येत्=देखे, येन
=जिससे, इदम्=यह, सर्वम्=सब, विजानाति=जानता है, तम्=उसको,
केन=किससे, विजानीयात्=जाने, विज्ञातारम्=जाननेवाले को, अरे=ओ
मैत्रेयि केन=किससे, विजानीयात्=जाने, इति=समाप्ति सूचक निपात ।

हि० अ०—जहाँ द्वैत का सा भाव होता है वहाँ दूसरा दूसरे की सूंघता
है; यहाँ दूसरा दूसरे की देखता है; जहाँ किसी मनुष्य के लिये सब आत्म-
स्वरूप ही जाता है, वहाँ किससे किसको सूंघा जाय ? वहाँ किससे किसको
देखा जाय ? जिससे यह सब जाना जाता है उसको किससे जाना जाय ? ओ
मैत्रेयि, जाननेवाले को किससे जाना जाय ?

Trans.—Where there is the feeling of duality,
there one smells the other ; there one sees the other.
But where for a man the whole universe is identical
with the Supreme Self, what is there to be smelt and
with what ? What is there to be seen and with what ?
Through whom one knows everything, with what
can he know Him ? O Maitreyi, with what can one
know the Supreme Knower ?

ततः परं ब्रह्म परं बृहन्तं यथानिकायं सर्वभूतेषु गूढम् ।

विश्वस्यैकं परिवेष्टितारं ईशं तं ज्ञात्वामृता भवन्ति ॥७॥

शब्दा०—ततः=हिरण्यगर्भ से, परम्=उत्कृष्ट, ब्रह्म=परमेश्वर, परम्=परम, बृहन्तम्=व्यापक, यथानिकायम्=शरीर के अनुसार, सर्वभूतेषु सभी पदार्थों में, गूढम्=छिपा है, विश्वस्य=संसार का, एकम्=एक, परिवेष्टितारम्=सबको व्याप्त करके रहनेवाले, ईशम्=परमेश्वर को, तम्=उसको, ज्ञात्वा=जानकर, अमृताः=अमर, मुक्त, भवन्ति=होते हैं ।

हि० अ०—उत्त (पूर्वोक्त हिरण्यगर्भ) से उत्कृष्ट परमेश्वर है । वह सर्वव्यापक है । वह सब पदार्थों में उनके शरीर के अनुसार छिपा है । यही एक संसार को व्याप्त करके रहता है । उसी (परमेश्वर) के पदार्थ स्वरूप को जानकर प्राणी मुक्त होते हैं ।

Trans.—Parameśvara is above him (Hanyāgarbha). He is all-pervading. He is hidden in everything according to its body. He alone exists pervading the whole universe. All attain salvation having perceived him in his real state

Notes—ब्रह्म परम्—Some commentators take ब्रह्मपरं as a compound word. But here we agree with those commentators who separate the two as ब्रह्म परम् यथानिकायम्—According to body ; Governing compd.

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।

तमेव विदित्वातिमृत्युमेति नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ॥८॥

शब्दा०—वेद=जानता हूँ, अहम्=मैं, एतम्=इस, पुरुषम्=पूर्ण पुरुष को, महान्तम्=बड़े, आदित्यवर्णम्=सूर्य के समान प्रकाशमान, तमसः=अज्ञान से, अविद्या से, परस्तात्=परे, अलग, तम्=उसको, एव=ही,

विदित्वा=जानकर, अति एति=पार करता है, मृत्युम्=जन्म मरण के दुःख को, सांसारिक बन्धन को, न=नहीं, अन्यः=दूसरा, पन्थाः=मार्ग, विद्यते=है, अयनाय=परम पद प्राप्ति के लिये ।

हि० अ० - मैं इस महान् और आदित्य के समान प्रकाशमान पूर्णपुरुष को माया से भिन्न जानता हूँ । उसी को जानकार प्राणी मृत्यु को पार करता है । मोक्ष के लिये दूसरा कोई मार्ग नहीं है ।

Trans.—I know this all-pervading Supreme Perfect Being shining like the sun, (as some thing) different from ignorance. One surpasses death on perceiving His real nature. There is no other way to salvation (than this)

यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चित्

यस्मान्नाणीयो नो ज्यायोऽस्ति कश्चित् ।

वृक्ष इव स्तब्धो दिवि तिष्ठ-

त्येकस्तेनेदं पूर्णपुरुषेण सर्वम् ॥६॥

शब्दा०—यस्मात्=जिससे, परम्=भिन्न, न=नहीं, अपरम्=दूसरा, किञ्चित्=कुछ भी, यस्मात्=जिससे, न=नहीं, अणीयः=छेदा, न=नहीं, ज्यायः=बड़ा, अस्ति=है, कश्चित्=कोई, वृक्षः=पेड़, इव=तरह, स्तब्धः=निश्चल, दिवि=अपने प्रकाश में, तिष्ठति=रहता है, एकः=अकेला, तेन उसी, इदम्=यह सब, पूर्णम्=व्याप्त है, पुरुषेण=पूर्णपुरुष के द्वारा, सर्वम्=सब ।

हि० अ० जिससे भिन्न दूसरा कुछ नहीं है । जिससे न कोई सूक्ष्म है और न कोई बड़ा है । वह वृक्ष की तरह निश्चल अकेला अपने प्रकाश में स्थित है । उसी पूर्णपुरुष के द्वारा यह सारा संसार व्याप्त है ।

Trans.—There is nothing other than him. There is nothing subtler or bigger than him. He stands alone in his own light motionless like a tree. The whole universe is pervaded by this Supreme Perfect Being.

ततो यदुत्तरतरं तद्रूपमनामयम् ।

य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्त्यथेतरे दुःखमेवापि यन्ति ॥१०॥

शब्दा०—ततः=उससे भी, परमेश्वर से भी, यत्=जो, उत्तरतरम्=अधिक उत्कृष्ट, तत्=वह, शुद्ध ब्रह्म, अरूपम्=रूपरहित, अनामयम्=आध्यात्मिकादि तापत्रय रहित, ये=जो, एतत्=यह, विदुः=जानते हैं, अमृताः=अमर, मुक्त, ते=वे, भवन्ति=होते हैं, अथ=पक्षान्तर सूचक निपात, और, इतरे=इसरे (जो ब्रह्म को यथार्थ रूप में नहीं जानते) दुःखम्=दुःख, एव=ही, अपि यन्ति=प्राप्त करते हैं ।

हि० अ०—उस (परमेश्वर) से भी जो अधिक उत्कृष्ट है वह (शुद्ध ब्रह्म) रूप रहित और तापत्रय रहित है । जो यह जानते हैं वे मुक्त होते हैं और जो यह नहीं जानते वे दुःख प्राप्त करते हैं ।

Trans.—That (Pure Brahma) which is superior to him (Paramēśvara), is formless and free from the three kinds of pain. Those who know this, attain immortality (i.e. salvation), on the other hand, those who do not know this, suffer pain

Notes—ततः—'From that'; this refers to *Paramesvara caitanya* which is superior to *Hiranyagarbha* but inferior to *suddha Brahma* from the view point of *samūddhi* अनामयम्—Here अमय means the three kinds of pains—*Ādhidaivika*, *Ādhyātmika* and *Ādhi-bhautika*

सर्वाननशिरोग्रीवः सर्वभूतगुहाशयः ।

सर्वव्यापी स भगवान् तस्मात् सर्वगतः शिवः ॥११॥

शब्दा०—सर्वाननशिरोग्रीवः=सब मुख, तिर और गर्दने उसको ही है । सर्वभूतगुहाशयः=सब स्थावर और जड़म पदार्थों की वृद्धि अथवा हृदय में निवास करनेवाला, सर्वव्यापी=सर्व व्यापक, सः=वह, (ब्रह्म), भगवान्=सब धर्म, ज्ञान, वैराग्य, ऐश्वर्य, यश और श्रेय वाला, तस्मात्=इसलिये, सर्वगतः=सर्वत्र विद्यमान, शिवः=सङ्गलभ्य ।

हि० अ० संसार में दृश्यमान सब मुख, सिर और गर्दने उसकी ही हैं । वह सब स्थावर और जड़म पदार्थों की बुद्धि अथवा हृदय में निवास करता है । वह सर्वव्यापी और सब धर्म, ज्ञान, वैराग्य, ऐश्वर्य, यश और धी के समष्टि स्वरूप है । इसीलिये वह सर्वत्र विद्यमान और मङ्गलमय है ।

Trans.—All faces, heads and necks visible in this world are his. He abides in the intellect or hearts of all movable and immovable objects in the universe. He is all pervading and a collection of all pious deeds, knowledge, aversion for wordly pleasures, overlordship, renown and prosperity. Hence, he is omnipresent and imbodiment of bliss.

Notes—सर्वाननशिरोमीवः—आननानि च शिरासि च प्रोवाञ्च आननशिरोमीवम्, सर्वं आननशिरोमीवं यस्य सः, Bahuvrīhi compd. गुहाः—Heart or intellect. भगः—*Dharma, jñāna, aīśvarya, yaśa* and *śrī* taken together are called भग शिवः—Embodiment of bliss.

महान् प्रभुर्वै पुरुषः सत्त्वस्यैव प्रवर्तकः ।

सुनिर्मलामिमां प्राप्तिमीशानो ज्योतिरव्ययः ॥१२॥

शब्दा०—महान्=बड़ा, प्रभुः=समर्थ, वै=निश्चय सूचक अव्यय, पुरुषः=पूर्णपुरुष, सत्त्वस्य=अन्तःकरण का, एव=यह, प्रवर्तकः=प्रेरित करनेवाला, सुनिर्मलम्=सुनिर्मल, इमाम्=इस, प्राप्तिम्=परम पद प्राप्ति ईशानः=सब का निपन्ता, ज्योतिः=स्वयंप्रकाश ज्योति, स्वरूप, अव्ययः=व्ययरहित, अविनाशी ।

हि० अ०—पूर्ण पुरुष (ब्रह्म) सबसे बड़ा और समर्थ है । वह सुनिर्मल परम पद (मोल) की प्राप्ति के लिये अन्तःकरण को प्रेरित करता है । वह सब का निपन्ता और अविनाशी है ।

Trans—The Perfect Being (Brahma) is greatest of all and all powerful. He impels the internal organ to attain pure and highest bliss (salvation). He is controller of all and eternal light.

अद्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा सदा जनानां हृदये मन्निविष्टः ।
हृदा मनीषाभिक्लृप्तो य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥१३॥

शब्दा०—अद्गुष्ठमात्र = अद्गुष्ठ परिमाणवाला, पुरुष = पूर्ण पुरुष,
अन्तरात्मा = सब का अन्तरात्ममूत, सदा = सर्वदा, जनानाम् = प्राणिमो के,
हृदये = हृदय में, मन्निविष्टः = रहता है, हृदा = हृदय के द्वारा, मनीषा =
बुद्धि के द्वारा, मनसा = मन के द्वारा, अभिक्लृप्त = अभिरक्षित हैं, ये = जो,
एतत् = यह, विदुः = जानते हैं, अमृताः = अमर, ते = वे, भवन्ति = होते हैं ।

हि० अ०—अद्गुष्ठ परिमाणवाला अन्तरात्मा पूर्णपुरुष (ब्रह्म) सब
प्राणिमो के हृदय में रहता है । वह हृदय बुद्धि और मन के द्वारा रक्षित है ।
जो यह जानते हैं वे अमर (मुक्त) होते हैं ।

Trans—The Perfect Being who is the internal self of all and who is as big as the thumb, resides in the heart of all living beings. He is protected by heart, intellect and mind. They who know this attain salvation.

Notes—अद्गुष्ठमात्रः—The self is said to be as big as a thumb, because the dimension of the heart where the self makes itself manifest, is of that dimension.

सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्रपात् ।

स भूमिं विश्वतो घृत्वात्यतिष्ठदशाद्गुलम् ॥१४॥

शब्दा०—सहस्रशीर्षा = हजारों शिरवाला, पुरुष = पूर्णपुरुष सहस्राक्षः
= हजारों नेत्रवाला, सहस्रपात् = हजारों पैरवाला स = वह (ब्रह्म)
भूमिम् = पृथ्वी को, विश्वतो = सर्वत्र, घृत्वा = घ्राप्तकरके, अत्यतिष्ठत् = बचा
रहता है, दशाद्गुलम् = दश अद्गुल, अर्थात् दस अद्गुल परिमाण वाले हृदय
में रहता है ।

हि० अ०—पूर्ण पुरुष (ब्रह्म) हजारों शिरवाला, हजारों नेत्रवाला
और हजारों पैरवाला है । वह पृथ्वी को सर्वत्र घ्राप्त करके दस अद्गुल
बचा रहता है । (अर्थात् वह अनन्त और अपार है ।)

Trans—The Perfect Being (ब्रह्म) has thousands of heads, thousands of eyes and thousands of feet. Having pervaded the whole earth, he remains ten fingers in surplus (i.e. he is endless).

Notes—सदृश—Here this word has been used in the sense of endless.

पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यम् ।

उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥१५॥

शब्दा०—पुरुष = पूर्ण पुरुष (ब्रह्म), एव = हो, इदम् = यह, सर्वम् = सब, यत् = जो, भूतम् = हुआ है, यत् = जो, च = और, भव्यम् = भविष्य में होनेवाला है, उत = और, अमृतत्वस्य = अमृतत्व का, मोक्ष का, ईशानः = ईश्वर, यत् = जो, अन्नेन = जल से, अतिरोहति = बढ़ता है (अर्थात् सत्तार) ।

हि० अ०—इस सत्तार का भूत, भविष्य, वर्तमान वस्तुजात सब ब्रह्म ही है । अमरत्व (मोक्ष) और अन्न से बढ़ने वाले सब पदार्थों का यह ही ईश्वर है ।

Trans—All past, present and future objects of this universe are Brahma. He is the lord of immortality (Moksha) and all that grows and develops with food.

Notes—Here present is also accumulated by 'च' (चकारो वर्तमानसमुच्चयाय) ।

सर्वतः पाणिपादं तत् सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ।

सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥१६॥

शब्दा०—सर्वतः पाणिपादम् = सबत्र हाथ और पैरवाला, सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् = सबत्र नत्र सिर और मुहवाला । सर्वतः श्रुतिमत् = सबत्र कानवाला लोके = सत्तार में, सर्वम् = सब, आवृत्य = घ्याप्त करके, तिष्ठति = रहता है ।

हि० अ० ब्रह्म सर्वत्र हाथ और पैरवाला है । यह सर्वत्र नत्र सिर

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा सदा जनानां हृदये सन्निविष्टः ।
हृदा मनीषाभिक्लृप्तो य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥१३॥

शब्दा०—अङ्गुष्ठमात्रः=अङ्गुष्ठ परिमाणवाला, पुरुषः=पूर्ण पुरुष,
अन्तरात्मा=सब का अन्तरात्मभूत, सदा=सर्वदा, जनानाम्=प्राणियों के,
हृदये=हृदय में, सन्निविष्टः=रहता है, हृदा=हृदय के द्वारा, मनीषा=
बुद्धि के द्वारा, मन्त्रसा=मन के द्वारा, अभिक्लृप्तः=अभिरक्षित है, ये=जो,
एतत्=यह, विदुः=जानते हैं, अमृताः=अमर, ते=वे, भवन्ति=होते हैं ।

हि० अ०—अङ्गुष्ठ परिमाणवाला अन्तरात्मा पूर्णपुरुष (ब्रह्म) सब
प्राणियों के हृदय में रहता है । यह हृदय बुद्धि और मन के द्वारा रक्षित है ।
जो यह जानते हैं वे अमर (मुक्त) होते हैं ।

Trans.—The Perfect Being who is the internal self of all and who is as big as the thumb, resides in the heart of all living beings. He is protected by heart, intellect and mind. They who know this attain salvation.

Notes—अङ्गुष्ठमात्रः—The self is said to be as big as a thumb, because the dimension of the heart where the self makes itself manifest, is of that dimension.

सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्रपात् ।

स भूमिं विश्वतो वृत्वात्यतिष्ठदङ्गुलम् ॥१४॥

शब्दा०—सहस्रशीर्षा=हजारों तिरवाला, पुरुष=पूर्णपुरुष सहस्राक्षः
=हजारों नेत्रवाला, सहस्रपात्=हजारों पैरवाला सः=बह (ब्रह्म)
भूमिम्=पृथ्वी को, विश्वतो=सर्वत्र, वृत्वा=व्याप्तकरके, अत्यतिष्ठत्=बचा
रहता है, दङ्गुलम्=दस अङ्गुल, अर्थात् दस अङ्गुल परिमाण वाले हृदय
में रहता है ।

हि० अ०—पूर्ण पुरुष (ब्रह्म) हजारों तिरवाला, हजारों नेत्रवाला
और हजारों पैरवाला है । यह पृथ्वी को सर्वत्र व्याप्त करके दस अङ्गुल
बचा रहता है । (अर्थात् यह अनन्त और अपार है ।)

Trans.—The Perfect Being (ब्रह्म) has thousands of heads, thousands of eyes and thousands of feet. Having pervaded the whole earth, he remains ten fingers in surplus (i.e. he is endless).

Notes—सहस्र—Here this word has been used in the sense of endless.

पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यम् ।

उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥१५॥

शब्दा०—पुरुषः=पूर्ण पुरुष (ब्रह्म), एव=ही, इदम्=यह, सर्वम्=सब, यत्=जो, भूतम्=हुआ है, यत्=जो, च=और, भव्यम्=भविष्य है होनेवाला है, उत=और, अमृतत्वस्य=अमृतत्व का, मोक्ष का, ईशानः=ईश्वर, यत्=जो, अन्नेन=अन्न से, अतिरोहति=बढ़ता है (अर्थात् संसार) ।

हि० अ०—इस संसार का मूल, भविष्य, वर्तमान वस्तुजात सब ब्रह्म ही है । अमरत्व (मोक्ष) और अन्न से बढ़ने वाले सब पदार्थों का वह ही ईश्वर है ।

Trans.—All past, present and future objects of this universe are Brahma. He is the lord of immortality (Moksha) and all that grows and develops with food.

Notes—Here present is also accumulated by 'च' (चकारो वर्तमानसमुच्चयार्थः)

सर्वतःपाणिपादं तत् सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ।

सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥१६॥

शब्दा०—सर्वतः पाणिपादम्=सर्वत्र हाथ और पैरवाला, सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम्=सर्वत्र नेत्र सिर और मुहवाला । सर्वतःश्रुतिमत्=सर्वत्र कानवाला, लोके=संसार में, सर्वम्=सब, आवृत्य=घ्याप्त करने, तिष्ठति=रहता है ।

हि० अ०—ब्रह्म सर्वत्र हाथ और पैरवाला है । यह सर्वत्र नेत्र सिर

और मुहवाला है। उसके कान सबत्र है। वह सत्तार में सब कुछ व्याप्त करके रहता है।

Trans—Hands and feet of Brahma are every where His eyes, heads and mouths are everywhere He has his ears everywhere He pervades every thing in this world

Notes—सर्वतः पाणिपादम्—पाण्यश्च पादाश्च पाणिपाद सर्वत, पाणि पाद यस्य तत् सर्वत पाणिपादम्, Bahuvrihi compd it is an adjective of तत् सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् अक्षीणि च शिरासि च मुखानि च अक्षि शिरोमुख, सर्वत अक्षिशिरोमुख यस्य तत् सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् Bahuvrihi compd It is also an adjective of तत् सर्वतः श्रुतिमत्—भूयते अनया इति श्रुति, सर्वत भूतयो यस्य तत् सर्वत श्रुतिमत्, Bahuvrihi compd It is also an adjective of तत्

सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ।

सर्वस्य प्रभुमीशानं सर्वस्य शरणं ब्रह्म ॥१७॥

शब्दा० सर्वेन्द्रियगुणाभासम्—जितमें सब इन्द्रियो के विषयो का ज्ञान रहता है, सर्वेन्द्रियविवर्जितम्—जो सब इन्द्रियों से रहित है, सर्वस्य सबका, प्रभुम्—स्वामी, ईशानम्—नियन्ता सर्वस्य=सबका शरणम्=रक्षक ब्रह्म=बड़ा, अनन्त ।

हि० अ० सब इन्द्रियो द्वारा प्राप्त विषयज्ञान जितमें रहता है, जो स्वयं इन्द्रियरहित है, जो सबका स्वामी और नियन्ता है, वह अनन्त ब्रह्म सबका शरण है ।

Trans—Infinite Brahma, which is the receptacle of all knowledge of objects of sense organs, but which has no organs for itself, is the lord, controller and shelter of all

Notes—सर्वेन्द्रिय etc --All knowledge procured by organs goes to Brahma, and resides there with अभेद गुण—This term has been variously interpreted by

commentators. It may be taken to mean, इन्द्रियवृत्ति, ज्ञान or विषय. प्रमुम्—The gender has been inverted. Masculine has been used in place of neuter.

नवद्वारे पुरे देही हंसो लेलायते वहिः ।

वशी सर्वस्य लोकस्य स्थावरस्य चरस्य च ॥१॥

शब्दा०—नवद्वारे=नौ द्वारेवाले, पुरे=शरीर में, देही=जीवात्मा, हंसः=परमात्मा, लेलायते=चलता हं, वहिः=बाहर, वशी=नियन्ता, सर्वस्य=सब का, लोकस्य=संसार का, स्थावरस्य=स्थायर का, चरस्य=जङ्गम का, च=और ।

हि० अ० नौ द्वारेवाले शरीर में जीवात्मा के रूप में रहनेवाला परमात्मा विषय ग्रहण के लिये बाहर चलता हं (प्रवृत्त होता हं) । वस्तुतः वह स्थावर और जङ्गम जगत् का नियन्ता है ।

Trans.—The Supreme Self resides in the form of the individual self in body in which there are nine outlets. From there he moves out to enjoy (perceive) the external (worldly) objects. In fact, he is the controller of all movable and immovable objects in universe.

Notes—नवद्वारे पुरे—In the human body where there are nine holes—seven in the head and two below. देही—Individual self that resides in a body. हंसः—The Supreme Self. लेलायते— $\sqrt{li}$ to cling into. 3rd. sing

अपाणिपादो जवनो ग्रहीता परयत्पचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ।
स वेत्ति वेद्यं न च तस्यास्ति चेत्ता तमाहुरग्र्यं शुरुषं महान्तम् ॥१६॥

शब्दा०—अपाणिपादः=जिते हाथ और पैर नहीं हैं, जवनः=डूर जानेवाला अथवा वेधकान्, ग्रहीता=पकड़नेवाला, परयति=देखता हं, अचक्षुः=बिना आँखवाला, सः=वह, शृणोति=सुनता हं, अकर्णः=बिना

कानवाला, सः=वह वेत्ति=जानता है, वेद्यम्=जानने योग्य वस्तु, न= नहीं च=और, तस्य=उसका, अस्ति=है, वेत्ता=जानने वाला, तम् =उसको, आहुः=कहते हैं, अभ्यम्=ध्येष्ठ, पुरुषम्=पूर्ण पुरुष, महान्तम् =सर्वव्यापी ।

हि० अ०—हाथ और पैर न होने पर भी वह पकड़ता है और वेग से दूर जाता है । जालें न रहने पर भी वह देखता है । कान न रहने पर भी वह सुनता है । वह जानने योग्य सब पदार्थों को जानता है, परन्तु उसे जानने वाला कोई नहीं है । उसे (ज्ञानी लोग) ध्येष्ठ, सब व्यापी पूर्ण पुरुष कहते हैं ।

Trans.—He holds and goes far away with speed, though he has no hands and feet. He sees, though he has no eyes. He hears, though he has no ears. He knows all that is worth knowing, but there is none that knows him. (Wise men) call him venerable, all pervading, perfect Being.

Notes—अपाणिपादः—पाणयश्च पादयश्च पाणिपादम् न विद्यते पाणि-
पादं यस्य स, Bahuvrihi compd.

अणोरणीयान् महतो महीयानात्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः ।
तमक्रतुं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्महिमानमीशम् ॥२०॥

शब्दा०—अणोः=छोटे से, अणीयान्=छोटा, महतः=बड़े से, मही-
यान्=बड़ा, आत्मा=परमात्मा, गुहायाम्=अन्तःकरण में, सूक्ष्म शरीर में,
निहितः=(जीवात्मा के रूप में) डाला है, रहता है, अस्य=इसके, जन्तोः
=प्राणी के, तम्=उसके, अक्रतुम्=विषय भोग के संकल्प से रहित, पश्यति
=देखता है, वीतशोकः=भाया के क्लम से मुक्त पुरुष, धातुः=परमेश्वर
की, प्रसादात्=प्रसन्नता से, कृपा से, महिमानम्=बड़े, सर्वव्यापी, ईशम्
=नियन्ता को ।

हि० अ०—परमात्मा सूक्ष्म से भी सूक्ष्म और बड़े से भी बड़ा है । वह प्राणियों के हृदय में (अथवा अन्तःकरण अथवा सूक्ष्म शरीर में) रहता है ।

परमात्मा की कृपा से साया के बन्धन से मुक्त पुरुष उस विषयभोग के संकल्प से रहित, सर्वव्यापी 'जगत्त्रियन्ता' का दर्शन करता है ।

Trans.—The Supreme Soul is the subtlest of all subtle things and the biggest of all big things. He resides in the heart (or internal organ, or subtle body) of all sentient beings. A man liberated from the bondage of Māyā perceives the Supreme Being who is desireless, all pervading and omnipotent.

Notes—गुहायाम्—In the heart, or in the internal organ, or in the subtle body. धातुः—Of the Supreme Soul; gen. sing. of धातु Some read धातुप्रसादात् In that case it will be a compound word, and will mean 'when the sense organs are purified'.

वेदाहमेतमजरं पुराणं सर्वात्मानं सर्वगतं विभुत्वात् ।
जन्मनिरोधं प्रवदन्ति यस्य ब्रह्मवादिनो हि प्रवदन्ति नित्यम् ॥२१॥

शब्दा०—वेद=जानता हूँ, अहम्=मैं, एवम्=इस, अजरम्=जरा रहित, पुराणम्=पुरातन, सर्वात्मानम्=सबके आत्मभूत, सर्वगतम्=सब में रहने वाले, विभुत्वात्=व्यापक होने के कारण, जन्मनिरोधम्=उत्पत्ति का समाप्त, प्रवदन्ति=कहते हैं यस्य=जिसके, ब्रह्मवादिनः=ब्रह्मवादी, ब्रह्मज्ञानी, हि=निश्चयसूचक निपात, प्रवदन्ति=कहते हैं, नित्यम्=नित्य ।

हि० अ०—मैं इस अजर, पुरातन, सर्वात्मा और विभू होने के कारण सर्वान्तर्यामी परमात्मा को जानता हूँ । ब्रह्मज्ञानी कहते हैं कि इसका जन्म नहीं होता; यह नित्य है ।

Trans—I know the Supreme Being who though very old, is not infirm, and, being all pervading, is present everywhere. They who know the highest truth say that he is free from the pain of birth and is eternal

Notes—जन्मनिरोधं प्रवदन्ति etc —It has been interpreted variously by commentators According to some (मूढा) यस्य जन्मनिरोधं प्रवदन्ति, ब्रह्मवादिन हि नित्यं प्रवदन्ति, The fools say that he has birth and death, but the wise men say that he is permanent and has no death and birth According to others, the birth and death of this universe is ascribed to him, while he himself is said to be eternal

---

ॐ अथ निर्वचनम् ।

शब्दा०—ॐ=माङ्गलिक निपात, अथ=आरम्भ सूचक निपात, निर्वचनम्=शब्दों को तोड़कर उनमें छिपे हुए अर्थ का प्रकाशन ।

हि० अ०—अथ शब्दों को तोड़कर उनमें छिपे हुए अर्थ को प्रकाशित करने की प्रक्रिया बताई जाती है ।

Trans—Now, the process of bringing out the meaning hidden in words by breaking them is described

तद्येषु पदेषु स्वरसंस्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां
तथा तानि निर्भूयात् ।

शब्दा०—तत्=निवचन का प्रश्न उठने पर येषु=जिन पदेषु=पदों में, स्वरसंस्कारौ=उदात्तादि स्वर और प्रकृति प्रत्यादि का संस्कार, समर्थौ=व्याकरण शास्त्र के अनुसार सगतार्थ होकर, प्रादेशिकेन=जिस क्रिया की सत्ता के कारण किसी वस्तु को कोई नाम दिया जाता है उस क्रिया की व्यस्त करने वाले, गुणेन=धातु से, अन्वितौ=अनुगत, स्याताम्=हो, तथा=प्रादेशिक गुण से अन्वित समर्थ स्वरसंस्कार के प्रकाश में तानि=उनका, निर्भूयात्=अर्थ प्रकाशित करे ।

हि० अ०—निवचन के विषय में यह है कि जिन पदों में उदात्तादि स्वर और प्रकृति प्रत्यादि का संस्कार व्याकरण के नियमों के अनुसार होकर जिस क्रिया के कारण किसी वस्तु को कोई नाम दिया जाता है उस क्रिया का अभिधान करने वाले धातु से अनुगत हो उन पदों का अर्थ—निवचन मूल धातु से अनुगत उन्हीं स्वरसंस्कारों के प्रकाश में करना चाहिये ।

Trans—As regards derivation, the words the svaras and formation of which, being according to the rules of grammar are accompanied by the meaning of the root which expresses the action on the basis of

which a name is given to a thing, should be derived in the light of the same Svāra and formation accompanied by the meaning of the basic root

अथानन्वितेऽर्थेऽप्रादेशिके विकारेऽर्थनित्यः परीक्षेत । केनचित् वृत्तिसामान्येन ।

शब्दा०—अथ=परन्तु अनन्विते अर्थे=यदि शब्द का वाच्यार्थ मूल भूत धातु के अर्थ से अनुगत न हो, अप्रादेशिके विकारे=यदि निष्पन्न शब्द मूलभूत धातु के अर्थ से सदाया भिन्न अर्थ का बोध करावे, अर्थनित्यः परीक्षेत=अर्थ को प्रधानता देकर परीक्षा करनी चाहिये, केनचित् वृत्ति सामान्येन=किसी व्यापार की समानता के आधार पर ।

हि० अ०—परन्तु यदि किसी शब्द का वाच्यार्थ मूलभूत धातु के अर्थ से अनुगत न हो और निष्पन्न शब्द मूलभूत धातु के अर्थ से छोड़ कर सदाया भिन्न अर्थ का बोध कराता हो तो अर्थ को प्रधानता देकर किसी व्यापार की समानता के आधार पर अर्थ का निवचन करना चाहिये ।

Trans —But, if the expressed sense of a word is not accompanied by the meaning of its basic root and the formed word expresses a meaning ignoring the meaning of the basic root the import of the word should be explained, giving importance to sense on the basis of some action which is common to the expressed sense of the word and the basic root

अविद्यमाने सामान्येऽप्यक्षरवर्णसामान्यानिर्नूपात् । न रक्षेत् न निर्नूपात् । न संस्कारमाद्रियेत । विशयवत्यो हि वृत्तयो भवन्ति, यथार्थं विभक्तीः सन्नमयेत् ।

शब्दा०—अविद्यमाने=न होने पर, सामान्ये=अर्थ को समानता अपि=भी, अक्षरवर्णसामान्यात्=स्वर या व्यञ्जन की समानता से, निर्नूपात्=निवचन करना चाहिये, न=नहीं, तु=तो, एव=ही न=नहीं, निर्नूपात्=निवचन बिना जाय न=नहीं, संस्कारम्=व्याकरण के द्वारा

किये जाने वाले सस्कार को, शब्द की बनावट को, आद्रियेत=आदर करे, विशयवत्यः=सदिग्ध, हि=निश्चय सूचक निपात, वृत्तयः=व्यापार, क्रिया, भवन्ति=होती हैं, यथार्थम्=अर्थ के अनुसार, विभक्तीः=विभक्तियो को, सन्नमयेत्=बदल लेना चाहिये ।

हि० अ०—जहाँ अर्थ को समानता न हो वहाँ स्वर या व्यञ्जन को समानता पर शब्दस्वरूप और अर्थ का निर्वचन करना चाहिये । निर्वचन न किया जाय ऐसा तो होना ही नहीं चाहिये । व्याकरणानुसार शब्द की बनावट को बहुत महत्त्व नहीं देना चाहिये । धातु से प्रतीत होनेवाली क्रियाएँ सदिग्ध होती हैं । वैदिक मन्त्रों का अर्थ—निर्वचन करते समय विभक्तियो को अर्थ के अनुसार बदल लेना चाहिये ।

Trans—Where there is no resemblance of meaning between the word to be derived and the basic root, derivation should be based on the affinity of even a vowel or a consonant. It should never be that a word is not derived at all. Much importance should not be attached to the grammatical formation of a word. The action expressed by a root is generally doubtful. In interpreting the Vedic statements, the case terminations should be altered according to sense.

Notes—Since वर्ण means vowels and consonants both, the word अक्षर seems to be an interpolation.

प्रत्तम्, अवत्तम् इति धात्वादी एव शिष्येते ॥५॥

शब्दा० प्रत्तम्=दिया हुआ, अवत्तम्=काट कर अलग किया हुआ, इति=निपात, धात्वादी=धातु से आदि से दोनों, एव=हो, शिष्येते=बचते हैं ।

हि० अ०—प्रत्तम् और अवत्तम् में धातु से आदि का व्यञ्जन बचता है ।

Trans—In *Prattam* and *Avattam*, the consonant with which the root begins, remains

Notes—**प्रत्तम्**—Derived from प्र + √दा + त = प्र + द + त + त = प्र + द + त = प्र + द + त = प्रत्त. अवत्तम्—Derived from अव + द + त = अव + √दा + त = अव + द + त + त = अव + द + त = अव + त + त = अवत्त ।

अथाप्यस्तेनिवृत्तिस्थानेष्वदिलोपो भवति स्तः सन्तीति ॥६॥

शब्दा०—अथापि=और कभी कभी, अस्तेः=‘अस्’ धातु का, निवृत्ति-स्थानेषु=जहाँ धातु को गुण या वृद्धि नहीं होती, आदिलोपः=प्रथम वर्ण का लोप, भवति=होता है, स्तः=यह उदाहरण है जैसे ‘स्तः’ में ‘अ’ का लोप हुआ है, सन्ति=यह दूसरा उदाहरण है - जैसे ‘सन्ति’ में ‘अ’ का लोप हुआ है ।

हि० अ० और कभी कभी जब धातु को गुण या वृद्धि नहीं होती तो उसके आदि के वर्ण का लोप होता है । जैसे ‘स्तः’ और ‘सन्ति’ में ‘अ’ धातु के आदि के ‘अ’ का लोप होता है ।

Trans.—Sometimes, when a root does not undergo, Guṇa or Vrddhi, its initial vowel disappears, as in ‘स्तः’ and ‘सन्ति’ the initial vowel ‘अ’ of the root ‘अस्’ does.

अथाप्यन्तलोपो भवति गत्वा गतमिति ॥७॥

शब्दा० अथापि=और कभी कभी, अन्तलोपः=अन्तिम वर्ण का लोप, भवति=होता है, गत्वा=यह उदाहरण है - जैसे ‘गत्वा’ में ‘गम्’ धातु के अन्तिम वर्ण ‘म्’ का लोप होता है, गतम्=यह भी उदाहरण है ‘गतम्’ में ‘गम्’ धातु के ‘म्’ का लोप हुआ है ।

हि० अ०—और कभी कभी धातु के अन्तिम वर्ण का लोप होता है । जैसे ‘गत्वा’ और ‘गतम्’ में ‘गम्’ धातु के अन्तिम वर्ण ‘म्’ का लोप होता है ।

Trans.—Sometimes, the final letter of the root disappears, as in ‘गत्वा’ and ‘गतम्’ the final letter ‘म्’ of the root ‘गम्’ does

अथाप्युपधातो भवति जग्मतुर्जगुरिति ॥८॥

शब्दा०—अथापि=और कभी कभी, उपधालोपः=उपान्त्य वर्ण का लोप, भवति=होता है, जम्मुतुः=यह उदाहरण है—जैसे 'जम्मुतु' में 'गम्' धातु के 'ग' के 'अ' का जम्मुः=यह भी उदाहरण है—जैसे 'जम्मु' में 'गम्' धातु के 'ग' के 'अ' का ।

हि० अ०—और कभी कभी धातु के उपान्त्य वर्ण का लोप होता है । जैसे 'जम्मुतु' और 'जम्मु' में 'गम्' धातु के 'ग' के 'अ' का लोप हुआ है ।

Trans.—Sometimes, the penultimate vowel of a root disappears, as in 'जम्मुतु' and 'जम्मु' the penultimate 'अ' of the root 'गम्' does.

अथाप्युपधाविकारो भवति राजा दण्डीति ॥६॥

शब्दा०—अथापि=और कभी कभी, उपधाविकारः=उपान्त्य स्वर का रूप विकृत, भवति=होता है, राजा=यह उदाहरण है—जैसे 'राजन्' शब्द के उपान्त्य स्वर (जकारोत्तरवर्ती 'अ') का रूप विकृत होकर 'राजा' बनता है । दण्डी=यह भी उदाहरण है—जैसे 'दण्डिन्' शब्द के उपान्त्य स्वर ('णि' के 'इ') का रूप विकृत होकर 'दण्डी' बनता है ।

हि० अ०—और कभी कभी उपान्त्य स्वर का रूप विकृत होता है । जैसे 'राजा' और 'दण्डी' में मूल शब्द के उपान्त्य स्वर 'अ' और 'इ' का रूप विकृत हुआ है ।

Trans.—Sometimes, the penultimate vowel of a word is changed, as the penultimate vowels 'अ' and 'इ' of 'राजन्' and 'दण्डिन्' undergo a change in 'राजा' and 'दण्डी' respectively.

Notes—In both the above cases the final 'त्' and 'स्' of 'तु', the 3rd. sing. termination, are dropped according to rules of grammar.

अथापि वर्णलोपो भवति तत्त्वायामीति ॥१०॥

शब्दा०—अथापि=और कभी कभी, वर्णलोपः=व्यञ्जन का लोप, भवति=होता है, तत्त्वा=पाणि, (यह घेद की श्रुति का अर्थ है । प्रस्तुत

नियम के उदाहरण के रूप में उद्धृत किया गया है। यहाँ वास्तुतः केवल 'यामि' ही उदाहरण है।), यामि=याचामि=मांगता हूँ; यहाँ केवल 'च्' का लोप है, इति=निपात।

हि० अ०—और कभी कभी व्यञ्जन का लोप होता है। जैसे 'याचामि' के 'च्' का लोप हो कर 'यामि' बनता है।

Trans.—Sometimes, a consonant is dropped, as in यामि which is formed by dropping 'च्' of याचामि.

Notes—This is a छान्वस् लोप.

अथापि द्विवर्णलोपस्तुच इति ॥११॥

शब्दा०—अथापि=और कभी कभी, द्विवर्णलोपः=दो वर्णों का लोप होता है, तुचः=यह उदाहरण है—जैसे, 'तुचः' (त्रि+श्चः=तु+श्चः=तु+चः=तुचः), इति=निपात।

हि० अ०—और कभी कभी दो वर्णों का लोप होता है। जैसे 'तुचः' में (रेफ और श्च का लोप होता है)।

Trans.—Sometimes, two letters are dropped, as in तुचः (रेफ and श्च are dropped).

Notes—तुचः—'श्च' चि त्रैः सम्प्रसारणं वरतव्यम्। उत्तरपदादिलोपः छन्दसि वरतव्यः। तुचं सूत्रम्, महाभाष्य. Here, Durga explains:—'भग्न श्चवर्णरेफयोः लोपः। रेफः एकः श्चवर्णोदरं कृमिषत् अनुप्रविष्टः द्रष्टव्यः। स लुप्यते श्चवर्णेन साकम्. The dropping of 'इ' in 'त्रि' after सम्प्रसारण is not taken into consideration.

अथाप्यादिविपर्ययो भवति ज्योतिर्धनो विन्दुर्वात्य इति ॥१२॥

शब्दा०—अथापि=और कभी कभी, आदिविपर्ययोः=प्रथम वर्ण के स्थान पर कोई दूसरा वर्ण, भवति=होता है, ज्योतिः=यह उदाहरण है—जैसे 'द्युत दोषो' धातु से 'ज्योतिः' के स्थान पर 'ज्योतिः' बनता है। धन=यह भी उदाहरण है—जैसे 'हन हितागतयोः' धातु से 'हनः' के स्थान पर 'धनः' बनना है, विन्दुः=यह भी एक उदाहरण है—जैसे 'भिदिर्' विदारणे

धातु से 'भिन्दुः' के स्थान पर बिन्दुः बनता है, बाट्यः—यह भी एक उदाहरण है जैसे 'भट भूती' धातु से 'भाट्यः' के स्थान पर 'बाट्यः' बनता है ।

हि० अ०—और कभी कभी प्रथम वर्ण के स्थान पर कोई दूसरा वर्ण हो जाता है । जैसे 'द्युत दीप्तौ', 'हन हिसाप्तयोः' 'मिदिद् विदारणें' और 'भट भूती' धातुओं से प्रथम वर्ण के स्थान पर दूसरा वर्ण करके क्रम से 'ज्योतिः', 'घनः', बिन्दुः और 'बाट्यः' बनते हैं ।

Trans.—Sometimes the first letter is replaced by another letter, as ज्योतिः, घनः, बिन्दुः and बाट्यः, are formed from 'द्युत to shine, 'हन to kill or move, 'मिदिद् to break' and 'भट् to nourish' respectively.

अथाप्याद्यन्तविपर्ययो भवति स्तोका रज्जुः सिकतास्त-
किति ॥१३॥

शब्दा०—अथापि=और कभी कभी, आद्यन्तविपर्ययः=पूर्व वर्ण का पर वर्ण के साथ आपस में स्थान परिवर्तन, भवति=होता है, स्तोकाः=यह उदाहरण है जैसे 'श्चुर्दि क्षरणें' धातु से (श्चृत्+आः=श्चुष+आः=स्तुच्+आः=स्तुक्+आः=स्तोकाः) 'स्तोकाः' बनता है । रज्जुः=यह भी उदाहरण है जैसे 'सृज विसर्गे' धातु से (सृज्+जः=श्च सृ ज्+जः=र सृ ज्+जः=र ज् ज्+जः=रज्जुः) रज्जुः बनता है, सिकताः=यह भी उदाहरण है जैसे 'कस विकसने' धातु से (कस्+अ+ताः=सक्+अ+ताः=सिक्+अ+ताः=सिकताः) 'सिकता' बनता है । तर्कुः=यह भी उदाहरण है जैसे 'कृती छेदने' धातु से (कृत्+उ=तृक्+उ=तर्कुः) 'तर्कुः' बनता है ।

हि० अ०—और कभी कभी पूर्व और पर वर्णों का आपस में स्थान परिवर्तन होता है । जैसे 'श्चुतिर क्षरणें', 'सृज विसर्गे', 'कस विकसने' और 'कृती छेदने' धातुओं से वर्ण विपर्यय होकर क्रमशः स्तोका, 'रज्जुः', 'सिकता' और 'तर्कुः' बनते हैं ।

Trans —Sometimes the previous and the following letters change their places mutually, as in 'स्तोकाः', 'रज्जु', 'सिकता' and 'तर्कुः' which are formed from the roots,

'श्चुतिर्' (श्चुत्) to drop, 'सृज्' to let go, 'कस्' to open and 'कृत्' to cut' respectively.

Notes—स्तोकाः=Drops of water, रज्जुः=string, सिकताः=Sand, तर्कुः=spinning needle.

अथाप्यन्तव्यापत्तिर्भवति ओघो मेघो नाघो गाघो वधूर्मध्वति॥१॥

शब्दा०—अथापि=और कभी कभी, अन्तव्यापत्तिः=अन्तिम वर्ण के स्थान पर दूसरा वर्ण, भवति=होता है, ओघा=यह उदाहरण है जैसे 'वह प्रापणे' धातु से (वह् + अः=उह् + अः=उघ् + अः=ओघः) 'ओघः' बनता है। मेघः=यह भी उदाहरण है—जैसे 'मिह' धातु से (मिह् + अः=मिघ् + अः=मेघः) 'मेघः' बनता है। नाघः=यह भी उदाहरण है जैसे 'गह् बन्धने' धातु से (गह् + अः=नह् + अः=नघ् + अः=नाघः) 'नाघ' बनता है। गाघः=यह भी उदाहरण है—जैसे 'गाह् विलोडने' धातु से (गाह् + अः=गाघ् + अः=गाघः) 'गाघः' बनता है। वधूः=यह भी उदाहरण है—जैसे 'वह् प्रापणे' धातु से (वह् + ऊः=वघ् + ऊः=वधूः) 'वधूः' बनता है। मधुः=यह भी उदाहरण है—जैसे 'मद् वृत्ती' धातु से (मद् + उः=मधु + उः=मधु) 'मधु' बनता है।

हि० अ०—और कभी-कभी अन्तिम वर्ण के स्थान पर दूसरा वर्ण हो जाता है। जैसे 'वह प्रापणे', 'मिह सेचने', 'गह् बन्धने', 'गाह् विलोडने', 'वह प्रापणे' और 'मद् वृत्ती' धातुओं से अन्तिम वर्ण को बदल कर क्रमशः 'ओघ', 'मेघः', 'नाघः', 'गाघः', 'वधूः' और 'मधु' बनते हैं।

Trans.—Sometimes, the last letter is replaced by another letter, as in ओघः, मेघः, नाघः, गाघः, वधूः, and मधु which are formed from the roots, 'वह् to carry,' 'मिह् to sprinkle', 'गह् to bind', 'गाह् to bathe,' 'वह् to carry' and 'मद् to satisfy' respectively.

Notes—ओघः can be derived, from 'उच्च सम्वाये to gather,' वघूः from 'बन्ध बन्धने to bind' and 'गाघः from 'गाप् प्रतिष्ठा तिष्ठपोषणे च to stand etc. also. ओघः=Flood; मेघः=Cloud; नाघः=A roop; गाघः=Fordable; वधूः=Bride; मधु=Honey.

अथापि वर्णोपजन आस्थद्द्वारो भरुजेति ॥२॥

शब्दा०—अथापि=और कभी-कभी, वर्णोपजनः=नये वर्ण का आगम, आस्थत्=यह उदाहरण है जैसे 'अमु क्षेपणे' धातु से नये वर्ण के आगम से ('य्' के आगम) 'आस्थत्' बनता है, द्वारः=यह भी उदाहरण है जैसे 'वृद् सम्भक्तौ' (अथवा वृज् आवरणे) धातु से ('द्' के आगम से) 'द्वार' बनता है, भरुजा=यह भी उदाहरण है जैसे 'भस्ज पाके' धातु से ('र्' के आगम से) 'भरुजा' बनता है।

हि० अ० भीर कभी-कभी नये वर्ण का आगम होता है। जैसे 'अमु क्षेपणे', 'वृद् सम्भक्तौ' और 'भस्ज पाके' धातुओं से नये वर्णों के आगम द्वारा क्रमशः 'आस्थत्', 'द्वारः' और 'भरुजा' बनते हैं।

Trans.—Sometimes, a new letter is added, as in 'आस्थत्', 'द्वारः' and 'भरुजा' which are formed from the roots 'अमु to throw', 'वृद् to divide' and 'भस्ज to fry' respectively.

Notes—आस्थत्—It seems to be a finite verb. But here all nominal forms are given as examples. It is just possible that in vedic times this word was regarded as a nominal form with क्विप्. It means 'threw away' or 'thrown away'. द्वारः=door. भरुजा=Jackal; Perhaps, it was used to mean 'a keeper of a frying pan' also in vedic times. Durgā. derives it from भस्ज्. In that case it will be difficult to explain वर्णोपजन. The letter 'र्' is already present in the root. Apart from this there does not seem any वृत्तिसामान्य between a jackal and the impart of the root. I think it can be derived from 'भ्राज् दीप्ती'. In that case वृत्तिसामान्य will be possible. The jackals are called उत्क्रामुस. It may also be derived from 'भज् सेवायाम्'. In that case वर्णोपजन will be clear.

तद्यत्र स्वरादनन्तरान्तस्थान्तर्धातु भवति तत् द्विप्रकृतीनां स्थान-
मिति प्रदिशन्ति ॥३॥

शब्दा० तत्=सम्प्रसारण के संबंध में यह है कि, यत्र=जहाँ, स्वरान्=स्वर से, अनन्तरा=अव्यवहित पहिले या बाद, अन्तस्था=अन्तस्थ वर्ण=य, व, ल, व् में से कोई वर्ण, अन्तर्धातु=धातु के अन्दर, भवति=होता है, तत्=वह (धातु) द्विप्रकृतीनां=दो स्वभाव के (सम्प्रसारण सहित या सम्प्रसारण रहित) शब्दों का। स्थानम्=स्थान होता है, इति=निपात, प्रदिशन्ति=आचार्य कहते हैं।

हि० अ०—सम्प्रसारण के सम्बन्ध में आचार्यों का कहना यह है कि जिस धातु में स्वर के अव्यवहित पूर्व या पश्चात् य, व, ल, व् में से कोई वर्ण आवे तो वह धातु सम्प्रसारण सहित या सम्प्रसारण रहित दो प्रकार के शब्दों का उत्पत्ति स्थान होता है।

Trans.—The injunction of the preceptors in connection with Samprasāraṇa 'is that in whatever root any letter of य, व, ल, व् occurs immediately before or after a vowel, it becomes the source of two kinds of words viz. those with Samprasāraṇa and those without Samprasāraṇa.

Notes—No example is given of this rule in the text. We may take the root 'यञ्' as an example. In this root य् occurs immediately before the vowel अ. Hence, this root gives rise to two kinds of words viz those with Samprasāraṇa as इष्ट्यान्, इष्टिः, इष्ट्या etc. and those without Samprasāraṇa as यष्ट्या, यष्ट्यं, यष्ट्यम् etc. From here Yāsk is giving the rules of सम्प्रसारण.

तत्र सिद्धायामनुपपद्यमानायामितरयोपपिपादयिषेत् ॥४॥

शब्दा०—तत्र=ऐसा होने पर, सिद्धायाम्=धातु के असम्प्रसारण युक्त रूप को लेकर अर्थ-निर्वाचन की प्रक्रिया से, अनुपपद्यमानायाम्=अनुपपन्न होने पर, इतरया=दूसरी प्रक्रिया से, अर्थात् धातु के सम्प्रसारण युक्त रूप के आधार पर निर्वाचन की प्रक्रिया से, उपपिपादयिषेत्=अर्थ वा उपपादन करने की इच्छा करनी चाहिए।

हि० अ०—(अन्तस्य युक्त धातु सम्प्रसारण या असम्प्रसारण के आधार पर दो प्रकार के शब्दों के जनक होते हैं ।) अतः ऐसे शब्दों का निवचन पहिले धातु के असम्प्रसारणयुक्त रूप को लेकर करना चाहिए । इस प्रथिया के असफल होने पर धातु के सम्प्रसारणयुक्त रूप को लेकर निवचन करना चाहिए ।

Trans—(Since the roots which contain a semi vowel give rise to two kinds of words on the basis of Samprasāraṇa or Asamprasāraṇa, an attempt should be made first to derive the meaning taking the root in its original form as basis. If this attempt fails, the meaning should be derived taking the root in its altered form as basis)

तत्राप्येकेऽन्यनिष्पत्तयो भवन्ति तद्यथैतदूतिर्मृदुः पृथुः पृषतः
कुणारमिति ॥५॥

शब्दा—तत्रापि=सम्प्रसारण युक्त धातुओं में भी एके=कुछ, अन्य-निष्पत्तय—घोड़े से शब्दों में ही स्पष्ट प्रतीत होने वाले, भवन्ति=होते हैं तद्यथा=उसका उदाहरण जैसे, एतत्=यह है ऊति=यह उवाहरण है—जैसे 'अव गतो' धातु से ('अव' के ऊ होने पर) 'ऊति' बनता है, मृदु=यह भी उदाहरण है—जैसे 'मृद मदने' धातु से 'मृदु' बनता है, पृथुः=यह भी उदाहरण है जैसे 'प्रथ प्रख्याने' धातु से 'पृथु' बनता है । पृषतः=यह भी उदाहरण है जैसे 'प्रुष बाहे' धातु से 'पृषत' बनता है । कुणार=यह भी उदाहरण है—जैसे 'क्वण शब्दे' धातु से 'कुणार' बनता है ।

हि० अ०—सम्प्रसारण युक्त धातुओं में भी कुछ ही ऐसे होते हैं जिनका उनसे बने शब्दरूप में स्पष्ट ज्ञान होता है । जैसे 'अव गतो' 'मृद मदने', 'प्रथ प्रख्याने', 'प्रुष बाहे' और 'क्वण शब्दे' धातुओं से क्रमशः बने 'ऊति' 'मृदु' 'पृथु' 'पृषत' और 'कुणार' में सम्प्रसारण युक्त धातु का स्पष्ट ज्ञान होता है ।

Trans—Of the roots which take Samprasāraṇa, there are a few that are clearly detected in the words which they form. Such for example are 'अव गतो',

‘अद् मदेने’ ‘प्रप् प्रह्याने’ ‘मृप् हारे’ ‘वृष् शब्दे’ etc. as are clearly detectable in कृतिः, मृदुः, पृषुः, पृषतः and कुषाहः which are formed from them.

Notes—कृतिः=Protection ; मृदुः=Soft ; पृषु=Big ; पृषतः=Drops ; कुषाहः=Sounding. We have said ‘मृप् बाहे’ following the lead of Durgā. Really speaking, it should be ‘मृप् स्नेहनसेचनपूरणेव. Drops of a liquid have nothing to do with बाह

अथापि भाषिकेभ्यो धातुभ्यो नैगमाः कृतो भाष्यन्ते दमूना क्षेत्रसाधा इति ॥६॥

शब्दा०—अथापि=और कभी कभी, भाषिकेभ्यः=भाषा में प्रसिद्ध प्रयोग वाले, धातुभ्यः=धातुओं से, नैगमाः=बंदिक, भाषा के, कृतः=कृदन्त शब्द, भाष्यन्ते=निबंधन किये जाते हैं, दमूनाः=यह उदाहरण है ‘दम् उपशमे’ धातु से भाषा संस्कृत में बने दम्यति, दमयति, दान्ति आदि शब्दों ॥ साथ (दमभनाः इत्यादि) किसी साम्य के आधार पर ‘दमूनाः’ की व्याख्या करनी चाहिये। क्षेत्रसाधाः=यह भी उदाहरण है—बंदिक शब्द ‘साधाः’ का निबंधन भाषा के ‘साध् संसिद्धौ’ धातु के प्रकाश में करना चाहिये।

हि० अ० और कभी कभी बंदिक कृदन्त शब्दों की व्याख्या भाषा में प्रसिद्ध प्रयोग वाले धातुओं के प्रकाश में की जाती है। बंदिक कृदन्त ‘दमूना’ भाषा के ‘दम् उपशमे’ धातु से बना है। इसी प्रकार ‘क्षेत्रसाधा’ में ‘साधा’ शब्द भाषा के ‘साध्’ धातु से बना है।

Trans.—Sometimes, the Vedic nominal forms are derived from the roots used in current language. The Vedic nominal form ‘दमूनाः’ is formed from the root दम् to come, and ‘साधा’ from the root ‘साध् संसिद्धौ’ used in the current language.

Notes—साधाः—Really speaking this word is not formed from साध् but from its causal form साधि Durgā says, ‘एवमेव साध्यतेर्भाषाप्रयोक्ते साधा इति’

अथापि नैगमेभ्यो भाषिका उष्णं घृतमिति ॥७॥

शब्दा०—अथापि=और कभी कभी, नैगमेभ्यः=वैदिक धातुओं से, भाषिकाः=भाषा के कृतप्रत्ययान्त शब्द, उष्णम्=यह उदाहरण है, वैदिक धातु 'उष दाहे' से वैदिक भाषा में 'उषम्' बनता है, भाषा संस्कृत में 'उष्णम्' चलता है। 'उष्य' की समानता के आधार पर 'उष्णम्' का निबचन 'उष्' धातु से करना चाहिये। घृतम्=यह भी एक उदाहरण है; वैदिक धातु 'घृ क्षरणदीप्यो' से घेव में 'निघमि' बनता है, परन्तु भाषा संस्कृत में 'घृत' मुना जाता है, कुछ समानता के आधार पर भाषा के 'घृत' शब्द का वैदिक धातु 'घृ' से निबचन करना चाहिये।

हि० अ०—और कभी कभी वैदिक धातुओं से भाषा के कृन्त शब्दों का निबचन किया जाता है। जैसे लौकिक शब्द 'उष्ण' का वैदिक धातु 'उष दाहे' से और लौकिक शब्द 'घृत' का वैदिक धातु 'घृ क्षरणदीप्यो' से निबचन किया जाता है।

Trans—Sometimes, nominal forms of the current language are derived from the Vedic roots. A, for example, the word उष्ण of the current language is derived from the Vedic root उष् to burn' and घृत from the Vedic root घृ to sprinkle or slune'

Notes—It is not very clear why some roots are called Vedic and some non Vedic. Separate lists of the roots of the two languages are not maintained. All the roots are found in one and the same Dīṭu Pāṭha. Perhaps the difference is recognised of the basis of the frequency of occurrence in this or that language in verbal form.

अथापि प्रकृतय एकेषु भाष्यन्ते विकृतय एकेषु ।

शब्दा०—अथापि=और कभी कभी, प्रकृतयः=धातु हैं बने क्रियापद, एकेषु=कुछ देशों में, भाष्यन्ते=बोले जाते हैं, विकृतयः=सत्ता शब्द, एकेषु=कुछ देशों में।

हि० अ०—और कभी कभी ऐसा होता है कि कुछ धातुओं से बने क्रिया-पदों का ही प्रयोग कुछ देशों में होता है और जन्हीं से बने संज्ञा शब्दों का ही प्रयोग दूसरे देशों में ।

Trans.—Sometimes, it so happens that only the verbal forms of certain roots are spoken in some countries and only the nominal forms of the same roots in other countries.

शयतिर्गतिकर्मा कम्बोजेष्वेव भाष्यते । कम्बोजाः कम्बलभोजाः
कमनीयभोजा वा । कम्बलः कमनीयो भवति । विकारमस्यार्येषु
भाषन्ते शव इति । दातिर्लवनार्थे प्राच्येषु, दात्रमुदीच्येषु ॥८॥

शब्दा०—शयतिः गतिकर्मा=‘शयगती’ धातु, कम्बोजेषु=कम्बोज देश में, एव=ही, भाष्यते=बोला जाता है, कम्बोजाः=कम्बोज देश के रहनेवाले लोग, कम्बलभोजाः=कम्बल का उपयोग करनेवाले, कमनीय-भोजाः=सुन्दर पदार्थ का उपयोग करने वाले (‘कम्बोज’ शब्द ‘कम्बलभोज’ या ‘कमनीयभोज’ से बिगड़ कर बना है ।) विकारम्=विकार, अर्थात् ‘शव’ धातु से बना संज्ञा शब्द, अस्य=‘शव’ धातु का, आर्येषु=आर्य देशों में, भाषन्ते=बोलते हैं, शव इति=‘शव’ इस रूप में, दातिः=‘दाप् लवने’ धातु, लवनार्थे=काटने के अर्थ में, प्राच्येषु=पूर्वदेश के लोगों में, दात्रम्=‘दाप्’ धातु से बना ‘दात्रम्’ यह संज्ञा शब्द, उदीच्येषु=उत्तर देश के लोगों में ।

दि० अ० ~ ‘शप् गती’ धातु से बना ‘शयति’ क्रिया पद केवल कम्बोज देश में ही बोला जाता है । ‘कम्बोज’ शब्द ‘कम्बलभोज’ या ‘कमनीयभोज’ से बिगड़ कर बना है । इसी धातु से बना संज्ञा शब्द ‘शव’ आर्य देशों में, बोला जाता है । ‘दाप् लवने’ धातु से बना क्रियापद ‘दाति’ पूर्व देश में, काटने के अर्थ में बोला जाता है । इसी धातु से बना संज्ञा शब्द ‘दात्रम्’ उत्तर देश में बोला जाता है ।

Trans.—The verbal form, शयति, from the root शव to go is spoken in the kamboja country only. The word Kamboja is a corrupt form of Kambala-bhoja

or *Kamanīy-bhoja*. *Kmbala* is, perhaps, derived from *Kamanīy*. The nominal form 'शव' of the same root is spoken in Āryan countries. The verbal form दाति from the root 'दात् लवने' is spoken in eastern country, while its nominal form दात्रम् is spoken in northern settlements.

Notes—शयति—This word is a finite verb. It is used in the sense of 'goes, or, is going'. शव—Dead body. दाति—Cuts, or, is cutting. दात्रम्=A sickle.

एवमेकपदानि निर्नूयात् ॥६॥

शब्दा० - एवम्=इस प्रकार, एकपदानि=एक पदों का, निर्नूयात्=निर्बचन करना चाहिये ।

हि० अ०—इस प्रकार एकपदों का निर्बचन करना चाहिये ।

Trans.—In this way, the single words should be derived.

तिस्र एव देवता इति नैरुक्ताः ।

शब्दा०—तिस्रः=तीन, एव=ही, देवताः=देव, इति=निर्देशक
निपात, नैरुक्ताः=निरुक्त का सिद्धान्त मानने वाले, निरुक्तकार ।

हि० अ० - निरुक्त का सिद्धान्त मानने वाले तीन ही देवता मानते हैं ।

Trans —The etymologists say that the gods are three only.

Notes—देवताः—In sanskrit, the word 'देवता' is in feminine gender.

अग्निः पृथिवीस्थानो वायुर्वेन्द्रो वान्तरिक्षस्थानः सूर्यो
द्युस्थानः ।

शब्दा०—अग्निः=अग्नि, पृथिवीस्थानः=पृथिवी पर रहनेवाला,
वायुः=पवन, वा=अथवा, इन्द्रः=इन्द्र, वा=अथवा, अन्तरिक्षस्थानः
=अन्तरिक्ष में रहनेवाला, सूर्यः=सूर्य, द्युस्थानः=स्वर्ग में रहनेवाला ।

हि० अ०—अग्नि पृथिवी पर रहनेवाला, वायु अथवा इन्द्र अन्तरिक्ष
में रहनेवाला और सूर्य स्वर्ग में रहनेवाला है ।

Trans —Agni resides on the earth, Vāyu or Indra resides in the atmosphere and the Sun resides in heaven

तासां माहाभाम्यादेकैकस्या अपि बहूनि नामधेयानि भवन्ति ।

शब्दा० तासाम्=उनके, माहाभाम्यात्=ऐश्वर्य में, एकैकस्याः=एक
एक के, अपि=भी, बहूनि=बहुत, नामधेयानि=नाम, भवन्ति=होते हैं,

हि० अ०—उनके ऐश्वर्य के कारण उनमें से एक एक के अनेक नाम
होते हैं ।

Trans.—Owing to their great prosperity, each of them has many appellations.

अपि वा कर्मपृथक्त्वाद्यथा 'होताध्वर्युर्ब्रह्मोद्गातातेत्यप्येकस्य सतः ।

शब्दा०—अपि वा=अथवा, कर्मपृथक्त्वात्=भिन्न भिन्न कर्मों के कारण, यथा=जैसे, होताध्वर्युर्ब्रह्मोद्गाता=होता, अध्वर्यु, ब्रह्मा और उद्गाता यज्ञ के मुख्य चार ऋत्विजों के ये चार नाम हैं, इति=निर्देशक निपात, अपि=भी, एकस्य=एक का, सतः=होनेवाले का ॥

हि० अ०—अथवा कर्मभेद के कारण एक के अनेक नाम हैं । जैसे कर्म भेद के कारण एक ही ऋत्विज के होता, अध्वर्यु, ब्रह्मा और उद्गाता नाम होते हैं ।

Trans.—Or, owing to different functions one god is called by several names ; just as one and the same priest is called होता, अध्वर्यु, ब्रह्मा or उद्गाता owing to difference in function.

Notes—होता—The priest who recites verses from the R̥gveda to invoke the gods in a sacrifice. अध्वर्युः—The chief priest who makes all necessary arrangements for a sacrifice. He recites prose formulas from the Yajurveda. उद्गाता—The priest who sings songs from the Sāmaveda in a sacrifice. ब्रह्मा—The priest who supervises the performance of a sacrifice and protects it from evil spirits.

अपि वा पृथगेव स्युः पृथग्वि स्तुतयो भवन्ति ।

शब्दा०—अपि वा=अथवा, पृथक्=अलग, एव=ही, स्युः=हो सकते हैं, पृथक्=अलग अलग, हि=क्यों कि, स्तुतयः=स्तुतिर्पा, भवन्ति=हैं ।

हि० अ०—अथवा सब देव पृथक् पृथक् व्यक्ति हो सकते हैं, क्योंकि उनकी स्तुतिर्पा पृथक् पृथक् हैं ।

Trans.—Or, the gods, may be separate individuals, because their panegyrics are separate.

तथाभिधानानि । ..

शब्दा०—तथा=यैसे ही अर्थात् अलग अलग, अभिधानानि=नाम ।

हि० अ०—यैसे ही उनके नाम भी अलग अलग हैं ।-

Trans—In the same way, their names are different.

Notes—तथाभिधानानि—Here the word तथा may be taken to mean 'and' also. They have separate panegyrics and their names also are different. On this basis it may be maintained that the gods are many, not one.

यथो एतत्कर्मपृथक्त्वादिति बहवोऽपि विभज्य कर्माणि कुर्युः ।

शब्दा०—यथो=और जो, एतत्=यह (कहा है कि), कर्मपृथक्त्वात्=कर्म के पृथक्त्व के आधार पर एक ही देव के अनेक नाम हैं, इति=निर्देशक निपात, बहवोः=बहुत, अपि=भी, विभज्य=बाँट कर, कर्माणि=कर्म, कुर्युः=कर सकते हैं ।

हि० अ०—और जो यह कहा है कि कर्म भेद के कारण एक ही देव के अनेक नाम हैं, इस विषय में यह है कि यदि देवों को अनेक माना जाय तो भी कोई हानि नहीं होगी । वे देव उन कर्मों की आपस में बाँट सकते हैं ।

Trans—As regards the statement that one god receives many appellations owing to diversity of functions, no harm will accrue even if it is accepted that the gods are many. They can do all the functions dividing them among themselves.

तत्र संस्थानैकत्वं सम्भोगैकत्वं चोपेक्षितव्यम् । यथा पृथिव्यां मनुष्याः पशवो देवा इति स्थानैकत्वं सम्भोगैकत्वं च दृश्यते ।

यथा पृथिव्याः पर्जन्येन च वाय्वादित्याभ्यां च सम्भोगोऽग्निना चैतरस्य लोकस्य ।

शब्दा० - तत्र=देवताओं का परस्पर पृथक्त्व स्थापित होने पर भी, स्थानैकत्वम्=एक स्थान प्रयुक्त एकत्व (सहस्थानतया एकत्वं स्थानैकत्वम् - दुर्गा.) सम्भोगैकत्वम्=एककार्यताप्रयुक्त एकत्व (सम्भोगहेतुकमेकत्वं सम्भोगैकत्वम्; सम्भोगो नाम इतरेतरौपकारित्वम्, समानकार्यता इत्यर्थः - दुर्गा.) च=और, उपेक्षितव्यम्=उपपत्तियों के द्वारा समझना चाहिये (उपपत्तिः ईक्षितव्यम्-दुर्गा.), यथा=जैसे, पृथिव्याम्=पृथिवी पर, मनुष्याः=मनुष्य, पशवः=पशु, देवाः=देव, इति=निर्देशक निपात, स्थानैकत्वम्=स्थान प्रयुक्त एकत्व, च=और, सम्भोगैकत्वम्=समान कार्य प्रयुक्त एकत्व, च=और, दृश्यते=दिखाई देता है, यथा=जैसे, पृथिव्याः=पृथिवी का, पर्जन्येन=वृष्टि से, च=और, वाय्वादित्याभ्याम्=वायु और आदित्य से, च=और, सम्भोगः=समानकार्यता, अग्निना=अग्नि से, च=और, इतरस्य लोकस्य =इतर लोक (स्वर्ग या अन्तरिक्ष लोक) की ।

हि० अ०—देवताओं में परस्पर पृथक्त्व होने पर भी एकस्थान प्रयुक्त और एककार्य प्रयुक्त एकत्व उपपत्तियों से समझना चाहिये । जैसे पृथिवी पर मनुष्य, पशु, और देव रहते हैं । अतः उनमें स्थानप्रयुक्त एकत्व है । ('पृथिवी' कहने से सबका ग्रहण होता है ।) इसी प्रकार समान कार्य प्रयुक्त भी एकत्व दिखाई देता है । जैसे पृथिवी का पर्जन्य, वायु और आदित्य के साथ समान कार्य प्रयुक्त एकत्व है । (पृथिवी, पर्जन्य, वायु और आदित्य मिलकर अंकुर उत्पन्न करते हैं । अतः उनका ऐक्य माना जा सकता है । संसार में एक काम करने वाले एक माने जाते हैं ।) इसी प्रकार अग्नि का शुस्यानीय देवताओं के साथ समान कार्य प्रयुक्त ऐक्य माना जा सकता है । (वेदों में कहा है कि अग्नि वृष्टि को प्रेरित करता है । यह कार्य अग्नि अकेले नहीं कर सकता । यह शुस्यानीय देवताओं से मिलकर करता है । अतः उसका उनसे साथ समान कार्य प्रयुक्त ऐक्य माना जा सकता है ।)

Trans —Though the gods are separate individuals, identity should be seen and justified among them on the basis of unity of abode and action, for instance, human beings, animals and gods live on the earth.

Hence, there is identity among them with reference to abode (All are understood by the word *वृषिदो*) Similarly, identity is implied by unity of action also. There is identity of earth with rain, wind and sun with reference to unity of action (Earth, rain, wind and sun create sprouts collaborating. Hence, they can be regarded as one. In worldly life no difference is made among them who work together with a common purpose). Much in the same way, fire may be regarded identical with the gods abiding in heaven on the basis of unity of action. (In the Ved's it is said that fire sends rain. He cannot do this alone. He must be doing this collaborating with the gods of heaven. Hence, he can be said to be one with them with reference to unity of action).

Note—तत्र सस्थानैकत्वं etc.—Here it is said that the gods are separate personalities, but identity can be seen in them on the basis of unity of abode and action. Thus there is भेदाभेद in them.

तत्र तन्नरराष्ट्रमिव ।

शब्दा०—तत्र=देवताओं में, तत्=भेदाभेद का तत्त्व, नरराष्ट्रम् इव =नर और राष्ट्र की तरह है ।

हि० अ०—देवताओं में भेदाभेद का तत्त्व जैसी तरह है जैसे नर और राष्ट्र में है ।

Trans—The principle of भेद and अभेद among the gods is in the same way as it is in man and nation.

Notes—नरराष्ट्रमिव—When we say नर we refer to individuals. In this case भेद becomes prominent. When we say राष्ट्र भेद is suppressed and all indi-

viduals look like one person in the form of the nation
The same is the case with the gods When we say
वरुण इन्द्र etc the difference becomes prominent
and the gods look like separate individuals But,
when we refer to their abode or action, they become
identical

अथाकारचिन्तनं देवतानाम् ।

शब्दा० अथ=अनन्तर, आगे, आकारचिन्तनम्=स्वरूप का विचार
देवतानाम्=देवताओं का ।

हि० अ०—आगे देवताओं के स्वरूप का विचार करते हैं ।

Trans —Now, we think over the form of the gods

पुरुषविधाः स्युरित्येकम् ।

शब्दा०—पुरुषविधा =मनुष्य के प्रकार वे, स्यु =होंगे, या, हैं, इति=
निपात, एकम्=एक मत है ।

हि० अ०—देवता मनुष्य के प्रकार के (आकार के) होंगे (हैं)—यह
एक मत है ।

Trans —Some say that the gods are of the form
of human beings

चेतनावद्वद्वि स्तुतयो भवन्ति ।

शब्दा०—चेतनावद्वद्वत्=चेतनावानों के समान, द्वि=हेतु सूचक निपात,
स्तुतय =स्तुतियाँ, भवन्ति=होती हैं ।

हि० अ०—क्यों कि उनकी स्तुतियाँ चेतनावान् के समान ही होती हैं ।

Trans —Because their panegyrics are like those of
living beings

तथाभिधानानि ।

शब्दा०—तथा=उसी प्रकार, अभिधानानि=एक दूसरे के साथ उचित
प्रत्युक्तियाँ ।

हि० अ०—देवताओं की परस्पर उक्ति प्रत्युक्तियाँ भी चेतनावान् मनुष्यों के सदृश होती हैं ।

Trans.—Their conversation also is like that of sentient beings.

अथापि पौरुषविधिकैरङ्गैः संस्तूयन्ते । 'ऋष्या त इन्द्र स्थविरस्य याहु' ; 'यत्सङ्गृभ्या मघवन् काशिरिप्ते' ।

शब्दा०—अथ अपि=और, पौरुषविधिकैः=पुरुष के प्रकार के, अङ्गकैः=मङ्गों से, मङ्गों को मान कर, संस्तूयन्ते=स्तुति किये जाते हैं, ऋष्या=तेजस्वी, ते=तुम्हारे, इन्द्र=हे इन्द्र, स्थविरस्य=शक्तिशाली के, याहु=दोनों भुजाएँ, यत्=जो, सङ्गृभ्याः=तुमने पकड़ा, मघवन्=हे इन्द्र, काशिः=मुदरी, इत्=ही, ते=तुम्हारी ।

हि० अ०—और मनुष्यों के अंगों के समान ही देवताओं के अंगों को मान कर उनकी स्तुति की जाती है । जैसे—हे इन्द्र ! शक्तिशाली तुम्हारे दोनों बाहु तेजस्वी ह; हे मघवन् ! यह तुम्हारी ही मुदरी है जो तुमने (स्वर्ग और पृथिवी) को पकड़ा है ।

Trans.—Moreover, the gods are praised conceiving their limbs as those of human beings. For example —O Indra! powerful as you are, your arms are noble; O Maghavan! it is your fist that you have held (the heaven and the earth).

अथापि पौरुषविधिकैर्द्रव्यसंयोगैः । आ द्वाभ्यां हरिभ्यामिन्द्र याहि, कन्याणीर्जाया सुरणं गृहे ते ।

शब्दा०—अथापि=और, पौरुषविधिकैः=मनुष्य के प्रकार के (समान) द्रव्यसंयोगैः=पदार्थों के संयोग से, आ=उपसर्ग है; इसे 'याहि' क्रिया से जोड़ना चाहिये, द्वाभ्याम्=दोनों, हरिभ्याम्=घोड़ों से, इन्द्र=हे इन्द्र, (आ) याहि=मायो, कन्याणीः=सुन्दरी, जाया=पत्नी, सुरणम्=सब रमणीय पदार्थ, गृहे=घर में, ते=तुम्हारे ।

हि० अ०—जिस प्रकार के पदार्थों से मनुष्यों का सम्बन्ध होता है उसी

प्रकार के पदार्थों से देवताओं का भी सयोग दिखाई देता है। जैसे—हे इन्द्र (अपने) दोनों घोड़ों से यहाँ आओ, (हे इन्द्र !) तुम्हारी पत्नी सुन्दरी है और सब सुन्दर पदार्थ तुम्हारे घर में हैं।

Trans—The gods are also associated with those objects which are possessed by human beings For example—O Indra ! come here with your pair of steeds, O Indra ! your wife is beautiful and all charming objects are in your house

अथापि पौरुषविधिकैः कर्मभिः । अद्भिन्द्र पिव च प्रस्थितस्य ।
आ श्रुत्कर्णं श्रुधी हवम् ।

शब्दा० अथापि=और, पौरुषविधिकैः=मनुष्य के प्रकार के, कर्मभिः=कार्यों से, अद्भि=खाओ, इन्द्र=हे इन्द्र, पिव=पीओ, च=और, प्रस्थितस्य=रखे हुये, चुआए हुए, आ=उपसन, इसे 'श्रुधी' प्रिया है जोड़ना चाहिये, श्रुत्कर्णं=हे सबत्र सुनने योग्य कानवाले, (आ) श्रुधि=सुनो, हवम्=स्तुति, पुनार ।

हि० अ० और देवताओं का मनुष्यों के समान ही कर्मों से सयोग दिखाई देता है। जैसे—हे इन्द्र ! (वह पुरोडाश) खाओ और (तुम्हारे लिये) रखा हुआ (सोम रस) पीओ, हे सबत्र सुनने योग्य कान वाले, (हमारी) स्तुति सुनो।

Trans—The gods appear associated with such activities as are common with human beings For example—Oh, Indra ! eat (this Purodāsa) and drink (this juice of Soma) which is set aside (for you), Oh, you o omniscient ears ! hear our prayers

अपुरुषविधाः स्युरित्यपरम् ।

शब्दा०—अपुरुषविधाः=मनुष्य के आकार के नहीं, मनुष्य के आकार से भिन्न आकार के, स्यु=होगे, हो सकने हैं। इति=निर्देशक निपात, अपर=दूसरा मत ।

हि० अ०—देवता मनुष्य के आकार के न होंगे, यह दूसरा मत है ।

Trans—That gods may not be of human form is another view.

अपि तु यदृश्यतेऽपुरुषविधं तद्यथाग्निर्वायुरादित्यः पृथिवी चन्द्रमा इति ।

शब्दा०—अपि तु=प्रत्युत, यत्=जो दृश्यते=दिखाई देता है । अपुरुषविधं=मनुष्य के आकार से भिन्न रूप का तत्=वही, यथा=जैसे, अग्निः=अग्नि, वायुः=वायु, आदित्यः=आदित्य, पृथिवी=भूमि, चन्द्रमा=चन्द्र, इति=निपात ।

हि० अ०—प्रत्युत मनुष्य के रूप से भिन्न जिस रूप में वे दिखाई देते हैं उसी रूप के होंगे । जैसे—अग्नि, वायु, सूर्य, पृथिवी और चन्द्र । (इनका मनुष्य से भिन्न जो रूप दिखाई देता है वे उसी रूप के होंगे ।)

Trans—On the contrary, they may be of the same form in which they appear, for example—fire, wind, sun, earth and moon may be of the same form in which they are seen.

यथो एतच्चेतनावद्वद्वि स्तुतयो भवन्तीत्यचेतनान्यत्येवं स्तूयन्ते यथाक्षप्रभृतीन्योपधिपर्यन्तानि ।

शब्दा०—यथो एतत्=जो कि यह कहा जाता है, चेतनावद्वत्=चेतनावान् के समान, हि=हेतु सूचक निपात, स्तुतयः=स्तुतिपा, भवन्ति=होती हैं, इति=यस्तु निर्देशक निपात, अचेतनानि=अचेतन, अपि=भी, एवं=इस प्रकार, स्तूयन्ते=स्तुति किये जाते हैं, स्तुत होते हैं, यथा=जैसे, अक्षप्रभृतीनि=पासे से लेकर, ओपधिपर्यन्तानि=पौधे पर्यन्त ।

हि० अ०—जो यह कहा जाता है कि (देवताओं की) स्तुतिपाँ चेतनावान् की स्तुतिपाँ के समान होती हैं, इस विषय में तो यह है कि पासे से लेकर पौधे तक अचेतनों की भी स्तुतिपाँ इसी प्रकार की होती हैं ।

Trans—As to the statement that the panegyrics of the gods are like those of the sentient beings, it

can be said that the panegyrics of all insentient beings from a dice to a plant also are of this kind

यथो एतत् पौरुषविधिकैरङ्गकैः संस्तूयन्त इत्यचेतनेष्वप्येतद्भवत्य-
मिक्कन्दन्ति हरितेभिरामभिरिति ग्रावस्तुतिः ।

शब्दा०—यथो एतन्—जो यह कहा जाता है पौरुषविधिकैः=मनुष्यों के अङ्गों के समान देवताओं के अङ्गों को मानकर, संस्तूयन्ते=देवताओं की स्तुति की जाती है, इति=निपात, अचेतनेषु=अचेतनों में, अपि=भी, एतत्=यह, भवति=होता है, अमिक्कन्दन्ति=चिल्लाते हैं हरितेभि आसभिः=हरे रङ्ग के मुखों से, इति=निपात, ग्रावस्तुतिः=पत्थर की स्तुति है ।

हि० अ०—जो यह कहा जाता है कि देवताओं के अङ्गों को मनुष्यों के अङ्गों के समान मान कर उनकी स्तुति की जाती है तो इस विषय में यह कहा जा सकता है कि अचेतनों की भी ऐसी स्तुति होती है । वे हरे मुखों से चिल्लाते हैं—यह पत्थर की स्तुति है ।

Trans - As to the argument that the limbs of the gods are praised conceiving them similar to the limbs of the human beings, it can be said that the inanimate objects are also praised in the same way They shout with green faces in the panegyrics of stones

यथो एतत् पौरुषविधिकैर्द्रव्यसंयोगैरित्येतदपि तादृशमेव 'सुखं
रथं युयुजे सिन्धुरश्विनम्' इति नदीस्तुतिः ।

शब्दा०—यथो एतत्—जो यह कहा जाता है, पौरुषविधिकैः—मनुष्यों के समान द्रव्यसंयोगैः=पदार्थों के संयोग से, इति=निपात, एतत्=यह, अपि=भी, तादृश=उसी प्रकार का, एव=ही, सुख=सुख देने वाले, रथं=रथ को युयुजे=जोता, सिन्धुः=नदीने, अश्विनं=एक घोड़े वाले, इति=निपात, नदीस्तुतिः=नदी की स्तुति है ।

हि० अ०—जो यह कहा जाता है कि मनुष्यों के समान ही पदार्थों के संयोग की कल्पना करके देवताओं की स्तुति की जाती है तो यह भी उसी

प्रकार की बात है (अग्ने की कल्पना की तरह औपचारिक है) । नदी ने एक घड़े वाले सुखद रूप को जोता । यह नदी की स्तुति है ।

Trans —As to the view that the gods are praised conceiving their connection with things which are possessed by human beings, it can be said that that is also similar (to the figurative conception of limbs)

यथो एतद् पौरुषविधिकैः कर्मभिरित्येतदपि वाट्शमेव । 'होतु-
श्चित् पूर्वे हविरद्यमाशत' इति ग्रावस्तुतिरेव ।

शब्दा०—यथो एतत् जो यह कहा जाता है । पौरुषविधिकै = मनुष्य के समान । कर्मभि कार्यों से । इति = निपात । एतत् = यह । अवि = भी । तावुश = वंसा । एव = ही । होतु = होता से । चित् = ही । पूर्वे = पहिले । हवि = हविर्द्रव्य ; आद्य = स्वादिष्ट । आशत = खाते हैं । इति = निपात । ग्रावस्तुति = पत्थरो की स्तुति । एव = ही ।

हि० अ० जो यह कहा जाता है कि मनुष्यों के कर्मों के समान देवताओं ■ कर्मों को मान कर उनकी स्तुतिर्षा की जाती है, तो यह भी वंसा ही (रूपक) है (जैसा अग्ने की कल्पना और पदार्थों की कल्पना) । 'वे होता से पहिले ही हविर्द्रव्य खाते हैं' । यह भी पत्थरो की ही स्तुति है ।

Trans —As to the association of the gods with such activities as those of human beings, that is also figurative (as the conception of limbs and the conception of association with worldly objects)

अपि वोभयविधाः स्युः ।

शब्दा० अपिवा = अथवा, लभयविधाः = दोनों प्रकार के, मनुष्य के समान और जैसे दिखाई देते हैं वैसे भी, स्युः = होने ।

हि० अ०—अथवा (देवता) दोनों प्रकार के होने मनुष्य के समान और जैसे दिखाई देते हैं अग्नि आदि वैसे भी ।

Trans —Or else, the gods may be both—like human beings and as they appear

अपि वा पुरुषविधानामेव सतां कर्मात्मान एते स्युर्यथा यज्ञो यजमानस्य ।

शब्दा० अपिवा=अथवा, पुरुषविधानां एव सतां=पुरुष के रूप में रहने वालों के ही, कर्मात्मानः=कर्म रूप, एते=ये, स्युः=होंगे, यथा=जैसे, यज्ञः=यज्ञ, यजमानस्य=यजमान का,

हि० अ०—अथवा देवता मनुष्य के रूप के ही होंगे। ये अग्नि, जल आदि उनके कर्म रूप हैं। जैसे 'यज्ञ' यजमान का कर्म है।

Trans—Or else, the gods are anthropomorphic, and the worldly fire, water etc may be their action (or, creation), just as the sacrifice is of a sacrificer,

Note.—कर्मात्मानः—The forms of the action of the gods Their respective action appears in the form of fire, water etc. They may be called the presiding deities of them The relation between the fire god and the visible fire is the same as that between a Sacrificer and the sacrifice.

एष चाख्यानसमयः ।

शब्दा०—एषः=यह, च=और, आख्यानसमयः=पुराणों का सिद्धान्त

हि० अ०—यही पुराणों का सिद्धान्त है।

Trans.—This is the principle of the legendary learning.

Note—आख्यानसमय—Scholars of legendary lore hold that the gods are, no doubt anthropomorphic The Visible fire water etc are the manifestatory of their action

Dadhyañ and the Madhu

यः सहस्रतमो रश्मी र्वेधन्द्रमुपाश्रितः ।

सोऽपि त्वष्टारमेवाग्निं परं चेह च यन्मधु ॥१७॥

शब्दा० - यः=जो, सहस्रतमः=हजारवाँ, रश्मिः=किरण, र्वे=सूर्य का, चन्द्र=चन्द्र में, उपाश्रितः=प्रविष्ट है, सः=वह, अपि=भी, त्वष्टारं=त्वष्टानाम के, एध=ही, अग्निं=अग्नि में, परं=स्वर्ग में, च=और इह=यहाँ, पृथिवी पर, च=और, यत्=जो, मधु=मधुर प्रदाय ।

हि० अ०—सूर्य का जो हजारवाँ किरण चन्द्र में रहता है वह ही त्वष्टा नाम के अग्नि में तथा स्वर्ग और पृथिवी पर जो मधुर (अच्छे या प्रिय) प्रदाय है उनमें भी रहता है ।

Trans—The thousandth ray of the sun which abides in the moon, (abides) in the fire known as Trasta and in all sweet objects in heaven and on earth also

Notes—सहस्रतम—सहस्र+तमम् । रश्मी—‘इ’ is lengthened, because the रेफ विसर्ग following it are dropped, being followed by र त्वष्टार—It is in apposition with अग्निम्

प्रादात् ब्रह्मापि सुप्रीतः सुताय तदथर्वणः ।

स चाभवदपिस्तेन ब्रह्मणा दीप्तिमत्तरः ॥१८॥

शब्दा० प्रादात्=दिया, ब्रह्मणा, ब्रह्म=रहस्य, ज्ञान, मधुविद्या, अपि=सुप्रीत=प्रसन्न सुताय=पुत्र को, यत्=वह, अथर्वण=अथर्वन् के, सः=वह, च=और, अभवत्=हुआ, ऋषिः=ऋषि, तेन=उस, ब्रह्मणा ब्रह्म से, दीप्तिमत्तरः=अत्यन्त तेजस्वी ।

हि० अ०—(इन्द्रने) प्रसन्न होकर मधुविद्या का रहस्य अथर्वण के पुत्र को बताया । वह उस रहस्य के ज्ञान से तेजस्वी ऋषि हो गया ।

Trans—Being pleased, Indra imparted the secret of मधुविद्या to the son of Atharvān, By means of the Madhuvīdyā he became a great seer

Notes—प्रादात् etc—सुप्रीत is supposed to be the adjective of Indra Though Indra's name is not referred to here, it occurs in the next Verse In this case अवर्बण is in genetive case This Verse may be interpreted by taking अवर्बण in nominative case also
सुप्रीत अवर्बण अपि तत् ब्रह्म सुताय प्रादात्

तमृषिं निषिपेधेन्द्रो मेवं वोचः क्वचिन् मधु ।

न हि प्रोक्ते मधुन्यस्मिन् जीवन्तं त्वोत्सृजाम्यहम् ॥१६॥

शब्दा०—तं=उस, ऋषिं=ऋषि को, निषिपेध=मना किया, इन्द्र=इन्द्र ने, मा=मत, एवं=इस, इस प्रकार, वोच=कहना, क्वचित्=कहीं किसी से, मधु=मधु को, मधुविद्या को, न=नहीं, हि=निश्चय सूचक निपात, प्रोक्ते=कहने पर, मधुनि=मधुविद्या के, अस्मिन्=इस, जीवन्तं=जीवित, त्वा=तुम्हारे, उत्सृजामि=छोड़ूंगा, अहं=मैं ।

हि० अ०—इन्द्र ने उस ऋषि को उस रहस्य को व्यक्त करने से मना किया । उन्होंने कहा कि मधुविद्या के इस रहस्य को कहीं किसी से मत कहना । यदि इसे किसी से कहोगे तो मैं तुम्हें जीता नहीं छोड़ूंगा ।

Trans—Indra prohibited the seer from disclosing the secret to anybody He said to him, "Never impart the secret of Madhuvīdyā to anybody If you ever do, I will not leave you breathing

तमृषिं त्वश्विनौ देवौ विविक्ते मध्वपाचताम् ।

स च ताम्भ्यां तदाचष्टे यदुवाच शचीपतिः ॥२०॥

शब्दा०—तं=उस, ऋषिं=ऋषि से, तु=तो, अश्विनौ=अश्विनो कुमारों ने, देवौ=देवों ने, विविक्ते=एकान्त में मधु=मधुविद्या का रहस्य,

अयाचता=मागा, सः=उसने, च=और, ताभ्या=उन दोनों से, तत्=वह, आचष्टे=कहा, यत्=जो, उवाच=कहा था, इचीपति=इन्द्र ने ।

हि० अ०—अश्विनी कुमारों ने एकान्त में उस ऋषि से मधुविद्या का रहस्य मागा । उस ऋषि ने उनसे वही कहा जो इन्द्र ने उससे कहा था ।

Trans—The Asvins asked for the Madhuvidya in secret from the seer. He told them the same that Indra had said to them.

तमब्रूतां तु नासत्यावाख्येन शिरसा भवान् ।

मध्वाशु ग्राहयत्वावां मेन्द्रश्च त्वा वधीचतः ॥२१॥

शब्दा०—तं=उसको, अब्रूता=दोनों ने कहा, तु=निपात, नासत्यौ=अश्विनी ने, आख्येन=घोड़े के, शिरसा=सिर से, भवान्=आप, मधु=मधुविद्या, आशु=शीघ्र, ग्राहयतु=तिलावे, आयां=हम दोनों को, मा वधीत्=न मारे, इन्द्रः=इन्द्र, च=और, त्या=तुमको, ततः=तब ।

हि० अ०—अश्विनी ने उससे कहा कि तुम घोड़े का सिर लगाकर हम दोनों को शीघ्र मधुविद्या तिला दो । ऐसा करने से इन्द्र तुम्हें नहीं मार सकेगा ।

Notes—आख्येन शिरसा—The Asvins were the physicians of the gods. They were very expert in medical science. What they mean to say here is that they would cut his real head and set the head of a horse on his body. He should, then, teach the Madhuvidya to them. If Indra got angry and severed his head, they would again set his real head on his body and make him alive. मा वधीत्—*√han* to kill, 'is' against, injun 3rd sing.

आख्येन शिरसा तौ तु दध्यङ्ग्राह यदश्विनी ।

तदस्येन्द्रोऽहरत् स्वं तन्न्यषत्तामस्य यज्जिरः ॥२२॥

शब्दा०—आख्येन=घोड़े के, शिरसा=सिर से, तौ=उन दोनों को

तु=निपात, दध्यद्=दध्यद् ऋषि ने, आह=कहा बताया, यत्=क्योंकि,
अश्विनौ=अश्विनो को, तत्=वह घोड़े का सिर, इन्द्रः=इन्द्र ने, अहरत्
=हरण किया, काट डाला, स्वं=अपना, तत्=वह, सिर, न्यधत्तां=रख
दिया, जोड़ दिया, अस्य=इसका, यत्=जो, शिरः=सिर ।

हि० अ०—क्योंकि दध्यद् ने घोड़े के सिर से अश्विनो को मधुविद्या
घताई इसलिये इन्द्र ने उसका वह सिर काट डाला । परन्तु अश्विनो ने उसका
अपना (असली) सिर फिर जोड़ दिया ।

Trans.—Because Daddhyan taught the Maddhu-
vidya to the Ásvins with the horse's head, Indra
severed it from his body. But the Ásvins set his
own (real) head on his body again.

दधीचश्च शिरश्चाण्व्यं कृत्तं वज्रेण वज्रिणा ।
पपात सरसो मध्ये पर्वते शर्यणावति ॥२३॥

शब्दा०—दधीचः=दध्यद् का च=भौर, शिरः=सिर, च=भौर,
आण्व्यं=घोड़े का, कृत्तं=काटा हुआ, वज्रेण=वज्र से, वज्रिणा=इन्द्र के
द्वारा, पपात=गिरा, सरसः=तलाव के, मध्ये=बीच में, पर्वते=पर्वत पर,
शर्यणावति=शर्यणावत् पर ।

हि० अ०—इन्द्र के द्वारा वज्र से काटा हुआ दध्यद् का घोड़े का सिर
शर्यणावत् पर्वत पर सरोवर में जा गिरा ।

Trans.—The horse's head of Daddhyan which
was severed by Indra with his thunderbolt, fell into
a lake on Mount Saryanāvat.

तदद्भ्यस्तु समुत्थाय भूतेभ्यो विविधान्वरान् ।
प्रादाय युगपर्यन्तं तास्वेवाप्सु निमज्जति ॥२४॥

शब्दा०—तदद्भ्यः=उसके जल से, तु=निपात, समुत्थाय=ऊपर
निकल कर, भूतेभ्यः=प्राणिनों को, विविधान्=अनेक प्रकार के, वरान्=

वरो को, प्रादाय=दे कर, युगपर्यन्तं=प्रलय काल पर्यन्त, तासु=उन्हीं,
एव=हो, अप्सु=जलो में, निमज्जति=डूब जाता है ।

हि० अ०—वह उस सरोवर के जल से उपर निकल कर प्राणियों को
प्रलय काल पर्यन्त अनेक वरदान देता है और पुन उसी सरोवर के जल में
डूब जाता है ।

Trans—Rising up from the water of the lake
it gives manifold boons to the living beings till the
end of the cosmic age, and then dives into the water
of the same lake

पुरुवरसि राजर्षावप्सरास्तूर्वशी पुरा ।

न्यवसत्संविदं कृत्वा तस्मिन्धर्मं चचार च ॥१४७॥

शब्दा०—पुरुवरसि=पुरुवरवा में, राजर्षी=राजर्षि में, अप्सराः=अप्सरसुं तु=निवात, तूर्वशी=तूर्वशी नाम की, पुरा=प्राचीन काल में, न्यवसत्=रही, संविदं=नियम, करार, कृत्वा=करके, तस्मिन्=उसमें, धर्मं=प्राप्त्य धर्म, लोकव्यवहार, चचार=किया, च=और ।

हि० अ०—प्राचीन काल में तूर्वशी नाम की अप्सरा पुरुवरवा नाम के राजर्षि के साथ रही । नियम करके वह उसके साथ प्राप्त्यधर्म में प्रवृत्त हुई ।

Trans.—In days of old the nymph urvāśī lived with the Royal seer Parūravā. Having made an agreement, she entered into worldly life with him.

तया तस्य च संवासमद्यन् पाकशासनः ।

पैतामहं चानुरागमिन्द्रवच्चापि तस्य तु ॥१४८॥

शब्दा०—तया=तूर्वशी के साथ, तस्य=पुरुवरवा का, च=और, संवासं=सहवास की, असूयन्=ईर्ष्या करते हुए, पाकशासनः=इन्द्र ने, पैतामहं=पितामह (ब्रह्मा) का, च=और, अनुरागं=प्रेम की, इन्द्रवत्=इन्द्र के समान, च=और, अपि=भी, तस्य=पुरुवरवा पर, तु=निवात, इस इलोक का उत्तर इलोक में 'पाश्र्वस्थं वर्यं अश्वतो' से अन्वय है ।

हि० अ०—पाकशासन (इन्द्र) ने तूर्वशी के साथ पुरुवरवा के सहवास की तथा पुरुवरवा पर इन्द्र के तुल्य ब्रह्मा के प्रेम की ईर्ष्या करते हुए (बगल में बंटे वर्य से कहा) ।

Trans.—Pākāśāsana (Indra) being jealous of Cohabitation of Parūravā with urvāśī and Brahma's affection on him (on Suravas) equal to himself (Indra). (said to the bolt that lay on his side).

स तयोस्तु वियोगार्थं पार्श्वस्थं वज्रमब्रवीत् ।

प्रीतिं भिन्दि तयोर्वज्र मम चेदिच्छसि प्रियम् ॥१४६॥

सः=इन्द्र ने, तयोः=उन दोनों के (पुरुषवा और उर्वशी के), तु=निपात, वियोगार्थं=वियोग के लिये (अलगव के लिये), पार्श्वस्थं=बगल में स्थित, वज्रं=वज्र को, अब्रवीत्=कहा, प्रीतिं=प्रेम को, भिन्दि=तोड़ो, तयोः=उन दोनों के, वज्रं=हे वज्र, मम=मेरा, चेत्=यदि, इच्छसि=चाहते हो, प्रियं=प्रिय ।

हि० अ०—उसने (इन्द्र ने) उन दोनों का (पुरुषवा और उर्वशी का) वियोग कराने के लिये बगल में स्थित वज्र से कहा कि हे वज्र ! यदि मेरा प्रिय करना चाहते हो तो उन दोनों का प्रेम तोड़ो ।

Trans.—“With the desire of separating Purūravā and Urvaśī, Indra said to the bolt which lay beside him, “Destroy, O bolt, the love relation of these two, if you wish to do a favour to me”.

तथेत्युक्त्वा तयोः प्रीतिं वज्रोऽभिनत्स्वमायया ।

ततस्तथा विहोनस्तु चचारोन्मत्तवन्तृपः ॥१५०॥

शब्दा०—तथा=वैसा ही होगा, इति=निपात, उक्त्वा=कह कर, तयोः=उन दोनों को, प्रीतिं=प्रेम को, वज्रः=वज्र ने, अभिनत्=तोड़ दिया, स्वमायया=अपनी माया से, ततः=तब, तथा=उससे (उर्वशी से) विहीनः=रहित, तु=निपात, चचार=घूमने लगा, उन्मत्तवन्तृपः=पागल के समान, तृपः=राजा ।

हि० अ० वज्र ने कहा—‘बच्छ’ । उसने अपनी माया से उनका प्रेम तोड़ दिया । तब उर्वशी से विभूत होकर पुरुषवा पागल की तरह इधर उधर घूमने लगा ।

Trans.—“Very well”, said the bolt. He destroyed their love relation with his trickery. Then Purūravā, being separated from urvaśī, roamed about like a mad man.

चरन् सरसि सोऽपश्यदभिरूपामिवोर्वशीम् ।

सखीभिरभिरूपाभिः पञ्चभिः पार्श्वतो वृताम् ॥१५१॥

शब्दा०—चरन्=भटकते हुए, सरसि=सरोवर में, सः=उत्तने, अपश्यत्=देखा, अभिरूपां=सुन्दरी, इव=मानो, उर्वशीं=उर्वशी को, सखीभिः—सखियों से, अभिरूपाभिः=सुन्दरियों से, पञ्चभिः=पाच से, पार्श्वतः=चारो तरफ से । वृतां=घिरी हुई ।

हि० अ०—इधर उधर भटकते हुए पुरुवर ने एक सरोवर में पाँच रूपवती सखियों के साथ सुन्दरी उर्वशी को देखा सा प्रतीत हुआ ।

Trans.—Roaming about, Purūravā felt as if he saw charming urvāśī in a lake with her beautiful-five lady friends.

तामाह पुनरेहीति दुःखात्सा त्वन्नवोन्नपम् ।

अप्राप्याहं त्वयाद्येह स्वर्गे प्राप्स्यसि मां पुनः ॥१५२॥

शब्दा०—तां=उत्तको, आह=कहा, पुनः=फिरसे, एहि=आजो, इति=निपात, दुःखात्=दुःख से, सा=उत्तने, तु=परन्तु, अन्नवीत्=कहा नृपं=राजा से (पुरुवर से), अप्राप्या=अप्राप्य हूँ, अहं=मैं, त्वया=तुम्हारे द्वारा, अद्य=आज, अब इह=यहाँ, स्वर्गे=स्वर्ग में, प्राप्स्यसि=पाओगे, मां=मुझे, पुनः=फिर से ।

हि० अ०—(पुरुवर ने) उत्तने कहा कि फिर मेरे साथ आओ । परन्तु उत्तने दुःख के साथ राजा को उत्तर दिया कि मैं अब यहाँ तुम्हारे लिये अप्राप्य हूँ । तुम मुझे, फिर से स्वर्ग में प्राप्त करोगे ।

Trans.—(Purūravā) said to her, "Come back to me". But she replied sorrowfully to the king, "you cannot get me here now. You will get me again in heaven",

कानि पुनः शब्दानुशासनस्य प्रयोजनानि ?

शब्दा०—कानि=क्या, कौन, पुनः=अच्छा फिर, तो फिर, अच्छा तब, शब्दानुशासनस्य=व्याकरण के, व्याकरणाम्ययन के, प्रयोजनानि=प्रयोजन, हेतु, फल ।

हि० अ०—अच्छा तब व्याकरणाम्ययन के प्रयोजन क्या हैं ?

Trans.—What, then, are the purposes of the study of grammar ?

रक्षोहागमलघ्वसन्देहाः प्रयोजनम् ।

शब्दा०—रक्षोहागमलघ्वसन्देहाः=रक्षा, ऊह, आगम, लघु और असन्देह । प्रयोजनं=प्रयोजन है ।

हि० अ०—रक्षा, ऊह, आगम, लघु और असन्देह (व्याकरणाम्ययन) के प्रयोजन हैं ।

Trans.—Raksā, ūha, Agama, laghu and Asandeha are the purposes (of the study of grammar).

Notes—प्रयोजनम्—This word stands for प्रयोजक and प्रयोजन both. In the former case it is in masculine gender and in the latter case it is in neuter gender. There is एकसंय compound between the two by नपुंसकम-नपुंसकेन etc. ; In the compound word the outer form is retained. In such cases, the एकवद्भाव is optional. प्रयोजनत्वाच्च प्रयोजनानि च प्रयोजनानि प्रयोजनं वा. Hence, in the previous sentence there is प्रयोजनानि and in this sentence, प्रयोजनम्.

रक्षार्थं वेदानामध्येयं व्याकरणम् । लोपागमवर्णविकारज्ञो हि सम्यग्वेदान् परिपालयिष्यतीति ।

शब्दा०—रक्षार्थं=रक्षा के लिये, वेदानां=वेदों को, अध्येयं=पढ़ना चाहिये, व्याकरणं=व्याकरण, लोपागमवर्णविकारज्ञः=लोप, आगम और वर्णविकार को जानने वाला, हि=निश्चय बोधक निपात, सम्यक्=अच्छी तरह से, वेदान्=वेदों को, परिपालयिष्यति=पालन करेगा, इति=निपात ।

हि० अ०—वेदों की रक्षा के लिये व्याकरण का अध्ययन करना चाहिये । लोप, आगम और वर्णविकार को जानने वाला वेदों की अच्छी तरह रक्षा कर सकता है ।

Trans.—Grammar should be studied to protect (save from being corrupted) the Vedas. One who knows lopa, Agama and Varṇavikāra can protect the vedas well.

Notes—लोप—It is a technical term of grammar. It means the disappearance of letters. आगम—Appearance of new letters. This is also a technical term of grammar विकार—change of letters. This is also a technical term of grammar.

ऊहः खन्वपि । न सर्वैलिङ्गैर्न च सर्वाभिविभक्तिभिर्वेदे मन्त्रा निगदिताः । ते चावश्यं यज्ञगतेन यथार्थं विपरिणमयितव्याः । ताभ्यावैयाकरणः शक्नोति यथार्थं विपरिणमयितुम् । तस्मादध्येयं व्याकरणम् ।

शब्दा०—ऊहः=यज्ञ के समय वैदिक मन्त्रों में आवश्यकतानुसार लिङ्ग, विभक्ति आदि का परिवर्तन करना 'ऊह' कहा जाता है । खलु=निश्चय बोधक निपात, अपि=भी, न=नहीं, सर्वैः लिङ्गैः=सब लिङ्गों से, न=नहीं, च=और, सर्वाभिः विभक्तिभिः=सब विभक्तियों से, वेदे=वेद में । मन्त्राः=मन्त्रा, निगदिताः=कहे हैं, ते=वे, च=और, अवश्यं=अवश्य, यज्ञगतेन=यज्ञ में रहने वाले के द्वारा, यथा करने वाले या कराने वाले के द्वारा,

यथार्थं=अर्थ के अनुसार, विपरिणमयितव्याः=परिवर्तित किये जाने चाहिये,
तान्=उनको, न=नहीं, अवैयाकरणः=व्याकरण को न जानने वाला,
शक्नोति=सकता है यथार्थं=अर्थ के अनुसार, विपरिणमयितुं=बदलने के
लिये, तस्मात्=इसलिये अध्येयं=पढ़ना चाहिये, व्याकरणं=व्याकरण ।

हि० अ०—ऊह भी (व्याकरणाध्ययन का प्रयोजन है) । वेद में मन्त्र
सब लिङ्गों में और सब विभक्तियों में नहीं कहे हैं । यज्ञ में रहने वाले (यज्ञ
के करने वाले या कराने वाले) को अर्थ के अनुसार उन्हें परिवर्तित कर लेना
चाहिये । उनको व्याकरण न जानने वाला अर्थ के अनुसार नहीं बदल सकता ।
अतः व्याकरण पढ़ना चाहिये ।

Trans—Uha also is one of the purposes of the study of grammar In the Vedas, the Mantras are not given in all genders and case terminations : They should be turned according to need by the man (the sacrificer or the officiating priest) in a sacrifice : They cannot be turned according to sense by a man who has not studied grammar Hence, grammar should be studied

Notes—ऊह—Making necessary changes in the gender and terminations of certain words in a Mantra according to need is called ऊह

आगमः खल्वपि “ब्राह्मणेन निष्कारणो धर्मः पठद्गो वेदोऽध्येयो ज्ञेयः” इति । प्रधानश्च पट्स्वङ्गेषु व्याकरणम् । प्रधाने कृतो यत्नः फलवान् भवति ।

शब्दा० आगमः=वेद, वेदविहित विधि, खलु=निश्चय बोधक निपात
अपि=भी, ब्राह्मणेन=ब्राह्मण के द्वारा, निष्कारण=फल की आशा की
आशा छोड़ कर, धर्म=धर्म, पठद्गो=छ अङ्गों वाला, छ अङ्गों सहित,
वेदः=वेद, अध्येय=पढ़ना चाहिये ज्ञेयः=उसका अर्थ जानना चाहिये,
इति=निपात, प्रधानं=मुख्य, च=और, पट्सु अङ्गेषु=छ अङ्गों में
व्याकरणं=व्याकरण, प्रधाने=प्रधान के विषय में, कृतः=किया हुआ,
यत्नः=प्रयत्न, फलवान्=सफल, भवति=होता है ।

— हि० अ०—वेद (अथवा वेद विहित विधि) भी (व्याकरण के अध्ययन में प्रयोजक है) । (वह इस प्रकार है) । “ब्राह्मण को चाहिये कि वह फल की आशा छोड़कर छ अंगों सहित वेद रूप धर्म का अध्ययन करे और उसके अर्थ को समझे । ■ अंगों में व्याकरण प्रधान है । प्रधान के विषय में किया हुआ यत्न सफल होता है ।

Trans.—*The Vedas (or the injunction of the Vedas) is also (a cause in the study of the vedas). (It is this that) ■ Brāhmaṇa should study the vedas with their six accessories with expecting any reward in return. Grammar is the chief of the six accessories. Labour put in for the chief is always fruitful.*

Notes—*आगमः*—It means the injunction of the Vedas in the form of “ब्राह्मणेन निष्कारणो धर्मः यद्वाङ्मो वेदोऽध्येयो ज्ञेयः Agama is the cause (प्रयोजक) of the study of grammar, while रक्षा etc. are the purpose (प्रयोजन) of it. The study of the Vedas with their accessories is an essential part of the daily duty of a Brāhmaṇa, and grammar is the chief of all the accessories. Hence, it must be studied.

लक्ष्यार्थश्चाध्येयं व्याकरणम् । “ब्राह्मणेनावश्यं शब्दा ज्ञेयाः” इति, न चान्तरेण व्याकरणं लघुनोपायेन शब्दाः शक्या विज्ञा-
तुम् ।

शब्दा० लक्ष्यार्थं=लाभ के लिये, थोड़े धर्म हैं और थोड़े समय में सम्पूर्ण शब्द भण्डार का ज्ञान प्राप्त करने के लिये, च=और, अध्येयं=पढ़ना चाहिये, व्याकरणं=व्याकरण, ब्राह्मणेन=ब्राह्मण को, अवश्यं=अवश्य, शब्दाः=शब्द, ज्ञेयाः=जाने जाने चाहिये, इति=निपात, न=नहीं, च=और, अन्तरेण=बिना, व्याकरणं=व्याकरण, लघुना=छोटे, थोड़े, उपायेन=उपाय से, शब्दाः=शब्द, शक्याः विज्ञातुं=जाने जा सकते हैं ।

हि० अ०—थोड़े (धर्म और समय) में (शब्दों का ज्ञान प्राप्त करने के लिये) व्याकरण पढ़ना चाहिये । ब्राह्मण को अवश्य शब्द (शब्दों का गुद)

रूप) जानना चाहिये। परन्तु व्याकरण को छोड़ कर अन्य किसी भी उपाय से थोड़े से शब्दों का ज्ञान प्राप्त कर सकना संभव नहीं है। (अतः व्याकरण पढ़ना चाहिये।)

Trans.—Grammar should be studied for economy of effort and time. A Brāhmaṇa must know (the correct forms of) words. But this is not possible by any means except grammar with less efforts and in less time (Hence, grammar must be studied.)

असन्देहार्थं चाध्येयं व्याकरणम् । याज्ञिकाः पठन्ति—‘स्थूल-
पृषतीमाग्निवारुणीमनड्वाहीमालमेत’ इति । तस्यां सन्देहः—
स्थूला चासौ पृषती च, स्थूलानि वा पृषन्ति यस्याः सा—स्थूल-
पृषतीति । तां नावैयाकरणः स्वरतोऽध्यवस्यति । यदि पूर्वपद-
प्रकृतिस्वरत्वं ततो बहुव्रीहिः, अथ अन्तोदात्तत्वं ततस्तत्पुरुष इति ।

शब्दा० - असन्देहार्थं = तन्वेह के अभाव के लिये, च = और, अध्येयं = पढ़ना चाहिये, व्याकरणं = व्याकरण, याज्ञिकाः = कर्त्तृकाण्ड भाग के वैदिक शब्द, पठन्ति = इस प्रकार हैं, स्थूलपृषती = स्थूलपृषती की, आग्निवारुणी अग्नि और वरुण देवता वाली, अनड्वाही = गाय की, आलमेत = देवताओं को समर्पण करना चाहिये, इति = निपात, तस्यां = उस श्रुति के विषय में, सन्देहः = सन्देह होता है कि, स्थूला च असी पृषती च = मोटी जो बड़ी-बड़ी बुढ़की वाली गाय, स्थूलानि = बड़ी-बड़ी, पृषन्ति = बुढ़कियाँ, यस्याः = जिसकी, सा = वह, स्थूलपृषती = मोटी बुढ़की वाली गाय, तां = उस गाय की, न = नहीं, अवैयाकरणः = व्याकरण न जानने वाला, स्वरतः = उदात्तादि स्वरो से, अध्यवस्यति = समझता है, यदि = अगर, पूर्वपदप्रकृति-स्वरत्वं = पूर्वपद का स्वाभाविक स्वर हो, ततः = तब, बहुव्रीहिः = बहुव्रीहि समास समझना चाहिये, अथ = और यदि, अन्तोदात्तत्वं = समास शब्द का अन्तिम स्वर उदात्त हो, ततः = तब, तत्पुरुषः = तत्पुरुष समास समझना चाहिये, इति = निपात ।

दि० अ० - सन्देहार्थं के लिये व्याकरण पढ़ना चाहिये । पठकाण्ड में एक वाक्य है कि ‘स्थूलपृषती, अग्नि और वरुण देवता वाली गाय का आलम्भन

करना चाहिये' । उसके विषय में यह सन्देह होता है कि यहाँ 'स्थूलपृषती' शब्द का - स्थूला चासो पृषती - इस प्रकार कर्मधारय समास किया जाय अथवा—स्थूलानि पृषन्ति यस्या सा—इस प्रकार बहुव्रीहि करके अर्थ लिया जाय । इस बात को ध्याकर न जानने वाला स्वरो के आधार पर नहीं जान सकता । यह यह नहीं समझ सकता कि समास में यदि पूर्व पद का स्वाभाविक स्वर हो तो बहुव्रीहि समास समझना चाहिये, और यदि समस्त शब्द का अन्तिम स्वर उदात्त हो तो तत्पुरुष समास मानना चाहिये ।

Trans—Grammar should be studied so that doubts may not arise. The ritualists say, "A sthūlaprisati cow belonging to Agni and Varuna should be sacrificed" Grammar should be studied for doubtlessness. The words of a statement in the Karmakanda section of the Vedas read a sthūlaprsati cow belonging to Agni and Varuna should be sacrificed to the gods'. Here the question arises whether the word 'Sthūlaprsati' should be expounded as 'Sthūlā cāsau Prsati ca' or, 'Sthūlāni Prsanti Yasyāh Sā'. This cannot be decided by a non grammarian on the basis of accents. He Cannot know that a compound word retaining the original accents of the first member is a Bahubrihi compound and one with accent on the final syllable is a Tatpuruṣa compound.

Notes—ग्रजिका—The words used in the ritual section of the Vedas. In other words, the statements of that sections स्थूलपृषती—A cow having big spots on her body. In other words, a Variegated cow. The question is whether it is an instance of Karma-dharaya Compound or, of Bahubrihi. This can be decided with the help of the accents. If the first member of the compound retains its original accent, it should be taken to be a Bahubrihi compound; but

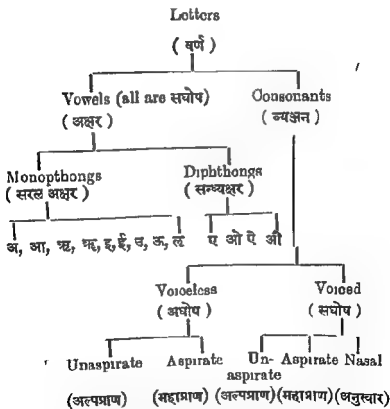
if the accent is on the final syllable of the word, it should be taken to be a Tatpuruṣa compound. Karma-dharaya is a kind of Tatpuruṣa. In case of Bahubrihi, स्फुल will be connected with spots (पृषन्ति) and the meaning will be 'a cow with big spots on her body. In case of Karmadharaya, स्फुल will be connected with cow (पृषती) and the meaning will be 'a fat spotted cow'.

APPENDIX—A

VEDIC GRAMMAR

1. Alphabet (वर्णमाला)

Note Vedic alphabet possesses ■ and ऋ in addition to those of the classical Sanskrit लृ is treated as a Vowel when it occurs in the middle of the words

	(अल्पप्राण) (महाप्राण) (अल्पप्राण) (महाप्राण) (अनुस्वार)				
	क	ख	ग	घ	ङ
Mutes (स्पर्श)					
Guttural (कण्ठ्य)					
Palatal (तालव्य)	च	छ	ज	झ	ञ
Cerebral (मूर्धन्य)	ट	ठ	ड	ढ	ण
Dental (दन्त्य)	त	थ	द	ध	न
Labial (ओष्ठ्य)	प	फ	ब	भ	म
Semivowels (अन्तःस्थ)				{ य र	
				{ ल व	
Breathings (उच्चा)	Sibilants				
	{ श	{ ष	{ स	Pure aspirate	
	{ क	{ प	{ त्र	ह	

2. Euphonic Combination (संधि)

A. स्वर संधि

1. प्रसिद्ध—

- (i) अ-यर्ण + अ-यर्ण = आ e.g. अथ + अजनि = अथाजनि.
 इ-यर्ण + इ-यर्ण = ई; e.g. हि + ईमिदः = हीमिदः.
 उ-यर्ण + उ-यर्ण = ऊ; e.g. मधु + उदकम् = मधूदकम्.
 (ii) अ-यर्ण + इ-यर्ण = ए; e.g. आ + इन्द्र = एन्द्र.
 अ-यर्ण + उ-यर्ण = ओ; e.g. एतायाम् + उप = एतायामोप.
 (iii) अ-यर्ण + ए + ऐ = ऐ; e.g. आ + एतम् = ऐतम्; पर +
 ऐन् = परैत्.
 अ-यर्ण + ओ or औ = औ; e.g. यत्र + ओषधीः = यत्रोषधीः.
 प्र + औक्षन् = प्रौक्षन्.

Note. प्रसिद्ध means fusion of the two vowels into one. cf. (i) अथः सक्ते दीर्घः (Pāp VI. 1.101); (ii) बादृश्या (Pāp VI. 1.87), (iii) वृद्धिर्धेय (Pāp VI. 1.88).

2. उद्ग्राहयत्—

अ or आ + ऋ = अ + ऋ ; e. g. प्र + ऋभुभ्यः = प्र ऋभुभ्यः ;
मधुना + ऋतस्य = मधुन ऋतस्य.

Note. The following ऋ outsteps the preceding अ or आ.
cf. ऋत्यकः (Pāp. VI. 1.128).

3. क्षेप्र—

इ-वर्ण + असवर्ण = य् + असवर्ण ; e. g. अभि + आप्रैयम्.
अभ्याप्रैयम्.

उ-वर्ण + असवर्ण = व् + असवर्ण ; e. g. अनु + अत्र = अन्वत्र.

Note. Previous vowel quickens into corresponding consonant (semivowel) so that the consonant requires the assistance of following vowel for its pronunciation. The result is that the consonant and the vowel are pronounced without hiatus. This quickness of pronunciation is क्षिप्रता. ऋ and ए do not occur as final in the R. V. cf. एनो यणाचि (Pāp. VI. 1.77).

4. अभिनिहित—

(i) ए + अ = एऽ ; e. g. दाशुपे + अग्ने = दाशुपेऽग्ने.

(ii) ओ + अ = ओऽ ; e. g. पितो + अरम् = पितोऽरम्.

Note. In this case following अ is absorbed into the preceding ए or ओ. cf. एहः पदान्तावति (Pāp. VI. 1.10).

This rule applies when the preceding पद occurs at the end of a पाद. But it applies also when the preceding पद is within the पाद in the following cases ; e. g. से + अवदन् = सेऽवदन् ,
सो + अयमगात् = सोऽयमगात् ; गावो + अमितो = गावोऽमितो ; अजीतये +
अहतये = अजीतयेऽहतये ; पदवे + अश्विना = पदवेऽश्विना ; अजयो + मरुणयोः =
अजयोऽरुणयोः ; पुरुरवो + अनु = पुरुरवोऽनु.

5. उदाहर—

(i) ए + short vowel = अ + short vowel ; e.g.

अग्ने + इन्द्र = अग्न इन्द्र

(ii) ओ + उ = अ + उ ; e. g. वायो + उक्थेभिः =

वाय उक्थेभिः

Note. उदाहर means the outstepping of the preceding vowel by the following one. cf. (i) and (ii)

एचोऽयवायावः (Pāṇ. VI.1.78) and सोपः शकृत्यस्य—Pāṇ. VIII.3.19).

6. भुग्न—

(i) ओ + अनोष्ठ्य स्वर = अव् + अनोष्ठ्य स्वर ; e.g. वायो + आ याहि = वायवा याहि.

(ii) औ + अनोष्ठ्य स्वर = आव् + अनोष्ठ्य स्वर ; e.g. तौ + इन्द्राग्नी = तामिन्द्राग्नी.

Note. भुग्न means splitting. ओ and औ are split into अ and ष् (अव्), and आ and इ (आव्) respectively. cf. एचोऽयवायावः (Pāṇ. VI. 1. 78).

7. पदयुक्ति—

(i) ऐ + vowel = आ + vowel, e. g. अन्वेतवै + उ = अन्वेतवा उ.

(ii) औ + ओष्ठ्य स्वर = आ ; e.g. उमौ + उ = उमा उ.

Note. This संधि occurs between the ending vowel of the preceding पद and the initial vowel of the following पद, so this type of संधि is called पदयुक्ति. cf. (i) and (ii) एचोऽयवायावः (Pāṇ VI. 1. 78) and सोपः शकृत्यस्य—(Pāṇ VIII. 3.19).

प्रकृति-भाव (Exceptions)

(1) प्रगृह्य स्वर + स्वर = no change.

Note. प्रगृह्य means restraint i.e. where 'enphonic combination should be withheld. The following vowels are प्रगृह्य for the purpose of संधि :—

- (i) ई occurring at the end of धर्मो. cf. अदसो मातृ—(Pāṇ. I. 1.12) ; e.g. धर्मो ईशाः.
- (ii) ई and ऊ occurring at the end of noun and giving the locative sense. cf. ईदूतो च सप्तम्यर्थे—(Pāṇ. I. 1. 19) ; e.g. शीरो नधिधितः ; तद् अत्ये.
- (iii) ई, ऊ and ए occurring at the end of the dual form of a noun. cf. ईदूदेद् द्विवचनं प्रगृह्यम्—(Pāṇ. I. 1. 11) ; e.g. अवसावन्ती अनु ; ; इन्द्रयासु इमे ; अवप्यमाने अवसावन्ती

Exception—

ई appearing at the end of three-syllabic words, when followed by इव (only in the Samhitā text) ; e.g. दम्पतीव ; उपधीव But दम्पती इवेति दम्पतीइव ; उपधी इवेति उपधीइव in the Pada-text.

- (iv) उ followed by इति and standing alone in its nasalized and lengthened form. cf. ऊँ—(Pāṇ. I. 1. 18) ; e.g. ऊँ इति

- (v) ए occurring at the end of अस्मे, युष्मे and स्वे cf. शे—(Pāṇ. I. 1. 13) ; e.g. मत्से वा ; स्वे इत्युपते.

- (vi) ओ appearing as final in the vocative (only in the Pada-text. cf. सम्बुद्धौ शाक्यस्येतावनापौ—(Pāṇ. I. 1. 36) ; e.g. इन्दो इति, वायो इति But in the Samhitā text, इन्दकिन्नाय ; वाय उक्थोभिः.

- (b) ए or ओ + अ = no change inside a पाद ; e.g. आरे अस्मे च शृण्वते ; चिकित्वांसो अचेतसं नयन्ति.

- (c) यू (changed इ) + उ + vowel = no change ; e.g. प्रत्यु + अदर्शि = प्रत्यु अदर्शि.

- (d) Hiatus + उ + vowel = no change ; e.g. धनसा उ + ईमहे = धनसा उ ईमहे.

Note. The interval between two vowels in pronunciation, is called hiatus (विवृतिः). cf. स्वरांतरं तु विवृतिः—(Rg. Prāt. II. 3.). Here हृषि is not intended to the speaker.

(e) Adverb सु + initial ऊ = no change ; e. g.

ताभिरूपु + ऊतिभिः = ताभिरूपु ऊतिभिः. But सु + उपस्थाभिः = सुपस्थाभिः.

(f) Inside the words तित्त्व, प्रङ्ग, नमश्चि and पुरष्ठा no change.

A. व्यञ्जन सन्धि

1. आस्थापित—When one consonant is posed against another consonant.

(a) अवशंगम—

स्पर्श वर्ण + any of the first letter (excepting च्) of the five classes = no change; e. g. आरैक् + पन्थाम् = आरैक्पन्थाम् वपद् + ते = वपदते ; यत् + पतये = यत्पतये.

Note. अवशंगम means where none submits to the other i. e. no modification in either of the two.

(b) यशंगम—

(i) क् च् द् त् प् + सघोष वर्ण = क् च् द् त् प् respectively ; e. g. वाक् + पदन्ति = वाक्पदन्ति ; पद् + भिः = पद्भिः ; यन् + वाक् = यद्वाक्.

Note. cf. भलां वच् मरिच—(Pāṇ. VIII. 4. 53)

(ii) क् च् द् त् प् + अनुस्वार = क् च् ण् न् म् respectively ; e. g. अर्वाक् + नरा = अर्वाङ्गर ; वद् + महान् = वण्महान् ; तत् + नः = तन्नः ; त्रिरूप् + निवर्तते = त्रिरूप्निवर्तते.

Note. cf. वरोभुवासिकेज्जुवासिको वा—(Pāṇ. VIII. 4. 45.).

- (iii) क् च् ट् त् प् + श् = क् च् ट् त् प् + छ् (according to the father of Śākalya); e. g. अर्वाक् + शफाविव = अर्वाक्छपाविव; विपाद् + शुतुद्री = विपाद्-छुतुद्री

Note. cf. शरद्वोऽटि—(Pāṇ. VIII. 4. 63).

- (iv) क् च् ट् त् प् + ह् = ग् ज् ङ् ढ् ब् + घ् झ् ढ् ध् भ् respectively; e. g. मद्रथर् + हुवान् = मद्रथघुवान्; अवाद् + इव्यानि = अवाद्इव्यानि

Note cf. श्रयो होऽप्यतरस्याम्—(Pāṇ. VIII. 4. 92)

- (v) न् or च् (original न् and त्) + श् = व् and च् respectively + छ्; e. g. यजिञ् + श्नथिहि = यजिञ्छ्नथिहि; तच् + शंयोरा = तच्छंयोरा But according to Śākalya यजिञ्श्नथिहि; तच्छंयोरा.

Note. cf. शरद्वोऽटि—(Pāṇ. VIII. 4. 63)

- (vi) त् + च्, छ् or श् = च् + च्, छ् or श् respectively; e. g. तत् + चक्षुः = चक्षुः; यत् + छर्दिः = यच्छर्दिः; तत् + शंयोरा = तच्छंयोरा.

Note. cf. स्तोः षुना षु—(Pāṇ. VIII. 4. 40)

- (vii) त् + ज् = ज् + ज्; यत् + जिगासि = यजिगासि.

Note. cf. स्तोः षुना षु—(Pāṇ. VIII. 4. 40) and कला

परस्मैपदम्—(Pāṇ. VIII. 4. 53).

- (viii) त् + ल् = ल् + ल्; e. g. अङ्गात् + लोम्न = अङ्गालोम्नः.

Note. cf. लोळि—(Pāṇ. VIII. 4. 60)

- (ix) न् + ल् = nasalized ल् + ल्, e. g. जिगीवान् + लक्ष्मादत् = जिगीवाल्लक्ष्मादत्

Note. cf. लोळि—(Pāṇ. VIII. 4. 60)

- (x) न् + श् or च-वर्ण = न् + श् or च-वर्ण respectively ; e. g. वज्रिन् + रन्धिहि = वज्रिञ्चन्धिहि ;
आस्मान् + जगम्यात् = आस्माञ्जगम्यात्.

Note. cf. स्तोः रघुना रघु—(Pāṇ. VIII. 4. 40).

- (xi) म् + स्पर्श वर्ण (excepting प्) = nasal of the following consonant; e. g. भद्रम् + करिष्यसि = भद्रङ्करिष्यसि; अहम् + च = अहञ्च; तम् + ते = तन्ते.

Note. cf. वा पदान्तस्य—(Pāṇ. VIII. 4. 59).

- (xii) म् + initial semivowels (excepting र्) = corresponding nasal semivowels + semivowel; e. g. यम् + यम् + युजम् = यय्य्ययुजम्; एवाम् + लक्ष्मीः = एवाल्लक्ष्मीः; तम् + व. = तव्व.

But म् + र् or ह् श् प् स् = अनुस्वार + र् or ह् श् प् स् respectively; e. g. होतारम् + रत्नधातमम् = होतारं रत्नधातमम् etc.

Note. This change of म् into अनुस्वार is called परिपन्न (अनुस्वारस्वमापन्नः) cf. वा पदान्तस्य—(Pāṇ. VIII. 4. 59).

Note. वध्मन means undergoing modification of either or of both the consonants.

2. आन्-पद पदवृत्ति—

आ + न् + vowel = अनुनासिक (ँ) + vowel ; e. g. सगान् + इव = सगाँ इव ; महान् + इन्द्रः = महारै इन्द्रः.

Note. But such न् (coming at the end of a पद) is not changed into अनुनासिक; e. g. त्वेह विरवाँ अवये यजत्राना (यजत्रान् + घा) सादय. Nevertheless, words like अजान्, जगमनान्, जयन्वान्, देव हूतमान्, नदधानान्, रुद्रघोषान्, तृषाणान्, नो देव देनान्, हन्व देवान् are guided by the general rule.

C. विसर्ग संधि

a. विसर्ग changed into उः—

1. (विसर्जनीय)-अभिनिहित—

अ + विसर्ग (सू-जात) + अ = अ + उ (=ओ) + S ; e. g.

सः + अयम् = सोऽयम्.

Note. मतो रोरधुतादधुते—(Pāp. VI. 1. 113).

Although this type of संधि may be regarded as प्रथित for the reason given in the note under rule 2, yet it is taken here following the Rg. Prāt. as a type of अभिनिहित in so far as the following घ-कार has been absorbed into the previous letter.

2. प्रथित—

अ + विसर्ग (सू-जात) + अ or सघोष व्यञ्जन = अ + उ (=ओ) + अ or सघोष व्यञ्जन respectively; e. g., यः + अस्कभायत = यो अस्कभायत; देवः + देवेभिः = देवो देवेभिः.

Note. Here विसर्ग becomes उ and then together with the penultimate vowel it coalesces into ओ cf मतो रोरधुतादधुते—(Pāp. VI. 1. 113) and इति च—(Pāp. VI. 1. 114).

b. विसर्ग changed into रः—

3. रेफ—

Monophthong + विसर्ग + सघोष वर्ण = monophthongs + र + सघोष वर्ण; e. g., प्रातः + अग्निम् = प्रातरग्निम्; प्रातः + मित्रावरुणा = प्रातर्मित्रावरुणा; अग्निः + अस्मि = अग्निरस्मि; अम्बावतीः + गोमतीः = अम्बावतीर्गोमती.

c. विसर्ग changed into सः—

4. उपाचरित—

स्वर + विसर्ग + क्, प् =

स्वर + स + क्, प्; e. g.

शश्वतः + कः = शश्वतस्कः ; यः + पतिः = यस्पतिः ; निः + कुती = निष्कुती ; छर्दिः + पा = छर्दिष्या.

Note. रेफ means change of विसर्ग into र्, cf. ससजुषो वः—(Pāṇ. VIII, 2. 66).

Note. In उपाचरित संधि, विसर्ग undergoes approximate reversion (उपाचरण) to सू, its original character. cf. विसर्जनी-यस्य सः—(Pāṇ. VIII. 3. 34) and सोऽपवादौ—(Pāṇ. VIII. 3. 38). Vowels other than अ and आ are called नाभि. When they precede the विसर्ग in such cases, the latter becomes ए. cf. हणः वः—(Pāṇ. VIII. 3. 39), etc.

४. विसर्ग is dropped :—

५. उद्ग्राह पदवृत्ति—

अ + विसर्ग + vowel (short or long) other than अ = अ + ... + vowel (short or long). e. g., यः + इन्द्र = य इन्द्र
कः + ईषते = क ईषते

Note—The Rg. Prāt. treats the first example under उद्ग्राह and second under उद्ग्राह पदवृत्ति. But as उद्ग्राह has been treated here, as also in the Rg Prāt. as a type of vowel संधि, the name उद्ग्राह पदवृत्ति has been adopted to cover both the examples of विसर्ग संधि cited above.

६. नियत—

short vowel + विसर्ग (र-जात) + र् = correspond-
ing, long vowel + ... + र्, e. g., प्रातः +
रत्नम् = प्राता रत्नम् ; अग्निः + रक्षांसि = अग्नी रक्षांसि

Note. It is called नियत because here विसर्ग is elided with a condition (नियम) viz. the lengthening of the previous vowel. cf. रो रि—(Pāṇ. VIII. 3. 14) and इलोषे पूर्वद्व दोषोऽय—(Pāṇ. VI. 3. 111).

7. अकाम—

आ, ई, ऊ + विसर्ग + र् =

आ, ई, ऊ + " + र्; e. g.

अथाः + रयः = अथा रयः

Note. Here विसर्ग is not intended i. e. elided. cf. रो रि—
(Paṇ. VIII. 3. 14).

cf. also, घा + विसर्ग + सघोष वर्ण =

घा + " + सघोष वर्ण; e. g.,

घाः + घोषघोः = घा घोषघोः

पुनानाः + यन्ति = पुनाना यन्ति.

3. Declension (शब्दरूप')

Being similar to classical Sanskrit in general, the Vedic declension has the following specialities :—

A. Nouns (ending in vowels)

अ-STEM (Masculine & Neuter)

- (i) N. A. V. dual (masc.) : terminates in आ or औ;
e.g., देवा—देवौ; नास्त्या—नास्त्यौ
- (ii) N. A. V. plu. (masc.) : terminates in आस् or आसेस्;
e.g., देवाः—देवासः; जनाः—जनासः.
- (iii) N. A. V. plu. (neut.) : terminates in आ or आनि;
e.g., विश्वा—विश्वानि, दैव्या—दैव्यानि.
- (iv) I. sing. (masc. & neut.) : terminates in एन or आ; e.g., प्रियेण—प्रिया.
- (v) I. plu. (masc. & neut.) : terminates in ऐः or एभिः;
e.g., देवैः—देवेभिः; जम्भैः—जम्भेभिः.
- (vi) L. sing. (masc.) : terminates in ए or आ; e.g.,
वसन्ते—वसन्ता.

आ-Stem (Feminine)

- (i) N. A. V. plu. : terminates in आः or असः ; e. g.,
उपाः—उपसः .

ई-Stem (Masculine, Feminine and Neuter)

- (i) N. plu. (fem.) : terminates in ईः ; e.g. भूमोः ; वतोः .
(ii) N. A. plu. (neut.) : terminates in ई or ईनि ; e. g.,
शुचो—शुचीनि
(iii) I. sing. (maso.) : terminates in आ or ना ; e. g.,
पत्या—पतिना.
(iv) I. sing. (fem.) : terminates in ई or आ ; e. g.,
उती—ऊत्या ; मती—मत्या.
(v) D. sing. (fem.) : terminates in ई or अये ; e. g.,
उती ऊत्ये.
(vi) Abl. G. sing. (maso.) : terminates in अः ; e. g.,
अर्पः.
(vii) L. sing. (maso. fem. & neut.) : terminates in आ
or औ ; e. g. अग्ना—अग्नी ; आज्ञा—आज्ञी,

ई-Stem (Masculine & Feminine)

- (i) N. sing. (maso.) : terminates in its original
vowel or with विसर्जनीय ; e. g., रथी—रथीः.
(ii) N. A. V. dual (maso.) : terminates in आ ; e. g.,
रथ्या,
(iii) N. A. V. plu. (maso.) : terminates in अस् आसस् or
नस् ; e. g. रथ्यः—रथ्यासः—रथिनः
(iv) N. A. V. dual (fem.) : terminates in ईः e.g. ; देवौ
(v) N. A. V. plu. (fem.) : terminates in ईः or ई ;
e. g. देवोः, शमी .
(vi) A. sing. (maso.) : terminates in अम् or नम् ; e. g.
रथ्यम्—रथिनम्.

- (vii) I. sing. (masc. : terminates in आ and ना ; e. g. रथ्या—रथिना.
- (viii) I. plu. (fem.) : terminates in ऐ ; e. g. नद्यैः.
- (ix) D. sing. (maso.) : terminates in ए or ने, e. g. रथ्ये—रथिने.
- (x) G. sing. (masc.) : terminates in अः or स्य ; e. g. रथ्यः—रथ्यस्य.
- (xi) G. plu. (maso.) : terminates in नाम् ; e. g., रथिनाम्.

उ-Stem (Masculine & Neuter)

- (i) N. A. V. dual (neut.) : terminates in ई ; e. g., मध्वी, कस्यी.
- (ii) N. plu. (masc.) : terminates in अः ; e. g., वस्यः.
- (iii) N. A. V. plu. (neut.) : terminates in उ, ऊ or नि ; e. g. मधु—मधू—मधूनि.
- (iv) I. sing. (maso. & neut.) : terminates in आ or ना ; e. g., कत्वा—कतुना ; वस्य्या—वसुना.
- (v) D. sing. (neut.) : terminates in ने or ए ; e. g. ; मधुने—मधवे.
- (vi) Abl. G. sing. (neut.) : terminates in ओः or नः e.g. मधोः—मधुनः.
- (vii) G. sing. (maso.) : terminates in ओः or अः ; e.g., मधोः—मध्वः.
- (viii) L. sing. (maso.) : terminates in औ or जवि ; e.g., सानी—सानवि.

ऊ-Stem (Feminine)

- (i) N.A. dual : terminates in आ ; e.g., भुवा, तन्वा.
- (ii) N.A. plu. : terminates in अः ; e.g., तन्वः.

(iii) D. sing : terminates in ए ; e.g., तन्वे.

(iv) Abl. sing. : terminates in अः ; e. g., तन्वः.

⟨१⟩ I. sing : terminates in इ or उ ; e.g., रुन्धि—रुतु.

॥ ऋ-Stem (Masculine & Feminine)

(1) N.A.V. dual (masc. & fem.) : terminates in आ or औ ; e.g. नरा—नरौ ; मातरा—मातरौ.

॥ ऐ-Stem (Masculine & Feminine)

(i) N.A.V. dual (masc. & fem.) : terminates in आ or औ ; e.g. राया—रायौ.

(ii) A. sing (maso.) : terminates in म् ; e.g. , राम्.

(iii) G. plu. (maso.) : terminates in आम् ; e.g., रायाम्.

॥ ओ-Stem (Masculine & Feminine)

(i) N.A.V. dual : terminates in आ or औ ; e.g., गावा—गावौ.

(ii) G. plu. : terminates in आम् or नाम् ; e.g., गयाम्—गोनाम्.

B. Nouns (ending in consonants)

(i) N.A.V. dual : terminates in आ or औ ; e.g., अधिना—अधिनौ.

(ii) N. plu. : both सु and जस् are used ; e.g., पन्थाः—पन्थानः.

(iii) L. sing (of stems ending in न्) : drops the suffix ङि ; e. g., व्योमन्, धन्यन्, शर्मन्.

(iv) L. sing (of stems ending in स्) : terminates in ई ; e. g., सरसी.

D. Pronouns

अस्मद्

(i) N. A. dual : वाम्.

(ii) D. sing. : मयि, मया.

(iii) D. plu. : अस्मे, अस्माभ्यम्.

(iv) L. sing. : मे, मयि.

(v) L. plu. : अस्मे, अस्मासु.

युष्मद्

(i) N. dual : युवम्

(ii) I. sing. : त्वा, त्वया.

(iii) Abl. sing. : युषद्, त्वत्.

(iv) G. dual : युवोः.

(v) L. sing. : त्वे, त्वयि.

(vi) L. plu. : युष्मे, युष्मासु.

तद्

(i) N. A. dual (masc.) : ता, त्वौ.

(ii) I. plu. (masc.) : तैः, तेभिः

(iii) L. sing. (masc.) : तस्मिन्, तस्मिन्.

इदम्

(i) I. sing. (fem.) : अया, अनया.

(ii) G. dual (masc.) : एनोः, एनयोः.

किम्

(i) N. A. sing. (neut.) किम्, कद्.

(ii) I. plu. (masc. & neut.) केभिः.

स्व स्व

(i) Both are inflected as a noun except L. sing (masc.) and G. sing. (fem.), which have स्वे and स्वत्या respectively.

त्व

(i) त्व is inflected like एक in masc. fem. & neut.

4. Conjugation

A. Finite Verb

Vedic conjugation has following especial features—

- (i) The stem of the finite verb to which terminations are added falls into four systems—
 (a) Present system, (b) Perfect system, (c) Aorist system and (d) Future system.
- (ii) No धातु is restricted to a specific गण.
- (iii) Subjunctive (लृट्), injunctive moods and pluperfect are peculiar to the Vedas.
- (iv) Aorist system with multiple forms is frequent in the Vedas.

Tense

Tense is denoted by verbal terminations

- (i) *Present Tense*—following terminations denote

Present tense :—

Active			Middle		
sing.	du.	plu.	sing.	du.	plu.
3rd ति	तस्	अन्ति	से, ए	आते	अन्ते
2nd सि	थस्	थ, थन	से	आथे	ध्वे
1st मि	वस्	मस्, मसि	ए	वदे	मदे

- (ii) *Past Indefinite*—Following terminations denote Past Indefinite tense, only when attended with augment (अ) :—

Active			Middle		
sing.	du.	plu.	sing	du.	plu
3rd. अ-न्	अ-न्ताम्	अ-न्	अ-न्त	अ-एताम्,	अ-न्त,
2nd अ-स्	अ-न्तम्	अ-न्त,तन		आताम्	अन्त
1st. अ-म्	अ-आव	अ-आम	अ-थास्	अ-एथाम्,	
				आथाम्	अ-ध्यम्
			अ-इ	अ-वहि	अ-महि

(iii) *Present Perfect*—Following terminations denote Present Perfect :—

Active			Middle		
sing.	du.	plu.	sing.	du.	plu.
3rd अ	अतुस्	उर्	ए	आते	रे
2nd. थ	अधुस्	अ	से	आये	ध्वे
1st अ	व	म	ए	वहे	महे

(iv) *Future Indefinite*—The Present Tense terminations immediately preceded by *स्य* denote future Indefinite.

Mood

- (1) *Indicative*—All the tense terminations indicate this mood.
- (ii) **Imperative*—It expresses command or desire in the widest sense

---

* Besides command or general desire, will and injunction were sometimes intended by the Vedic seers Imperative was therefore left with 3rd person sing & plu and 2nd person sing through which command or desire was usually expressed. Injunctive denoting injunction or mild form of command appropriated the rest of the third and second person terminations, i.e. 3rd person and 2nd person

Following terminations denote Imperative —

Active			Middle		
sing.	du	plu.	sing.	du.	plu
3rd. तु, तात्	ताम्	अन्तु	वाम्, आम्	एताम्, आताम्	न्ताम्, अताम्
2nd सि, धि, हि,	तम्	त, वन,	स्व	एथाम्,	ध्वम्,
तात्		धन, तात्		आथाम्	ध्वस

(iii) *Injunctive*—It expresses injunctions. Injunctive is denoted by the following terminations —

Active			Middle		
sing.	du.	plu	sing	du	plu.
3rd —	ताम्	—	—	एताम्, आताम्	—
2nd —	तम्	त	—	एथाम्, आथाम्	ध्वम्

(b) Unaugmented terminations of the Past Indefinite (vide above).

(iv) *Subjunctive*—It expresses will the completion of which is in the control of the speaker.

Following terminations denote Subjunctive:

Active		
sing.	du.	plu.
3rd अति, अत्	अनस्	अग्नि, अन्
2nd असि, अस्	अवस्	अथ
1st आनि, आ	आव	आम

dual and 2nd person plu Subjunctive denoting the will of the speaker (1) became associated with all the first person terminations

The above appropriation of Imperative terminations by the Imperative, the Injunctive and the Subjunctive is, however, not strictly maintained

Middle

	sing.	du.	plu.
3rd.	अते, अत	ऐते	अन्त
2nd.	असे	ऐथे	अध्वै
1st.	ए	आवहे	आमहे, आमहे

- (v) *Optative*—It simply expresses a wish or possibility the execution of which is not in the control of the speaker.

Following terminations denote Optative :—

Active

	sing.	du.	plu.
3rd.	ईत् यात्	ईताम्, याताम्	ईयुः, युः
2nd.	ईस्, यास्	ईतम्, यातम्	ईत, यात
1st.	ईयम्, याम्	ईव, याव	ईम, याम

Middle

	sing.	du.	plu.
3rd.	ईत्	ईयाताम्	ईरन्
2nd.	ईयास्	ईयाथाम्	ईध्वम्
1st.	ईय	ईवहि	ईमहि

- (vi) *Precative*—It expresses a prayer or a wish to the gods.

Terminations of Optative immediately preceded by स् denote Precative.

- (vii) *Conditional*—It expresses an action that might have happened in the past but did not happen because the condition was not fulfilled.

Terminations of Past Indefinite immediately preceded by स्य and attended by augment (अ)

denote Conditional mood and are added to the future system of the verb.

This mood is extremely rare in the Vedas. The only example found in the R.V. is अमरिष्यत्.

Conjugation

Present-System

Active

Indicative (Present Indefinite)

	sing.	du.	plu.
3rd	भवति	भवतः	भवन्ति
2nd.	भवसि	भवथः	भवथ*
1st	भवामि	भवावः	भवामः*

*Note—also वदथन ; पिनीमसि.

**Imperfect*

3rd.	अभवत्	अभवताम्	अभवन्
2nd.	अभवः	अभवतम्	अभवत ¹
1st.	अभवम्	अभवाव	अभवाम

¹ Note—also अब्रवीतन.

Imperative

3rd.	भवतु ¹	भवताम्	भवन्तु
2nd.	भव ¹	भवतम्	भवत ¹

¹ Note—also गच्छतात् ; मत्सि, शृणुधि, शृणुहि, गच्छतात् ; भजतन, यायन, गमयतात्.

---

*Imperfect tense is denoted by augmented terminations व् ताम् etc when such terminations are suffixed to the present system of the verb.

Injunctive

	sing.	du.	plu.
3rd.	—	भवताम्	—
2nd.	—	भवतम्	भवत

Subjunctive

3rd.	भवाति, भवात्	भवातः	भवान्
2nd.	भवासि, भवाः	भवायः	भवाय
1st.	भवानि, भवा	भवाय	भवाम

Optative

3rd.	भवेत्	भवेताम्	भवेयुः
2nd.	भवेः	भवेतम्	भवेत
1st.	भवेयम्	भवेव	भवेम

*Present-System**Middle**Indicative (Present Indefinite)*

	sing.	du.	plu.
3rd.	भवते	भवेते	भवन्ते
2nd.	भवसे	भवथे	भवध्वे
1st.	भवे	भवावहे	भवामहे

⊗ *Note*—also शये.

Imperfect

3rd.	अभवत्	अभवेताम्	अभवन्त
2nd.	अभवथाः	अभवेथाम्	अभवध्वम्
1st.	अभवे	अभवावहि	अभवामहि

Imperative

3rd.	भवताम्	भवेताम्	भवन्ताम्
2nd.	भवस्व	भवेथाम्	भवध्वम् ¹

¹ *Note*—also वारयध्वात्.

Injunctive

	sing.	du.	plu.
3rd.	—	भवेताम्	—
2nd.	—	भवेयाम्	भवध्वम्

Subjunctive

3rd.	भवाते, भवाते	भवैते	भवान्ते
2nd.	भवासे, भवासै	भवैये	भवाध्वे
1st.	भवै	भवावहै	भवामहै

Optative

3rd.	भवेत्	भवेयाताम्	भवेरन्
2nd.	भवेथाः	भवेयाथाम्	भवेध्वम्
1st.	भवेय	भवेवहि	भवेमहि

*Perfect-System**Active**Indicative (Present Perfect)*

	sing.	du.	plu.
3rd.	बभूव	बभूवतुः	बभूवुः
2nd.	बभूविथ	बभूवथुः	बभूव
1st.	बभूव	बभूविष्व	बभूविम

* Pluperfect

3rd.	अजप्रभीत्	अवावशीताम्	अचुच्यतः
2nd.	अजगन्	अमुमुक्तम्	अजभर्तन
1st.	अजप्रमम्	—	—

Imperative

3rd.	मुमोक्तु	—	—
2nd.	चिचिद्धि	मुमुक्तम्	यष्टुत्तन
1st.	—	—	—

* Pluperfect is denoted by augmented terminations वृत्ताम् etc. when such terminations are added to the Perfect system.

Injunctive

	sing.	du.	plu.
3rd.	—	—	बावृधन्त
2nd.	—	—	—
1st.	—	—	—

Subjunctive

3rd.	जुजोषति, ततनत्	—	जुजोषन्, ततनन्
2nd.	जुजोषसि, ततनः	जुजोषथ	जुजोषथ
1st.	अनजा	—	ततनाम

Optative

3rd.	जगम्यात्	—	जगम्युः
2nd.	वयुस्याः	जगम्यातम्	—
1st.	जगम्याम्	—	वयुस्याम

*Perfect-System**Middle**Indicative (Present Perfect)*

	sing.	du.	plu.
3rd.	दध्रे	दध्राते	दध्रिरे
2nd.	दध्रिषे	दध्राथे	दध्रिष्वे
1st.	दध्रे	दध्रिष्वहे	दधिमहे

Pluperfect

3rd.	दिदिष्ट	—	{ अचक्रिन्, अवावसन्त, अववृत्रन्त
2nd.	—	अपस्पृषेयाम्	—
1st.	अशुश्रुवि	—	—

Imperative

3rd.	—	—	मामहन्ताम्
2nd.	षावृधस्य	—	—

Subjunctive

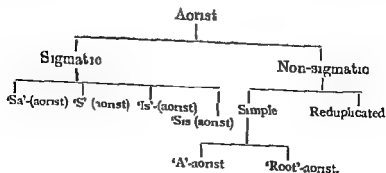
	sing	du.	plu.
3rd	जुजोषते, ततपते	—	—
2nd	—	—	—
1st	—	—	अनशामहे

Optative

3rd	जमसीत	—	—
2nd	चक्षमीथा	—	—
1st	ववृतीय	—	ववृतीमहि

Aorist-system

By the presence of सिच् (विकरण) or its absence between the root and the suffix, the aorist system is broadly classified into two-sigmatic and non-sigmatic. By the variation of सिच् into four types, viz स, स्, इप् and सिप् the sigmatic again is subdivided into four. The non-sigmatic may either be simple or reduplicated. Simple again is subdivided into 'a'-aorist and root-aorist. The following chart will make the point clear :—

'Sa'-aorist

Active

Indicative (past indefinite)

	sing.	du.	plu.
3rd.	अधुक्षत्	—	अधुक्षन्
2nd.	अधुक्षः	—	—
1st.	अधुक्षम्	—	अरुक्षाम

Imperative

3rd.	—	यक्षताम्	—
2nd.	—	सृक्षतम्	—

Injunctive

3rd.	दिक्षत्	—	—
2nd.	दुक्षः	—	—

'Sa'-aorist

Middle

Indicative (past indefinite)

	sing.	du.	plu.
3rd.	अधुक्षत	—	अमृक्षन्त

Imperative

2nd.	धुक्ष्य	—	—
------	---------	---	---

Injunctive

3rd.	धुक्षत	—	धुक्षन्त
------	--------	---	----------

'S'-aorist

Active

Indicative (Past Indefinite)

	sing.	du.	plu.
3rd.	अहः, अयान्, अभैत्	अभार्ष्टम्	अभैषुः
2nd.	अहः, अवात्सीः	अस्ताष्टम्	अच्छ्रान्त
1st.	अभार्ष्टम्	—	अभैष्य

Injunctive

	sing.	du.	plu.
3rd.	भाः	—	—
2nd.	जेः	यौष्टम्	—
1st.	जेपम्	—	यौष्म

Subjunctive

3rd.	पर्यति, नेशत्	यक्षतः, यक्षताम्	पर्यन्
2nd.	दर्पसि	पर्ययः	पर्यथ
1st.	स्तोपाणि	—	स्तोपाम

*'S'-aorist**Middle**Indicative (Past Indefinite)*

	sing.	du.	plu.
3rd.	अस्तोष्ट, अभक्त	अनूपाताम्	अस्तोपत
2nd.	अमुक्थाः	—	अस्तोद्यम्
1st.	अस्तोपि	—	अभूत्समहि

Imperative

3rd.	रासताम्	—	रासन्ताम्
2nd.	साक्ष्य	रासाथाम्	—

Injunctive

3rd.	मांस्त	—	नूपत
2nd.	मंस्थाः	सृक्षाथाम्	—
1st.	यक्षि	—	युत्समहि

Subjunctive

3rd.	मंसते	—	मंसन्ते, मंसतै
2nd.	मंससे	त्रासाथे	—
1st.	मंसै, नंसै	—	—

Optative

3rd.	मंसीष्ट	—	मंसीरत्
2nd.	मंसीष्ठाः	त्रासीथाम्	—
1st.	मसीय	—	मंसीमहि

'Iṣ'-aorist

Active

Indicative (Past Indefinite)

	sing.	du.	plu.
3rd.	अक्रीत्	अक्रीष्टाम्	अक्रीष्टुः
2nd.	अक्रीः	—	—
1st.	अक्रीमम्	—	अक्रीमन्

Imperative

3rd.	अक्रीष्टु	अक्रीष्टाम्	—
2nd.	अक्रीष्टि	अक्रीष्टम्	अक्रीष्टन्

Injunctive

3rd.	तारीत्	—	तारिषुः
2nd.	मोषीः	तारिष्टम्	वधिष्ट, वधिष्टन्
1st.	शंसिषम्	—	ममिषन्

Subjunctive

3rd.	तारिषत्	—	सनिषन्
2nd.	तारिषः	—	—
1st.	द्विषाणि	—	—

Iṣ-aorist

Middle

Indicative (Past Indefinite)

	sing.	du.	plu.
3rd.	अजनिष्ट	अजनिष्टावाम्	अजनिष्टन्
2nd.	अजनिष्टः	—	—
1st.	येक्षिषि	—	—

Injunctive

	sing.	du.	plu.
3rd.	वाधिष्ट	—	—
2nd.	वधिष्ठाः	—	—
1st.	राधिषि	—	व्यधिष्महि

Subjunctive

3rd.	—	—	सनिपन्त
1st.	—	—	सनिपामहे

Optative

3rd.	जनिषीष्ट	—	—
2nd.	मोदिषीष्टाः	—	—
1st.	जनिषीय	सहिषीवहि	सहिषीमहि

*'Sis'-aorist**Active**Indicative (Past Indefinite)*

	sing.	du.	plu.
3rd.	—	अयासिष्टाम्	अयासिषुः
2nd.	—	—	अयासिष्ट
1st.	अयासिषम्	—	—

Imperative

2nd.	—	यासिष्टम्	यासीष्ट
------	---	-----------	---------

Injunctive

3rd.	—	हासिष्टाम्	हासिषुः
2nd.	—	हासिष्टम्	हासिष्ट
1st.	रंसिषम्	—	—

Subjunctive

3rd.	यासिषत्	—	—
------	---------	---	---

'Sis'-aorist

Middle

Optative

	sing.	du.	plu.
2nd.	यासिपीषाः	—	—
1st.	घंसिपीय	—	प्यासिसीमहि

'A'-aorist

Aotive

Indicative (Past Indefinite)

	sing.	du.	plu.
3rd.	अविदत्	—	अविदन्
2nd.	अविदः	—	अविदत
1st.	अविदम्	अविदाव	अविदाम

Imperative

3rd.	सदतु	सदताम्	सदन्तु
2nd.	सद	सदतम्	सदत, सदतन

Injunctive

3rd.	विदत्	—	विदन्
2nd.	विदः	—	—
1st.	विदम्	—	—

Subjunctive

3rd.	विदाति, विदात्	विदातः	—
2nd.	विदासि, विदाः	विदाथः	विदाथ, विदाथन
1st.	—	विदाव	विदाम

Optative

3rd.	विदेत्	—	—
2nd.	विदेः	—	—
1st.	विदेयम्	—	विदेम

'A'-aorist

Middle

Indicative (Past Indefinite)

	sing.	du.	plu.
3rd.	अविदत्	अविदेताम्	अविदन्त
2nd.	अविदथाः	—	—
1st.	अविदे	अविदाचहि	अविदामहि

Imperative

3rd.	—	—	सदन्ताम्
2nd.	—	—	सदध्वम्

Injunctive

3rd.	विदत्	—	विषन्त
1st.	—	—	विदामहि

Subjunctive

3rd.	विदाते	—	—
1st.	—	—	विदामहे

Optative

1st.	विदेय	—	विदेमहि
------	-------	---	---------

Precative

3rd.	विदेष्ट	—	—
------	---------	---	---

'Root'-aorist

Active

Indicative (Past Indefinite)

	sing.	du.	plu.
3rd.	अस्थात्	अस्थाताम्	अस्थुः
2nd.	अस्थाः	अस्थातम्	अस्थात
1st.	अस्याम्	—	अस्थाम

Imperative

	sing.	du.	plu.
3rd.	दातु	दाताम्	गमन्तु
2nd.	कृधि	दातम्	दात

Injunctive

3rd.	भूत्	—	भुयन्
2nd.	भूः	—	—
1st.	भुवम्	—	भूम

Subjunctive

3rd.	करति, करत्	करतः	करन्ति, करन्
2nd.	करसि, करः	करयः	—
1st.	कराणि, करा	—	कराम

Optative

2nd.	अश्याः	—	—
1st.	अश्याम्	—	अश्याम

Precative

3rd.	भूयाः	—	—
2nd.	—	भूयास्तम्	भूयास्त
1st.	भूयासम्	—	—

*'Root'-aorist**Middle**Indicative (Past Indefinite)*

	sing.	du.	plu.
3rd.	अकृत	अकृताम्	अकृत
2nd.	अकृयाः	—	अकृष्वम्
1st.	अकि	अकृत्वहि	अकृन्महि

Imperative

2nd.	कृष्व	—	कृष्वम्
------	-------	---	---------

Injunctive

	sing.	du.	plu.
3rd.	अतै	—	अशत
2nd.	मृष्टाः	—	—
1st.	नंशि	—	धीमहि

Subjunctive

3rd.	करसे	—	यवन्त
2nd.	करसे	वेये, धैये	—
1st.	—	—	करामहे, गमामहे

Optative

3rd.	अरीत	—	—
2nd.	—	ऋधाथे	—
1st.	अशीय	—	अशीमहि

Precativus

3rd.	पदीष्ट	—	—
------	--------	---	---

*Reduplicated-aorist**Active**Indicative (Past Indefinite)*

3rd.	अजीजनन्	—	अजीजनन्
2nd.	अजीजनः	अजीजनतम्	अजीजनत
1st.	अजीजनम्	—	अजीजनाम

Imperative

3rd.	वोचतु	—	पूपुरन्तु
2nd.	वोचतात्	वोचतम्	वोचत

Injunctive

3rd.	दीधरत्	—	रीरमन्
------	--------	---	--------

	sing.	du.	plu.
2nd.	रीरधः	—	रीरधत
1st.	दीधरम्	—	—

Subjunctive

3rd.	चिकलूपाति	—	—
2nd.	तीतपासि	—	—
1st.	रारधा	—	रीरमाम

Optative

3rd.	योचेत्	—	योचेयुः
2nd.	योचेः	योचेतम्	—
1st.	योचेयम्	—	योचेम

*Reduplicated-aorist**Middle**Indicative (Past Indefinite)*

3rd.	अजीजनत	—	अजीजनन्त
2nd.	—	—	अजीजनभ्यम्

Injunctive

3rd.	—	—	जीजनन्त
2nd.	धीभिषथाः	—	—
1st.	योचे	—	—

Subjunctive

1st.	—	योचायहे	—
------	---	---------	---

Optative

	sing.	du.	plu.
3rd.	—	—	चुच्यरीस्त
1st.	योचेय	—	योचेमहि

*Future-System**Active**Indicative (Future Indefinite)*

	sing.	du.	pln.
3rd.	करिष्यति	करिष्यतः	करिष्यन्ति
2nd.	करिष्यसि	करिष्यथः	करिष्यथ
1st.	करिष्यामि	—	करिष्यामः करिष्यामसि

Subjunctive

2nd.	घरिष्याः	—	—
------	----------	---	---

Conditional

3rd	अभरिष्यत्	—	—
-----	-----------	---	---

*Future—System**Middle**Indicative (Future Indefinite)*

3rd.	जनिष्यते	—	—
2nd.	स्तविष्यसे	—	—
1st.	घरिष्ये	—	—

Syntactical uses of tenses and moods :—

*Tenses**Present Indefinite*

आ घा योपेव सूनुर्युषा प्राति प्रसुञ्जती (R.V. I. 48. 6).

Past Indefinite

(i) प्र वक्षणा अभिनत् पर्वतानाम् (R.V. I. 32. 1)

(ii) अश्वत्तमं तदपा बहिरस्थात् (R.V. II. 38. 1).

Present Perfect

यानि षकार प्रथमानि वञ्ची (R.V. I. 32. 1).

Pluperfect

अत्र समुद्र आ गूळहमा सूर्यमजमर्तन (R.V. X. 73. 7).

Future Indefinite

स्तविष्यामि त्वामहम् (R.V. I. 44. 5).

*Moods**Imperative*

Command as well as desire—देवाँ इहा वह (R.V. I. 14. 12) ; प्र वामरन्तोतु सुपुतिः (R.V. I. 17. 9).

Injunctive

- (i) Intention of the first person—इन्द्रस्य तु वीर्याणि प्र बोचम् (R.V. I. 32. 1.).
- (ii) Exhortation (स्तुति)—अग्निर्जुपत नो गिरः (R.V. VII. 15. 6).
- (iii) In future sense—को नो मद्या अदितये पुनर्दातु (R.V. I. 24. 1).
- (iv) With negative particle मा and न—एतद्वचो जरित-
माँपि मृष्टाः (R.V. III. 33. 8.) ; नेमचं नशतु (R.V. VIII. 47. 1).

Subjunctive

- (i) Will of the first person—स्वस्तये वायुमुप ब्रवामहे (R.V. V. 51. 12).
- (ii) Exhortation (स्तुति)—देवेभ्यो ब्रवसि (R.V. I. 139. 7) ;
स देवाँ षह वक्षति (R. V. I. 1. 2).
- (iii) In future sense—स उ ब्रवतु (R.V. VIII. 43. 24).
- (iv) In principal clause—कदा नु शुश्रवदिगरः (R.V. I. 83. 8)

- (v) With negative particle न—न दभाति तस्वर (R V VI. 28. 3) -
- (vi) In relative clause—यस्तुभ्यं दासान्न तमहो अश्नयत् (R V. II. 23. 4)

Optative

- (i) Wish—घय स्याम पतयो रयीणाम् (R V. IV. 50. 6)
- (ii) Request to the gods—प्र सु न आयुर्जायसे तिरेतन (R V VIII. 18 22)
- (iii) In principal sentence with कस्मै, कदा and कुविद्—
कस्मै देवाय हविषा विधेम (R V X. 121 1), कदा न इन्द्र राय आ दजस्ये (R V. VII. 37 5), कुवितुतुज्यात्सातये धिय (R V I. 143 6)
- (iv) With negative particle न and तु चित्—न रिष्येम कदाचन (R V. VI. 54 9), तु चिन्तु वायोरमृत-वि दस्येत् (R V VI. 37. 3)
- (v) Only once with मा—मा व एतो अन्यकृत भुजेम (R V VI 51.7)
- (vi) In relative subordinate clauses—सूर्या यो ब्रह्मा विद्यात् स इद्वाधूयमर्हति (R V X 84 34), अप विद्वो अमृतान्मुदस्व, यथा तव शर्मन् मदेम (R V X 131 1)

Precative

- (i) Prayer or wish addressed to the gods—द्वेष्ट्य धर सस्पदीष्ट
- (ii) With negative particle न—मगो मे अग्ने सख्ये न मृध्या (R V. III 54 31)

Conditional

- यो वृत्राय सिनमग्रमरिष्यत् (R V. II. 30 2).

B. Derivative or Secondary verbs

(i) *Causative* (णिजन्त) — गमयति, धापयति (indic.), धारयतात् (impv.), जोषयासे (subjv.), कामयिरन् (opt.), अवारयेथाम् (impf.), गमयाद्भकार (perf.), अदीधरत् (aorist), धारयिष्ये (fut.), अधारयिष्यत् (condi.)

(ii) *Desiderative* (सन्नन्त) — जिगमिषति (indic.), इप्सतात् (impv.), इप्स्तानि (subjv.), अतितिक्षे (impf.), ईप्साद्भकार (perf.), अचिकित्सीः (aorist), दिधक्ष्यामि (fut.).

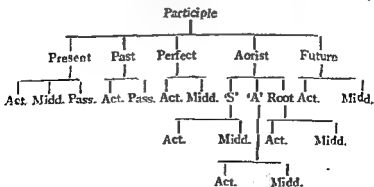
(iii) *Intensive* (यङ्जन्त) — जोहवीति (indic.) जोहवीतु (impv.), चेकितन् (subjv.), अजोहवीत् (impf.), नोतुषुः (perf.), अवेविदिपम् (aorist), वेविदिष्यामि (fut.).

(iv) *Denominative* (नामधातु) — ऋजूयते (indic.), अवीरयेथाम् (impf.), पापयिष्ट (aorist), गोपायिष्यति (fut.).

C. Infinite verb

I. Participle

Participial forms are made out of all the four verbal systems with participle terminations added to them. Such terminations indicate different tenses. Following chart will make the point clear :—

(i) *Present Participle*—गच्छत्, वर्तमान युजान्, क्रियमाण

Note cf शतृ and यानप्

(ii) *Past Participle*—हत्, हतवान्, कुपित स्तुत, भिन्न

Note cf क्त and क्यत्

(iii) *Perfect Participle*—चकृवास्, चक्राण

Note Certain Perfect Participles are formed by adding the suffix दास् to the unduplicated stems, e g, दाधास्, विधास्, भीष्वास्, वेपाव

(iv) *Aorist Participle*—(a) 'S aorist Participle—दक्षत्, घक्षत्, मन्दसान, यमसान

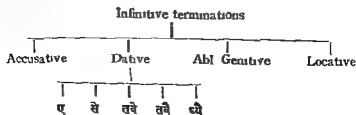
(b) 'A aorist Participle—शुचत्, विदत्, गुहमान, शुचमान

(c) *Root-aorist Participle*—ऋधत्, रमत्, इधान, भियान

(v) *Future Participle*—भविष्यत्, यक्ष्यमाण

II Infinitive

The infinitives are formed by adding तुम् to the root but in the vedic language they are formed by adding several suffixes. Vedic infinitives may be classified under four heads. Following chart will make the point clear —

(i) *Accusative*—It is formed by adding अम् to the root; e. g. विपृच्छम्, आरभम्

(ii) *Dative*—It is formed from verbal nouns by adding following suffixes :—

ए—भुवे, पृच्छे
 से—चक्षसे, चरसे
 तवे—पतवे, सर्तवे
 तवै—पतवै सर्तवै.
 ध्यै—गमध्यै चरध्यै

(iii) *Allative Genitive*—It is formed by adding असू or तोसू to the verbal nouns, e. g., अतिष्कवः, समुचः; एतोः, कर्तो.

(vi) *Locative*—It is formed by adding इ to the verbal nouns; e. g. संदृशि धर्तरे.

III Gerundive

It is formed by adding following suffixes

य—हृद्य, सद्य
 आप्य—पनाप्य विदाप्य

Note—Its causative, desiderative and intensive forms are also met with, e. g. पनाप्य, दिक्षिपाम्य, वितनतसाम्य

एन्य—युधेन्य, वरेण्य

Note—Gerundive in एन्ध from derivative verbs, are also common in the R V, e. g. दिदसेण्य, दादुषेण्य, सपरेण्य

ह्य—कर्तव्य, जनित्व

सह्य—हिसितव्य

अनीय—उपजीवनीय, आमन्त्रणीय

IV Gerund or indeclinable Participle

Besides क्त्वा of the classical Sanskrit, Vedic gerund is formed by adding two synonymous

suffixes ल्यो and त्वाय ; e.g. युक्त्वा, श्रुत्वा ; कृत्यो, जनित्यो ; गत्वाय, इत्वाय.

Besides ल्य and ल्यप् of the classical Sanskrit Vedic gerund is also formed by adding the suffix ल्यः।
e. g., आयाय, अखलटीकृत्य, अरंकृत्या.

5 Compound

(i) Co-ordinative (द्वन्द्व)

(a) *Devatā Dvandva*—मित्रायकौ.

Note—Sometimes the two members are separated by other words which come in between the two ; e.g., दावा चिदस्मै षुदियो नमेते.

(b) *Plural Dvandvas*—अहोरात्राणि, अजाययः.

(c) *Singular Dvandvas*—इष्टापूर्तम्, कृत्वाकृतम्.

(ii) Determinative

(a) *Dependent Determinative* (तत्पुरुष)—याजसाति, इन्द्रे-
पितम्, विश्वशम्भू, गोजा, विश्वपति, पुरुशू.

(b) *Descriptive Determinative* (कर्मधारय)—
पुरुषशृंग, चन्द्रमाः सर्गंतक, श्येनजुत, आशुपत्न्यन् आशुहेमन्,
पुनर्नय.

(iii) *Possessive* (बहुव्रीहि)—सुपर्णः, रुषद्वत्सा, दिवियोनिः,
अग्नितेजः, मनोजवः, चञ्चबाहुः,

(iv) *Governing* (अन्ययोभाव)—अतिरात्र, अनुकाम, तरद्वेषः,
वीतिराघः.

(v) *Syntactical*—याद्राध्यम्, याच्छेषः.

(vi) *Iterative*—दमेदमे, यद्यद्, सप्तसप्त, यथायथा, प्रप्र, पिपेपिवे.

Notes—Syntactical and Iterative compounds are peculiar to the Vedas.

APPENDIX—B

VEDIC ACCENT

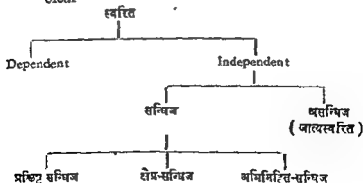
Accent is the property of the vowel element of a syllable. It is of two types—stressed and pitched. Pitched accent is related to music. Vedic Saṁhitās are mainly concerned with pitched accent because they are actually sung. It is represented by three types of notes—

उदात्त—A note on which voice is raised (उच्चैरुदात्तः—Pāṇ. I. 2.29),

अनुदात्त—A note on which voice is low (नीचैरनुदात्तः—Pāṇ. I. 2.30).

स्वरित—A note which is a combination of उदात्त and अनुदात्त (समाहारः स्वरितः—Pāṇ. I. 2. 31).

स्वरित is of two types—Dependent and Independent. Independent again, is divided into सन्धिज and असन्धिज. सन्धिज again, is of three kinds—प्रशिष्ट-सन्धिज, क्षेप्र-सन्धिज and अभिनिहित-सन्धिज. Following chart will make the point clear—

Dependent स्वरित—An अनुदात्त is transformed into स्वरित because of the influence of preceding उदात्त. As transformation depends upon the preceding उदात्त, it is called dependent स्वरित ; e.g., चकार (रं).

Independent स्वरित—It is other than dependent स्वरित, hence, called Independent. A better term for this type would have been non-dependent स्वरित.

संघिज स्वरित—The three types of संघि (viz. प्रलिप्त, क्षैप्र, अभिनिहित) have been explained above (vide Appendix—'A' under euphonic combination, 1, 2, and 4). In these three types, two accents are merged into a स्वरित :—

- (a) प्रलिप्त संघि विशेष—इ + इ = ई ; ए + ए = ऐ, सुचि + इय = सुची'व.
- (b) क्षैप्र संघि—उदात्त इ, उ, (short or long) + अनुदात्त dissimilar vowel = स्व ; ए + इन्द्र = निन्द्र
- (c) अभिनिहित संघि—ए, ओ + अ = ऐऽ, ओ'ऽ respectively ; e.g., ते + अवर्धन्तु = ते'ऽवर्धन्त

Excepting in the above three (a), (b), (c), cases of संघि, the fusion between the preceding उदात्त and the following अनुदात्त (उ + अ) results in उदात्त

असंघिज स्वरित—This is called जाल्य स्वरित i.e. natural स्वरित. Such स्वरित is seen on य and व. Modern scholars take it as a case of क्षैप्रसंघिज स्वरित. They analyse य and व into इय and उय ; e.g., वीर्याणि (वीरिआणि) स्वं (सुय)

A. *The system of marking accents in the R̥gveda Sāṁhitā*

उदात्त—It is left unmarked; e. g., चकार (का).

अनुदात्त—It is marked with a horizontal stroke below; e. g., चकार (च).

स्वरित—It is marked with a vertical stroke above; e. g., चकार (र̣).

* प्रचय—One or more अनुदात्त syllables which come immediately after a स्वरित are called प्रचय, and are left unmarked; e. g., नासंत्याभ्याम् (या, भ्या).

‡ कम्प—An Independent स्वरित immediately followed by an उदात्त is called कम्प स्वरित, and is marked with figures १ or २ written immediately before the following उदात्त. If the independent स्वरित is on short syllable the figure १ is written with a horizontal stroke below and a vertical stroke above leaving the Independent स्वरित unmarked; e. g., व्य १ र्थिनः. If the Independent स्वरित is on a long vowel, the figure २ is written with a horizontal stroke below and a vertical stroke above,

---

* Both प्रचय and उदात्त are unmarked. But an unmarked syllable or syllables immediately following स्वरित is प्रचय. An unmarked syllable other than a प्रचय is उदात्त.

‡ स्वरित whether Dependent or Independent is a combination sound—combination of उदात्त and अनुदात्त, of which the first element is उदात्त and the second अनुदात्त. कम्प is a feature of Independent स्वरित. This is so because in a कम्प situation the जात्यस्वरित has to reach the following उदात्त. More precisely the उदात्त element of जात्यस्वरित has to reach the following उदात्त through the अनुदात्त element of the same जात्यस्वरित. In other

and the syllable immediately preceding the figure is also marked with a horizontal stroke below : o g ,
पुस्त्या ई स्वा

*B The system of marking accents in the
Vājasaneyi Samhita*

The notations adopted to mark the accents in the Vajasaneyi Samhita are the same as in the R V. with the following exceptions —

(1) An Independent स्वरित immediately preceded by an अनुदात्त is marked with the sign (—) below the syllable, e g ,
सर्वाद्य यातुप्राग्योऽधुराचो परासुवा

words, the high pitch of the उदात्त element has to descend to reach अनुदात्त point and then has to rise again to the height of the following उदात्त. In order to convert a descent into an ascent a jerk is inevitable. Hence, जात्यस्वरित followed by an उदात्त undergoes कम्प

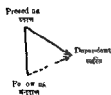
I कम्प

II कम्प

III No कम्प

IV No कम्प

(ii) An Independent स्वरित* immediately followed by an उदात्त is marked with the sign (ω) below the syllable, e g, गुस्तन्वा शन्तमया.

(iii) The अनुस्वार followed by श, ष, स, ह and र is shown with the sign (१०) immediately after the syllable on which it occurs, e g, मा मां हि१०सोऽञ्जनिता

*C The system of marking accents in the
Sāmaveda Samhitā*

The system of marking accents in the Sāmaveda Samhitā is quite different from that of the Rgveda Samhitā. In the Sāmaveda Samhitā the accents are marked with numerals above the syllables

उदात्त—It is marked with the figure १ e g, यजायजा (जा)^{३ १ २ १}

अनुदात्त—It is marked with the figure ३, e g, यजायजा (य)^{३ १ २ ३}

स्वरित—It is marked with the figure २ e g यजायजा (य)^{३ १ २ २}

प्रथम—It is left unmarked e g यजायजा (जा).^{३ १ २}

The following are the exceptions to the general rule given above —

(i) The figure २ is also used to indicate the उदात्त when it is followed by an अनुदात्त, e g ययमयुत (य)^{३ २ ३ १ २ २}

(ii) If one or more syllables having उदात्त come at the end of the Pada the first उदात्त is marked with 2 and the remaining are left unmarked, e g मर्हा हि या (र्हा)^{३ २ २}

(iii) If two syllables having उदात्त come in succession and are followed by an अनुदात्त, the first उदात्त is marked with २३ and the second is left unmarked, e g, ^{२३ ३ १ २ २३} त्वमिहसप्रथा (त्व).

(iv) When one उदात्त is followed by another उदात्त, the first is marked with १२, the second is left unmarked and the स्वरित following it is marked with २२, e g, ^{३ १२ २२} मित्रं न शत्रुं हि पशु

(v) An Independent स्वरित, not followed by an उदात्त, is marked with २२ and the preceding अनुदात्त with १२, = g ^{२२ २२ ३ १ २} अन्मैति रेमन्

(vi) An Independent स्वरित, followed by an उदात्त, is marked with २, and the syllable bearing the Independent स्वरित is prolated, e g. ^{३ २ १ २ २} द्वितीयां चरन् (त्वां ३)

(vii) An Independent स्वरित followed by an उदात्त and preceded by an उदात्त is left unmarked, e g, ^{३ २ १} विदो त्वां ३ स्थ (त्वां ३)

(viii) If two or more syllables having अनुदात्त come in succession and are followed by an उदात्त the first अनुदात्त is marked with ३ and the remaining are left unmarked, = g, ^{३ ३ ३} अविद्याने (अविता)

*D The system of marking accents in the
Atharvaveda Samhitā*

The notations adopted to mark the accents in the Atharvaveda Samhitā are the same as in the Rgveda Samhitā with the following exception—

(i) The independent स्वरित is marked with the sign (ॡ), if it is followed by an अनुदात्त or not followed by any syllable, e ॡ दिवी ॡ इ चक्षुरातंतम्, हिरण्यपाणि सुष्ठु। कृपात् स्व ॡ.

B The system of marking accents in the Satapatha Brāhmaṇa

The system of marking accents in the Satapatha Brāhmaṇa is quite different from that of the Rgveda Samhitā

उदात्त—It is marked with a horizontal mark below like the अनुदात्त of the Rgveda Samhitā, e ॡ अन्तरेणा-हवनीयं च गार्हपत्यं च

अनुदात्त—It is left unmarked, e ॡ अन्तरेणाहवनीय च (ॡ)

स्वरित—It is left unmarked, e ॡ अन्तरेणाहवनीय च (ॡ, य)

C The system of marking accents in the Taittiriya Samhitā

The notations to mark the accents in the Taittiriya Samhitā with its Brāhmaṇa and Āraṇyaka, are the same as in the Rgveda Samhitā with the following exception—

(i) An Independent स्वरित followed by an उदात्त does not produce कण्व and is marked as dependent स्वरित

Rules for rendering samhitā-text into pada-text

1 Separate each non compound word of the Samhitā-text as independent of one another, e g,

उवासोपा उच्छ्रात् नु (Samhitā-text)

उवास । उपा । उच्छ्रात् । च । नु । (Pada-text)

2 Notice the following effects of rule 1 —

(i) In the same word अनुदात्त, preceded by उदात्त, is changed in to dependent स्वरित, e g,

यस्या स्तन्तो (Sambhitā-text)

यस्या । स्तन्त । (Pada-text)

Note In the Sambhitā-text अनुदात्त remained अनुदात्त because of the following उदात्त But as in the Pada text each word is independent, such अनुदात्त is converted in to स्वरित because of the preceding उदात्त in the same word

(ii) In the same word अनुदात्त, preceded by स्वरित, is changed into प्रचय and so it is not marked, e.g.,

इन्द्रस्य नु (Sambhitā-text)

इन्द्रस्य । नु (Pada-text)

(iii) In the same word प्रचय followed by an अनुदात्त, are marked below (i.e. are shown as अनुदात्त), e.g.,

तदवीरयेथामनास्थाने (Sambhitā-text)

तत् । अवीरयेथाम् । अनास्थाने (Pada-text)

(iv) Words having neither उदात्त nor Independent स्वरित are marked below (i.e. are shown as अनुदात्त); e.g.,

तदवीरयेथाम् (Sambhitā-text)

तत् । अवीरयेथाम् (Pada-text)

(v) The numeral signs (१ and २) of a कम्प स्वरित are removed and the immediately preceding syllable is marked with the usual sign of स्व० ; e.g.,

पुस्त्या १ स्था (Sambhitā text)

पुस्त्यासु । आ (Pada-text)

- (vi) When the सन्धि is dissolved the accents belonging to the preceding and the following syllables that formed themselves into the सन्धि, are restored. The following rules guide the splitting of सन्धिज accents into natural ones—

उ + उ = उ

अ + अ = अ

स्व + स्व = Does not arise

अ + उ = उ

स्व + उ = उ

उ + स्व = Does not arise

उ + अ = उ

उ + अ = स्व in the following cases :—

(a) प्रशिष्ट सन्धि विशेष—इ + इ = ई; e. g.,
सूचि + इष्य = सूचीष्य

(b) क्षेप्र सन्धि—e. g., नु + इन्द्र = न्विन्द्र

(c) अभिनिहित सन्धि—e. g., ते + अवर्धन्त = तेऽवर्धन्त

3. Keep the following accents of the Samhitā-text unchanged—

- (i) उदात्त in all conditions ; e. g.,

इन्द्रस्य नु (Samhitā-text)

इन्द्रस्य । नु (Pada-text)

- (ii) In the same word अनुदात्त, followed by an उदात्त; e. g.,

अनारम्भणे (Samhitā-text)

अनारम्भणे (Pada-text)

- (iii) In the same word (dependent) स्वरित, preceded by an उदात्त; e. g.,

यानि चकारं (Sambhitā-text)

यानि । चकारं (Pada-text) —

- (iv) In the same word Independent स्वरित, preceded by अनुदात्त; e. g.,

दीर्याणि प्र (Sambhitā-text)

दीर्याणि । प्र (Pada-text)

- (v) In the same word प्रचयः, preceded by स्वरित (which follows an उदात्त); e. g.,

पर्वतानाम् (Sambhitā-text)

पर्वतानाम् (Pada-text)

4. Add इति :—

- (i) after the Pragṛhya vowels; e. g.,

प्र पर्वतानामुशती (Sambhitā-text)

प्र । पर्वतानाम् । उशती इति । (Pada-text).

Note. Here इति indicates that the immediately preceding vowel is a Pragṛhya and therefore incapable of entering into सन्धि. Vide Appendix—A, under प्रकृति-भाव (a) note.

- (ii) after the particle उ which is lengthened and nasalized; e. g.,

समु श्रिया (Sambhitā-text)

सम् । ऊ इति । श्रिया । (Pada-text)

- (iii) after rhotacized visarjanīya ; e. g.,
ये ते पन्थाः सवितः (Sambhitā-text)

ये । ते पन्थाः । सवितरिति । (Pada-text)

Note—Here सवितः enters into सन्धि with इति to indicate that the visarjanīya is a rhotacized one.

5. Besides इति, repeat—

- (i) a compound word terminating in Pragrhya, e. g.,
इन्द्रे'पिते (Sambhitā-text)
इन्द्रे'पिते इतीन्द्र'ऽइपिते (Pada-text)

Note—(i) Here इति is added to show that the preceding vowel is Pragrhya.

(ii) Repetition with an avagraha is to indicate the constituent पद of a compound.

- (ii) the word स्वः; e. g.,
येन स्वः स्तुभितम् (Sambhitā-text)
येन । स्वः'रिति स्वः । स्तुभितम् (Pada-text)

Note—(i) Here इति is added to show that visarjanīya is a rhotacized one.

(ii) स्वः is repeated to indicate a special feature viz., two स्वरित in succession in the Pada-text.

- (iii) a verb similar in form to a substantive to distinguish the former from the latter which is never repeated ; e. g.,

मा नो नि कः पुरुषत्रा नमस्ते (Sambhitā-text)

मा । नः । नि । कः'रिति कः । पुरुषत्रा । नमः । ते । (Pada-text)

Note—(i) Here इति shows that कः is originally rhotacized.

(ii) Repetition indicates that it is the verbal form and not a substantive (from क्त्वा).

- (iv) any word where there is a least possibility of confusion regarding its form ; e.g.,

मर्यायेव कन्या शुश्रूचै ते (Sambhitā-text)

मर्यायऽइव । कन्या । शुश्रूचै । तु इति ते (Pada-text)

Note—In the above passage one may be in a confusion that ते is a conjugational termination. Here repetition of ते after इति indicates that ते is not a conjugational termination, but an independent word.

6. Add avagraha :—

- (i) between the constituent पद of the compounds except द्वन्द्व and नन्; e.g.,

इन्द्रशत्रुः (Sambhitā-text)

इन्द्रऽशत्रुः (Pada-text).

Counter-example—मित्रायरुणा (Sambhitā-text)

मित्रायरुणा (Pada-text)

अमृतम् (Sambhitā-text)

अमृतम् (Pada-text)

- (ii) between the stem and the terminations—भ्याम्, भ्यस्, भिस्, नाम् and सु—not preceded by long syllables ; e.g.,

हरिऽभ्याम्, ऋषिऽभि, ऋषिऽभ्यः etc.

Counter examples—नासत्याभ्याम्, भुद्रेभिः etc.

Note. It appears that originally भ्याम्, भिस्, भ्यस् etc were independent words.

- (iii) between the stem and the termination सु, when the latter is not preceded by any of the cerebralizing vowels; e. g., अप्.सु.
Counter example—अग्निषु.
- (iv) between the stem and the suffixes—त्व, तस्, तम् etc.; e. g., उत्तरः, मारुतमाम्, etc.
- (v) between the prefixes and the stem; e. g., सुऽहता, समऽन्तम्.
- (vi) between the unaccented prefixes and the immediately following accented verbs; e. g., अतिऽरोहति, परिऽअर्पयत्.

But when the two prefixes, one unaccented and other accented, precede the unaccented verb, the first is separated by avagraha; e. g., प्रतिऽआर्षय, अनुऽआले'भिरे.

Accents in some words

A. Vocatives

- (i) A vocative coming at the beginning of a Pāda has उदात्त on its first syllable; e. g., नासत्या सुयुम्हयुः पवङ्गैः (नासत्या)
- (ii) A vocative, if it is not at the beginning of a Pāda, becomes सर्वानुदात्त; e. g., समु श्रिया नासत्या सचेधे (नासत्या).
- (iii) Each of the vocatives (substantives) in a series will have an उदात्त; e. g., अग्न् इन्द्र वरुण मित्र देवाः.

Counter example—

अग्न् इन्द्र वरुण मित्र देवाः (देवाः).

B. Pronouns

- (i) The pronominal doublets, viz. मा, मे, नौ, नः ; त्वा, ते, वाम्, वः have no उदात्त syllable.
- (ii) All the forms of एतद् have no उदात्त syllable ; e. g. ऐषामस्मे (एषाम्).
- (iii) ईम् सीम् and oblique cases of इदम्, when not emphatic and not coming with their substantive, have no उदात्त ; e. g., अस्य जनिमानि (अस्य). But अस्या वृषसः (अस्या).

C. Particles

च, वा, इव, उ, घ, ह, चिद् स्म, स्यित, कम् (after तु, सु, हि) and यथा (at the end of the Pāda) have no उदात्त.

D. Verbs

(1) A verb occurring at the beginning of a Pāda or a sentence is accented; e.g. रक्षन्ति तं पुण्यो ये सुगोपाः (रक्षन्ति); शये' वृत्रिञ्चरति जिह्यादन (शये', चरति).

(2) A verb occurring in a sentence which does not start with a क्रियापद is सर्वानुदात्त; e.g.; आज्ञा यमस्य प्रथने' जिगाय (जिगाय)

But this general rule is subject to the following restrictions:—

(a) When a series of verbs is used with the same subject, from the second verb onwards the verbs, are supposed to form new sentences and are accented ; e. g., देवा' पाहि धुमि हव्यम् (धुमि).

But the first verb of the series, too, is accented when,

(i) each of them is connected with च or वा ; e. g., पितरं' च ह्येवं मातरं' च (ह्येवंम्).

(ii) च or वा is dropped, e.g., अपापी'तो वाचते'वेति सू'यम् (वाचते)

Note. According to macdonell, it (ii) occurs when in the same Pāda a compound verb is immediately followed by a simple verb

(b) As vocatives are treated non-existent to a sentence, a verb immediately following an initial one, becomes the first word of the sentence and is accented; e.g., अग्ने' जुषस्व' नो हवि' (जुषस्व)

(c) The verb, occurring after any form of the relative यत्, even though it is obstructed by other words, is always accented, e.g., यद्विद्वाहं'प्रपमजाम् (अहं'); यानि' वृकारं' प्रह्मामि वृजो' (वृकारं').

(d) The verb used with यद् यदि, कुर्वित नेत्, वेत् चन, हि, and च (in the sense of 'if') is accented, e.g., अयोदेवं' दुर्भेद' वा हि जुले' (जुले), इन्द्र'च मृळ्याति' नो (मृळ्याति').

E Nominal Verbs

(i) Tense Participles compounded with one or more prepositions retain their original accent while the prepositions lose, e.g., अनुगच्छ'मानं पुनर्विवृ'त्सन्

(ii) Past passive participle compounded with one or more prepositions loses its accent while the preposition immediately preceding it retains, e.g., निहि'ताः . When there are two prepositions the first loses its accent, e.g., सुमाहृ'तम्

(iii) Dative infinitive in त्वे has double accent, e.g., एतु'त्वे

F. Compounds

(i) In देवता-द्वन्द्व compound each member retains its natural accent; e.g., इन्द्रा'वरुणौ, इन्द्रा'वृहस्पतिं

Exception—If the initial syllable of the second member is अनुदात्त (excepting वृषि'भो, चर, शू'न, and मचि'न्), then only that

member retains its natural accent and the first member becomes सर्वानुदात्त; e.g., इन्द्राग्निर्म्याम.

Counter examples—द्यावापृथिवी, सोमोऽसुता, इन्द्रोऽपूषणा, शुक्लमन्विती.

(ii) Regularly formed co-ordinative compounds accent the last member; e.g., इन्द्रवायू, अहोरात्राणि, भद्रपापः.

(iii) In a तत्पुरुष compd. generally the accent is on the final syllable of the second member; e. g., भद्रवादिन्. But when the second member is an agent noun in अन्, an action noun in य, or an adjective in इ or क् the accent is on the radical syllable of the second member; e. g., देवमादेन, अहिहृत्य, पथिरक्षि, सोमपावन्.

Exceptions—

(a) When the word तुल्य and its synonyms, words in instrumental or locative case, words used as standard of comparison, indeclinable words in accusative case, and the words terminating in the suffix कृत्य are used as first member, they retain their natural accent; e.g., तुल्यश्वेतः, किरिकाणः, मन्दुवसंख, रात्रीष्यामा, अयंज्ञ, मीग्योऽव्याम्.

(b) The first member is, however, accented when the second member is past passive participle in त and क् or action noun in ति; e.g., देवहित, इन्द्रेषित, वाजंवाति.

(c) The first member retains the natural accent when the word पति is used as second member; e. g., गृहपति.

(d) In a certain number of words read in वतस्पत्यादि ण् both the members retain their natural accent; e. g., वतस्पति, बहुस्पति, वद्वनपाद्, गुनुषेप etc.

(iv) In a कर्मधारय compd. the accent is on the final syllable of the second member; e. g., मृथमृजाम्, महाधन. But, however, it shifts to the penultimate syllable,

when the second member ends in इ, मन्, यन्, or in a gerundive (used as a noun); e. g., दुर्गभिः, सुतमं, आशु-पत्यं, पूर्वपेयं

Exceptions—

The first member is, however, accented—

(a) When it is an adverbial word qualifying a past participle in तु or व or a verbal noun in सि, e. g., दुहितुः, सप्तसुति

(b) When it is the privative particle अ or अन् compound-
ed with a participle, adjective or substantive, e. g., अनन्ता,
अविदात्, अकृत, अकुमार

(c) In a बहुव्रीहि compd. the first member generally retains its natural accent, e. g., चित्रध्वस्तम्

Exceptions—

बहुव्रीहि, however, accent the second member—

(a) When the first member is a dissyllabic adjective ending in इत् or उ, e. g., सुविद्युन्म, विभुस्तु, पुरुषम्.

(b) When the first member is द्वि, त्रि, दुस्, सु or the privative
participle अ or अन्, e. g., द्विषद् त्रिनाभिः, दुर्मर्षन्, सुमर्षं, सुपुत्रम्

Exception—

(v) In an अव्ययीभाव compd. the first member is
invariably accented; e. g., अमिषु, वरद्वेप

Exceptions—

अव्ययीभाव compd. however, accents the final syllable of
the second member, when the first member is a preposition
and the second member ends in अ e. g., मनुकाय

(vi) Iterative compd. invariably accents the first
member; e. g., दिवेदिवे, प्रप्र

APPENDIX—C

VEDIC METRE

All the four Samhitās (with a few exceptions in the Yajurveda and the Atharvaveda) are metrical compositions. Hence they are called छन्दः.

General nature of the Vedic metres :—

- (i) Each metrical unit (पाद) is made of a specific number of syllables. A syllable is a vowel or a vowel with consonant or with anusvāra. A Pāda may consist of five, six, seven, eight, ten, eleven or twelve syllables.
- (ii) In fulfilment of the requirement of a Pāda, word is not to be split.
- (iii) In case of lesser syllables than required in a Pāda, the following devices are adopted :—
  - a. Its coalesced combinations may be resolved.
  - b. Where initial अ is elided after final ए or ओ, it may be restored as a separate syllable.
  - c. Conjunctions with semivowels may also be separated by means of corresponding vowels.
  - d. Contracted vowels or diphthongs may be read as equivalent to two syllables. For example, ज्येष्ठ 'to' be read ज्ययिष्ठ.
  - e. In some cases anaptyxis (स्वरसक्ति) may be read as a syllable. For example, in some cases इन्द्र is read as इन्द्र.

- f. The genitive plural termination *आम्* is restored to *अअम्* at the end of an eight-syllabled *Pāda*.

Classification of metres

Seven metres have been regarded as standard or model metres in the *Prātisākhya*. They are—*गायत्री*, *उष्णिक्*, *अनुष्टुप्*, *बृहती*, *पङ्क्ति*, *त्रिष्टुप्* and *जगती*. They consist of syllables in an ascending order by four. *गायत्री* consists of twenty-four, *उष्णिक्* of twenty-eight, *अनुष्टुप्* of thirty-two, etc. The *Rgveda Prātisākhya* deals with the Vedic prosody keeping this principle in view.

Variations in the syllables in a stanza

A stanza may be short or long by one or two syllables. If it is short by one syllable it is called *निचुत्*; if long by one it is called *भुरिज्*. If a stanza in a particular metre of the seven metres given above is short by two syllables than the requisite number, it is called *विराज्* of that metre or *सम्राज्* of the previous metre, if it falls in the sphere of the previous metre. Similarly, if a stanza in a particular metre given above is in excess of two syllables than the requisite number, it is called *सम्राज्* of that metre or *विराज्* of the following metre, if it falls in the sphere of the following metre.

Nature of Pāda in a stanza

Generally, a metre has a specific name according as it has a certain number of syllables. But sometimes the same stanza is called by the name of another metre from the point of view of the *Pādas*. A stanza may consist of two, three, four, five, six, seven or eight *Pādas*. Sometimes in a stanza all the *Pādas* are

metrically identical i.e. have equal number of syllables. This is the case with the metres of simple stanzas viz. गायत्री, अनुष्टुप्, पङ्क्ति, त्रिष्टुप्, जगती and द्विपदा विराज्. Sometimes they do not have equal number of syllables. This is the case with उष्णिक्, पुर-उष्णिक्, ककुप्, बृहती, सतो-बृहती, अतिशकरी, अत्यष्टि etc. Generally, such stanzas are the combination of गायत्री and जगती. By changing the order of the various feet many sub-varieties of the metres are formed. Sometimes a stanza of only one or two Pādas occurs. The stanza of one Pāda is called एकपदा and that of two is called द्विपदा. They are, however, named after that very metre to which they are similar regarding number of syllables in a Pāda. Some take एकपदा as an appendage to the preceding stanzas.

Metrical pause

(a) Pause at the end of hemistich (Śaṅkara's view)

(i) In the stanzas of 3 Pādas = 2, 3.

Sometimes " " " " " = 1, 3.

(ii) " " " 4 " = 2, 4.

(iii) " " " 5 " = 2, 4, 5.

Sometimes " " " " " = 2, 5.

" " " " " = 3, 5.

(iv) " " " 6 " = 2, 4, 6.

Sometimes " " " " " = 3, 6.

" " " " " = 2, 6.

(v) " " " 7 " = 3, 5, 7.

Sometimes " " " " " = 3, 7.

" " " " " = 2, 7.

(vi) " " " 8 " = 3, 5, 8.

Pause inside a Pāda (Modern view) :—

(b) Pādas consisting of eleven and twelve syllables have pause inside after the fourth or the fifth syllable. This pause inside a Pāda is called Caeura.

1. गायत्री—3 = 8 + 8 + 8 = 24

or 4 = 6 + 6 + 6 + 6 = 24

Example—भगभक्त्य ते ययमुदशेम तवावसा ।
मूर्धानं राय आरभे ॥

R.V. I. 24. 5

2. उष्णिक्—3 = 8 + 8 + 12 = 28

Example—अग्ने वाजस्य गोमत ईशान. सहस्रो यदो ।
अस्मे घेहि जातवेदो महि अयः ॥

R.V. I. 79.4

3. अनुष्टुप्—4 = 8 + 8 + 8 + 8 = 32

Example—आशु दूतं विवस्वतो विश्वा यश्चर्षणीरभि ॥
आ जभुः केतुमायवो भृगवाणं विश्वेविशे ॥

R.V. IV. 7.4

4. बृहती—1 = 8 + 8 + 12 + 8 = 36

Example—

मा चिदग्यहि शंसत सत्तायो मा रिपण्यत ।
इन्द्रमित्तोता वृषणं सचा सुते गुहुरुक्था च शंसत ॥

R.V. VIII. 1.1

5. पङ्क्ति—5 = 8 + 8 + 8 + 8 + 8 = 40

Example—

मादयस्य सुते सचा शनसे शूर राघसे ।
विदमा हि त्वा शुखमुमुष कामान्तसमृज्जहेऽथा नोऽविता भव ॥

R.V. I. 81.8

6. त्रिष्टुप्—4 = 11 + 11 + 11 + 11 = 44

Example—

इन्द्रो यातोऽवसितस्य राजा शमस्य च शृङ्गिणो वयवाहुः ।
सेदु राजा क्षयति चर्षणीनामराज्ञ नेमिः परिता बभूव ॥

R.V. I. 32.15

7. जगती—4 = 12 + 12 + 12 + 12 = 48

Example—

गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कथि कवीनामुपमश्रवस्तमम् ।
व्येष्टराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम् ॥

R.V. II. 23.1

1. Varieties of गायत्री :—

(i) अति निचृत्—3 = 7 + 6 + 7 = 20

Example—पुस्तमं पुरुषां स्तोतृणां विवाचि ।
वाजेभिर्वाजयताम् ॥

R.V. VI. 45.29

(ii) पादनिचृत्—3 = 7 + 7 + 7 = 21

Example—कथ वः सुम्ना नव्यांसि भरतः कथ सुविता ।
कथो विश्वानि सौमगा ॥

R.V. I. 38.3

(iii) वर्धमाना—3 = 6 + 7 + 8 = 21

Example—ओर्वप्रा अमर्त्या न्यतो देव्युद्धतः ।
ज्योतिषा वाघते तमः ॥

.V. X. 127.2

- (iv) विराज—3 = No order of the number of syllables in the Pādas = 22.

Example—यत्रोत बाधितेभ्यश्चक्रं कुत्साय युध्यते ।
मुषाय इन्द्र सूर्यम् ॥

R.V. IV. 30.4

- (v) यवमध्याविराज—3 = 7 + 8 + 7 = 22

Example—मिमीहि श्लोकमास्ये पर्जन्यइव ततनः ।
गाय गायत्रमुक्थ्यम् ॥

.V. I. 38.14

- (vi) निवृत्—3 = No order of the number of syllables in the Pādas = 23

Example—नकिरिन्द्र त्यदुत्तरो न ज्यायौ अस्ति वृत्रहन् ।
नकिरेया यथा त्वम् ॥

R.V. IV. 30.1

- (vii) यवमध्या गायत्री—3 = 7 + 10 + 7 = 24

Example—
स सुन्वे यो वसुनां यो रायामानेता य इक्षानाम् ।
सोमो यः सुक्षितीनाम् ॥

R.V. IX. 108.13

- (viii) उज्जिगर्भा—3 = 6 + 7 + 11 = 24

Example—ता मे अश्व्यानां हरिणां नितोशना ।
उतो नु कृत्व्यानां नृवाहसा ॥

R.V. VIII. 25.23

- (ix) भुरिङ्—3 = 8 + 10 + 7 = 25

Example—
विद्वांसाविद्दुरः पृच्छेदविद्वानित्यापरो अचेताः ।
नू चिन्तु मर्ते अक्वी ॥

R. V. I. 110.2

- (x) भुरिक् पदपङ्क्ति—5 = 5 + 5 + 5 + 5 + 6 = 26

Example—घृतं न पूतं तनूररेपाः शुचि हिरण्यम् ।
तत्ते रुम्भो न रोचत स्वधावः ॥

R. V. IV. 10.6

2 Varieties of उष्णिक्—

(i) ग्यङ्कुशिरा-निचृत्-ककुप्—3 = 11 + 12 + 4 = 27

Example—

ददीरेक्णस्तन्वे ददिर्वसु ददिर्वाजेषु पुरुहूत वाजिनम् ।
नूनमथ ॥

; R. V. VIII. 46.15

(ii) ककुप्—3 = 8 + 12 + 8 = 28

Example—

युष्माकं स्मा रथो अनु मुदे दधे मरुतो जीरदानवः ।
वृष्टि द्यावो यतीरिव ॥

R. V. V. 53.5

(iii) पुरा उष्णिक्—3 = 12 + 8 + 8 = 28

Example—

तच्चक्षुर्देवहितं शुक्रमुचरत् ।
पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतम् ॥

R. V. VII. 66. 16

(iv) पिपीलिङ्गमध्या—3 = 11 + 6 + 11 = 28

Example—

हरी यस्य सुयुजा विव्रता, वेर्खन्तानु शेपा ।
उभा रजी न केशिना पतिर्दन् ॥

R. V. X. 105.2

(v) तनुशिरा—3 = 11 + 11 + 6 = 28

Example—

प्र या घोषे भृगयाणे न शोभे यथा वाचा यजति पञ्चियो याम् ।
प्रेपयुर्न विद्वान् ॥

R. V. I. 120. 5

(vi) अनुष्टुप्गर्मा—1 = 11 + 8 + 8 + 8 = 29

Example—

पितुं नु स्तोपं महो धर्माणं तविपीम् ।
यस्य त्रितो व्योजसा वृत्रं विष्वर्मर्दयन् ॥

R. V. I. 187.1

3. Varieties of अनुष्टुप् :—

(i) काविराट्— $3 = 9 + 12 + 9 = 30$

Example—

ता विद्वांसो हवामहे वां ता नो विद्वांसा मन्म वोचेतमद्य ।
प्रार्चयमानो युवाकुः ॥

R. V. I. 120. 3

(ii) विराट्— $3 = 10 + 10 + 10 = 30$ or " $= 11 + 11 + 11 = 33$

Example—

शुधी इवं विपिपानस्यार्द्धेर्धोधा विप्रस्यार्चतो मनीषाम् ।
कृष्या युवांस्यन्तमा सचेमा ॥

R. V. VII. 22. 4

अग्न इन्द्रश्च दाशुषो दुरोणे सुतावतो यज्ञमिदोप यातम् ।
अमर्धन्ता सोमपेयाय देवा

R. V. III. 25. 4

(iii) महापदङ्क्ति— $6 = 5 + 5 + 5 + 5 + 5 + 0 = 31$

Example—

तव स्वादिष्टाग्ने संहृष्टिरिदा चिदह इदा चिदक्षोः ।
द्विये रुक्मो न रोचत उपाके ॥

R. V. IV. 10. 5

(iv) निचृत्— $4 = \text{Any three of } 8 + \text{any one of seven} = 31$

Example—

श्रुतायानं विचेतसं पश्यन्तो यामिय स्तुभिः ।
विश्वेषामघ्वराणां हस्वत्वारं दमेदमे ॥

R. V. IV 7. 3

(v) नष्टरूपा—3 = 3 + 10 + 3 = 32

Example—

वि पृच्छामि पाक्या न देवान्वपट्कृतस्याद्भुतस्य दक्षा ।
पातं च सहस्रो युवं च रभ्यसो नः ॥

R. V. I. 120. 4

(vi) कृति—3 = 12 + 12 + 8 = 32

Example—

मा कस्मै घातमभ्यमित्रिणे नो माकुत्रा नो गृहेभ्यो धनेघो गुः ।
स्तनानुजो अशिन्धीः ॥

R. V. I. 120. 8

(vii) पिपीलिकामध्या—3 = 12 + 8 + 12 = 32

Example—

पयूं पु प्र धन्य वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः ।
द्विपस्तरध्या ऋणया न ईयसे ॥

R. V. IX 110. 1

4. Varieties of बृहती :—

(i) पिपीलिकामध्या—3 = 12 + 8 + 12 = 32

Example—

अभि वो वीरमन्वसो मदेषु गाय गिरा महा विचेतसम् ।
इन्द्रं नाम श्रुत्यं शाकिनं वचो यथा ॥

R. V. VIII. 46. 14

(ii) विराडूर्ध्वा—3 = 12 + 12 + 12 = 36

Example—

अजीजनो अमृत मर्त्येर्ष्यो ऋतस्य धर्मज्ञमृतस्य चारुणः ।
सदासरो वाजमच्छा सनिष्यदत् ॥

R. V. IX. 110. 4

(iii) पुरस्तात्— $1 = 12 + 8 + 8 + 8 = 36$

Example—

अधीन्वत्र सप्तति च सप्त च ।

सद्यो दिदिष्ट तान्वः सद्यो दिदिष्ट पार्थ्यः सद्यो दिदिष्ट मायवः ॥

R. V. X. 93. 15

(iv) उपरिष्टात्— $4 = 8 + 8 + 8 + 12 = 36$

Example—

न तमहो न दुरितं देवासो अष्ट मर्त्यम् ।

सजोषसो यमयमा मित्रो नयन्ति यरुणो अति द्विपः ॥

R. V. X. 126. 1

(v) म्यङ्कुशारिणी or स्कन्दमोषी or उरोबृहती—

$4 = 8 + 12 + 8 + 8 = 36$

Example—

ईजानमिदू यौर्गूर्तावसुरज्जानं भूमिरभि प्रभूपणि ।

ईजानं देषावन्धिनावभि सुम्नैरवर्धताम् ॥

R. V. X. 132. 1

(vi) विस्तार— $1 = 8 + 10 + 10 + 8 = 36$

Example—

युवं ह्यास्तं महो रन्युवं वा यन्निरततंसतम् ।

ता नो वसू सुगोपा स्यातं पातं नो वृकादघायोः ॥

R. V. I. 120. 7

(vii) विषमपदा— $4 = 9 + 8 + 11 + 8 = 36$

Example—

सन्तिवः सुसन्तिरस्य चित्र चेतिष्ठ सूतृव ।

प्रासदा सद्गाद् सहृदिं सहन्तं भुज्युं वाजेषु पूर्व्यम् ॥

R. V. VIII. 46. 20

5. Varieties of पङ्क्ति :—

(i) विराज्—4 = 10 + 10 + 10 + 10 = 40

Example—

मन्ये त्वा यज्ञियं यज्ञियातां मन्ये त्वा च्यवनमच्युतानाम् ।
मन्ये त्वा सत्त्वनामिन्द्र केतुं मन्ये त्वा वृषभं चर्षणीनाम् ॥

R. V. VIII. 96. 4

(ii) विपरीत सतोबृहती—4 = 8 + 12 + 8 + 12 = 40

Example—

य ऋषयः श्रावयत्सखा विश्वेत्स वेद जनिमा पुरुषदुतः ।
तं विश्वे मानुषा युगेन्द्रं हवन्ते तविषं यतस्तुचः ॥

R. V. VIII. 46. 12

(iii) आस्तार—4 = 8 + 8 + 12 + 12 = 40

Example—

आग्निं न स्ववृक्तिभिर्होतारं त्वा वृणीमहे ।
यज्ञाय स्तीर्णं बर्हिषे वि वो मदे शीरं पाथक शोचिषं धियक्षसे ॥

R. V. X. 21. 1

(iv) प्रस्तार—4 = 12 + 12 + 8 + 8 = 40

Example—

उत नो देवावधिना शुभस्पती धामभिर्मित्रावरुणा उरुण्यताम् ।
महः स राय एषतेऽति धन्वेव दुरिता ।

R. V. X. 93. 6

(v) संस्तार—4 = 12 + 8 + 8 + 12 = 40

Example—

पितुमृतो न तन्तुमित्सुदानवः प्रति दध्मो यजामसि ।
अप्य अप स्वमुत्तमः सं वर्तयति वर्तनि शुजातता ॥

R. V. X. 172. 3-4

(vi) विस्तार— $4 = 8 + 12 + 12 + 8 = 40$

Example—

अग्ने तव श्रवो वयो महि भ्राजन्ते अर्चयो विभावसो ।
बृहद्भानो शवसा वाजसुक्थ्यं दधासि दाशुपे कवे ॥

R. V. X. 140. 1

6. Varieties of त्रिष्टुप् :—

(i) एकपदा— $1 = 11$

Example—

असिक्न्यां यजमानो न होता ।

R. V. IV. 17. 15

(ii) द्विपदा— $2 = 11 + 11 = 22$

Example—

अग्ने भव सुपमिधा समिद्ध उत यर्हिरुर्विया वि स्तृणीताम् ।

R. V. VII. 17. 1

(iii) विराट्— $1 =$ No order of the number of syllables
in the Pādas = 42

Example—

आ कृष्णेन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च ।
हिरण्ययेन सविता रथेना देवो याति भुवनानि परयन् ॥

R. V. I. 35. 2

(iv) निचृत्— $1 =$ No order of the number of syllables
in the Pādas = 43

Example—

ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्य ।
विश्वं तद्भद्रं यदयन्ति देवा बृहद्भदेम विदधे सुवीराः ॥

R. V. II. 23. 19

(v) अभिसारिणी—4 = 10 + 10 + 12 + 12 = 44 . . (

Example—

यो वाचा विवाचो भृगवाचः पुरु सदस्ताशिवा जघान ।

तत्तादिदस्य पौत्स्यं गृणीमसि पितेव यस्तविषी वावृष्टे शवः ॥

R. V. X. 23. 5

(vi) विराट्पूर्वा or पङ्क्त्युत्तरा—5 = 10 + 10 + 8 + 8 + 8 = 44

Example—

एवेन्द्राग्निभ्यामहावि हव्यं शूष्यं घृतं न पूतमद्रिभिः ।

ता सूरिषु श्रयो बृहद्रथिं गृणत्सु दिधृतमिषं गृणत्सु दिधृतम् ॥

R. V. V. 86. 6

(vi) यवमध्या—5 = 8 + 8 + 12 + 8 + 8 = 44

Example—

बृहद्भिर्भरगने अर्चिभिः शुक्रेण देव शोचिषा

भरद्वाजे समिधानो यविष्ठ्य रेवन्नः शुक्र दीदिहि दधुमत्पावक
दीदिहि ।

R. V. VI. 48. 7

(vii) मुरिज्—1 = No order of number of syllables in
the Pādas = 45

Example—

बृहस्पते अति यदयो अर्हाद्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु ।

यदीदयच्छवस ऋतप्रजात तदस्मासु द्रविणं घेहि चित्रम् ॥

R. V. II. 23. 15

(viii) स्वराट्—4 = No order of number of syllables in
the Pādas = 46

Example—

धामन्ते विधे भुवनमधि त्रितमन्तः समुद्रे हृद्यन्तपयुपि ।

अधामनीकं समिधे य आश्रुतस्तमस्याम मधुमन्तं त ऊर्मिम् ॥

R. V. IV. 58. 11

(ix) उपजगती— $4 = 12 + 12 + 11 + 11 = 46$

Example—

सो चिन्नु वृष्टिर्यूध्या स्वा सचाँ इन्द्रः श्मश्रूणि हरिताभि
प्रष्णुते ।

अव वेति सुश्वपं सुते मधूदिद् धूनोति वातो यथा वनम् ॥

R V X 23. 4

7. Varieties of जगती :—

(i) विराट्— $4 =$ No order of number of syllables in
the Pādas = 46

Example—

देवाभिस्ते असुर्यं प्रचेतसो बृहस्पते यन्नियं भागमानद्युः ।

वस्त्राह्य सूर्यो ज्योतिषा महो विश्वेषामिज्जनिता व्रक्षणांसि ॥

R V II 23. 2

(ii) तिचुत्— $4 =$ No order of the number of syllables
in the Pādas = 47

Example—

आ विवाध्या परिरापस्तमांसि च ज्योतिष्मन्तं रथमृतस्य तिष्ठसि ।

बृहस्पते भीममभिन्नदग्ध्ननं रक्षोहणं गोत्रभिद स्वर्विदम् ॥

R V II 23. 3

(iii) महापङ्क्ति— $6 = 8 + 8 + 8 + 8 + 8 + 8 = 48$

Example—

महि वो महतामवो वरुण मित्र दाशुपे ।

यमादित्या अग्नि द्रुहो रक्षथा नेमघं नशदनेहसो च ऊतयः
सुऊतयो च ऊतयः ॥

II V. VIII 47. 1

- (iv) महासतो बृहती—5 = Any two of 12 syllables and three of 8 syllables = 48

Example—

आ यः प्रपौ भानुना रोदसी उमे धूमेन घावते दिवि ।
तिरस्तमो ददश ऊर्म्यास्था श्यावास्वरूपो घृषा श्यावा
अरूपो घृषा ॥

R. V. VI. 48. 6

APPENDIX—D

VEDIC DEITY

The Rgvedic hymns are addressed to gods and goddesses, Agni, Indra, Varuna, Asvins, Usas etc with a view to inducing them to grant the prayers for wealth, health, victory, and in a word all the happiness of this world

What are these gods ? (i) Yāska has referred to the view that gods have human forms with hands legs, mouth and hair They have wives and other relations They eat drink, walk and kill the enemies ✓

(ii) Another explanation is that gods are embodiments of psychic powers Vedic cosmogonic thoughts are expressed through them Manas (mind), Prāna (life) and Vāk (matter) correspond Sattva, Rajas and Tamas respectively and are the cause of the universe Agni stands for Prana Indra represents Manas Maruts, the associates of Indra, are the organs Savitar ■ Mind At the command of Mind life begins Viṣṇu is supreme self power Demons are the hinderers of light Gods and demons represent a cosmic struggle

(iii) Gods are different phenomena of nature—fire, wind sun, earth, moon, etc Natural phenomena, personified as gods, were endowed with powers Why did Vedic seers call the phenomena of nature as gods ? The epithet देव was originally applicable to sky, sun, moon, dawn, fire, lightning etc and afterwards extended to earth, storm, rain and even to the night Yāska calls every object of worship or praise, a देवता

Characteristics of the Vedic deities

1 *Common characteristics*

The character of each Vedic deity is made up of a few original traits mingled with features common to all. They are said to have brilliance, power, benevolence, wisdom, infinity, omniscience, omnipotence, immortality, righteousness, holiness and mercy. Besides, the function of creation, preservation and destruction are ascribed to them. They are also to extend the earth and prop the air and the sky.

2 *Mutual exchange of characteristics*

The characteristic of receiving the attributes of others is prevalent among Vedic deities. Thus, Agni is called Vritra slayer which usually goes with Indra. He is given the thunderbolt, he wins the cows, the waters, the sun, and the dawns, attributes all belonging to Indra. Visnu and Indra are described as receiving each the powers of other. Brhaspati, too, receives many of the attributes such as Vajrin, killing Vala, releasing cows etc. which are mainly ascribed to Indra.

3 *Identification*

The tendency to wipe out the few distinctive attributes by assigning nearly every power to every deity, led to identification of one deity with another. The identity of fire in heaven, earth and middle region was clearly stated by the Vedic seers. The entire opening hymn of the second Mandala is marked by the identification of Agni with all gods—Dyu, Indra, Visnu, Brahma, Brahmanaspati, Varuna, Mitra, Āryaman, Tvastr, Rudra, Bhaga etc. Aditi is identified not only with all the gods but with all that has been and shall be born, air and heaven.

4 *Henotheism*

Every Vedic deity is extolled above all others. Indra, Varuna, Agni or Savitar has each in turn been spoken of as chief of the deities or the creator of the world. Prof. Max Müller has named this tendency as Henotheism or Kathenotheism.

5 *Dependedness*

But as against the henotheistic characteristic, the Vedic deities are also represented as dependent of others. Varuna and Surya are subordinate to Indra, Varuna and Aśvins submit to the power of Viṣṇu, Indra, Mitra Varuna, Aryamaṇ, Rudra cannot violate the ordinances of Savitar.

6 *Genesis of the deities*

Vedic deities are characterised as having their birth from heaven and earth, and sometimes from some other deities. In one entire hymn (R V IV 18) the birth and infancy of Indra are mentioned. The birth of Agni is referred to in good many passages of the Rgveda. The birth of Aśvins, Maruts, Savitar, Usas and others is mentioned. Generations of deities are also expressly referred to in several passages.

7 *Anthropomorphism*

Head, face, mouth, cheeks, eyes, hair, shoulders, breast, belly, arms, fingers, feet, etc. are attributed to Vedic deities. They are often represented as wearing coats of mail and bearing weapons such as the bow, the spear, the battle-axe.

8 *Gods at the sacrifices*

Gods are often represented as coming at sacrifices in their luminous chariots which are regularly drawn by steeds. Various offerings are made to them. Agni is the mouth

through which gods take their share at sacrifices. Soma is their favourite beverage. Their food consists of milk in its various forms, butter, barley etc.

9 Benevolence

The Vedic gods are characterised as being almost exclusively beneficent beings, bestowers of prosperity. They destroy the enemies of the human beings. They are friends of the sacrificer, but are angry with the niggardly people.

10 Moral tone

The character of the Vedic deities is moral. All the gods are truthful. They are the friends and guardians of honesty and righteousness. They are holy ones and wise. Varuna is the chief upholder of moral law.

11 Hostile nature

Contrary to moral nature Vedic deities are hostile to their parents. Agni, Sūrya, Indra are the killers of their parents. Indra breaks the harmony of heaven. He appears to have fought against the gods, shattered the chariot of dawn and threatened to slay his faithful companion, the Maruts.

Number of Gods

The number of the Vedic gods varies to a considerable extent. The Rigveda is conscious of the number of the gods as 33, divided into three groups of eleven each. But in a stanza (R V III 99) the number of the gods is stated to be 3339.

The traditional classification of the gods according to their place is terrestrial (पृथिवीस्थान) aerial (अन्तरिक्ष स्थान) and celestial (द्युस्थान). But this triple classification is defective in the sense that Tvastṛ and Prithivī appear in all the three spheres. Agni and Usas are both terrestrial and

aerial Varuna, Yama and Savitar are as much aerial as celestial

Vedic gods have relative greatness. Indra as the mighty warrior and Varuna as the Supreme moral ruler are towering deities. Next to them come Agni and Soma. On the frequency of the hymns addressed to them the gods of the R̥gveda may be distinguished in five classes—(i) Indra, Agni, Soma, (ii) Aśvins, Maruts, Varuna, (iii) Usas, Savitar, Brhaspati, Sūrya, Pūsan, (iv) Vāyu, Dyāvāprithivī, Viṣṇu, Rudra, (v) Yama, Parjanya. Bloomfield has proposed a classification of gods into prehistoric, transparent, translucent, opaque and abstract or symbolic. Macdonell conjectures a classification of gods based on the stage of personification which the various deities represent. Keith has classified vedic deities into four—(i) the greater gods of the region—heaven, earth and air, (ii) minor nature deities, (iii) abstract deities, and (iv) a group of divinities.

The most reliable classification accepted by almost all the scholars is founded on the natural bases which they represent. The order of the Dyausthāna gods contains Dyauṣ, Varuna, Mitra, Sūrya, Savitar, Viṣṇu, Pūsan, the Aśvins and the goddesses Uṣas and Rātri. The Antarikṣasthāna class is made up of Indra, Apamnapat, Rudra, Maruts, Vāyu, Parjanya, and Āpas. The Prthivīsthāna category is represented by Prthivī, Agni and Soma.

Individual-Deities

Celestial

VARUNA

Varuna is the supreme deity of the R̥gvedic pantheon. He is sometimes invoked along with Indra and frequently with Mitra and other deities.

(i) *Anthropomorphism*

Varuna has face, eyes arms, hands, and feet. He walks, drives, sits, eats and drinks. Agni is Varuna's face. Sun is his eye. His car is drawn by well yoked steeds. His abode is golden and situated in heaven. He sits in his palace looking on all deeds of human beings. His spies sit around him.

(ii) *Water-god*

Varuna is often regarded as the god of water. He is said to have led watery floods or rivers onward. He is the regulator of the waters. He causes the rivers to flow. His abode is confined only to water in the post Vedic literature.

(iii) *Man par excellence*

Varuna is the man par excellence. Self existence and strength are especially attributed to him. He is the universal monarch. No god can violate his orders. By his law heaven and earth are held apart. The wind is Varuna's breath. By his ordinances the moon moves brightly at night. He has fixed the abodes of creatures. Rivers flow unceasingly according to his ordinance. Varuna's power is so great that neither the birds nor the rivers can reach the limit of his domain.

(iv) *Moral tone*

Varuna's moral traits are much emphasized. He is connected with Rta. Moral elevation and sanctity are the principal attributes of Varuna. He severely punishes the sinners and binds them with fetters. On the other hand he is gracious to the penitent.

(v) *Favourite deity*

Varuna is the favourite deity of the Vedic worshippers. Through his protection one can get a store of wealth.

Prayers with oblations were offered to him to obtain his favour. He renders his assistance to those who serve him. He is very liberal.

(vi) *Varuna at the Sacrifice*

Varuna was worshipped and praised at every sacrifice. Oblations of Soma pressed with stones were offered to him in sacrifices. He was worshipped thrice a day. Sacred grass was his seat and soma was offered on this grass.

Who is Varuna ?

Commenting on R. V. (VII 87 1) Sayana holds the view that Varuna is the god of darkness or night. But he also holds the view that Varuna is preeminently a god of water. Max Müller regards him the starry vault of heaven. Oldenberg thinks Varuna to be moon in contrast with Mitra, the sun. Bergaigne regards Varuna as Vṛtra who restrains with his pāśa. Johnson regards him the winter in its divine aspect, the demoniac one being represented by Vṛtra. According to Dandekar Varuna is the cosmic magician. Pischel, Luders, Kretschmer and Przylusky take Varuna as the god of ocean. But the correct view is that Varuna originally represented the encompassing sky. Omnipresence and controller par excellence are perfectly true with such encompassing sky. The sun is closely associated with the sky. Hence it is natural that sun and sky should be celebrated together in many of the hymns of the Rgveda. The place of Varuna in the highest heaven and his close relation with rain are appropriate in the sense that originally he represented the vault of sky. None but the vast sky is worthy of being developed into a sovereign ruler. The vast expanse which encompasses far above the earth and witnesses the regular phenomena to occur would naturally be expected to visualize night and day the deeds of men. A god represen

ting the vast phenomenon of the sky should naturally occupy a place of pride in Vedic worship

SAVITR

Savitṛ is celebrated in eleven hymns and in many detached passages of the R̥gveda

(i) *A stimulator*

Savitṛ is mainly a stimulating deity. The name appears to be derived from *śas* which etymologically means to impel, generate, stimulate, arouse or vivify. The name Savitṛ is frequently associated with the noun *deva*. This suggests that Savitṛ was originally an epithet of the sun to indicate the great stimulator of life and motion in the world.

(ii) *A golden deity*

Savitṛ is preeminently a golden deity. His eyes, hands and tongue are of gold. He puts on golden mail. He is golden haired. He comes in his golden chariot. The yoke-pins of his chariot are of gold.

(iii) *A sovereign deity*

Savitṛ is a sovereign deity. He observes fixed laws. He is called *asura*. None disobeys his commandments. The waters and the wind are subject to his ordinance. All of the gods follow his lead. Neither Indra, nor Varuna nor Mitra, nor Aryaman, nor Rudra can resist his will and his independent dominion. He is lord of that which moves and moves not. He is lord of all desirable things. He supports the whole world and grants immortality to gods.

(iv) *His office*

Savitṛ illumines the air, the earth and the vault of heaven. He raises aloft his strong golden arms. He extends them

to the ends of the earth. He gives rest to all moving creatures at night. He lays to rest the mortals and the immortals. He unyokes the steeds in evening and brings wanderers to rest. At his command night approaches. The man of skill lays down his work unfinished, birds seek their nest and beasts their lodging at the command of Savitr. He puffs to sleep all bipeds and quadrupeds. He rides in his golden car beholding all creatures both on an upward and on a downward path. His path is dustless and easy.

(v) *Remover of sin*

In the Rgveda Savitr is described as releasing men from sin. The worshipper confesses his sin and urges Savitr to make him free therefrom. If we commit sin against the gods through want of thought, in weakness or through insolence, he absolves us from the guilt.

(vi) *Identification*

Savitr is identified with many gods. He is called the Prajapati of the world. By his movements he becomes Pūsan, and Mitra by his laws. He is identified with Bhaga. In several passages Savitr and Sūrya are spoken of indiscriminately to denote the same deity. Still in many passages of the Rgveda Savitr is distinguished from Sūrya.

(vii) *Place in worship*

Savitr occupies an extraordinary prominent position in the practical life of the orthodox Hindus. There is no deity of the Vedic age that has been so long, so often, and so universally called upon in a prayer as Savitr. His been in the Sāvitrī mantra—

सर्वदितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

'May we attain the excellent glory of God Savitr. May he stimulate our thoughts' (R V III 62 10)

VISNU

Viṣṇu occupies a subordinate position in the Rgveda. He has been invoked in five whole hymns and in part of another.

(i) *His three steps*

The most characteristic feature of Viṣṇu's personality is his taking of three strides mentioned about a dozen times. His epithets *urugāya* (wide going) and *urukrama* (wide striding) allude to the same action. With these three steps he traverses the earth on the terrestrial spaces. Of these three steps, two are visible, the third is beyond the flight of the birds or mortal ken. The highest step of Viṣṇu is seen by the liberal men. It is his favourite dwelling. There is a well of honey. Gods and the pious men rejoice there. There are many horned swift-moving cows. His steps are full of honey.

What do these three steps originally represent? Yāska quotes in this connection the views of his two predecessors, Śakapūni and Aurnavābha. Śakapūni regards these three steps as the course of the sun through the three divisions of the universe. On the other hand, Aurnavābha takes them as rising, culminating and setting sun. The younger Vedas, the Brahmanas and the Post Vedic literature support the view of Śakapūni, where as Max Muller, Wilson, Macdonell, Keith and many others support that of Aurnavābha. Tilak regards these three steps as representing the year divided into three parts of four months each. During the two parts i.e. eight months the sun shines above the horizon. They are the two visible steps of Viṣṇu. During the last four months the sun goes below the horizon into the nether world of darkness.

Visnu, being the sun, places his two steps in day time and the third in the night. The first and the second steps represent the duration from rising up to culmination and from culmination upto sunset respectively. In the third step he reaches his abode where cows of thousand horns the rays of light live and where devotees desire to go.

(ii) *Friendship with Indra*

The most prominent secondary characteristic of Visnu is his friendship with Indra. He takes his vast strides with Indra. Visnu and Indra are said to have triumphed over the demons, destroyed Śambara's 99 castles and conquered the hosts of Varcin. Visnu and Indra are described as receiving the powers of each other. Thus Visnu, when associated with Indra, shares Indra's power of drinking soma as well as his victories, and Indra participates in Visnu's power of striding.

(iii) *Friendship with Maruts*

Visnu is also associated with the Maruts. At the time of Visnu's drinking of Soma, the Maruts sit down on their beloved altar like birds.

(iv) *Protector of embryos*

In the Rgveda Viṣṇu is said to be the protector of embryos and is invoked along with other deities to promote conception. He is prayed for to place in the womb a male child with a most beautiful form.

Other traits of Viṣṇu are applicable to the gods in general. He is beneficent, liberal and a guardian. He alone sustains the three fold world and all beings. He is observer of law.

AŚVINĀ

Aśvins are invoked in more than fifty entire hymns and in many detached passages.

(i) *A duplicate nature*

The most characteristic feature of Aśvins is their duplicate nature. They are twins and inseparable. They are compared with different twin objects such as eyes, hands, feet wings or with animals and birds which go in pairs. However, they are said to have been born separately.

(ii) *Anthropomorphism*

The anthropomorphic personality of Aśvins is more developed than that of any other deity except Indra. They are young and at the same time ancient. They possess many forms. They are handsome and wear lotus garlands. They are strong.

(iii) *Their car*

The construction of Aśvins' car is very peculiar. It is three-fold having three wheels, three fclies and some other parts triple. It is drawn by horses, more commonly by birds, swans and eagles. It is sometimes described as drawn by buffaloes or by a single ass. It traverses heaven and earth in a single day.

(iv) *Their attributes*

Aśvins enjoy a number of attributes in the Rigveda. They are *narā*, *niectārā*, *rudrā*, *mayeṣhuā*, *mṛṇayattamā*, *arepaśā*, *sudānū*, *maghavānā*, *estā*, *tuviṣṭamā*, *adhryū* etc. The two most distinctive epithets of Aśvins are *dāsrā* and *nāstyā*, which are almost entirely limited to them and which in later time became the separate proper names of the

Aśvins Besides, *rudravartana* and *hiraṇyavartana* are the epithets which are attributed to them

(v) *Their association with honey*

Aśvins are closely connected with honey Honey is their favourite food They are *madhvi* and *madhuyuva* They have a skin of honey The birds of their car are full of honey Their car is honey hued and honey bearing They are honey handed and give honey to the bee

(vi) *Their relations*

Aśvins have many parents They are the children of heaven They have ocean as their mother They are the twin sons of Vivasvat and Saranyū The solar deity, Pūṣan, is said to be their father They are brothers of usas But their more important relationship is with Sūryā who is called their wife

(vii) *Their succouring nature*

Aśvins come to help people in distress They released the deserted and old Cyavan from his decrepitude They prolonged his life restored him to youth and made him the husband of maidens They renewed the youth of the aged Kali They restored Viśnāpū like a lost animal to the sight of Viśvaka the son of Kṛṣṇa They assisted Bhujyu the son of Tugra, who was abandoned in the ocean They took him home in a hundred-oared ship They rescued him with animated water tight ships They took out Rebha hurled into water as he lay floating for ten nights and nine days in it They delivered Vandana from calamity and restored him to the light of the sun They helped the sage Atri who along with his companions was plunged in a burning pit They restored sight to Rājāśva who had been made blind by his cruel father They cured

Parāvrj of his blindness and lameness They gave an iron leg to Viśpalā whose leg was cut off in battle They gave a son named Hiranyahasta to the wife of an enuch They caused a sterile cow to yield milk for Śayū They granted blessings to Kakaśivat of the family of Pajra They placed a horse's head on Dadhyañc, the son of Atharvan who then told them the secret of Madhu Āśvins are also described as having rescued a quail from the jaws of a wolf Besides, many others are mentioned as having been helped by Āśvins in the Rgved

(viii) who are the devins ?

Yaska opens 311th chapter of his Nirukta with a discussion on Āśvins According to him they first appear as celestial deities before sun rise Āśvins are so called because they pervade everything—one with moisture, the other with light According to Aurnavabha they are so called because they have horses The view that Asvins are heaven and earth is supported by the Śatapatha Brāhmaṇa Ludwig followed by Hillebrandt holds the view that Āśvins are the sun and the moon Geldner regards them as two royal succouring saints Harris accepts the divine origin of Āśvins without there being any myth of nature involved According to Bergaigne, Asvins represent the fire of heaven and the fire of altar Max Müller holds the view that Āśvins represent the morning and evening phenomena of nature In Vodskov's opinion Āśvins are the rain giving and dew giving gods In Brunnhofers view they are morning and evening wind Oldenberg thinks them to be the morning and evening stars According to Griswold Āśvins represent the twin light before dawn, half dark, half light Goldstucker emphasising the view of Yaska says that the Asvins represent transition from darkness to light when the intermingling of

both produces that inseparable duality expressed by the twin nature of these deities. The time of *Aśvins* is before dawn when darkness begins to disappear in favour of light.

UṢAS

Uṣas is celebrated in about twenty hymns and some detached passages of the *Rgveda*. The hymns addressed to her are marked by poetic beauty sublimity and freshness as they bristle with new ideas and lofty thoughts

(i) *As a beautiful lady*

In most of the verses Uṣas is described as a beautiful lady. Arraying herself like a dancer, she displays her bosom ; like a maiden decked by her mother she shows her form ; clothed in light she appears in the east and unveils her charms. In pride of beauty like a maiden she goes to her lover who longs to win her. She is a loving matron who smiling and well-dressed unveils her beauty before her lover. She is also described as a bashful woman who turns her forehead downward before others.

(ii) *A dispeller of darkness*

Uṣas is said to awaken all living creatures from the sleep. She sets them to motion for enjoyment of wealth or for worship. She removes the black robe of night ; discloses the treasures concealed in darkness ; opens the doors of darkness. She is besought to arouse only the devout and the liberal worshippers leaving the ungodly niggards to sleep on.

(iii) *Car of the Uṣas*

Uṣas is borne on a car which is shining, well adorned, all-adorning, massive and spontaneously yoked. She is also said to arrive on a hundred chariots. The steeds that draw her chariot are ruddy. They are also said to be of white

colour and fair to look on. They are easily guided and regularly yoked. She is also described as drawn by ruddy kine or bulls which are no other than the ruddy rays of the morning light.

(iv) *Observer of Rta*

Usas in the Rgveda is described as the follower of Rta. She never violates the ordinances of the gods. She goes straight along the path of Rta.

(v) *Ideal of beauty*

Usas is an ideal of beauty. The Rgvedic poets call her richly coloured. Proud of her spotless form usas brightly shines. With changing tints she gleams in double splendour.

(vi) *Her relation with sun*

Usas is closely associated with the sun. She opens the path for the sun to travel on. She shines with the light of the sun, her lover. Sūrya follows her as a young man follows a maiden. She is the wife of Sūrya. But she is also said to be his mother.

(vii) *Her relation with other deities*

Usas is also associated with other deities. She is sister of Āditya, Bhaga, and a kinswoman of Varuna. She is the daughter of Dyaus. Usas is often associated with Agni. Like Sūrya he is called her lover. She is the friend of Āśvins. Indra is said to have generated her and is also described as shattering her car. Soma is said to have made her bright at her birth. Bṛhaspati is said to have discovered Usas. The ancient fathers are said to have discovered the hidden light and generated Usas.

(viii) *Consumer of happiness*

Usas is described as the diminisher of the happy life of men. She wastes away the life of mortals like skilled hunter.

cutting birds in pieces. She diminishes the human generations by marking the lapse of man's allotted time.

PŪṢAN

Pūsan is celebrated in eight hymns in the Rgveda. In one hymn (VI 57) he forms duality with Indra and in another (II 40) with Soma.

(i) *Anthropomorphism*

Pūsan has a very few anthropomorphic traits. His foot, right hand, hair and beard are mentioned. He wields a golden spear and carries an awl. He has a car drawn by goats. His food is gruel, for he has no teeth.

(ii) *Lordship*

The lordship of all things moving and stationary, is attributed to him. He moves onward beholding the universe and makes his abode in heaven. He sees all creatures clearly and at once.

(iii) *His relation with maidens*

Pūsan is very much related to the maidens. Gods are said to have given him to Sūrya in marriage. He is besought to bless the bride in her conjugal relation. He is besought to give his worshippers their share of maidens.

(iv) *Knower of the paths*

Pūsan is very much connected with paths. He is the knower of all paths where he goes and where he returns from. He conducts the dead where the righteous men have gone and where the gods abide. He is the guardian of paths. He is prayed to dispense foes, make the paths lead to booty. As knower of ways, he can make hidden goods manifest and easy to find.

(v) *Protector of the cattle*

Pūsan is described as the protector of cattle. He preserves them from injury, by falling into a pit. He brings them home unhurt and drives back the lost. He protects horses and weaves the clothing of sheep. He has a goad with which he directs the cattle straight.

(vi) *His attributes*

Pūsan enjoys many of the attributes, common to other gods. He is strong, vigorous, nimble, powerful and resistless. He is wise, liberal and beneficent. The epithets *dasra* (distinctive of the Aśvins, and *narāśansa* (distinctive of Agni) are applied to him. Besides, *aghṛṇī*, *ajāśva*, *vimocana*, *vinuconapati*, *puṣṭimāhara*, *anastapais*, *anastaledas*, *karambhod* are attributed to him. He is the only god who receives the epithet *paśupā*.

(vii) *Who is Pūsan?*

In the Rgveda Pūsan is a deity personifying the solar orb in terms of prosperity. He is a pastoral deity exhibiting the genial aspect of the sun.

Atmospheric

INDRA

Indra is celebrated in more than 250 hymns of the Rgveda. In more than 50 hymns he is invoked along with other deities.

(i) *Anthropomorphism*

Indra, in the Rgveda, appears as a fully developed personality which is very anthropomorphic. He has a body, a head, arms, hands and a big belly. His lips and jaws are often mentioned. He has tawny coloured hair. He assumes various forms at will.

(ii) *A war-god*

Indra is preeminently a war god of the Āryans. As a mighty hero he conquers the battles with demons. His greatest enemy is Vṛtra whom he smote with his great thunder bolt. The Rgveda mentions the various aspects of Indra-Vṛtra fight. Indra slew Vṛtra, demolished his castles, made channels for rivers, pierced the mountains and delivered over the cows. Heaven and earth trembled with fear when Indra smote Vṛtra with his thunderbolt. Besides, Indra is said to have defeated many minor demons such as Urana, Viśvarūpa, Arbuda, Vala, Vyamśa, Namuci. He is associated with the conquering of Dasas or Dasyus, the human foes.

Indra as a great god of battle is more frequently invoked with a view to help Āryans in their struggle with enemies.

(iii) *His weapons*

As a war god Indra is a wielder of good many weapons. His favourite weapon is thunderbolt which is generally described as fashioned for him by Tvastṛ. Besides, he is said to be armed with a bow and arrows. He has a hook.

(iv) *Association with historical characters*

Indra is associated with certain stories which preserve historical traits in them. He favoured Divodasa against his Dasa foe Śambara, the son of Kulitara. He is said to have brought Tūrvaśu and Yadu across the rivers. He helped Sudasa in the battle of ten kings.

(v) *Soma-Drinker*

Soma is described as the favourite drink of Indra. He made empty whole lakes of Soma. After drinking Soma Indra performs great cosmic deeds. It exhilarates him and helps him in his wars.

(vi) *His birth and relations*

The birth and infancy of Indra are mentioned in the Rgveda. A cow or Nirṛti or Śavaśī is said to be his mother. His father is Dyaus or Tvaṣṭr. He is also said to have been generated by gods. Sometimes Soma is said to be generator of Indra. At his birth heaven and earth trembled out of fear of his wrath. The passages containing references to the birth of Indra allude to the birth of lightning from the clouds.

Indra has family relations with many other deities. Agni and Pūṣan are his brothers. Indrānī is his wife. Maruts are his intimate friends. Agni is also described as his closest friend with whom he is more frequently coupled as a dual divinity. He is also coupled with Varuna, Vāyu, Soma, Bṛhaspati and Viṣṇu. In three or four passages of the Rgveda Indra is identified with Sūrya.

(vii) *Ruler par excellence*

Indra is the most powerful deity of the Vedic Āryans. He is an independent ruler par excellence. No god or man either surpasses, or equals him. Gods are unable to frustrate his deeds. Varuna and Sūrya are inferior to him. He is alone the king of whole world. He is a universal monarch. His epithets viz. *śacipati*, *śatakratu*, *śakra* and so on, are expressive of his prowess.

(viii) *Association with good many legends*

Indra in the Rgveda, is much surrounded by mythological imageries. Though the main myth associated with Indra is his conflict with Vṛtra, many other legends are woven around him. He is associated with the myths of Saramā and Panis, the conflict with Usas, the theft of the one wheel of the sun, and so on.

(ix) *Helper of the worshippers*

Indra is the helper, deliverer and advocate of his worshippers. He is frequently called the friend of his worshippers. He subjected Dasyus to the worshipping Āryans and gave land to them. He rendered his assistance to the family of Kuśikas. He bestows wealth on the pious man who offers libations to him. Owing to this liberality he receives the attribute *maghavan*, the bountiful.

(x) *Hostile nature*

Indra is sometimes described as hostile to others. He is the only god who breaks the harmony of heaven. He fought against the gods, destroyed the chariot of dawn, stole the wheel of Sūrya, threatened to slay his faithful followers, the Maruts.

(xi) *Who is Indra?*

Scholars differ about the phenomenon which Indra represents. According to Max Muller Indra is the sun god dispelling nocturnal darkness and pouring floods of light. Roth holds the view that Indra is the god of thunderstorm. Benfey regards Indra as the god of rainy sky. Grassmann takes him as the god of bright sky. Myrintheus identifies Indra with Dyaus. According to E. D. Perry Indra is the same as Greek Zeus and the Italian Jupiter. Macdonell and Keith are of opinion that Indra represents thunderstorm which brings down rain to the earth. Hopkins is of opinion that Indra represents lightning itself. Yāska's own view, that Indra or Vāyu as the deity of middle region represents the lightning in conflict with the clouds, supports the view of Hopkins. Indra as a god of thunderstorm representing lightning could legitimately be accompanied with Rudra, Maruts and Saramā. Indra is said to have pierced the mountains. They are described to move hither and thither.

like spotted deer. The clouds flying in air are fancied as atmospheric mountains with wings. At the time of Indra's birth cows bellow. This bellowing of cows refers to the roaring of clouds when lightning flashes.

MARUTS

Maruts are the prominent deities of the middle region. They are celebrated in about 33 hymns of the Rgveda. They are always mentioned in plural. As regards their number the Rgveda mentions thrice sixty or thrice-seven.

(i) *Their birth*

Maruts are the sons of Rudra. Prāṇī is their mother. Cows are also said as their mothers. They are said to have been born from the laughter of lightning. Agni is also said to have begotten them. Vāyu is also said to have engendered them in the womb of heaven. They are also described as self born.

(ii) *Their relation with female deities*

Maruts are often associated with some female deities such as Indrani and Sarasvatī. Vak is imagined as their wife. They have the closest connection with Rodasī who is described to follow them with loose tresses and heroic spirit like Sūryā. She stands with them on their car bringing enjoyment. They are thus called *bhadrāṣṭmayah* 'having a beautiful wife'. They are compared with bridegrooms or youthful wooers.

(iii) *Their ornamentation*

The luminous nature of Maruts and their ornamentation of body are frequently referred to in the Rgveda. They deck themselves with glittering ornaments for show and they bind their chains of gold on their breasts for beauty. They

shine in a bright attire and put on golden ornaments on their fair limbs. They gleam with armlets as heaven with stars. Lightning is said to be their ornament.

(iv) *Their weapons*

Various weapons which Maruts wield are referred to in the Rgveda. They bear swords, knives and chains. They are armed with daggers, lances, quivers, arrows and bows. Their lances are lightning itself. With lightning for their spears Maruts are sublime.

(v) *Their car*

Mention is made of the car of Maruts. It is golden. Their weapons are kept therein. The horses which draw their car, are ruddy or tawny, golden footed and swift as thought. The horses are spotted. They are unhindered in their courses.

(vi) *Shedders of rain*

Rgvedic passages very frequently mention the shedding of rain as one of the main activities of the Maruts. They are clothed with rain, they obscure their brilliance with rain, and cover the eye of the sun with rain. They are said to have sent forth their windless rain even to desert lands. They spread forth darkness in day time with water-laden rain clouds.

(vii) *Their greatness*

Maruts are described as of resistless might. They rush along with swift horses. They surpass heaven and earth in greatness. None can reach the limit of their might. They are great, young and unaging. They are divine, vigorous, impetuous and dustless. All creatures are afraid of them. They shake the earth, overthrow the strong and whirl about everything. They make their course through the forest.

trees and the fissure of the rocks. They rend the mountains, crush the forests and whirl up the dust with their steeds. They are also said to stir the spirit of men as they stir woods in motion.

(viii) *Maruts as singers*

Maruts are several times called singers. They are lovely with pleasant tongues. They make the songs of singers swell like the udder of a cow. They are the singers of heaven. While singing they make the sun shine and while blowing their pipe they cleave the mountains. Undoubtedly, this singing of Maruts alludes to the sound of wind.

(ix) *Their association with Indra*

Maruts are described as friends and allies of Indra. They help Indra in his conflict with Vrtra and Śambara. Indra accomplishes all his exploits in the company of the Maruts. Maruts are also said as the sons or brothers of Indra.

(x) *Malevolent traits*

The malevolent traits are distinctly marked in the character of the Maruts. These traits they acquire from their father Rudra. They are implored to ward off lightning.

(xi) *Their healing remedies*

Maruts are entreated to bear healing remedies. The remedies which they bring, appear to be waters.

(xii) *Who are the Maruts?*

The statement of Yaska indicates that Vayu and Maruts are not the same. While Vayu is the gentle wind, the Maruts are stormy winds with lightning. Hillebrandt with Kuhn, Benfey, Meyer and Schroeder holds that the Maruts are the spirits of the dead, conceived as storming

along with the winds But this view is opposed to that of the traditional commentators as well as that of the Rgveda itself

RUDRA

Rudra is celebrated in only 3 hymns and occupies a subordinate position in the Rgveda

(i) *Anthropomorphism*

Rudra has hands, arms and firm limbs He has braided hair and beautiful lips His colour is brown He is bright as the sun He wears golden ornaments and goes in a chariot The Vājasaneyī Samhitā says that he is red in colour and his neck is blue black He wears skins and dwells in mountains

(ii) *His weapons*

Rudra wields thunderbolt in his hand He discharges his lightning shaft from the sky He is armed with a bow and arrows which are strong and swift He is an archer

(iii) *His association with the Maruts*

Rudra is very frequently associated with the Maruts He is their father He is said to have generated them from the shining udder of Prāṇi

(iv) *Malevolent traits*

The character of Rudra in the Rgveda is distinctly malevolent The majority of the passages addressed to him are concerned with deprecating his wrath and praying that his shaft may not fall upon worshippers, their parents children, men cattle or horses Rudra is implored to avert his bolt from living beings He is once directly called man-slaying He is besought to be merciful, to give medicine and not to destroy the life of men and animals

(v) *Benevolent traits*

At the same time Rudra has some benevolent traits. He averts the anger or evil that comes from the gods. He bestows blessings and produces welfare to man and beast. His healing powers are often mentioned. He has a thousand remedies. His hand is restorative and healing. He is a physician. *Jalasa* and *jayasa-bhrajaya* are the epithets which are mainly attributed to him.

(vi) *His greatness*

Rudra, in the Rgveda, is described as strong, unassailable, unsurpassed in might, rapid and swift. He is young, unaging and self-glorious, lord of the world and its father. He knows the doings of men and gods. He is intelligent, beneficent and bountiful.

(vii) *Who is Rudra?*

Weber considers Rudra to be the howling of the storm. In Hillebrandt's opinion, he is the deity of hot season commencing from summer to autumn, and is associated with a particular constellation. Oldenberg holds the view that Rudra is associated with forest and mountains, for the epithets ascribed to him are clearly related to them. Schroeder regards Rudra as the chief of the souls of the dead. According to Wilson, Rudra was evidently a form of either Agni or Indra. But most probably Rudra is the personification of storm accompanied by lightning which causes destruction to men and animals. The beneficent aspect of lightning that bestows rain is Indra and the malevolent aspect thereof that brings destruction is Rudra.

APĀM¹ NĀPĀT¹

Apām Napat is celebrated in one entire Hymn of the Rgveda.

(i) *His association with water*

As the name itself indicates Apām Napāt is essentially associated with the waters. Waters stand around him. He engenders embryo in them. He shines without fuel in the waters. His abode is in the waters.

(ii) *His illustrious form*

Apām Napāt is golden in form, appearance and colour. He with bright rays shines forth in splendid beauty.

(iii) *Identification with Agni*

Apām Napāt is identified with Agni, for the latter, too, has often been called the son of waters.

(iv) *Who is Apām Napāt*

In the Avestā, Apām Napāt is a spirit of the waters, who lives in their depths. Darmesteter takes him to be fire-god born from clouds in lightning. Schröder echoes the same view. According to Oldenberg, Apām Napāt was originally a water-genus, who was confused with water-born Agni. Hardy following Hillebrandt ascribes the moon-nature to this deity. Max Müller thinks that Apām Napāt is the sun or lightning. According to traditional commentators Apām Napāt is the same god as Agni, who is conceived as the lightning in the clouds. It is the nature of lightning that it strengthens in waters without being fed with wood.

PARJANYA
Parjanya is celebrated in only 3 hymns of the R̥gveda.

(i) *Theriomorphism*

Parjanya is described as a theriomorphic shape. He is a bull who lays seeds in plants for germination. Thundering and roaring, he deposits the germs of life. Parjanya is sometimes compared to a barren cow and sometimes to a productive one.

(ii) *Universal father*

Parjanya is called the universal father and earth the mother. With rain, he engenders the germs of plants. He forms the germs of life in kine, mares and womankind.

(iii) *Showerer of rain*

The shedding of rain is the most prominent characteristic feature of Parjanya. He sends forth rain abundantly. Like a car-driver whipping on his horses he makes the messenger of rain spring forward.¹ When he fills the sky with rain-cloud he roars like a lion from afar. When Parjanya quickens with moisture the winds burst forth, the lightning flashes, the realm of light streams forth. Parjanya flies round in his chariot with water skins laden with water. He smites apart the trees and slays the demons. Even the guiltless flee away from him. At his command the cattle fly in terror. The rain, though very pleasant, becomes very troublesome if it continues for a long time. Parjanya is implored to withhold rain after shedding for sometime.

(iv) *His association with other deities*

Parjanya is associated with various other deities. He has the closest connection with Vata and the Maruts. In the two verses of the Rigveda he is celebrated with Agni. Indra is compared with Parjanya in respect of shedding rain. His character has clear similarities also to that of Dyaus. Earth seems to be his wife. But elsewhere Vāsā is said to be his wife. Soma is his son.

(v) *Who is Parjanya?*

About the nature of Parjanya there is no controversy among the scholars. He is an appellative of the thundering rain-cloud as well as the proper name of its personification.

Terrestrial

AGNI

Agni is the most sacred deity of the Vedic Āryans. He occupies a prominent place only next to Indra. Two hundred hymns of the Rgveda are devoted to him.

(i) *Anthropomorphism*

The anthropomorphic description of Agni's physical appearance is rudimentary. It is merely a description of sacrificial fire. He is butter backed, butter faced, and beautiful tongued. He is butter haired, flame haired, or tawny haired and has a tawny beard. He has sharp jaws and shining teeth. He has three heads. Butter is Agni's eye. He is thousand-eyed and thousand horned.

(ii) *Theriomorphism*

Agni is often likened to a bull or horse, or bird or an eagle or Hamsā. He is once described as a raging serpent.

(iii) *His car*

The car of Agni is frequently mentioned. It is luminous, bright, golden and beautiful. It is drawn by two or more horses which are beautiful omniform and active. With his steeds he brings the gods on his car to receive the offerings of devotees.

(iv) *Illustrious nature*

Agni's brightness is preeminently mentioned. He dispels darkness with his rays. His lustre is like the rays of dawn, sun and lightning. But when he drives through the forest shaving the earth as a barber shaves beard, his path is black. His red smoke rises up to heaven.

v) *Agni's birth*

Agni is said to have been generated by many parents. He is spoken of as the offspring of Tvaṣṭr and of the waters. He is also produced by the gods. Dawn, Indra-Viṣṇu or Indrā himself are said to have generated Agni. The birth of Agni by friction of the two *araṇis* is often mentioned. The two sticks, the upper being the male and the lower the female, produce him as a new born infant. As soon as the child is born, it devours the parents. The ten fingers that produce him are the ten maidens.

(vi) *Triple-Nature*

Agni is a deity of triple nature. The gods have made him three-fold. His birth is at three places, heaven, air and earth. He has three-fold light, three heads, three tongues three bodies and three abodes. The three-fold nature of Agni recognised in the R̥gveda gave rise to the notion of the post-Vedic trinity.

(vii) *His association with other deities*

Agni is associated with many gods. With Indra, he forms a dual divinity. Owing to his close association with Indra, he is described as breaking rocks with heat, conquering the Paṇis and slaying the demons. He is identified with many gods. He is Varuṇa when he is born, and Mitrā when he is kindled, and he is Indra to a man who brings oblation to him. Agni becomes Varuṇa in the evening, Mitrā in the morning, Savitr in the air, and Indra when he illumines the sky at noon. In the opening hymn of the second Maṇḍala, Agni is identified with the all gods—Dyu, Indra, Viṣṇu, Brahmā, Brahmapaspati, Varuṇa, Mitrā, Aryaman, Tvaṣṭr, Rudra, and Bhaga.

(viii) *His association with human beings*

Agni is more closely connected with human life than any other deity. The epithets *gr̥hapati* and *damānas* are

frequently used for him. He dwells in every abode. He is the guest in human dwellings. He is the only deity who abides among mortals. He is the leader and protector of the clans. The epithet *vishpati*, lord of settlers, is mainly ascribed to him. He is the nearest kinsman of men. He is described as father, brother, mother and even son of his worshippers. He has all relations with men. He is prayed not to break the ancestral friendship.

(ix) *Agni at sacrifice*

Agni is brought in close relations with daily life of man. He takes the offerings of men to the gods and brings gods to the sacrifice. He is called a messenger of gods and men. Agni is primarily a sacrificial deity. He is called *purohita*, *rtvi* and *hota*. As a priest he encompasses all the sacrifices. He is honoured with oblations thrice a day. Milk, butter, grain and cakes are offered to him. Ghee is his favourite food. He enjoys the offerings of Soma also.

(x) *Agni as the helper of his worshippers*

Agni is invoked to bring wealth, health, progeny and all sorts of happiness. He grants long life to the worshippers. He grants heroic children to his worshippers. He brings the gods to him who offers holy gifts.

(xi) *Remover of sins*

Agni is also a remover of sins. Prayers are addressed to him to loose the bonds that bind the sinner. He is the preserver of pious men. He punishes sinful men who do not worship him.

(x) *His greatness*

Agni is declared to be above all the gods. Even the lofty heaven cannot attain the greatness of Agni. Gods and

men obey his commandments. None breaks his holy laws. He is the imperial lord of all mankind. He is the most youthful, excellent, splendid and much desired god. He is untouched by age. He stands at the head of the whole world. He is the guardian and lord of immortality which he confers on men.

BRAHMANASPATI

Brahmanaspati is a unique deity of the Vedic pantheon. Eleven entire hymns are dedicated to him. He has been addressed by two names—Brahmanaspati and Brhaspati.

(i) *Anthropomorphism*

The anthropomorphism of his physical appearance is mentioned in the Rgveda. He is seven mouthed and seven eyed. He has a beautiful tongue. He is blue backed and clear voiced. He has a bow and arrows.

(ii) *His birth*

The birth of Brhaspati is referred to in the Rgveda. He was first born from great light in the highest heaven. He is said to be the offspring of the two worlds. He is also said to have been generated by Tvastṛ. In a verse he is called as being born of Rta.

(iii) *His priestly nature*

Brhaspati is a priest god. His priestly character is expressed variously in the Rgveda. He rouses the gods by sacrifice. He is Brahman or a praying priest. Without him a sacrifice does not succeed. Through him gods get their share at sacrifice.

(iv) *As a lord of prayer*

As the name indicates, Brahmanaspati is the lord of prayer. He is described as the supreme king of prayers.

the most famous sage of sages. He is the producer of prayers and the controller of hymns. Mounting on the car of rites he conquers the enemies of prayer. Thus in later period he came to be called Vācaspati, lord of eloquence and wisdom.

(v) *His identification with Agni*

Brhaspati has frequently been identified with Agni. Like the latter the former is called the son of strength and of Angirasas. Like Agni, he has three abodes.

(v) *His association with Indra and myths associated to him*

In good many passages of the Rgveda, Brhaspati is associated with the myth of Indra's releasing of the cows. He is called *ayria*. In the conflict of Indra with the demons he rends the fences of Vala. He fetches the cows of Vala out of the rocks. He dispels darkness and makes light visible. He vanquishes the enemies in battle. He is invoked in battles. Like Indra, he is styled as *maghavan*, bountiful.

(vi) *As a helper of the worshippers*

Brhaspati is kind towards men who worship him. He favours the man who offers prayers to gods, but torments the hater of the prayers. He protects pious men from all dangers and calamities, and blesses them with wealth and prosperity. He grants vital strength and uncommon fortune.

(vii) *His attributes*

Like other Vedic deities, Brhaspati enjoys a good many attributes. He is called *asura*, *pracetar*, *vicaksara*, and *gatapati*.

(viii) *Who is Brahmanaspati* ■

According to Max Müller, Wilson and Macdonell, Brahmanaspati or Brhaspati is an aspect of Agni, presiding over devotion. Roth thinks that this sacerdotal god is a

direct impersonification of the power of devotion. Kaegi and Oldenberg take him to be an abstraction of priestly action. Weber considers him to be a priestly abstraction of Indra. Hillebrandt takes him to be the lord of plants and a personification of the moon. Zimmermann considers him to be the ruling deity of Brahman. According to him Bṛhaspati is a compromise between the Kṣatriya and the Brāhmaṇa ideals. The nature of this god appears to be mixture of the martial element smashing, fighting and conquering, and the priestly element which finds expression in power inherent in prayer and hymn.

SOMA

Soma is regarded as a deity in the Rgveda. All the 114 hymns of the ninth Mandala, besides six in other Mandalas, are dedicated to him. He is also celebrated in portion of four or five other hymns. He is celebrated as a dual divinity with Indra, Agni, Pūṣan and Rudra. Soma is much less anthropomorphic deity than Indra or Varuna. Hence, very little is said of his human form or action.

(i) Various imageries for the Soma plant

All the mythology of Soma moves round a concrete terrestrial plant and the intoxicating juice extracted there from. The Soma plant is said to have come from heaven and have been brought by an eagle from there. As flowing from the pressing stone, Soma is compared to the wave of a stream. It is often spoken of as an ocean. The colour of the Soma is described as brown or ruddy, but most frequently as tawny. It is extracted with ten fingers which are figuratively called the ten maidens. The plant is pressed with stones. The two arms and the ten fingers yoke the stones. Hence, the stones are said to be guided by ten reins. They are compared to horses.

(ii) *Admixture of Soma with milk*

The Soma-juice after being extracted from the Soma-plant is kept in a jar; it is mixed with milk or water. This admixture has figuratively been called a garment or shining robe. Admixture with ghee is also referred to in the Rgveda. The epithet *tripiṣṭha*, 'three backed', peculiar to Soma refers to the three admixtures. The connection of Soma with water is expressed in various ways.

(iii) *Abode of Soma*

The abode of Soma is often mentioned. It has three abodes which it occupies when purified. In the Taittirīya Saṁhitā these three abodes are the three tubs used at the Soma-sacrifice. Bergaigne regards them purely mythological.

(iv) *A divine drink*

Soma is a divine drink which bestows immortality; hence it is called *amṛta*. Gods drink it for immortality. Soma has a medicinal power. It heals wounds, restores eyesight and cures other diseases. It stimulates voice; hence, it is called lord of speech. Soma is described as thousand-eyed. Soma strengthens Indra for the fight with Vṛtra. It is the most favourite drink of Indra. Under the intoxication of Soma, Indra slays the dragons. Every great deed of Indra is performed with the help of Soma.

(v) *Origin of Soma*

Soma-plant grows on mount Mūjavat. Though it is a terrestrial plant, it is also celestial. It has been described frequently as the child of heaven. It is called the offspring of the sun. Parjanya is said to be its father.

(vi) *King of the herbs*

Soma is the most important of herbs. It is the king of herbs. It receives the epithet *vanaspati*, the lord of the woods. It is said to have generated all the plants.

(ii) *What is Soma ?*

In the post Vedic literature Soma is a name of the moon containing ambrosia, which according to the Brāhminas, is the food of gods and manas. In the Atharvaveda Soma means moon. Relying on the passages in which the wedding of Soma with the sun maiden Sūryā is mentioned, a large number of scholars holds that Soma is identical with moon. Soma in the bowls is said to appear like the moon in waters. Hillebrandt asserts that in the whole of the ninth book Soma is the moon. He also asserts that the moon god as Soma is the creator and ruler of the world much more than the sun. According to Macdonell, Soma is personification of the terrestrial plant and juice.

BIBLIOGRAPHY

- 1 Rgveda Samhitā with the commentary of Śāyanacārya
Tilak Maharashtra University, Poona, 1933
- 2 Hymns of the Rgveda translated by R T H Griffith
Choukhamba Sanskrit Series, Varanasi
- 3 Hymns of the Rgveda [translated by H H Wilson]
Benglore Press
- 4 Hymns from the Rgveda part I & II by Peterson,
Bombay Sanskrit and Prakrit Series, 1938
- 5 Vedic Reader by Macdonell, Oxford University Press
1956
- 6 Vājasneyi Madhyandina Śukla Yajurveda Samhitā
(Patratmaka) Hariprasad Pustakalaya, Bombay
- 7 Vajasaneyi Madhyandina Śukla Yajurveda Samhitā
with the commentaries of Uvaṭacārya and Mahidhara,
by Vasudeva Laxman Śastri Pañjikar, Nirnaya Sāgara
Press, Bombay
- 8 Pada Paṭha of the Śukla Yajurveda (Patratmaka)
- 9 Hymns of the Yajurveda translated by R T H
Griffith Lazarus & Co, Banaras
- 10 Sāmaveda Samhitā with the commentaries of Mādhava
and Bharatasvami ed by Kunhan Raja, Adyar
Library, 1941
- 11 Sāmaveda Samhitā with Sanskrit and Hindi commen-
tary by Tulasi Rām Swāmī Meerut, Samvat, 1964
- 12 Sāmaveda Samhitā with Sanskrit and Hindi commen-
tary by Bhagavadācārya, Ārya Samitya Māpāla
Ajmer, Samvata 1984

13. Hymns of the Sāmaveda translated by R. T. H. Griffith
Chonkhamba Sanskrit Series.
14. Atharvaveda Saṁhitā with the commentary of Śāyaṇa-
cārya, Viśhveshvarānand Vedic Research Institute,
Hoshiarpur, 1951.
15. Atharvaveda Saṁhitā, ed. by Sāthvaldekar Svādhyāya
Maṇḍala Pārādī, Surat, 1957.
16. Atharvaveda, translated by Whitney, Motilal
Banarsidass.
17. Atharvaveda, translated by R. T. H. Griffith, E. J.
Lazurus and Co., 1916.
18. Śatapatha-Brahmaṇa, with the commentary of Hari-
svāmi, Laxmi Venkateshvar Press, Bombay, 1940.
19. Śatapatha-Brahmaṇa, translated by Eggling, Sacred
Books of the East, Motilal Banarsidass.
20. Antareya Āraṇyaka with the commentary of Śāyaṇa-
cārya, Ānandāśrama Sanskrit Granthāvalī No. 38,
1959.
21. Antareya Āraṇyaka, translated by A. D. Keith.
Harvard Oriental Series.
22. Itaitūrīyā Āraṇyaka with the commentary of Śāyaṇa-
cārya, Ānandāśrama Sanskrit Granthāvalī, No. 36,
1926.
23. Bṛhadāraṇyaka Upaniṣad with Mitākṣarā commentary,
Ānandāśrama Sanskrit Granthāvalī No. 31, 1917.
24. Bṛhadāraṇyaka Upaniṣad with the commentaries of
Śaṅkara and Ānandagiri.
25. Bṛhadāraṇyaka Upaniṣad, translated by S. C. Basu,
Pāgini Office, Allahabad, 1901.

- 26 Śvetāśvetara Upaniṣad with the commentaries of Sankara and Ānanda Giri
- 27 Nirukta with the commentary of Durgacārya, Khema
raja Venkateshvara Press, Bombay
- 28 Nirukta translated by Dr Sarup
- 29 Nirukta with English Notes by Rājuvade, Bhandarkar
Oriental Research Institute, Poona
- 30 Brhaddevatā, edited and translated by Macdonell
Harvard Oriental Series, 1904
- 31 Mahabhāṣya of Pātañjali, with Sanskrit commentary,
Nirnaya Sagara Press, Bombay
- 32 Rgveda Prātiśākhya, with the commentary of Uvaṇa
carya, ed by Dr Mangaldeva Śastri, The Indian Press
Ltd Allahabad, 1931
- 33 Rgveda Prātiśākhya translated by Dr Mangaldeva
Śastri, Motilal Banarasidass
- 34 Pan ni Astadhyāyī, translated by S C Basu, Motilal
Banarasidass
- 35 Siddhānta Kai mudī translated by S C Basu, Motilal
Banarasidass
- 36 Atharvaveda, Prātiśākhya, Chapkhamba Sanskrit
Series Varanasi
- 37 Rktaṣṭra ed by Dr Suryakanta Śastri

General Books

- 1 Vedic Mythology, Macdonell, Indological Book House,
1963
- 2 Religion and Philosophy of the Vedas and Upaniṣads,
A B Keith Harvard Oriental Series, Vols 31, 32,
1925

- 3 History of Sanskrit Literature, Macdonell, Motilal Banarasidas
- 4 History of Sanskrit Literature, Winternitz
- 5 Vaidika Sāhitya aurā Samskr̥ta, Pt Baldeva Upadhyā Śārada Mandir, Banaras
- 6 The ṛgveda, Kaegi, Ginn & Company, 1886
- 7 Ghate's Lectures on the Rgveda, 'Oriental' Book Agency, Poona, 1926
- 8 Treatment of Nature in the Rgveda', Dr Braj Bihari Chaubey (unpublished)
- 9 Vedic Grammar, Macdonell, Stra sburg, 1910
- 10 Vedic Grammar for Students, Macdonell, Oxford University Press, 1955
- 11 Sanskrit Grammar, Whitney, Motilal Banarasidass, 1962
- 12 Sanskrit Grammar, H H Wilson, Chaukhamba Sanskrit Series
- 13 Vedic Svāra Mīmāṃsā, Yudhiṣṭhira Mīmāṃsaka, Sri Ram Lal Kapoor Trust Granthamālā Series-28 Samvat, 2014
- 14 Sanskrit English Dictionary, Monier Williams, Motilal, Banarasidass

